

R 672 .

M 90

சீராமருக்ஞாதசித்தகுனிய
தமிழ்

ஞானவாசிட்ட

வமலாராமாயனம்

மூலமும், உரையும்

இஃது, வினா

ஆளவந்தாரென்னு முனிவர்

அருளிச்செய்த மூலமும்,

நீநாகை அருளுசலகவாய்கள் பீடமசிஷ்யராகிய

பிறைமேச-அருளுசலகவாய்களால்

இயற்றிய உரையும்,

பேறை-தகாவதானம்

செகதாதப்பிள்ளையவர்களால்

மூதனாமாய் கருத்துரையமைத்தும்

பிழையறப் பரிசோதித்தும்,

சென்னை துளையிலிருந்தும்

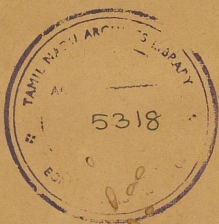
ஆநார்-சுப்பராயமுதலியார் குமாநர்

எதிராஜமுதலியாரது

பிரிஸ்ஸ் துவ் வெவ்ஸ் அச்சுயந்திரசாலை

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1890

R 672

M 96

சாற்றுக்கவிகள்.

356/1890

சச்சிதாநந்தப்பிள்ளை பாடியது.

தங்கநல் வசிட்டனிராமனுக்குரைத்த தலங்குமத்துவிதமாம் பொருள்
சேர், தொந்தமாமொழி வாசிட்டனற்கவிதை சொலுமிராவிர்த்தைப் பத்தை
ம்பான், புங்கவவடநான் மொழிபொருட்பீஇப் போதருஞ்சுகுதியோடுதி,
புகலனுபவத்தாம் பதவுகைருத்தைப் புனைத்தனமானதுகாட்டிச், சிங்கவெ
வ்வனத்தின் மான்பிடிப்பதுபோம் செவ்வியமானிடவடிவம், நேர்ந்தென
வ்விய சத்தவாசனையைப் பூரணநிஷ்டையார்சேதித், திங்குறுஞ்சத்தவாசனை
மொழியா லேகிடச்செய்துநன் னருள்சேர்த், திலங்குறும்பிறை யாற்றறை
யருளுச லேசன்மெய்ஞ்ஞானதேசிகனே.

இஃது - இறங்குன்றம்

வேதகிரியுய்க்கர் பாடியது.

அம்புலியோரொளிதூர்த்த மும்மலமற்றருள்வடிவ மாகவெண்ணி
வெம்பலற ஞானவாசிட்டனற்கிணிதினூர் விரி துரைத்தான்
எம்மனவர் தந்துவிதவுண்மைதேரித்தெய்வாள் விறைவனெங்குஞ்
செம்பதுமத்தட்டிநீரும் பிறைசையருளுசலித் சிகனென்கோனே.

இஃது - செங்கலைபட்டு

வயித்திய வெங்கடாசலமுதலியார் பாடியது.

காலிலத்தெவருந்தேர்த்த கண்ணுமெய்ப்பொருளைச்சேர
ஞானவாசிட்டனற்கு கற்பதவுகையனைத்தான்
தானமாரிலையைக்காட்டித் தற்பதாக்கத்தாழ்த்து
மானவன்பிறைசைவாழு மருளுசலேசன்மாதோ.

இஃது - உபாத்தியாயர்

பாரிப்பாக்கம் - முனியப்பமுதலியார் பாடியது.

கிருவனருய் மாஞ்சை தூவினுந்தாபரிச் சேதவேதாத்தமுழுதம், தேர்த்தவ
ற்றுளவனுபவத் தழீஇயபிறுருத் தெளிழிலெம்போலியருமே, செநிகரதலாம
லகமெனவெளிதி னோர்த்துத்தி சேராசிட்டமென்னுத், திசுஞானதூவா
கக்கலிக்குகைசெய்து சென்னையச் சிற்பதித்தான், மருவடி யவர்கன்பவ
மெருவசிற்சோதியே மாணிடச்சட்டைசாத்தி, ளுளியிக்கவித்திரனகர்க்கெனையெ
னும் பிறைசை வந்தவதரித்துகைக, வாழாமருளுசல மாகுருவினருள்பெற்
து மகிமைபெறுயித்தாபீட, மாரினைவிளக்கமெய்ப் போதாந்காருகெனச

மெல்லடிவருந்த, வருகுமன்பிலியையாட் கொளவேண்டிவலிலீண் டிற்று
வாவெனவழைத்தன், ஞவந்தருகிருத்திபா மமக்கயல்சிறைப்பறவை யொ
த்திதயவாசகமலத், தன்னிகோங்கித்தபா தரித்தைமழுத் வுடல்பொதிபு
லாகியோயா, அழுவமத்தக்கரண மல்லோசியுணர்வென வுணர்ந்தவொருமொ
ழியமுதினைச், சரசமுடனூட்டியெந் நாளுக்குணுதித சார்ந்தபதசகசநிட்டை,
சார்ந்துவகமொ யனுபவித்தானந்த சாகரத்தாழியுலகைத், தானுவிம்புருட
னாய்க் கண்டுமெழிமிகற் றுயினுங்கருணைகூர்ந்த, சமரசகபாவமெய்ஞ்ஞான
வருணசல சதாநந்தகுருநாதனே.

இஃது - சீர்காழி

நாராயணசாமி முதலியார் பாடியது.

அள்ளருங்கொடிய விரும்பலபாண்டத் தழுத்திடா நூறுயிர்க்கென்றுந்
தெள்ளருவசிட்ட ஞானவல்லுனாயாற் தேவர்கண்முவர்மந்தியார்க்கு
முள்ளருமங்கைக் கலியெனவொளிரு மொருதனிப்பொருடனைத்தெரித்தான்
தள்ளரும்பிதையாற் நினைதமர்த்தருண சலனருட்டேசிகென்றுனே.

இஃது புதுப்பேட்டை

அப்பாசாமி நாயக்கர் பாடியது.

கற்றவருங்கல்லாதவென்போல்வாருந் கைக்கவிபாற் றெரித்தகததுக்க
பேத, மந்திரையில் வீடுபெறக்கருணை கூர்த்தேய்மல காசிட்ட துற்றுகாவரு
த்தா, ஐந்திரிவிதபாசப்பிணரிதன்னி லுழல்வேளைத் தடுத்திமைகொண்ட
பெம்மா, னெற்றவருமேயைத் திகழ்பிறைசைவாழு மெம்பிரா னருணசலேச
ன்றுனே.

காரம் - குமரப்பமுதலியாரவர்கள் பாடியது.

ஆளவந்தான்வலிருக்கெல்லோரறிந்திட வாசிட்ட துணைக்
கோளவந்தீர மொழிபெயர்த்திட்டான் குவலயத்தெவருந்தேர்த்தய்யச்
சோளநாட்டித்தொன் டிலதமாம்பிறைத்தேதான் தருணசலக்குரிசி
ளீளுனாவருத்தா னிவர்தயிலியாவர் சிதழ்த்துமினருளுடையவோ.

இஃது சிதம்பரம்

சுப்பிரமணியபண்டிதரவர்கள் பாடியது.

உலகில்வாருயிகள் பவப்பினியொழித்தே யொழிவில்பேரின்பமார்த்துயி
கனமிகுளுன வாசிட்டவெற்பிசி னன்னுமெய்ப்பொருளதாமருத்தை
யலகிப்பேரருளால் வழங்கினன்விண்டோ யனிமறிப்பிறைசையன் டிதிவி
லிலகுதமருண சலசிவபோகி பென்னுமோர்ஞானபண்டிதனே.

இஃது ஷே. புள்ளிக்கூடத்துத்தலைமை

உ - நாராயணமுதலியாரவர்கள் பாடியது.

உலகமெழ்தருதாங்கம் பாடியில்வாழ்சபாபதிமா லுரைத்தானாகத்
திலகமென்புகலைக்குட் சிறந்துளவாசிட்டவுரை தெருட்டித்தத்தான்

இலகனமுனிவர்க்கு மிச்சிரபீடத்தவர்க்கு மிறம்பூதெய்தப் பலகலிபுமுணர்ந்தருளு சலங்கிரமப்பிறைசைவனம் பதியினே.

அழகனடியாரைமகிழ்த்துரைத்தல்.

இஃது திருத்தருத்தியாதின்
தருமசிவஞானியார் கருத்து.

அன்புன்னசொதரோயாமாத்மபோதமுதத்
தென்பிறைசைவந்ருவன் செய்யுளாயை - முன்புமக்
கன்னேனளித்தவறி வக்குவினம்கண்டுசொலாப்
பன்னுமன்மெப்பரமாவோம்.

இஃது - பாடி - நாராயணமுதலியார் கருத்து.

வானலோகத்தின்செல்வ மன்னியபிறைசைவாதன்
ஞானவாசிட்டநூற்கு கவிந்நிபவுளாயைகாழன்
மோனமா முணர்வைப்பற்றி முன்னியவனுபவிக்குத்
தேனதாரகிகுமின்றேற செடனுத்திகைப்பன்மாதே.

இஃது சித்தாத்திரிப்பேட்டை
கந்தப்பமுதலியார் கருத்து.

மறுவிலாளுனநூற்கு மன்னுவாவகுத்தவற்றும்
சிதமகநீர்த்தவிர்கடாமே சிவமெனவின்கச்செய்த
பிறைசையையுடையலோக்கி பாடுவெழிபேரிலக்கணத்தாற்
குறுகியபயனேதென்னக் குறுமுனிநூலினால்.

இஃது - சண்முகஞானபுரம் - முருகப்பிள்ளை கருத்து.

மனுகுலத்தவர்க்குரைத்த வசிட்டமெய்க்ஞானநூற்குத்
தனமலிபிறைசையையன் நரணியோருய்யச்செய்த
வினிமைவாமுளாயைகாடி யாஞ்செயுமிசைஞானத்தா
லனகமாம்பயனேதென்ன வனுமனுமலமத்தானே.

இஃது மானம்பதி

இராமசாமிகவிராயர் பாடியது.

கருதிரிசதுர்வேத முடிவிலவளர்சிற்சகக் கடலாகிராமருபக், கற்பனேபிற
ந்தெதிர மத்திகழ்நவானுபவகாட்சியினையாவருக்குந், கைத்தலத்தாமலகமெ
ன்னத்தெரித்திடக்கலிவுகூர்த்தலகின்னான, காலியக்களினரிய ஞானவாசிட
டமான் கனமுற்றவித்தநூற்கு, வெருவறச் சொன்முடிபு பொருண்முடிபுமனு
பவ விலாசமுத்தோன்றவைத்து, விரிவுபெறமுலகமென வோததிரிபுடிவின
டு வீறுபரமார்த்தகிலிபின், வேறற்றவத்தவித சொகுபமேதானென வியக்கு
மனுபவசித்தியான், மேதகையவுலகிறும் பூதமத்தமனனின் வினக்குமாதனா
விட்டனன், பொருதினாப்புணரிவினான் மொக்குளிர்ந்ருன்றியழி பொய்யு

டலையானேனுமுயிர்ப், போதமதந்தனது பூங்கழலென்முடியிசைப் பொலி
வுறவிருத்திபாண்ட, புனிதன்மூர்வால்தொறு மஞ்சிறைவவோதிமட் புட்கு
லம்வசிக்கவாசப், பூம்பொழின் மிசைநீரும் புயல்வந்துலாவுமம் பொன்னி
வளநாட்டினிசியின், மருவுவேன்மதியினெளி பொழிதவளமாடங்கள் வானி
னுமுயர்ந்துகாட்ட, வண்டுஇங்கொழிகனின் தசையுமுயர்தென்பிறைதசை மா
தகர்க்கிறைவனடியார், மருமலர்க்காமுதிழ்த் தேத்துமித்திரபீட யாபினுக்கு
ரிமைபுண்ட, மாசிலாநலமருவு மெந்தையருணைசல மகாகுருசிகாமணியரோ.

இஃது ஈரூர்கிராமம்

கணக்கு - சண்முகராயப்பிள்ளை பாடியது.

அற்புதமானவின்கொல் லா லுளவாசிட்ட னூற்குச்
சொற்பீதவுரையமைத்தான் ரெல்லையாலினைகள் போக்கி
தற்பதாந்தாநீத சாகரத்திடைகரைத்த
வற்புதன்பிறைசைவாழு மருணைசலேசன்னுனே.

சாற்றுக்கவிஞன் முற்றிற்று.

சிவமயம்.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

மணிக்குக்கடனிகர் மாமறைமுடிபுச் - துணிவுறுமனமுஞ் சொல்லுச்
தொடரொண - வகோசாகயம்பிர காசமம்பிரமஞ் - சுகோதமதியாய்த் து
லங்குறுதனையே - சுவகவமாயனு பவித்திடலாடித் - தவபாஞ்சீவன் சகபென
விளங்க - சகமுகமாகித் தனையுணராவுயிர்க் - சகமுகமாய்பா னருளபனுருவு
கொண் - டருமறைமுடிவி னமையுமப்பதத்தப் - பொருளாரோபிதத் திரு
மையுப்போக்கி - விலங்கதிட்டானத் திருமையுமொருமையாய்த் - துலங்கும
த்தவித சுவாஸுபவமே - மதுருவென்ன சலின்றுததா - வமைதருலிலை
யைய யறிவோருருவாய் - மனதின்னுதித்த வசிட்டனுக்கருளி - தனையுணரவ
ர்க்கெலாஞ் சாற்றெனவவனுங் - தவநிலையெவருக் தாக்குதற்குதித்தப் - புலி
முதலெவையும் பொய்யெனத்தெளிவா - வுணர்த்தவிராமற் குயர்பேரறிஞர் -
புணர்த்துளதயாதப் புரவலனவையின் - மூவறுதிவச மொழித்தமெய்குஞ்
னப் - பாலுருதிதப் பாடலாக்கியத்த - காண்மறைப்பொருளு உவரசக்கலியு
மாந் - தேன்மழையிலித் தஞ் சிறத்தகாவுடைய - தவத்திறையவையுத் தழை
த்தவான்மீதி - பவத்துயிராருவப் பாத்துவென்றக்கு - மோனபவசிட்ட
முனிமொழியதனன் - ஞானவாசிட்ட மென்னாமத்தறிதி - விலக்குசுலோ
கத் திசைத்தன்னதனிற் - பலப்படவழற்குமுப் - திதிராவிரத்தி - னுருவின
ற்காஸ்பிர பண்டதருறு - பிரமெனத்தெளிவா - யெடுத்தித்திறு - மூது
னாசெய்தனர் மும்மடிதேவனுங் - பேரிறாநாமப் பிரமேத்திரயோகியுஞ் -
சமுத்திரதரணிதத் துவபோதினியின - சமத்திராருளவர னன்றியுப்பல
ரே - பண்டத்தருணரு - பான்மையாலெனிய - மெண்டருமுணர்த்ததஞ் சக
ம்பெறவத்த - வடனுலதனின் வருமொழிபெயர்த்துத் - திடஞானமூவர்க்கு
த் தெளித்தருள்செவ்வென் - மகத்தின்மகத்தாய் வயக்குப்பொருளே - விக
த்தனுவுக்கனு வாயிலங்குதல்போற் - குறுகியகுறுமுனி கோவுக்கருளிய -
மறுவறுசெத்தமிழ் வாரியிற்குளித்தப் - பஞ்சலிலக்கணப் பதப்பொருண்மணி
களைச் - செஞ்சொலினாலின் சிறப்பொடுபுணையும் - போதமாரமுணின் புக
ழ்திருவினாவாழ் - மாதவப்பட்டன் வயிசத்தித்த - வானவந்தானெனு மற்
புதரார்த்தி - கோளறவனுபவங் கொண்டினியுத்திய - கருங்கலியிராவிரத்
தைமபாணத்தி - னெருங்குளபொருளை யுலகோருணர்த்து - பவக்கடக்கட
ந்து பரமானந்தச் - சிவக்கடகதனிற் நினைத்தியிப்பொருட்டுப் - பதவுகாமுத
லிய பண்பாற்பகொன - சதமகனுலகொரிதித் தானியிலிகடகரு - பாகோதி
யின் பவக்கடப்பொதியை - யோகிகமண்டலத் துற்றதைச்சையிற் - கை
கைபெற்றவன் சலித்ததாற்பெருஞ் - துண்கயம்பொன்னித் துகைதொறு
ங்கொழித்த - மணியினிணெளிவான் மல்கியகுலனை - யணியலர்விரித்த வரிய
வுயறொறுஞ் - சேதலித்தெறித்த திகழ்முலையினிமாப் - போதருமப்பெண்ப்
பொலிதருகடைசிய - ஞானமதுவி னோக்கியவெறியான் - மண்டியுத்தியை

க் கொண்டபென்றயர்ப்பு - பறித்திடுங்கையெனப் பதுமாசைத்தை - வெ
றித்திடப்பூனில் வெறுப்பொலிகோக்குவர் - சுட்டகையின் குவைதொறுக்
கதிர்மணி - விட்டினிதூர்த்து விட்டதும்பின்கள் - குலினுறிலிசர் தோற்ற
ம்போற்றலெறிதூ - காலொடுகிறதாச் சுயத்துச்செஞ்சாலிகன் - மேல
வர்முறையென விபூலிப்பணிதாப் - பாதுளவுபொலம் பலபையன் பெற
த் - தேவரும்களூர் தென்புலத்தவர்களுர் - தாவருந்தாபதர் தாந்தம்பயன்
பெறுதம் - வளமலிசோழ வளமலிதையது - இளமலிதேவ கனமெலான்
கெழுமுற - வானிலாக்கயிலைப் தென்னவம்பிகைவொடு - மாசிலாமணியுறை
மணிமதிட்கோபுது - மணத்தின்முழக்கமு மலிகுடைமுழக்கமும் - குணத்
திறன்பொருத்து கோடாதசெல்வமு - மோங்கியமாடத் தும்பரின்மகன் -
தேம்பியமதியைத் திகைப்புநகைக்குஞ் - சுத்தாமேனிலைத் துயல்வருமணத்
தா - ஸந்தாமெல்லா மருமணங்கமழ - தாங்கமாசைத் தன்னில்வாழியோ
க - வாக்கண்பிகுத்த வந்தசுசிரோமணி - விவன்நன்வேழவிலே தியர்வேழ
வியைத்தரு - மிவனிறைதோன்மன் வவனிறைதோற்றரு - மிவன்சுழ்குத்
திர வர்குழினைத்தரு - மிவன்மணிமதிப்புமற் தவர்மணமதிப்புதற் - தானப்
பெருத்தன வானிகத்தம்பிற - சேனைக்குடையனாய் சிதத்தகுலத்தினன் -
அழகிசைப்பருகுவானிவையர்மணமும் - விழிகுறளியாய் விழைவொடு
மொய்த்த - தன்னையமாத்தித் தாரொடுமணித்தொடை - தின்னிரும்புயமே
ற் சேர்த்தரியணயின் - வேத்தகவயிடுதென விக்காங்கனி - னுத்தவராம
னடாத்தரிச்சத்திரன் - அறித்தவந்தம்மை வட்டதிக்கும்புகழ் - மடுத்தற்கா
த்தலின் வண்மோய்மர்ப்பன் - நகைதபுளமறிக் தந்தவெறிவினைச் - சிந்தை
மகிழ்வுறச் சந்தத்தசெய்ய - நிறிவினும்பொறைவின மருளினும்புயார் -
குறியறித்தொழு குணத்தினும்தாம் - விசாரணைக்குரிய விவேகினுமறிஞ்
ருசாவினுமன்பின மொப்பிரகோக்கிய அப்புள்ள ஸருத்தவத்தித்த -
செப்பருஞ்சபாபதி செமயங்கேட்ப - தாலுணை மகிழ்வொடுதழித்த -
தமுனஞானதற் கருத்தினையுத்தழி - யாசானருந் தேசார்த்தத்திற் -
பேசாதமரும் பெற்றியையுத்தழிஞ் - சகச்சிட்டயினிற் சர்வம்பிரமமாய் -
நிகழனுபவத்தைபு நிலைபெறத்தழி - வவதாரிகைமுத லைவகையாகச் - சுவ
தரும்மொழியார் சவானுபவத்தி - யெனப்பெயர்தரித்திற் கிசைத்தனவித்தி
ரன் - மனமகிழ்ந்தன வனமெனச்சிறந்த - பொன்னிசைத்திற் பொலிதி
ருத்தருத்தியின் - மன்னுமுத்தாவே திசர்ச்சரிதமரு - மறையவர்மறை
யொலி வயங்குவதொருசா - ரிளையவர்வேள்வி விலங்குவதொருசார் - தவ
வய்சியர்புரி தரும்மதொருசார் - சிவபணிசெய்குஞ் திசர்சிரொருசார் -
பிரமஞானத்தைப் பேசுவோரொருசார் - பசுமயோகத்தைப் பயில்பவரொரு
சா - ரியவெண்சித்தி யடைபவரொருசா - ருரியசற்கும முஞ்ஞவரொரு
சார் - குவிக்கொள்ளக் கூறுவதொருசார் - பவிலபாமாயிப்பண்ணவர்கனி
குழற் - திருமருங்குத்தித் தேத்தவீற்றிருக்கு - மருமலப்பொறுமபர்கா வ
னமெனக்கையிற் - கவிசைமயிற் கனக்கின்றிவத்த - வயர்வறுதலே தாக்
தபரம்பரை - சகத்தடல்வடிவாய்ச் சகத்தினையளிக்கு - சகக்குருசங்கரா
சாரியவையிசன் - மமத்தருளத்தின் மயக்கறகாடைய - வித்தியிடத் தெ

ழிற்காபாத்திர - தேவனருள்பெறு தெத்தாத்தையதேசிகன் - செவடிமுடிய
 ணி செங்கமலபொற்பத - வாசான் கழன்முடியாகவணிக்தவன் - நேசாச்சச்
 சிதா னந்தசயம்புவே - சோருவாதிர் செயலாகத்தப் - பேருருவாகப் பிற
 ன்குபேருளாற் - நிருவளர்காகையிற் - தினகரனெனவுதித் - தரும்பொருளு
 ன்கி னந்தமாய்விட்டைச் - சார்த்தற்குரியசா - தன்கருணைகடைத்தோ - ரோ
 ரிருமருங்கு முலப்புறக்குழ - வேகாகா விருத்தலிசமர்த்து - ஸ்வாகாகா
 மத்திரத்தோடா - வேதமுழுவின் விளக்கு ாவாக்கிய - சோதனைசெய்திற்
 சத்தமாகியபொரு - விரவையிடொன்றாக விலகத்தலித்தைத் - சிரவணமுத
 லை வகையினுற்றெனிய - வருளருளுசல வற்புதன்சாணத் - நெருள்பெறமு
 டியிற் சேர்த்தவன்சென்னையி - லித்திரமிட வெழிற்காபாத்திர - கத்தான்
 பெயரார் துலங்குமடாதிபன் - கத்தவளவர்கோன் நென்னுடதனிற் - சித்
 தோருருவாய்ச் சிறத்தவடிவுகொண் - டடியார்பவமொரிது யானத்தபோத -
 வடிவாவின்னக் கத்தவநரித்தோன் - துரியாதித்த தொல்துருவினக்க - வரி
 தானனாபு மிகளினுலபர - வுணர்வையகற்றி யுயர்பரவுணர்வின் - மணமு
 றமருவி வாழ்த்திடவைப்போன் - ஞானதுலனைத்து கலிலவநியா - மோன
 மீதென்ன முன்புறக்காட்டிச் - சமாதிபனுபவக் சகரத்திப்பெற்றத் - சுமா
 விருத்ததுவதாய்த் துலங்கிடச்செய்வோ - னினமகப்பிசியினுக் கேத்தியகொங்
 கைபா - லளவறித்தாட்டி மன்னையேபோலச் - சாருமானுக்கர் சாதனகொழு
 ன்கினே - டோருமெய்குஞான முணர்த்தமெம்மடிக - னில்லறமுற்றோ னெ
 ன்வினுமபாச - மில்லறத்தவருஞ் சககனினைத்தவோன் - தத்தவாதித்த
 னிப்பெருக்காசி - முத்தித்தலமென மெழிவிசாலுட்சி - யோடுமெழிவி னு
 மறவிசவேசன் - குடுமதிசதி தேன்நவப்பெயரே - வனமெனமனைத்து மரு
 விபெஞ்ஞான்று - முளையிழவுடனய் மோகையிபறையாற்று - வுரு
 சலகவாமிகளெனுந் திருளாமப்பிசத் துறத்தேசிகனே.

இவ்வுரைச் சிறப்புப்பாயிர மித்துவனா யாசிரிமர்க்கடியனாகிய சென்னைமா
 ககரஞ் சாலைவிகற்பகர் கோயிலாதினத்துக்குரிய

அருஞ்சலவைவாராற் செய்யப்பட்டது.

ஆத்மஸ்வரூபவணக்கம்.

எவனருளினி லுலகுயிர்பாமிலகுதம்
 எவனெனினிவினின ன்மதியரியொளிபெறும்
 எவனிலைதனின ளவிமமதசிலபெறும்
 அவனகிளமுநிஷறயடிகளெம்மகமே.

உபாசனாபூர்ந்தி வணக்கம்.

சத்தாதிபைத்தாச் சனிப்புண்டரீசுபா
 வித்தானகற்பகஞ்சிகாகாரகேள் - சித்தாரு
 சபையிலானத்தனருட் சத்திதண்டியைவர்
 உபயுகம்போற்றிபுனாய்பாம்.

வேதாந்தசந்தான சமயாசாரியர்வணக்கம்.

ஆனந்தமோருகு வாடியபுதுசுதர் காலமவின்
மோனந்தலினின் னுணர்ந்ததென்கை மறைப்பொருளின்
நூனந்தனியென காட்டியசங்கர காதனருள்
தானத்தயில்லித்தை யாரண்யன்றாக்கைச் சாந்துமே.

அருளிறையடிகள் வணக்கம்.

எனதுசிக்கமேயென துருவாக வியைத்திடவெனதுதேட்டாவே
தனிவருமருணாசலகுருபதமும் தனித்தசெங்கமலபொற்பாதன்
புனிதசம்பதமும்புகழ்தொத்தாத்திறையன் பொற்பதமங்கரபாத்திர
கெனஞ்சதாசிவப்பிரம்மேந்திரயோகே நிருபதாம்புமுமென்கிரமே.

அவையடக்கம்.

பொறிபதிசேடனும் புகலொணுச்சக
வறிலினிலிரித்தனும் கருத்தஞ்செப்பதல்
எரிகடர்வின்னங்கும்வான் முதன்மற்றியாவையு
மதுவறுகண்மணி மதித்தன்மானுமே.

தரியாதீதப் பொருட்சுவையைச்
சொல்லாய்த்தரியே ஓனாசெயினும்
பெரியோரென்ன திவ்வானையப்
பிரமாதாயக் கைக்கொள்வர்
அரிதாங்கருவின் பிசுந்தனைநால்
லாக்கித்தரின மதித்ததோ
வுரியவெந்தே தாமதம்
வுட்கொண்டென்போ தித்தலினே.

பாயிரமுந்நிறு.

பாடல்.

பக்கம்.

பாடல்.

பக்கம்.

அகங்காரத்தினை	எகக	அப்பரிசோ	ருரு
அகங்காரமுகில்	ககச	அப்புமழை	உசய
அகத்தளிற்	ககஎ	அமைவிலகாற்	எகக
அகத்தியன்கவர்	ககஎ	அயனுனாசெய்	காச
அகமகமென்	கசய	அயனொடுமா	உகச
அகமிதற்களிச்	உசஎ	அய்யதுன்பமு	எாச
அகமெனலொழி	ககக	அக்கியெனு	காஎ
அகல்பூதக்கொ	கக	அரசனோக்கி	கசய
அகிலசத்தியுடை	கசடு	அரிந்தபொழுது	கசக
அகிலசத்தியுமா	சயடு	அருந்தவப்பய	சஎஅ
அக்கருத்தினுடன்	எஅக	அருந்தவன்சொ	உாச
அக்கத்தமைந்து	கருக	அருந்துவ	எாஉ
அக்கவன்பின்	சஅக	அருன்செயவ	கக
அக்குலங்கள்	உசக	அலைசெய்வாத	உஉ
அகசதருமினிய	ருசஎ	அலைபுமந்த	கசடு
அடக்கமாயுடா	சகஎ	அவலொகிரம்ப	கசக
அடைக்கலம்	ருஉரு	அவனுடைப்ப	கருக
அடைத்தகால	சகக	அவநாசக்கற்ப	கருக
அடையவேண்டு	கய	அவன்மனையா	கருக
அடைவதற்	உஉ	அவிவேகிக்கு	உகச
அண்டமென்னு	கக	அவ்வகையா	கக
அண்டநிராபல	உகக	அவ்விவசம்	உகக
அதனுக்கினை	உகஉ	அவ்வாறுவளிய	கருக
அதிலொகிரகி	கருஉ	அழிவிலாததா	எகக
அதினோர்கோடி	கசக	அளவிறத்த	எகக
அதுபுகழ்வவன்	எகக	அறக்குறைவை	கசய
அதுவுஞ்சிறிதா	ககச	அறத்தின்வழி	கசடு
அத்தமனமுதய	ருகக	அறவிலாசமாய்	சகய
அத்தமியாத	ககக	அறவகோய்தா	எாஅ
அத்திறந்தானே	எகஉ	அறவேகொடி	எகக
அத்தனனவே	எகக	அறிந்துளதெ	கருக
அந்தவெய்யால்	எஉஅ	அறிபவத்தாளை	சஉஉ
அதுமற்றொன்	ககக	அறியான்போல	கருக
அதுமற்றோ	எகரு	அறிவறமனத்	எஅய
அப்பயன்னை	எகக	அறிவுதோன்றி	ருக
அப்படியேயுன்	உஉஎ	அறிவெனும்பிதை	கருக
அப்பதத்தினி	ருகரு		கருக

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
இதனை முன்னி	௨௮௮	இருவருமவ்வு	௨௮௮
இதுகாணமா	௨௮௮	இருவர் விழியு	௨௮௮
இதுகொலோ	௨௮௮	இருளன் றியொ	௨௮௮
இதுமக்கிது	௨௮௮	இலங்கியசிந்தா	௨௮௮
இதுபுகலக்கேட்	௨௮௮	இலதுளதா முள திலதா	௨௮௮
இதுபொருட்டா	௨௮௮	இல்லதுள்ளதா	௨௮௮
இதுவறிவுக்கு	௨௮௮	இல்லாவிடத்து	௨௮௮
இதுவேசுருக்க	௨௮௮	இல்லுறவுபுகை	௨௮௮
இத்தனைகாண்	௨௮௮	இவனதுமருதலப்	௨௮௮
இத்திறத்திவ	௨௮௮	இவனவனது	௨௮௮
இத்திறமேழு	௨௮௮	இவனென்னு	௨௮௮
இத்திலையிலதா	௨௮௮	இவனேதேட	௨௮௮
இத்தக்கதையை	௨௮௮	இவன்குற்றனி	௨௮௮
இத்தம்பொ	௨௮௮	இவற்றைவிட்	௨௮௮
இத்தப்புவனத்	௨௮௮	இவையறிந்தோர்	௨௮௮
இத்தப்பொருளை	௨௮௮	இவையெனும்னைத்துஞ்	௨௮௮
இத்தயந்திரிதன்	௨௮௮	இவ்வண்ணம்	௨௮௮
இத்தமனமே	௨௮௮	இவ்வகையிற்	௨௮௮
இத்தயாக்கை	௨௮௮	இவ்வளவான	௨௮௮
இத்தவருத்தி	௨௮௮	இவ்விரண்டிலா	௨௮௮
இத்தவினாவின்	௨௮௮	இவ்விரண்டி	௨௮௮
இத்தவுகாகேட்	௨௮௮	இவ்விரண்டி	௨௮௮
இப்பருவத்தார்	௨௮௮	இவ்விரண்டி	௨௮௮
இப்பாரிலாண்	௨௮௮	இறையவன்மா	௨௮௮
இப்பெரியசெல்வனை	௨௮௮	இறையுமோர்க்க	௨௮௮
இமையோரிறை	௨௮௮	இறையவன்முதற்	௨௮௮
இம்மொழிகளாலி	௨௮௮	இனத்தாற்பட்டரு	௨௮௮
இயற்கைகுணஞ்	௨௮௮	இனமிகமுமென்	௨௮௮
இயற்கையாகி	௨௮௮	இனிப்பிறவா	௨௮௮
இயாநிலமிரா	௨௮௮	இனியன்வினி	௨௮௮
இராகவகேளி	௨௮௮	இனையகபம்	௨௮௮
இராசதருண	௨௮௮	இனையமாக்காரஞ்	௨௮௮
இராசமனத்	௨௮௮	இனையவர்	௨௮௮
இருந்தாசை	௨௮௮	இனையவன்	௨௮௮
இருந்தாசை	௨௮௮	இனையவன்	௨௮௮
இருந்துவயாண்	௨௮௮	இன்பமிதாயின்	௨௮௮
இருந்தமத்திரிக	௨௮௮	இன்னசிறுத்தி	௨௮௮
இரும்பாலிரும்பு	௨௮௮	இன்னதபாவத்	௨௮௮

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
எ		ஒ	
என்பது சொல்லீ	உாரு	ஒருங்குணர்	யிஅ
என்பளவில்	உசுந	ஒருகோணந்தனிற்	உஉஅ
என்பண்கிறைந்த	ருசுரு	ஒருபகற்றனி	எா
என்புகுளிரும்	எநச	ஒருவருக்குநா	உஎஎ
என்றதாமனு	ருாக	ஒருவருங்காணு	நசுஉ
என்றலுமில்வாக்	ருகசு	ஒழியாததுயர்	ருஉஎ
என்றலுயிராமன்	சாா	ஒழிவறுமுயற்சி	ருஉஉ
என்றவாணியை	உசசு	ஒழிவிவலகிவ்	எருந
என்றவிண்ணோர்	எநந	ஒழிவிற்றியாடி	நாஅஎ
என்றமுதுவவன்	சநசு	ஒன்றிலேதோன்	சுஅஅ
என்றூன்வசிட்ட	நசச	ஒன்றெனும்பா	சுஎரு
என்றுகாலன்	நாசுச		
என்றுகொண்டதிதி	எஅசு	ஒங்குஞ்சின்மா	எஉக
என்றுசுக்கிரனை	சஎஅ	ஒங்குமாசையா	எசுந
என்றுமுன்னமெ	எகரு	ஒடுகன்னதியிலி	நசுந
என்றுரைசெய்	சஎந	ஒதிற்றொன்றுங்	நருக
என்னலுமுயர்	சுநசு	ஒதுகின்றபொருண்	நாருரு
என்னலுமுனிவன்	நாஉசு	ஒரிடம்விட்டோ	சசசு
என்னலுமுனிவன்	ருஅஅ	ஒவாதவன்றனுள்	எஉந
என்னவிவாக்	நநஅ		
என்னவரைத்து	எகசு	கனையர்சமாதி	சஉசு
என்னவோதிய	சசசு	கதிவுளர்முனிவர்	சகந
என்னாயகன்	உகசு	கழலையிரண்டினி	உசுரு
என்னாவரைத்த	நாசுந	கடியம்தங்களு	நீஅய
என்னாவெள்ளி	எகசு	கடுமன்வன்பேய்	சுஅ
என்னிக்குள்ளதப்	எகஎ	கடிகுன்றினி	உசசு
என்னுடைமை	சாஅ	கண்டத்திற்றக்கு	ருசுய
		கண்டவழிப்படியே	எசஉ
ஏ		கண்டவெல்லா	ருசுசு
ஏகியதிவுகடோ	சுஅஅ	கண்டவனைத்து	சாஉ
ஏகுதல்வருத்து	சுசுந	கதலிவளத்தைனி	நசஅ
ஏதம்ற்ற	சு	கதிரிநம்பலாற்	உஎஅ
ஏற்றமாமகங்கார	ருஉய	கரணயவடலை	ருசசு
		கரசரணதிமட்டா	ருகஅ
ஒ		கரியாய்ச்சமமாய்	சருய
ஒட்டமுண்டினை	உஎக	கருகியகங்குலி	நகரு
ஒருகணந்தினை	ருஅ	கருகியநிறமுங்	எஎரு
ஒருகணமுமொழி	நாஎ		
ஒருகாலமரன்	ருஎச		
ஒருகால்விரிஞ்ச	நநக		

பாடல்.

பக்கம்.

பாடல்.

பக்கம்.

க

கா

கருடவாகனத்து
கருதியதரித்தே
கருக்கயநுத்து
கருகின்றென்ன
கருத்ததலுர்
கருத்தின்வல்லும
கருத்தெனுமான்
கருமமேயேது
கருமவரையால்
கருமுகின்றலங்க
கருமேருளவ
கலைமுனியே
கலைபெலாநிறை
கழுத்துறுகொடி
களிகொண்டகத்
கற்பகொடி
கற்பதான
கற்பமாங்கண
கற்பனவனைத்
கற்றவாறியர்
கற்றநிந்திலார்
கன்றியபந்தமா

எருடி
சக
சகசு
ருடிந
கூடக
கூசுள
அக
சளநி
ருக
உடிந
உகரு
நாக
ருகய
கூக
உரு
உடிஉ
சகரு
நாய
சளச
நாயக
எருடி
சகரு

காலனகர்நிகரா
காலனிதுகேட்ட
காலனிதுனாப்ப
காலின்மதர்வண்
காற்றிலாதவிள
காற்றிலேயனசவுங்
கானத்தினட

சகரு
எருடி
சளய
எரு
எருக
கருடி
ருடிந

கி

கிருதமுதலுக

ருளசு

கி

கீற்றுப்பலசே

சருஉ

கு

குடும்பபார்த்தை

கூக

குடும்பவலையிற்

சகக

குணசெய்சங்கி

எகச

குற்றமுமினப்பு

கூய

குன்றதவறுகுண

ருகக

கூ

கூற்றவாயெனு

எடிச

கே

கேட்டகுரிசில

கருஉ

கேட்டளாந்முக

ருள

கேட்டவண்மகவு

ருடிசு

கேட்டவேத்தன்

கூய

கேதமிருத்த

எருள

கேவலமாகி

சளச

கை

கைப்பிடுகுபுளி

கூள

கையினுலறையு

ருருசு

கொ

கொடிசுடை

கூஉ

கொடிதிதுகொடி

ருகசு

கொடியகொலை

எருஉ

கொண்டபாவனை

நக

கொதுகிணிடிசள

உருஉ

கொள்ளற்பால

கூஉசு

கா

காகதாலியம்
காட்சியென்னு
காண்பரியமனங்
காண்பானுங்
காதலாற்கட்டி
காதலாலித்தவர்க்கு
காதலும்பயமு
காதலெனுமனைவி
காதலென்னுங்
காதலசெறி
காமமுதலவினை
காயமென்றுரை
காலமேகாரண
காலமொருகான்
காலவிவற்றுமை

சகக
உகச
கூக
கூகரு
ருடிள
கூக
கூக
நாய
கூக
கூக
கூக
கூக
சுடி
கூக
கூக
கூக
சுடி

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்
கோ		சி	
கோசகாரப்புழு	௩௫௬	சித்தவஞ்சனை	௩௬௮
கோசலதேசந்	௪௬௭	சித்தவிண்ணிற்	௩௬௨
கோசலத்துந்	௬௮௬	சித்தனத்யஸ்பு	௪௩௪
கோத்திரச்சுபுரவி	௫௮௫	சித்தனையாக்கள	௩௩௫
ச		சித்தனையவத்தனாதி	௩௨
சங்ககாரணமா	௩௬௫	சித்துநாமனுந்	௨௭௯
சகத்திலேபுறத்	௬௭௮	சிலர்சிலர்களுள்	௫௫௪
சங்கஞ்செய்ம	௪௮௩	சிலர்மயேந்திர	௫௫௫
சங்கற்பசாலந்	௨௨௩	சிலையரக்கர்குல	௩௨௫
சங்கற்பநாசத்தா	௬௫௩	சிறக்குஞ்சுவண	௩௩௩
சஞ்சரித்துயர்	௪௬௪	சிறிதறிந்தவர்	௭௩௨
சடஞானியமா	௩௬௯	சிறியசகப்பழம்	௬௬
சதவருத்திரன்	௭	சின்னணம்மெய்	௬௨
சதுமறைநூல்	௨௫	சி	
சத்தசத்தென்ன	௬௭௩	சிவனுயிருந்து	௪௮௨
சத்தியம்பிரம	௩௮௩	சிவனின்முத்தி	௩௩௩
சத்ததியிவ்வாறெண்ண	௫௮௫	சிவனெவ்வறி	௩௭௮
சந்துறுநாமப்போ	௮௩	சிவனென்கின்ற	௩௮௨
சுமமாகிச்சொரு	௬௩௪	சிவன்முத்தனாகி	௭௩௨
சுரமழைக்கணை	௩௫௭	சு	
சுரப்பருவரிமக	௫௬௬	சுத்தமாய்ப்பரத்தா	௩௬௮
சுராசுரமாமுலக	௩௨௩	சுத்தமாய்ச்சொ	௬௫௪
சுலகின்றுங்கனல்	௭௭௮	சுத்தமாய்ப்பரம	௭௬௭
சுற்றுகணத்தாற்	௬௩௭	சுத்தவயலாத	௨௩௨
சுனகனெனுமன்ன	௩௩௪	சுத்தவயலனை	௩௪௬
சுன்னமஞ்சினர்க்	௬௬௮	சுரத்தவயலி	௬௬௨
சுா		சுத்தவயலி	௬௭௮
சாகசமொன்று	௫௬௩	சு	
சூரகத்தாலன்றி	௨௫௫	சூக்கமெய்யினை	௨௮௬
சாதலவாழ்தல்	௪௬௭	சூழ்மயின்ப	௬௭௮
சாதனங்கண்	௭௩௫	சூனியம்பகுதிமா	௬௭௫
சூதினூல்	௫௬௪	செ	
சாலுவநாட்டிற்	௪௬௭	செந்திருவாணி	௩௬௮
சி		செபமுத்தவமுமு	௨௬௬
சிங்கமெனுந்	௩௩௫	செப்பியவறிவு	௪௩௪
சித்தப்பிரம	௭௩௬	செயலமுத்துயரு	௫௬௨
சித்தமாரித்தெளி	௬	செயலஞ்செயலி	௭௪௭
சித்தாபொன்றுவர்	௩௭	செயலஞ்செயலி	௭௮௮

பாடல்.

பக்கம்.

பாடல்.

பக்கம்.

செ

செயல்செய்கால
செய்யுத்தக்கன
செருவிறல்வேத்தன்
செல்லாதமானய
செல்லுறுதி
செறியந்தரத்தே
சென்னைல்லவா

நகூஉ
எாஉ
உஎஉ
கூசுஎ
நாஅந
சாநூஉ
நூகஅ

சொ

சொருபம்விட்டக
சொன்னதன்
சொன்னவுலக

சகஅ
சஉஅ
சாநூக

சோ

சோகமிலைமோக
சோகமுறு
சோலைதோறுழ

கூநக
சசஅ
நகஎள

சொ

ஞானகோக்கினூ
ஞானபூமியை
ஞானபூரணமெ
ஞானமுற்றவர்
ஞானவின்மக
ஞானவின்னுய்

உஅச
சஉச
எகக
எகக
நகநக

சே

சேயுமின்றிய

உஅஅ

த

தருமவர்கடம்மித்
தக்கபிரமகரும
தங்கள்சங்கற்பத்
தடமானவதன்
தண்டுலத்தோலு
தத்துவம்பயில்
தத்திரியிலெழுமி
தந்தைசொற்படியே
தந்தைதன்சரணமா
தந்தையன்னைபி
தந்தையிவனிற்பி
தமரவண்டுகுழ

நகக
நூக
கூசுந
நஉயி
கூகஉ
உசந
நாஎச
நய
உய
நூக
நூக
உஅந

த

தம்பியரோதி
தருபயஞ்செய்
தலைமைகான்முகன்
தலைவர்தலைமே
தவங்கனாற்றே
தவமேற்கொண்டு
தனாந்தனனை
தனையாடிற்கும்
தள்ளின்மேரு
தற்பரவிசும்பி
தனதுகபாவத்
தனதுவாதனை
தனியேயந்த
தனைத்தான்சிறி
தனைமுதலாய்
தனையரிவிருவர்
தனையறிபுரிட்டை
தனையனெருவ
தனையுண்டாக்கு
தன்னதுள்ளுற
தன்சுயிரிகேழ்வ
தன்னுருவமாய்
தன்னுள்ளிகற்பி
தன்னைக்கொண்

உஅ
நகஎ
நக
கூசுந
நூக
நகநக
நூக
நகஅ
எகக
கூந
நூக
நகஅ
சகய
நூக
உக
எகக
உஉந
நூக
நகஉ
நகநக

தா

தாக்கம்றேன்றி
தாங்கினீர்பல
தாங்குகின்ற
தாமத்ததுடனி
தாமனுவிழானன்
தாமனெடு
தாயரிவராத்
தாரதனமிரு
தாவுமுதரக்கனற
தாழ்வுமுயர்வு
தானலாதான
தானவருய்க

எசஎ
நகஅ
உசஉ
கூக
நூக
சகக
உக
நூக
உக
கூந
சகஎ
எகக

பாடல்.

பக்கம்.

பாடல்.

பக்கம்.

தா

நானவொன
நானவாதிபன்
நானாதுயிருவொய்
நானேசங்குற்பித்

நூஉக
சகக
நூஉய
நூஉய

தி

திருமுளன்முதல்
திருமுத்தவன்
திருசகாலமாதி
திருகாதலரு
திருகத்தேசன்
திருத்தியலிலன்
திருப்பாற்கடல்
திருவள்ளூர்தன்

நூஉ
நூஉக
நூஉய
எகக
சகக
நூஉக
எகக
உகக

தி

திருடையாச்செல்வி
தியமனத்தொடு
தியலனுத்திரி
திசராமலோ
திர்க்கத்தக்கது

நூஉ
நூஉக
நூஉக
சகக
சகக

து

துக்ககக்களி
துணிவுறுதி
துதிக்கொடாகரன்
துதித்தனனிறைஞ்
துதிப்பார் துணையே
துபர்களும்கிசா
துனிசெய்சக்கம்
துனிமனச்செரு
துணைதருபன்
துணையுமனத்தா
துன்னுமுற்பத்தி
துன்னியுமமரர்

நூஉ
சகக
நூஉ
எகக
உகக
சகக
சகக
சகக
நூஉ
எகக
சகக
உகக

தா

தாயதாதிக்கத்தினி

நூஉ

தெ

தெரிக்கும்பொ
தெரித்தறியும்

நூஉ
உகக

தெ

தெரிந்துணர்
தெரியாவறியிற்
தெரிவுறுவயத்தி
தெருளுறுமகர்க்கு
தெளிபசமவனு
தெளிவுண்டயசுத்
தென்னமுத்தாணை
தென்றிசைசென்

நூஉ
உகக
நூஉ
நூஉ
உகக
சகக
உகக
சகக

தே

தேகத்தையோக்
தேங்குமலத்தய
தேகிகன்சொற்
தேயவேறுயத்தின்
தேயரீடியில்லா
தேயவாதனைக்கி
தேவபுரைச
தேவரிற்றேகயிக்க
தேவருபசாங்கி
தேவர்தானவ

சகக
நூஉ
சகக
சகக
உகக
சகக
சகக
சகக
சகக
சகக

தொ

தொலைவறுமாபத்
தொல்லுலகிற்றே
தொழிற்நிற்கா
தொழிற்முன்னிற்
தொழிற்முன்மந்த

எகக
சகக
சகக
நூஉ
உகக

தொ

தொல்லுலகியறி
தொன்றியவல

சகக
சகக

ந

நடுவின்முடியினி
நண்புறமியவெ
நம்மாலதுசேர்
நயந்ததெல்லா
நயநயமுதிவா
நலந்தியசுறை
நலந்தியபாதி
நல்லதுசிறுவ
நல்லதுசிறுவ

சகக
நூஉ
உகக
உகக
சகக
சகக
சகக
சகக
சகக

பாடல்.

பக்கம்.

பாடல்.

பக்கம்.

த

கல்லவருந்திய
கல்லன னால்
கல்லாரிடத்தி
கல்லினஞ்சேர்த
கல்லோர்திமை
கல்லவதிட்டன்முக
கனிமெய்யாய்
கன்றிதருமுண்மை
கன்றுநன்றெ

நாகுய
சாகுத
கா
எயுஉ
எகக
நகக
சுகக
சுகக
நகக
நகக

நா

காசமுற்பத்தி
காட்டினியல்பு
காமுடனென்னு
காலிரண்வெரு
கானெனும்பிரி
கானெனும்பொ
கானேநீயா

உஎச
எகச
சுகசு
எஎசு
சுகசு
சுகசு
எசசு

நி

நிகர னுசந்தோட
நிகரில்பரம
நிதியுமாகஞ்செய
நிராசையாகியே
நிருவிகற்பசமாதி
நிருவிகற்பவான்
நிலைபெறும்
நிலையானவிச்சிவன்
நிறைபவந்திரு
நிறையெழின்
நிற்படப்பவெனு
நினைவறவெ
நின்னைநீக்காது

நாகுச
நாகுஉ
எஎசு
எஎசு
உஎக
உஎக
உஎசு
நாகுசு
நக
நகசு
உஎக

நீ

நீடத்தருமன்னு
நீத்தனன்பிறவி

எசசு
எசசு

நெ

நெடுங்காலம்
நெய்யிடைவந்

சசக
சசக

நொ

கொய்யதாயொ
கொய்வகெடு

சுகசு
சுகசு

நோ

நோக்கப்பட்ட
நோக்கியதேசநீதி

எசசு
உசு

ப

பகருமெல்லையிற்
பகர்வரிதாய்
பகுதமன்றியே

உயுயு
உஎ
சுஉயு

பகைமனம்வெற்
பகையெலாந்துரந்து
பகைவேந்தன்

சயுயு
நய
உருசு

பக்கத்தொடு

உஉயு

படர்பூதந்தொ

சுகசு

படர்மதத்தாந்

சுகசு

படிககன்மணி

சாநய

பண்டிகான்பூசை

உஎசு

பண்டைலீலைதன்

உயுசு

பதம்பணிந்து

சக

பதத்தருவன்

நயசு

பந்தமற்றனன்

யஎ

பயம்வந்துடி

நாசு

பரத்தினதொளி

நாஅ

பரத்துவகேளில்

நுக

பரந்துராட்டம்

எகக

பரமமாய்சன

எநிசு

பரமமேயெங்குமெ

நகசு

பரலோகஞ்சேர்

நுக

பரமாதித்தனை

சுகசு

பராபரங்கண்

நுக

பரிசளிதையிரதத்

நுகசு

பருவங்கடொறும்

சுகசு

பருவங்களிலே

நயசு

பல்லவங்கடனை

எநுய

பல்லவகதானே

சுகந

பறக்கின்றபறவை

சுகந

பற்றிலாதமனத்

எஉக

பற்றுவான்பற்று

எகசு

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
ப		பு	
பற்றுவிடென்றி	௬௬௮	புகல்குசன்	௭
பனிவார்கடலிற்	௭௪௮	புகன்றாமகளை	௨௭௬
பன்மையாம்	௫௨௪	புகையார்வன	௩௫௨
பன்னுகாரணமொ	௩௭௮	புண்ணியநுணர்	௬௬௨
பா		புதியனசுக்க	௨௩௬
பாகமார்பதிகம்	௮	புரவலனினைவா	௨௭௫
பாரியையுடையோ	௮௭	புறையுடனெகிழ்வு	௮௬
பாலகனாபஞ்ஞா	௬௪௮	புலன்களிற்ப	௬௨௮
பாவமகன்று	௩௩௨	புவனியாவையு	௭௩௮
பாவமதாயா	௫௨	புலியெலா	௬௭௩
பாவனைதீர்	௩௭௨	புறப்பேறுகளை	௬௫௬
பாவனைமுற்றிட	௫௬௨	புறப்பொருள்	௬௭௩
பாவனையுமபாவ	௪௩௩	பூ	
பாழிப்புவிமேலு	௨௬௬	பூமகளுமலைகளு	௨௫௩
பி		பூமகள்போலங்கி	௩௨௮
பிணியசெயாபத்து	௩௩௨	பூன்றவடிவுள்	௭௩௫
பிரமமாஞ்சுத்த	௬௨௫	பெ	
பிரமனாமேகிஞ்ஞி	௩௩௫	பெண்மையாதி	௩
பிரமவொளியார்	௩௬௮	பெத்தவாசை	௪௭௪
பிராணசத்தி	௫௬௬	பெறியவாறிவுறு	௮௪
பிருகுமுனிவன்	௪௫௬	பெரியவந்தம்	௫௮௬
பிருகுவுமைந்தன்	௪௮௮	பெரியவர்கண்ப	௩௩
பிறக்குமுதலே	௭௫௪	பெருகத்திரண்ட	௩௬௨
பிறப்பிலாப்பிரம	௫௬௨	பெருகியபித்	௫௫௨
பிறப்பிறப்பாம்பூ	௪௪௭	பெருகியவளியாயு	௨௫௬
பிறப்பிறப்பாம்	௭௬௬	பெற்றுகொணாத	௬௨௭
பிறப்பெனுமாயை	௪௩௩	பே	
பிறவிக்கடலிற்கா	௩௬௮	பேசியதன்விசா	௬௫௫
பிறவியாபாணன்	௫௮௫	பேதயில்லாச்சா	௭௫௫
பிறிதுமொருவன்	௩௫௮	பேதமுறுபுந்தியே	௫௪௪
பிறிவரம்பொருளி	௩௮௫	பேதிக்குமனமெ	௬௫௨
பிறைநெடுஞ்சா	௨௮௮	பேரினாஹிமன்	௫௨௩
பின்னருமுணாப்	௪௭௬	பேனமுந்தினா	௬௭௨
பின்னரழவாண்டிற்	௩௮௬	பை	
பின்னுமீதோர்	௭௨௫	பைந்தொடியாரா	௭௩
பின்னுறத்தாழ்ந்	௩௨	பொ	
பின்னுறுபக்கத்தி	௭௮	பொய்யாகவுனா	௨௬௬

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
பொ		ம	
பொருகடலிற்றி	௩௩௭	மயலின்னையதித்த	௪௬௩
பொருவில்சகத்	௩௩௭	மரணமாமன்னன்	௪௭௨
பொருளினுமல்	௪௬௭	மலினவூன்றன்று	௩௭௯
பொருள்களெலாம்	௩௪	மழையாலவியுங்	௨௬௭
பொன்னுட்டண	௪௩௪	மறுகுலாதனை	௪௨௩
பொன்னுலகத்தினிற்	௩	மறைகெறிகண்	௪௮௪
பொன்னுலகுதரி	௩௧	மற்றிலியித்த	௩௨௪
பொ		மற்றுமளவில்	௪௩௮
போகமுறுபாவ	௩௩௬	மற்றுமொன்று	௪௬௪
போதவாணியும்	௨௮௭	மற்றுமாளேழு	௩௨௯
போதம்பாதிபாதி	௪௩௪	மனத்திருளகற்று	௩௭௪
போற்றிராமன்	௨	மனத்தின்வழிவு	௩௬௭
ம		மனத்துயருமாபத்	௪௩௩
மகரகீர்கடல்	௪௩௩	மனநிறைத்திழி	௪௬௪
மகிழவுசொர்வு	௩௧௪	மனநிறைந்துமான	௪௬
மங்கலப்புனல்	௭௬௩	மனமணிபேபத	௪௬௨
மங்காதஞானவிசும்	௨௨௩	மனமிலாநிலை	௪௭௭
மடங்கல்வீரியத்	௪௬௩	மனமெனும்வி	௪௮௮
மடமயின்செறிவே	௨௩	மனமேபுருடன்	௪௬௩
மடமையுத்துபரு	௪௩௬	மனவானகத்தி	௩௩௬
மடமையொடு	௩௩௬	மனவானமும்வா	௨௨௨
மடிமிசைகொ	௩௨	மனவயவக்கு	௭௭௩
மடிமிசைவத்திரு	௩௩௬	மனவியுமகரும்	௩௬
மடிவறுநிறி	௩௩௬	மன்னற்குறையது	௨௩௮
மட்டிலானிருபன்	௩௮	மன்னவொண்	௨௬௧
மட்டிலாததாய்	௨௬௬	மன்னவவ்வணங்க	௩௬
மணிப்பூண்களும்	௭௨௬	மன்னவவவுனக்	௩௬௬
மண்டியசுழுத்தி	௩௮௧	மன்னவவெப்படி	௩௬௪
மன்னாநிமன்ன	௪௬௬	மன்னவகண்டுள	௪௬௪
மன்னுகளும்வி	௭௬	மன்னவவ்சனகன்	௩௩௩
மன்னுலகிற்	௭௭௩	மன்னுசரற்க்கன	௩
மதியையெகம்போ	௪௬௭	மா	
மத்தவயிசாவத்தோ	௨௩௮	மாண்டுவாளா	௩௪௨
மந்தமாருதஞ்	௩௬௩	மாதவன்கையை	௪௭௧
மந்தரிலத்தால்	௪௩௪	மாதவன்முனிவு	௪௧
மந்திரிமன்னுரை	௩௬௬	மாந்தர்தமின	௩௬௩
மந்திரிபெனலா	௪௬௩	மாமடஞ்செறி	௮௩
மயலொமை	௪௬௬	மாமாயையின்	௭௮௨

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
மை		வ	
மைந்தரொருபுது	௩௩௪	வனாழிலெழு	௪௯௯
மைம்மலமாமோக	௪௨௮	வலம்புரித்தொ	௪௯௯
மொ		வலிபெலாமிழந்து	௯௯௯
மொய்யுடனானே	௯௯௯	வழிபடுமிதினை	௨௨
மோ		வழுவறுசத்துவ	௯௯௨
மோகவற்சனா	௯௯௮	வளர்புலமாமராத்	௯௮
யா		வளைதருழப்பால்	௩௮௩
யாதிபார்பெற்றதெ	௯௯	வனமபடிந்தந்	௪௪௨
யாதினிற்றோன்	௯௯௯	வன்திறவிப்பேராத்	௯௮௮
யாதினுமுயர்ந்து	௯௯௯	வன்மரங்களை	௯௪௪
யாமுடையகாரை	௪௪௮	வா	
யானுர்முன்ன	௪௪௮	வாக்குமுக்கண்	௩௯௨
யானிவைவிரண்டு	௯௯௪	வாததேவர்பேர்	௪௪௩
யானென்றொருவ	௩௪௮	வாடாசரீரி	௨௨௨
யோ		வாதனைப்பாடித்	௯௮௨
யோககெறியால்	௨௯௪	வாதனைபென்	௯௯௨
வ		வாதனைவடிவ	௯௨௯
வசனமாந்தொழி	௯௯௯	வாதனைவலையை	௪௮௨
வஞ்சகமிளின்புக	௨௯௯	வாயுவடிவாயு	௩௮௩
வஞ்சகிந்திரன்	௪	வாவுமனத்தை	௩௯௮
வடிவுபொருள்	௨௩௮	வாழ்வாணி	௩௮௯
வண்மைபாலந்த	௯௮	வாளாதித்திரம்	௯௯௩
வதனமாறுங்	௯௯௨	வாளாவயரே	௯௮௮
வந்திறைஞ்சு	௮௯௯	வானதிக்கரை	௪௪௮
வந்துறுபோதினன்	௮௮	வானதிமுழுக	௯௯௨
வந்துயராதனத்தி	௨௨௯	வானநிகரம்	௯௯௯
வந்துறுசித்தர்க்	௯௨௨	வானரம்புரவி	௩௪௮
வரம்பறவிரிந்து	௯௯௪	வானவந்தானவ	௨௨௯
வரிசடைபலவுந்	௪௯௯	வானுர்மதிபேரணி	௨௨௮
வருங்கற்பகவிண்	௪௯௮	வானிடையோவி	௩௯௪
வருடமோர்பத்	௪௯௮	வானேருகதிரி	௯௯௮
வருத்தமற்ற	௯௯௩	வான்முதலா	௯௮௮
வருந்தின்று	௨௨௮	வி	
வருந்திமுயன்று	௩௯௯	விகற்பமிறந்தசு	௩௮௩
வருந்திமெய்ஞ்ஞா	௯௯௯	விடயமியாவையு	௪௯௯
வருந்திதிற்பது	௯௨௯	விடலருமசைவு	௯௨௪
வருகாளினம்	௯௪௪	விண்ணிற்பிறந்	௯௯௮
		விதறிபோடுமென	௩௯௩

பாடல்.	பக்கம்.	பாடல்.	பக்கம்.
வி		வெ	
விதியின்வசத்தா	௩௮௮	வெங்காதம்பெரு	௩௯௭
விநிஞ்சலுருவாமனத்	௩௯௩	வெம்புறமூப்பாளி	௩௮௨
விருத்தர்மறையவர்	௪௮	வெம்மாயவாழ்	௩௮௮
விருத்தராய்க்கிக்கு	௪௮	வெலங்கரிய	௪௯
விலங்குருசிக்கம்	௩௮௩	வெறியாரும்பொ	௩௮௮
விழிப்பதுவுமிமை	௩௮௮	வே	
விழுத்தான்புன	௪௮௭	வேண்டியகாலம்	௩௯௩
விழுமியர்கப	௪௯	வேண்டுகன	௪௮௩
விளங்குமிரவியுமலரு	௩௯௯	வேத்தவையிருந்தோ	௩௮௮
விளிவருந்திற	௭௮௮	வேறுபொய்யாய்	௪௯
வினையவள்ளுக்	௪௯௯	வேறினாதெவ்விட	௩௮௮
வினையதுவயத்தி	௪௯௯	வேறொருமாயா	௨௮௯
வினையமுறவரக்கி	௩௯௩	வை	
வினையர்கற்றமு	௨௮௨	வையஞ்சுத்தம்	௩௮௨
வினையின்முய	௮௮௭		
வி			
விடுபற்றிரண்டு	௩௯௩		

ஞானவாசிட்டக்கதைவினகராதி.

கதை.	பக்கம்.	கதை.	பக்கம்.
பாபிரம்		உற்பத்திப்பிரகரணம்	௩௮௭
வைராக்கியப்பிரகரணம்	௩	சுத்திப்பிரகரணம்	௪௮௩
வ-ல் சகர்கதை	௩௮௮	தாமஸ்யபிரகரணம்	௪௮௩
முமூட்சுப்பிரகரணம்	௩௮௩	மீமபாசுதிடர்கதை	௩௮௮
ஞானவின்மகன்கதை	௩௮௭	தாரூரண்கதை	௩௮௭
லீலாகதை	௨௮௮	சுரண்கதை	௩௮௭
சுத்திப்பிரகரணம்	௩௮௩	திதிப்பிரகரணம்	௩௮௭
அபிவிருத்திகதை	௩௮௮	சனகராசன்கதை	௩௮௩
வஞ்சலிந்திரன்கதை	௩௮௭	புண்ணியபரவண்கதை	௩௮௮
மலத்திந்திரன்கதை	௩௮௭	மாவலிகதை	௩௮௨
பாலன்கதை	௩௮௭	பிரகராசன்கதை	௩௮௮
சித்தன்கதை	௩௮௮	ராதிகதை	௩௮௮

பாபிரமுன்பு... பிரகரணம் ௪-இ கதைகள் ௮௯-க்கு கவிதை தலை.

ஞானவாசிட்டக்கதைவினகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீ

விளம்பரம்.

—*—*—*—*—*—*—

இதனால் சகலமானவர்களுக்கும் தெரிவிப்பது யாதெனில், “ஞானவாசிட்டம்” என்னு மிந்நாலை சிலபெரியோர்களின் வினவுதலினால் வாசிட்பதற்கு வசனரூபமாகத் தெளிவாயறியும்பொருட்டு வித்வாமிசர்களைக்கொண்டு பொழிப்புரை எழுதுவதும், சீர், தலை, முதலியவை பிரித்தும், பிழையின்றியும் அச்சுநூலாய்மாயும், விலை சகாயமாயும் விற்பனை செய்துவருவதால், இதைவேண்டுபவர்கள், இதற்கு முன்ன ரச்சிட்டிருக்கும் புத்தகங்களையும், இப்புத்தகத்தையும் சோதித்துப் பிரஸரித்தப் படுத்திவீரிக் கொண்டு பிரார்த்திக்கின்றனன்.

இக்கனம்,

மதராஸ், 1890ஆம் ஆண்டு } ஆ-எதிராஜமுதலியார்.

பிரின்ஸ் ஆவ் வேல்ஸ் பிரின்ஸ் மைமேரேட் ரூபா.

உம்.
சிவமயம்.

ஞானவாசிட்டம்.

வைராக்கியப்பிரகரணம்.

(அவதாரிகை.)

வடமொழியிலுள்ள ஞானவாசிட்டதூலைத் தமிழ்ச்செய்யுளி
ல் மொழிபெயர்க்கப்புகுந்த இந்நூலாசிரியர் இஃது நிர்விக்கினமா
ய் நிறைவேறுப்பொருட்டி விராயகமூர்த்தியைச் சகுணமாகவும்
நிர்க்குணமாகவும் உபாசனைசெய்கின்றார்.

பெண்மைபாதியன் பெற்றகளிற்றினை
யண்மைதூர மறவகத்துன்னுவாந்
தின்மைஞானச் சிறப்புயர்வாசிட்ட
முண்மையாக வெருங்குஞ்செய்யவே.

(இதன்பதப்பொருள்.)

தின்மைஞானச்சிறப்பு=திடம்பொருந்திய வாக்கியார்த்த போதச்சிறப்
பினால், உயர்வாசிட்டம்=மேன்மையாக விளங்கிய ஞானவாசிட்டத்தை, உ
ண்மையாக=விரவாணத்திலுள்ள பிரதாரமாக, ஒருங்குஞ்செய்ய=தமிழ்ச்
செய்யுளான் முழுதுஞ் சாற்றும்பொருட்டி, பெண்மைபாதியன்=உமைபாக
னாகிய பரமசிவன், பெற்றகளிற்றினை=என்றருளிய யானைமுகத்தினையுடைய
விராயகமூர்த்தியை, அண்மைதூரமற=அணிமை செய்மைபின்பி, அகத்துன்
னுவாம்=இடைவிடாமலுள்ளத்தின்கட் சித்திப்பாம்=என்றவாறு.

(இதன்பொழிப்புரை.)

திடம்பொருந்திய வாக்கியார்த்த போதச்சிறப்பினால் மேன்
மையாகவிளங்கிய ஞானவாசிட்டத்தைக்கீர்வாணத்திலுள்ள பிரதா
ரமாகத் தமிழ்ச்செய்யுளான் முழுதுஞ்சாற்றும்பொருட்டி உமைபா
கனாகிய பரமசிவன் என்றருளிய யானைமுகத்தினையுடைய விராயக

மூர்த்தியை அணிமைசெய்மையின்றி இடைவிடாம லுள்ளத்தின் கட்டிச் செய்தும்—என்பதாம்.

(பதசாரம்) அர்த்தாரீகரணை - பெண்மைபாதிபனென்றார், மறந்துவினையாமல் மூர்த்தியமாய்ச் சிந்திப்பதை - அண்மைதூர மறவகத் துன்னுவாமென்றார் - நிச்சயித்தறியும் பரோட்சஞானத் தை - திண்மைஞானமென்றார், இரட்டிமொழிதலென்னு முத்தியால், திண்மைஞானச்சிறப்பு - நிச்சலமான விலக்கியார்த்த போ தவிசேடத்தினால், உயர்வாசிட்டம்-மேலானவசிட்டோபதேசமான சுவானுபூதிநிலை உண்மையாக-உள்ளவனுபவப் பிரகாரமாக ஒரு க்குஞ்செய்ய - முழுதையுஞ் சொல்லாமற் சொல்லும்பொருட்டி பெண்மைபாதிபன் - சிற்சத்தியபின்னான சத்தன் பெற்றுகளிற் றினை - சுதந்தரமாகவடைந்திருக்கின்ற நிரதசயாநுத்தமென்னுமயா னையை அண்மைதூரமற - ஞானஞ்ஞான நீங்கும்படியாக அகத் துன்னுவாம் - தன்மயமான வுள்ளத்திற் தன்மயமாகச் சிந்திப்பா மெனக்கொள்க. (ப-ம்) சிதான்மசத்தியப் பெண்மையென்றார், அதற்கபின்னமாகவிளங்கிய சத்தனைப்பாதிபனென்றார், சத்திசத்த னைக்கியத்தி லுதயமாகாகிற்ற சுவானுபூதியை - பெற்றுகளிறென் றார் - ஞானஞ்ஞான மின்றிச் சயஞ்சித்தாயுணர்ந்தலை - அண்மை தூரமறவகத்துன்னுவாமென்றார் - வசிட்டரா லனுக்கிரகிக்கப்பட்ட மேலானவபரோட்சஞானமாகிய சுவானுபூதிநிலை திண்மைஞா னச்சிறப்புயர் வாசிட்டமென்றார் - அவ்வுண்மைஞான வொழுக்கி ன்படியே முழுதுமறைத்தலை - உண்மையாகவொருங்குஞ் செய்ய வென்றார். * ஏகாரம் - ஈற்றசை - அனுபூதிமேலீட்டி லெதிரில் லாமற் சகலமுத்தன்மயமாகவிளங்குஞ் சுவானுபூதியை - மதங்கொ ண்டி சஞ்சரிக்கு மாணயானையாகக்கூறினார், (இதன் துதார்பரியம்) இந்நூலிற்கூடஸ்த பிரமைக்கியத்தி லுதயமாகாகிற்ற சுவானுபூதி சாட்சாத்காரத்தை - விவாகமுர்த்தியாகக் கூறினதாம். (க)

(அ-கை) கவியினளவுகூறுகின்றது

பேற்றிராமன் புல்லையி ராக்கியம்

பேற்றுதூற்றிரு பத்திரண் டாஞ்சுகன்

சாற்றுகிரு பத்தைந் து தற்பதத்

தேற்றம் வேண்டினர் சிறுபத்தெட்டே.

(இ-ள்) போற்றிராமன்=அறிஞராய்வுகூறப்பட்டவராகவன், புதல்வரி
ராகவியம்=சொல்லுகின்ற வைராக்கியப்பிரகரணத்தில், தேற்றம்=தோன்
றுகின்ற (செய்யுள்) நூற்றிருபத்தொண்டாம்=நூற்றிருபத்தொண்டாகும்.
சுக்=சுகமுனிவரது (சரிதையை) சாற்றுகீர்=சொல்லுகின்றசெய்யுள், இ
ருபத்தைத்=இருபத்தைத்தாம். தற்பதத்=தேற்றம்வேண்டினர்=பிரமநிச்
சயத்தையுடைய விரும்பினமுழுட்சுக்களின் (சரிதையைச்சொல்லுகின்றசெ
ய்யுள்) இருபத்தெட்டு=இருபத்தெட்டாகும்—எ-று. ஏகரம்=சுற்றை,
சீரென்கிற சினைப்பெயர் கவியென்கின்ற முதற்பெயரை யுணர்ந்துதலாந்
கிணையாகு பெயராம்.

(இ-னா) அறிஞராய்வுகூறப்பட்டவிராகன் சொல்லுகின்ற வரி
ராகவியப் பிரகரணத்தில் தோற்றுகின்ற செய்யுள் நூற்றிருபத்தி
ரண்டாகும். சுகமுனிவரது சரிதையைச் சொல்லுகின்றசெய்யுள்
இருபத்தைத்தாம், பிரமநிச்சயத்தையுடைய விரும்பின முழுட்சுக்
களின்சரிதையைச் சொல்லுகின்றசெய்யுள் இருபத்தெட்டாகும்.
என்பதாம்.

(2)

ஞானவிண்மக னுற்பத்துராலதா

மானலீலை மகிமைதொண்ணுறதா

மானலுசியு மையெட்டுமேழுயிர்

மீனமற்றசீ ராய்த்தவரினாதே.

(இ-ள்) ஞானவிண்மகன்=சிதாகாசபுருடன் கதையின்செய்யுள், காற்
த்துராலதாம்=காற்பத்துரான்காகும். மானலீலைமகிமை=பெருமைபொரு
த்தியலீலை (கதையின்செய்யுள்) தொண்ணுறதாம்=தொண்ணுறாகும். துண
லுசியும்=ஞானவடிவமான கற்கடி. (கதையின்செய்யுள்) ஐயெட்டுமேழுயிர்
காற்பத்தேழாம். ஈனமற்றசீராய்த்தவர்=குறையின்றிய செல்வத்தைபா
ய்த்தவர்கள் (கதையின்செய்யுள்) ஈனாத்த=பத்தாம்—எ-று. பகாரம்
சுற்றை.

(இ-னா) சிதாகாசபுருடன் கதையின்செய்யுள் காற்பத்துர
ன்காகும். பெருமைபொருத்தியலீலை கதையின்செய்யுள் தொண்
னுறாகும். ஞானவடிவமான கற்கடி கதையின்செய்யுள் காற்பத்
தேழாம். குறையின்றியசெல்வத்தைபாாய்த்தவரின் கதையின்
செய்யுள் பத்தாம்—என்பதாம்.

(2)

வஞ்சலிந்திரன் வன்கதையொன்பதா
 நெஞ்சினுக்கிருபத்திருநீன்கவி
 தஞ்சபாலகன் நன்கதையெட்டதா
 மெஞ்சுசித்த னிருபதமாறுமே.

(இ-ள்) வஞ்சலிந்திரன்வன்கதை=கிர்த்தாமேந்திரனதுவன்மைபொருந்தியகதையின் செய்யுள், ஒன்பதாம்=ஒன்பதாகும், நெஞ்சினுக்கு=மனத்தின்கதைக்கு, இருபத்திருநீன்கவி=இருபத்திரண்டீண்டசெய்யுளாம், தஞ்சபாலகன்நன்கதை=நம்புதலுள்ளபாலகன் கதையின்செய்யுள், எட்டதாம் எட்டாகும், எஞ்சுசித்தன்=குறைவைச்செய்கின்றசித்தன்கதையின்செய்யுள் இருபதமாறும்=இருபத்தாறும்—எ-று.

(இ-ஈ) கிர்த்தாமேந்திரனது வன்மைபொருந்திய கதையின் செய்யுள் ஒன்பதாகும். மனத்தின்கதைக்கு நீண்டசெய்யுள் இருபத்திரண்டாகும். நம்புதலுள்ளபாலகன் கதையின்செய்யுள் எட்டாகும். குறைவைச்செய்கின்ற சித்தன் கதையின்செய்யுள் இருபத்தாறும்—என்பதாம் (ச)

துன்னுமுற்பத்தி சொல்லெழுபத்தொன்று
 நன்னர்வெள்ளியு நாற்பத்தேழாழை
 மன்னதாமனு மையெட்டுமூன்றுமா
 மின்னவீம னிருபதமும்புதுமே.

(இ-ள்) துன்னுமுற்பத்திசொல்=பொருந்தியவுற்பத்திப் பிரகரணத்தைச் சொல்லுகின்ற செய்யுள், எழுபத்தொன்றும்=எழுபத்தொன்றாகும். நன்னர்வெள்ளியும்=நன்மைபொருந்திய பிருகுலின் (கதையின்செய்யுள்) நாற்பத்தேழாழைநாற்பத்தேழாகும். அன்னதாமனும்=அத்தன்மையை யுடைய தாமலியானகடர் (கதையின்செய்யுள்) ஐயெட்டுமூன்றுமாம்=நாற்பத்தாமூன்றும். இன்னவீமன்=இத்தன்மையவாகியவீமபாசதிடர் (கதையின்செய்யுள்) இருபதமும்புதும்=இருபத்தைத்தாம்—எ-று, ஏகாரம்-ஈற்றகை.

(இ-ஈ) பொருந்தியவுற்பத்திப்பிரகரணத்தைச் சொல்லுகின்ற செய்யுள் எழுபத்தொன்றாகும். நன்மைபொருந்திய பிருகுலின் கதையின் செய்யுள் நாற்பத்தேழாகும். அத்தன்மையையுடைய தாமலியானகடர் கதையின்செய்யுள் நாற்பத்தாமூன்றும். இத்தன்மையவாகிய வீமபாசதிடர் கதையின் செய்யுள் இருபத்தைத்தாம்—என்பதாம். (ந)

துதிகொடாகரன் றொல்கதை நூற்றெட்டா
மதிகெடுங்கசன் வண்கதைகாலெந்தாந்
திதியெனுங்கதை யேழாஞ்சனகன்நன்
முதியகற்கதை முப்பதுமாறுமே.

(இ-ள்) துதிகொள்=பெரியோர்கள் தோத்திரத்தையேற்கத்தக்க, தாக
ரன்=தாகரமுனிவரது, தொல்கதை=பழமையான கதையின்செய்யுள், நூ
ற்றெட்டாம்=நூற்றெட்டாகும். மதிகெடுங்கசன்=அறிவிப்பெரிய கசமுனி
வரது, வண்கதை=வளம்பொருத்திய கதையின்செய்யுள், காலெந்தாம்=இரு
பதாகும். திதியெனுங்கதை=திதியென்னும் பிரகரணத்தின் செய்யுள், ஏழாம்
ஏழாம். சனகன்நன்=சனகராஜாவின், முதியகற்கதை=முதிர்ந்த கன்மை
யான கதையின்செய்யுள், முப்பதுமாறும்=முப்பத்தாறுமாகும்—எ-று.

(இ-ஐ) பெரியோர்கள்தோத்திரத்தை யேற்கத்தக்க தாகர
முனிவரது பழமையான கதையின் செய்யுள் நூற்றெட்டாகும்.
அறிவிப்பெருகிய கசமுனிவரது வளம்பொருத்திய கதையின்செ
ய்யுள் இருபதாகும். திதி யென்னும் பிரகரணத்தின் செய்யுள்
ஏழாம். சனகராஜாவின் முதிர்ந்தகன்மையான கதையின் செய்யுள்
முப்பத்தாறாகும்—என்பதாம். (க)

உரியபுண்ணிய னென்பதுநாற்பது
கரகின்மாவலிநாலுடனெம்பதாம்
பிரகலாதன் பிழைப்பெழுபத்திரண்
டரியகாதிபு மைத்துடன்முப்பதே.

(இ-ள்) உரியபுண்ணியன்=தனக்குரித்தான புண்ணியபாவனன் கதை
யின்செய்யுள். ஒன்பதுநாற்பது=நாற்பத்தொன்பதாகும், கரகின்மாவலி=பா
தாளலோகத்திலுள்ள மாவலிச்சக்கிரவர்த்தி கதையின்செய்யுள், நாலுடனெ
ம்பதாம்=ஐம்பத்துநான்காம், பிரகலாதன்பிழைப்பு=பிரகலாதனுய்த் தகை
யின்செய்யுள், எழுபத்திரண்டு=எழுபத்திரண்டாம், அரியகாதிபு=அருமை
யானகாதிமுனிவரது கதையின்செய்யுள், ஐத்துடன்முப்பது=முப்பத்தத்
தாம்—எ-று.

(இ-ஐ) தனக்குரித்தான புண்ணியபாவனன் கதையின்செய்
யுள் நாற்பத்தொன்பதாகும். பாதாளலோகத்திலுள்ள மாவலிச்சக்
கிரவர்த்தி கதையின்செய்யுள் ஐம்பத்துநான்காம். பிரகலாதனுய்த்
த கதையின்செய்யுள் எழுபத்திரண்டாம். அருமையானகாதிமுனி
வரது கதையின்செய்யுள் முப்பத்திரந்தாம்—என்பதாம். (எ)

சித்தமாறித் தெளிந்தவுத்தாலக
 னெத்தவெண்பதுக் கொன்றுகுறையனாஞ்
 சுத்தநாற்பது மாறுஞ்சாகுவாம்
 பத்துமேழுமாம் பாசவிலாசரே.

(இ-ள்) சூதி=விஸ்வரத்தியடைந்து, தெளிந்த=தெளிவுற்ற, சித்தம்=மனத்தையுடைய, உத்தாலகன்=உத்தாலகமுனிவரது கதையின்செய்யுள், ஒத்தவெண்பதுக்கொன்று குறையவாம்=பொருந்திய வெழுபத்தொன்பதாகும், சுத்தம்=பரிசுத்தமான, சாகுவாம்=சாகுராசாவின் (கதையின்செய்யுள்) நாற்பதுமாறுமாம்=நாற்பத்தாறாகும், பாசவிலாசர்=பாசவிலாசமுனிவரது (கதையின்செய்யுள்) பத்துமேழுமாம்=பதினேழாகும்—எ-று.

(இ-ஊ) விஸ்வரத்தியடைந்து தெளிவுற்ற மனத்தையுடைய உத்தாலகமுனிவரது கதையின்செய்யுள் பொருந்தியவெழுபத்தொன்பதாகும். பரிசுத்தமான சாகுராஜாவின் கதையின்செய்யுள் நாற்பத்தாறாகும். பாசவிலாசமுனிவரது கதையின்செய்யுள் பதினேழாகும்—என்பதாம்.

(அ)

ஏதமற்ற வெழுபதுமாறுமே
 வீதகவ்வியன் மேலெழுபத்தொன்றாம்
 போதமுந்துப சாந்திபுகண்டன
 மோததுறு கவியிலொன்றில்லையே.

(இ-ள்) ஏதமற்ற=மாசற்ற, வீதகவ்வியன்=வீதகவ்விய முனிவரது, (கதையின்செய்யுள்) எழுபதுமாறும்=எழுபத்தாறாகும். போதமுந்து=ஞானமுதன்மையான, உபசாந்தி=உபசாந்திப் பிரகாசத்தின், மேல்=மேன்மையான (செய்யுள்) எழுபத்தொன்றாம்=எழுபத்தொன்றாகும். புகண்டனம்=புகண்ட முனிவரது (கதையின்செய்யுள்) ஒது=சொல்ல, துறுகவியிலொன்றில்லை=தொன்னுற்றொன்பதாகும்—எ-று.

(இ-ஊ) மாசற்ற வீதகவ்வியமுனிவரது கதையின்செய்யுள் எழுபத்தாறாகும். ஞானமுதன்மையான உபசாந்திப் பிரகாசத்தின் மேன்மையான செய்யுள் எழுபத்தொன்றாகும். புகண்டமுனிவரது கதையின்செய்யுள் சொல்லத்தொன்னுற்றொன்பதாகும்—எ-ம்.

தேவபூசை சிறத்தவெழுபது
 மேவும்விலவ மிகுபுகிறதா

மேலமற்ற சிலைக்கையெட்டதாந்

தா விலர்ச்சுனன் சாற்றிருபத்தொன்றே.

(இ-ள்) சிறந்த=மேலான, தேவபுனை=ஞானதேவாராதனைக் கதையின் செய்யுள் எழுபதாம்=எழுபதாகும், மேலும்வில்வம்=பொருந்தாநின்ற வில்வ பலக் கதையின்செய்யுள், மிகுபதினாறதாம்=மிகுத்தபதினாறாகும். ஏவமற்ற= நீக்கமற்ற, சிலைக்கதை=சிலைக்கதையின்செய்யுள், எட்டதாம்=எட்டாகும். தா விலர்ச்சுனன்=அவாவிற்றாவாதவருச்சுனன் கதையின்செய்யுள், சாற்றிருபத் தொன்று=சொல்லுகின்ற விருபத்தொன்றாகும்—எ-று. எவ்வமென்பது ஏவமெனவிசாரமாயிற்று.

(இ-ரை) மேலான ஞானதேவாராதனைக் கதையின்செய்யுள் எழுபதாகும். பொருந்தாநின்ற வில்வபலக் கதையின்செய்யுள் மிகுத்தபதினாறாகும். நீக்கமற்ற சிலைக்கதையின்செய்யுள் எட்டாகும். அவாவிற்றாவாத வர்ச்சுனன் கதையின் செய்யுள் சொல்லுகின்றவி ருபத்தொன்றாகும்—என்பதாம். (டு)

சதவுருத்திரன் நன்கவிழுப்பதா

முதவுமையைந்தோ டொன்றென்பர்பேய்க்கதை

முதுபரேதன் முப்பத்துமூன்றதா

மெதிர்சிகித்துவச னென்பதமும்மையே.

(இ-ள்) சதவுருத்திரன்கவி=சதவுருத்திரர் (கதையின்செய்யுள்) முப்ப தாம்=முப்பதாகும். பேய்க்கதை=வேதாளக்கதையின் (செய்யுள்) உதவும்= உதவாநின்ற, ஐயைந்தோடொன்றென்பர்=இருபத்தாறாகுமென்று சொல் லுவார்கள். முதுபரேதன்=அறிவில்முதிர்ந்த பரிதராசன் (கதையின்செய்யு ள்) முப்பத்துமூன்றதாம்=முப்பத்துமூன்றாகும். எதிர்சிகித்துவசன்=விஷய த்தையெதிர்க்கின்ற சிகித்துவசவரசன் (கதையின்செய்யுள்) என்பதமும்மையே இருதாற்றுநாற்பதாகும்—எ-று.

(இ-ரை) சதவுருத்திரர் கதையின்செய்யுள் முப்பதாகும். வே தாளக்கதையின் செய்யுள் உதவாநின்ற இருபத்தாறாகுமென்று சொல்லுவார்கள். அறிவில்முதிர்ந்த பரிதராசன்கதையின்செய்யு ள் முப்பத்துமூன்றாகும். விஷயத்தையெதிர்க்கின்ற சிகித்துவசவா ரசன் கதையின்செய்யுள் இருதாற்றுநாற்பதாகும். (டுக)

புகல்கசன்பதின் மூன்றுபொய்யாமவ

னிகழுநாலைந்து நீண்டவிரதன்க

ளிகலில்பத்தொன்பதாயிக்குவாகுவி
னகிலஞான மறுபதுமாறுமே.

(இ-ள்) புகல்கசன்—சொல்லாநின்ற கசமுனிவரது (கதையின்செய்யுள்) பதினமூன்று—பதினமூன்றாகும். பொய்யாமவன்—மித்தியாபுருடனது, சிகழும்—விளங்காநின்ற (கதையின்செய்யுள்) லாலைத்து—இருபதாகும். நீண்டவிரதங்கள்—கெடியவிரதஞயை (கதையின்செய்யுள்) இகலில் பத்தொன்பதாம்—மாறுபாடில்லாதபத்தொன்பதாம், அகிலஞானம்—பூரணஞானத்தைச் சொல்லுகின்ற, இக்குவாகுலின்—இக்ஞகவாகுவரசனது (கதையின்செய்யுள்) அறுபதுமாதம்—அறுபத்தாறும்—எ-று.

(இ-னா) சொல்லாநின்ற கசமுனிவரது கதையின் செய்யுள் பதினமூன்றாகும். மித்தியாபுருடனது விளங்காநின்ற கதையின்செய்யுள் இருபதாகும். கெடியவிரதஞயைகதையின்செய்யுள் மாறுபாடில்லாத பத்தொன்பதாகும். பூரணஞானத்தைச் சொல்லுகின்ற இக்ஞகவாகு வரசனது கதையின்செய்யுள் அறுபத்தாறும் எ-ம்

மானும்வேடனு மந்நிருபக்கைந்தா

மானயோகமறுபதுமெட்டுமா

மோனவுண்மை மொழித்துளவாசிட்ட

ஞானதூற்றைநாற்பதுமூன்றுமே.

(இ-ள்) மானும்வேடனும்—மிருகலியாதன் (கதையின்செய்யுள்) இருபத்தைந்தாம்—இருபத்தைந்தாகும். ஆன—அனுபவமான, யோகம்—ஞானபூமியாகிய நிருவாணப்பிரகாரணத்தின் செய்யுள், அறுபதுமெட்டுமாம்—அறுபத்தெட்டாகும். மோனவுண்மை—மெளனநிச்சயத்தை, மொழித்துள—சொல்லியிருக்கின்ற, வாசிட்டஞானதூற்றை—வாசிட்டமென்னு ஞானசாஸ்திரத்தின் கதையானது, நாற்பதுமூன்றுமே—நாற்பத்தமூன்றாகும்—எ-று.

(இ-னா) மிருகலியாதன் கதையின்செய்யுள் இருபத்தைந்தாகும். அனுபவமான ஞானபூமியாகிய நிருவாணப் பிரகாரணத்தின் செய்யுள் அறுபத்தெட்டாகும். மெளனநிச்சயத்தைச் சொல்லியிருக்கின்ற வாசிட்டமென்னு ஞானசாஸ்திரத்தின் கதையானது நாற்பத்தமூன்றாகும்—என்பதாம்.

(யக.)

பாகமாப்பதிகம் பதினான்கதா

மாகவேயிரண் டாயிரக்கைம்பது

மாகலிக்கைத் ததிகமில்வாசிட்டம்

யோகஞானத்தி னுண்மையுனக்குமால்.

(இ-ள்) பாகமார்=பஞ்சுவரிதாந்த, பதிகம்=பதிகங்காப்புட்படச் (செய்யுள்) பதினான்கதாம்=பதினான்காம், ஆக=ஆக்குகின்றொகை, மாகலி=பெருமைபொருந்தியசெய்யுள், இரண்டாயிரத்தைம்பதிக் கைத்ததிகம்=இரண்டாயிரத்தைம்பத்தைந்தாம், இவ்வாசிட்டம்=இந்தஞானவாசிட்டமானது யோசனானத்தின்=அயிச்சிய ஞானத்தினது, உண்மையுனாக்கும்=தத்துவத்தைச்சொல்லும்—எ-று.

(இ-ஐ) பஞ்சுவரிதாந்த பதிகங் காப்புட்படச் செய்யுள்பதினான்காம், ஆக்குகின்றொகைச்செய்யுள்பெருமைபொருந்திய இரண்டாயிரத்தைம்பத்தைந்தாம், இந்த ஞானவாசிட்டமானது அயிச்சியஞானத்தினது தத்துவத்தைச்சொல்லும்—என்பதாம்.

அயிச்சியஞான மென்பது—கூடஸ்தபிரமைக்கியான வந்து விதஞானமென்கொள்க. யோகத்தினுண்மையையும் ஞானத்தினுண்மையையும் கூறினதென்றான் முரணெண்ணையுளவெனின், இஃது சுசாதிமுதலிய பேதயிறந்த சாத்தியமான தயம்ஞானமாதலினுணம் பிராணபந்தன மனோவிக்கிரகமுதலிய சாதனமே யோகமாதலினுணம் இவ்விசண்டையு மொப்பாகக்கூறுதல் கூடாமையான் முரணேயாம். இஃதுவினுத்தாலகர் முதலிய நாலவர் யோகானுஷ்டானஞ் செய்ததாகக் கூறினமையால், யோகத்தினுண்மையையு முனாத்ததாக நிகழ்த்தலாமேயெனின் இவர்கள் ஞானானுஷ்டானத்தைச்செய்து பிரமஞானத்தை யடைந்தபின்உத்தாலகர்க்கும், வீதகவ்வியருக்கும், அகிச்சாப்பிராரத்துவத்தாலும், புகண்டயோகிக்கு இச்சாப்பிராரத்துவத்தாலும், சூடலீக்கு பரேச்சாப்பிராரத்துவத்தாலும், அனுபவித்தத்தீரும்படி வந்தயோகத்தைக் கெவுணமாகக்கூறி ஆகம்ஞானத்தையே முக்கியமாகக் கூறினதேயன்றி அவ்வியோகத்தை ஞானத்துடனொருபொருளாக்கக்கூறப்பட்டதன்றெனக் கொள்க. இவை இஃதுயாசிரியர் உரைத்தல்(இ-ம்) இப்பதினான்று கவிதையினுண மேனையகவிகன்வந்து சோரமந்தைகூறியு மதன்கவியையும் பகுத்தளவு கூறினதென்பதாம்(கச)

நூ ல் வ ர ல் லா று.

மு ந் தி ர் து.

நூல்.

அவதாரிகை.

வசிட்டோபதேசமான சுவானுபவத்தைக் கீர்வானகலோகமாய்ச் சொல்லப்புகுந்த வடநூலாசிரியர் இந்நூல் நிரீங்கினமாய் நிறைவேறி யாவருஞ் சிரவணஞ்செய்யும்பொருட்ம் ஆத்மஞானசாட்சாத்கார ஸ்வரூபத்தை நிருபாதிக நிட்டையினாலுஞ் சோபாதிக நிட்டையினாலும் விலட்சண சலட்சணமாகவுபாசனைசெய்கின்றார்.

வேறு.

பொன்னுல கத்தினிற் புலியி லத்தரத்
தென்னுடை யுப்புறத் திலங்கு கின்றது
மன்னுசிற் சோதியே வடிவ மியாவுமாய்த்
துன்னுவ தப்பொரு டொழுதி நைஞ்களாம்.

(இ-ள்) மன்னுசிற்சோதியே=நிலைபெற்ற ஞானப்பிரகாசமே, பொன்னுலகத்தினில்=சுவர்க்கலோகத்திலும், புலியில்=பூலோகத்திலும், அந்தரத்த அந்தரிட்சலோகத்திலும், என்னுடையுப்புறத்து=என்னுடைய வசத்திலும் புறத்திலும், திலங்குகின்றது=விளங்குகின்றது, வடிவமியாவுமாய்=படிவங்களனைத்தமாய், தன்னுவது=நிறைந்திருக்கின்றது. அப்பொருள்=அவ்வஸ்துவை, தொழுதிநைஞ்களாம்=நிரிகரணங்களாலும் இரண்டறத்தொழுதுவணங்குவாம்—எ-து.

6

(இ-னா) நிலைபெற்ற ஞானப்பிரகாசமே சுவர்க்கலோகத்திலும், பூலோகத்திலும், அந்தரிட்சலோகத்திலும், என்னுடைய அகத்திலும், புறத்திலும், விளங்குகின்றது. படிவங்களனைத்தமாய் நிறைந்திருக்கின்றது. அவ்வஸ்துவைத் திரிகரணங்களாலும் இரண்டறத்தொழுதுவணங்குவாம்—என்பதாம்.

சிற்சோதியென்னுந் தேற்றேகாரம் ஆத்மப்பிரகாசத்தை யன்றி வேறின்மென்பதை யுணர்த்தியதாம். என்னுடையுப்புறத் தென்றதனாலும் சுவர்க்கமுத்திய புறத்தைச் சொல்லுதலினாலும் அவனுடைய வுள்ளென்பது உங்கொள்க. அவனுடைய வுப்புற மாவன சாமவேத மதாவாக்கியத்தின் முற்பதமாகிய தற்பதத்தினருத்தமான வீகரணம், அவனுக்குள்ளாகின்ற வீகரசாட்சியாகியபிரமமும், புறம்பாகின்ற மாயைமுதலான சகல தத்துவங்களும். இம்முன்றிலு நிறைந்திருப்பதுதோன்ற புறம்பானதத்துவங்களைப் பொன்னுலகத்தினிற் புலியிலத்தரத்தென்றார். என்னுடையுப்புற

மாவன அவ்வாக்கியத்தி னிரண்டாம்பதமாகிய தொம்பதத்தினரு த்தமான சேவனும் அவனுக்குள்ளாகின்ற சேவசாட்சியாகிய கூடஸ்த னும் அவனுக்குப்புறம்பாகின்ற வலித்தைமுதலான தத்துவங்களு மாம். இம்முன்றிலு நிறைந்திருப்பததோன்ற என்னுடை யுட்புற த்தென்றார். அவ்வாக்கியத்தின் மூன்றும்பதமாகிய அசிபதத்தினரு த்தமான கூடஸ்தபிரமைக்கியமே விளங்குவதென்பது தோன்ற இலங்குகின்றதென்றார். இவ்வாக்கியத்தி னகண்டார்த்தத்தில் சமஷ்டி, வியஷ்டி, சுத்தாசுத்தங்களாயிருக்கின்ற சேவகர கூடஸ்தபிரம மாகிய சைதன்னியங்களிலும் அபிரமணி அந்தக்கரணங்களானசட சித்துக்களிலும் பிரிதிவுமுதலான பஞ்சபூத பௌதிகங்களாகியசட ங்களிலும் ஏகப்பிரகாரமாய் விளங்குகின்ற சச்சிதானந்த சுவானுப வமாகிய ஞானாத்மாவை மன்னுசிற்சோதியென்றார். அந்த ஞானத் மாவாகிய தானே சொருபமுதல் ஸ்தம்பபரியந்தமாயுள்ள சகலவ துவங்களுமாய் நிறைந்துவிளங்கிய சுவானுபூதி சாட்சாத்த்காரமான வஸ்துவென்பதுதோன்ற வடிவம்பாவுமாய்த் துன்னுவதென்றார். தானேதானாய்விளங்குவதை தொழுதிறைஞ்சுவாமென்றார். இந்நூ லில் ஆறுபிரகரணங்களினால் நிரூபிக்கப்பட்ட நிருவாணபதமாத் ம சாட்சாத்கார ஸ்வரூபமே இதற்குச்சுதந்தர வந்தரங்கவிஷ்டமு ள்ள கடவுளாதலால் அதன்கேயிச்செய்யுளால் வணக்கஞ்சொல்ல ப்பட்டது. (கடு)

(இதனது-தாற்பரியம்) அத்துவைதசித்தாந்தமான வேதாந் தங்களினது மகர வாக்கியார்த்தத்தின்படியே விலட்சணமாகிய கூடஸ்தபிரமைக்கிய ஞானாத்மவியாபகத்தை நிருபாதிகரிட்டையி னாலும் பின்பு சலட்சணமான சர்வமுஞ் சச்சிதானந்த பிரமமென் கிற வாத்த்மஞான சாட்சாத்காரத்தை சோபாதிக ரிட்டையினாலும் துவதியின்றி வணக்கக்கூறியதாம். ஞானாத்மாவே இஷ்டமானகட பிளென்பதற்கு ஆத்மாவேயெல்லாமென்கிற சுருதிவாக்கியத்தின லும் இத்தவாத்மாவானது ஆதியந்தயில்லாதது சுயம்பிரகாசமுள் ளதென்று இந்நூலிற்சொல்லப்போகின்றபடியினாலும் அவ்வாத்மா வினிடத்திற் சூரியனுஞ் சந்திரனு ஁ட்சத்திரங்களு யின்னல்களு மக்கிலியும் பிரகாசிக்கவில்லை அதன்காந்தியாலிதெல்லாம் விளங்கு கின்றதென்று சுருதிசொல்லுகையாலும் விஞ்ஞாதாவை யாதின

லறியலாமென்று யாக்கியவர்க்கர் சொல்லியிருக்கிற படியினாலும் தனதுகவானுபூதியே பிரமாணமாகவுடைய சாந்தமான தேயிசுக்கு கமஸ்காரமென்று அறியினார் சொல்லப்பட்டபடியாலும் இவைகளே பிரமாணமென்று சொல்லப்பட்டது. தொழுதிறைஞ்சுவாமென்று சாமாஸியமாகக் கூறினமைபால் விச்சுடமாகத் திரிகரணங்களும் வருவிக்கப்பட்டன. மனத்தினுலிரண்டறச் சித்திப்பதற்கு உதாரணம். சசிலன்னபோதம், பூசனையும் துகலபொருளும் நிதமையு-மீசனையும் வேறதறவறிவதறிவெனவே-வாக்கினுலிரண்டறத்துதிப்பதற்கு உதாரணம்: ஒழிலொழிக்கம், கண்ணிக்கதலிதனைகார்கழிப்பான் கண்போலத் தன்னையறியாவறிகே தான்மீளச்-சொன்னாலுநாவென்றகாவேபோனென்றசெல்லளவே-யாமன்றித் தானெதிராக-தேகத்தினுலிரண்டறவணங்குவதற்கு உதாரணம் திருமக்திரம் தன்னையறிபத்தனக்கொருகேடிவிலைத்-தன்னையறியாமற்றானே கெடுகின்றார். தன்னையறியுமறிவையறிந்தபின் - நன்னையர்ச்சிக்கத் தாரிருந்தானே-மற்றும் வருவனவற்றிற்காண்க.

கடவுள் வணக்கங்கூறி,

நாற்பெருமை நுவலுகின்றது.

திசுமுகான் முகன்முதற் தேவர் மூவரும்

சகலவே தங்களுஞ் சாத்திரங்களும்

புகலுஞ் சாத்தினுற் புரண மானது

நிகரில்லா சிட்டமா ரிபுண ஞானநூல்

(இ-ள்) திசுமுகம்=பிரகாசியாகின்ற, காண்முகன்முதற் தேவர் மூவரும்=பிரமன்முதலிய கடவுளாகிய மும்மூர்த்திகளாலும், சகலவேதங்களும்=சமஸ்தகருதினாலும், சாத்திரங்களும்=சகலசாத்திரங்களாலும், புகலும்=சொல்லப்பட்ட, ஞானத்தினால்=ஆத்மஞானத்தினால், புரணமானது=நிறைந்திருக்கின்றது, நிகரில்=சமானமில்லாத, வாசிட்டமா ரிபுண ஞானநூல்=வாசிட்டமென்னுஞ் சிறப்பாகிய ஞானசாஸ்திரம்—எ-று.

(இ-ஞா) வாசிட்டமென்னும் சிறப்பாகிய ஞானசாஸ்திரமானது பிரகாசியாகின்ற பிரமன்முதலிய கடவுளர்களாகிய மும்மூர்த்திகளாலும், சமஸ்தவேதங்களாலும், சகல சாஸ்திரங்களாலும், சொல்லப்பட்ட ஆத்மஞானத்தினால் நிறைந்திருக்கின்றது—எ-ம்.

(ப-ம்) சுயம்புவடிவமான மும்மூர்த்திகளினது சுவானுபூதி யென்னும் பாரம்பரிய வுபதேசமொழியினால் விளங்குகின்ற வாத் மஞ்ஞானத்தையே - பிந்துலீந்கூறுதலால் - மூலரும் புகலு ஞான மென்றார் - அகாதிநித்தியமாயிருக்கின்ற வேதங்கடமக்கந்தாக்க மான மகாவாக்கியத்திற் கூறிய கூடஸ்த பிரமைக்கியமென்னு மா த்மஞ்ஞானத்தையே - இந்துலீந்கூறுதலால் - சாலவேதங்களுந் புக லுஞ்ஞானமென்றார் - சுவானுபூதி மான்களாகிய சத்துக்களா லனு பவித்துச் சொல்லப்பட்ட வனுபூதி வசனங்களாகிய சாஸ்திரங்க ளாம் கூறப்பட்ட வாத்த்மஞ்ஞானத்தையே - இந்துலீந்கூறுதலால் - சாத்திரங்களுந் புகலுஞ்ஞானமென்றார் - இம்மூன்றினுலுமொருதன் மையவாகச் சொல்லப்பட்ட வாத்த்மஞ்ஞானமானது - இந்துலீநிறை ந்திருந்தலான் ஞானத்தினுற் புரணமானதென்றார் - சமனமில்லாத பிரமஞ்ஞானத்தில் விசேடமாய் விளங்குதலால் - நிகரில்வாசிட்ட மா நிபுணஞானவாலென்றார். (இ-ம்) இந்துந்கருதி குருசுவானு பவத்தை விளக்குகின்ற பிரபலச்சுருதியாம். (கக)

தலைமைநான் முகன்மனத் தாம கைக்கின்
சிலையில்லா கவன்றிருச் செவிக்குத் தெள்ளமு
துலையில்வான் மீகிவாக் குதித்த தத்துவ
நிலைமைவா சிட்டமா நிபுண ஞானநூல்.

(இ-ள்) நிலைமை=நிலைபெற்ற, வாசிட்டமா நிபுணஞானநூல்=வாசிட் டமாகிய மேலான ஞானசாத்திரமானது, தலைமைநான்முகன்=முதன்மையாகிய பிரமதேவனது, மனத்தாமனைக்கு=இதயகமலத்துக்கு, இன்ன=ஞான குரியனாகவும், சிலையில்லாகவன்=தனுசையெடுப்பதற்கு மனமில்லாத முழு ட்சுப்பருவத்தைபுடைய) விராமனது, திருச்செவிக்கு=சிறப்பாகிய சிவன த்துக்கு, தெள்ளமுது=தெளிவாகிய வானந்தாமிர்தமாகவும், உலையில்வான் மீகி=சலனமில்லாத வான்மீகரிஷியினுடைய, வாக்குநித்தந்தவம்= (அனுபூதி) வசனத்தினு லுதயமாகிய சத்தாகவும் விளங்குகின்றது-எ-து.

(இ-னா) நிலைபெற்ற வாசிட்டமாகிய மேலான ஞானசாத்திர மானது முதன்மையாகிய பிரமதேவனது இதயகமலத்துக்கு ஞானகுரியனாகவும், தனுசை எடுப்பதற்கு மனமில்லாத முழு ட்சுப்பருவத்தை அடைந்த ப்ராமனது திருச்செவிக்குத்தெளிவாகிய ஆநந்தாமிர்தமாகவும், சலனமில்லாத வான்மீகரிஷியினுடைய அனுபூதி வசனத்தினு லுதயமாகிய சத்தாகவும் விளங்குகின்றது-எ-ம்.

மனத்தாமரையென்றதனான் ஞானமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. (ப-ம்) பிரமசங்கற்பமான சீவேஸ்வரசகத்தை பிரமப்பிரகாசமாகப் பிரகாசிப்பிக்குஞ் சுயம்பிரகாசமாக விந்துல்லிளக்குதலின் தலைமை நான்முகன் மனத்தாமரைக்கினனென்றும் விஸ்வரூபமான வஸ்துவி னாதரூபமாய்வந்த சீவேஸ்வர சகத்துமுதலியவற்றிலுள்ள விடயாநந்தக்களைப் பூரணாத்மமாக வாநந்திப்பிக்கு நிரதிசயாநந்தமாக விந்துலநிவித்தலின் இராகவன்றிருச்செவிக்குத் தெள்ளமுதென்றும் அறிதலிறந்து சத்தாமாத்திரமாகவிளங்கு நிருவிகற்பசமாதி யனுபவமுள்ள சத்துக்கள்வாக்கினான் சீவேஸ்வரசகங்கள் சத்தாமாத்திரமாக விளங்குகின்றதெனனு மனுபவத்தை யிந்துல்லிளக்குதலின் உலைவில் வான்மீகிவாக்குதித்த தத்துவமென்றுங் கூறினார். (இ-ம்) இந்துல் சீவேஸ்வரசகங்கள் சச்சிதாநந்தப்பிரமமயமென்பதை யறிவிக்கின்றதாம். (கள)

பெரியவ ரறிவுறு பெருமை சான்றது
விரிவுறு சிறியவர் மேவொ னாதது
வரிசையி லுயர்ந்தது வசிட்ட சங்கிதை
யரியமெய்ஞ் ஞானது லனைத்தின் மிக்கதே.

(இ-ள்) பெரியவர் (அறிவிற்பெரிய) மகத்துக்களால், அறிவுறு (தன்மயமா) யறியத்தக்க, பெருமைசான்றது=மேன்மைகிறைந்தது, விரிவுறுசிறியவர் (மனோசங்கற்பம்) விரியப்பெற்ற வற்பவறிகை யுடையவர்களால், மேலொனாதது (அனுபவமா) யறியத்தகாதது, வரிசையிலுயர்ந்தது (அறிவிக்கத்தக்க) முறைமையிற்சிறந்தது, வசிட்டசங்கிதை=வாசிட்டானானது, அரியமெய்ஞ்ஞானதுல்=அறிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தை (யறிவியாநின்ற) ஞானசாத்திரங்கள், அனைத்தின்மிக்கது=எல்லாவற்றிலும் மேலானதாம்—என்று.

(இ-கா) அறிவிற்பெரிய மகத்துக்களால் தன்மயமா யறியத்தக்க மேன்மைகிறைந்தது. • மனோசங்கற்பம் விரியப்பெற்ற அற்ப அறிவுடையவர்களால் அனுபவமா யறியத்தகாதது. அறிவிக்கத்தக்க முறைமையிற் சிறந்தது. (ஆதலால்) வாசிட்டானானது அறிதற்கரிய மெய்ஞ்ஞானத்தை அறிவியாநின்ற ஞானசாத்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் மேலானதாகும்—என்பதாம்.

(ப-ம்) சகலமும் தமதாத்மஞானமாக வியாபித்த விளங்குஞ் சத்துக்களாலுணரத்தக்க ஸுலென்பார் பெரியவரறிவுறு பெருமை

சான்றதென்றும் சகலமும் தனக்கு வேறுனவனாத்மாவாய் வியாபித்தறியும் அசத்துக்களா லறியக்கூடாத தித்தலென்பார் விரிவுறு சிறியவர் மேலொனாகதென்றும் ஆம்மனானத்தை யறிவிக்குமரபினில் மேலானனானபுரியின் முடிவான துரியாதிதத்தை யித்தால் விளக்குமென்பார் வரிசையிலுயர்ந்தது கசிட்டசங்கிதையென்றும் அபரோட்சனானத்தை யுணர்த்து நூல்போலாத பரோட்சனானபவத்தை யுணர்த்துவ தித்தலென்பார் அரியமெய்ஞ்ஞான நூலனைத்தின் மிக்கதென்றங் கூறினார். (இ-ம்) சகலமும்பிரமாந்த சாட்சாத்காரமாகவிளங்கு மதிதானுபூதியை யுணர்த்தும் பிரபலச்சுருதியா யிருக்கின்ற தித்தலென்பதாம். (கஅ)

அருள்வடிவமாயிருத்தல்.

தெருளுறு மகர்க்கிதஞ் செய்யு மன்பினு
லருமைவா சிட்டநூற் கன்னை யொப்பளோ
வரியதாய் பிறவியை யுள்ள தாக்குவன்
பெருமைவா சிட்டமிப் பிறப்பை மாற்றமே.

(இ-ள்) தெருளுறுமகர்க்கு=தன்னைத்தெரிந்துகொள்ளும் அறிவில்லாத புத்திரருக்கு, இதஞ்செய்யுமன்பினுல்=ஞானசாரத்தைபூட்டி யாத்மசம்மதத்தை யென்னும் இதத்தைச்செய்யாரின்ற தயையினுல், அருமைவாசிட்டநூற் கு=அரியவாசிட்டநூலாகிய வன்னைக்கு=அன்னை யொப்பளோ=விடயாகாரத்தைபூட்டித் தேகசம்மதத்தை செய்யாரின்ற தாயானவன் சமனமாவாளோ, உரியதாய்பிறவியை யுள்ளதாக்குவன்=தேகத்திற்குரித்தான தாயானவன் விடயவாசனையுண்டாக்கிச் சகலத்தைமாறாம லிலைபெறச்செய்வன், பெருமைவாசிட்டம்=பெருமைபெருந்திய வாசிட்டநூலென்னுந் தாயானவன், இப்பிறப்பைமாற்றும்=பிரமானந்தவாசனையை யுண்டாக்கி இச்சகலத்தைக்குவான்—எ-று.

(இ-ரை) தன்னைத் தெரிந்துகொள்ளும் அறிவில்லாப் புத்திரருக்கு ஞானசாரத்தை ஊட்டி ஆத்ம சம்மதத்தைஎன்னும் இதத்தைச்செய்யின்ற தயையினுல் அரியவாசிட்ட நூலாகிய தாய்க்கு விஷயாகாரத்தை ஊட்டித் தேகசம்மதத்தை செய்யாரின்ற தாயானவன் சமனமாவாளோ? தேகத்திற்குரிய தாயானவன் விஷயவாசனையை உண்டாக்கிச் சனனத்தை மாறாமல் நிலைபெறச் செய்வன்

பெருமைபொருந்திய வாசிட்ட நூலென்னுந் தாயானவன் பிரம்மாந்
ந்த வாசனையையுண்டாக்கி இச்சனனத்தைநீக்குவான்—எ-ம்.

(இ-ம்) இந்நூலளித்தியமான விடயாகந்ததைமாற்றி நித்திய
மான பிரமாநந்தத்தைக் கொடுக்கின்ற கருணையின் மிஞ்சினதாம்.

நூற்பெருமை நுவன்றவை யடக்கங் கூறுகின்றது.

என்னுறு பெருங்குணத் திராமன் நன்மய
நண்ணுற வசிட்டனே நவீன்ற ஞானநூல்
பண்ணுறு தமிழினுற் பாடு கேன்சுதை
மண்ணுறு கலத்தினும் வைக்கு மேழையேன்.

(இ-ள்) என்னுறு=எண்ணத்தருத்த, பெருங்குணத்த=மகாசாந்த கு
ணத்தையுடைய, இராமன்=இராகவன், தன்மயநண்ணுறு=தனதாத்மஸ்வ
ருத்தையுடைய, வசிட்டனவீன்ற=வசிட்டமுனிவானவனுக்கிரகஞ்செய்த,
ஞானநூல் (ஞானூர்த்தத்தையே வான்மீகமுனிவரால் வடமொழியிலருளிச்
செய்யப்பட்ட விவ்வாசிட்டமென்னும்) ஆத்மஞானசாத்திரத்தை, பண்ணு
றுதமிழினுல்=இசையமைந்த தென்மொழியினுல், சுதை (சொர்ன்னபாத்திர
த்தில் வைக்கத்தருத்த) அமிர்த்தத்தை, மண்ணுறுகலத்தினும்=மீர்த்திகாபா
த்திரத்தினும், வைக்குமேழையேன்=வைத்துத்தணியுமேழையேனாகியயான்,
பாடுகேன்=விருத்தமாகப்பாடுவேன்—எ-று.

(இ-னா) எண்ணத்தருத்த மஹாசாந்தகுணத்தை யுடைய ஸ்ரீ
ராமன் தனதாத்ம ஸ்வருபத்தையுடைய வசிட்டமுனிவானவர் அ
துக்கரஞ்செய்த ஞானூர்த்தத்தையே வான்மீகமுனிவரால் வடமெ
ழியிலருளிச்செய்யப்பட்ட இவ்வாசிட்டமென்னும் ஆத்மஞானசா
ந்திரத்தை இசையமைந்த தென்மொழியினுல் சொர்ன்னபாத்திர
த்தில் வைக்கத்தருத்த அமிர்த்தத்தை மீர்த்திகாபாத்திரத்தினும் வை
க்கத்துணியு மேழையேனாகிய யான் விருத்தமாகப்பாடுவேன்.

(ப-ம்) ஆகியிராகவருக்கு வசிட்டருபதேசிக்க வாத்மஞான
சாரங்கனை பின்பு வான்மீகமுனிவரால் வாசிட்டமென்னும் பெய
ரைத்தரித்து வடமொழியிற் பரத்துவாசருக்குச் சொன்ன காந்தா
சம்மிதமான காவியப்பிரபந்தத்தை - தமிழ்ப்பாவிற்சொல்லத் து
ணிந்ததேதென்னில் - சொர்ன்ன பாத்திரத்திலும் - மீர்த்திகாபாத்
திரத்திலும் - அமைந்திருக்கின்ற லமிர்த்தத்துக்குப் பாத்திரபேத

மேயன்றி ரஸபேதமில்லாததுபோல - வடமொழிக்குந் தென்மொழிக்குஞ் சத்தபேதமேயன்றி யருத்தபேதமில்லாமையாலும் சொர்ன்னபாத்திர முள்ளவர் சிலரும் - மிர்த்திகாபாத்திர முள்ளவர் பலருமாவதுபோல தேயலியற்சையால் வடமொழியுணர்ந்தோர் சிலருந் தென்மொழியுணர்ந்தோர் பலருமாதலாலும் வடநூலுணர்ந்தோர்க்கு மேனையோர்க்கு மெளிதிற் பயன்படுதலாலு மெனக் கொள்க. (இ-ம்) இத்தமிழ்நூல் சர்வத்திர சாதாரணமாயிருந்து பக்குவருக்குச் சுவானுபூதியை விளைவிக்கின்றபடியால் சிவகாருணியமுள்ள சத்துக்கள் மிகுந்த வகமகிட்சியோடும் மேன்மையாகக் கொள்வரென்பதாம். (கஅ)

வுவையடக்கங்கூறி யதிகாரியிலக்கணங்
கூறுகின்றது.

பந்தமுற்றனன்பர பதத்தைச் சேர்கவென்
றந்தரிச் சமமுளா னறிவி லானலான்
சிந்தனைத் துயர்கெடச் சித்தைச் சேர்த்துளா
னிர்த்துற் றுரியவ னென்று கொள்கவே.

(இ-ள்) இத்ததற்குரியவன்=இவ்வாசிட்டநூலுக் கதிகாரியானவன், அறிவிலானலான்=அஞ்ஞானியுமல்லன், சிந்தனைத்துயர்கெட=மனோதுன்ப நீங்கும்படி, சித்தைச்சேர்த்துளானவன்=ஞானத்தமாவையடைந்த சிவன்முத்தனுமல்லன், பந்தமுற்றனன்=(யான்) பந்தத்தையடைந்திருக்கின்றேன், பரமபதத்தைச்சேர்கவென்று=இதைநீக்கி வினிமோட்சத்தைச் சேரக்கடவேனென்று சிந்திக்கும், அந்தரிச்சயமுளானென்று=அந்தரிச்சயத்தை யுள்ளவனென்று, கொள்க=கொள்ளக்கடவது—எ-று. அவானென்பதைச் சித்தைச்சேர்ந்தனானென்னு மிடத்தக்கட்டுக.

(இ-ரை) இவ்வாசிட்டநூலுக் கதிகாரியானவன் அஞ்ஞானியுமல்லன். மனோதுன்பநீங்கும்படி ஞானத்தமாவையடைந்த ஜீவன்முத்தனுமல்லன். “யான் பந்தத்தையடைந்திருக்கின்றேன். இதைநீக்கி இனிமோட்சத்தைச் சேரக்கடவேன்” என்றுசிந்திக்கும் அந்தரிச்சயத்தை யுள்ளவனென்று கொள்ளக்கடவது—எ-ம்.

(இ-ம்) சேராது தேற்றங்கொட்டையினற் றெளிமமாட்டாததுபோல - அஞ்ஞானமமாயிருக்கின்றவன் றெளிமமாட்டா

ஞாகையா லீந்துலினது சாரத்தையறிதற் கவனதிகாரியல்லனென்
றும் - கெளிந்தசலத்தைத் தெளிவிக்கத் தேற்றங்கொட்டை வே
ண்டுவதில்லாததுபோல - கின்மாதிரமாய் விளங்குகின்றவனுக்கி
ந்து லவசியம்வேண்டுவதின் றுக்கையால் - இந்துலுக் கவனுமதிகா
ரியல்லனென்றும் - கலங்கனிருக்குத் தேற்றங்கொட்டைவேண்
வதுபோல - அஞ்ஞானந்தமு ஞானோதயமு முண்டா யிருக்கின்ற
சாதனசதுப்டயமுள்ள முழுட்சுப்பருவத்தையுடையவனே யிந்து
லுக் கதிகாரியாவனென்றமாம் - பிஷ்ட்டபேஷண ஞாயம்போல-
ஞானி யிந்துற்கதிகாரி யன்றென்றாலுமாம் - இச்செய்யுளி லீந்து
ற்குரிய வதிகாரியைக்கூறுதலா லதற்கினமான விடயம் - பிரயோ
சனம் - சம்பந்தம் - குறிப்பாயிருக்கின்றன - தூலீற்கும் - தூலிற்
சொல்லப்பட்ட விடயத்துக்கும் - கூறுவதுங் கூறப்படுவதுமாகிய
தே - சம்பந்தமென்க்கொள்க. (கக)

அதிகாரி குருமுகமாய் விசாரித்தல்.

ஒருங்குணர் குரவனு முயர்வான் மீகனை
மருங்குறப் பரத்துவன் வணங்கி வன்பவ
நெருங்குவெந் துயரிலே நின்ற தெந்நன்
மருங்குணத் திராமனீ யருளிற் கூறென்றான்.

(இ-ள்) ஒருங்குணர்குரவனும்—முழுதையுமுணர்ந்தவாசாரியாகிய, உய
ர்வான்மீகனை—மேலான வான்மீகமுனிவரை, மருங்குற—மருங்காக, பரத்து
வன்வணங்கி—பரத்துவாசமுனிவர் மமஸ்காரஞ் செய்து, வன்பவொருங்குவெ
ந்துயரில்—கொடியபிறவியிற்செறிந்த வெவ்விய சம்சாரதுன்பத்தில், அருந்
குணத்திராமன்—அரியசத்துவகுணத்தையுடைய விராமன், நின்றதெந்நன்
இருந்ததெப்படி, நீ—தேவரீர், அருளிற்சூறென்றான்—கிருபையினு லனுக்கிர
கஞ்செய்யவேண்டுமென்று மிருதுவாகக்கேட்டார்—எ-று

(இ-ஞ) முழுதையுமுணர்ந்த ஆசாரியராகிய மேலான வான்
மீகமுனிவரை அடைந்து பரத்துவாசமுனிவர் மமஸ்காரஞ் செய்து
கொடியபிறவியிற்செறிந்த மஹாசம்ஸாரதுன்பத்தில் அரியசத்துவகு
ணத்தையுடைய ஸ்ரீராமன் இருந்ததெப்படி ? தேவரீர் கிருபையா
ல் அனுக்கரஞ் செய்யவேண்டுமென்று மிருதுவாக விண்ணப்பித்
தார்—என்பதாம்,

(ப-ம்) சீடனுலறிபவேண்டுவன வனைத்தையு மறிவிக்கத்தக்க
சாமர்த்தியமுள்ள வாசிரியனொன்பதுதோன்ற - ஒருங்குணர்குவன
மென்றார் - சீடனுக்குரிய பயபத்தி முதலானவைதோன்ற - மருங்
குறப் பரத்துவன் வணங்கியென்றார் - பரத்துவாசர் நிட்காமனு பு
ண்ணியபரிபாகத்தினும் சாதனசதுஷ்டயம் வந்ததனும் நனதாத்ம
ஸ்வரூப முதயமாகாநின்ற வவசரத்திற் சகலமும் துக்கவடிவமாகக்
கண்டிந் தன்னுடைய சுவானுபூதி பிரத்தியட்சமாய்த் துன்பநீங்
காததனும் சம்சாராக்கினியிரிக்குந் துன்பத்துக்குச் சகிக்கமாட்
டாதவரா யிராமனொந்த நிச்சயத்தினுலிச் சமுசாரத்தோமி கூடியிரு
ந்தாரோ - வந்த நிச்சயத்தைத் தெரிந்துகொண்டாலதுவே நமக்கு
மனுபவமாமென்னு மபிப்பிராயங்கொண்டு வன்பவருந்ருவெந்
துயிரிலேநின்ற தெங்கனமருங்குணத் திராமனென்றார் (இ-ம்) பரி
பக்குவமானசீடன் சீவன்முத்தித் தன்மையைவிசாரித்ததாம்.(உய)

விசாரிந்தசீடனது மோகநிவிர்த்தியின் பொருட்

டநனுற்பத்திகூறல்.

கல்லது சிறுவநீ யுரியைநானது

சொல்லுவன் கேட்குதி துயர்செய் மோகநீ

வெல்லலா மோகந்தான் சுகத்தின் வேறன்றி

மல்லல்வா னிறம்படைத் தென்ன வந்துறும்.

(இ-ள்) சிறுவ=புதல்வனாகிய பரத்துவாசரோ, நீ=நீகேட்டவினா, கல்ல
து=பரமசுகத்தைவினைக்கு நன்மையுள்ளதாம், நீயுரியை=நீரிருவாண சுகத்
தைத் கேட்பதற்குரித்தான சாதனசதுஷ்டய சம்பத்துள்ளவன், நானதுசொ
ல்லுவன்கேட்குதி=பானதைச் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக, துயர்செய்மோ
கம்=துன்பஞ்செய்கின்ற வஞ்ஞானத்தை, நீவெல்லலாம்=நீசெய்யுஞ்செய்ய
லாம், மோகந்தான்=மோகமானது, சுகத்தின்வேறன்றி=சுகத்சம்பந்தமாய்,
மல்லல்வான்=வளமைதங்கிய வாகாயத்தில், சிறம்படைத்தன்ன=இவ்வாத
நீலநிறமுண்டானதுபோல, வந்துறும்=பிரமத்தினிடத்தி லிலலாதநாகவந்து
பொருத்தம்--எ-து.

(இ-ஊ) புதல்வனாகிய பரத்துவாசரோ நீகேட்டவினா பரமசுகத்
தைவினைக்கு நன்மையுள்ளது நீயும் நிருவாணசுகத்தைத் கேட்ப
தற்கு உரித்தான சாதன சதுஷ்டய சம்பத்துள்ளவன், யானதைச்

சொல்லுவேன், கேட்பாயாக. துன்பந்தரு மஞ்ஞானத்தை நீசெயிக்கலாம், மோகமானது ஜகத்சம்பந்தமாய் வளமைதங்கிய ஆகாயத்தில் இல்லாதநிலைநிற முண்டானதுபோல பிரமத்தினிடத்திலில்லாததாகவந்துபொருந்தும்--என்பதாம்.

(ப-ம்) நாமனுக்கிரகஞ்செய்யும் பிரமாந்தாபரோட்ச சாட்சாத்ராத்தினும் செந்நெயர் துன்பத்தைக்கொடுக்கு மயக்கநீங்குமென்பார் - நான்சொல்லுவன்கேட்குதி துர்ச்செய்மோகநீ வெல்லலாமென்றார் - நிருமலமானவாகாயத்தை நீலநிறமாய்ப்பார்க்கும் பிராந்தியுண்டாவதுபோலச் சொச்சமான நிரதிகயாகந்த கவானுதிப் பிரத்தியட்சத்தை சகத்தாகக்காண்கின்றமோக முண்டானதென்பார் - மோகந்தான் சகத்தின்வேறன்றி மல்லலவானிறப்படைத் தென்னவந்துறுமென்றார். (இ-ம்) ஆகாயத்தி னிலநிறமில்லா திருந்துத் தெரிவினமையினு லிருப்பதாய்த் தோற்றுவதுபோலப்-பிரமஞானத்திற் சகத்மோக மிதையாயிருந்துத் கவானுபவமின்மையாற் பரமார்த்தம்போலத் தோற்றப்படுகின்ற தென்றத்தியாரோபவுத்தியா லுநிலித்ததாம் - அத்தியாரோபமாவது - எதார்த்தமான சச்சிதானந்தப் பிரத்தியட்சத்தை யில்லாதநாமரூப வடிவமான சகமாக விபரீதபாவனையாற் காண்குதல். (உக)

மாயாவிலக்கணங் கூறி யதை நிவிர்த்திக்கு

மனுபுதியிலக்கணங்கூறல்.

இறப்பின விந்த மோக மிறையுமீட்டெண்ண மின்றி மறப்பதே நல்ல தென்று மதித்துயர் மனத்தி னுக்குத் திறப்படக் காணப் பட்ட தில்லெனச் சித்தினுலே யுறப்பெறு மெப்போ தப்போ துயர்பர கம தாமே.

(இ-ள்) இறப்பிலாவந்தமோகம்=சித்தியமாகக்காணப்பட்ட விம்மோகமாகிய சகத்தை, இறையுமீட்டெண்ணமின்றி=எவ்வளவேனும் திரும்பநிலையாமல், மறப்பதே=மறந்தவிடுவதே, நல்லதென்றுமதித்து=நன்மையென்றுசிச்சித்தி, உயர்மனத்தினுக்கு=எவ்வருபசமஸ்காரமான மகாமனதுக்கு,

திறப்படக்காணப்பட்டது=உள்ளதுபோலத் தோற்றப்பட்ட சகமானது, இல்லென=எதார்த்தமா யில்லவேயில்லையென்று, சித்தினால்=ஞானத்தினால், உறப்பெறுமெப்போது=உண்டாகுதெப்போதோ, அப்போதுயாராகமதாம் அப்போதேமேலான நிருவாணசகமாம்--எ-து.

(இ-ரை, நித்தியமாகக் காணப்பட்ட இம்மோகமாகிய ஜகத்தை எவ்வளவேனுந் திரும்பநீனயாமல் மறந்துவிடுவதே கன்மை என்றுநிச்சயித்து ஸ்வரூபசம்ஸ்காரமான மஹாமனதுக்கு உள்ளதுபோலத்தோற்ற ஜகமானது யதார்த்தமா இல்லவேயில்லைஎன்று ஞானத்தினால் உண்டாகுதெப்போது? அப்போதுமேலான நிருவாணசகமாகும்--என்பதாம்.

(இ-ம்) மாயையென்பதிருந்தன்றோ விறக்கவேண்டு மதன் டாவது மழிவது மெதார்த்தமாயின்றாகிலின் - இறப்பிலா விற்க மோகமென்றும் - சகலானுபவப் பிரகஞையினால் மோகஸ்மாணம் விடவேண்டிவதானால் - இறையுமிட்டெண்ணமின்றி மறப்பதே கல்லதென்றும் - துயராதீதத்திற்கனாந்து வெளிப்படுமறிவுக் கப்போதே சகலசகங்கனும் பிரமாநந்த சாட்சாத்காரமாக விளங்குதலால் - உயர்மனத்தினுக்குத் திறப்படக்காணப்பட்ட தில்லெனக்கித்தினாலே யுறப்பெறு மெப்போதப்போதயர் பாசகமதாமென்றுங்கூறினார் - ஆத்மாவினின்றி மாகாயந்தோன்றிற் றென்னும் பிரமாணத்தின்படியே யுபாதானகாரணத்தைத்தவிர வுபாதேயும் வேறாக நிருபிக்கப்படாதென்னுஞ் சுருதியினாலுஞ் - கவர்ன்னைதைத்தவிர கடமுகுடாதிக ளிடைபுயாந்து வேறுபடாததென்னு முத்தியினாலும் - திருக்குருபமான வாத்தாவினிடத்தி லுண்டான திரிசயப்பிரபஞ்சக் திருக்குவைத்தவிர வேறில்லையெனக்கொங்க. (இ-ம்) உபதேசிட்ட மகாவாக்கியார்த்தத்தோன்ற தான்கிம்மாத்திரமாக விளங்குந் திருஷ்டியினார் சகலமுஞ் சிம்மாத்திரமாய் விளங்குமென்னு மனுபவம்வந்தா லதுவே பிரதிசயாகந்தா பரோட்ச சாட்சாத்காரமாமென்று சூசகமா யபவாத்வுத்தியா லறிவித்ததாம். இவை குருமுக்கதார் றெரிந்துகொள்க - அபவாதமாவது - விபரீதபாவனையாற் பார்க்கின்றவிலலாத காமரூபவடிவமாகியசகத்தை எதார்த்தமான சச்சிதானந்தவடிவமாகக் தெளியினார் காண்குதல்.

திருக்குவைச்சொல்லி திரிசியதிருஷ்டி நீங்காவிடிற்
பராகசக முண்டாகாதெனல்.

வழிபடு மிதனை விட்டு மற்றுள நூல்களென்னும்
குழிகளிற் புரண்டஞ் ஞானக் குணத்தினுற் பிறப்போர்க் கெல்லா
மொழிவற வெருவர் செய்கற் குரித்தன்றாய்க் தானே யுண்டாக
கழிதலிற் பரம விற்பக் கற்பங்க ளாலுங் கூடா.

(இ-ள்) ஒழிவற=சதோதயமாய், ஒருவர்செய்தற்கு=ஒருவராலுண்டா
க்குவதற்கு உரித்தன்றாய்=உரியதல்லாததாய், தானேயுண்டாம்=சுயமாக
வுண்டான, கழிதலில்=காசயில்லாத, பரமவிற்பம்=நிருவாணசுகமானது,
வழிபடும்=வழிபடாதின்ற, இதனைவிட்டு (பரஞானமான) விந்தத்திரிசியவிஸ்
மரணத்தைவிட்டு, உள=அபரஞானத்தையுடைய, நூல்களென்னும்=சாத்தி
ரங்களென்கின்ற, குழிகளிற் புரண்டு=படுகுழிகளிலுழன்று, அஞ்ஞானக்கு
ணத்தினால்=அறிவின்மையாகிய குணத்தினால், பிறப்போர்க்கெல்லாம்=சனி
ப்பவரனைவர்க்கும், கற்பங்க ளாலுங்கூடா=எக்காலத்திலும்பொருந்தாதாம்.

(இ-னா) சதோதயமாய் ஒருவரால் உண்டாக்குவதற்கு உரிய
தல்லாததாய்ச் சுயமாக உண்டான நாகயில்லாத நிருவாண சுகமா
னது வழிபடாதின்ற பரஞானமான இந்தத் திரிசிய விஸ்மரணத்
தைவிட்டு, அபரஞானத்தையுடைய சாத்திரங்களாகிய படுகுழிக
ளிலுழன்று அறிவின்மையாகிய குணத்தினுற் பிறப்பவரனைவர்க்
கும் எக்காலத்திலும் பொருந்தாதாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சாத்திரஞானஞ் சிரமத்தின் பொருட்டேயன்றிக் திரி
சியவிஸ்மரணம்போல நித்தியசிக்க பரப்பிரமவிடயாபரோக்ஷானு
பவமான விசிராந்தியைக் கொடாதென்பதாம். வழிபடு மிற்றுல்
விட்டு மற்றுள நூல்களென்கின்ற பாடமுமுண்டு. (௨௩)

திரிசிய விஸ்மரணமான வாசனாத்தியாகம்
பெரியோர்க்குஞ் சம்மதமாமெனல்

அலைசெய்வா தனையைச் சேட மறவிட னல்ல தென்று
நிலைபெறு முத்தி யென்று நிமலமா நெறியி் தென்றுந்
தலைமையோர் பகர்வ ரன்ன திருவகைச் சகந் நல்கி
புலைதரு மலின மொன்றை தொழித்திடுஞ் சுத்த மொன்றே.

(இ-ள்) அலைசெய்வாதனையை=சஞ்சலத்தைவிளைக்கின்ற வாசனையை, சேடமற=பற்றற, விடல்=விடுதலையே, கல்லதென்றும்=கன் நென்றும், நிலைபெறு முத்திபென்றும்=நிலைபெற்றமோஷமென்றும், கிமலமாகெழிய் தென்றும்=மாசற்றமார்க்கமிதுவென்றும், தலையையோர்பகர்வர்=மேலான சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள், அன்னதிருவகை=அவ்வாசனையிரண்டுவிதமாம், (அவற்றில்) சககல்வி=பவத்தைக்கொடுத்து, உலையுரு=கடுக்கத்தைச் செய்யாதின்ற, மலினமொன்று=அசுத்தவாசனையொன்று, அதொழித்திடும்=அச் சககத்தை நிவிர்த்திசெய்கின்ற, சுத்தமொன்று=சுத்தவாசனையொன்றும்-எ-

(இ-னா) சஞ்சலத்தை விளைக்கின்ற வாசனையைப் பற்றற விடுதலையே கன்நென்றும், நிலையான முத்திஎன்றும். மாசற்ற மார்க்கமிதுஎன்றும் மேலானசத்துக்கள் சொல்லுவார்கள். அவ்வாசனை இரண்டிவிதமாம். அவை பிறப்பைக்கொடுத்து கடுக்கஞ்செய்யும் அசுத்தவாசனை ஒன்று, அச்சுன்னத்தை நிவிர்த்திசெய்கின்ற சுத்தவாசனை ஒன்று—என்பதாம்.

(இ-ம்) வாசனாத்திராகமே விதேமுத்தியெனச் சொல்லியதன் சாமானியவிலக்கணத்தாகச் சொன்னதாம். (௨௪)

வாசனையை நிவிர்த்திக்கும்பொருட் டதன்
விசேடணநிரூபித்தல்.

மடமையின் செறிவே மெய்யாய் மலியகல் காரநீதுன்றிப் படர்தரு பிறப்பை மேன்மேற் பவில்கிக்கு மலின மென்ப ரடர்மறு சககீங்கி யங்குர மின்றிச் செந்தீச் சுடமுனை யாவித் தொக்குஞ் சுத்தவா தனைய தென்பர்,

(இ-ள்) மடமையின்செறிவேமெய்யாய்=அஞ்ஞானத்தினதமயமேதேகமாய், மலியகல்காரநீதுன்றி=மிகுந்தவகம்பாவநிறைத்தி, படர்தருபிறப்பை வளராதின்ற பலசககத்தை, மேன்மேல்=மேலுமேலும், பவில்கிக்கும்=உண்டாக்குவதை, மலினமென்பர்=அசுத்தவாசனை யென்று பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள், அடர்மறுசககீங்கி=கெருங்கிய மறுபவம்விட்டிருக்கின்ற அங்குரமின்றி=முனையில்லாமல், செந்தீச்சுட=விவத்தவக்கினிவிஞல்வறுக்க, முனையாலித்தொக்கும்=முனையாதலிதைக்குச் சமானமான, அது=அவ்வாசனையை, சுத்தவாதனை யென்பர்=சுத்தவாசனையென்று சத்துக்கள் சொல்லுவார்கள்—எ-று.

(இ-ஊ) அஞ்ஞான மயமே தேகமாய், மிகுந்த அகம்பாவ நிறைந்து வளராரின்ற பலஜனனத்தை மேலுமேலும் உண்டாக்கு வதை அகத்தவாசனையென்று பெரியோர் சொல்லுவார்கள். நெருங்கிய மறுபிறப்பை விட்டிருப்பதும் சிலந்த அக்கினியினில்வறுக்க முனையாதிருக்கும் விதைக்குச் சமானமானதுமாகிய அவ்வாசனை பைச் சத்துக்கள் சுத்தவாசனை என்று சொல்லுவார்கள்—எ-ம்.

(ப-ம்) ஆகம்ஸ்வரூபத்தை மறந்து விடயாகாரத்தில் சம்மிப பதை மடமைபென்றார். (இ-ம்) அஞ்ஞான சமஸ்காரமான வசு த்தவாசனையுள்ளவன் பெத்தனென்றும் ஞானசமஸ்காரமான சுத் தவாசனையுள்ளவன் முத்தனென்றுஞ் சொல்லப்பட்டதாம். (உரு) சுத்தவாசனையடைந்த சிவன்முத்தரிலக்கணங்கூறல்.

மெய்தரி நிமித்தமாகத் தரிப்பதாம் வினாபுஞ்சுத்த மெய்தினர் பிறவி யான வளர்த்தத்தி மென்று மெய்தார் பொய்தினி னோக்க வேண்டு நோக்கெலா நோக்கி யின்பஞ் செய்திநிஞ் சிவன் முத்தி சேர்த்து ரென்ன லாமே.

(இ-ள்) மெய்தரிநிமித்தமாக=பிராரத்ததேகத்தைத் தாங்கும்பொருட்டு தரிப்பதாம்=தரிப்பதாய், வினாபுஞ்சுத்தம்=சொல்லாரின்ற சுத்தவாசனையை, எய்தினர்=அடைந்து, பிறவியானவளர்த்தத்தின்=சகலமாகியவளர்த்தத் தில், என்றுமெய்தார்=எப்போதும் செல்லாதவர்களை, பொய்தினில்=சூட்சு மமான (ஞானபலத்தினால்) நோக்கவேண்டும்=பார்க்கவேண்டிய, நோக் கெலாம்=ஞானவிஷயங்களைத்தையும், நோக்கி=பார்த்து, இன்பஞ்செய்திநிம்=சிதாந்த சுகத்தைவினைக்கும், சிவன்முத்தி சேர்த்தவரென்னலாம்= சிவன்முத்தித் தன்மையையடைந்தவர்களென்று சொல்லலாம்—எ-து.

(இ-ஊ) பிராரத்த தேகத்தைத் தாங்கும்பொருட்டு தரிப்ப தாகிய சொல்லாரின்ற சுத்தவாசனையை அடைந்து ஜனனமாகிய அளர்த்தத்தில் எப்போதும் செல்லாதவர்களை சூட்சுமமான ஞான பலத்தினால் பார்க்கவேண்டிய ஞானவிஷயங்க ளனைத்தையும் பார்த்து சிதாந்த சுகத்தை வினைக்கும் ஜீவன் முத்தித்தன்மையை அடைந்தவர்களென்று சொல்லலாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பிராரத்தம் புசிக்கும்படி முடிவாகவந்த தேகத்தைத் தரித்திருக்கு நிமித்தஞ் சுத்தவாசனையைத்தரித்தவ னிச்சுகந்தி லமுந்தானென்பதாம்,

சீவன்முத்த நிலக்கணங்கூறி இராமன் சீவன்
முத்தனான நெறியைச் சொல்லத் தொடங்குதல்.

ஆன்மதோர் சீவன் முத்திப் பதத்தினை யடைந்தி ராமன்
பூன்மமா மனத்த னான நெறியினைப் புகலக் கேட்டிற்
சான்றவிக்கேள்வி யாலே சராமர ணங்க டீர்தி
தோன்றலே யெனவான் மீகித் தொன்முனி சொல்ல லுற்றான்.

(இ-ள்) ஆன்மது=மாட்சிமைப்பட்டதான, ஓர்=ஒப்பற்ற, சீவன்முத்
திப்பதத்தினை யடைந்து=சீவன்முத்தித் தன்மையைப்பெற்று, இராமன்=
இராகவன், பூன்மாமனத்தனான=பூரணமாகாமனதுடனேயிருந்த, நெறியி
னை=மார்த்தத்தை, புகலக்கேட்டின்=சொல்லக்கேட்டுமிடத்தில், சான்றவி
க்கேள்வியால்=அறிவுவிளங்கிய விச்சிரவணத்தினால், சராமரணங்கடந்தி=
சராமரணங்களை நீக்குவாய், தோன்றலேயென=புதல்வனேயென்று, ஓன்
மீகித்தொன்முனி=பழையான்மீகிமுனியானவர், சொல்லுற்றான்=சொல்
லத்தொடங்கினார்—எ-று.

(இ-னா) மாட்சிமைப்பட்டதான ஜீவன் முத்தித்தன்மையை
அடைந்து இராகவன் பூரணம்ஹாமனதுடனேயிருந்த மார்த்தத்
தைச் சொல்லக்கேட்டுமிடத்தில் அறிவுவிளங்கிய இச்சிரவணத்தி
னால் ஜராமரணங்களை நீக்குவாய் புதல்வனே என்று பழைய வான்
மீகிமுனியானவர் சொல்லத்தொடங்கினார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வான்மீகிமுனிவர் பரத்துவாசருக்குத் தம்மாலானுக்கி
ரகிக்கப்பட்ட சுவானுபவமான தபரோக்ஷமாமொருட் டிராமன
றித்த சுவானுபவ மபரோக்ஷமாகுமிரித்தம் வசிட்டமுனிவருபதே
சித்த கதைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினதாம். (௨௭)

இராமன் தீர்த்தயாத்திரை விரும்பல்.

சதுமறை நூல்களியாவும் தரித்தனன் விசேஷத் தாலே
யெதுபய மென்ன வஞ்சக திருத்தனன் சின்னாட் பின்னான்
முதுபய னதிகளியாவும் முனிவர திடமுன் காண்பான்
சதுமெனக் காத லானுன் கார்நீறக் கமலக் கண்ணன்.

(இ-ள்) சதுமறை=என்குவேதங்களையும், நூல்களியாவும்=கலைகளின
த்தையும், தரித்தனன்=அப்பியாசித்த, விசேஷத்தால்=வினையாட்டினால்,

எதுபயமென்ன—யாதுபயமென்று, அஞ்சாது (ஒன்றிற்கும்) பயப்படாமல், சின்னானிருந்தனன்—சிறிதுகாலிருந்தார், பின்னான் (வினையாட்டுப்பருவகீழ்) பிற்காலம், கார்ஜிற் கமலக்கண்ணன்—மேகவண்ணனான தாமரைக்கண்ணையுடைய விராமன், மூதுபயனதிகளியாவும்—மேலான விலாபத்தைக் கொடுக்கத்தக்க புண்ணியதீர்த்தங்க ளனைத்தையும், முனிவர்திடமும்—சத்தக்களுடைய புண்ணியாச்சிரமங்களையும், கதமென—சீக்கிரமாக, காண்பான்—தரிசிக்கும்பொருட்டு, காதலானான்—ஆசித்தான்—எ-று.

(இ-னா) நான்கு வேதங்களையும், சகல சாஸ்திரங்களையும் அப்பியாசித்த வினையாட்டினால் யாதுபயமென்று ஒன்றுக்கும் பயப்படாமற் சிறிதுநாள் இருந்தார். வினையாட்டுப்பருவ கீழ்க்கின்பிற் காலம் மேகவண்ணனான தாமரைக்கண்ணையுடைய ஸ்ரீதாமன் மேலான லாபத்தைக்கொடுக்கத்தக்க புண்ணியதீர்த்தங்க ளனைத்தையும், சத்தக்களுடைய புண்ணியாசிரமங்களையும் சீக்கிரமாகத்தரிசிக்கும் பொருட்டு ஆசைப்பட்டனன்—என்பதாம்.

(ப-ம்) இனி மோகமயமான சகசம்பந்தங்களுக்குப் பயந்து அதை விரித்திசைவாரொன்பார், வீரோதத்தாலே யெதுபயமென்ன வஞ்சாதிருந்தனனென்றார். (இ-ம்) சித்தசுத்திவந்து அதனால் சாதனசதுஷ்டய முண்டாயதனால் சற்குரு வெளிப்படுகியித்த தீர்த்தயாத்திராசெய்யப் புண்ணியபரிபாகத்தினால் நனக்குத்தானே விரும்பமுண்டான தென்பதாம். (உஅ)

பிதாவவினாவல்.

தந்தைதன் சரணமான நகமெனுந் தாது பூத்த வந்தமில் கமலப் போதை யன்னம் போலினைந்து தாழ்ந்து மூத்தைகள் னதிக டேவராலய முனிவர் கான்க ளெந்ததின் னருளிற் காண்பா னெண்ணிய தென்ற னுள்ளம்.

(இ-ன்) நகமெனுந்தாதுபூத்த—நகமென்னுங் கேசரங்களையுடைய, தந்தைதன்—பிதாவினது, சரணமான—பாத மென்னும், அந்தமில்—குவியாத, கமலப்போதை—அம்போருகத்தை, அன்னம்போல்—அமிசம்போல, அனைந்து—(இராம) னடைந்து, தாழ்ந்து—கமலக்கரித்து, மூத்தைகன்னதிகள்—பழமையான புண்ணியதீர்த்தங்களையும், தேவராலயம்—தேவாலயங்களையும், முனிவர்கான்—முனிவர் தபோவனங்களையும், எந்தை—என்பிதாவே, சின்

னருளில்—உமதுதையினால், கான்பான்—தரிசிக்கும்பொருட்டு, என்மனது
எம்—என்மனது, எண்ணியது—நினைத்தது—எ-று.

இஃது வியஸ்தரூபகந்திதவுபமான வலங்காரம்.

(இ-ரை நகமென்னுங் கேசரங்கனையுடைய பிதாவினது பாத
மாகிய குவியாத அம்போருகத்தை அன்னம்போல பூராமன் அ
டைந்து கமஸ்கரித்து பழமையான புண்ணிய தீர்த்தங்கனையும்,
தேவாலயங்களையும், முனிவர் தபோவனங்களையும், எமது பிதா
வே உமதுதையினால் தரிசிக்கும்பொருட்டு என்மனது நினைத்
தது—என்பதாம்.

(உச)

தீர்த்தயாத்தினாக்குப் பிரவேசித்தல்.

முடிவிலா திராந்த தெல்லா முடிவுறு தில்லை நின்னா
லடியனேன் முன்னம் வேட்ட வரமுதீ யருடி யென்னப்
படிபுகழ் வசிட்டனோடும் பார்த்திப னினிதி நெண்ணிக்
கடிதுபோய் மீடி யென்னைக் கார்கழல் வணங்கிப் போனான்.

(இ-ள்) முடிவிலாதிராந்ததெல்லாம்—முடிவில்லாமல் யாசிக்கப்பட்டசக
லமும், நின்னா—உம்மால், முடிவுறுதில்லை—முடிவுபெறுததில்லை, அடிய
னேன்—அடியேன், முன்னம்கேட்ட—முந்தினதாகவிரும்பிக்கேட்ட, வர
முதீயருடியென்ன—வரத்தையுந் தேவரானகேண்டு மென்றுகேட்க, படிபு
கழ்—உலகம் புகழாகின்ற, வசிட்டனோடும்—வசிட்டமுனிவரோடும், பார்த்தி
பன்—தசாதரானவர், இனிதிநெண்ணி—இனிமையாக வாலோசித்து, கடிது
போய்மீடியென்ன—சீக்கிரமாகப் போய்வாவென்றுசொல்ல, கார்—மேகவ
ண்ணான இராமன், கழல்வணங்கி—பிதாவினதுபதத்தினமஸ்கரித்து, போ
னான்—தீர்த்தயாத்தினாக்குப் பிரயாணமாயினார்—எ-று.

(இ-ரை) முடிவில்லாமல் யாசிக்கப்பட்ட சகலமும் உம்மால்
முடிவுபெறுததில்லை. அடியேன் முந்தினதாக விரும்பிக்கேட்ட
வரத்தையுந் தேவரீர் அருளவேண்டுமென்று கேட்க, உலகம் புக
ழாகின்ற வசிட்டமுனிவரோடும் தசாதரானவர் இனிமையாக ஆ
லோசித்து சீக்கிரமாகப் போய்வா என்றுசொல்ல மேகவண்ண
ான இராமன் பிதாவின்பதத்தை கமஸ்கரித்துத் தீர்த்தயாத்தினா
க்குப் பிரயாணமாயினார்—என்பதாம்.

(இ-உ-கம்) புத்திரன் முந்தினதாகப் பிதாவினனுக்கிரகம்
பெற்றுக்கொள்ளவேண்டிய விதிப்படிக்குச் சித்தகந்திக்கேதுவா
ன தீர்த்தயாத்தினாக் கணக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டதாம். (உய)

பின்னோர்களோடுந் தீர்த்த யாத்தினாயின்
மகிழ்ச்சியடைதல்.

தம்பிய ரோடு கன்னாளேகித்தந் காடு நீக்கிப்
பம்பிய நதியுங் காணும் பற்றற்றோ ரிடனும் பாலை
வெம்பிய நிலனும் வேலைக் கனாகளும் விலங்கற்சார்வுங்
வம்பிய லலங்கல் வீர னோக்கினன் மகிழ்ச்சி கூர.

(இ-ள்) தம்பியரோடும்=தம்பியார்களுடன், கன்னான்=சுபநினைத்தில்,
ஏடு=பிரயாணப்பட்டு, தந்நாடுநீங்கி=தமது கோசலமண்டலத்தைக்கடந்து,
பம்பியநதியும்=பரவியநதிகளையும், காணும்=தபோவனங்களையும் பற்றற்றோ
ரிடனும்=துறவிகளாச்சிரமங்களையும், வெம்பிய=வெவ்விதாகிய, நிலனும்=
பாலைவனங்களையும், வேலைக்கனாகளும்=சமுத்திரதீரங்களையும், விலங்கற்
சார்வும்=மலைச்சார்புகளையும், வம்பியல்=வாசனை பொருத்திய, அலங்கல்=
புஷ்பமாலையை (யணித்த), வீரன்=சத்தவீரனான (வீரமான்), மகிழ்ச்சிகூர=
இன்பமிக, நோக்கினன்=தரிசித்தார்—எ-று.

(இ-னா) தம்பியார்களுடன் சுபநினைத்திற் பிரயாணப்பட்டுத்
தமது கோசலமண்டலத்தைக்கடந்து பரவியநதிகளையுந் தபோ வ
ந்களையுந் துறவிகளாச்சிரமங்களையும் வெவ்விதமாகிய பாலைவ
னங்களையுந் சமுத்திரதீரங்களையு மலைச்சார்புகளையும் வாசனை
பொருத்திய புஷ்பமாலையை அணிந்த சத்தவீரனான இராமன் இ
ன்பமிகத் தரிசித்தார்—என்பதாம். (கூக)

மீண்டுநகரமெய்தல்.

துன்னுறு மமரர் போற்ற மானிடர் துதிப்ப மீண்டு
தன்னுயர் சிவலோ கத்தைச் சார்தரு மீசு நென்னப்
பொன்னுல கத்தை மேவுடி புரந்தரன் புதல்வ நென்ன
மன்னுறை யயோத்தி புத்கான் மலர்சொரிந் தியாரு மேத்த.

(இ-ள்) துன்னுறும்=செருங்கிய, அமரர்போற்றம்=தேவர்கள்புகழவும்,
மானிடர்துதிப்பம்=மனிதர்தோத்திரஞ்செய்யவும், மீண்டு (தீர்த்தயாத்தினாயி
னின்றும்) திரும்பி, தன்னுயர்=தனதுமேலான, சிவலோகத்தை=சிவபுத்
தை, சார்தருமீசுநென்ன=அடைகின்றவீசனைப்போலவும், பொன்னுலகத்
தை=தேவலோகத்தை, மேவும்=பொருத்தாநின்ற, புரந்தரன்=தேவேந்திர

னுடைய, புதல்வனென்ன—குமாரனுய சயத்தனைப்போலவும், மன்னுரை
—தசரதமஹாராசன் வாசஞ்செய்கின்ற, அயோத்தி—அயோத்தியாபுரியை,
யாரும்—அனைவரும், மலர் சொரிந்த—புட்பங்களைத் தூவி, ஏத்த—அதிசெ
ய்ய, புக்கான்—இராமர்புகுந்தார்—எ-று.

(இ-னா) நெருங்கிய தேவர்கள் புகழவும், மனிதர் கோத்திர
ஞ்செய்யவும் தீர்த்தயாத்தினாயினின்றும் திரும்பித் தனது மேலா
ன சிவபுரத்தை அடைகின்ற ஈசனைப்போலவும் தேவலோகத்தை
ப் பொருந்தாரின்ற தேவேந்திரனுடைய குமாரனான சயத்தனைப்
போலவும் தசரதமஹாராஜன் வாசஞ்செய்கின்ற அயோத்தியாபுரி
யை, அனைவரும் புஷ்பங்களைத் தூவித் துதிசெய்ய இராமர் புகுந்
தார்—என்பதாம்.

(ப-ம்) ஆடவர் புட்பத்தினனும், மாதர்கள் பொரியினனும்,
அஞ்சலிகொடுத்தேத்தினுரென்பார் மலர்சொரிந்தியாரு மேத்த
வென்றார். (இ-உ-க-ம்) ஸ்ரீராமமுதலியவைகளைக் கிரமமாகச்
செய்து வந்தாடொன்பதாம். (க.உ.)

தினசரிதை காரணமாகவுண்டான
குணங்களை யுபாத்தல்.

நோக்கிய தேச நீதி துவல்வற்றும் புலரு முன்னே
சேக்கைநின் நெழுத்து நித்த நியமங்கள் செய்துந் தாதை
நீக்கியில் சரணந் தாழ்ந்து நெடுந்தவ வசிட்டுன் முன்னோர்
வாக்கினுன் ஞான நீதி வாய்ந்தபல் கதைகள் கேட்டும்.

(இ-ன்) நோக்கிய—(இராமனுனவர்) தான்பார்த்த, தேசநீதி துவல்வற்
றும்—தேசாசாரங்களைச்சொல்லியும், புலருமுன்னே—உதயமாதற்குமுன்ன
மே, சேக்கைநின்றெழுத்து—சயனமிட்டெழுத்திருந்து, நித்தநியமங்கள்
செய்தும்—நித்தியங்களுக்கிணைச்செய்தும், தாதை—பிதாவான தசரதனுடைய,
நீக்கியில்சரணந் தாழ்ந்தும்—பிரிவில்லாற பாதங்களை கமஸ்காரஞ்செய்தும்,
நெடுந்தவம்—நெடியதவமுன்ன, வசிட்டும்முன்னோர்—வசிட்டுர் முதலான
முனிவர்களுடைய, வாக்கினுன்—வசனங்கடிகினுன், ஞானநீதிவாய்ந்த—ஞான
நீதிபொருத்திய, பல்கதைகள் கேட்டும்—காணுவிதமானகதைகளைக் கேள்விப்
பட்டும்—எ-று.

1

(இ-னா) இராமனுனவர் தேசாசாரங்களைச்சொல்லியும், உதய
மாவதற்கு முன்னே சயனத்தையிட்டெழுத்திருந்து நித்தியங்கரும

ங்களைச்செய்தும், இதாவான தசரதருடைய பிரிவில்லாதபாதங்களை நமஸ்காரஞ்செய்தும், நெடியதவமுள்ள வசிட்டர் முதலான முனிவர்களுடைய வசனங்களினால் ஞானநீதிபொருந்திய நானாவிதமான கதைகளைக் கேள்விப்பட்டும்—என்பதாம்.

(ப-ம்) ஆலயங்களிற்செய்யும் பணிகள்முதலிய வாசாரமுள்ள சரிதைத்தொழிலினாலாத்மப் பிரயோசனமில்லையென்றறிவித்தாரொன்பார் கோக்கியதேசநீதி துவல்வுற்றென்றும், நித்தியசுருமங்களுக்கு வேண்டிய மந்திரசெபங்களான கிரியாமார்க்கங்களிலும், அதிற் பிரானாயாமமுதலிய சாதனங்களான யோகமார்க்கங்களிலும், ஆத்மப்பிரயோசன மில்லையென்றறிந்தாரொன்பார் நித்தியமங்கள் செய்துமென்றும், ஞானசாஸ்திரசிரவணஞ் செய்தாரொன்பார், ஞானநீதிவாய்ந்த பல்கதைகளைக்கேட்டு மென்றங்கூறினார். (இ-ம்) சரிதை கிரியை யோகமென்னு மிம்மூன்றுபாதமும் கடந்து ஞானபாதத்தில் விருப்பமுற்றொன்பதாம். (க.க.)

(இதுவுமது)

தந்தைசொற் படியே தானே தன்னுடன் வேட்டை கண்டும் பந்துமித் திரர்கள் பின்னோர் தம்மொடும் பருகி ராரீத் திந்துவு மமுதம் போல நிருபருக் கினிய செய்து மைந்துட னீனார் தாண்டு புக்கனன னைய காளில்.

(இ-ள்) தந்தை=பிதாவினுடைய, சொற்படியே=வசனத்தின்படியே, தானேதன்னுடன்=படைகளுடன், வேட்டைகண்டும்=வேட்டை யாடியும், பந்து=பந்துஜனங்கள், மித்திரர்கள்=இஷ்டஜனங்கள், பின்னோர்தம்மொடும்=தம்பிமார்களோடும், பருகி=போசனஞ்செய்து, ராரீத்து=இரவைச்சுகமாகத்தள்ளி, இத்துவும்=குளிர்ச்சியான சந்திரனைப்போலவும், அமுதம்போல=மதுமான அமிர்தத்தைப்போலவும், நிருபருக்கு=அரசர்களுக்கு, இனியசெய்தும்=இனிமையைச்செய்தும், இத்துடனீனார்தாண்டு=பதினைந்துவருடங்களை, புக்கனன்=போக்கினன், அனையகாளில்=அந்நாளில்—எ-று.

(இ-னா) பிதாவின் உத்திரவுப்படி படைகளோடு வேட்டையாடியும், பந்துஜனங்கள், இஷ்டஜனங்கள், தம்பிமார்களோடுபோசனஞ்செய்து இரவைச்சுகமாகத்தள்ளி குளிர்ச்சியான சந்திரனைப்போலவும், மதுமான அமிர்தத்தைப்போலவும் அரசர்களுக்கு இனிமையைச் செய்தும் பதினைந்து வருடங்களைப் போக்கினார் அந்நாளில்—என்பதாம்.

(ப-ம்) சீவவிமிசையைக் கண்டவதனும் சீவகாருணிய முண்டானதென்பார், வேட்டைகண்டென்றும், புசிப்புள்ளியு மிராசு போகங்களிலு மென்னசுகமிருக்கின்ற தென்றில் வீராசுமற்ற னென்பார், பருகியென்றும், நிருபருக்கினியசெய்தென்றுக்கறினர். (இ-ம்) சீவகாருணியமும், பாசவயிராக்கியமு முண்டானதென்பதாம். இதிலிகரபத்தியும், பிரமஞானமு மமைந்து கிடக்கின்ற தெனவறிக. (௧௪)

இக்குணங்களுள்ள விராமனது வயிராக்கிய விலக்கணங்கூறல்.

நிறையெழின் மேனி பெல்லா கெடுஞ்சரற் கால நீர்போற் குறைவுற கெடுக்கட் செய்ய குளிர்முகம் விளர்ப்பத் தும்பி யுறையும் வெண் கமலம் போல வெருகையாற் கபோல மேந்தி யறைகழு வீராம னம்பு யாசனத் திருப்ப தானுள்.

(இ-ள்) நிறையெழில்=நிறைந்தவழகையுடைய, மேனியெல்லாம்=சரீரமுமுதும், கெடுஞ்சரற்காலநீர்போல்=கெடியசரர்காலத்திற் (குறைந்த வறு) மாற்றுச் சலத்தைப்போல, குறைவுற (நின்றதோறும்) குறைந்தவா, கெடுக்கண்=கெடியகண்களையுடைய, செய்ய=செவ்விய, குளிர்முகம்=குளிர்ந்தமுகமானது, தும்பியுறையும்=வண்டிகள் மொய்க்காநின்ற, வெண்கமலம்போல=வெண்டாமரைப்பூப்போல, விளர்ப்ப=வெளுத்துவா, ஒருகையால்=ஒரகரத்தினால், கபோலமேந்தி=கண்ணத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு, அறைகழுவிராமன்=சத்தியாநின்ற வீரகண்டையைத் (தரித்தபாதத்தையுடைய) வீராகவன், அம்புயாதனத்து=பதுமாசனத்தில், இருப்பதானுள்=இருக்கத் தொடங்கினுள்—எ-று.

(இ-னா) நிறைந்து அழகையுடைய சரீரமுமுதும் கெடிய சரற்காலத்திற் குறைந்தவரும் ஆற்றுச்சலத்தைப்போலத் தின்றதோறும் குறைந்துவா, கெடிய கண்களையுடைய செவ்விய குளிர்ந்த முகமானது வண்டிகள் மொய்க்காநின்ற வேண்டாமரைப்பூப்போல வெளுத்துவா ஒரகரத்தினால் கண்ணத்தைத் தாங்கிக்கொண்டு சப்தியாநின்ற வீரகண்டைபைத்தரித்த பாததையுடைய இராகவன்பதுமாசனத்தில் இருக்கத்தொடங்கினுள்—என்பதாம். (௧௫)

நிராசையாற் சாதன சதுஷ்டய முதித்தல்

சிந்தனை வயத்த னாகிச் செய்தொழி லனைத்தம் விட்டு
புந்தினைந் தியார்க்குங் கூறான் புனையுமோ வியமே போலச்
சத்தத மிருப்பை கோக்கித் தமரடி தாழ்த்த வேண்ட
கொத்தயர் முகத்த னாகி கோக்கரு நியமஞ் செய்தான்.

(இ-ள்) சிந்தனையவயத்தாகிச் சிந்தனாவசனாய், செய்தொழிலனைத்தம் விட்டுச் செய்தத்தக்க செயல்களையாவையும் விடுத்து, புந்தினைத்தம் புத்திதனர்த்த, இயார்க்குங்கூறான் எவர்க்குஞ்சொல்லாதவராய், புனையுமோவியம் போல=எழுதின சித்திரத்தைப்போல, சத்தம்=சதாகாலமும், இருப்பை கோக்கி=இருத்தலைப்பார்த்து, தம்=பரிசனங்கள், அடிதாழ்த்து=தனதுபாதத்தில்வணங்கி, வேண்ட=வேண்டிக்கொள்ள, கொண்டு=மனதுகொண்டு, கோக்கரும்=பார்த்தற்கரிய, அபர்முகத்தனாகி=தளர்த்தமுகத்தையுடையவராய், நியமஞ்செய்தான்=சித்தியகன்மங்களைச்செய்தார் என.

(இ-னா) சிந்தனாவசனாய்ச் செய்தக்க செயல்களையாவையும் விடுத்துப் புத்திதளர்த்து எவர்க்குஞ்சொல்லாதவராய் எழுதினசித்திரத்தைப்போலச் சதாகாலமும் இருத்தலைப்பார்த்துப் பரிசனங்கள் தனதுபாதத்தில் வணங்கி வேண்டிக்கொள்ள மனகொண்டு பார்த்தற்கரிய தளர்த்த முகத்தையுடையவராய் சித்தியகன்மங்களைச் செய்தார்--என்பதாம்.

(ப-ம்) சித்தியாசித்திய வஸ்துவை விவேகித்தானொன்பார், சிந்தனையவயத்தாகி யென்றும், இகபரவிச்சையை நீக்கினொன்பார், செய்தொழிலனைத்தம் விட்டென்றும், சமாதிசட்க சம்பத்தி வந்ததென்பார், புந்தினைந் தியார்க்குங் கூறானென்றும், மோகந்விருப்பத்திற் றதேகமாயிருந்தானொன்பார், வியமேபோலச் சத்ததமிருப்பென்றுக்கூறினார். (இ-உ-க-ம்) இராமரது விரத்தியினற் றிரிகாணங்களுமெலிந்து வளங்கு வந்தனமுற்றைய குருதரிசனத்திற் பேபட்சையு முண்டாயிற்றென்பதாம்.

(௬.௬)

ஆசாரியனாயறிவிக்க விசுவாமித்திராமுந்தருளுதல்.

மடியிசை கொண்டு தாதை வருந்துவ தென்கொ லென்ன
வடிபணிந் தயர்வொன் றில்லென் றனைய னிருந்த ஈளிற்
படிபுகழ் காதி மைத்தன் வந்தலும் பணந்து போற்றி
முடியுடை வேந்தர் வேந்தன் பூசனை நிறையிற் செய்தான்.

(இ-ன்) தாதை=பிதாவானதசரதன், மழியிசைகொண்டு=ஒருகரன் தன் மழியின்மேல் வைத்துக்கொண்டு, வருத்துவதென்கொலென்ன=வருத்தப்படுவதென்னவென்றுகேட்க, அடிபணித்து=பாதத்தைவணங்கி, அடர்வொன்றில்லென்று=வருத்தமொன்றுமில்லென்று, அணையவலிருத்தகாலில்=அவ்விராமன் சும்மாவிருத்தகாலத்தில், படிபுடி=உலகம்புகழாரின்று, சாதிமைத்தன்=விசுவாமித்திர முனியானவர், வருதலும்=(இராஜசபைக்கு) வரவும், பணித்து=மதி=வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து, மூடியுடை=மகுடத்தையுடை, வேத்தி=வேந்தன்=அரசர்க்கரசனான தசரதன், பூசனை=ஆராதனையை, முறையிற்செய்தான்=விதிப்படிசெய்தார்—எ-று.

(இ-னா) பிதாவான தசரதன் ஒருகான் தன்மழியேல் வைத்துக்கொண்டு வருத்தப்படுவதென்ன? என்றுகேட்க, அவர் திருவடிகளையணங்கி வருத்தமொன்றுமில்லை என்று சும்மாவிருத்தகாலத்தில் உலகம்புகழாரினை விசுவாமித்திரமுனியானவர் இராஜசபைக்குவரவும் அவனாலணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து மகுடத்தைத் தரித்த அரசர்க்கரசனான தசரதன் ஆராதனையை விதிப்படி செய்தார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) தீவாதரபக்குவத்தையுடைய விராமருக்கு விஸ்வாத்தியுண்டாகும் பொருட்டு யாகசம்ரக்ஷணையை முன்னிட்டு முனிவந்ததாம். (கஎ)

அரசனாநந்தித்தல்.

நினைவற வெளிதின் வந்த கின்னுயர் காட்சி யாலே
வினையெலாந் தவிர்ந்து வெய்யோன் மேவிய கமல மொத்தே
வினையதோ ரின்ப மென்று மிகையந்திலென் மழையி லாநா
ணனைதரு மழையு மந்த னண்ணிய கண்ணு மொத்த.

(இ-ன்) நினைவற=(அடியேன்) சித்தியாதலால்திலும், எளிதின்வந்த-(கிருபையினு) வெளிதாக வெழுத்தருளிய, கின்னுயர்=காட்சியால்=தேவாரது மேலான தரிசனத்தினால், வினையெலாந்தவிர்ந்து=வினைகளைத்தவிர்த்தி, வெய்யோன்=சூரியனும், மேவிய=(விளங்கி) படைத்த, கமலமொத்தேன்=தாமரைப்பூவுக் கொப்பானேன், இனையது=இப்படிப்பட்டதான, ஓரின்பம்=ஒப்பற்றசுகத்தை, என்றுமிகையந்திலென்=எப்போது மடைத்திலென், மழையிலாநான்=மழையின்றியாலத்தில் (வருத்தம்பயிர்) கனைதருமழையும்=சூளிர்விக்கின் மமழையையும், அந்தனண்ணிய=சூருடனடைத்த, கண்ணும்=கண்ணையும், ஒத்தது=(கின் காட்சி) பொத்திருக்கின்றது—எ-று.

(இ-நா) அடியேன் சித்தியாதகாலத்திலும் கிருபையினால் எளிதாக எழுந்தருளிய தேவரீரது மேலானதரிசனத்தினால் வினைகளனைத்திரீங்கிச் சூரியனால் விகசித்தலையடைந்த தாமரைப்பூவுக்கொப்பானேன். இப்படிப்பட்ட ஒப்பற்ற சுகத்தை எப்போதும் அடைந்திலேன். மழையில்லாதகாலத்தில் வருந்தும்பயினைக் குளிர்பிகிசின்ற மழையையும், குருடனடைந்த கண்ணைக்கூட நின்காட்சி ஒத்திருக்கின்றது—என்பதாம்.

(ப-ம்) சிசுக்கின்ற விடியானந்தமும், சலபமாகின்ற சுழுத்தியானந்தமும், விகினைமுள்ள சமாதிபானந்தமும், மல்லாத பேராதந்தமென்பார், இவையதே ரின்பென்று மிகையத்திலேனென்றார், நின்னுயர் காட்சியாலே விஷயெலாந்தவிர்தென்பதற் குதாரணம். பாகவதம், புருடனுடைய கண்தனக்குச் சூரியதரிசன மெப்படியோ வப்படியே, சாதுக்கையுஞ் சமசித்தமுள்ளவராய் மிகவுமென்னிடத்தில் வைக்கப்பட்ட மனமுள்ளவராய் மிருக்கின்றவர்களுடைய தரிசனத்தை முடிவாகவுடையதே பத்தம்.

(கஅ)

(இதுவுமது.)

உடலொடு விண்ணென் மார்க்க முற்றென வொழிந்த வாவி கடமுற வந்த தென்னக் கனைகட லமுத கும்ப மிடமுற வெய்திற் றென்ன வெந்தைகீ வந்த வின்பஞ் சடமெலாக் குளிர்ப்ப நின்றென் றளர்வெலாமகற்றிற் றன்றோ.

(இ-ன்) உடலொடு=இத்தேகத்தோடு, விண்ணென்மார்க்கம்=ஆகாயகமனம்பண்ணுகெறி, உற்றென=வந்ததுபோலவும், ஒழிந்தவாவி=நீக்கியசீவன், கடமுற=அச்சரீரத்திற்புக, வந்ததென=(மீள்) வந்ததுபோலவும், கனைகடல்=ஆரவாரிக்கின்ற பாற்கடலின்கண் (ஊண்டாகிய) அமுதகும்பம்=(தேவலோகத்தி லக்கெனிக் கோட்டைக்குள் விருக்கும்) அமுதகலசமானது, இடமுறவெய்திற்றென்ன=(என்) விடத்தில்வந்ததுபோலவும், எந்தைகீ=எமதுபிதாவாகிய தேவரீர், வந்தவின்பம்=எழுந்தருளியசுகமானது, சடமெலாம்=தேசமுழமையும், குளிர்ப்ப=(கங்கையெப்போல) குளிர்ப்பிக்கும்படி, கின்று=இருந்து, என் றளர்வெலாம்=என (துள்ளத்தின்) றளர்ச்சியைபெல்லாம், அகற்றிற்று=நீக்கிவைத்து—எ-று.

(இ-நா) இத்தேகத்தோடு ஆகாயகமனம்பண்ணு நெறிவந்ததுபோலவும், நீக்கிய ஜீவன் அச்சரீரத்திற்புக மீளவந்ததுபோலவும், ஆரவாரிக்கின்ற பாற்கடலின்கண் ஊண்டாகிய தேவலோகத்தில் அக்கினிக்கோட்டைக்குள் விருக்கும் அமுதகலசமானது என்

னிடத்தில் வந்ததுபோலவும், எமது பிதாவாகிய தேவரீர் எழுந்தருளிய சுகமானது தேகமுழுமையும் கண்ணையப்போல சூளிர் விக்கும்படி யிருந்து எனதுள்ளத்தின் தளர்ச்சியை எல்லாம் நீக்கினது—என்பதாம்.

(ப-ம்) முனிதரிசனக் கைத்தை நிவிர்த்திசெய்ததென்பார், என்றனர் வெலாமகற்றிறன்றார். (இ-உ-க-ம்) முனிவரவிலுண்டான கைத்தின் பிழையைச் சொல்லியதாம். (கக)

முனிவந்த கருமத்தை யரசன் வினாவுதல்.

காதலும் பயமும் வம்பும் கதமும்வன் பிணியு மில்லாமாதவ விவணீ வந்த வரவிது புதுமாதாரும் யாதுகீ கருகிற் றன்ன தியன்றன னுணர்ந்து கென்றான் மேதரு முனிவன் கேட்டு மெய்புன கெறித்து சொல்வான்.

(இ-ள்) காதலும்=இராகத் (துவேடங்களும்) பயமும்=(விடயத்துக்) கஞ்சதலும், வம்பும்=கிலையினையும், கதமும்=(கீணை) கோபமும், வன்பிணியும்=கொடிய (சகச) வியாதியும், இல்லா=இல்லாத, மாதவ=மகாதவ த்தையுடைய முனியே, இவண்=இவ்விடத்தில், நிவந்தவரவிது=தேவரீர் எழுந்தருளிய வரவானது, புதுமைத்தாரும்=அதிசயமாம், யாதுகீகருகிற்று=எதிரீர்நினைத்ததோ, அன்னதியன்றன்ன=அதைத்தரவினைத்தேன், உணர்ந்துகென்றான்=அறிவிமென்றரசன்கேட்டான், மேதரு=மேலான, முனிவன்கேட்டு=விசுவாமித்திரமுனிவர் (நிவ்வசனத்தைக்) கேட்டு, மெய்புனகெறித்துசொல்வான்=தேசத்தில் மயிர்க்குச்செறித்து சொல்லுவார்—எ-து.

(இ-னா) இராகத்துவேஷம்மேறும், விஷயத்துக்கஞ்சதலும், நிலையின்மையும், கீணைகோபமும், கொடிய ஜனனவியாதியும் இல்லாத மஹாதவத்தையுடைய முனிவரோ இவ்விடத்தில் தேவரீர் எழுந்தருளிய வரவானது அதிசயமாம். எது நீர் நினைத்ததோ? அதைத்தர இசைத்திருக்கிறேன். அறிவிக்கவேண்டுமென்றரசன்கேட்டு, மேலான விசுவாமித்திரமுனிவர் நிவ்வசனத்தைக் கேட்டுத் தேசத்தில் மயிர்க்குச்செறித்து சொல்லத்தொடங்கினார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) புத்திரனது மனோதுஷத்தைத் தீர்க்கு மந்தரங்கமுடைய தசாத மகாராஜன் விசுவாமித்திரமுனிவர் கருத்தின்படி கடக்கச் சம்மதித்ததாம். (1)

அவசியஞ் செய்யவேண்டிய
வேள்விக்குதவிவேண்டல்.

மன்னவர் வணங்க வாழ்வோய் வசிட்டன்சொன் மறாதோய் பாண
தன்னுயர் சூலத்தில் வந்தோ யாதலாம் நக்க சொன்னாய்
முன்னுறு செத்தி வேள்வி முயல்வதற் கிடையு ருகி
யின்னல்செய் யரக்கர்காற்றா தெய்தின னிரங்கல்வேண்டு.

(இ-ள்) மன்னவர்க்கு—அரசர்கன்பணிய, வசுழ்வோய்—வாழ்கின்
ற தசரதமஹாராஜாவே, வசிட்டன்சொல்—ஆசிரியராகிய வசிட்டரது வாக்
கியத்தை, மறாதோய்—தடுக்காதவரோ, பாணுன்னுயர்சூலத்தில்—மேலான
சூரியவமிசத்தில், வந்தோயாதலால்—வந்துதித்தவராதலால், தக்குசொன்னா
ய்—உமக்குத்தகுந்த வசனத்தைச்சொன்னீர், முன்னுறு—முதன்மையாகிய,
செத்திவேள்வி—சிவந்தவர்க்கினியையுடைய யாகத்தை, முயல்வதற்கு—முயற்
சிப்பதற்கு, கிடையுருகி—விக்கினமாய், இன்னல்செய்—நிமைசெய்யாநின்ற
அரக்கர்க்கு—இராஷ்டிரர்களுக்கு, ஆற்றாது—சகிக்கமாட்டாமல், எய்தினன்—
வந்தேன், இரங்கல்வேண்டும்—தயவுசெய்யவேண்டும்—எ-று.

(இ-ஊ) அரசர்கள் பணியவாழ்கின்ற தசரதமஹாராஜாவே
ஆசிரியராகிய வசிட்டரது வாக்கியத்தைத் தடுக்காதவரோ மேலான
சூரியவமிசத்தில் வந்துதித்தவராதலால் உமக்குத்தகுந்த வசனத்
தைச்சொன்னீர். முதன்மையாகிய சிவந்த அக்கினியையுடைய
யாகத்தை முயற்சிப்பதற்கு விக்கினமாய்த் நிமைசெய்யாநின்ற
இராஷ்டிரர்களுக்குச் சகிக்க மாட்டாமல் வந்தேன் தயவுசெய்ய
வேண்டும்—என்பதாம்.

(சுக)

நிருதர்க் கியமனா விராகவனைக் கேட்டல்.

அருள்செய வல்ல நீயென் றரும்புகல் புகுந்தே னின்னை [விரன்
வெருளுதும் புலிபேரின் மொய்ப்பன் விண்ணவர்க் கிறைபோல் •
மருளுது மரக்கர் காலன் வாய்மைகின் முதன்மை மைந்தன்
மெருளுது மிராம னென்னுஞ் சிதைமுடிச் சேயையோய்.

(இ-ள்) நீயீர், அருள்செயவல்லவென்று—மொடுக்கத்தக்கவரென்று,
நின்னை—உம்மை, அரும்புல்புகுந்தேன்—அரியதஞ்சுமென் றடைந்தேன்,
மெருளுதும்—பயப்படுத்தின்று, புலிபேரின் மொய்ப்பன்—வியாக்கிரமத்தை
ப்போல பலமுள்ளவன், விண்ணவர்க்கிறைபோல்—தீவந்திரிசெப்போல,

வீரன்=வீரமுள்ளவன், மருளுதம்=மயக்குகின்ற, அரக்கர்களை=இரா
கந்தர்க்கியமனுவன், வாய்மை=சத்தியசத்தான, சின்=உம்முடைய, முத
ன்மைமைத்தன்=முத்தினகுமாரனான, தெருளுதம் = தெளிவுபெருந்திய,
இராமனென்னும்=இராகவென்கின்ற, சிகைமுடி=மயிர்முடியையுடைய,
சேயை=குழந்தையை, நவாய்=தருவாய்—எது.

(இ-ஊ) நீர் கொடுக்கத்தக்கவொன்று உம்மை அரியதஞ்ச
மென்றடைந்தேன். பயப்படுத்திகின்ற வியாக்ரமத்தைப்போலப்
பலமுள்ளவன். தேவேந்திரனைப்போலவீரமுள்ளவன், மயக்குகி
ன்ற இராசுத்தர்க்கியமனுவன். சத்தியசந்தனான உம்முடைய
முத்தினகுமாரனான தெளிவுபொருந்திய இராமனென்கின்ற மயிர்
முடியையுடைய குழந்தையைத்தருவாய்—என்பதாம்.

(ப-ம்) இராமனிராசுத்தசக்காரியென்பார், அரக்கர்கலனென்றார். (சஉ)

இராமனது சத்தியையுணர்த்தல்.

தேவரிற் நேசமிக்க வென்பெருஞ் சேமந்தன்னு
லேவரு கிருதர்சேனை விராமனே யெனினுகொல்வன்
காவல சிறுவனென்னுங் கவலையை யொழியென்போல்வா
ரோவழிற் சங்கையான கருமத்தி னுள்ளம்வையார்.

(இ-ள்) தேவரிநேசமிக்க=தேவர்களிலுங் கீர்த்தியிருந்த, என்பெரு
ஞ்சேமந்தன்னுல்=எனது மிகுந்தாவலினுல், ஏவருகிருதர்சேனை=ஏவுதற்
கரிய விராசுத்தசேனையை, இராமனேயெனினுகொல்லும்=இராகவனே யெ
னினதாகக்கொல்வான், காவல=அரசனே, சிறுவனென்னுங்கவலையையொழி=
பாலனென்னின்ற வச்சத்தையிடவே, என்போல்வார்=என்னையொத்த மு
னிவர்கள், ஒவ்விதச்சங்கையானகருமத்தில்=வருத்தஞ்சுத்தேகமான காரியத்
தில், உள்ளம்வையார்=மனம்வையார்கள்—எது.

(இ-ஊ) தேவர்களிலுங் கீர்த்தியிருந்த எனதுமிகுந்தாவலி
னுல் ஏவுதற்கரிய விராசுத்த சேனையை இராகவனேயெனினதாகக்
கொல்வான். அரசனேயாலனென்கின்ற வச்சத்தையிடவே என்
னையொத்தமுனிவர்கள் வருபவர்கு சந்தேகமானகாரியத்தில் மனம்
வையார்கள்—என்பதாம். (சரு)

(ப-ம்) யுக்கலிங்கனே தீர்த்தமொடு சேமிக்ககூடாத தென்பார்,
இராமனே யெனினுகொல்லென்றார். (சக)

இராமன் பெருமையை யறிவித்தல்.

இயாரினு மிராமன்மேன்மை வசிட்டனு மியானுமாதி
யாரிய ரறிவர்மாட்சி யறம்புகழ் வேண்டினத்தப்
பேரிய லாணையிதி பெருமையோர் கொடாததுண்டோ
வீரிய வரக்கர்மாய்தன் மெய்யென விளம்பிவிட்டான்.

(இ-ன்) இயாரினும்=யாவரிலுஞ் (சிறத்த), இராமன்மேன்மை=இராம
னதுபெருமையை, வசிட்டனுமியானுமாதியாரியரறிவர்=வசிட்டருளானுமுத
லிய வாசிரியர்களறிவார்கள், மாட்சி=பெருமையையும், அறம்=தருமத்தை
யும், புழம்=கீர்த்தியையும், வேண்டின்=வேண்டுமெனவாயின், அந்தப்பேரிய
லாணையிதி=அம்மகாகுணசாலியான விராமனைக்கொடும், பெருமையோர்
கொடாத துண்டோ=பெருந்தகைமையை புடையவர்க் (விரப்பவர்க்குக்)
கொடாத பொருளுண்டோ, (கொடுப்பின்) வீரியவரக்கர் மாய்தல்=செளரிய
முள்ள விராஷ்டதர்க் விவகுஞ்சுமடைவது, மெய்யெனவிளம்பிவிட்டான்=
சத்தியமென்றுசொன்னார்—எ-று.

(இ-னா) யாவரிலுஞ் சிறத்த இராமனதுபெருமையை வசி
ட்டருளானுமுதலிய வாசிரியர்களறிவார்கள். பெருமையையும் தரு
மத்தையும் கீர்த்தியையும் வேண்டுமெனவாயின் அம்மகாகுணசாலி
யான விராமனைக்கொடும், பெருந்தகைமையை புடையவர்க் விரப்
பவர்க்குக் கொடாத பொருளுண்டோ? செளரியமுள்ளவிராஷ்டதர்
களிவகுஞ்சுமடைவது சத்தியமென்று சொன்னார்—என்பதாம்.

(ப-ம்) திருமாலேவத் தவதரித்தாரென்பார், இயாரினுமிராமன் மேன்
மையென்றும், உமக்கு முமுதவரிசத்துக்குஞ், சத்தக்களனுக்கிரகத்தினுன்
மாட்சிமையும், யாகசம்ரக்ஷணசெய்வதினும் தருமமும், இராஷ்டச்சங்காரத்
தினும் கீர்த்தியும், வேண்டுமான விராமனைக் கொடுமென்பார், மாட்சியறம்
புகழ் வேண்டினத்தப் பேரியலாணையிதியென்றுக்கறிஞர் (இ-ச-க-ம்) இரா
மவிராஷ்ட சங்காரத்த முதித்தவனைச் சூகமாயறிவித்ததாம். (சுச)

புத்திரனது ஸ்வரூபந் தெரியாமற் றசரதன்
பரிதபித்திவ்ருதல்.

—பயன்—

முனிமொழி கேட்டுமென்னன் முகத்தொன் றயர்ந்துசோர்ந்து
தனியொரு சிறுவன்முனைவம் பருவத்தன் சமர்க்கண்டில்லான்

பனிசெய்வல் லரக்கர்க்காற்றான் பகைஞர்கோளறிததேற்று
னனிகமோ டேகியானே யவ்வொடு மரும்போர்செய்வேன்.

(இ-ள்) முனிமொழிகேட்டு=விசுவாமித்திரரது வசனத்தைக்கேட்டு, மன்னன்=தசரதன், முகூர்த்தமொன்று=இரண்டோழிகளோடும், அபர்த்த சோர்த்த=வருந்தி, தனிபொருகிறவன்=தனியானவொருபாலன், மூவையம்பருவத்தன்=பதினைந்து வயதுள்ளவன், சமர்க்கண்டில்லான்=யுத்தஞ்செய்தறியான், பனிசெய்வல்லரக்கர்க்காற்றான்=கடுக்கஞ்செய்யும் வல்லமையை யுடைய விராசுத்தர்களுடன் (போர்செய்ய) வலியில்லாதவன், பகைஞர்கோளறிததேற்றான்=சத்தருக்கள் கோட்பாடறிதலிற் நெளியில்லாதவ (அதலால்), அனிகமோடேகி=சுதரங்கசேனையோடுபோய், யானையவ்வொடுமரும்போர்செய்வேன்=அடியேனையவ்விராசுத்தர்களோடரியயுத்தஞ்செய்வேன்

(இ-ஊ) விசுவாமித்திரரது வசனத்தைக்கேட்டு தசரதன் இரண்டுமொழிகளோடும் வருந்தி தனியானவொருபாலன் பதினைதுவயதுள்ளவன் யுத்தஞ்செய்தறியான் கடுக்கஞ்செய்யும்வல்லமையையுடைய விராசுத்தர்களுடன் போர்செய்ய வலியில்லாதவன் சத்தருக்கள் கோட்பாடறிதலிற் நெளியில்லாதவனுதலால் சுதரங்க சேனையோடுபோய் அடியேனையவ்விராசுத்தர்களோடரியயுத்தஞ் செய்வேன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) யுத்திரவாஞ்சையினு லவனையதுப்ப மனமில்லாமல் விசன மடைத்தவராய் இராசுத்தர் யுத்தத்தக்குச் சத்தியில்லாதிருந்து மிருப்பது போலச் சொன்னதாம்.

(சடு)

புத்திரவாஞ்சையை யறிவித்தல்.

முன்னவ னீக்கின்மற்ற மூவரும் வாழாரியானு
மின்னுயிர் வாழேனின்னு வீராவண னெழிந்தோரியாவ
ரன்னவர்க் கஞ்சென்முன்ன மிராவண னமர்க்குமஞ்சென்
வென்னிடப் பொருதும்வீரர் வீரங்க ணிலைமைத்தாமோ.

1. (இ-ள்) முன்னவனீக்கின்=மமத்தரில் முதல்வனாகிய வீரமன்பிரித் தால், மற்றமூவரும்வாழார்=மற்றமூன்றுபேரு முயிருடன்வாழார், யானு மின்னுயிர்வாழேன்=எனதுமினியவுயிரோடும் வாழமாட்டேன், இன்று=இப் போது, இராவணனெழித்தோரியாவர்=இராவணனீக்கினோரியாவார், இம் அன்னவர்க்கஞ்சென்=அவர்களுக்குப் பயப்படேன், முன்னமிராவணன்மர் க்குமஞ்சென்=முன் மிராவணனது யுத்தத்தக்குப்பயப்படேன், வென்னிடப் பொருதும்வீரர்=(பகைவர்) முதலாகாட்டப் போர்செய்யும் வீரர்களுடைய, வீரங்கணிலைமைத்தாமோ=வீரங்கணிலையாயிருக்கமா—எ-று

(இ-அ) மைத்தரில் முதல்வனாகிய விராமன்பிரிந்தால் மற்ற மூன்றுபேரு முயிருடன்வாழார். காணுமினியவுயிரோடுமீவாழார் ட்டேன். இப்போது இராவணனின் கிணேரியாவராயினும் அவர்களுக் குப்பயப்ப்டேன் முன்பிராவணனது யுத்தத்துக்கும் பயப்ப்டேன். பசகவர் முதுகுகாட்டப் போர்செய்யும் வீரர்களுடைய வீரங்க ணிலையாயிருக்குமா—என்பதாம்.

(ப-ம்) சகரதியம்படி செயாபசெயமுண்டாகுமென்பார், வீரங்கணிலை மைத்தாமேவென்றார். (இ-ம்) அதுபதினாமிரம்வருடஞ் சென்றபின்பு யாக த்திதுத்பவமான பதல்வனைப்பிரித்தா மைதவிரும் பிரியுமென்னும் வருத்தத் தை முனிவரும் கிரகம்வரும்படி யறிவித்ததாம். (சஉ)

இக்காலந்தி லிராக்கதர்களைக் கொல்லுஞ்சீத்தி யெங்களுக் கின்றெனல்.

காலவேற றுமையா லெல்லாப் பொருள்களுக் கலங்கி வேறு மேலவ ரினைத்தோ ராவர்வெய்வன் குலத்துப் பூமி பாலனு மியான்மேற் செய்வ தியாதென்ப பரிசேன் மூப்பாற் சாலவு மென்றான் மன்னன் றுபதன் முனிந்து சொல்வான்.

(இ-ள்) மன்னன்=தசரதவரசன், காலவேறறுமையால்=காலவேறுபா ட்டினால், எல்லைப்பொருள்களும்=சகலவஸ்துக்களும், கலங்கிவேறும்=மய க்கிவேறுபடும், மேலவரினைத்தோராவர்=வலியோடுள்ளியராவர், வெய்வன் குலத்துப்பூமி பாலனுமியான்=சூரியவமிசத்திற்றேன்றிய பூமிக்கரசனாகிய யான், மூப்பால்=வயோதிகத்தினால், மேற்செய்வதியாதென்=இனிச்செய்வ தியாதென்று, சாலவும்=மிகவும், பரிசேன்=தயருதுகின்றேன், என்றான்= என்ருசொன்னான், தூபதன்=அதற்குமுனிவர், முனிந்துசொல்வான்=கோ பித்துச்சொல்வார்—எ-து.

(இ-அ) தசரதவரசன் காலவேறுபாட்டினால் சகலவஸ்துக்க ளும் மயக்கிவேறுபடும் வலியோடுள்ளியராவர் சூரியவமிசத்திற் றேன்றிய பூமிக்கரசனாகிய யான் வயோதிகத்தினால் இனிச்செய்வ தியாதென்று மிகவும் தயருதுகின்றேன் என்றுசொன்னான். அத ற்குமுனிவர் கோபித்துச்சொல்வார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இக்காலம் பலமுன்னவரக்க ரமருக்கிராமனை யனுப்ப மனமில் லையென்பதைக் குப்பாற் காட்டினதாம். (சஎ)

பயபத்தி யுண்டாகும்பொருட்டு முனிகோபித்தல்.

வேறு.

கருதிய தனித்தே நென்று சுழறிய வாய்மை பொய்த்தாய்
செரு வுயர் சிங்க மாகீ சிறுவிலக் கியற்கை செய்தாய்
மருவிய கிளைஞ ரோடும் வந்தியாம் போது மென்று
பெருமுனி முனிய மண்விண் பெரும்பயம் பிடித்த தன்றே.

(இ-ள்) கருதியதனித்தே நென்று = விரும்பியதைக் கொடுத்தேனென்று, சுழற்பவாயமைபெய்ததாய் = சொன்னசத்தியக் தவறினாய், செருவுயர்சிங்க மாகீ = போரிலுயர்ந்த கேசரிபோன்றவராகானாகீ, சிறுவிலக் கியற்கை செய்தாய் = அற்புமிருத்தினியல்பைச்செய்தாய், மருவிய கிளைஞரோடும்வாழி = பொருந்திய, (மனைவிபுத்திரர்முதலிய) சுற்றத்தாரோடு நீவாழ்வாய், யாம் போதுமென்று = காமேருதுமென்று, பெருமுனிமுனிய = மகாமுனியான விசுவாமித்திரர் கோபிக்க, மண் = பூவுலகர்க்கும், விண் = வானுலகர்க்கும், பெரும்பயம்பிடித்தது = மகாபயமுண்டாயிற்று—எ-று.

(இ-றா) விரும்பியதைக் கொடுத்தேனென்று சொன்ன சத்தியத்தவறினாய். போரிலுயர்ந்த கேசரிபோன்ற வரசுன்னகீ அற்புமிருகத்தினியல்பைச்செய்தாய். பொருந்தியமனைவிபுத்திரர் முதலிய சுற்றத்தாரோடு நீவாழ்வாய். காமேருதுமென்று மகாமுனியான விசுவாமித்திரர் கோபிக்க பூவுலகர்க்கும், வானுலகர்க்கும், மகாபயமுண்டாயிற்று—என்பதாம்.

(ப-ம்) மண்ணுள்ளே நிக்கோபத்தா லிவ்வரச வம்சத்துக்கிடர்வரி ன்மக்கெத்தய ருண்டாமோவெனவும், விண்ணுளே நிராமருக்கிடர்வக் திராவணசங்கரா மாகாவிடி ன்மக்கவனா லின்னமென்ன துன்புருமோவெனவு கடுக்கினுரென்பார் மண்விண் பெரும்பயம்பிடித்ததென்றார். (இ-ம்) துட்டிநிக்நிராகு செய்விக்கும்படியான கோபமுண்டாயிற்றென்பதாம். (சஉ)

பிரதிஞ்ஞையைக் காக்கும்படி ஞாயங்கூறல்.

மாதவன் முனிவு கோக்கி வசிட்டனு மனு குலத்தே
சாதனாய் தசாதப் பேர் தரித்தனை சபதம் காவாய்
தேதுறற் பிறிதார் காப்பார் திருத்திகீ நிறுத்து நீதி
மேதினி கடவா தென்றால் வேந்தகீ கடக்கற்பாட்டு.

(இ-ன்) மாதவன் முனிவுகோக்கி=தவத்தின்மிகுத்த விசுவாமித்திரருடைய கோபத்தைப்பார்த்து, வசிட்டனும்=வசிட்டமுனிவரும், மனுகுலத்தோரதனும்=மனுவம்சத்திற் பிறந்தவனும், தசாதப்பேர்=தசாதச்சக்கரவர்த்தியென்னு நாமத்தை, தரித்தனை=பெற்றிருக்கின்றீர், சபதங்காவாய்=சொன்னசத்தியத்தைக்காப்பாற்றிக்கொள், தீததில்=உன்வாக்குப்பிறமுமானால், பரிதாபப்பார்=வெறையார்காக்கவல்லவர், திருத்திரீ சிறுத்தநீதி=நிருத்தஞ்செய் தம்மா விறுத்தப்பட்ட விசாசநீதியை, மேதிவிசுவாசென்றால்=பூமியிலுள்ளவர்கள் கடவாமற்காப்பராயின், வேந்தரீ=இராசாவே, கடக்கற்பாற்றே=கடக்குத்தன்மைத்தோ—எ-று.

(இ-ரை) தவத்தின்மிகுத்த விசுவாமித்திரருடைய கோபத்தைப்பார்த்து வசிட்டமுனிவரும் மனுவம்சத்திற் பிறந்தவனும் தசாதச்சக்கரவர்த்தியென்னு நாமத்தைப்பெற்றிருக்கின்றீர் கொன்ன சத்தியத்தைக் காப்பாற்றிக்கொள், உன்வாக்குப் பிறமுமானால் வேறே யார் காக்கவல்லவர்; திருத்தஞ்செய் தம்மா விறுத்தப்பட்டவிசாசநீதியை பூமியிலுள்ளவர்கள் கடவாமற் காப்பராயின் இராஜாவே நீ கடக்குத்தன்மைத்தோ—என்பதாம்.

(இ-ம்) வாக்கியபரிபாலனஞ்செய்யு மரபிற்குரிய நீரதையெப்படியுந் காக்கவேண்டு மென்பதாம்.

(சக)

வேறு—குருவாக்கிய பரிபாலனம்.

எரிகாக்கு மமுதென்ன விம்முனிவ னனிகாக்கு
மிராமன் தன்னைச்
செருவாழ்க்கை யரக்கர்செய்யுந் திங்கணுகா தெனக்கேட்ட
திண்டோள் வேந்த
னருள்வாய்த்த குமரனென செய்கின்ற னெனவுழைய
ரங்கை கூப்பி
விரிதீர்த்த மாடிவரு காடொடங்கி யுறுதுயரம்
விளம்ப லுற்றார்.

(இ-ன்) எரிகாக்கு மமுதென்ன=அச்சினிவினுவாழிச்சப்பட்ட வழுத்ததைப்போல, இம்முனிவன்=இவ்விசுவாமித்திரரிஷி, எனிகாக்கும்=மிகவுந் காப்பார், இராமன் தன்னை=இராமனை, செருவாழ்க்கை=போனாயேவாழ்வாகவுடைய, அரக்கர்செய்யுந்=இராசாசுதர்கள் செய்கின்ற, திங்கணுகாத=தீமைகெடுகாத, எனக்கேட்ட=என்று (வசிட்டமுனிசொல்லக்) கேட்ட.

திண்டோன்வேந்தன்=வலியபுயத்தைபுடைய தசரதகாரரானவன், அருள்வாய்த்தகுமான்=(பெரியோர்கள்) கிருபையினும்கிடைத்தவிராமன், எது செய்கின்றனென = என்னசெய்கின்றனான் (நிராமனது பரிசனங்களைக்) கேட்ட, உழையாங்கைப்பி=ஏவலாளரழகிய கையைக்குவித்துக்கொண்டு, விரிதீர்த்தம்=பார்த்துக்கொண்டு, ஆடிவரும்=ஸ்ரானஞ் செய்துவந்த, காடொடங்கி=சாள்முதலாக, உறுதுயரம்=அடைந்திருக்கின்ற தக்கத்தை, வினம்பலுற்றார்=சொல்லத்தொடங்கினார்கள்—எ-று.

(இ-அ) அக்கினியினு விரகதிக்கப்பட்ட வழுதத்தைப்போல இவ்விகவாயித்திரரிஷி இராகவனை பிகவுக்காப்பார். போனாயே வாழ்க்கையுடைய இராகவதர்கள் செய்கின்ற தீமை நெருங்காதுயென்று வசிட்டமுனி சொல்லக்கேட்ட வலியபுயத்தைபுடைய தசரதமகாராஜனுவன் பெரியோர்கள் கிருபையினும்கிடைத்த விராமன் என்னசெய்கின்றனான் நிராமனதுபரிசனங்களைக்கேட்ட ஏவலாள ரழகியகையைக் குவித்துக்கொண்டு பார்த்துக்கொண்டு ஸ்ரானஞ் செய்துவந்த நாள்முதலாக அடைந்திருக்கின்ற தக்கத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்—என்பதாம்.

(ப-ம்) புத்திரன்படுத்துக்கத்தை வெளிப்படுத்த நிமித்தம், குமாரனெது செய்கின்றனென்றார், (இ-ம்) இராகவம்சத்தக்கு கல்லகதியுக்கீர்த்தியுமுண்டாகும்பொருட் டிராமனை முனிகாப்பது மவனரக்கைக்கொல்லது நிச்சயமென்னாப்பும்படி தசரதருக்கு வசிட்டமுனி குறிப்பினும்கொல்ல வப்படியே குறிப்பினும்கிடைத்ததாம். (இவ்)

இராமரது விரத்தியைக்கூறல்.

பதம்பணிந்து வேண்டியபின் பண்டைய மஞ்சிறு
பண்ணிற்து
மித்தருமா தருகியு மில்லமும்பொய் யாதலினு
வென்னே யென்னுஞ்
சிறப்புகற் றுகிலகில் சேநீரா திகளிற்
சுகைதீரு
மதந்தவிர்சந் நியாசியர்போன் மானமிரா சதமகிழ்ச்சி
மறுக்க மாற்றம்.

(இ-ள்) பதம்பணிந்து=(சாந்தன்) பாதத்தைவணக்கி, வேண்டியபின்=வேண்டிக்கொண்ட பின்பு, பண்டையம்=பழையான நித்தியகருகம்

களை, சிறிதுபண்ணிக்கும்—சிலவற்றைச் செய்கின்றார், இதந்தருமாத்தரும்—
இத்ததைக்கொடுக்கின்றமகளிரும், சித்யம்—செல்வமும், இன்னமும்—வீடும்,
பொய்யாதலினால்—மித்தையாதலினால், என்னையென்னும்—(என்னபிரயோ
சன) மென்கின்றார், சிதம்பரிகந்தகிம்—வெள்ளிபலல்ல வஸ்திரமும், அடி
சில்—அறுசுவையுண்டியும், சீதரீர்—சூளிரந்தசலமும், ஆதிகளில்—முதலிய
வற்றில், சித்தைதீரும்—சுருத்தில்லாதிருக்கின்றார், மதத்தவர்—செருக்குநீங்
கிய, சக்ரியாசியர்போல்—துறவினர்களைப்போல, மானம்—அபிமானத்தை
யும், இராசதம்—இராசப்பிரவீர்த்தியையும், மகிழ்ச்சி—(சுகங்களிற்) சந்தோ
ஷித்தலையும், மறுக்கம்—(தக்கத்தில்) வருத்தலையும், மாற்றம்—நீக்கியிருக்
கின்றார்—ஏ-று.

(இ-ஊ) நாங்கள் பாத்ததைவணங்கி வேண்டிக்கொண்ட பின்
பு பழமையான சித்தியகருமங்களைச் சிலவற்றைச் செய்கின்றார், இ
தத்தைக்கொடுக்கின்ற மகளிரும், செல்வமும், வீடும் மித்தையாத
லினால் என்னபிரயோசனமென்கின்றார். வெள்ளிய நல்லவஸ்திர
மும், அறுசுவையுண்டியும், சூளிரந்தசலமும் முதலியவற்றில் கரு
த்தில்லா திருக்கின்றார். செருக்குநீங்கிய துறவினர்களைப்போல
அபிமானத்தையும், இராசப்பிரவீர்த்தியையும், சுகங்களிற் சந்தோ
ஷித்தலையும், துக்கத்தில் வருத்தலையும் நீக்கியிருக்கின்றார்—ஏ-ம்.

(இதுவுமது)

இடரில்லாத மொழிந்தபல தொழிலாத்தோம் வாணுளென்
றிரங்கிப்பாடு

மடர்செல்வ மாபத்துக் கிடமென்றே யாகைதவீர்த்
தியார்க்குமீயும்

படர்கின்ற கருத்தறியே மிவர்க்காகோ கற்குணங்கள்
பயிற்றவல்லார்

தொடர்செய்கை யிதுவென்று தொழுதுரைத்தார்
முனிகேட்டுச் சொல்வதானான்.

(இ-ன்) இடரில்—தன்பயில்லாத, பதமொழிந்த (செவ்முத்தி) ப்பதத்
தைவீங்கிய, பலதொழிலால்—எனதுவிதமான செய்கைகளினால், வாணன்—
ஆயுளானது, போமென்று—கழியுமென்று, இரங்கிப்பாடும்—துக்கத்தோடுஞ்
சொல்லுகிறார், அடர்செல்வம்—சிறைந்தசம்பத்தானது, ஆபத்துக்கிடமென்
று—ஆபத்துக்கிடமா யிருக்கின்றதென்று, ஆகைதவீர்த்—அவாவைவிட்டு,
இயார்க்குமீயும்—சகலருக்குக் கொடுக்கின்றார், படர்கின்ற—வியாபித்திருக்கி

ன்ற, கருத்தறியேம்—நினைவையாங்கனறிந்திலேம், இவர்க்கு—இவ்விளவரசருக்கு, யார்—எவர்கள், கற்குணங்கன்—(அரசிற்குரிய) கற்குணங்களை, பயிற்றவல்லார்—கற்பிக்கவல்லவர்கள், தொடர்செய்கையிதவென்று—(இப்போது) தொடர்ந்திருக்கின்ற செயலிதவென்று, தொழுதாத்தா—வணங்கிச்சொன்னார், முனிகேட்டு—முனிவரதைக்கேட்டு, சொல்லதானுன்—சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.

(இ-னா) துன்பயில்லாத சேவன் முத்திப்பதத்தைநீங்கிய நானாகிதமான செய்கைகளினால் ஆயுளானது கழியுமென்று துக்கத்தேற்றிஞ் சொல்லுகிறார், நிறைந்த சம்பத்தானது ஆபத்துக்கிடமாகிறது—என்றதென்று சுவாவைவிட்டு சகலருக்கும் கொடுக்கின்றார், வியாதித்திருக்கின்ற நினைவையாங்க னறிந்திலேம், இவ்வளவரசருக்கு எவர்கள் அரசிற்குரிய கற்குணங்களை கற்பிக்கவல்லவர்கள், இப்போது தொடர்ந்திருக்கின்ற செயலிதுவென்று வணங்கிச்சொன்னார். முனிவரதைக்கேட்டு சொல்லத்தொடங்கினார்—என்பதாம்.

(ப-ம்) பொருளினு லிம்மைக்கோரிதமும், மறுமைக்கோற்பதமும், வீரும்பாம லிப்பிடை யெப்போது நீங்குமென்கின்ற உயிப்பிராயக்கொண்டு, பாத்நிர பாத்நிரம் பாராமற் கொடுத்தொன்பார், ஆசையிற்றிவர்க்கு மீயுமென்றார். (இ-உ-ச-ம்) இராமனது விசாரணையாலுண்டான நிராசையை விசனமாகக் கருதிச்சொன்னதாம். (கஉ)

முனிவ ரிராமனதபிப்பிராய மறிவித்தல்.

இப்பெரிய செல்வனை நீனக்கலையிற் றனிக்கலைபோ

லீங்குத்தம்மின்

கைப்படுமியிம் மாமோகக் காதலினு லாபத்தாற்

கலத்ததன்றார்

செப்பரிய கிராசையினால் விவேகத்தால் வருமுணர்வின்

செல்வமாகுந்

தப்பிப்பல யுகத்தான் மோகம்போய்த் தளர்வறுத்தற்

பத்தகிலெம்போல்.

(இ-ன்) இப்பெரியசெல்வனை—இம்மகத்தான செல்வமுன்னவிராமனை, இனக்கலையில்—சுட்டமாயிருக்கின்ற மான்களில், தனிக்கலைபோல்—தனித்த மானைக் கொண்டுவருவதுபோல, நீர்—நீங்கள், கங்குத்தம்மின்—இவ்விடத்திற் கொண்டுவருங்கள், கைப்படும்—(இப்போ) துண்டாயிருக்கின்ற, இம்

மாமோகம்=இந்தமகாமோகமானது, காதலினால்=ஆசையினாலும், ஆபத்தால்=ஆபத்துகளினாலும், கலந்ததன்று=வந்ததன்று, செப்பரிய=சொல்லாதற்கரிதாகிய, கிராசையினால்=விராகத்தினாலும், விவேகத்தால்=விவேகத்தினாலும், வரும்=வராவின்ற, உணர்வின்செல்வமாகும்=ஞானசம்பந்தம், தப்பில்=குற்றமற்ற, பலபூதத்தால்= (ஆத்மவிசாரணைக்குரிய) பலபூதங்களால், மோகம்போய்=மயக்கநீங்கி, எம்போல்=எங்களைப்போல, தற்பதத்தில்=பிரமத்தில், தளர்வதும்=விஸ்வரூபபடைவர்—எ-து.

(இ-னா) இம்மகத்தான செல்வமுள்ள விராமனை கூட்டமாயிருக்கின்ற மான்களில் தனித்தமானைக் கொண்டுவருவதுபோல நீங்கள் இவ்விடத்திற் கொண்டுவருங்கள் இப்போதுண்டாயிருக்கின்ற இந்த மகாமோகமானது ஆசையினாலும், ஆபத்துகளினாலும் வந்ததன்று. சொல்லாதற்கரிதாகிய விராகத்தினாலும், விவேகத்தினாலும் வராவின்ற ஞானசம்பந்தம். குற்றமற்ற ஆத்மவிசாரணைக்குரிய பலபூதங்களால் மயக்கநீங்கி எங்களைப்போல பிரமத்தில் விஸ்வரூபபடைவர்—என்பதாம்.

விஸ்வரூபியென்பது சித்தத்துக் காத்தாகாமாயிருக்கை. (இ-ம்) இராமன் வருந்தவது கிருவாணசக மடைவதற்குக் காரணமேயன்றி வேறின்மென்பதாம். (இ-க)

இராமர் சபைக்கு வருதல்.

மனநிறைந்து மானமுடன் மானவருக் கேற்றவெலா

மகிழ்ந்துசெய்யு

மெனமுனிவன் புகல்போதி விராமனுந் தாதையைத்தொழுவா

னேகித்தாதை

கனைகழல்கள் முனிவர்பதன் கலைமறையோ சடிஞரவர்

கால்கடாழ்த்து

தனதிருநாள் வணங்கினதைத் தலையாற்சொல் லால்வியாற்

சங்கரித்தான்.

(இ-ள்) மனநிறைந்து= (இராமர்) மனதுபூரணத்தைபடைந்து, மானமுடன்=பெருமையோடும், மானவர்களுக்கு=மனிதர்களுக்கு, ஏற்றவெலாம்=தகுந்தவனெத்தையும், மகிழ்ந்துசெய்யுமென=இன்புற்றுச் செய்வானென்று, முனிவன் புகல்போதில்=முனிவர்சொல்லுகின்றசமயத்தில், இராமனுந்-விராகவனும், தாதையை=பிதாவை, தொழுவானேகி=சமஸ்கரிக்கும்பொரு

ட்டுச் (சடைக்கு) வந்து, தாதை=பிதாவனுடைய, கலைகழல்கள்=ஆர்வாரிக்
கின்ற வீரக்கழலணிந்த பாதங்களையும், முனிவர்பதம்=வசிட்டர் விசுவா
மித்திரர்களுடைய பாதங்களையும், கலைமன்றபோதடி=கலைஞானமுள்ள பிரா
மணர்களுடைய பாதங்களையும், ஞானரக்ஷா=வித்தியாகுருக்களுடைய பா
தங்களையும், தாழ்த்து=வணங்கி, தனதுபயபாசத்தில், கணக்
கிணரை=மஸ்கரித்தவர்களை, சொல்லால்= (மு+மன்) வசனத்தினாலும்,
தலைபால்=சிர (கம்பத்) தினாலும், விழியால்=கண்ணைகையினாலும், சந்த
ரித்தார்=அங்கீகரித்தார்—எ-று.

(இ-ஊ) இராமர் மனதுஞ்ஞானத்தையடைந்து பெருமையோ
டுமிகுநிலைநிலைக்குத் தகுந்தவனென்றதையும் இப்புறமுச்செய்கா
ன்று முனிவர் சொல்லுகின்றசமயத்தில் ஸ்ரீராமனும் பிராவை
கமஸ்கரிக்கும்பொருட்டுச் சபைக்குவந்து பிதாவனுடைய ஆர்வா
ரிக் கின்ற வீரக்கழலணிந்த பாதங்களையும், வசிட்டர் விசுவாமித்திர
ர்களுடைய பாதங்களையும், கலைஞானமுள்ள பிராமணர்களுடைய
பாதங்களையும், வித்தியாகுருக்களுடைய பாதங்களையும், வணங்கி
தனதுபயபாசத்தில் கமஸ்கரித்தவர்களை முகமன்வசனத்தினாலும்,
சிரச்சுமப்பத்தினாலும், கண்ணைகையினாலும் அங்கீகரித்தார்—எ-ம்.

மகாரிஷிகளின்கூட மன்பு பிதாவுக்கு கமஸ்காரம் செய்யலாமோவென
ன், அவர் பரமகுருவானதின ஸ்திதியே பெணக்கொன். மூன்பு ரிஷி
ளுக்கு கமஸ்காரஞ்செய்ததாகக் கிரந்தத்தில் வியாக்கியானஞ்செய்வாரமுள்.

(இ-ம்) இராமன் சீவன்முத்தியைப்பெற்றுப் பூரணமனதுடன் பூமிபா
லனஞ்செய்யும்பொருட்டு போதிக்க வலம்பித்ததாம். (இ-ஊ)

முன் பிதா போதித்தல்.

மடிமிசைவர் திருத்தியென மன்னுணர்ப்ப வாராது

மடித்ததுசைப்

படிமிசையிட்டிருத்தலுமே பார்த்தி பார்த்துயருணர்வு

படைத்தமைந்தா

முடிவறுண் னலங்களுக்கு முன் நியல்பாத திரமானாய்

முர்க்கிப்போல

கோடியுமினி மனத்தளர்ந்து கோக்கினிய மெய்வாடி

கோதல்வேண்டாம்.

(இ-ள்) மடியிசை=மடியின்மேல், வந்திருத்தியென=வந்திருப்பாயென்று, மன்னுதாப்ப=அரசன்சொல்ல, வராதது=வராமல், மடித்தனசை=மடித்தவஸ்திரத்தை, படியிசை=பூமியின்கண், இட்டிருத்தனம்=விரித்ததிலிருந்தபாத்திரத்தில், பார்த்திபன்பார்த்து=அரசனோக்கி, உயருணர்வு=மேலானவறியை, படைத்தமைந்தா=அடைந்தபுத்திரனே, முடிவறு=முடிவில்லாத, என்னலங்களுக்கு=நற்குணங்க (எரித்தற்கு) ; மூன்னியல்பாத்திரமானாய்=கிணக்கத்தருத்த ஸ்தானமானநீ, மூர்க்கர்போல=மூடர்போல, கொடியும்=கொடியேரமாகிலும், இனி=மேல், மனந்தளர்ந்து=மனஞ்சோர்ந்து, கோக்கினிய=பார்த்தந்தற்குமான, மெய்வாழை=தேகமெலிந்து, நோதல்வேண்டாம்=துக்கிக்கவேண்டாம்—எ-று.

(இ-னா) மடியின்மேல் வந்திருப்பாயென்று அரசன்சொல்ல வராமல் மடித்தவஸ்திரத்தை பூமியின்கண்விரித்ததிலிருந்தபாத்திரத்தில் அரசனோக்கி மேலானவறியையடைந்தபுத்திரனே முடிவில்லாத நற்குணங்க எரித்தற்கு கிணக்கத்தருத்த ஸ்தானமானநீ மூடர்கன்போல கொடியேரமாகிலும் மேல்மனஞ்சோர்ந்து பார்த்தந்தற்குமான தேகமெலிந்து துக்கிக்கவேண்டாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சுகமிருத்தற்கு ஸ்தானமானவறியுள்ளவன் துக்கிக்கவேண்டுவதின்மனப்பதாம்.

(கரு)

(இதுவுமது.)

விருத்தர்மறை யவர்குரவர் விளம்புபதத் தனைமோக
மேவாதான

கருத்துடைய வுன்போல்வார் கலந்தனரா னீவாளா
சவலாநின்றாய்.

வருத்துறு மாபத்தெல்லாம் வன்மோக மறிலருகும்
வாராபென்று

பெருத்தமுடிமன்னவர்கோன் பேசியபின் வசிட்டனிலை
பேசுவற்றான்.

(இ-ள்) விருத்தர்=முதியோராயும், மறைவவர்=பிரமரிஷியாய் மிருத்தர், குரவர்=சம்மசாரியாகிய வசிட்டர், விளம்புபதத்தனை=சொல்லிய (சிறுவாண்) பதத்தை, மோகமேவாதான=ஆசையைப்பொருந்தாத, கருத்துடையவுன்போல்வார்=மனவருதுடைய வுன்னையொத்தவர்கள், கலந்தனர்=அடைந்தார்கள், நீவாளாசவலாநின்றாய்=நீயேன் வீணாக வருந்துகின்றாய்,

வருத்துமாபத்தெல்லாம்=துன்பத்தைச் செய்யாநின்ற வாபத்துக்களினித்
தும், வன்மோகமறில்=வலியமோகநீக்கினால், அருகும்வாசாதென்று=உன
துபக்கத்திலும் வரமாட்டாதென்று, பெருந்தமும்=மாமருடத்தையுடைய,
மன்னர்கோன்=அரசர்க்கரசனாகிய தசரதன், பேசியபின்=சொன்னபின்பு,
வசிட்டன்=வசிட்டமுனியானவர், இவைபேசுதுற்றான்=இவைகளைச் சொல்
லத்தொடங்கினான்—என்று.

(இ-ரை) முதியோராயும், பிரமரிஷியாயுமிருக்கின்ற நம்மாசா
ரியராகிய வசிட்டர்சொல்லிய நிருவாணபதத்தை ஆஞ்சயைப் பொ
ருந்தாத மனதையுடைய வுன்னையொத்தவர்கள் அடைந்தார்கள்.
நீயேன் வினாக வருந்துகின்றாய், துன்பத்தைச் செய்யாநின்ற வா
பத்துகளினத்தும் வலிய மோகநீக்கினால் உனதுபக்கத்திலும் வர
மாட்டாதென்று மகாமருடத்தையுடைய அரசர்க்கரசனாகிய தசர
தன் சொன்னபின்பு வசிட்டமுனியானவர் இவைகளைச் சொல்லந்
தொடங்கினான்—என்பதாம்.

(ப-ம்) குருவாக்கியந்தையடைத்து மோகத்தை நிவர்த்திசெய்யும் குறி
ப்பைச் சூசிப்பித்தொடென்றார், குரவ்விளம்புபதந்தனை யுன்போல்வார் கலந்த
னொன்றார். (இ-ம்) ஆசிரியருபதேசத்தினால் விளங்கு மாத்தரதுபவத்தினால்
மோகத்தை வெல்லவேண்டுமென்பதாம். (இசு)

விசுவாமித்திரர் இராமர் மனோதுன்பத்துக்
கேதுவான சிந்தையை நான்குவிதமாக வினாவுதல்.

வெலங்கரிய தீமுயற்சி விடயமெனும் பகையெளிதின்
வென்றகுரா
கலக்குறு பேதையர்க் குரிந்தா மடஞ்செறி மோகக்கடலிற்
கவிழேலென்று
எலக்குறு கோகிகன் புகல்வானன் மனையை யெலிலியு
கலிவுபோல
வலக்குறு காரணமென் காதுலித்த நேதத்தினை
யடைதியன்றே.

(இ-ள்) வெலங்கரியதீமுயற்சி=செவித்தற்கரிய கொடியமுயற்சிக் (கே
மாகிய), விடயமெனும்பகை=விடயங்களைவிடின்ற சத்தருக்களை, எளிதி
ன்வென்றகுரா=எளிதிற்செவித்தவதிஞானே, கலக்குறுபேதையர்க்கு=கல
க்குறென்ற வறிலில்லாதவர்களுக்கு, உரிந்தாம்=உரியதாயிருக்கின்ற, மடஞ்

செறி=அஞ்ஞானநிறைந்த, மோகச்சுடலில்=மோகசமுத்திரத்தில், கவிழே
லென்றான்=விழாதேயென்று சொன்னார், கலக்குது=கலம்பைப்பொருத்திய,
கோகின்புகல்வான்=விசுவாமித்திரர் சொல்லுவார், கன்மனைபை=கல்லவி
ட்டை, எல்லியுலையுபோல=கீழெலியறுத்ததிக்கு மழிவைப்போல, அலக்
சனனு காரணமென்= (நீமோகத்தினும்) துன்பப்படுகி, காரணமென்ன,
(சொல்வாயாகினதுநீங்கி) காதலித்ததேக=நீயிச்சித்திருப்பதெதுவோ, அத
னையடைதி=அதனையடைவாய்—எ-று.

(இ-ஊ) செயித்தற்கரிய கொடியமுபற்சிக்குடமாகிய விடயங்
களைன்கின்ற சத்துருக்களை எளிதிற்செயித்த வதிகுரனை கலங்குகி
ன்ற வறியில்லாதவர்களுக்கு உரியதாயிருக்கின்ற அஞ்ஞானநிறை
ந்த மோகசமுத்திரத்தில் விழாதே யென்றுசொன்னார் கலம்பைப்பொ
ருத்திய விசுவாமித்திரர் சொல்லுவார், கல்லவிட்டை கீழெலியறுத்த
ததிக்கு மழிவைப்போல நீமோகத்தினும் துன்பப்படுகி காரணமெ
ன்ன சொல்வாயாகினதுநீங்கி நீயிச்சித்திருப்பதெதுவோ அதனைய
டைவாய்—என்பதாம்.

(உ-ம்) விடயங்களைத் துன்பமென்றறிந்த நீசுகமாயிருக்க, ஏன்வினாகத்
துக்கிக்கின்றாயென்பார், விடயமெனும் பகையெளிதின் வேன்றகுரா மோக
க்கடலிற் கவிழேலென்றும், நித்தியாகந்தமாகிய மோகந்தைவிரும்பினொ
ன்றறிவிப்பார், காதலித்ததே தென்றுக்கறிஞர். (இ-ய்) துன்பத்தை நிரிர்
த்திப்பதின்பொருட் டதற்கேதுவை வினாவினதாம். (இள)

முனிவர்வினாவுக் குத்தரஞ்சொல்லத் தொடங்குதல்.

மீட்டணுகா தகத்துயர்போம் விளம்பென்ன முகிஞ்ஞாலால்
வெம்மைதீர்த்து
வாட்டமறு மயிலென்ன மகிழ்த்திடர்போ யருண்மூர்த்தி
மடவகினைச்
சேட்டமுறு மாதவநீ செப்பென்முன் செப்புதலாற்
செப்புகின்றேன்
கேட்டருடி மேலவர்கொன் மறுக்குனரியா ரென்வினிது
கிளத்தலுற்றான்.

(இ-ன்) மீட்டணுகாது=திரும்பிவராமல், அகத்துயர்போம்=மனோது
க்களிற்கும், விளம்பென்ன=சொல்லென்று (விசுவாமித்திரரிட) கேட்ட,

முகிஞ்ஞாலம்=மேகத்தினதுசத்தத்தினால், வெம்மைதீர்த்து=உஷ்ணநீக்கி, வாட்டமறமயிலென்ன=களிப்புறமயிலைப்போல, இடர்போய்=துக்கநீக்கி, மகிழ்ந்து=(இராமர்) பந்தோலித்து, மடவனேனை=அறியாமையையுடைய வென்னை, அருண்மூர்த்தி=கிருபாவடிவமுள்ளவராகிய, சேட்டமுற=சிரோட்டமுள்ள, மாதவ=மகாதவத்தையுடைய விசுவாமித்திரரே, நீ=தேவரீர், செப்பென்=சொல்லென்று, முன்செப்புதலால்=முன்சொல்லிய படியால், செப்புதின்மேன்=சொல்லுகின்றமேன், சேட்டருடி=சேட்டருள்வாய், மேலவர்சொல்=பெரியோர்கள் வாக்கியத்தை, மறுக்குணியாரொன்=தடுக்கின்றவர் யாவொன்று, இனிது=இனிமையை, சினத்தலுற்றுன்=சொல்லத்தொடங்கினார்—என்று.

(இ-அ) திரும்பிவராமல் மனோதுக்கநீக்கும் சொல்லென்று விசுவாமித்திரரிலி கேட்க, மேகத்தினதுசத்தத்தினால் உஷ்ணநீக்கி களிப்புற மயிலைப்போல துக்கநீக்கி இராமர்சந்தோலித்து அறியாமையையுடைய வென்னை கிருபாவடிவமுள்ளவராகிய சிரோட்டமுள்ள மகாதவத்தையுடைய விசுவாமித்திரரோ தேவரீர் சொல்லென்று முன்சொல்லியபடியால் சொல்லுகின்றமேன் சேட்டருள்வாய். பெரியோர்கள்வாக்கியத்தை தடுக்கின்றவராவொன்று இனிமையை சொல்லத்தொடங்கினார்—என்பதாம்.

(உ-ம்) சீடன் நனக்குதயமான வனுவவத்தைக்கூற வாசிரியதைத் திருத்திவருதலாற் றடையற்ற வாகந்தமுதயமாய்த் துக்கநீவித்தி யுண்டாமென்பார், மீட்டணுகாதகத் துயர்போம் விளம்பென்றார். (இ-ம்) துக்கத்தை சிலிர்த்திசெய்து பாமசுகத்தை யடையும்பொருட் பித்தரஞ்சொல்வதாம். (இ-அ)

சிந்தாஸ்வரூபமு மதனளவு மதனிருப்பு மதன்காரணமுமான நான்குசங்கைக் குத்தரஞ் சொல்லியதினாற் பயனின்றெனல்.

தந்ததயிவ னிற்பிறந்து வளர்ந்து பங்கலை தரித்துச்

சதாசாரத்தால்

வந்துயர்வன் னதியாடி வாரிதினாற் புலியுமுன்ன

வருதலோடு

மித்தநெடுஞ் சுகமோசுத்திச்செயலால் தீர்த்த திதி

வின்பமில்லை

யந்தமுறல் பிறப்பதற்கே பிறப்பதுமீட் டிறப்பதற்கே

யதித்தமியாவும்.

5318

(இ-ள்) தந்தையின் = பிதாவாகிய தந்தை தனது, இவ்விதம் = மனையி லுதித்து, உளர்ந்து = விரிந்திபடைந்து, பலகலைதரித்து = சகலவித்தைகளையும் ப்பியாசஞ்செய்து, சதாசாரத்து = கல்லவாசாரப்படி, வந்து = வந்தது, உயர் கன்னதியாடி = மேலான புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து, வாரிதி ரும் = சமுத்திரங்கூழ்த்த, புலியுன்று = பூமியைப் பிரதக்ஷணஞ் செய்து, வருதலோடும் = வரவும், இந்தநெடுஞ்சகமோகத்து = இந்நெடியசாப்பிராந்தி யில், இச்சைபெலாந்தீர்த்தது = ஆசைகளைத்து நீங்கிற்று, இதிலின்பயில்லை = இச்சகத்தி (லெவ்வனவேனுஞ்) சுகமில்லை, அத்தமுறல் = காசமடைதல், பிறப்பதற்கே = சரிப்பதற்கேயாம், பிறப்பது = சரிப்பது, மீட்டிறப்பதற்கே = திரும்பமரணத்துக்கேயாம் (ஆதலால்), யாவும் = சகலமும், அரித்தம் = மித் தையாம் = எ-று.

(இ-ணா) பிதாவாகிய கித்தசரதனது மனையி லுதித்து விரித்தி யடைந்து சகலவித்தைகளையு மப்பியாசஞ்செய்து கல்லவாசாரப் படி நடந்து மேலான புண்ணியதீர்த்தங்களில் ஸ்நானஞ்செய்து ச முத்திரங்கூழ்த்த பூமியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து வரவும் இந்நெ டியசகப்பிராந்தியில் ஆசைகளைத்து நீங்கிற்று. இச்சகத்தி லெவ் வனவேனுஞ் சுகமில்லை. காசமடைதல் சரிப்பதற்கேயாம். சரிப்ப து திரும்பமரணத்துக்கேயாம். ஆதலால், சகலமும் மித்தையாம்.

(ப-ம்) சிவேஸ்வரசகமித்தையென்பார், அரித்தமியாவுமென்றார். (இக)

(இ து வ ம து)

பாவமதா யாபந்து பரிவிடமாய்த் தம்மிற்றும்

பற்றின்றியுந்

தாவமுனக் கற்பனையாற் சம்பந்தமா யிருப்புச்

சலாகைபோலாய்

மேவுபெருஞ் செல்வத்துக் கிடமாகு மெப்பொருளும்

விடயத்தாலும்

பூவலயத் தாலுமெது பயன்யாமார் வருவதெது

பொய்பொய்பொய்யாம்.

(இ-ள்) எப்பொருளும் = எவ்வஸ்துக்களும், பாவமதாய் = தீமையாகும், ஆபத்துபரிவிடமாய் = ஆபத்துச் சுவதற்கு ஸ்தானமாகியும், தம்மிற்றும்பற் தின்றியும் = ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமில்லாததாகியும், தாவமுனக்கற்பனை யால் = தாவாரின்ற மனோசைகற்புத்தினால், சம்பந்தமாம் = சம்பந்தமாயும் இருப்புச்சலாகைபோலாய் = இருப்புச்சலாகையைப்போல (வன்மை) யாகி

யும், மேவுபெருஞ்செல்வத்துக்கு=பொருந்தாநின்ற மகாசம்பத்துக்கு, இடமாகும்=ஸ்தானமாகின்றன, (ஆதலால்) விடயத்தாலும்=விடய (போச) த்தினாலும், பூவலயத்தாலும்=இராச்சியத்தினாலும், எதுபயன்=என்னபிரயோசனம், யாமார்=அகம்பாவமெப்படிப்பட்டது, வருவதெது=வந்திருப்பதாகிய தேவமெப்படிப்பட்ட (தென்றுவிசரிக்கின்), பொய்யொய்யொய்யாம்= (ஆத்மவிதிரித்தமான விச்சகலமு) மித்தையேயாம்—எ-று.

(இ-னா) எவ்வந்துக்களும் தீமையாயும், ஆபத்துச்சேர்வதற்கு ஸ்தானமாகியும், ஒன்றற்கொன்று சம்பந்தமில்லாததாகியும், தாவாரின்ற சங்கதந்தினால் சம்பந்தமாயும், இருப்புச்சலாகையையுடைய வன்மையாகியும், பொருந்தாநின்ற மகாசம்பத்துக்கு ஸ்தானமாகின்றன. ஆதலால் விடயபோகத்தினாலும்; இராச்சியத்தினாலும், என்னபிரயோசனம். ஆகம் பாவமெப்படிப்பட்டது வந்திருப்பதாகிய தேவ மெப்படிப்பட்டதென்று விசரிக்கின் ஆத்மவிதிரித்தமான விச்சகலமு மித்தையேயாம்—என்பதாம்.

(ப-ம்) யானெனதென்பது முதலியசகலமு மித்தையென்பார், யாவாவருவதெது பெய்யாமென்றார். (இ-உ-க-ம்) பாவமெருபமாகியும், விடயவஸ்துக்களே யளவாகியும், ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லாததே இருத்தலாகியும், சங்கதந்தமே காரணமாகியும், இருக்கின்ற விச்சமுச்சாத்நத விசரிக்கின்ற பயனின்மையு மித்தையுமாய் விருத்தலினைப்படி. நீங்கிக்கொள்வோமென்று சித்தையைச்சொன்னதாம். (சுவி)

பயனின்றியவிதனாற் றுண்பப்படுங் காரணமுரைத்தல்.

யாதியார் பெற்றதென விவ்வுண்ண கினைவேற்கு

வழிச்செல்வோர்க்கு

மோதுகான விலம்பு முறைமைபோற்-பொருண்முழுதின்

முளாவாசை

பேதியர் வித்துயர்போ நெறிகாழ் பேருத்தருதான்

பெற்றதியால்

வேதல்போல் வேகின்றேன் மிடறடைகல் லாந்திறவா

வெய்யமோகம்.

(இ-ன்) யாதியார்பெற்றதென= (அனைத்தமித்தையாதலாயிற்று) விருதைப்பெற்றார்களென்று, இவ்வண்ணகினைவேற்கு=இப்படி விசரிக்க

ன்றவெனக்கு, வழிச்செல்வோர்க்கு=மார்க்கத்தினடப்பவருக்கு, மோதுகா
னலின்=அலைமோதாரின்ற கானற் (சலத்தைகானலெனக்கண்ணிழி) அம்
பு=சலப் (பிராத்திவாராத), முறைமைபோல்=தன்மையைப்போல, பொரு
ண்முழுதின்=வஸ்துக்களனைத்திலும், ஆசை=இச்சை, மூளா=உண்டாகா
து, பேதியசலித்துயர்போம்=பேதிக்கப்படாதவிவ் (விடய) துன்பரீங்குகி
ன்ற, நெறிநாடின=மார்க்கத்தைநாடுமிடத்தில், பெருந்தருதான்=முதிர்ந்த
மரமானது, பெற்றதியால்=தானடைந்தவக்கினியினால், வேதல்போல்=வே
கின்றதுபோல, வேகின்றேன்=வேகிறேன், திறவவெய்யமோகம்=திர்க்கக்
கூடாத வெவ்வியமோகமானது, மிடறடைகல்லாம்=கண்டத்தை யடைக்
கின்ற கல்லாகும்—எ-று.

(இ-னா) அனைத்துமித்தையாதலாலிவற்றி லியாரொதைப்பெற்
றார்களென்று இப்படி விசாரிக்கின்றவெனக்கு மார்க்கத்தினடப்பவ
ருக்கு அலைமோதாரின்ற கானற் சலத்தைக்கானலெனக்கண்ணிழி
சலப்பிராத்திவாராத தன்மையைப்போல வஸ்துக்களனைத்திலும்
இச்சை உண்டாகாது பேதிக்கப்படாதவிவ் விடய துன்பரீங்குகின்
ற மார்க்கத்தை நாடுமிடத்தில் முதிர்ந்தமரமானது தானடைந்தவக்
கினியினால் வேகின்றதுபோல வேகிறேன் திர்க்கக்கூடாத வெவ்
விய மோகமானது கண்டத்தையடைக்கின்ற கல்லாகும்—எ-ம்.

(இ-ம்) ஒருவருக்குஞ் சுகத்தைக்கொடாத விம்மோசத்தினால் வீணாக
வருத்தகின்றே நென்பதாம். (கக)

சம்சாரத் துன்பமென்

றுதாத்து இத்துன்பத்தை நீவிர்

த்திப்பிக்கும்பொருட்டைத் தனமுதலிய

பதினெருவிந் தோஷமாகக் காணுதலை இப்பிரகாரைத்

தீம் கூறுவான் ரெடங்கி இச்சம்சாரத்துக்

துக் காரணமான தனதோஷத்

தை முதலிற் கூறுகின்றது.

அவையாவன தனம், ஆயுள், அகங்காரம், மனது, ஆசை, தேகம், பா
லியம், எவ்வனம், வனிதையர், வார்த்தைகம், காலம் என்பனவாம்.

இவைகளின் வைப்புமுறையை மேல்வருமிடங்கடோறுங்காண்க.

இனமிகழு மென்றஞ்சி வித்துயருக் கழுதாற்றே

னீன்றமாதர்

தனமுதலா மாபத்தோர்க் கெனச்சிந்தா வினஞ்கழலுந்

நானமாகுந்

கனமிலதா யுதாசமதா மென்னினுமின் பம்பயவாக்

கயவொன்ன

வனகொனத் தரமறியா தரசனாப்போ லடைந்தார்பா

லனு தஞ்செல்வம்.

(இ-ன்) இனமிகழுமென்றஞ்சி = உறவினரா னித்திகப்படுமென்று பயந்து, இத்துயருக்கு = இத்துன்பத்தை, அழுதாற்றேன் = வாய்விட்டழுதாற்றிலன், னீன்றமாதர் = மக்களையுடைய சம்சாரமானது, முதலாமாபத்தோர்க்கென = தலைமையான வாபத்துள்ளவர்களுக்குச் (சுகமாகாதது) போல, சிந்தாவினஞ்கழலும் = சிந்தாசமுஞ்சமுலுதற்கு, நானமாகுந் = இடமாயிருக்கின்ற, தனம் = திரவியமானது, இன்பம்பயவா = ஆனந்தத்தைக்கொடாது, கயவொன்ன = கீழ்மக்களெனவும், அனகொன = மேன்மக்களெனவும், தரமறியாது = தாரதம்மியம்பாராமல், அரணாப்போல் = (உணர்ச்சினைவர்கள் வசத்திற்சாருகின்ற) வேந்தராப்போல, அடைந்தார்பால் = கதியாயடைந்தவர்களிடத்தில், அனுதஞ்செல்வம் = சேருகின்ற செல்வமானது, உதாசமதாமென்னிலும் = உக்கிரிஷ்டமானாலும், கனமிலதாம் = (மகான்னை நித்திப்பதற்கேதுவாதலின்) சிறப்பில்லாததாம்—எ-து.

(இ-னா) உறவினரா னித்திகப்படுமென்றுபயந்து இத்துன்பத்தை வாய்விட்டழுதாற்றிலன் மக்களையுடைய சம்சாரமானது தலைமையான வாபத்துள்ளவர்களுக்குச் சுகமாகாததுபோல சிந்தாசமுஞ்சமுலுதற்கு இடமாயிருக்கின்ற திரவியமானது ஆனந்தத்தைக்கொடாது கீழ்மக்களெனவும் மேன்மக்களெனவும் தாரதம்மியம்பாராமல் வனக்கினைவர்கள் வசத்திற் சாருகின்ற வேந்தராப்போல கதியாயடைந்தவர்களிடத்தில் சேருகின்ற செல்வமானது உக்கிரிஷ்டமானாலும் மகான்னைநித்திப்பதற்கேதுவாதலின் சிறப்பில்லாததாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சித்தனைக்கேதுவாயுஞ் சஞ்சலமுள்ளதாய் முடமாயிருக்கின்ற வித்தனத்தி லென்னகாமென்பதாம். (க-உ)

தனம் யாகாதி கிரியைகளை முன்னிட்டுச் சுகத்தைக்
கொடுக்குமெனில் அப்படியுங் கொடாதெனல்.

கருமவகை யால்விரிந்த சாமாதி பாப்புணாப்பாற்

காதனிக்ஞு

திருவெனுஞ் சூறைக்காற்றாற் பணிபோலச் சிதறுதோர்

சேரார்சேர்ந்தோ

ரிருவகைக்குங் குளிர்த்தினிய் னன்றியறி வோரறிஞ

ளையோர்கூர்

பொருவிலெவ ருந்திருவாற் புழுதிசெறி சுடர்மணிபோற்

புன்மைசேர்வர்.

(இ-ள்) கருமவகையால்=(தனத்தைக்கொண்டுசெய்யுங்) கிரியாபேதங்
களால், விரிந்த=மிகுந்ததாயும், சாமாதிபாப்பு=இராகத்துவேடங்களுள்ளு
ம்விடத்தினால், உணாப்பால்=(சத்துக்கள்) வாக்கியமுதங்களின், காதல்=
இச்சமாதிய பிரியமும், நீங்கும்=(கைப்பாக) நீக்குவதாயுமிருக்கின்ற, திரு
வெனுஞ்சூறைக்காற்றால்=செல்வமென்னுஞ் சுழல்காற்றினால், பணிபோல
பணியுப்போல, சிதறுதோர்=(அறிவு) மயங்காதா (தார்), சேரார்=பாசன
ங்களும், சேர்ந்தோர்=சசனங்களுமாகிய, இருவகைக்கும்=இருதிறத்தவர்க
ளுக்கும், குளிர்த்தினியன்=குளிர்த்தினியையுள்ளவரும், னன்றியறிவோன்=
செய்கன்றியறிபவரும், அறிஞர்=தறிவுடையவரும், ளையோர்=ளையவர்க
ளும், சூர்=வீரர்களும், பொருவிலெவரும்=(இன்னஞ்) சமானமில்லாத
வேளையோரும், திருவால்=செல்வத்தால், புழுதிசெறி=புழுதியினுள்மறை
பட்ட, சுடர்மணிபோல்=ஒளிருகின்றவிரத்தினம்போல, புன்மைசேர்வர்=
ஈனமடைவார்கள்—எ-று.

(இ-ஊ) தனத்தைக்கொண்டுசெய்யுங் கிரியாபேதங்களால்
மிகுந்ததாயும் இராகத்துவேடங்களுள்ளும் விடத்தினால் சத்துக்
கள் வாக்கியமுதங்களின் இச்சமாதியபிரியமும் கைப்பாக நீக்குவ
தாயு மிருக்கின்ற செல்வமென்னுஞ் சுழல்காற்றினால் பணியுப்
போல அறிவு மயங்காதா தார் பாசனங்களும் சசனங்களுமாகிய
இருதிறத்தவர்களுக்கும் குளிர்த்தினியை யுள்ளவரும் செய்கன்றி
யறிபவரும் அறிவுடையவரும் ளையவர்களும் வீரர்களும் இன்
னஞ் சமானமில்லாத வேளையோரும் செல்வத்தால் புழுதியினுள்
மறைபட்ட ஒளிருகின்றவிரத்தினம்போல ஈனமடைவார்கள்—எ-ம்

(இ-உ) செல்வம்சுலாசகபோக மமதைவினா லாத்மார்த்தத்தனதக் கிரிதி
க்கவொட்டாமல் வருத்தமென்றும் அஃதுள்ளவனில்லவ னிலக்கையின்ன
தென்றும் கூறினதாம்.

(கக)

இத்தன நநீத்தநீமித்தமேயன் றியித்த நீமித்தமாகாதென முடிந்து
நிறுத்தமுறையான் இத்தனத்தை யனுபவிக்கும்பொருட்டு
வேண்டியவாயுனைப் பின்வைத்தன்தொருகணமு
நிலையன்றெனத் தூஷித்தல்.

திதடையாச் செல்வர்மொழி திறம்பாத ரூசர்கடுத்
கெரிந்துகோக்கு

நாதரிவர் மிகவரியர் நாகஞ்சூழ் குழிவல்லி
நனைபோற்செல்வஞ்

சாதனத்துக் கரிதுளத்தை யிழுத்திமைப்பி லிறுத்தலைமேற்
தளிரினுள்

வோதுதுளி யொத்தவுயிர் மத்தொனவ காலத்தி
லுடல்விட்டோடும்.

(இ-ன்) திதடையாச்செல்வர்=குற்றமற்றசெல்வர்களும், மொழிதிறம்
பாதரூர்=சொற்றவறுதவீரர்களும், ருத்தெரித்து=சமதிருஷ்டியாய், கோ
க்குகாதர்=பார்க்குமாசர்களுமாகிய இவர்கள் மிகவுமரியர்
கள், உளத்தைவிழுத்து=பணதைக்கிரிப்பதாயும், இமைப்பிலிறும்=கணத்தி
னசிப்பதாயுமிருக்கின்ற, செல்வம்=தனமானது, நாகஞ்சூழ்=சர்ப்பஞ்சூழ்
ந்த, குழி=அந்தகூபத்திலுள்ள, வல்லினைபோல்=கொடியினரும்பைப்போ
ல, சாதனத்துக்கரிது=கிட்பலமாம், (இனியாயுடேணம்) தலைமேற்=தலைமே
யிருக்கின்ற, தளிரில்=இலை (யினுனி) யில், என்ற=தொனவ, ஓதுதுளி
யொத்த=சொல்லப்பட்ட (மறை) த்துளிக்கொப்பாகிய, உயிர்=பிரானஞ்
னது, மத்தொன=உன்மத்தகாப்போல, அகாலத்தில்=காலமல்லாதகாலத்
தில், உடல்விட்டோடும்=தேசத்தைவிட்டோடிப்போகும்—எ-து.

குற்றமற்ற செல்வர்களும் சொற்றவறுதவீரர்களும் சமதிரு
ஷ்டியாய் பார்க்குமாசர்களுமாகிய இவர்கள் மிகவுமரியர்கள் மன
தைக்கிரிப்பதாயும் கணத்தினசிப்பதாயுமிருக்கின்ற தனமானது
சர்ப்பஞ்சூழ்ந்த அந்தகூபத்திலுள்ள கொடியினரும்பைப்போல
கிட்பலமாம். (இனியாயுடேணம்) தலைமேயிருக்கின்ற இலையினுனி
தொனவ சொல்லப்பட்ட மறைத்துளிக் கொப்பாகிய பிரானஞ்

னது உன்மத்தனாப்போல காலமல்லாதகாலத்தில் தேகத்தையிட்டு
டோழப்போகும்—என்பதாம்.

(ப-ம்) சூழ்மற்ற ஞானச்செல்வமிருந்தவின், தீதடையாச்செல்வொ
ன்றார் (இ-ம்) உயர்த்தோரை நிந்திக்கச்செய்யுஞ் செல்வமும், அதையனுபவிக்க
குமாயுஞ் தன்பமேயென்பதாம். (சச)

கன்மிகளுக்காயினுஞ் சுகங்கொடுக்கு மென்னி
லவர்க்குங்கொடாதெனல்.

வளர்புலமா மரத்தின்ட மனமயர்வோர் மெய்யுணர்வு
வாய்த்திலாதோர்
தளர்வுறு காரணவானாட் டனிமோக மெனுமுகிலிற்
சார்மின்போலு
மளவுபடு மூடன்மெய் யென்றமுத்திகாமிதின் மகிழே
மாகாயத்தைப்
பிளவிடவா யுனவப்பிடிக்கத் தினாகோக்க வெளிதிதனைப்
பேணவொண்ணை.

(இ-ள்) வளர்புலமாம்=வளர்கின்றவைம்புலமென்னும், அரத்தின்ட
சர்ப்பந்தின்ட, மனமயர்வோர்=மனந்தளர்பவர்களும், மெய்யுணர்வு=உண்
மைஞானம், வாய்த்திலாதோர்=அடையாதவர்களுமான (விவர்களுடைய),
வானுள்=ஆயுளானது, அனபமுடல்=மட்டிடப்படுஞ்சீரத்தை, மெய்யெ
ன்றமுத்தி=ஆத்மபுத்திபண்ணி, தனிமோகமெனும்=ஒப்பற்றமோகமென்கி
ன்ற, முகிலில்=மேகத்தில், சார்மின்போலும்=பொருத்திய மின்னலைப்போ
லு (மிருக்கின்ற), இதில்=இவ்வாயுளில், மகிழேம்=சந்தோஷியேம், ஆகா
யத்தை= (நிரந்தரமான) வந்தரத்தை, பிளவிட=பிளக்கவும், வாயுவை=
(சஞ்சலமுள்ள) காற்றை, பிடிக்க=பிடிக்கவும், தினாகோக்க=(தோன்றித்
தோன்றியபுரியாகின்ற) அலைக்கோக்கவும், எளிது=இலேசாம், இதனை=
இவ்வாயுளை, பேணவொண்ணு=(கிலையென) விரும்பக்கூடாது—எ-று.

(இ-னா) வளர்கின்றவைம்புலமென்னும் சர்ப்பந்தின்ட கிள
ந்தளர்பவர்களும் உண்மைஞானம் அடையாதவர்களுமான விவர்க
ளுடைய ஆயுளானது தளர்வடைவதற்குக்காரணமாம். மட்டிடப்
படுஞ்சீரத்தை ஆத்மபுத்திபண்ணி ஒப்பற்ற மோகமென்கின்ற
மேகத்தில் பொருத்திய மின்னலைப்போலு மிருக்கின்ற இவ்வாயு
ளில் சந்தோஷியேம். நிரந்தரமான வந்தரத்தைப்பிளக்கவும் சஞ்ச

லமுள்ளகாற்றைப்பிடிக்கவும் தோன்றித்தோன்றி யழியாதின்ற அ
லைகளைக்கோக்கவும் இலேசாம். இவ்வாயுளை நிலையென விரும்பக்
கூடாது—என்பதாம்.

மோகமென்பதைத் தேகமெனவும், உடலென்பதை யுயிரெனவும் சொ
ள்க. (இ-ம்) கனிகளுக்காத்மவிவேகத்தைக் கொடாமற் சகந்ததைக்கொடு
ப்பதும்நிக் கணமுகிலியில்லாததின லிவ்வாயுளிற் சுகமின்றென்பதாம். (1)

ஆயுளிளிச்சை வியர்த்தமாமெனல்.

சரப்பருவ மேகமெனத் தைலந்தீர் விளக்கென்னத்
தரங்கமென்னத்

நிரப்படகீழ் குவதாசிச் சிறிதுமினைப் பாராத
சிந்தைத்தாகிப்

பரப்புடைய சேட்டையதாய்ச் குனியமாம் வானுளின்
பயனைகாடிற்

றுரப்பரிய துயராக்கு மொட்டகத்துக் குயிர் தொலைக்குஞ்
குலேபோல.

(இ-ள்) சரப்பருவமேகமென=சரங்கமுகிலைப்போலவும், தைலந்தீர்
விளக்கென்ன=செய்யில்லாததிபத்தைப்போலவும், தரங்கமென்ன=(உலி)
னலையைப்போலவும், நிரப்பட கீழ்குவதாசி=நிலையாகக் கெடுகின்றதாயும்,
சிறிதுமினப்பாராத=எவ்வளவேனும் விஸ்வரத்தியில்லாத, சிந்தைத்தாகி=சித்
தையாயும், பரப்புடைய=விஸ்தாரமுள்ள, சேட்டையதாய்=மூடமாயும், கு
னியமாம்=(புருடார்த்த) குனியமாய் (மிருக்கின்ற), வானுளின் பயனை=ஆயு
ளின் பிரயோசனத்தை, காடில்=ஆராயில், ஒட்டகத்துக்கு=ஒட்டியிருக்கி
ன்ற வுடையுடைய இப்பிக்கு, உயிர் தலைக்கும்=உயிரைப்பிரிக்கின்ற, குலே
போல=கருப்பத்தைப்போல, துரப்பரிய=நீக்கக்கூடாத, துயராக்கும்=தன்
பத்தையுண்டாக்கும்—எ-று.

(இ-னா) சரங்கால முகிலைப்போலவும், செய்யில்லாத திபத்
தைப்போலவும், கடலினலையைப்போலவும், நிலையாகக்கெடுகின்ற
தாயும், எவ்வளவேனும் விஸ்வரத்தியில்லாத சிந்தையாயும், விஸ்தா
ரமுள்ள மூடமாயும், புருடார்த்த குனியமாயுயிருக்கின்ற ஆயுளி
ன் பிரயோசனத்தை ஆராயில் ஒட்டியிருக்கின்ற வுடையுடைய
இப்பிக்கு உயிரைப்பிரிக்கின்ற கருப்பத்தைப்போல நீக்கக்கூடாத
துன்பத்தை யுண்டாக்கும்—என்பதாம்.

வடநூலாசிரியர் அசுவதரியென்னும் திருட்டரத்தமித் தேயத்திற்கிதிரி
சயமாத்தலால், அது திரிசயமாம்பொருட் டுத்தூலாசிரியர் மூத்திப்பியை, ஒட்
டகமெனக்கூறினார் (இ-ம்) கணமுநிலையின்றி - விரும்பினவர்களுக்குத் தத்
கத்தைக் கொடுக்கின் ரவாயுளி லென்னபிரயோசனமென்பதாம். (கக)

விஸ்வராந்தியடையுமாயுளே சபலமாமெனல்.

அடையவேண்டியதடைத்து மேற்றாயர் மந்தின்ப

மளவிலாதாய்க்

கடையதார் தருவிலங்கு பறவைகள்போல் வீணான்கள்

கழியாதாகித்

தடையிலா மனனத்தால் வாழ்வதே யுயர்வாணன்

சகந்திர்த்தோ

ருடையபிறப் புயர்ந்ததாம் கிழவேச ரிப்பிறப்பா

மொழிந்தவெல்லாம்.

(இ-ள்) அடையவேண்டியதடைத்து=அடையத்தக்க (வாத்மஞானத்
தை) யடைத்தி, மேற்றாயர்மற்று=இனித்துன்பர்க்கி, இன்பம்=ஆனந்த
மானது, அளவிலாதாய்=அளவற்றதாய், கடையதாம்=கீழான, தரு=விரு
கூங்கனும், விலங்கு=மிருகங்களும், பறவைகள்போல்=புகழி (களுமாகிய
விலை) களைப்போல, வீண்=வீணாக, நான்கள்=காலத்தை, கழியாதாகி=
போக்காமல், தடையிலா=தடையற்ற, மனனத்தால்=(ஆத்ம)விசாரத்தால்,
வாழ்வதே=செலிப்பதே, உயர்வாணன்=மேலான வாயுளாம், சகந்தம்=(மறு)
பவத்தை, தீர்த்தோருடைய=ஒழித்தவருடைய, பிறப்பு=சகந்தம், உயர்ந்த
தாம்=மேலானதாம், ஒழிந்தவெல்லாம்=ஏனையவனைத்தும், கிழவேசரிப்பிற்
ப்பாம்=கிழக்கழுதையின்பிறவியாம்—எ-று.

(இ-னா) அடையத்தக்க வாத்மஞானத்தையடைத்து இனித்
துன்பர்க்கி ஆனந்தமானது அளவற்றதாய் கீழானவிறகூங்கனும்
மிருகங்களும், புகழிகளுமாகிய விலைகளைப்போல வீணாக காலத்
தைப்போக்காமல் தடையற்ற ஆத்மவிசாரத்தால் செலிப்பதே மே
லானவாயுளாம். மறுபவத்தை ஒழிந்தவருடைய சகந்தம்மேலானதா
ம். ஏனையவனைத்தும் கிழக்கழுதையின் பிறவியாம்—என்பதாம்

சகந்தென்பது ஆயுளைனக்கொள்க (ப-ம்) ஆத்மாவில் ரமிக்கின்ற
வாயுநிருத்தலின், மனனத்தால்வாழ்வதே யுயர்வாணனென்றார் (இ-ம்) ஆத்
மப் பிரயோசனத்தை யடைத்ததும் செலிக்குமாபுனைத்தவிர மற்றதிலென்ன
சகமென்பதாம். (கக)

பயனின்றியவாயுளே சுமையாமெனல்.

அவிவேகிக் குப்பாரஞ் சாத்திரமெய் யறிவினோர்க்
கங்கம்பார
கவில்காந்தி வில்லாதோர்க் குளம்பார மவானினர்க்கு
ஞானம்பாரஞ்
செவிதான லுருவாணன் மனம்புத்தி யகங்காரஞ்
செயல்களெல்லாம்
குவிபார மாஞ்சுமடர் சுமைபோலப் புத்திலன்
கூடாதார்க்கே.

(இ-ள்) அவிவேகிக்கு=விவேகமில்லாதவருக்கு, சாத்திரம்=தூலானது, பாரம்=சுமையாகும், மெய்யறிவினோர்க்கு=உண்மைஞானமில்லாதவருக்கு, அங்கம்பாரம்=சரீரஞ்சுமையாகும், கவில்காந்தி வில்லாதோர்க்கு=சொல்லாகின்ற சாத்தியில்லாதவருக்கு, உளம்பாரம்=மனஞ்சுமையாகும், அவானினர்க்கு=காமா (கிடோஷ) முடையவருக்கு, ஞானம்பாரம்=(ஆத்ம) ஞானஞ்சுமையாகும், செவிதான லுரு=அழகியதேகமும், வானுள்=ஆயுளும், மனம்=மனதும், புத்தி=புத்தியும், அகங்காரம்=அகங்காரமும், செயல்கள்=தொழில்களுமாகிய, எல்லாம்=அனைத்தும், பந்திலன்=அறிவிற்காகம், கூடாதார்க்கு=அடையாதவர்களுக்கு, சுமடர் சுமைபோல=கீழ்மக்களெதிக்குஞ் சுமையைப்போல, குவிபாரமாம்=திரண்டசுமையாகும்—எ-று.

(இ-ஞ) விவேகமில்லாதவருக்கு தூலானது சுமையாகும், உண்மைஞானமில்லாதவருக்கு சரீரஞ்சுமையாகும், சொல்லாகின்ற சாத்தியில்லாதவருக்கு மனஞ்சுமையாகும், காமாதிதோஷமுடையவருக்கு ஆத்மஞானஞ்சுமையாகும். அழகியதேகமும், ஆயுளும், மனதும், புத்தியும், அகங்காரமும், தொழில்களுமாகிய அனைத்தும் அறிவிற்காகம் அடையாதவர்களுக்கு கீழ்மக்களெதிக்குஞ் சுமையைப்போல திரண்டசுமையாகும்—என்பதாம்.

(ப-ம்) பயன்பெறுதவாயுளின் விபகாரங்களனைத்தத் துன்பமெயென்பார், குவிபாரமென்றார், (இ-ம்) அறிவிலின்பமனுபவிப்பாமல் அகாந்தமாவன சகலமூமியானெனதெனத் தாக்கிலருந்தகின்றவனுடைய லென்ன சுமென்பதாம்.

(சுரு)

{ இவ்வாயுள் துன்பசியித்தமேயன்றிச் சுகசியித்தமன்றெனமுடித்த
நிறுத்தமுறையான் அவ்விரண்டிலும் கருத்தாபோக்த்தா
வென்னுமபிமான முண்டாதலாலதன் பின்னகல்
காரணவைத்தந்தையும் துணித்தல். }

சின்னான்மெய்ப் பாயின் றிளமை தீட்பை விடுமறிஞர்
நிறம்போனிக்ரு

மன்னுது சுகநிலைமை மரணத்தின் பார்த்திரமாம்
வாணன்போல

வின்னுத தில்லையிடர் மோகத்தால் வாளாவல்
தெங்கும்வாளா

துன்னுவின் நறுபொல்லாப் பொய்யகங்கா சப்பகையார்
துணுக்கென்கின்றேன்.

(இ-ள்) இளமை=எவ்வன (வாயுளானது), சின்னான்=சிலநாள், மெய்=தேகத்தில், பயின்று=பழகி, தீட்பைவிடும்=தூர்ச்சனருமவை விடுகின்ற, அறிஞர்=ஞானிகள், நிறம்போல்=தன்மையைப்போல, நீங்கும்=பிரியும், சுகம்=இன்பமும், நிலைமை=நிலையும், மன்னுது=நிலைபெறாமல், மரணத்தின்பார்த்திரமாம்=கசிப்பதற்கிடமாயிருக்கின்ற, வாணன்போல=ஆயுளைப்போல, இன்னுத=தீதானது, தில்லையாம்=(கேடுறென்)நில்லையாம், (இனியகங்காரணம்) இடர்மோகத்தால்=தன்பமானமோகத்தினால், வாளாவல்=விருதாவாகவுண்டாய், எங்கும்=எவ்விடங்களிலும், வாளாதுன்னின்றது=விருதாவாக நிறைந்திருக்கின்றதான, பொல்லா=தீமையாகிய, பொய்=மித்தையான, அகங்காரம்=அகங்காரமென்னும், பகையால்=சத்துருவினால், துணுக்கென்கின்றேன்=அச்சப்படுகிறேன்—எ-து.

(இ-னா) எவ்வனவாயுளானது சிலநாள் தேகத்தில்பழகி தூர்ச்சனருமவைவிடுகின்ற ஞானிகள் தன்மையைப்போல பிரியும் இன்பமும் நிலையும் நிலைபெறாமல் கசிப்பதற்கிடமாயிருக்கின்ற ஆயுளைப்போல தீதானது கேடுறென்னில்லையாம். (இனியகங்காரணம்) துன்பமான மோகத்தினால் விருதாவாகவுண்டாய் எவ்விடங்களிலும் விருதாவாக நிறைந்திருக்கின்றதான தீமையாகிய மித்தையான அகங்காரமென்னும் சத்துருவினால் அச்சப்படுகிறேன்.

(இ-ம்) பயனின்றித் தேகத்தைச்செய்து கெடுகின்றவாயுளி லெப்பேர்துஞ் சுகநிலையென்றும், அதையபிமானித்த வகங்காரத்தி லென்னசுகமென்றுஞ் சொன்னதாம்.

மித்தையாவஸ்துக்களை நானென்றபிமானிக்கு
மகம்பாவத்தாற் கலங்குகிறேனெனல்.

மனத்துயரு மாபத்தும் வளர்தொழிலு மகங்கரத்தால்
வருமித்தைப்போற்
கனத்தபகை விலகுநெடுங் காலம்வினை விதுசேர்ந்து
கலங்காகின்றே
னனத்தொடுதண் ணீர்துகளோ னரும்போகம் விடும்புவதென்
னகங்காருசேர்
தினத்தொழில்க னோமமுண வனைத்தும்பொய் யகங்காரங்
தீர்தன்மெய்யே.

(இ-ள்) மனத்துயரும்=மனோதுக்கமும், ஆபத்தும் = அபத்துகளும், வளர்தொழிலும்=விருத்தியாகின்ற வியாபாரங்களும், அகங்காரத்தால்வரும் = அகங்காரத்தினு லுண்டாகும், இத்தைப்போல்=இதற்போல, கனத்தப கையிலது=பெரியசத்துருவேறில்லை, நெடுங் காலம்=வெகுநேரம், வினைவிது =சத்துருவான விவ் (வகங்காரத்தை) பிடுகது=அடைத்து, கலங்காகின்றே ன்=கலங்குகின்றேன், அனத்தொடுதண்=அன்னத்தோடுசலத்தையும், துகளோன்=புசியேன், அரும்போகம்=அரியமோகத்தை, விடும்புவதென்= சொல்லுவதென்ன, அகங்காருசேர்=அகம்பாவஞ்சேர்ந்த, தினத்தொழில் கள்=கித்தியகன்மங்களும், யுகம்=யாகங்களும், உணவு=புசிப்புளுமாயி, அனைத்தும்பொய்=எல்லாமித்தையேயாம், அகங்காரம்= (இவ்) வகங்கா ரமானது, தீர்தன்மெய்=விடுதலே தத்துவமாம்--எ-று.

(இ-ஈ) மனோதுக்கமும், ஆபத்துகளும், விருத்தியாகின்ற வியாபாரங்களும், அகங்காரத்தினு லுண்டாகும் இதைப்போலபெ ரியசத்துரு வேறில்லை, வெகுநேரம் சத்துருவான வில்வகங்காரத் தை அடைந்து கலங்குகின்றேன், அன்னத்தோடு சலத்தையும் பு சியேன், அரியமோகத்தை சொல்லுவதென்ன அகம்பாவஞ்சேர்ந் த கித்தியகன்மங்களும், யாகங்களும், புசிப்புளுமாயி எல்லாமித் தையேயாம். இவ்வகங்காரமானது விடுதலே தத்துவமாம்--எ-ம்.

(ப-ம்) உலோகவாசனையாற் செய்யுங் கிரியைகளை, தினத்தொழிலெ ன்றும், சாஸ்திரவாசனையாற் செய்யுமியானைகளை, ஓமமென்றும், தேகவாச னையாற் புசிக்கு மறுகவைபுண்டிகளை, உணவென்றவற்றினர். (இ-ம்) ம னோதுக்கமுண்டாவதற்குக் காரணமாயி கித்தியகன்மமூதலிவவந்தி வகம் பாவஞ்செய்யு மித்தையான வகங்காரத்தி லென்னகமென்பதாம். (எ-ம்)

அகம்பாவ நீங்கும்வகை வினாவதல்.

அகங்கார முகில்படர வாசைமலை மல்லிகைபல்
வளவிற்குரு
மிகுத்துயரில் வகங்காரத் தொழில்பிரித்தும் பேதைமையின்
மிகவுறொத்தேன்
செகத்தனிலா பத்திடமாய்த் திரத்துறப்ப தாயுள்ளாய்த்
தியக்கமாயு
முடிந்தவிசா ரமுமுணர்வு மிலாவகங்கா ரம்போமா
அபதேசிப்பாய்.

(இ-ள) அகங்காரம்=அகங்காரமாகிய, முகில்படர=மேக (மெம்மட்) டிருக்கின்றதோ, துசை=இச்சையென்னும், மலைமல்லிகை=குடசமஞ்சரி, அவ்வளவிற்குரும்=அம்மட்டிம் விருத்தியடையும், மிகுந்துயர்=மிகுந்ததுன்பமாகிய, இவ்வகங்காரத் தொழில்=இந்தவகங்காரத்தினது செயலை, பிரித்தம்=விட்டும், பேதைமையின்=பேதையின்) யதியாமையினால், மிகவுறொத்தேன்=மிகவும்வருந்தினேன், சகத்தன்=உலகத்தில், ஆபத்துக்கு ஸ்தானமாயும், திரத்துறப்பதாயும், ஸ்லேயில்லாததாயும், உள்ளாய்=மனதின்கண்ணிருப்பதாயும், தியக்கமாயும்=உன்மத்தமாயும், உகந்த=முடிந்த, விசாரமும்=விசாரனையும், உணர்வுமிலா=அறிவுமில்லாத், அகங்காரம்=அகங்காரமானது, போமாது=நீரும்படி, உபதேசிப்பாய்=அனுக்கிரகிப்பாய்—எ-று.

(இ-றா) அகங்காரமாகியமேக மெம்மட்டிருக்கின்றதோ இச்சையென்னும் குடசமஞ்சரி அம்மட்டிம் விருத்தியடையும், மிகுந்ததுன்பமாகிய இந்தவகங்காரத்தினது செயலைவிட்டும் என்னையறியாமையினால் மிகவும்வருந்தினேன், உலகத்தில் ஆபத்துக்கு ஸ்தானமாயும், ஸ்லேயில்லாததாயும், மனதின்கண்ணிருப்பதாயும், உன்மத்தமாயும், முடிந்தவிசாரனையும் அறிவுமில்லாத அகங்காரமானது நீரும்படி அனுக்கிரகிப்பாய்—என்பதாம்.

(ப-ம்) அறிவுள்ள பரமங்காரமிருத்தலின், உணர்வுமிலா வகங்காரம் போமாறென்றார். (இ-ம்) ஆசைக்குப்பீசமாயும், ஆபத்துக்கு ஸ்தானமாயும், மூடசிரோட்டமாயுமிருக்கின்ற வகங்காரத்தி லென்னகடமெனமுடித்ததாம்.)

அகங்காரத்தைச் சொல்லி நிறுத்தமுறையான் அவ்
வகங்காரவசத்தாற் சங்கற்ப விகற்பாங்கமான
மனதுண்டாதலா லதன்பின் மனதைவைத்
தவையுந் தூஷித்தல்.

காமமுதல் வினைக்குடைந்து கற்றவர்கற் றொழிலகலும்
கடுக்காற்றற்ற
மாமலின் பிலிபோன் றதினா நகர்நாய்போல்
வாளாகற்று
மாமதுகிஞ் சிலுங்கிடயா தருகிதிபெற் றுலுமகிழ்ந்த
தமைத்துட்கொள்ளச்
சேமமுறு காண்டகீர் தரியாபோற் றிரியுமசுத்
தியதன்றே.

(இ-ள்) காமமுதல்வினைக்குடைந்து=இ-காதிதோடங்களுக்குச் சிதை
ந்து, கடுக்காற்றற்றா=பெருங்காற்றி லுட்பட்ட, மாமலின்=பெரியமஞ்
ஞையின், பிலிபோன்=ஓயல்புபோல, கற்றவர்கற் றொழிலகலும்=சாத
சங்கத்தினின்று நீங்கிச் (சஞ்சலிக்கும்), நகர்நாய்போல்=ஊர்ஞாலியைப்
போல, அதினா=செய்கின்றாம், (மனது) விருதாவாக, கற்றும்=
(விடயங்களிற்) சமுதம், ஆமது கிஞ்சிலுங்கிடயாது=பயனுள் தற்பமுஞ்
சித்தியாத, சேமமுறுகாண்டகம்=காப்புற்ற பூங்குடலையானது, கீர்=சலத்
தை, தரியாபோல்=(தன்னிற்) தரியாததுபோல, அருகிதிபெற்றலும்=அரிய
திரவியங்கிடைத்தாலும், மகிழ்தமைத்துட்கொள்ளு=கனிப்புற்றுப் பொரு
த்தவுட்கொள்ளாமல், மனத்தியது=தியமனமானது, திரியும்=சமுதம்.

(இ-ஊ) இராகாதி தோடங்களுக்குச்சிதைந்து பெருங்காற்றி
லகப்பட்ட பெரிய மஞ்ஞையின் இறகைப்போல சாதசங்கத்தினி
ன்றுகீங்கிச் சஞ்சலிக்கும் ஊர்ஞாலியைப்போல செய்கின்றாம் ம
னதுவிருதாவாக விடயங்களிற்சமுதம் பயனுள் தற்பமுஞ் சித்தி
யாது. காப்புற்ற பூங்குடலையானது சலத்தை தன்னிற்றியாதது
போல அரியதிரவியங்கிடைத்தாலும் கனிப்புற்றுப்பொருத்
துட்கொள்ளாமல் தியமனமானது சமுதம்=என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரயோசனமொன்றியில்லாதல் வினாச்சமுத்கின்ற மனதின
லென்ன சகமுண்டாமென்பதாம். (எவ)

மனமிச்சாவசத்திற் சென்றென்னை
வருத்துகின்றதெனல்.

காதலெனு மனைவியின்பின் செல்கின்ற மனமென்னுள்
கடியஞாளி
பேதைமைமே வியவென்னைப் பிணத்தின்னு மாறுபோற்
பிடுங்கித்தின்னு
மோதுபெருங் காற்றினுள் முறித்தெழுந்த துரும்புபோன்
மோகமெய்த
வாதமனம் பெரும்பாழின் மிகவிழ வதினார
மலங்கத்தன்னும்.

(இ-ள்) காதலெனுமனைவியின் = ஆசையென்னு மில்லாளின், பின்செல்
கின்ற = பின்னொடர்கின்ற, மனமென்னுள் = மனமென்கின்ற, கடியஞாளி =
கோரமுள்ள நாபானது, பிணத்தின்னு மாறுபோல் = பிணத்தைப் பிடுங்கித்
தன்மையைப்போல, பேதைமைமேவியவென்னை = அறிவின்மை பொ
ருத்தியவென்னை, பிடுங்கித்தின்னும் = பிடுங்கிச்சித்கும், மோதுபெருங்காற்
றினால் = அடிக்கின்ற சண்டமாருதத்தினால், முறித்தெழுந்ததும்புபோல் =
சின்னுபின்னமாய் முறிபட்டெழுந்ததும்புபோல, மோகம் = மயக்க
மும், வாதம் = தன்பமும், எய்த = அடையும்பொருட்டு, மனம் = மனமானது,
பெரும்பாழின் மிகவிழ = மகாகுலியத்தில் விழும்படி, அதினாமலங்கத்தன்
னும் = அதினாரத்தின்மலங்கும்படி (யென்னைத்) தள்ளிகிடும்—எ-று.

(இ-னா) ஆசையென்னுமில்லாளின் பின்னொடர்கின்ற மன
மென்கிற கோரமுள்ளநாபானது பிணத்தைப்பிடுங்கித் தின்னுத்
தன்மையைப்போல அறிவின்மைபொருத்திய வென்னை பிடுங்கிப்
புசிக்கும். அடிக்கின்ற சண்டமாருதத்தினால் சின்னாபின்னமாய் மு
றிபட்டெழுந்த திரணத்தைப்போல மயக்கமும், துன்பமும் அ
டையுமிற்பொருட்டு மனமானது மகாகுலியத்தில் விழும்படி அதி
னாரத்தின் மலங்கும்படி யென்னைத்தள்ளிகிடும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மோகத்தைவுண்டாக்கி வீணாகவென்னை வருத்துகின்ற விச்சாவ
சமான மனநிலைன்ன சுமயிருக்குமென்பதாம், இஃது உபமானகற்பித
வியஸ்தரூபவலங்காரம். (எ-க)

மித்தையானமனமென்னைப் பலகன்மத்திற்றள்ளி
வருத்துகின்றதெனல்.

வேறுபொய் யாய்ச்செறித்த வடிவாகி விசாரத்தால்
விரோதமாகுங்

கோரமனம் பேய்பிடித்த சிவவநாம்போற் பலதொழிலிற்
கூட்டாநிற்கும்

பாசகன்று பாதலம்போம் பாதலத்தி னின்றகன்று
பாரின்மீளுஞ்

சோரமனங் கிணற்றுமரம் பழங்கயிற்றா லெடுப்பதுபோல்
றுழிலிற்றள்ளும்.

(இ-ன்) வேறு=காரணமில்லாத, பொய்யாய்ச்செறித்த=மித்தையாக
கிறைத்த, வடிவாகி=உருவமாய், விசாரத்தால்=விசாரணையால், விரோதமா
குங்கோரமனம்=வேறுபடாநின்ற கொடியமனமானது, பேய்பிடித்த=பிசா
சம்பற்றிய, சிவவநாம்போல்=பாலநாப்போல, பலதொழிலிற் கூட்டாநிற்
கும்=(என்னை) நானுவிதமான விருத்திகளிற் கூட்டிலிக்கும், பாசகன்று=
பூமியினின்றூர்க்கி, பாதலம்போம்=பாதாளத்துக்குச்செல்லும், பாதலத்தி
னின்றகன்று=பாதாளத்தினின்றூர்க்கி, பாரின்மீளும்=பூமிக்குவரும், சோ
ரமனம்=கள்ளமனமானது, கிணற்றுமரம்=கடத்தின்கட் (கிடக்கின்ற) மர
த்தை, பழங்கயிற்றால் = கைத்தகயிற்றால், எடுப்பதுபோல் = (கட்டி)
யெடுப்பதுபோல, தொழிலிற்றள்ளும்=(என்னைபுரவுதாழ்வான) விருத்திக
ளிற்றள்ளும்—எ-று.

(இ-னா) காரணமில்லாத மித்தையாகுகிறைத்த உருவமாய் வி
சாரணையால் வேறுபடாநின்ற கொடியமனமானது பிசாசம்பற்றிய
பாலநாப்போல என்னை நானுவிதமான விருத்திகளிற் கூட்டிலிக்
கும் பூமியினின்றூர்க்கி பாதாளத்துக்குச்செல்லும், பாதாளத்தி
னின்றூர்க்கி பூமிக்குவரும் கள்ளமனமானது கூபத்தின்கட் கிடக்கி
ன்ற மரத்தை கைத்தகயிற்றால்கட்டி எடுப்பதுபோல என்னையுயர்
வுதாழ்வான விருத்திகளிற்றள்ளும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) விசாரமின்றியவிடத்துண்டாய்த் தான் கழல்வதுமன்றி யென்
னைப் பவத்திற்சுழந்துகின்ற மனதினும் சுமென்னவென்பதாம். (எ-ச)

வன்மையுள்ளமனதை நசிப்பிக்க வேண்டுமெனல்.

கடுமனவன் பேய்களலிற் கொடிதாரு மலைகளிலுங்
கடத்தற்கொண்ணு
கெடுவயிரத் தினுள்வலிது கடல்பருகி மேருவினை
கேரோபேர்த்துச்
கடுகனலை விழுங்குகினு நிறத்தரிது புனல்முழுதுச்
தோன்றுமூலம்
கெடுமுலகி துண்டெனிலுண் டிலதாதி லிலதிதனைக்
கெடுத்தல்வேண்டும்.

(இ-ள்) கடுமனவன் பேய்=விடம்போன்ற மனமென்னும் வலியுபேயானது, கனலிற் கொடிதாரும்=அக்ஞியிலுங்கொடுமைபாாம், மலைகளிலுங்கடத்தற்கொண்ணு=மகாகளைக்காட்டிலுங் கடத்தற்கரியதாம், கெடுவயிரத்தினுள்வலிது=நீண்டவச்சிரத்திலும் வன்மையாம், கடல்பருகி=வாரியைக்குடித்தாலுங் குடிக்கலாம், மேருவினை கேரோபேர்த்து=மகாமேருவை யடியோடேபிடுங்கினாலும் (பிடுங்கலாம்), கடுகனலை=சுடாசின்ன வக்கினியை விழுங்குகினும்=விழுங்கினாலும் (விழுங்கலாம்), நிறத்தரிது=(இம்மனதை) நிறத்தக்கடாது, புனல்முழுதுத் தோன்றுமூலம்=விடயங்களனைத்து முண்டாவதற்குக்காரணமாம், கெடுமுலகி=கசிக்காசின்ற சகமானது, துண்டெனிலுண்டு = இம்மனதுண்டானாலுண்டு, இலதாதி லிலது=இல்லையானாலில்லையாம், இதனைக்கெடுத்தல்வேண்டும்=இம்மனதை நசிப்பிக்கவேண்டும்.

(இ-றா) விடம்போன்ற மனமென்னும் வலியுபேயானது அக்ஞியிலுங்கொடுமைபாாம். வகாகளைக்காட்டிலுங் கடத்தற்கரியதாம். நீண்டவச்சிரத்திலும் வன்மையாம். வாரியைக்குடித்தாலுங் குடிக்கலாம். மகாமேருவை யடியோடே பிடுங்கினாலும் பிடுங்கலாம். சுடாசின்ன வக்கினியை விழுங்கினாலும் விழுங்கலாம். இம்மனதை நிறத்தக்கடாது. விடயங்களனைத்து முண்டாவதற்குக்காரணமாம். கசிக்காசின்ற சகமானது இம்மனதுண்டானாலுண்டு. இல்லையானாலில்லையாம். இம்மனதை நசிப்பிக்கவேண்டும்—எ-ம்.

(ப-ம்) அமுதமயமான மனதிருத்தலின் - கடுமனவன் பேயென்றார்.

(இ-ம்) மனது, அநர்த்தநுபமான சகத்துக்குக்காரணமாதலா லதை யெவ்வகத்திலுங் கெடுக்காவிடற் சகயில்லையென்பதாம். (எடு)

மனோதூடணத்தைமுடித்து நிறுத்தமுறையாக
அஃதுநீர்தாம் போகத்தை மிச்சிப்பதனாலதன்பின்
ஞசையைவைத்தநனையுந் தூஷித்தல்.

வரையிலெழு வனம்போல மகிழ்ச்சியிட சிவையனைந்து
மனத்திற்றோன்றும்
புரையில்லேவ கத்தின்மனம் பொன்றிலவை பொன்று
மெவப் புத்திசெய்தேன்
கதாதலறு மோகமெனும் காரிருளிற் றொழிற்கடங்காக்
காதலல்லா
லு தாதருகா மாதிகளா முலாகுகிதா யுணர்வெனும்
விண்ணுலாவுமன்றே.

(இ-ள்) வரையிலெழுவனம்போல=மலையிலுண்டான காடுபோல, மகி
ழ்ச்சியிடர்=சுதுக்கங்களாகிய, இவையனைத்தும்=இவையாவும், மனத்திற்
றோன்றும்=மனதிலுண்டாகும், புரையில்லேவகத்தின்=குற்றமற்றவிலேவக
த்தினால், மனம்பொன்றில்=மனங்கித்தால், அவைபொன்றுமென=அச்சு
துக்கங்கெடுமென்று, புத்திசெய்தேன்=அறித்தேன், (இனியாசாதுடணம்)
கதாதலறுமோகமெனும்=கடினமானமோகமென்கின்ற, காரிருளின்=அறுத்
தலிருட்டியையுடைய, தொழிற்கடங்கா=செயலிலமைதிபிறவாத, காதலல்
லால்=ஆசையென்னுமிராத்நிரியில், உணர்வெனும்விண்=ஆத்மகரையத்தில்,
உரைதருகாமாதிகளாம்=சொல்லப்பட்ட காமக்குரோதமென்கின்ற, உலாக
நிரை=கோட்டான்கூட்டமானது, உலாவும்=விளையாடும்—எ-று

(இ-னா) மலையிலுண்டான காடுபோல சுதுக்கங்களாகிய இ
வையாவும் மனதிலுண்டாகும் குற்றமற்ற விலேவகத்தினால் மனங்கி
த்தால் அச்சுதுக்கங் கெடுமென்று அறித்தேன். (இனியாசாதுட
ணம்) கடினமான மோகமென்கின்ற அறுத்தலிருட்டியையுடையசெ
யுலிலமைதிபிறவாத ஆசையென்னு மிராத்நிரியில் ஆத்மகரையத்தி
ல் சொல்லப்பட்ட காமக்குரோதமென்கின்ற கோட்டான்கூட்டமா
னது விளையாடும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சுதுக்கத்துக்குப் பிசமான மனதை விலேவகரூனத்தார் கெடு
க்காவிடிற் சுகமே தென்பதாம். (எசு)

ஆசையேயக்கினியாக வருத்துகின்றதெனல்.

ஆதரித்த நற்குணங்க ளாகுவினாற் றத்திரிபோ

லாசையாலே

சேதமுறுஞ் சொருபகிலே செறிதரவல் லமையில்லாச்

சித்தையேங்கண்

மீதுவிலே யுறுபுட்போன் மெலியவரு மாசைத்தீ

வெதுப்புகொந்தேன்

கோதிலமு திற்றுகளித்துங் குளிசாதென் றென்மனத்திற்

குறிக்கின்றேனல்.

(இ-ள்) ஆதரித்தநற்குணங்கள்=(என்னால்) விரும்பப்பட்ட சற்குணங்
கள், ஆகுவினாற்றத்திரிபோல்=எவியினுல்பாழ்நாம்புகெடுவதுபோல, ஆசை
யால்=இராகத்தினால், சேதமுறும்=செய்யும், சொருபகிலேசெறிதர = ஆத்ம
ஞானத்தையடைய, வல்லமையில்லா=பலமில்லாத சித்தையேங்கண்=சித்த
த்தையுடைய காங்கள், மீதுவிலேயுறுபுட்போல்=மேலுள்ளவிலேயிலகப்பட்ட
பறவையைப்போல, மெலியவரும்=மெலியும்படியுண்டாகும், ஆசைத்தீ=
அவாவக்கினியானது, வெதுப்ப=எரிக்க, கொந்தேன்=வருத்தினேன், கோ
திலமுதிற்றுகளித்தும்=குற்றமற்றவயிர்த்தத்தின்முழுகினாலும், குளிசாதென்
று=(என்னறிவு) சீதளமாகாதென்று, என்மனத்திற் குறிக்கின்றேன்=என்
மனதிலெண்ணுகிறேன்—எ-று.

(இ-ஊ) என்னால் விரும்பப்பட்ட சற்குணங்கள் எவியினுல்
பாழ்நாம்பு கெடுவதுபோல இராகத்தினால் சொருபகிலே செறிதர
வல்லமையில்லா சித்தையேங்கண்மேலுள்ள வலையிலகப்பட்ட பற
வையைப்போல மெலியும்படியுண்டாகும் அவாவக்கினியானது எ
ரிக்கவருத்தினேன். குற்றமற்ற வயிர்த்தத்தின் முழுகினாலும் என்
னறிவு சீதளமாகாதென்று என்மனதி லெண்ணுகிறேன்—எ-ம்.

(இ-ம்) இவ்விச்சை விஸ்வாத்தியைக் கொடாதென்பதாம். (எ-ள்)

ஆசையைக் கிழக்கணிகையாகத் தூஷித்தல்.

பின்னுறுபக் கத்திருள்போற் பேராண்மைத் தீரனாயும்
பிதிசெய்யு

நன்னயனன் குருடாக்கு முபசாந்தத் தோர்தமையு
நடுக்கஞ்செய்யுங்

கின்னமுறு காதலெனும் கிழமடக்கை யொருபொருளுள்
கிட்டாதேனு
மின்னிதிய கயந்தெவர்க்கும் பின்னொரு மனோதமு
மெய்தாதாகும்.

(இ-ள்) பின்னுறுபக்கத்திருன்போல் = அபரபகூத் தமாவாசையிருளைப்
போல, பேராண்மைத்தீரனாயும் = மகாவலியையுள்ள தீரர்களுக்கும், பிதிசெய்
யும் = அச்சஞ்செய்விக்கும், கன்னயனம் = கல்லறிவாகிய கண்ணை, குருடாக்
கும் = கெடுக்கும், உபசாந்தத்தோத்தமையும் = உபசாந்தமுடைய சத்துக்களையு
ம், கடுக்கஞ்செய்யும் = கடுக்குவிக்கும், கின்னமுறும் = ஆத்தைவடிவமான,
காதலெனும் = ஆசையென்கின்ற, கிழமடக்கை = கிழத்தாசியானவன், ஒரு
பொருளும் = ஓர்வஸ்துவம், கிட்டாதேனும் = (தனக்குக்) கிடையாததாயினும்,
இன்னிதியகயத்து = இனியதிரவியத்தைவிரும்பி, எவர்க்கும் பின்னொரும =
பாவர்க்கும் பின்னொருவன், மனோதமுமெய்தாதாகும் = தனித்திடமும
டையாததாம்—எ-று.

(இ-னா) அபரபகூத் தமாவாசையிருளைப் போல மகாவலி
மையுள்ள தீரர்களுக்கும் அச்சஞ்செய்விக்கும் கல்லறிவாகிய கண்
னைக்கொடுக்கும். உபசாந்தமுடைய சத்துக்களையும் கடுக்குவிக்கு
ம். ஆத்தைவடிவமான ஆசையென்கின்ற கிழத்தாசியானவன் ஓர்வஸ்
துவம் தனக்குக் கிடையாததாயினும் இனிய திரவியத்தை விரும்
பியாவர்க்கும் பின்னொருவன். தனித்திடமு மடையாததாம்.

(இ-ம்) யாதிடத்திலுந் தன்மனோத பிறைவேறும் வைரவர் கற்குணக்
களை மாறுபடுத்தி வீணாவருத்தகின்ற வாசையினாலென்னக்கொள்பதாம்()

ஆசையொன்றிலு மமைதிபிறவாமல்
வருத்துகின்றதெனல்.

முதிப்பருவத் தன்ச்சியான் முடியாத கடனகதி

முயல்வாளாகி

மதிமகிழ்ச்சி யறகடிக்கு மாடுகூத் தியைப்போல

வருத்துமாசை

யெதிர்க்கிடத்தம் கரும்பொருளிற் சென்றெய்துமமைத்தாலு

மின்பத்தேமின்

கதியறவோ ரிடத்துறையா துலகின்ற வானசம்போற்

காதறானே.

(இ-ள்) முதிர்நுவுத்தனர்ச்சியசல்=வார்த்திகப்பருவத்தி லுண்டாகுந்
னர்வினாஸ், முடியாதடைனகதி=(தன் னும்) சத்தியில்லாதாதைத் தை, முய
ல்வாளாகு=முயற்சிப்பவளாய், மதியகிழ்ச்சியற=மனக்களிப்பில்லாமல், கடி
க்கும்=கடனஞ்செய்கின்ற, ஆடுங்கூத்தியைப்போல=காடகக்கணிகையைப்
போல, ஆகைவருத்தம்=(என்னை) விச்சைவருத்தமென்றது, எதிர்க்கிடத்த
ற்கு=கேசோபெறுதற்கு, அரும்பொருளில்=கூடாதவஸ்துக்களை, சென்றெ
ய்துட்=அடையப்போம், அமைந்தாலும்=கிடைத்தாலும், இன்பத்தேறும்=
(பின்னுஞ்) சுகத்தையேகாடும், கதியற=திரமில்லாமல், காத்தான்=ஆசையா
னது, வானசம்போல்=குரங்கைப்போல, ஓரிடத்துறையாதல்கின்றது=ஒ
ரிடத்திலுந் தங்காமல்கின்றது—எ-று.

(இ-னா) வார்த்திகப்பருவத்தி லுண்டாகுந் தனர்வினாஸ் தன்
னும்சத்தியில்லாத கடனத்தை முயற்சிப்பவளாய் மனக்களிப்பில்
லாமல் கடனஞ்செய்கின்ற காடகக்கணிகையைப்போல என்னை வி
ச்சைவருத்துகின்றது. கேசோபெறுதற்கு கூடாதவஸ்துக்களை அ
டையப்போம். கிடைத்தாலும் பின்னுஞ் சுகத்தையேகாடும். திர
மில்லாமல் ஆசையானது குரங்கைப்போல ஓரிடத்திலுந் தங்காம
ல்கின்றது—என்பதாம்.

(இ-ம்) முடியாதாரியத்தின் முயன்றென்றி லும்மைதிபிறவாமற் சமு
ன்று வருத்தமென்ற வாசையென்ன சுகமென்பதாம். (எ-க)

ஆசாவியாதிக் கவுவுத்தங்குறல்.

காவின்மதர் வண்டென்னப் பாதலம்விண் டிசையனைத்துங்
கணத்துலாவும்

வாவிவளர் மயலொன்றே வருத்தமனைத் தினும்பெரிய
வருத்தகல்கு

மேவுமர ணுறைபவர்க்குந் துயர்செய்யு மாசையெனும்
விசேகைக்குந்

தோர்புகழ் மந்திரமாஞ் சிந்தையற லுலகிடர்போஞ்
சிந்தையற்றல்.

(இ-ள்) காவில்=பூங்காவில், மதர்=(மதுவுண்டு) களித்த, வண்டென்
ன=அளியைப்போல, பாதலம்=பாதாளமும், விண்=ஆகாயமும், திசையனை
த்தும்=எட்டுத்திக்கு (மாசியவிவை) யனைத்திலும், கணத்தலாவும்=கூடணி
த்திற்சுற்றிக்கொண்டிருக்கும், வாவிவளர்=தாவிவளராகின்ற, மயலொன்றே=

ஓராசையே, வருத்தவினத்தினும் = தன்பங் ளெல்லாவற்றினும், பெரிய = ம
கத்தான, வருத்தல்கும் = (பிறவித்) தன்பத்தைக்கொடுக்கும், மேலுமான்
= விரும்பப்பட்ட கோட்டைக்குள், உறைபவர்க்கும் = வசிப்பவர்களுக்கும்,
துயர்செய்யும் = துக்கத்தைச் செய்யும், ஆசையெனும் = தவாவென்கின்ற, வி
சைக்கே = விசேகவிபாதிக்கு, சிந்தையறல் = சிந்தாத்தியாகமே, தேவர்புகழ்
= அமரர்கள் துதிக்கும், மந்திரமாம் = மந்திராவுஷதமாம், சிந்தையற்றல் =
(அச்) சிந்தாத்தியாகமவந்தால், உடைவர்போம் = சகத்துன்பரிக்கும் = எ.து.

(இ-ரை) பூங்காவில் மதுவுண்டுகளித்த அலியைப்போல பா
தாளமும், ஆகாயமும் எட்டுத்திக்குமாகிய விவையனைத்திலும் சூ
ணத்திற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் தாவிவளராமின்ற ஓராசையேதுன்
ல்லாவற்றினும் மகத்தான பிறவித்துன்பத்தைக்கொடுக்கு
ம். விரும்பப்பட்ட கோட்டைக்குள் வசிப்பவர்களுக்கும் துக்கத்
தைச் செய்யும் துயராவென்கின்ற விசேகர் விபாதிக்கு சிந்தாத்தியாக
மே அமரர்கள் துதிக்கும் மந்திராவுஷதமாம். அச்சிந்தாத்தியாகம
வந்தால் சகத்துன்பரிக்கும் = என்பதாம்.

(உ-ம்) சகத்தைக்கொடுக்கு மோகூர்பேணையிருத்தலின், துயர்செய்யு
மாசையெனும் விசேயென்றார். (இ-ம்) தசதிசையிலுஞ்சுழன்று வருத்தத்
தைக்கொடுக்கின்ற, வாசையைச் சிந்தாத்தியாகத்தாற் கொடுக்காவிட லென்ன
சுகமென்பதாம். (அவி)

ஆசையாவரையுங் கெடுக்குமெனல்.

பைத்தொடியா ராசைகோய் கெட்பீர மனிதனாயும்
பதுமத்தன்னை
முந்திரவிச் சுதிர்போலு மினிர்விக்குல் கனவிடியின்
முனைகூர்வானும்
வெந்தவிறுப் புப்பொறிபு மெனக்கொடிய மனவேட்கை
மேருவொத்தோர்
சுந்தரனா னியர்தீரர் ஞானாயெல் லாமிமைப்பிற்
றுரும்புசெய்யும்.

(இ-ள்) ஆசை = இச்சையானது, பைத்தொடியார் = பசுமையான சொன்
னவையையணித்தமாதரும், கோய் = விபாதிபும் (போலும்) பதமந்தன்னை =
தாமனாமுனையை, முந்திரவி = முதன்மையானருளியனது, சுதிர்போலும் =
நிராண (மலர்த்தவது) போலும், கெட்பீரம் = ஆழ்த்துருத்தையுடைய, மனித

ளையும்=புருடர்க்களையும், மிளிர்விக்கும்= (பகிர்முகமாய்) வெளிப்படுத்தும், கனவிடியின்முனை=வச்சிரத்தின் முனையையும், கூர்= (முனையிற்) கூருள்ள, வாளும்=வாளாயுதத்தையும், வெந்த= (அக்கினியினால்) வெந்த, இருப்புப் பெரியுமென=அயப்பொறியையும்போல, கொடிய=கொடுமையான, மன வேட்டை=மனோரகமானது, மேருகொத்தோர்=மகாமேருவுக் கொப்பான (வுயர்வுள்ள) வர்களையும், சுத்தரஞ்சனியர்=அழகுள்ள ஞானவான்களையும், தீரர்=திடமுள்ளவர்களையும், ஞானை=வீரர்களையும், எல்லாம்=மந்திரியாவ ளையும், இமைப்பில்=கொடியில், துரும்புசெய்யும்=திரணமாக்கும்=எ-று.

(இ-ரை) இச்சையானது புகழையான சொன்னவனையல்லையனி ந்த மாதரும், வியாதியும்போலும், தாமரைமுகையைய முதன் யான சூரியனது திரணமலர்த்துவதுபோலும், அழந்த க டைய புருடர்களையும் பகிர்முகமாய் வெளிப்படுத்தும் வச்சிரத்தி ன் முனையையும் முனையிற் கூருள்ளவாளாயுதத்தையும் அக்கினியி னால் வெந்த அயப்பொறியையும்போல கொடுமையான மனோரக மானது மகாமேருவுக்கொப்பான வுயர்வுள்ளவர்களையும், அழகு ள்ள ஞானவான்களையும், திடமுள்ளவர்களையும், வீரர்களையும், மந்திரியாவாடும் கொடியில் திரணமாக்கும்=என்பதாம்.

(ப-ம்) இச்சையானது, அத்தர்முகியையும் பகிர்முகி யாக்குமென்பார். செம்பிரமணிதையு மிளிர்விக்குமென்றும், அதற்கு மிகுதினவலிமை யில்லை யென்பார், எல்லாமிமைப்பிற் துரும்புசெய்யுமென்றங்கூறினார். (இ-ம்) யா திலும் வல்லமையுள்ள விச்சாத்தியாகம் வாராவிடி லென்னககுமுண்டாமெ ன்பதாம்.

(௮)

சூசாதுடனழிந்து நிறுத்தமுறையான் இப்போகமனுபவித்தந்த
ஸ்தானந் தேகமாதலா லநனை யதன்பின்வைத்
தஃதையுந் தூஷித்தல்.

ஈரித்த குடனரம்பாற் செறிந்துபல விகாரியா
யிரக்கவாடிப்
பூரித்த வுடல்பிறப்பிற் பொலிந்தாலுந் துன்பத்தின்
பொருட்டேயாகும்
பாரித்த சிற்றின்பஞ் சிறுதுன்ப மனுபவிக்கும்
பகர்க்கமெய்போ
னேரிட்ட குணமில்லதுந் துயருளது நீசமுமா
நிலவேறுண்டோ.

(இ-ள்) ஈரித்தகுடல்=குளிர்ந்தகுடலினாலும், கரம்பினாலும், செறித்த=செருக்கும், பலவிகாரியாய்=சுட்பாவலிகாரமுடையதாய், இரங்க=இரங்கும்படி, வாடி=(ஒருபோது) வாடியும், பூரித்த=(ஒருபோது) பருத்துமிருக்கின்ற, உடல்=தேகமானது, பிறப்பில்=(சம்சார) வர்ப்பத்தில், பொலித்தாலும்=பிரகசித்தாலும், துன்பத்தின்பொருட்டேயாகும்=துக்கமிரித்தமேயால், பாரித்த=அதிகரித்த, மித=அற்ப (விஷயத்தால்), இன்பம்=சுகந்தையும், மித=அற்ப (விஷயத்தால்), துன்பம்=துக்கந்தையும், அனுபவிக்கும்=அனுபவியாகின்ற, பார்த்தமென்பால்=சொல்லியவித்தேகத்தைப்போல, கேரிட்ட=கேரான, குணமில்லாதம்=குணமில்லாததும், தயருள்தம்=துக்கமுள்ளதும், ஈசமுமாம்=ஈசமுமாயிருக்கின்ற, நிலையே துண்டோ=தன்மையது வே(ருண்) துண்டோ—எ-து.

(இ-ஈ) குளிர்ந்தகுடலினாலும், கரம்பினாலும், செருக்கும், சுட்பாவலிகாரமுடையதாய் இரங்கும்படி ஒருபோது வாடியும்ஒரு போது பருத்துமிருக்கின்ற தேகமானது சம்சாரவர்ப்பத்தில் பிரகசித்தாலும் துக்கமிரித்தமேயாம். அதிகரித்த அற்பவிஷயத்தால் சுகந்தையும், அற்பவிஷயத்தால் துக்கந்தையும், அனுபவியாகின்ற சொல்லிய வித்தேகத்தைப்போல கேரான குணமில்லாததும், துக்கமுள்ளதும், ஈசமுமாயிருக்கின்ற தன்மையது வேருண்டுண்டோ—என்பதாம்.

(இ-ம்) மாமிசபிண்டமாயி, சரீரமான தின்பம்போல விளங்கினதும் தன்பமேயாதலா லநிலைன்னசுகமுண்டா மென்பதாம். (அஉ)

(இதுவுமது.)

அற்பமதாஞ் சுகாகசத்தி லமுத்துமுட னிலையெனினு
மழிவென்றா லு
கற்பலமென் னகங்கானுக் ககமாசிப் பொறிபகக்க
னாலாடாறுங்
கற்பனைசெய் மனத்தொழும்பு மாகைமனை வியும்வாயுந்
கடையுமங்கே
பற்பலபல் லென்புகளாக் தோரணமு காக்குதற்கும்
பயின்றுதோன் றும்.

(இ-ள்) அகங்கானுக்கு=அகங்காரனென்றும் (பிரகந்த) துக்கு, அக மாசி=பீடம், பொறி=இத்திரியங்களாயி, பகக்கன்=தஷ்டபகக்கன், கா

லோடாறம்=பத்தம், சற்பலசெய்=சங்கற்பஞ்செய்யாசின்ற, மன்தொ
மும்பும்=மனமாயியவடிமையும், ஆசை=ஆசையென்கின்ற, மலையியம்=
இல்லாறும், வாயாக்கையம்=வாயென்னும்வாயிலும், ஆங்கு=அவ்விடத்
திற் (கட்டும்), பற்பல=பலபலவான, பல்வென்புணரம்=தத்தங்களைன்
கிற, தோணமும்=தோணமும், காக்குறக்கும் = காவையவானதமும்,
பயின்ற=பொருத்தி, தோன்றும்=தோன்றுகின்ற, அற்பம்=அற்ப(விஷய)
த்தால், காக்கத்திம்=இன்பதன்பங்கனிவ், அழகுதமுடல்=அழிநாசின்ற
தேகமானது, சித்யபெனினும்=சித்தியமானதும், அழிகென்றதும்=அசித்
தியமானதும், சற்பலமென்=செல்லபயன்பாது—எ-து.

(இ-ரை) அகங்காரனென்னும் சிவகந்தனுக்கு வீடாய் இந்தி
ரியங்களாயிய அஷ்டபசுக்கள் பத்தும் சங்கற்பஞ்செய்யாசின்ற ம
னமாயிய வடிமையும், இச்சையென்கின்ற இல்லாறும், வாயென்
னும் வாயிலும், அவ்விடத்திற் கட்டும் பலபலவான தத்தங்களை
கிற தோணமும், காவைய வானதமும், பொருத்தி தோன்றுகின்
ற அற்பவிஷயத்தால் இன்பதன்பங்கனி லயிநாசின்ற தேகமான
து சித்தியமானதும், அசித்தியமானதும் செல்லபயன்பாது—எ-ம்.

(ப-ம்) ஞானமுண்டான தேகமிருத்தலின், அகங்காரனுக்கதமாயியஉட
லினற்பயமென்னென்றும். (இ-ம்) அகங்காரத்துக்கிடமாயிய வித்தேகமிருத்
ததினதும், போனதினது மென்னக்கமென்பதாம். (அக)

(இதுவுமது.)

சித்யமுத அஞ்செயலு யிவ்வுடம்பும் வேண்டுகென
கிற்கினன்றோ
சித்யில்வரு காலனாற் சிலகாளி லிவையெலாம்
வீத்துபோகு
முதிரமொடு தசையுடைத்தா யுடைவதியல் பாய்த்தாழ்த்தோ
ருயர்க்தோரொத்தே
யதிகசரா மரணமுதற் தாமநியா திவ்வுடலி
லமுடிகென்கொல்லோ.

(இ-ன்) சித்யம்=செய்வதும், அரசம்=காரம், செயலும்=தொ
இவ்வுடம்பும்=(இவைகளையனுபவித்தற்குரிய) வித்தேகமும், சித்தின
இருக்குமாயின், வேண்டுகென = விரும்பத்தக்கவையாம், விதியில்
அல
னம்=சியதிப்படிவாசலின்ற உற்றவனாக, சிலகாளில்=சிந்தித் திவ்,

இவைபெறும்=(சொல்லப்பட்ட) விவைகளனைத்தும், வீந்தபோகும்=கசிக்கும், உதிரமொரிதசையுடைத்தாய்=இரத்தமாய்சமுடையதாய், உடைத்தியல்பாய்=கெடுவதேசபாவமாய், தாழ்த்தோருயர்ந்தோரோத்த=தரித்திரனுக்குஞ் செல்வனுக்கு மொருதன்மையகாய், அதி=யிசவும், தரமறிவாத=பகுத்தறிவாமல், சராமாணமுறும்=சகையுமணமும்பொருத்தும், இவ்வுடவினழகென்சொல்=இத்தேசத்தி லழகென்னையுள்—எ-று.

(இ-றா) செல்வமும், காமிம், தொழிலும், இவைகளை யனுபவித்தற்குரிய வித்தேகமும் இருக்குமாயின் விரும்பத்தக்கவையாம். வியதிப்படிவாராறின்ற கூற்றுவனுல் சிறிதுதினத்தில சொல்லப்பட்ட விவைகளனைத்தும் கசிக்கும். இரத்தமாய்சமுடையதாய் கெடுவதே சுபாவமாய் தரித்திரனுக்குஞ் செல்வனுக்குமொரு தன்மையகாய் மிகவும் பகுத்தறிவாமல் சகையுர் மரணமும் பொருத்தும். இத்தேசத்தி லழகென்னையுள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) தனக்குபகரிக்கின்ற செல்வனுக்கும் அதற்குபலாத தரித்திரனுக்குத் தராதன்மியம்பாராத வித்தேகத்திலென்னசுகமிருக்கு மென்பதாம். (1)

தேகமநீத்தியமெனமுடிந்து நிறுத்தமுறையான் அதந்தமுநீதிவவஸ்தை பாலியமாதலா லதனை யதன்பின்வைத்தஃதையுந் தூஷித்தல்.

மின்னிடத்திற் சரங்கால மேகத்திற் கத்தர்வ

வியன்முதாரி

என்னிலைமை யெண்ணுவோ வெவனவனே யுடனிலைமை

காடுகிற்போன்

மன்னுகிலா தசைக்குபல தொழிற்றரங்கஞ் செறிபிறவி

வாரிதன்னி

லென்னபிறப் பெய்துகினு மினமையிசு துயர்த்துக்

கேதுவாகும்.

(இ-ள்) மின்னிடத்திலுள்=மின்னவிடத்திலும், சரங்காலமேகத்தில்=சரங்குலவாழ்வினிடத்திலும், வியன்=விசாலமுள்ள, கத்தர்வமுதாரி=கத்தர்வெகத்திலும், என்னிலைமைபெண்ணுவோன்=எல்லகிச்சயபுத்திவைப்பவன் எனன்=யாகவே, அவன்=அவனே, உடனிலைமை காடுகிற்போன்=சரங்குலத்தமெய்யாககாடுபவன், (இனிப்பாலதுடனம்) மன்னுகிலாதசைக்கு=கிலாயில்லாமற் சலனத்தைபடைத்து, பலதொழிற்றரங்கஞ்செறி=காளுவிதமான செய்கைகளென்னு மிலகணிதெந்த, பிறவிவாரிதன்னில்=பலசமுத்திரத்தின்

என்னபிறப்பெய்துகிறும்=எச்சகமெடுத்தாலும், இனமை=(அதற்குரிய) பாலப்பருவமானது, மிகுதுயரத்தக்கேதுவாகும்=மிகுத்ததன்பத்துக்குக்காரணமாம்—எ-து.

(இ-னா) பின்னலிடத்திலும், சரப்பருவமுதலினிடத்திலும், விசாலமுள்ள கத்தர்வகைத்திலும், கல்லரிச்சய புத்திவைப்பவன் யாவனோ அவனே சரீரத்தை மெய்யாகாடுபவன். (இனிப்பால தூடணம்) நிலைசில்லாமற் சலனத்தையடைந்து காணுவிதமானசெய்கைகளென்னு மலைகணிகறந்த பவசமுத்திரத்தில் எச்சகமெடுத்தாலும் அதற்குரிய பாலப்பருவமானது மிகுந்த துன்பத்துக்குக் காரணமாம்—என்பதாம்.

கடத்தவகைமென்பது, சிலம்மாணக்குறிபிற்கானும் ஆகாயத்தில் விசித்திரவண்ணங்களாய் மாடகூடமாதிக்களாகப் பரிணமித்துக் கணத்தில் வேறு பாடடைகின்ற குரியகிரணங்களாம். (இ-ம்) அசத்தியமான தேகத்தைச் சத்திபமாக கம்புதலினு லென்னகைமுண்டா மென்பதாம். (அதி)

சலனமுள்ளது சைசவமெனல்.

நொலைவறுமா பத்தெளிமை சொல்லின்மை மடமாகைத் துவட்சியெய்தி

யுலைவுறுகை சவத்துடனே யுலையியல்பா மனங்கூடி

யோதகீரி

னலைமடவாச் சிறியவனின் கொழுந்தொடுமின் னிவைக்கெல்லா மலைவுகற்பித்

தலைதலுறு காய்போல மலமருந்து மற்பத்தான்

மகிழ்வாடும்.

(இ-ன்) நொலைவறுமாபத்து=கீக்கை வாய்த்தையும், எளிமை=தளர்வையும், சொல்லின்மை=பேச்சின்மையையும், மடம்=அறியாமையையும், துசை=இச்சையை, துவட்சி=துவளையும், எய்தி=அடைத்து, உலைவுறு=சஞ்சலப்படுகின்ற, சைசவத்துடன்=ஆழத்தைப்பருவத்தோடும், உலையியல்பாமனங்கூடி=சஞ்சலசபாவமான மனதுசேர்த்து, ஒதகீரினை=கடலினையுளும், மடகாள்வியி=மாநீர்களுடையகண்ணும், அனலின் கொழுத்து=அக்கிலிக்கொழுத்துகளும், பின்=மின்னல்களும், இவைக்கெல்லாமலைவுகற்பித்து=இவையனைத்திற்குஞ் சஞ்சலமற்பியாசிப்பித்து, அலைதலுறும்=அலையப்பட்ட, காய்போல=ஞாணியைப்போல, மலமருந்தம் = மலத்தைப்புகி

கும், அற்பத்தால்=அற்ப(விடய)த்தால், மனமும்=சந்தோஷிக்கும், வாடும்=துக்கிக்கும்—எ-து.

(இ-ஊ) நீங்காதவாபத்தையும், தளர்வையும், பேச்சின்மையையும், அறியாமையையும், இச்சையையும், துவனிலையும் அடைந்து சஞ்சலப்படுகின்ற குழத்தைப்பருவத்தோடும் சஞ்சலகபாவமான மனதுசேர்ந்து கடலினலைகளும், மாதர்களுடைய கண்களும், அக்கினிக் கொழுந்துகளும், மின்னல்களும் இவையனைத்திற்குஞ் சஞ்சலமற்பியாசிப்பித்து அலையப்பட்ட ஞானியைப்போல மலத்தைப்புகிக்கும், அற்பவிடயத்தால் சந்தோஷிக்கும், துக்கிக்கும்.

(இ-ம்) அலைமுதலானவைகளிலு மதிகசஞ்சலத்தையுடைய பாஸப்பருவத்தி லென்னக்கமென்பதாம். (அக)

சைசவமறியாமைக் கிடமாமெனல்.

மண்ணுக்கும் விண்மதியை வரவழைக்கு மிம்மடமை

மகிழ்ச்சியாமோ

கண்ணுகரு தாய்தத்தை யுற்றோர் மூத்தோ ரொவர்க்கு

நடுக்கங்கூரும்

புண்ணுறுசை சவம்பயத்துக் கிடமாகுவ் குற்றமெலாம்

பொதித்தகூடா

மெண்ணும விவேகவிடன் வாழ்மனையாம் யார்க்குமிதி

லின்பமெய்தா.

(இ-ன்) மண்ணுக்கும்=மண்ணைப்புகிக்கும், விண்மதியை=ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனை, வரவழைக்கும்= (தன்விடத்தில்) வாழ்வதுகூப்பிதும், இம்மடமை=இவ்வறியாமை, மகிழ்ச்சியாமோ=சுகத்தின் (பொருட்) டாமா கண்ணுகரு=அடையாளிற்ற வுபாத்தியாயருக்கும், தாய்=மாதாபிதக்கும், தத்தை=பிதாவிற்கும், உற்றோர்=உறவினர்க்கும், மூத்தோர்=மூன்பிறந்தவருக்கும், எவர்க்கும்=மற்றவருக்கும், நடுக்கங்கூரும்=நடுக்கமிகுவின்ற, புண்ணுறு=சோதலுள்ள, சைசவம்=பாஸப்பருவமானது, பயத்தக்கிடமாகும்=அச்சத்துக்குள்ளானமாம், குற்றமெலாம்=பொதித்தகூடாம்=பிழைகளனைத்தினைத்தொகுச்சாமாம், எண்ணும்=குறிக்கப்பட்ட, விவேகவிடன்=அவிவேகமெண்ணுந்தன், வாழ்மனையாம்=வாழ்ந்தருவிடாகும், யார்க்கும்=யாவருக்கும், இலின்பமெய்தா=இப்பவத்திற் காமுண்டாகாத—எ-து.

(இ-னா) மண்ணைப்பிசிக்கும் ஆகாயத்திலுள்ளசந்திரனைத் தன்
வி. த்தில் வாவென்றுகூப்பிடும் இவ்வறியாமை கருத்தின்பொருட்
டாமா? அடையாசின்ற வபாத்தியாயருக்கும், மாதாவிற்கும், பிதா
விற்கும், உறவினர்க்கும், முன்பிறந்தவருக்கும், மற்ருவருக்கும்
கடுக்கியிருக்கின்ற கோதலுள்ள பாலப்பருவமானது அச்சத்துக்கு
ஸ்தானமாகும். பிழைகளைத்து நிறைந்த பஞ்சரமாகும். குறிக்கப்ப
ட்ட அவிவேகமென்னும் தூர்த்தன்வாழ்நற்கு விடாகும். யாவருக்
கும் இப்பருவத்திற் கருமுண்டாகாது—என்பதாம்.

(ப-ம்) பிறக்கையிற்றுகே தறக்கின்ற விவேகமிருத்தலின், அவிவேக
விடன்வாழ்மையாமென்றார். (இ-ம்) அறியாமைமுதலிய கலகருற்றமு ந்
திறத்திருக்கின்ற பாலப்பருவத்தா லென்பபயனைன்பதாம். (அள)

{ பாலண்டணமுடித்து சிறுத்தமுதையான் அகின் முய }
{ த்சியே டெனவனமாதலா லதனையதன் பின் }
{ வைத்தகைதயுத் துஷித்தல். }

இப்பருவத் தகர்த்தமகன் றிடரில்வீழ் மெவ்வனத்தி
லேறிகெஞ்சா

மொப்பரிய பொத்திலுறை காமனெனும் பேயறைய
வுள்ளம்வாழிஞ்

செப்பரிய விரிவுடைத்தாய்த் தெளிந்துபரி சுத்தமாய்ச்
சிறத்தேனா

மைப்புயனா னநிரீர் போன் மதிகலக்கு மெவ்வனத்தின்
மயங்குகானில்.

(இ-ன்) இப்பருவத்தில்—இவ்வாபப்பருவத்திலுள்ள, அகர்த்தமகன் து
=அகர்த்தமகன் றிடத்து, இடரில்வீழ்=தூன்பத்தில்விழுக்கின்ற, எவ்வனத்தி
லேறி=எவ்வனப்பருவத்தையடைந்து, கெஞ்சும்=மனமென்னும், ஒப்பரிய
பொத்திலுறை= (இழிவிற்) சமானமில்லாதபொத்தில்கொக்கும், காமனெனா
ம்=மனம்தனென்கின்ற, பேயறைய=பேயடிக்க, வுள்ளம்வாழிம்=மனமெ
லியும், மறி=அறிவானது, செப்பரிய=செய்துநற்கரிய, விரிவுடைத்தாய்=வி
த்தியாப்பியாசத்தினால் வந்தாசமுடையதாய், தெளிந்து= (குறுபணியாற்
றெலியுந்து, பரிசுத்தமதாய்= (சந்திருத்தியத்தினும்) பரிசுத்தமாகி, சிறந்த
தேனும்=சிறப்புள்ளதானாலும், மைப்புயல்=கார்காலத்தினது, நதிரீர்போல்
=ஆற்றுச்சலம்போல, எவ்வனத்தில்=எவ்வனப்பருவத்தில், மயங்குகானில்
=செருக்காலத்தில், கலக்கும்=கலக்காமம்—எ-து.

(இ-ஊ) இவ்வாலப்பருவத்திலுள்ள அறுத்தங்களைக்கட்டித் துன்பத்தில் விழுவின்ற எவ்வனப்பருவத்தையடைந்து மனமென் னும் இழிவிற் சமானமில்லாத பொந்தில்வருக்கும் மனமதனைக்கி ன்ற பேயடிக்க மனமெனையும். அறிவானது சொல்லுதற்கரிய வித் தியாப்பியாசத்தினால் விஸ்தாரமுடையதாய் சூருபணியாற் றெளி வற்றுச் சற்கிருத்தியத்தினுற்பரிசுத்தமாகிச்சிறப்புள்ளதானும்கா ர்காலத்தினது ஆற்றுச்சலம்போல எவ்வனப்பருவத்தில்சோருக்கா லத்தில் கலக்காமம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) தெளித்தவநிலையுந் கலக்குகின்ற காயத்தையுடைய வெவ்வன த்தினு லென்னசுகமென்பதாம். (அச)

எவ்வனங் காமத்துக் கிடமாமெனல்.

கருத்தெனுமான் மருண்டோடி விடயமெனுத் குழியில்விழக் காயமென்னு

மருத்தலத்தி லெவ்வனமால் கடுக்கான லெழுந்துமிக வளராநிற்கும்

பெருத்ததுய ரினமைகல மெவ்வனவுண் டல்வளவும் பெருகாநிற்கு

மருத்திகளு மெவ்வனமங் வளவுமவினாற் தெழுந்துமிக வளர்த்தஞ்செய்யும்.

(இ-ன்) கருத்தெனுமான்=மனதென்னுமறியானது, மருண்டோடி=மய க்கிப்போய், விடயமெனும்=விடபங்களைக்கின்ற, குழியில்விழ=படுகுழி யில் வீழும்பொருட்டு, காயமென்னும்=தேகமென்கின்ற, மருத்தலத்திள்= பாலைநிலத்தில், எவ்வனமாம்=எவ்வனமென்கின்ற, கடுக்கானல்=கொடிய பேய்த்தோனது, எழுத்து=உண்டாகி, மிகவளராநிற்கும்=மிகவுமளரும், பெருத்ததுயர்=மிகுத்ததுன்பமானது, இளமைகலம்=எவ்வனத்தினின்பம், எவ்வனவுண்டு=எம்மட்டிருக்கின்றதோ, அவ்வளவும்=அம்மட்டும், பெருகா நிற்கும்=வளரும், அருத்திகளும்=ஆசைகளும், எவ்வனமெவ்வளவும்=இள மை பெம்மட்டிருக்கின்றதோ எம்மட்டும், வினாத்தெழுத்து=வேகமுற்றெ ழுத்து, மிகவளர்த்தஞ்செய்யும்=மிகவுமளர்த்தங்களைச்செய்யும்—எ-து.

(இ-ஊ) மனதென்னு மறியானது மயங்கிப்போய் விடயங்க ளென்கின்ற படுகுழியில் விழும்பொருட்டித்தேகமென்கிற பாலை

லத்தில் எவ்வனமென்ற கொடிய பேய்த்தேரானது உண்டாகி மிகவும்வளரும். மிகுந்ததுப்பமானது எவ்வனத்தினின்பம் எம்மட்டிருக்கின்றதோ அம்மட்டிவ்வளரும். ஆகைகளும் இளமையெம்மட்டிருக்கின்றதோ வம்மட்டிவ்வேகமுற்றெழுத்து மிகவு மகர்த்தங்களைச்செய்யும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மனதுமயங்கி விடயத்திற்சென்ற துன்பலின்பங்களில் வருத்து மகர்த்தத்துக்கேதுவான வெவ்வனத்தி லென்னசெய்யென்பதாம். (அக)

சற்குணமுள்ள வெவ்வன மரிதெனல்.

எத்திறத்தோ எவ்வனமா மிடைபூற்றைக் கடந்தெளிதி

சேறவல்லோ

ரத்திறத்தோ ரோபுருட ரவர்களே தொழற்குரியோ

ரவரோசான்றோர்

மெய்த்திறத்தோர் சேரிடமாய் விசயகிதி படைத்தருளால்

விளங்காசிற்றஞ்

சுத்தகுண வெவ்வனமில் வுலகிலுளதோ விசம்பிற்

குழகாமிண்டோ.

(இ-ள்) எவ்வனமாம்—எவ்வனமென்கின்ற, இடைபூற்றைக்கடந்து—விக்கினத்தைத்தாண்டி, எளிதின்—இலேசாக, ஏறவல்லோர்—(முத்தியிற்) சேரவலியுள்ளவர்கள், எத்திறத்தோர்—எத்தன்மையுள்ளவர்களோ, அத்திறத்தோர்—அத்தன்மையுள்ளவர்களே, புருடர்—புமான்கள், அவர்களே—அப்புருடர்களே, தொழற்குரியோர்—(எல்லாராலும்) வணங்குதற்குரியர், அரவரோசான்றோர்—அவர்களே யறிஞர்கள், மெய்த்திறத்தோர்—உண்மைகிலையுள்ளசத்துகளைச் சேரிடமாய்—சார்த்தமுள்ளதாமாயும், விசயகிதிபடைத்த—விசயசம்பந்தப்பெற்ற, அருளால்—கருணையினால், விளங்காசிற்றஞ்—பிரகாசியாகின்ற, சுத்தகுணவெவ்வனம்—பரிசுத்தமான குணத்தையுடைய வெவ்வனமானது, இவ்வுலகிலுளதோ—இச்சகத்தின்கண்ணுடோ, விசம்பிற்—ஆகயத்தில், குழகாமிண்டோ—கிறைந்தனமுண்டோ—எ-து.

(இ-னா) எவ்வனமென்கின்ற விக்கினத்தைத்தாண்டி இலேசாக முத்தியிற்றோ வலியுள்ளவர்கள் எத்தன்மையுள்ளவர்களோ அத்தன்மையுள்ளவர்களேபுமான்கள். அப்புருடர்களே எல்லாராலும் வணங்குதற்குரியர், அவர்களே யறிஞர்கள். உண்மைகிலையுள்ள

ந்துக்கள் சார்தற்கு ஸ்தானமாயும் விபேசம்பத்தைப்பெற்று கருணையினால் பிரகாசியாநின்ற பரிசுத்தமானகுணத்தையுடைய வெவ் வனமானது இச்சகத்தின்கணுண்டோ? ஆகாயத்தில் நிறைந்தவன முண்டோ? —என்பதாம்.

(டம்) சவானுபூதியைச் சமாதியிலிருந்து சாதித்த சகசமாக்குதற் கெவ்வனஞ்சாகாயமாதலின், சத்தகுணமெவ்வன மிவ்வலகுணமோ வென்றார். (இம்) விடயசகத்தைக்கிப் பரமசகத்தை யடைவிப்பதற் கேதுவான வெவ்வனமில்லாவிடி. நென்னசகமென்பதாம். (கம்)

எவ்வனநூடனமுடிந்து நிறுத்தமுறையான் அந்நுழக்கியமான போகத்துக்குத் தகுந்தநாயுத் சருவவிடய சமஷ்டிநுபமாயு மிருக்கின்றது ஸ்திரீகளாகையா லவர்களை யதன்பின் வைத்தவரது தேகசட்கக்களைத் தூடித்தல்.

வேறு.

சத்துறு நரம்போ டென்பு தசை செறிபாவை யொப்பா ரெந்திரத் தியங்கு மங்க பஞ்சரத் தினிமையென்னே கந்த மென்குமுலார் கண்ணிற் றேறசை கண்ணீர் புண்ணீர் சிந்தையிற் பிரித்து நோக்கிற் சிரிதேன் மோகஞ் செய்வாம்.

(இன்) சந்த=கணுக்களும், உறுநரம்பு=பொருத்திய நரம்புகளும், என்பு=எலும்புகளும், தசை=மாயிசங்களும், செறி=செருங்கிய, பாவையொப்பார்=பிரதமையையொத்த மகளிருடைய, எந்திரத்தியங்கும்=குத்திரத்தி லாரும், அங்கபஞ்சரத்தினிமையென்னே=சரீரமாகிய கூட்டி வென்னசகம், கந்தமென்குமுலார்=வாசனையுள்ள மிருதுவான கூத்தையுடைய மாதர்கள், கண்ணில்=கேத்திரத்தில், தோல்=தோலையும், தசை=மாயிசத்தையும், எண்ணீர்=கண்ணீரையும், புண்ணீர்=இரத்தத்தையும், சிந்தையில்=மனதினால், பிரித்தனோக்கில்=பகுத்துப்பார்க்கில், சிரிதேல்=சிறப்பாவிட, மோகஞ்செய்வாம்=இச்சிப்பாம்—எ-று.

(இ-னா) கணுக்களும், பொருத்திய நரம்புகளும், எலும்புக ளும், மாயிசங்களும் செருங்கிய பிரதிமையையொத்த மகளிருடை ய குத்திரத்திலாரும் சரீரமாகிய கூட்டி வென்னசகம். வாசனையு ள்ள மிருதுவான கூத்தையுடைய மாதர்கள் கேத்திரத்தில் தோலையும், மாயிசத்தையும், கண்ணீரையும், இரத்தத்தையும் மனதினால் பகுத்துப்பார்க்கில் சிறப்பாவிட இச்சிப்பாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மாதர்களுடையும்கேத்திரத்தையும், பகுத்துப்பார்க்கி விவைக
வி லென்னசுகமுண்டெளிபதாம். (கக)

மகளிர்தனதூடனம்.

மேருவின் குவட்டின் வீழும் விரிதிகைக் கங்கை நீர்போ
லாசமுற் நிலங்குகின்ற வணியிசுழ மடவார் கொங்கை
யூரயன் மயர்ந்த கன்னி லுற்றபோதுருண்டைச் சோற்றி
சேருறு கவளம்போல விரிதிகை காய்க மய்க்கும்.

(இ-ன்) மேருவின் குவட்டின் = மகாமேருவினுச்சிவின்னும், வீழும் =
வீழாநின்ற, விரிதிகை = விரித்தலையையுடைய, கங்கைநீர்போல் = கங்காசல
த்தைப்போல, ஆசமுற்றிலங்குகின்ற = முத்துமாலையொருத்திலினங்குகின்ற,
அணியிசுழ = அழகியவாபரணத்தையணிந்த, மடவார்கொங்கை = மாதர்களு
டையதனங்களானவை, ஊரயல் = ஊர்ப்புறத்திலுள்ள, மயானத்தன்னில் =
சுமரட்டில், உற்றபோது = அடைந்தகாலத்தி (விதனை), சேருறு = சேராகக்கி
டைத்த, உருண்டைச்சோற்றின் = பிடித்தவன்னத்தின், கவளம்போல = கவ
ளத்தைப்போல, விரிதிகை = விரிசையரிசையாக (வந்து), காய்கடுக்கும் =
ஞானிகளானவபுகிக்கும் = எ-து.

(இ-னா) மகாமேருவினுச்சிவின்னும் வீழாநின்ற விரிந்த
வலையையுடைய கங்காசலத்தைப்போல முத்துமாலையொருத்தி வி
ளங்குகின்ற அழகிய வாபரணத்தையணிந்த மாதர்களுடைய தன
ங்களானவை ஊர்ப்புறத்திலுள்ள சுமரட்டிலடைந்தகாலத்தி வித
னை சேராகக்கிடைத்த பிடித்தவன்னத்தின் கவளத்தைப்போல வரி
சை வரிசையாகவந்து ஞானிகளானவை புகிக்கும் = என்பதாம்.

(இ-ம்) ஊரணங்களை வைக்கப்பட்டபொழுதும், அந்தத்தினுய்கள்முத
லானவை பட்டப்பதற்கு யோக்கியமாயிருக்கின்ற ஸ்திரீகளினது தனத்திலெ
ன்ன வழங்குகின்றதாம். (கஉ)

மகளிரைச் சுவாலையாகவு மிந்தனமாகவுந்தூடித்தல்.

மேவுதற் கரிதாய்க் கேசம் புகையதாய் விழியாற் நீக்குந்
தீவினைச் சிதைசேர் மாதொனுக் களற் திரணம்போல
யாவகைச் சுடாது தூசத் தெரிவின்ற காகத்திக்குப்
பாவையச் சூளிர்த்தமேனி பசையிலர் விறகாமே.

(இ-ள்) மேவுதற்கரிதாய்=தடைதற்கரிய ருள்ளதாயும், சேஷம்புகையதாய்=உந்தலென்னுந் அமுள்ளதாயும், விழிதீக்கும்=கண்ணென்னுந் தீக்கின்ற தொழிலையுடையதாயுமிருக்கின்ற, தீவினை=பாவமென்னும், கண்ணு=அக்கினியின், மாதொனுஞ்சிகை=மகன்சொன்னுஞ்சுவாயியானது, சேர்=சேருகின்ற, திரணம்போல=தரும்பைப்போல, யாவனாத்தாது=எவனாத்தானெரிக்காது, அரத்தெரிசின்ற=சேய்மையிலெரிசின்ற, கரகத்தீக்கு=கரகாக்கினிக்கு, பாவையர் குளிர்ந்தமேனி=மடவாருடைய குளிர்ந்ததேகமானது, பசையிலுவிததாய்=உலர்ந்தகாட்டமாய்—எ-று.

(இ-ஊ) அடைதற்கரிய ருள்ளதாயும், உந்தலென்னுந் அமுள்ளதாயும், கண்ணென்னுந் தீக்கின்ற தொழிலையுடையதாயுமிருக்கின்ற பாவமென்னும் அக்கினியின் மகனொன்னுஞ் சுவாயியானது சேருகின்ற தரும்பைப்போல எவனாத்தானெரிக்காது. சேய்மையினாலெரிசின்ற கரகாக்கினிக்கு மடவாருடைய குளிர்ந்ததேகமானது உலர்ந்தகாட்டமாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இம்மையிற் கரகாக்கினியாலெரிப்பது மறுமைக்கு கரகாக்கினியையுண்டாக்குவதுமான மின்னொரித்தி லென்னசகமென்பதாம். (கக)

மகனினா வலையாகவந் தூண்டிலி

னினாயாகவந் தூடித்தல்

மாமடஞ் செறித்த கெஞ்சின் மனிதராம் புட்பிடிக்கக்
காமனும் வேடன்னிசும் வலையொப்பார் கருங்கண் மாதர்
திமனச் சேரார் சன்மச் சிறுகுழி மீன மாதர்
கேமவா தனைக்கயிற்றுத் தூண்டிலுக் கிளையு பொப்பார்.

(இ-ள்) கருங்கண்மாதர்=கரியவிழிலையுடைய மகனின், மாமடஞ் செறித்தகெஞ்சின்=மிருத்தவறிபாமை நிறைந்தமனையுடைய, மனிதராம் புட்பிடிக்க=மாவிடபாசியபசுநையபிடிக்கும்பொருட்டு, காமனும்வேடன்னிசு=கருமெ ரொதுணவன், விசும்வலையொப்பார்=எறியநின்றவலைக்குச் சுவானபாவர்கள், திமனச்சேரார்=தொடியமனமென்பின்ற வனதுநிறைந்த, சன்மச்சிறுகுழி=பிறவியென்னுஞ் சிறுகுளத்திற், மீனமாதர்க்கு=மனிதராய்வினைக்கீய்த்தற்கு, எமவாதனைக்கயிற்று=காலவாதனைபென்னும் பாசத்திற் (பூட்டிய), தூண்டிலுக்கு=தூண்டிற் (முன்னின்று), இளையொப்பார்=இளையாகிய மாமிசத்துக்கிணையாவார்—எ-று.

(இ-நா) கரியவிறிகளை யுடைய மகளிர்கள் மிகுத்த வறியாமை விறைந்த மனதையுடைய மானிடராகிய பகுவியைப் பிடிக்கும்பொருட்டு மனம்தனாகிய கிராதனுவன் எறியாகின்ற வலைக்குச் சமானமாவார்கள். கொடியமன்மென்கின்ற வளறுகிறதை பிறவியென்னுஞ் சிறுஞானத்தில் மனிதராகிய மீனைக்கவர்த்தற்கு காலவாதனையென்னும் பாசத்தின்பூட்டிய துண்டின்மூன்வினுள்ள இனாயாகிய மாயிசத்துக் கிணையாவார்—என்பதாம்.

துண்டிலென்னு மேழாம்வேற்றுமை துண்டிலுக்கென காண்காம் வேற்றுமை மயக்கமாயிற்று. (இ-ம்) அறிவிலரான மனிதரைப்பிடித்துக்காமத்திலழுத்தித் துக்கம் விளைவிப்பதற்குக் காரணமான மாதரிடத்தென்னகக மென்பதாம். (கச)

மகளி ரின்பத்தைத் துடித்தல்.

முதுதுயர் பூட்டாற்பூட்டி முடிவில்கா மாறியென்னும் புதுமணி வைத்தசெப்பாம் பூவைய ரின்பம் வேண்டே னிதுதசை யிதுகெய்த் தோவொன் பிதுகரம் பிதுவென் றெண்ணில் விதுமுக மாதர் வேட்கை விரோதமாஞ் சிறிதுகளில்.

(இ-ன்) முதுதுயர்=மிகுத்ததுக்கத்தை, பூட்டி=பூட்டி (விருக்கின்ற), பூட்டு=பூட்டாகவும், முடிவில்காமாறியென்னும்=முடிவில்காத விராகத்த வேஷங்கொள்கின்ற, புதுமணியைத்தசெப்பாம்=மிகுத்த விரத்தினங்கள் வைத்திருக்குஞ் சம்புடமாகவுமிருக்கின்ற, பூவையரின்பம்வேண்டேன்=மாதர்களது சுகத்தையும்பேன், இதுதசை=இதுமாயிசம், இதுகெய்த்தோர்=இதுவிரத்தம், இதுவென்பு=சுதஸ்தி, இதுகரம்பென்று=இதுகரம்பென்று, என்னில்=விசாரித்தில், விதுமுகமாதர்=சந்திரவதனத்தையுடைய மகளிரது, வேட்டி=ஆசையானது, சிறிதுகளில்=சிலதினத்தில், விரோதமாம்=பகையாம்—எ-று.

(இ-நா) மிகுத்ததுக்கத்தைப் பூட்டிவிருக்கின்ற பூட்டாகவும், முடிவில்காத விராகத்துவேஷங்கொள்கின்ற மிகுத்த விரத்தினங்கள் வைத்திருக்குஞ் சம்புடமாகவுமிருக்கின்ற மாதர்களதுசுகத்தை விரும்பேன். இதுமாயிசம், இதுவிரத்தம், சுதஸ்தி, இதுகரம்பென்று விசாரித்தில் சந்திரவதனத்தையுடைய மகளிரது ஆசையானது சிலதினத்தில் பகையாம்—என்பதாம்.

(ப-ம்) மோக்ஷஸ்தசுமிவினித்தியசுமிருத்தலின், பூதவயின்பம் வேண்டேனென்றார். (இ-ம்) துக்கத்தைக்காப்பதையும், இராகாதி தோஷங்களுக்கிடமாயுமிருக்கின்ற மாதர்களினுருவத்தை விசாரிக்கி லதிலென்ன சுகமிருக்கின்றதாம். (கடு)

மகளிரின்பநீங்கலே பேராநத்தமெனல்.

பாரியை யுடையோன் யாவ னவனுக்கே பற்றும் போக நாரியை யில்லாதாற்குப் போகத்தி னலமென் குண்டாங் காரிகை தன்னை நீங்கிற் கருத்துறு சுகத்து நீங்கும் பேரியல் சுகத்து நீங்கிற் பிரிவில்பே ரின்பமுண்டாம்.

(இ-ள்) பாரியையுடையோன்யாவன்=மனைவியையுடையவ னெவனோ, அவனுக்கேபோகம்பற்றும்=அவனுக்கே போகத்திலாசையுண்டாம், நாரியை யில்லாதாற்கு=மனைவி யில்லாதவனுக்கு, போகத்தி னலமென்குண்டாம்=புணர்ச்சியின்ப மெவ்விடத்துண்டாகும், காரிகைதன்னைநீங்கில்=போகத் துக்கிடமான பெண்ணைவிடில், கருத்துறுசுகத்துநீங்கும்=மனதின் கண்ணுள் ள வுலக்பந்தம்போம், பேரியல்சுகத்துநீங்கில்=நாமமாத்திரமான வுலகநீக்கி னால், பிரிவில்பேரின்பமுண்டாம்=நீங்காதபேராநத்தமுதயமாம்—எ-று.

(இ-கா) மனைவியையுடையவ னெவனோ அவனுக்கேமோக த்திலாசையுண்டாம். மனைவியில்லாதவனுக்குப்புணர்ச்சியினின்ப மெவ்விடத்துண்டாகும். போகத்துக் கிடமான பெண்ணைவிடில் மனதின் கண்ணுள்ள வுலக்பந்தம்போம். நாமமாத்திரமான வுலகநீக்கினால் நீங்காத பேராநத்தமுதயமாம்—என்பகாம்.

(இ-ம்) மகளிர்ச்சையை நீக்குவாரணத்தினும் நிரியசுநீக்கிச் சுகமுதய மாமென்பதாம். (கடு)

மகளிரின்பத்தை விரும்பேனெனல்.

வந்துறு போதினன்றாய் வரியளிச் சிறகு போலச் சந்தித் தஞ் சலித்துத் தள்ளற் கரியதாம் போகத் தன்னை மூன்றுகோய் மரணமூப்பு சூதலவாக் துயர்கட் தஞ்சிச் சிந்தையில் விரும்பே னெனென் சேர்வரும் பதத்தைச்சேர்வேன்.

(இ-ள்) வந்துறுபோதினன்றாய்= (விசாரயின்றி) வருஞ்சமயத்தி னின்பமாயிழும், (வந்தயின்) வரியளிச்சிறகுபோல=இசை (பாடாநின்ற) வண்டி.

னதிமகைப்போல, சந்ததஞ்சலித்த=எக்ளமுஞ்சஞ்சலிப்பதாயும், தன்ன
ற்கரியதாம்=கீக்குதற்கரியதாயும் (மிருக்கின்ற), போகத்தலை=மகளிரனுபோ
கத்தை, மூத்துசேய்=முதன்மையான வியாதியும், மரணம்=இறப்பும், மூ
ப்பு=வயோதிகமும், முதலவாம்=ஆதிபாண, தயர்=ட்கஞ்சி=தன்பங்களுக்கு
ஞப்பயந்து, சிந்தையில்=மனதில், விரும்பேன்=இச்சிக்கேன், என்னை=எ
ப்படி, சேர்வரும்பதத்தைச்சேவேன்=இனியடைதற்கரிய பிரமபதத்தைய
டைவேன்—எ-து.

(இ-அ) விசாரமின்றி வருஞ்சமயத்தி லின்பமாகியும், வந்த
பின் இசைபாடாசின்ற வண்டினதிறகைப்போல எக்காலமுஞ் சஞ்
சலிப்பதாயும், கீக்குதற் கரியாய்மிருக்கின்ற மகளிரனுபோகத்தை
(முதன்மையான வியாதியும், இறப்பும், வயோதிகமும், ஆதியான
துன்பங்களுக்குப் பயந்து) மனதில் இச்சிக்கேன். எப்படி இனிய
டைதற்கரிய பிரமபதத்தையடைவேன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வரும்போதென்பமும் உத்தபின் தன்பமுமாய் வருத்ததின்றமா
தர்கள் சுகத்ததீகிப்பரமசுகத்தை யடைவேனென்பதாம். (கௌ)

ஸ்த்ரீ தூடணமுடிந்து நிறுத்தமுறையான் ஸ்த்ரீ முத
லிய போகங்களை யனுபவிப்பதற்குச் சத்தியில்லா
திருந்து மவைகளி லிச்சையுள்ளது மூப்பா
கையாலதனை யதன்பின் வைத்
தஃதையுந் தூடித்தல்.

ஈறுறு சைசரந்தை யெவ்வனம் விழுங்கு மித்தை
மாறுறு சைவிழுங்கு மயக்ககோய் வருத்த மிக்க
பேறுறு சைசரைக் கொண்டாற் பேரறி வகன்றிட் டோடும்
வேறுறு வணங்கான் முன்னை மெல்லிய லகலு மாபோல்.

(இ-ன்) ஈறுறு=முடிவுபெறுத, சைசவத்தை=பால்பருவத்தை, எவ்வ
னம்விழுங்கும்=எவ்வனமானது விழுங்கியிரும், இத்தை=இவ்வெவ்வனத்
தை, மாறுறு=வேறுபடுத்துகின்ற, சைவிழுங்கும்=மூப்பானதுவிழுங்கும்,
மயக்கம்=மயக்கமும், கோய்=வியாதியும், வருத்தம்=துன்பம் (மூடிபு
வைகளை) மிக்கபேறுறு=மிகவும்பயனுள்ளபடிய, சைசரைக்கொண்டால்
வார்த்திகம்வந்தால், வேறுறுமணங்களை=இரண்டாம் (விவாகத்திலவந்த)
மனைவியால், முன்னைமெல்லியல்=முன்னுள்ளமனைவியானவள், அஃது
போல்= (புருடன்மனதிலின்று) கீக்குவதுபோல, பேரறிவகன்றிட்டோடு
ம்=முதிர்ந்தவறிவுபிரித்தோடும்—எ-து.

(இ-அ) முடிவுபெறாத பாலப்பருவத்தை எவ்வளமானது விழுங்கியும், இவ்வெவ்வனத்தை வேறுபடுத்துகின்ற மூப்பானது விழுங்கும். மயக்கமும், வியாதியும், துன்பமுமாகிய வினைவகை மிகவும் பயனாகவுடைய வார்த்திகம்வந்தால் இரண்டாம் விவாகத்திலவந்த மனைவியால் முன்னுள்ள மனைவியானவன் புருடன்மனதினின்று நீங்குவதுபோல முதிர்க்தவறிவு பிரிந்தோடும்—எ-ம்.

(இ-ம்) தெளித்தவறிவை புதிர்க்குத்துன்பமயமான வயோதிகப்பருவத்திலென்னசக மிருக்கின்றதாம். (கஉ)

சலாயின் துற்குணங்களை யுடாத்தல்.

புனாயுடனெகிழ்வு சோர்வு பொருத்திய லோபத் துன்பங்கடையுந் கருமத் தன்னில் வலியின்மை கடுகோய் தோற்றம் வகாபொருள் செயமாட் டாமை மைந்தரோ முதலோர் நிக்தை சகா ககா வருகாலத்துத் தருத்துயர் விவிதமாகும்.

(இ-ள்) சகாகாவருகாலத்து=வார்த்திகம்வரும்போதில், புனாயுடல்=வெத்தவாரமுள்ள சரித்தில், கெகிழ்வு=தளர்வும், சோர்வு=மறதியும், பொருத்தியலோபம்=அமைத்திராசின்றவாசையும், துன்பம்=துயரமும், கடையுந்=(செய்தம்) எனவுள்ளனவாகிய, கருமத்தன்னில்=காரியங்களில், வலியின்மை=(செல்லுதற்குச்) சத்தியில்லாமையும், கடுகோய்தோற்றம்=கொடியவியாதி யுண்டாதலும், வகாபொருள்=குறிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களை, செயமாட்டாமை=சம்பாதிக்கத் தடுமாற்றமும், மைத்தரோ=புத்திரன் முதலியவர்களாத் (செய்யப்பட்ட) நிக்தை=பழிப்பு (மாயவிலக்க) தருத்துயர்=கொடாசின்ற துக்கமானது, விவிதமாகும்=காலவிவிதமாகும்—எ-று.

(இ-அ) வார்த்திகம்வரும்போதில் வெத்துவாரமுள்ள சரித்தில் தளர்வும், மறதியும், அமைத்திராசின்ற வாசையும், துயரமும், செய்தற்களவுள்ளனவாகிய காரியங்களில் செல்லுதற்குச் சத்தியில்லாமையும், கொடிய வியாதி யுண்டாதலும், குறிக்கப்பட்ட வஸ்துக்களை சம்பாதிக்கத் தடுமாற்றமும், புத்திரன் முதலியவர்களாத் செய்யப்பட்ட பழிப்புமாகிய விவகொடாசின்ற துக்கமானது காலவிவிதமாகும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சரித்தளர்க்கிழுதலான காலவிதிக்களத்துத் துன்பமதுபவித்தற்குரிய வயோதி பருவத்திலென்னசகமிருக்கின்றதாம். (கஉ)

சனாயிலுள்ள நித்தையையு மாகையையுமுரைத்தல்.

விருத்தராய் கடுக்குவோகா மித்திரர் மைந்தருற்றர்
கருத்துறு மாதந்தாசர் கைசெய்வர் காணொணதாய்
வருத்தமுஞ் சனாயுமுற்று வலிருண மிழந்தமுப்பை
யருத்திவந் தடையுந்சட்டை மடங்கழு கடையுமாபோல்.

(இ-ள்) விருத்தராய் கடுக்குவோகா=வயோதிசுப் பருவம்வந்து (சரீர) கடுக்கப்பட்டவர்களை, மித்திரர்=இஷ்டர்களும், மைந்தர்=புத்திரர்களும், உற்றர்=உறவினர்களும், கருத்துறுமாதர்=விரும்பப்பட்டமகளிரும், தாசர்=அடிமைகளும், கைசெய்வர்=சிரிப்பார்கள், காணொணதாய்=பார்ப்பதற்குச் சமிக் கப்படாதவடிவமாய், வருத்தமும்=துன்பத்தையும், சனாயும்=கரையை யும், உற்று=பொருத்தி, வலி=வலிமையையும், குணம்=(உத்) குணங்களையும், இழந்த=கீழ்க்கின, மூப்பை=வார்த்திகத்தை, கட்டைமரம்=வெட்டுப் பட்டமரத்தில், கழுக்கடைவதுபோல் = கழுக்கடைவதுபோல, அருத்திவந்த டையும்=ஆசைவந்துபொருத்தும்—எ-று.

(இ-ஊ) வயோதிசுப் பருவம்வந்து சரீரகடுக்கப்பட்டவர்களை இஷ்டர்களும், புத்திரர்களும், உறவினர்களும், விரும்பப்பட்டமகளிரும் அடிமைகளும் சிரிப்பார்கள், பார்ப்பதற்குச்சமிக் கப்படாத வடிவமாய் துன்பத்தையும் கரையையும் பொருத்தி வலிமையையும் கற்குணங்களையும் கீழ்க்கின வார்த்திகத்தை வெட்டுப்பட்டமர த்தில் கழுக்கடைவதுபோல ஆசைவந்துபொருத்தும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) எல்லாநிலை கைசெய்வதாய் துன்பமயமானவாசை குடி கொண்டிருப்பதாயிருக்கின்ற வயோதிசுப்பருவத்திற்காகமின்றென்பதாம்.)

சனாயிலுள்வரு மச்சத்தை யுரைத்தல்.

குற்றமு மிளைப்புமேவிக் குறிதவறி யுளந்தைச்சுட்டுத்
துற்றவா பத்துக்கெல்லாம் தோழியா மாகைதுன்னு
முற்றதோர் பரலோகத்துக் குறுதியே தென்றமூப்பிற்
பற்றுறு பரிசுரத்திற் பயபிகப் படருமன்றே.

(இ-ள்) குற்றமும்=பிழையையும், இளைப்பு=மெலிதையும், மேலி=பொருத்தி, குறிதவறி = மெய்யதாய், உளந்தைச்சுட்டு=மனதையறித்துத் துற்றவாபத்துக்கெல்லாம்=கிறைந்தவாபத்துக்களைத்திற்கும், தோழியா மாகை = பாங்கியாளிச்சையை, தன்னும் = பொருத்தகின்ற, மூப்பில்=

வயோதிகத்தில், ஓர்பரலோகத்துக்கு—ஒப்பற்றபரலோகத்தில், உற்றது—
பொருத்தினதான, உறுதியேதென்று—கன்மையென்னவென்று, பற்றுது—
(சம) திச்சையினுண்டான (வினைகளை), பரிசாரத்தீர்—நீக்கக்கூடாத, பய
மிப்படரும்—அச்சமிகவும்திகரிக்கும்—எ-று.

(இ-ஊ) பிழையையும் மெலிவையும் பொருத்தி நெடியதாய்
மனதையெரிந்து நிறைந்தவாபத்துகளைத் திற்தும் பாங்கியான
விச்சையை, பொருத்துகின்ற வயோதிகத்தில் ஒப்பற்ற பரலோக
த்தில் பொருத்தினதான கன்மையென்னவென்று நமதிச்சையினு
ண்டான வினைகளை நீக்கக்கூடாத அச்சமிகவும்திகரிக்கும்—எ-ம்.

(ப-ம்) பரகதிக்குறுதிதேடும் வார்த்திகமிருத்தலின், மூப்பிப்பற்றுது
பரிசாரத்தீர் பயமிகப்பட்டுமென்றார் (இ-ம்) மனதைவேதச்செய்கின்ற வா
பத்துகளுக்குச் சகாயமானவிச்சையும், இளமையிற்செய்திருக்கின்ற தீவினை
களை விப்போது பரிசரிக்கக்கூடாமையான் மறுமைக்கென்செய்வோமென்
தும் பயமுமிருத்திருக்கின்ற வார்த்திகத்திலென்னசக மிருக்கின்றதாம். (அக)

சனாயிற்சத்தியின்மையு மஃதுணவாதலுங்கூறல்.

ஆதாச் செருக்குமல்கு மருந்துதம் கரிதுமூப்பிற்
காதல்செய் வலியிலாகை கருத்தெலாம் வெந்துசோரும்
போதுறு நீரூர்முற்றம் பூரினைப் பெருங்காய்போல
மேதகு காலன்மார்தர் வெண்ணைத் தலையைத்தின்னும்.

(இ-ள்) மூப்பில்—வார்த்திகத்தில், ஆதாச்செருக்குமல்கும்—(விடய)
விச்சையிற்சளிப்புமிகும், அருந்துதம்கரிது—(அதைப்) புசித்தற்குச்சத்தியின்
றும், காதல்செய்—இச்சிப்பதை (யனுபவிப்பதற்கு), வலியிலாகை—வல்ல
மையிலாததினால், கருத்தெலாம்வெந்துசோரும்—நினைப்பனைத்து மெரித்த
வாரும், போதுறுநீரூர்—பருவகாலத்தினுறுபூத்த, முற்றம்—முதிர்ந்த, பூரி
னைப்பெருங்காய்போல—பூரினையின் பெரியபழம்போல, மேதகுரைண்—மே
ன்மையானகாலஞனவன், மார்தர்—மனிதர்களுடைய, வெண்ணைத்த
யுத்தின்னும்—வெண்மையான கரையையுடைய சிசுசைப்புசிப்பான்—எ-று

(இ-ஊ) வார்த்திகத்தில் விடய விச்சையிற்சளிப்புமிகும், அ
தைப் புசித்தற்குச் சத்தியின்றும் இச்சிப்பதை யனுபவிப்பதற்கு
வல்லமையிலாததினால் நினைப்பனைத்து மெரித்தவாரும் பருவகா
லத்தினுறுபூத்தமுதிர்ந்த பூரினையின் பெரியபழம்போல மேன்

மையானகாலனுவன் மனிதர்களுடைய வெண்மையானகாலையுடைய சிசுசைப்புசிப்பூர்—என்பதாம்.

(இ-ம்) விரும்பப்படும் பதார்த்தங்களிலுந்து மனுவலிக்கக்கூடாத துக்கத்தையுடையதாயும், காலனழிப்பதற்குப் பக்குவமாயிருக்கின்ற வார்த்தைப் பருவத்தி லெண்ணகமிருக்கின்றதாம். (ரூஉ)

சனாயை மரணவரசு துக்கங்கமாக வருணித்தல்.

மரணமா மன்னன் முன்னர் வருகைக் கவிரியிசித்
நிரஞ்று வியாதியாதி யாகிய சேனைசெல்லுங்
தாமறு கனாவெண் சார்த்தர் சரீரமா மனைக்குளபத்
துரவலி யின்மைசோர்வா மொண்டொடி மகளிர் வாழ்வார்.

(இ-ள்) மரணமாம்—இறப்பாகிய, மன்னன்முன்னர் = அரசன்முன்னே, வருகைக்கவிரி=வருகின்றகரையென்னும் வெண்சாமரையை, வீசி=வீசிக்கொண்டு, நிரஞ்று=கூட்டமுள்ள, வியாதியாகியபாகிய=(தேக) வியாதிகளு (மத்தக்கரண) வியாதிகளுமான, சேனைசெல்லும்=படைகணடக்கும், தாமறுகரை=தருதியில்லாதகரையென்னும், வெண்கந்தார்=வெண்கண்ணத்திறிய, சரீரமாமனைக்குள்=தேகமாயிவீட்டுக்குள், ஆபத்த=ஆபத்தும், உரவலியின்மை = அறிவினசத்தியும், சோர்வாம் = சோர்வுள்ள (ரோகமுமான), ஒண்டொடியுமகளிர்=ஒளிபொருந்திய வியாலையணித்தமாதர்கள், வாழ்வார்=வாழ்வார்கள்—என்று.

(இ-றா) இறப்பாகிய அரசன்முன்னே வருகின்ற கரையென்னும் வெண்சாமரையை வீசிக்கொண்டு கூட்டமுள்ள தேகவியாதிகளு மத்தக்கரணவியாதிகளுமான படைகணடக்கும். தருதியில்லாத கரையென்னும் வெண்கண்ணத்திறிய தேகமாகிய வீட்டுக்குள், ஆபத்தும் அறிவினசத்தியும் சோர்வுள்ள ரோகமுமான ஒளிபொருந்திய வியாலையணித்த மாதர்கள் வாழ்வார்கள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மரணத்தக்கமாயிடி மாபத்தமுதலியவற்றிற், கிடமாகியிருக்கின்ற விவ்யோதிப்பருவத்திற் கமின்றென்பதாம். (ரூக)

சனாநாடணத்தையுந் நிறுத்தமுறையாக் இப்பருவத்தைச்
கவிரிக்குங் காலனுடாதலா வரகியின் னநனைவைத்
தருதையுந் தூஷித்தல்.

கனாபுறு தீவாணுளாம் பேயுட னன்னி வாழ்வென்
சனாவெலந் கரிநி யர்க்கு மீடனை மூன்றுதனஞ்

நிதாபவத் தவினஞயதி நிநிழிப்பப் பொருள்க னெல்லாம்,
புகாயுது மெலியா னூல்போற் காலனும் பொன்று மன்றே.

(இ-ள்) களாயுது=கலாபொருத்திய, நிவானுதம்=கொடியமுதிர்வைய
தாபிய, பேயுடனண்ணி=விசைசேயிடுகடி (வாழ்வதினும்), வாழ்வென்=
சுகமென்ன, ஈடனாமுன்றம்=ஈடனாத்ரயங்களைபும், தன்னும்=(அற்பமாக)
நீக்கும், சகா=(இச்சையைபுடைய) மூப்பை, கெதற்கு=கெடுத்தற்கு, இ
யார்க்கும்=எவர்க்கும், அரிது=அரிதாகும், (இனிக்காலதூடனம்) நிதாபவ
த்து=வரிசையாகவந்தசகத்தில், அவினஞயதி=அஞ்ஞானமயமாய், நிகழ்=
விளங்காசின்ம, இன்பப்பொருள்களெல்லாம் = சகவந்துக்களைத்தும்,
புகாயுது=சூற்றம்பொருத்திய, எலியானூல்போன் = ஆகுவினும்நந்துவைப்
போல, காலனும்பொன்றம்=கூற்றனும்கெடும்—எ-து.

(இ-கா) களாபொருத்திய கொடிய முதிர்வையதாபிய பிராசா
டுக்கடி வாழ்வதினும் சுகமென்ன, ஈடனாத்ரயங்களைபும் அற்பா
கநீக்கும் இச்சையைபுடைய மூப்பைகெடுத்தற்கு எவர்க்கும் அரி
தாகும். (இனிக்காலதூடனம்) வரிசையாகவந்த சகத்தில் அஞ்
ஞானமயமாய் விளங்காசின்ம சகவந்துக்களைத்தும் சூற்றம்பொ
ருத்திய ஆகுவினும் நந்துவைப்போல கூற்றனும்கெடும்—எ-ம்.

(இ-ம்) ஈடனாத்ரயங்களைபுள்ள தன்பக்களுக்கு மிகுந்த தன்பக்
ளைக் கொடாசின்றசகாவினும், சகத்திற் சகம்போலத் தோற்றமுதனை
யுக் கெடுக்கின்றகாலத்தினுது மென்னகை மிகுக்கின்றதாம். (ராம)

காலம் மகான் களையு மழிக்குமெனல்.

மகரகீர் கடல்குடிக்கும் வடமுகக் கனலே போலச்
சகலமும் விழுங்குங்காலன் சகத்திடை விழுங்கா தில்லை.
புகலரும் பெரியோரோனும் பொழுதொரு கணமும் தாழா
னதிலமும் விழுங்கித் தானே யதிலமாய் கிற்றாமன்றே.

(இ-ள்) மகரம்=மகரமச்சங்களுரைகின்ற, வடம்=வத்தியின், கீர்முடி
க்கும்=சலத்தைப்பாணஞ்செய்யாகின்ற, வடமுகக்கனலேபோல=வடகாழா
தாக்கிலைபப்போல, சகலமும்=எல்லாவற்றையும், விழுங்குங்காலன்=புரி
கின்றகாலனும், சகத்திடை=உலகத்தின்கண், விழுங்காதினில்புரிக்கப்
படாததில்லை, புகலரும்=சொல்லுதற்கரிய, பெரியோரோனும்=மகத்துக்களா
யினும், பொழுதொருகணமுந்தாழான்=(புடிதிக்குப்பின்) ஒருகணமோ

மும்பொறான், அவிலமும்விழங்கி=சகலத்தையும்புசித்து, தானேயகிலமாய்
சிற்ரும்=அவனேசமஸ்தமுமாயிருப்பன்—ஏ-து.

(இ-னா) மகரமச்சங்களுறைகின்ற உத்தியின் சலத்தைப் பா
னஞ்செய்யாரின்ற வடவாமுகாக்கிரியைப்போல எல்லாவற்றையு
ம் புசித்தின்றகாலனல் உலகத்தின்கண் புசிக்குபடாததில்லை. சொ
ல்லுதற்கரிய மகத்துக்களாயினும் மிழுதிக்குப்பின் னொருசுண்ணகே
ரமும் பொறான். சகலத்தையும்புசித்து அவனே சமஸ்தமுமாயி
ருப்பன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பஞ்சபூதத்தைக் கெடுப்பதன்றிச் சத்துக்கள் வடிவங்களையுங்
கெடுத்திச் சூனிமமாகியிருக்க காலத்தினு லென்னகைமென்பதாம். (நாடு)

காலம் பலமான சராசரங்களையுங் கெடுக்குமெனல்

விழுமியர் சுபத்தின் பாலர் மேருவை யொப்போ லெல்லாம்
பழுதறு கருடன் கொல்லும் பாம்பெனக் காலன் கொல்லும்
புழுதியோ டிலைதரும்பு பொன்மலை புணரிவெள்ளஞ்
செழுமயேங் திரமுங்காலன் சிதைத்துத் தன் வடிவமாக்கும்.

(இ-ன்) விழுமியர்=சிறத்தவரசர்களும், சுபத்தின்பாலர்=சன்மையினை
யுடைய பிரமாதிகளும், மேருவையொப்போலெல்லாம்=மகாமேருவுக்கிண
யான (விருத்திராகுரன்முதலிய) யாவையும், பாம்பு=சர்ப்பத்தை, கொல்
லும்=கொல்லாவின்ற, பழுதறுகருடனென = சூற்றமற்ற கலுழிப்போல,
காலன்கொல்லும்=காலனழிப்பான், புழுதியோடு=துகருடன், இலை=இலை
யும், துருப்பு=திரணமும், பொன்மலை=மகாமேருவும், புணரிவெள்ளம்=ச
முத்தி, ததவெள்ளமும், செழுமயேந்திரமும்=செழித்தமயேந்திரகிரியுமாகிய
விவைக, காலன்=காலனானவன், சிதைத்து=கெடுத்து, தன்வடிவமா
கும்=தன்வசமாக்குவன்—ஏ-து.

(இ-னா) சிறத்தவரசர்களும், சன்மையினையுடைய பிரமாதிக
ளும், மகாமேருவுக்கிணையான விருத்திராகுரன்முதலிய யாவையு
ம் சர்ப்பத்தைக் கொல்லாவின்ற சூற்றமற்ற கலுழிப்போல கால
னழிப்பான். துகருடன் இலையும், திரணமும், மகாமேருவும், ச
முத்திரைத்துவெள்ளமும், செழித்த மயேந்திரகிரியுமாகிய விவைக்
ளை காலனானவன் கெடுத்து தன்வசமாக்குவன்—என்பதாம்.

(ப-உ) சர்வத்தையும் தன்மயமாக்கும் காலமிருத்தலின், மயேந்திரமுக காலன்சிதைத்துத் தன்வடிவ மாக்குமென்றார். (இ-ம்) உலகத்தின் கண் மக த்காகிய மற்பமாகிய மிருக்கின்றவைகளைக் கெடுத்திச் சூனியமாக்கும் காலத் தினு லென்னகமென்பதாம். (ரக)

காலத்தின் சிருட்டியாதியைச் சொல்லுதல்.

வேறு.

அகல்பூதக் கொதுகிராயு மண்டமெனும் காயுருத்த
வத்தியாயும்

பகலவனே கண்ணாகப் பகற்பொழுது பார்வையார்
பதங்கன்பார்த்துச்

சகமெனுந்தொல் வனத்துலக பாலொனும் பழம்பறித்துத்
நானே தின்னும்

திசுமூலகா மணிமாலைக் குணமுன்றாற் கோத்தவரித்து
சிந்துங்காலன்.

(இ-ன்) அகல்பூதக்கொதுகிராயும்=விரித்தசீவமசகங்கன்சப்திக்கின்ற, அண்டமெனும்காய்=அண்டங்களைன்னும்பழங்களை, உருத்தவத்தியாயும்= உதித்தவத்திவிருகூடாகியும், பகலவனேகண்ணாக=சூரியனேதேந்திரமாக, பகற்பொழுதுபார்வையால்=மத்தியானமென்னுங்கண்ணால், பதங்கன்பர் த்து=பக்குவம்பார்த்து, சகமெனுந்தொல்வனத்து=உலகமென்கின்ற பழையகாட்டில், உலகபாலொனும்பழம்பறித்து=உலகபாலொன்னும் கலிகளைக் கொய்து, நானேதின்னும்=நானேபுசிப்ப (வகுபுயிற்றுக்கின்ற), காலன்=காலனானவன், திசுமூலகாமணி=பிரகாசிக்கின்றவுயர்ந்தோர்களைன்னும் பிரத்தினங்களை, மாலை=வரிசையாக, குணமுன்றால்=முக்குணங்க ளென்னும் (கவிற்) நில், கோத்து=கோவையிட்டு, அணித்து=தரித்து, சிந்தும்=கொடுப்பான்--எ-று.

(இ-ளா) விரித்தசீவமசகங்கன்சப்திக்கின்ற அண்டங்களைன்னும் பழங்களை உதித்தவத்திவிருகூடாகியும் சூரியனேதேந்திரமாக மத்தியானமென்னுங்கண்ணால் பக்குவம்பார்த்து உலகமென்கின்ற பழையகாட்டில் உலகபாலொன்னும் கலிகளைக்கொய்து நானே புசிப்பவனாகியு மிருக்கின்ற காலனானவன் பிரகாசிக்கின்றவுயர்ந்தோர்களைன்னும் பிரத்தினங்களை வரிசையாக முக்குணங்க ளென்னும் கவிற்றிற் கோவையிட்டு தரித்துகொடுப்பான்--எ-ம்.

(ப-ம்) உலகமாயைய கிர்மாலியமாசத் தன்னுலகென்பார், சிததங்
காலனென்றார். (இ-ம்) முத்தொழிந்தேதவாகியு, ருனியமாகியிருக்கி
ன்றகாலத்தினு லென்னகைமென்பதாம். (எ)

காலமுலகத்திலுள்ள யாவையுங்கெடுக்குமெனல்.

சிறியசகப் பழங்குடிகிற் சிததலக மணியமனஞ்

செப்பிற்சேர்க்கு

மறியில்பல பூதமாம் விலங்குகளும் பறவைகளும்

மளவந்தெங்கு

முறியவுலர் சகப்பாலை தனில்வேட்டை யாடினெடு

முதுகற்பத்திற்

பொறிவடவைத் தாமனாசேர் கடல்விளையாட் டோடையெனய்ப்

பொருந்துக்காலன்.

(இ-ன்) சிறியசகப்பழங்குடிகிள்=சிறியவுலகமென்னுஞ் சீர்ணித்தவீட்
டில், சிததலகமணி=சிந்தாவின்ற வுலகத்தொன்னு மிரத்தினக்கினை, யம
னஞ்செப்பிற்சேர்க்கும்=யிருத்தவென்னுஞ் சம்புடத்திற்சேர்க்கின்ற, கால
ன்=காலனாவன், அறியில்பலபூதமாம்=உணர்வற்ற பலசெவர்களாகிய, வில
ங்குகளும்=யிருக்கின்ற, பறவைகளும்=பட்சிகளும், அளவந்து=அளவி
ன்றி, எங்குமுறிய=எங்கிடத்திலுங்கெட, உலர்சகப்பாலைதனில்=பசையற்
ற வுலகமாகிய பாலைவனத்தில், வேட்டையாடி=வேட்டைசெய்து, செடுமு
துகற்பத்திள்=மகாசுரப்பத்திள், பொறிவடவைத்தாமனா=பிரகாசமுள்ளவட
வானலமென்னுந் தாமனாயானது, சேர்=சேர்க்கிறுக்கின்ற, கடல்=சமுத்தி
ரத்தை, விளையாட்டோடையெனய்=விளையாடாரின்றருளமார், பொருந்தும்
=சேர்வது—எ-து.

(இ-னா) சிறியவுலகமென்னுஞ் சீர்ணித்தவீட்டில் சிந்தாவின்
ற வுலகத்தொன்னு மிரத்தினக்கினை யிருத்துவென்னுஞ் சம்புட
த்திற்சேர்க்கின்ற காலனாவன் உணர்வற்ற பலசெவர்களாகிய மிரு
கங்களும், பகவிகளும், அளவின்றி எங்கிடத்திலுங்கெட பசையற்
றவுலகமாகிய பாலைவனத்தில் வேட்டைசெய்து மகாசுரப்பத்திள் பி
ரகாசமுள்ள வடவானலமென்னுந் தாமனாயானது சேர்க்கிறுக்கி
ற சமுத்திரத்தை விளையாடாரின்றருளமார் சேர்வன்—எ-ம்.

(இ-ம்) சகலவுட்கிண்பு காசஞ்செய்த மகத்தையுமற்பமாக விளையாடு
க்காலத்தினு லென்னகையிருக்கின்றதாம். (எ)

காலம் சகலத்தையு
மற்பமாகக் கெடுக்குமெனல்.

கைப்பிஞ்செடு புளிப்புக்கார்ப் பிவைமுதலாஞ் சுவைபடைத்த
கனபூதத்தா
லொப்பரிய பாறயினா யாதியாய் வருகின்ற
வூதகிதன்னாற்
றுப்புடையன் விவிதமார் தோற்றமுள சகங்களினாற்
சுற்றிச்சுற்றி
வைப்புடைய வவற்றவற்றும் பெருங்கற்பம் பலகாலும்
வட்டஞ்செய்யும்.

(இ-ள்) கைப்பிஞ்செடு புளிப்புக்கார்ப்பு=சுசுப்பும் புளிப்புமுறைப்புமாகிய இவைமுதலான அறுசுவையையுடைய கனபூதத்தால்=மிகுந்த (வசர) வயிர்களாலும், ஒப்பரியபாறயினா-
சமானமில்லாதகூரத்தினால், ஆதியாய்வருகின்ற வூதகிதன்னால்=முதலாக
வாராகின்ற (சத்த) சமுத்திரங்களினாலும், விவிதமாம்=காலவிதமாகிய,
தோற்றமுள=சிறுஷ்டிகளுள்ள, சகங்களினால்=உலகங்களினாலும், றுப்பு
டையன்=உணவையுடைய (காலனுவன்) சுற்றிச்சுற்றி=சுழன்றுசுழன்று,
வைப்புடையவவற்றவற்றும் = நிலைபெற்றவ்வவைகளில், பெருங்கற்பம்=
மகாகற்பத்தில், பலகாலம்=எப்போதும், வட்டஞ்செய்யும்=சுற்றிக்கொண்
டேருவான்--எ-று.

(இ-னா) சுசுப்பும் புளிப்புமுறைப்புமாகிய இவைமுதலான
அறுசுவையையுடைய மிகுந்த வசரவயிர்களாலும் சமானமில்லாத
கூரத்தினால் முதலாகவாராகின்ற சத்தசமுத்திரங்களினாலும் கால
விதமாகிய சிறுஷ்டிகளுள்ள உலகங்களினாலும் உணவையுடைய
காலனுவன் சுழன்றுசுழன்று நிலைபெற்றவ்வவைகளில் மகாக
ற்பத்தில் எப்போதும் சுற்றிக்கொண்டேருவான்--என்பதாம்.

காலம் காலனுவன் தினமயங்கிவற்றது. (இ-ம்) சகங்களைப் புராதன
மாகவும், சேவகோடிக்கே புனித்தங்களாகவும், சத்தசமுத்திரங்களை நெய்
பாற்றியாகவும், புதித்தெப்போதும் சுழன்றுகொண்டிராகின்ற விகாரத்தி
னால் சுயமின்றென்பதாம். (மக)

காலதூடணமுத்து வநையுந் சங்கீர்க்கின்ற
சங்காரசத்தியின் துணங்கையுரைத்தல்

தொல்லுலகிற் றேனுன்றுகின்ற சராசரமாம் பொருளனைந்துக்
தொலைத்துமாற்றி
வெல்லரிய சங்கார காளரத்திரியிகவும்
வெருட்சிமிக்க
வல்லபமா கடையுடைத்தாய் மாதர்கண மனைத்துமுடன்
மருவப்பட்டு
புல்லரிய சகமோகப் பொறிவனத்திற் புலிப்பேடு
போலவாமும்.

(இ-ள்) தொல்லுலகிற்றேனுன்றுகின்ற=பழமையாகிய சகத்திலுண்டா
கின்ற, சராசரமாம்=பொருளனைத்தும்=தாபரசங்கமமான வஸ்துக்களைத்
தையும், தொலைத்துமாற்றி=கொன்று, வெல்லரிய=வெல்லுதற்கரிய, சங்
காரகாளரத்திரி=சங்கரசத்தியானவன், மிகவும்வெருட்சி=மிகவும்பயங்க
ரமும், மிக்கவல்லபமாம்=மிகுந்தவல்லபமுமாகிய, கடையுடைத்தாய்=
கடையையுடையவளாய், மாதர்கணமனைத்தும்=அற்காதிசத்திகளைத்தும்,
உடன் மருவப்பட்டு=(தன்) னுடன்பொருத்தப்பெற்று, புல்லரிய=சாரக்
டாத, சகமோகம்=உலகமோகமென்னும், பொறிவனத்திற்=பொலிவான
காட்டில், புலிப்பேடுபோல=பெண்புலியைப்போல, வாமும்=வாழ்வான்.

(ஈ-ள்) பழமையாகிய சகத்திலுண்டாகின்ற தாபரசங்கம
மா... வஸ்துக்களைத்தையும் கொன்று வெல்லுதற்கரிய சங்கார
த்தியானவன் மிகவும்பயங்கரமும் மிகுந்தவல்லபமுமாகிய கடையு
டையையுடையவளாய் அற்காதிசத்திகளைத்தும் தன்னுடன்பொருத்
தப்பெற்று சாரக்கடாத உலகமோகமென்னும் பொலிவானகாட்
டில் பெண்புலியைப்போல வாழ்வான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) உலகத்திலுள்ள சகல வஸ்துக்களையும் சங்காரஞ்ஞெய்த பிர
த்திவடிவமான சகத்திற் சகலசத்திகளுக்கும்சத்திப் பெயிரற்றிருக்கின்றது
சங்கரசத்தி பென்பதாம். (ஈம்)

சங்கராசத்தியினடனச் சிறப்புரைத்தல்.

படர் பூதத் தொலைத்திரதம் பவில்புவிதம்பாணபாத்
திரங்கைப்பற்றி

மடல்குழுற் பலங்கழுநீர் வனசமென வுலக்திரா
மாலைகுடி

விடுகோடை யிடுககைக்கு கரவரியை வினையாட்டு
விசக்கமாக

கெடுகீன்வன் புயமாம்பஞ் சரத்தினிடை யேத்துகின்ற
கெறியதாகி.

(இ-ள்) படர் பூதத்தொலைத்து = மிகுத்தீவர்களைக்கொண்டு, இரதம் பவிலு = இரதம்பொருந்திய, புவியாம்பாணபாத்திரம் = புவியாகிய மதுபாத்திரத்தை, கைப்பற்றி = காத்திலேந்தி, உலககைறபெனும் = மூன் றுலகமென்கின்ற, மடல்குழு = இதழ்களையுடைய, உற்பலங்கழுநீர் வனசம் = நீலோற்பலஞ் செங்கழுநீர் தாமரைமல (ஒன்னுயிகைகளாற்றொடுத்த), மாலைகுடி = அலங்கரிப்பினாந்து, விடுகோடையிடுககைக்கும் = எறியாநின்றகோடையிடுகையப்போல மந்தகாசஞ்செய்கின்ற, கரவரியை = காசிக்கத்தை, வினையாட்டு விசக்கமாக = விடைக்குரியகிளிப்பிள்ளையாக, கெடும் = கீண்ட, கீன்வன் புயமாம் = மிகுத்தபராக்கிரமத்தைபுடையபுகைய, பஞ்சரத்தினிடை = கூட்டில், ஏத்துகின்ற = ஏந்திக்கொண்டிருக்கின்ற, கெறியதாகி = தன்மையையுடையவளாய்—எ-று.

(இ-னா) மிகுத்தீவர்களைக்கொண்டு இரதம்பொருந்திய புவியாகிய மதுபாத்திரத்தை காத்திலேந்தி மூன்றுலகமென்கின்ற இதழ்களையுடைய நீலோற்பலஞ் செங்கழுநீர் தாமரை மலொன்னுயிகைகளாற்றொடுத்த அலங்கரிப்பினாந்து எறியாநின்ற கோடையிடுகையப்போல மந்தகாசஞ்செய்கின்ற காசிக்கத்தை விடைக்குரிய கிளிப்பிள்ளையாக கீண்ட மிகுத்த பராக்கிரமத்தைபுடைய புகைய கூட்டில் ஏந்திக்கொண்டிருக்கின்ற தன்மையையுடையவளாய்.

• வடதுலகசாவின் பாத்திரமென்பாருளுள். (ப-ம்) ஆகாயம்போன்ற வடிவத் தனக்கவயவமென்பதுதோன்ற, புவியாம்பாண பாத்திரங்கைப்பற்றியுலககிரா மாலைகுடிபென்றும், சகலத்தைபுஞ் சங்கரிக்கும் கோழன் என்குத்திபென்பதுதோன்ற, கரவரியை வினையாட்டு விசக்கமாக வேத்துகின்றதென்றதுகறிஞர். (இ-ம்) ளளராத்நிறி விசைத்தைத் தன்மையமாக்குமென்பதாம். (ககக)

இதுவுமது.

மன்னுசரற் ககன் னுபான் மாசிந்திச் சுரவினை
மதுரமேவி
முன்னுயர்கா லனைக்கேள் இக்கோவிலக்குஞ் சாய்க்கொண்டு
முழுதுமின்மை
யென்னுமடற் சிலைதாங்கி யெழுதுயரா கியகனைக
ளெந்தியெங்குந்
துன்னுட னம்புரித்து தன்வசமாய் மிகவிளங்கிச்
சுற்றுகிறதும்.

(இ-ன்) மன்னுசரற்ககன் னுபான்=சிலையானசரற்காலத் தாகாயத்தைப் போல, மாசிந்தி= (சரீரத்திற்) களங்கமின்றி, சுரவினைமதுரமேவி=சுரவினை (வினையை யொத்த) மதுரவசனத்தைப் பொருத்தி (விருத்தி என்ற), முன்னுயர்காலனை=பழைய மகாலனை, கேளி=வினையாட்டின் பொருட்டு, கோவிலக்குஞ்சாய்க்கொண்டு=குயிற்பார்ப்பாகக் கைக்கொண்டு, முழுதுயின் மையென்னும்=சர்வபாவமென்கின்ற, அடற்சிலைதாங்கி=வெற்றி (பொருத்திய) வில்லைத்தரித்து, எழுதுயராகியகளைகளேந்தி=உண்டாகின்ற துன்பங்களாகிய வம்புகளைத் தரித்துக்கொண்டு, எங்கும்=எவ்விடத்திலும், தன்வசமாய்=தனதிக்கைப்படி, துன்னுட னம்புரித்து=பொருத்திய நிறுத்தஞ்செய்து, மிகவிளங்கிச்சுற்றுகிறதும்=மிகவும் பிரகாசித்துச் சுழன்றுகொண்டிருக்கின்றன—எ-து.

(இ-னா) சிலையானசரற்காலத்தாகாயத்தைப்போல சரீரத்திற் களங்கமின்றி சுரவினையி னிசையை யொத்த மதுரவசனத்தைப் பொருத்திவிருத்தின்ற பழையமகாலனை வினையாட்டின்பொருட்டு குயிற்பார்ப்பாகக் கைக்கொண்டு சர்வபாவமென்கின்ற வெற்றி பொருத்திய வில்லைத்தரித்து உண்டாகின்ற துன்பங்களாகிய வம்புகளைத் தரித்துக்கொண்டு எவ்விடத்திலும் தனதிக்கைப்படி பொருத்திய நிறுத்தஞ்செய்து மிகவும் பிரகாசித்துச் சுழன்றுகொண்டிருக்கின்றன—என்பதாம்.

(இ-ம்) காளாத்திரிசர்வத்தை யுஞ்சங்கரிக்கின்ற மகாலனையுந் தனது வினோதக்ருவியாய் வைத்திருக்குமென்பதாம். (கஉ)

இது மது.

பொன்னுலகு தரியணியும் புணர்பாவு மெனுநாலும்
பூட்டிக்கட்டும்

5318

பன்னரசுச் சிலம்புகளைப் பாதலமாம் பதத்தனியும்
பாணத்திங்க

ளென்னுமணி சேரிமவா னெனுமெலுப்பு மணிமேரு
வென்னும் பொற்பூண்

டன்னிருகா தினுத்தரிக்குஞ் சக்கரவெற் பணிகலையாய்த்
தழுவுமன்றே.

(இ-ள்) பொன்னுலகு=சுவர்க்கம், தரியணியாம்=(சிரத்தித்) நரிக்கு
மாபரணமாம், புணர்பாவுமெனும்=பொருத்தின தீவினையென்கின்ற, நாலா
ம்=தத்துவினும், பூட்டிக்கட்டும்=கோத்துக்கட்டப்பட்ட, பன்னரசுச்சிலம்
புகளை=பலகரசுமென்னுநாபுரங்களை, பாதலமாம் பதத்தனியும்=பாதாளமெ
ன்கின்ற பாதத்திறறிப்பன், பாணத்திங்களென்னும்=குரியசந்திரரென்கின்
ற, அணி=குண்டலாபரணங்களையும், சேர்=சேர்த்த, இமவானெனும்=இம
யமலையென்கின்ற, எலுப்புமணி=அஸ்தியாபரணத்தையும், மேருவென்னும்
=மகாமேருவென்கின்ற, பொற்பூண்=சொன்னுபரணத்தையும், தன்னிரு
காதினும்=தனதிரண்டுசெவியிலும், தரிக்கும்=(மேனிமேலணியாகத்) தரி
ப்பன், சக்கரவெற்பு=சக்கரவாளகிரியை, அணிகலையாய்=(அராவிற) நரிக்க
கப்பட்டமேகலையாக, தழுவும்=(சங்கராசத்தியாவன்) தரிப்பன்—எ-று.

(இ-ஊ) சுவர்க்கம் சிரத்திற்றரிக்கு மாபரணமாம். பொருத்
தின தீவினையென்கின்ற தத்துவினும் கோத்துக்கட்டப்பட்ட பலக
ரசுமென்னு நாபுரங்களை பாதாளமென்கின்ற பாதத்திற றரிப்பன்.
குரியசந்திரரென்கின்ற குண்டலாபரணங்களையும், சேர்த்த இமயம
லையென்கின்ற அஸ்தியாபரணத்தையும், மகாமேருவென்கின்ற
சொன்னுபரணத்தையும், தனதிரண்டுசெவியிலும் மேனிமேலணி
யாகத் தரிப்பன். சக்கரவாளகிரியை அராவிறறிக்கப்பட்டமேக
லையாக சங்கராசத்தியாவன் தரிப்பன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சங்கராசத்தி, சுவர்க்கமுத லாகபரியத்தங்களை மகத்திரமண
வாபரணத்தொருங்கத் தரிக்குமென்பதாம் (கக)

R672
M 20

இதுவுமது.

பின்னுறத்தாழ்ந்தலைந்திலங்கு முருகன்வா சனமேடம்
பிவிசுடு
மூன்னயனப் பெருக்குழிகள் பயன்செய்யு மதிச்சடைதாழ்
முடிகன்பூணுங்
கன்னியுமை குழந்தவரி மலைகிசைபை வவராடுங்
கவந்தமேவும்
பன்னயனக் குழிவிளக்கு மிந்திரன்நன் மேனியெனும்
பலியோடேந்தும்.

(இ-ள்) பின்னுறத்தாழ்ந்து—பின்பக்கத்திற்குழித்து, அலைந்திலங்கும்—
அசைத்துவிளங்காதின்ற, முருகன்வாகனம்—சுப்பிரமணியரது வாகனமென்
கின்ற, மேடம்—வருடையும், பிவி—மயிலையும், குடும்—தரிப்பன், மூன்னய
னப்பெருக்குழிகள்—மூன்றுகண்களென்னும் பெரியபள்ளங்களால், பபஞ்
செய்யும்—அச்சஞ்செய்யப்பட்ட, மதி—சந்திரனை (யணித்த), சடைதாழ்—ச
டிகளான (வருத்திரர்களின்), முடிகன்பூணும்—சிரசைத்தரிப்பன், கன்னி—
கன்னியாகிய, உமை—பரமேஸ்வரியினுடைய, குழந்தவரி—கூத்தலென்னுஞ்
சாமரத்தையும், மலைகிசைபை—பருப்பதத்துக்கொப்பானபைவர்களின்,
ஆடுக்கவந்தம்—துள்ளுகின்ற கவந்தங்களையும், மேவும்—தரிப்பன், பன்னய
னம்—ஆவிரங்கண்களென்கின்ற குழிபள்ளம், விளங்கும்—பிரகாசிப்பாதின்ற,
இத்திரன்நன்—தேவேந்திரனது, மேனியெனும்—சரீரமென்கின்ற, பலியோ
டு—பிஷாபாத்திரத்தை, ஓத்தம்—தரிப்பன்—எ-று.

(இ-னா) பின்பக்கத்திற்குழித்து அசைத்து விளங்காதின்ற சுப்
பிரமணியரது வாகனமென்கின்ற வருடையும், மயிலையும், தரிப்ப
ன், மூன்றுகண்களென்னும் பெரியபள்ளங்களால் அச்சஞ்செய்யப்
பட்ட சந்திரனையணிந்த சடிகளான வருத்திரர்களின் சிரசைத் த
ரிப்பன். கன்னியாகிய பரமேஸ்வரியினுடைய கூத்தலென்னுஞ்
சாமரத்தையும், பருப்பதத்துக்கொப்பான பைவர்களின் துள்ளு
கின்ற கவந்தங்களையும், தரிப்பன். ஆவிரங்கண்களென்கின்ற குழி
பள்ளம் பிரகாசிப்பாதின்ற தேவேந்திரனது சரீரமென்கின்ற பிஷா
பாத்திரத்தை தரிப்பன்—என்பதாம்.

(ப-ம்) சங்கராசுரத்தியமுள்ள வருத்திரனையும் சங்கரிப்பவனென்பார்
மதிச்சடைதாழ்முடிகள் பூணென்றார். (இ-ம்) கோசத்தி உருத்திரன்மு
தலிய சகலையும் தன்னயமாக்குமென்பதாம்.

இதுவுமது.

மிகவுணங் குசாரீர கட்வங்கப் பங்குளால்
விளக்கத்துன்று
மகமுடைத்தாய் தனைத்தானே பயஞ்செய்து புலனமெலாந்
தொலைத்துமாற்று
மகிலமுமா மொருவடிவின் முடிவட்ட மெனுங்கமலத்
தலங்கலோதி
நிகரினட னம்புரிந்து பெருங்கற்பந் தனில்விளங்கா
நிற்குமன்றே.

(இ-ள்) மிகவுணங்குசாரீரம்=மிகவுயினைத்தசாரீர (சம்பந்தமான), கட்வங்கப்பங்குளால்=சரம்புகளாற் சேர்க்கப்பட்ட சிரக்கபாலமலைகளால், விளக்கத்துன்றும்=பிரகாசமிருத்த, மகமுடைத்தாய்=ஆதாயத்தை யுடையவளாய், தனைத்தானேயயஞ்செய்து=தனக்குத்தானே பயங்கரமாய், புலனமெலாம்=உலகங்களனைத்தையும், தொலைத்துமாற்றும்=காசஞ்செய்வன், அகிலமுமொருவடிவின்=வில்லுருபங்கொண்ட விட்டுணுவின்னுது, வட்டமெனும்திருத்தமாகிய, முடி=சிரங்குளென்கின்ற, கமலத்து=தாமரைமலர்களாற் (ஞெறித்த), தலங்கலோதி=மாலையுடன்த, நிகரில்=ஒப்பற்ற, கடனம்புரிந்து=சிறுத்தஞ்செய்து, பெருங்கற்பந்தனில்=சர்வசங்கரகாலத்தில், விளங்காநிற்கும்=பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பன்—எ-து.

(இ-ஊ) மிகவுயினைத்த சாரீரசம்பந்தமான சரம்புகளாற் சேர்க்கப்பட்ட சிரக்கபாலமலைகளால் பிரகாசமிருந்து ஆதாயத்தையுடையவளாய் தனக்குத்தானே பயங்கரமாய் உலகவினைத்தையும் காசஞ்செய்வன். வில்லுருபங்கொண்ட விட்டுணுவின்னுது விருத்தமாகிய சிரங்குளென்கின்ற தாமரைமலர்களாற் றெறித்த மாலையுடன் ஒப்பற்ற நிருத்தஞ்செய்து சர்வசங்கரகாலத்தில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பன்—என்பதாம்.

மாமென்பது, மகமெனக் குறியின்றது முன்கலியில் குறிக்கபாலமும், பின்னர் விஷ்ணுபாலமும், சொல்லப்பட்டதாயால், கட்வங்கமென்பது, பிரமகபாலமெனவரும். (ப-ம்) பிரமவிஷ்ணுக்களைப்பாக்கரித்தாணென்பார். கட்வங்கமென்தும் முடிவட்டமென்துக் கூறிஞர். (இ-ம்) சர்வகாலத்திருக்கடி நிதி இருத்தியமுள்ள பிரமவிஷ்ணுக்கையுந் தன்வயமாகச் சிவசகலபாலமெனந்நி விருத்தஞ்செய்யும் பாமென்காசத்திபாம். (1)

செந்தைத் தனமாகவும் சீவனை யாயுள்முதலிய வோன்பதாகவும்
பரத்தை காலமாகவும் பருத்துந்நுஷித்து மேலவைக் கேல்
லாய் காரணமாக விசுவரத்தையச்சோல்லி அதனையுந்
சத்தாமாத்திரத்திலடக்கி அச்சத்தோன்றுமே சேட
மேன்பதை வெளிப்படுத்துமித்தம் நியதி
சத்தி முதலியவற்றையு மித்தையென
நிக்குகின்றது.

பொருள்களெலாம் பொருளன்றான் கடியமன மகங்கரத்தின்
பொருட்டேயாகு
தெருளுதபா வங்கனெலா மபாவமாம் பவமுடிவு
கெரியாதாகு
மருளுமதி யாகுலத்தா னுளம்வெதும்பு மாசைகோய்
வனராசிற்ரு
மிருண்மயநீர் பவரரிய லெவ்வனத்தான் வருத்தத்தா
லேகாசிற்ரும்.

(இ-ள்) பொருள்களெலாம்=(இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட) வஸ்துக்
களியாவும், பொருளன்றான்=(சித்திய) வஸ்துக்களல்லவாம், கடியமனம்=
கொடியமனமானது, அகங்கரத்தின், பொருட்டேயாகும்=அகங்காரமித்த
மேயாம், தெருளுதபாவங்கனெலாம்=தெரியப்பட்ட பொருள்களியாவும்,
அபாவமாம்=இல்லாததாகப்பொன்றன, பவமுடிவுதெரியாதாகும்=சகலக்
களின் முடிவுதெரியவில்லை, (ஆதலின்) மதிமருளும்=அறிவுமயங்கும், ஆகு
லத்தால்=வியாதத்தினால், உளம்வெதும்பும் = மனம்வருத்தும், ஆசை
கோய்=இச்சையியாதிகள், வனராசிற்ரும்=(யாவர்க்கு) மிகுத்திருக்கின்றன,
இருண்மயநீர்பவர்=இருண்டமயக்கமான விச்சைநிருஞ்சத்தக்கள், அரியர்=
அரியராம், எவ்வனத்தான் = (புருடர்த்தசாதனத்திற்குரிய) வெவ்வனமா
னது, வருத்தத்தா லேகாசிற்ரும்=(பயனின்றிய) முயற்சியின்றினை கழி
கின்றது--ர-து.

(இ-ஈ) இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட வஸ்துக்களியாவும்
சித்திய வஸ்துக்களல்லவாம். கொடியமனமானது அகங்காரமித்
தமேயாம். தெரியப்பட்ட பொருள்களியாவும் இல்லாததாகப்பொ
ன்றன. சகலக்களின் முடிவுதெரியவில்லை. அறிவுமயங்கும். வியா
ருலத்தினால் மனம்வருத்தும். இச்சாவியாதிகள் யாவர்க்கு மிகுத்தி
ருக்கின்றன. இருண்டமயக்கமான விச்சைநிருஞ்சத்தக்கள் அரிய

புருடார்த்த சாதனத்திற்குரிய வெவ்வனமனது பயனின்றிய முயற்சியினுற் றுணைகழிவின்றது—என்பதாம்.

(இ-ம்) நித்தியமான வாழ்மார்த்தத்தையடைய முயற்சியாமல் வீணாக் கழிக்குங் காலத்துக்கு விசனப்பட்டதாம். (கேச)

சாதுசங்க மரிதெனல்.

பெரியவர்கள் பதினாறு செல்கதிகிட்டாதுண்மை
பெறற்கொணாதல்
கரியமன மோகிக்கு முண்மகிழ்ச்சி துரமதாம்
கருணைதோன்று
விரியுமிழி வதிதூரத் தினுமனுரு கிலைமைபோய்
வேளும்வீழ்வோர்
திரியவுட னெழுவர்சிறி உவர்கூட்ட மெளிதரிது
தெளிந்தோர்கூட்டம்.

(இ-ன்) பெரியவர்கன்பதினாறம்—மகான்களிடத்தன்பானது கெடுந்துரமாம், (ஆதலின்) செல்கதிகிட்டாது—தடையத்தக்கமோஷமார்த்தங்கிடையாது, (ஆதலின்) உண்மைபெறற்கொணாதல்—ஆதம்மத்தவம்பெறுதற்கரிதாம், கரியமனம்—கனங்கமனது, மோகிக்கும்—(பிரர்ககத்தனதுகமாயனுபவிக்குமத்திரியில்லாமையான்) மயங்கும், (ஆதலின்) உண்மகிழ்ச்சிதுரமதாம்—(பிரர்செய்யுஞ் சர்கிருத்தியத்தி னாகத்திக்குஞ்ஞதவின்மைய) உண்மகிழ்ச்சிதுரமாம், கருணைதோன்று—(பிரர்ககத் தன்மதேமாகப் பார்க்குத் தபையின்மையார்) கிருபையுண்டாகாது, விரியுமிழிவு—பரவுகின்ற விண்மானது, அதிதூரத்தினுமனுகும்—(பிரர்செய்யுஞ் தீவினையிடுபேட்சையில்லாததின) லதிதூரத்திலிருந்தாலும்வரும், கிலைமைபோய்—ததிரியம்போய், வேளும்—அததிரியமாம், திரிய—கெடும்படி, வீழ்வோர்—(காகத்தில்) வீழ்பவர, உடனெழுவர்—திரும்பவுஞ் (கவர்க்கத்தி) லேறவர்க, சிரியவர்—உட்டமெளிது—முடர்க்கன்கமெளிதாம், தெளிந்தோர்கூட்ட—தெளிந்ததாத்க்கன்கமனது, அரிது—அரிதாம்—ஏ-து.

(இ-னா) மகான்களிடத் தன்பானது கெடுந்துரமாம், ஆதலின்—ஆதலின் பத்தர்க மோஷமார்த்தங்கிடையாது. ஆதலின் ஆதம்மத்தவம்பெறுதற்கரிதாம். கனங்கமனதுபிரர்ககத்தனதுகமாயனு

பவிக்கு மைத்திரியில்லாமையான்மயக்கும். ஆகலின் பிறர்செய்யு
ஞ்சற்கிருத்தியத்திலாதிக்கு முதிதையின்மையானகமகிழ்ச்சி து
ரமதாம். பிறந்துக்கத் தன்றுக்கமாகப்பார்க்குத் தமையின்மையாற்
கிருபையுண்டாகாது. பரவுகின்ற வினமானது பிறர்செய்யுத் தி
வினையிலுபேட்சையில்லாததின வதிதூரத்தி விருத்தாலும்வரும்.
ததரியம்போய் அததரியமாம். கெடும்படி கரகத்திலீழ்ப்பவர்
திரும்பவுஞ் சுவர்க்கத்திலேறுவார்கள். மூடர்கன்சக்கமெளிதாம்.
தெளித்தாதுக்கன் சக்கமானது அரிதாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சந்தையில்லாததினம்மத்தகளுனமு மந்தரமுதலியவற்றான்
மைத்திரி முதலியவழியில்லாமற் சமுல்வார்த்தனென்பதாம். (கௌ)

சீவேஸ்வர சகங்கடத்துவத்தி லைக்கியமாமெனல்.
வேறு.

கொண்டபாவனை பிறவியாம் பூதங்கள் குலைத்துபோக்

திசைதோன்று

கண்ட தேசங்கள் பிறசொலாத் திரித்திடுங்

கனகிரிதுகனாகு

முண்டெனுத்தன்மை விழுகிட வுலகுபோ மும்பர்போம்

புவனம்போ

மண்வாரிபோ முடுக்கன்போத் தானவர் வானவர்

கணம்போகும்.

(இ-ன்) கொண்ட = (தோன்றிகளின்றவன் துக்களிற்) பெற்ற, பாவ
னை = பாவனையானது, பிறவியாம் = பவபத்தமாம், பூதங்கள் = (வாசனாசமஸ
காமுன்ன) வேபாய்பகரன், குலைத்துபோம் = கலைத்து (சுவர்க்ககரகங்களி
ற்) செல்லும், திசை = திக்குகள், தோன்று = (அதைப்பகுக்குஞ் குரியவின்
மையாற்) நிறந்ருவாம், கண்டதேசங்கள் = தரிசித்ததேயங்கள், பிறசொலா
த்திரித்தியம் = மறுபெருன்னதாகமாதபதும், கனகிரிதுகனாகும் = கனமானப
லிகள் சித்திப்போம், உண்டெனுத்தன்மை = சந்தாசமானியமானது, விழ
கிட = விழப்பிக்க, உலகுபோம் = (அந்தாங்கு) லோகலிக்கும், உம்பர்போ
ம் = தேவலோகலிக்கும், புவனம்போம் = பூலோகலிக்கும், மண்வாரிபோ
ம் = உருபியசமுத்திரயவற்றும், உடுக்கன்போம் = கைத்திரவன்மற்றும்,
தானவர் = அகரர்களும், வானவர் = தேவர்களு (மாதிய விருவரு) கண
ம்போகும் = கூட்டங்களு ளிக்கும்—எ-து.

(இ-ஊ) தோன்றிவிடுகின்ற வஸ்துக்களிற்பெற்ற பாவனையானது பவபந்தமாம். வாசனாகமஸ்காரமுள்ள சிவபரம்பரைகள் கலைந்து சுவர்க்ககரகங்களிற்செல்லும். திக்குகள் அதைப்பகுக்குஞ் சூரியனின்மையாற் றோற்றுவாம். தரிசித்ததேயங்கள் மறுபேருள்ளதாக மாறுபடும். கனமானமலைகள் சிதறிப்போம். சந்திரசாமாஸியமானது வியாபிக்க அந்தரங்கலோக கசிக்கும். தேவலோககசிக்கும். பூலோக கசிக்கும். கெருங்கிய சமுத்திரம்வற்றும். கசுத்திரங்கள் சிதறும். அகசர்க்களும், தேவர்களுமாகிய விருவருடைய கூட்டங்களு கசிக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சத்தமாத்திரத்திற் பாவனையானுண்டானவனைத்த மித்தையா யிருக்க நாமெப்படி கித்தியமாவோ மென்பதாம். (ககடி)

இ து வ ம து.

சித்தர் பொன்றுவர் துருவனுஞ் சிதைகுலன் சிவனயன்
 நிருமார்பன்
 நத்துவந்தனி லொன்றுவர் காலமும் தருமமு
 முடிவாகு
 மத்தவானுமே மயக்கமே, கவதாய் வாக்கொடு
 சென்ககெட்டாச்
 சுத்தமாம்பொரு ளொன்றினு லிகழ்வநீந் தொல்லுல
 கிழிவாகும்.

(இ-ன்) சித்தர்பொன்றுவர்=சித்தர்களு களிப்பார்கள், துருவனுஞ்சிதைகுலன்=துருவனுங் கெடுவான், சிவனயன் நிருமார்பன்=மும்மூர்த்திகளும், தத்துவந்தனிலொன்றுவர்=பரதத்துவத்திங்கலப்பார்கள், காலமும்=(சிருஷ்டியாதியைச் சங்கடப்பந்தாலுண்டாக்கு மீஸ்வரசத்தியான) காலமும், தருமமும்=(ரூபமா) விதிக்கிற நியமனசத்தியும், முடிவாகும்=அத்நமாம், மத்தவானுமே=பருத்தவாகாயமு காசமாம், மயக்கம்=(மாயா, மயக்கத்தையுடைய) தருவதாய்=(சீலித்திசெய்யும்பொருட்டு) கொடுப்பவராய், வாக்கொடு சென்ககெட்டா=வசனத்திற்குங் கேள்விக்குமெட்டாத (தத்துவங்களுபராய்), சுத்தமாம்பொருள்=கனக்கரகிதமான ஞானமூர்த்தி (யாயுமிருக்கின்ற) ஒன்றினால்=ஒன்றான (பாமெஸ்வர) ஞம், இகழ்வநீ=கீழ்விடப்பொருத்த, தெளிந்த னமையாக (த்தோன்றுகின்ற), உள்கிழிவாகும்=சகத்தினமாம்.

(இ-னா) சித்தர்களுக்கிப்பார்கள். துருவனுக்கெனவான். மும்
மூர்த்திகளும் பாதத்துவத்திற்கலப்பார்கள். சிருஷ்டியாதியைச்சம்
கற்பத்தாலுண்டாக்கு மீஸ்வாசத்தியான் சாலமும், ஞாயமா விதித்
திற வியமனசத்தியும், அத்தமாம். பருத்தவாகாயமு காசமாம். மா
யாமயக்கத்தை விவீர்த்திசெய்யும்பொருட்டு கொடுப்பவராயும், வ
சனத்துக்குக் கேள்விக்குமெட்டாத கத்துவஸ்வரூபராயும், களங்
காகிதமான ஞானமூர்த்தியராயு மிருக்கின்ற ஒன்றான பரமேஸ்வ
ரனால் கிந்தைப்பொருந்த பழமையாகத் தோன்றுகின்ற சகத்தின
மாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பரிசுத்தமான ஞானத்தில் மும்மூர்த்திமதவிய பேதங்களில்லா
திருக்காமெட்டியிருப்போமென்பதாம். (சகக)

சகத்துண்மை யென்பதை நிந்தித்தல்.

இன்னபோது மங்கலங்களை மிருதுவிதி யாத்தினாக் கிதுகால
மன்னதே யுறவிச் சகமிருந்தவா வற்புத முனபோக
மென்னவென்ன வானாவின் துலகங்க ளிறக்கின்ற வுயர்த்தோனா
யுன்னிமூல் துறப்பகலெலாதேடிடா தொழியுமேற்றயிலுண்டோ

(இ-ன்) இன்னபோது—தீர்மானம், மங்கலங்களாம்—மதனொச்சவமா
ம், ஈது=இது, இருது=வந்தகாலமாம், இயாத்தினாக்=திகைப்பம் (தேச)
யாத்தினாக்=இது (உல்ல) சாலமாம், அன்னதே=அவ்வளவு சிறப்புள்ளதே,
உறவு=பத்துக்களும் இச்சகமிருந்தவா=இத்தச்சகமிருந்தபிரகாரமும், அந்
புதமுளபோகம்=அதிகபழுன்னபோகமும், என்ன=என்னவியப்புள்ளதாம்,
என்ன= (இப்படி) யென்று, வானாவின் துலகங்க=விருதாவாகச் சித்தித்த, உ
யர்த்துவிருக்கின்ற=சகத்துரை சிகிக்கின்றார்கள், உயர்த்தோனா=மாள்கள்
(சரித்திரம்) தை, உன்னி= (தான்செய்யச்) சித்தித்த, மூர்த்துறப்பகலெலாத்
தேடிடாது=முன்னதாவிருக்கின்ற பகத்காலங்களிலெல்லவாதேடாமல், ஒழி
யுமேல்= (அக்காலமீனாய்) போகுமானும், துவினுண்டோ= (இரவி) வி
த்திரையுண்டோ—எ-று.

(இ-னா) இக்காலம் மதனொச்சவமாம். இது வசத்தகாலமாக
தோயாத்தினாக் கிது கல்லகாலமாம். அவ்வளவு சிறப்புள்ளதே டக்
துக்கமாம். இத்தச்சகமிருந்த பிரகாரமும், அதிகபழுன்னபோகம
ம், என்னவியப்புள்ளதாம். இப்படியென்று விருதாவாகச் சித்தித்

து சகத்துளர் கிண்கின்றார்கள். மகான்கள் சரித்திரத்தை தான் செ
ய்யச்சித்தித்து முன்னதாயிருக்கின்ற பகர்காலங்களிலெல்லாக் தே
டாமல் அக்காலம் வினாகப்போகாமானால் இரவி நித்திரையுன்
டாமோ—என்பதாம்.

(இ-ம்) போகக்கூட யற்பதமென்று வினாகக்குறி பிரமஸித்தத்தை வி
ரும்பாவிருப்பதற்கு விசனப்பட்டதாம். (௨௨௦)

சம்சார சுகமுடிவிற துன்பமாமெனல்.

மனைவியு மகரும் பொன்னு மமதைசெய் தமுதம்போல
நினைவினு னேயஞ்செய்து நீணிலத் துள்ள வெல்லா
மனைவர்க் காகச்செய்வ ரருத்திக ளான வெல்லாம்
வினையுற முடியுங்காலை விடங்களின் மயக்கஞ் செய்யும்.

(இ-ள்) மனைவியும்=இல்லாளையும், மகரும்=புத்திரர்களுக்கும், பொன்
னும்=தனத்தையும், அமுதம்போல=அமுதத்தைப்போல, மமதைசெய்து=
(என்னுடையதென்) தபிராணித்த, நினைவினுனேயஞ்செய்து=மனதினுவிச்
சித்தி, நீணிலத்தன்னென்=நீண்டபூமியின்கண்ணுள்ள (தனத்தசெய்
வங்க) எனைத்தையும், மனைவர்க்காகச் செய்வர்=அந்தமனைவி புத்திரர்களுக்
காகவே செய்வார்கள், அருத்தினானகெல்லாம்=(அவ்) விருப்பமுள்ளவை
களாகிய வனைத்தும், வினையுற முடியுங்காலை=வினையினு னகிக்குக்காலத்தில் வி
டங்களிலும்=விடங்களிலும், மயக்கஞ்செய்யும்=(அநிச) துக்கத்தைச்
செய்யும்—எ-து.

(இ-வா) இல்லாளையும், புத்திரர்களுக்கும், தனத்தையும், அ
முதத்தைப்போல என்னுடையதென் தபிராணித்து மனதினுவிச்
சித்து நீண்ட பூமியின்கண்ணுள்ள தனது செல்வங்களனைத்தையு
ம் அந்தமனைவி புத்திரர்களுக்காகவே செய்வார்கள். அவ்விருப்ப
முள்ளவைகளாகிய வனைத்தும் வினையினு னகிக்குக்காலத்தில் வி
டங்களிலும் அதிக துக்கத்தைச்செய்யும்—என்பதாம்.

1. (இ-ம்) தனது செல்வங்களைத் தான்பிராணித்திருக்கின்ற மனைவி புத்தி
ரகர்களுக்குப் கொடுக்கும்போதும் காமையு மகவாசிக்கும்போது துக்கமாயும்
அருத்தினைப்பதாம். (௨௨௧)

எதிரற்ற செல்வமு நசிக்குமெனல்.

பகையெலாம் துரத்துதன்விப் பாக்கியம் பவவந்தெய்த
விகழைத் துய்க்குளாவி லெவ்விடத் திருந்தோ வந்து
யிகையறு காலவ்கொல்லும் விவிதமா யிடத்தினின்று
வகுத்தின்வத் தொன் துவார்போன் மனைவிசேய் முதலாமாயை.

(இ-ள்) பகையெலாம் = சத்துருக்களைத்தையும், துரத்துதன்வி = தாத்திவிட்டு, பாக்கியம் = செல்வம், பவவந்தெய்த = அனேகம்வர, இஃதெந்தய்க்குளாவில் = (அவகலை) எதிரில்லாம லனுபவிக்குங்காலத்தில், எவ்விடத்திருந்தோவந்து = எங்கிருந்தோவந்து, யிகையறு காலவ்கொல்லும் = கேடற்றகால னுசஞ்செய்வான், மனைவிசேய்முதலாமாயை = மனைவிபுத்திரர்முதலானமாயை, விவிதமாயிடத்தினின்று = காணுவிதமான விடங்களிலிருந்து, வகுத்தின்வத்தொன் துவார்போன் = மார்க்கத்திலெவதுகடுவார்போலவாம்.

(இ-னா) சத்துருக்களைத்தையும் துரத்திவிட்டு செல்வம் அனேகம்வர அவகலை எதிரில்லாம லனுபவிக்குங்காலத்தில் எங்கிருந்தோவந்து கேடற்றகால னுசஞ்செய்வான், மனைவி புத்திரர்முதலான மாயைகள் காணுவிதமான விடங்களிலிருந்து மார்க்கத்தில்வந்து கடுவார்போலவாம் = என்பது.

(இ-ம்) சர்வமும் னனுபவிக்கு சகலமும் சம்சாரமு மாயசம்பந்தமாதலாத் தெரிமென்பதாம். (422)

பிரமராயுளு மித்தையெனல்

கற்பமான் கணகாலத்திற் கமலயோ னிகளுமாய்வர்
சிற்பமான் கலைகளாலே செறித்தகா லத்தின்சால
வற்பமு மகத்துரையு யனப்புறு புத்திபொய்யாம்
பற்பல திதின்மாலும் பவிலுமன் னுவிர்கனெல்லாம்.

(இ-ள்) கற்பமாக்கணகாலத்தில் = கற்பமாயெகூணகோத்தில், கமலயோனிகளுமாய்வர் = பிரமாக்களுகிப்பார்கள், சிற்பமாக்கலைகளால் = சிந்தையகாலாட்பத்தினால், செறித்த = செருக்கிய, காலகாலத்தின் = காலமுமகத்தின், வற்பமும் = அனுத்தவத்தையும், மகத்தும் = மகத்தவத்தையும், ரையு = சித்தி, அனப்புறுபுத்திபொய்யாம் = அளவுசெய்யும் புத்தியானது.

மித்தையாம், பவிலுமன்னுவிர்களைல்லாம் = சொல்லிய சீவர்களைத்தாம், பற்பலதீதின்மாலும் = நானுவிதமான தீமையில்மயங்குவார்—எ-து.

(இ-ஊ) கற்பமாகிய சுண்ணகேரத்தில் பிரமாக்களு களிப்பார்கள, சிறிகாகிய காலதுட்பத்தினால் நெருங்கிய காலசமுத்தின் அணுத்துவத்தையும் மகத்துவத்தையும் சிந்தித்து அளவுசெய்யும்புத்தியானது மித்தையாம் சொல்லிய சீவர்களைத்தாம் நானுவிதமான தீமையில் மயங்குவார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரமன்முதலியாயாவாயுரு மித்தையாதலால், அப்பாயுசுத்திக்காயுசு யின்றென்பதாம். (கஉக)

கருமபல முதலியயாவு மித்தையெனல்.

கற்றவ சரியர்சாலக் கருமமும் துயரினாலே
யுற்றரு வியமாமெல்லா முயிர்தரித் துழல்வதென்க
னற்றவத் தினமுமேலாஞ் செல்வமு மத்தச்செய்கை
முற்றமாய்த் துளத்தேதோன்று மியாமுமம் முறையிற்செல்வோம்

(இ-ள்) சால=மிகவும், கற்றவசரியர்=கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களரிதாயிருப்பர், கருமமும்=(வஞ்சிசொமத்துக் குரித்தாய்நிறைந்த) கிரியைகளும், துயரினால்=தன்பத்தினால், எல்லாம்=சகலமும், உற்றருவியமாம்=பொருத்திய விரசமில்லாததாம், என்மன்=எப்படி, உயிர்தரித்தழல்வது=சேலிப்பது, அற்றவத்தினமும்=அப்படிசிறப்புள்ள காள்களும், மேலாஞ்செல்வமும்=மேலானசம்பத்தும், அத்தச்செய்கை=அத்தொழில்களுமாகிய, முற்றமாய்த் துயாவ்செத்து, உளத்ததோன்றும்=கிளைப்புமாத்திரமாய்த்தோற்றம், இயாமுமம்முறையிற்செல்வோம்=காமுமத்தமார்க்கத்திற்செல்வோம்.

(இ-ஊ) மிகவும் கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களரிதாயிருப்பர் வர்ணச்சொமத்துக் குரித்தாய் நிறைந்த கிரியைகளும் தன்பத்தினால் சகலமும் பொருத்திய விரசமில்லாததாம். எப்படி சேலிப்பது அப்படி சிறப்புள்ள காள்களும் மேலானசம்பத்தும் அத்தொழில் களுமாகிய யாவ்செத்து கிளைப்புமாத்திரமாய்த்தோற்றம் காமுமத்த மார்க்கத்திற்செல்வோம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) எல்லதினங்கள் முதலியயாவு மில்லாதிருக்க கமத்தினைத்தியென்று விவசனப்பட்டதாம். (கஉச)

உயர்வுதாழ்வு நிலையன்றெனல்.

பிணிசெயா பத்துச்செல்வம் பிறப்பிறப் பென்பவெல்லான்
கணிதமாம் கணத்திற்போகா தனவில்கை கடியஞரன்
றுணிவனோ ரோழையாலே துறுட றுணியுமொன்றார்
பணிதரு கீழார்மேலாம் பலவட்டம் வருமில்வாதே.

(இ-ள்) பிணிசெயாபத்து=தன்பஞ்செய்கின்றவாபத்தும், செல்வம்=சம்பத்தும், பிறப்பு=சுகமும், இறப்பு=மரணமும், என்பவெல்லாம்=என்பவனைத்தும், கணிதமாம்=கணிதநூலிற் (சொல்லுவ) தான, கணத்தில்=கணத்தில், போகாதனவில்கை=சிபாதனைவில்கை, கடியஞரன்=கடியவீரன், ஓழையால்=வீரமில்லாதவொருவனால், துணிவன் = கசிப்பன், ஒன்றால் = ஒருவனால், துறுடறுணியும் = துறுபேர்கொல்லப்படுவார்கள், பணிதருகீழோர்=வணங்கத்தகுமீனர்கள், மேலாம் = மேலானப்படுவாவார்கள், இவ்வாறு=இவ்வண்ணம், பலவட்டம்கூடும்=(சகத்தி) விடையின்றிச் சக்கரமாகச்சுழலும்—எ-து.

(இ-ஊ) துன்பஞ்செய்கின்ற வாபத்தும் சம்பத்தும் சுகமும் மரணமும் என்பவனைத்தும் கணிதநூலிற் சொல்லுவதான சூதணத்தில் சிபாதனைவில்கை, கொடியவீரன் வீரமில்லாதவொருவனால் கசிப்பன், ஒருவனால் துறுபேர்கொல்லப்படுவார்கள், வணங்கத்தகுமீனர்கள் மேலாஈரபுவாவார்கள், இவ்வண்ணம் சகத்திவிடையின்றிச் சக்கரமாகச்சுழலும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) கைதக்கமுதலியவாயுக் கணத்தின்கிப்பதமன்றி வரம்பில்லாமற் சுழலுகென்பதாம். (கஉரு)

இராசபோகங்களி லிச்சையுண்டாகாதெனல்.

அனையகுற் றக்களாங்காட் டெரிபினு லறவும்வெந்த
நினைவினீ ரிற்குணற்போ னெடியபேர் கக்கடேன்றூ
வினையுறு மரணம்வாணு ளிசண்டையும் விரும்புநிலை
வினையதோ டிடருமினி யிருந்தவா நிருக்கின்றேனல்.

(இ-ள்) அனையகுற்றக்களம்=அப்படிப்பட்ட தோஷங்களென்றும், எட்டெரிவினல்=எட்டேத்திவினல், அறவும்வெந்த=மிகவும்வெந்த, நினை

விலம்=(என்) மனதில், ரீரில்=சலத்தில், கானல்போல்=கானற்சலக் (தோன்ருதது) போல, கெடியபோகக்கடோன்றது=பாவிபசெவ்வாபேனைகூட்டாகாது, வினையுறு=இராசப்றவிர்த்தியிற் செக்கின்ற, வானுன்=ஆயுளும், மாணம்=இறப்புமாகிய, இரண்டையும்=(இவ்) விண்ணையும், விரும்புகில்லேன்=இச்சிக்கேன், இணைபது=இப்படிப்பட்டதாகிய, ஓரீடருயிந்தி=ஓர் தன்புறமில்லாமல், இருந்தவாறு=(இப்பொழு) நிருக்கின்றபடியே, இருக்கின்றேன்=இருக்கிறேன்—எ-று.

(இ-ஊ) அப்படிப்பட்ட தோஷங்களுள்ளும் காட்டுத்தியினால் மிகவும்வெந்த என்மனதில் சலத்தில் கானற்சலக் தோன்றாததுபோல பாவிபசெவ்வாபேனைகூட்டாகாது, இராசப்றவிர்த்தியிற் செக்கின்ற ஆயுளும் இறப்புமாகிய இவ்விண்ணையும் இச்சிக்கேன் இப்படிப்பட்டதாகிய ஓர் தன்புறமில்லாமல் இப்பொழுநிருக்கின்றபடியே இருக்கிறேன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) முன்னொன்ன தனமுதலான தோஷாக்கினிவினா லெரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற என் போகமுதலியவற்றில், விரும்பாமற் கமமவிருக்கின்றேனென்பதாம். (கஉக)

சித்தத்தியாகம் விரும்பல்.

தெரிவுறு வயத்தில்வந்த புத்தியாற் சித்தத்தன்னைப் பரிகரி யாதுவிட்டாற் பரிகரிப் பதுமற்றென்கான் விரிவிடம் விடமதன்று விடயமே விடமால் துன்பம் புரிவிடம் கொல்வதோர்மெய் புலன்மறு பிறப்புந்கொல்லும்.

(இ-ள்) தெரிவுறுவயத்தில்வந்த=அறிவின்வசமாய்வந்த, புத்தியால்=(உமது)புத்தியினால், சித்தத்தன்னை=(என்)மனதை, பரிகரியாதுவிட்டால்=நிவிர்த்தி செய்யாமற்போனால், பரிகரிப்பது=நிவிர்த்திசெய்வது, மற்றென்கான்=இவ்வியெக்காலம், விரிவிடம்விடமதன்று=ஆலகாலவிடமவிடமன்று, விடயமேவிடமாம்=விடயமேவிடமாகும், தன்பம்புரிவிடம்=தன்பஞ்செய்கின்றவிடமானது, ஓர்மெய்=ஒருசரீரத்தை, கொல்லும்=கொடுக்கும், புலன்மறுபிறப்புந்கொல்லும் = விடயவிடமானதிலிகாற் தேவர்களைபுல் கொடுக்கும்—எ-று.

(இ-ஊ) அறிவின்வசமாய்வந்த உமதுபுத்தியினால் என்மனதை நிவிர்த்திசெய்யாமற்போனால் நிவிர்த்திசெய்வது இவ்வியெக்காலம்

லம், ஆலகாலவிடம்விடமன்று விடயமேவிடமாகும், துன்பஞ்செய்கின்றவிடமானது ஒருசீரத்தை கெடுக்கும் விடயவிடமானதினிவருந் தேகங்களையுங் கெடுக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மூன்சாதன சதஷ்டயமுண்டாய் அதனால் விடயதோஷ, திருஷ்டியுண்டான விஷ்விவேக மிருக்கும்போதே மனோசாஞ் செய்யாவிடி விடயமெப்போதும் வருந்தமென்பதாம். (கஉஎ)

சீவன்முத்த நிலக்கணம்.

மகிழ்வுசோர் வறவுசார்வு வாழ்வுசா வென்பவெல்லாந் திகழ்வதா மறிவுசான்றோர் சிந்தையிற் பத்தமாகாப் புகலுறு மாயுவாயுச் சித்திய புயன்சொக்கு நிகரறு போகமேக மிசையெழு கெடுமின்போலும்.

(இ-ள்) மகிழ்வு=குகமும், சோர்வு=துக்கமும், உறவு=பந்துக்களும், சார்வு=மித்திரர்களும், வாழ்வு=ஆயுதும், சாவு=மரணமும், என்பவெல்லாம்=என்பனவனைத்தும், திகழ்வதாம்=விளங்குகின்ற, அறிவுசான்றோர்=ஞானவான்கள், சிந்தையிற் பத்தமாகா=மனதைப்பத்தப்படுத்தாவாம், புகலுறுமாயு=சொல்லாகின்றவாயுளானது, வாயுச்சித்திய=காற்றினுச்சித்திய, புயன்சொக்கும்=மேகசதை (திவிலையை) யொப்பாகும், நிகரறுபோகம்=சமானமில்லாத (விடய) போகமானது, மேகமிசையெழு = முகிலிலுண்டாகாகின்ற, கெடுமின்போலும்=பெரியமின்னலுக்கொப்பாகும்—எ-று.

(இ-னா) குகமும் துக்கமும் பந்துக்களும் மித்திரர்களும் ஆயுதும் மரணமும் என்பவைனைத்தும் விளங்குகின்ற ஞானவான்கள் மனதைப்பத்தப்படுத்தாவாம். சொல்லாகின்றவாயுளானதுகாற்றினுச்சித்திய மேகசதை திவிலையை யொப்பாகும். சமானமில்லாத விடய போகமானது முகிலிலுண்டாகாகின்ற பெரிய மின்னலுக்கொப்பாகும்—என்பதாம்.

(இ) மித்தையான குகதுக்கமுதலியவாயுச் சத்துக்களை வருத்தாதென்பதாம். (கஉஅ)

ஆத்மஞானத்தை யபேகித்து விசனப்படுதல்.

மாத்தீர்த மிளமைநில்லா திவையெலா மலீத்தினெண்ணிச்
சாத்திகொள் பெரியோர்நீவிர் சமாதியோ கத்தைச்சார்மி
னாய்ந்தவென் சிந்தைசீவ நாயகன் வசமாகக்கே
யேய்ந்தது நிலையுமெய்தா திறைவனைப் பிரித்தாள்போல.

(இ-ள்) மாத்தீர்தம்=மனிதர்களுடைய, இளமைநில்லாது=முத்திக்குச்
சாதனமான வெவ்வனம் நிலையில்லாதது, இவையெலாமனத்தினெண்ணி=
இவையனைத்துமனத்திற்சிந்தித்து, சாத்திகொள்பெரியோர்=உபசாந்ததை
யுடைய வறிஞர்களாகிய, எல்லாம்=(நீக்க) எனைவரும், சமாதியோகத்தைச்
சார்மின்=சமாதியிஷ்டையையடைவீர்கள், ஆய்ந்தவென்சிந்தை=ஆராய்ந்த
றித்தவென்மனமானது, சேவனாய்வசமாகக்கே யேய்ந்தது=கூடஸ்தபிர
மவைக்கியத்தை யடைவதற்கே யிசைந்தது, இறைவனைப்பிரித்தாள்போல=
நாயகனைப்பிரித்த நாயகியைப்போல, நிலையும்=(ஆத்ம)சிச்சயத்திலும் (விட
யவிச்சையிலும்), எய்தாது=சேராது-எ-து.

(இ-னா) மனிதர்களுடைய முத்திக்குச்சாதனமான வெவ்வ
னம் நிலையில்லாதது, இவையனைத்து மனத்திற்சிந்தித்து உபசாந்த
தையுடைய வறிஞர்களாகிய நீக்கனைவரும் சமாதியிஷ்டையை
யடைவீர்கள், ஆராய்ந்தறித்த வென்மனமானது கூடஸ்தபிரமவை
க்கியத்தை யடைவதற்கேயிசைந்தது, நாயகனைப்பிரித்த நாயகியை
ப்போல ஆத்மசிச்சயத்திலும் விடயவிச்சையிலும் சேராது-எ-ம்.

சாந்தியையடையும்பொருட் டென்றார் சித்தத்தில் முத்திகாவைக்கப்
பட்டதென் றுரியத்திற் பாடபேதமுமுன். (இ-ம்) வினாந்தியடையுமீதத்
மனதை யடக்கவேண்டுமென்பதாம். (கஉக)

நிச்சயம் விசாரித்தல்.

ஆதலால் வருந்தங்கூற்ற முபாதியோ டையமின்றி
மீதுறு மோகமின்றி விளங்கிய நிலைமையேது
காதல்செய் யின்பமிக்க விடயமாக் கனலில்லிழந்து
திதுறு நிலைமையேது தீயினு விரதம்போல.

(இ-ள்) ஆதனம்=ஆதனவினம், வருத்தம்=தன்பழம், குற்றம்=பிழையும், உபாதிபோடு=உபாதிக்கும், ஐயம்=சந்தேகமும், இன்றி=இல்லாமல், மீதுறு=மேலிடுப்பட்ட, மோகமின்றி=மோகமில்லாமல், விளங்கிய=பிரகாசித்த, நிலையையேது=நிலையானபதமியாது, காதுச்செய்=இச்சிக்கும், இன்பமிக்க=சுகமிருத்த, விடயமாகனில்=விடயமாகிய வக்கினியில், வீழ்த்தம்=வீழ்த்தாலும், தீவினாவிசதம்போல=அக்கினியில் (வைத்த) விசகுளிகையைப்போல, தீதுருவியையேது=தீதடையாத நிலையானபதமியாது—எ-து.

(இ-ஊ) ஆகையினால் துன்பமும், பிழையும், உபாதிக்கும், சந்தேகமும் இல்லாமல் மேலிடப்பட்ட மோகமில்லாமல் பிரகாசித்த நிலையானபதமியாது, இச்சிக்கும் சுகமிருத்த விடயமாகியவக்கினியில் வீழ்த்தாலும் அக்கினியில்வைத்த விசகுளிகையைப்போல, தீதடையாத நிலையானபதமியாது—என்பதாம்.

(இ-ம்) எவற்றிற்கும் விலகலுண்டாயவைகளிற்கடியும் கூடாமனவிற்குக் கின்றவஸ்து உடென்று வினாவினதாம். (கூறு)

மெய்யுணர் வினாவதல்.

வசனமாந் தொழிலையன்றி வருபவந் தான்வேறின்று
வசைதரு புனையன்றி யளங்குவே நிலாததேபோ
னசையுறு பெரியோனென்க னவையுறு துயரந்நீர்தா
ரிசையக் குணந்தந்த நிலையினை யெனக்குச்சொல்வாய்.

(இ-ள்) அசைதருபுனையன்றி=அலைவுள்ளசலத்தையன்றி, அளங்குவேறினாததேபோல்=சமுத்திரம்பேறில்லாததேபோல, வசனமாந் தொழிலையன்றி=வாக்குவியாபாரமேயன்றி, வருபவந் தான்=வராகின்ற சம்சாரமானது, வேறின்று=வேறின்றும், சையுறுபெரியோர்=ஒழுக்கமுள்ள சத்திகள், எகனவையுறு துயரந்நீர்தார்=எப்படிருந்தமுள்ள துன்பத்தைக்கொள்க, இசைய=பொருத்த, ரிகுணந்தந்த=தேவரிகுணந்திராகின்ற (தியாது), அக்கினியினை=அக்கினியைத்த, எனக்குச்சொல்வாய் = அடியேனுக்குகொடுக்கெனவாய்—எ-து.

(இ-ஊ) அலைவுள்ள சலத்தையன்றி சமுத்திரம்பேறில்லாததேபோல வாக்குவியாபாரமேயன்றி வராகின்ற சம்சாரமானது வே

நின்றும், சூழக்கூடிய சத்துக்கள் எப்பறமும் துன்பத்
கைக்கினுக்கள், பொருந்த தேவரீருணர்ந்திராகின்ற தியான அந்
நிச்சயத்தை அடியேனுக்கனுக்கிரகஞ்செய்யாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மகான் எனினது துக்கநிலித்தியான தடையற்ற வாகத்ததை
ப்பெற விரும்பினதாம். (கூக)

விவ்ராந்தி வருமளவு மொன்றையும்
விரும்பேனெனல்.

இந்நிலை யிலதாவேனு முளநியம் பாசாவேனு
மந்நிலை யையமின்றி யகங்கா மின்நியானே
துன்னுற மாட்டேன்செய்வ தேதினிச் சோதும் வேண்டே
னன்னய நீரும்வேண்டே னலம்பெறு துயிலும் வேண்டேன்.

(இ-ள்) இந்நிலையிலதா=இவ்விவ்ராந்திபதமில்லையா, ஏனும்=இருக்கி
ன்றதென்றால், உளநியம்பாசா = எதார்த்தமாகவே (யெனக்கொருவருஞ்)
சொல்லமாட்டார்களா, ஏனும்=சொல்லுவார்களாயின், அந்நிலை=அவ்விவ்
ராந்திபதத்தை, யானே=சுயம்மானே, துன்னுறமாட்டேன் = அடையமாட்
டேன், (அப்போது) ஐயமின்றி=சந்தேகமின்றியும், அகங்காமின்றி=அகம்
பாவமின்றியுமிருக்கின்ற (யான்), இனி=மேல், செய்வதேது=செய்வதிரா
தென்னில், சோதும்வேண்டேன்=அன்னமும்விரும்பேன், என்னவிரும்வே
ண்டேன்=மதுமான சலத்தையும்விரும்பேன், லம்பெறு துயிலும் வேண்
டேன்=அழகிய வஸ்திரத்தையும் விரும்பேன்—எ-து.

(இ-னா) இவ்விவ்ராந்திபத மில்லையா, இருக்கின்றதென்றால்
எதார்த்தமாகவே யெனக்கொருவருஞ் சொல்லமாட்டார்களா, சொ
ல்லுவார்களாயின் அவ்விவ்ராந்திபதத்தை சுயம்மானே அடையமா
ட்டேன், சந்தேகமின்றியும் அகம்பாவமின்றியு மிருக்கின்ற யான்
மேல் செய்வதிராதென்னில் அன்னமும்விரும்பேன், மதுமான
சலத்தையும் விரும்பேன், அழகிய வஸ்திரத்தையும் விரும்பேன்
என்பதாம். (கூகஉ)

நித்திய கன்மங்கள் செய்யேனெனல்.

முழுதகுத ஞானமாதி நிபமங்கண் முழுதகுத செய்யேன்
விழுமிய கருமஞ்சம்பத் தாபத்தின் மேவேனி யாக்கை
கழுவுவ தன்றியொன்று கயக்கிலன் மவுனியாதி
யெழுதுமோ வியம்போற்காமல் கோபம்பத் நின்றி நிற்பேன்.

(இ-ன்) முழுதகுத ஞானமாதி=ஸ்ரானந்தானமுதலான, நிபமங்கண்முழு
தும்=சித்தியகருமங்களைத்தையும், செய்யேன்=செய்யமாட்டேன், விழு
மியகருமம்=ஸன்மையான விராசவிபகாரத்திலும், சம்பத்தாபத்தின்=சுகா
ககத்திலும், மேவேன்=செல்லேன், இயாக்கைகழுவுவதன்றி=சரீரகழுவுவ
தையல்லாமல், ஒன்றுகயக்கிலேன்=மற்றொன்றையும்விரும்பேன், மெனனி
யாதி=மெனனத்தையுடையவனாய், எழுதுமோவியம்போல்=எழுதப்பட்ட
சித்திரத்தைப்போல, காமங்கோபம்=இராகத்தவேஷங்களில், பற்றின்றி
நிற்பேன்=இச்சையற்றிருப்பேன்--எ-று.

(இ-ஐ) ஸ்ரானந்தான முதலான நித்தியகருமங்களைத்தை
யும் செய்யமாட்டேன், ஸன்மையான விராசவிபகாரத்திலும் சுகா
ககத்திலும்செல்லேன், சரீரகழுவுவதையல்லால் மற்றொன்றையும்
விரும்பேன், மெனனத்தையுடையவனாய் எழுதப்பட்ட சித்திரத்
தைப்போல இராகத்துவேஷங்களில் இச்சையற்றிருப்பேன்--எ-ம்.

(இ-ம்) கன்மங்களின்முயலாம விஷ்கன்மமூயிருத்த தேகத்தை விடு
வேனென்பதாம்.

(காச)

வசனியாதிருத்தல்.

எனவுகாத் தமஸித மதியென விரியோ னின்சொல்
வினவுகல் விவேகத்தன்னால் விரிந்தலர் மனத்திராமன்
மனமகிழ் முனிவர்முன்னர் வாய்மொழி யகமத்து நின்றான்
கனமுகின் முன்னர்கேகா சவந்தவிர் கலாபிபோன்றே.

(இ-ன்) தமஸிதமதியென=கனங்கமற்ற குளிர்ந்த பூரணசந்திரனைப்
போல, வினியோன=இனிமையுள்ளவனாயும், இன்சொல்=இனியவசனத்தி
னாலும், வினவும்=விசாரிக்கின்ற, தல்விவேகத்தன்னால்=ஆத்மவிவேகத்தினால்

யும், விரித்தலர்மனத்திராமன்—விகசிதமான மனதையுடையவனுய் மிருக்கி
ன்ற விராமரானவர், மனமகிழ்முனிவர்முன்னர்—அகங்கரிக்கின்ற முனிவர்
கள்முன்னே, எனவுரைத்து = (இப்படி) யென்றுசொல்லி, கனமுனின்முன்
னர்—கனமாகிய மேகத்தின்முன்னே, கேகாவுத்திரிகளாபிபோன்று—கே
காவென்னுஞ் சத்தத்தைத்திரிந்த மயிலைப்போல, வாய்மொழியமைந்துகின்
றான்—வசனியாமற் சும்மாயிருந்தார்—எ-று.

(இ-கா) களங்கமற்ற குவிர்த்த பூரணசக்தியைப்போல இனி
மையுள்ளவனாயும் இனியவசனத்திலும் விரிசாரிக்கின்ற ஆத்மவிவே
கத்தினாலும் விகசிதமான மனதையுடையவனுய் மிருக்கின்ற விரா
மரானவர் அகங்கரிக்கின்ற முனிவர்கள்முன்னே இப்படியென்று
சொல்லி கனமாகிய மேகத்தின்முன்னே கேகாவென்னுஞ் சத்தத்
தைத்திரிந்த மயிலைப்போல வசனியாமற்சும்மாயிருந்தார்—எ-ம்.

(இ-ம்) சபையிலிராமர் தனதவிப்பிராயத்தை முனிவர்களுக்கறிவித்தவ
ர்களவிப்பிராயத் தெரிந்துகொள்ளுகியித்த மௌனமாகவிருத்தாசென்பதாம்.

முதலாவது

வைராக்கியப்பிரகரணம்—முற்றிற்று.

ஆக பதிகங் காப்புப்படச்செய்யுள் முக்க.

வ-ல், சுகர்கதை.

அவதாரிகை.

மூல்கதையிற் சயமாயுண்டான சாதன சதுஷ்டயத்தி லிரண்டாஞ்
சாதனமான பிராசையினுற் சீவென்கரசுகங்கனாகக் காணப்பட்ட
யாவையு மனுர்தடதுக்கடெனத் தேவத்தன்மை கிறைந்த
சுடையிற் சொல்லிய விராம னனுபவத்தினு லிவன் சக
ல பத்தங்களு நீங்கிச் சைதன்னியமாத்நிரமா யிரு
ப்பதை யுணர்ந்தோரில் விசுவாமித்திரமுனி
மேற் சர்வவிபாகமான சாஷுதாரா
மே நீயென்றறிவிப்பிக்கும் பொ
ருட்குவ்வனுபவமுள்ள கச
முனியின் கதையை
கிருதிக்கின்றார்.

மகிழ்ச்சி யடைதல்.

மைம்மல மாமோகத்தை மாய்ந்திடும் புதுமைத்தான
செம்மல்வா சங்கங்கேட்டுக் திருத்தவை யிருந்தோரெல்லா
யிம்மொழி கேட்பபோல வெழப்பன சுவகையிக்கார்
விம்மல்சேர் சித்தர்சேனை விண்மிசைச் சுளிந்தவய்நே.

(இ-ள்) மைம்மல=கனங்கமுள்ள, மாமோகத்தை=மகாசம்சாரத்தை,
மாய்ந்திடும்=கெடுக்கப்பட்ட, புதுமைத்தான=அதிகசயமாள், செம்மல்வாச
கங்கங்கேட்டு=இளவரசான விராமன்வசனங்களைக்கேட்டு, திருத்தவை யிரு
ந்தோரெல்லாம்=திருத்தமான (தசாதன்) சபையிலிருந்தசகலரும், இம்மொ
ழிகேட்பபோல=இவ்வசனத்தைக் கேட்கவந்ததுபோல, புனகெழ=மயிர்க்
குச்செழ, உவகையிக்கார்=கனிப்பின்மிருந்தார்கள், விம்மல்சேர் சித்தர்சே
னை=ஒலித்தலைபுடைய சித்தர்கள்கள், விண்மிசைக்களித்த=ஆகாயத்தின்
கண் மகிழ்ந்தன—எ-று.

(இ-வா) கனங்கமுள்ள மகாசம்சாரத்தை கெடுக்கப்பட்ட அ
திகசயமான இளவரசான விராமன்வசனங்களைக்கேட்டு திருத்தமான
தசாதன் சபையிலிருந்த சகலரும் இவ்வசனத்தைக் கேட்கவந்தது
போல மயிர்க்குச்செழ கனிப்பின்மிருந்தார்கள், ஒலித்தலைபுடைய
சித்தர்கள்கள் ஆகாயத்தின்கண்மகிழ்ந்தன—என்பதாம்.

(இ-ம்) ஆகாயத்திற் சித்தர்சபையும் பூமியிலிராசசபையு மிராமனது
வைராக்கியவசனத்தைக் கேட்டாந்தத்ததை உடைசீறவைப்பதாம். (அ)

சித்தர்கள் மகிழ்தல்.

கன்றுகன் மென்னுஞ்சொல்லு கன்மலர் மழையுங்கூட.
யொன்றியோர் கமகைப்பாதி யிழித்தபின் னூழிகாலம்
வன்றுய ருழன் றுகித்தை மயங்கிய யாங்கெனல்லா
மின்றிரா கவல்சொலென்னு மின்னமு தமையப்பெற்றோம்.

(இ-ள்) கன்றுகன்மென்னுஞ்சொல்லும்=கல்லதால்லதென்னும் வச
னமும், கன் மலர்மழையும்=கல்புஷ்பமாரியும், கூடியொன்றி=சேர்த்து,
ஒர் கமகைப்பாதி=தூதாராழிகைகேரம், இழித்தபின்=(சபையில்) வந்துகிறை
த்தபின்பு, ணூழிகாலம் = கற்பகாலம், வன்றுயர் = வலியதுன்பத்தோடும்,
உழன்று=விண்ணிற்சஞ்சரித்து, கித்தைமயங்கிய=மனோமயக்கமூன், யா
ங்கெனல்லாம்=காங்குனைவரும், இன்று=இன்றையத்தினம், இராகவன்
சொலென்னும்=இராமன்வசனமென்கின்ற, இன்னமுதமையப்பெற்றோம்=
இனியவமுதம் கிடைக்கப்பெற்றோமென்று (சித்தர்களசொன்னார்கள்)எ-று.

(இ-னா) கல்லது கல்லதென்னும் வசனமும், கல்புஷ்பமாரி
யுஞ்சேர்ந்து அனாராழிகைகேரம் சபையில்வந்து கிறைத்தபின்பு
கற்பகாலம் வலியதுன்பத்தோடும் விண்ணிற் சஞ்சரித்து, மனோ
மயக்கமூன் ன காங்குனைவரும், இன்றையத்தினம் இராமன் வசன
மென்றிவ்ற இனியவமுதம் கிடைக்கப்பெற்றோ மென்று சித்தர்
கள் சொன்னார்கள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இராமன் வைராக்கியவசனத்தினுற் சித்தர்கள் மயக்கக் தெளி
த்ததென்பதாம். (உ)

சித்தர்கள் சபைக்குவருதல்.

கிருந்திய விவன்சொலாலே தெளிவுறு சித்தை பெற்றோம்
பெருந்தகை முனிவர்சொல்லும் பொருளினிப் பெறுதுமென்னுப்
பொருந்திய விண்ணினின்று பூதலத் திறிதலோடு
மிருந்தபே ரவையோலொல்லா மெழுத்தெநிர் கொள்வதானு.

(இ-ன்) திருத்தியலிவன்சொலால்=திருத்தமான விவ்விதமன்வசனத் தினால், தெளிவுறுத்திப்பெற்றோம்=தெளியப்பட்டசித்தத்தையடைந்தோம், பெருத்தகைமுனிவர்=(இதற்கு) மேன்மையானமுனிவர்கள், சொல்லும்=பொதிக்கும், பொருளியிடப்பெறுதமென்னு=வந்துவைமேலடைவோமென்று, பொருத்தியலின்னினின்று=தாங்களிருந்த வாகாயத்தினின்று, பூதலத்திழிதலோமும்=(சித்தர்களைக்கள்) பூமிவிலிறங்கவும், இருந்தபேரவையோ சொல்லாம்=மகாசபையி லிருந்தோரனைவரும், எழுந்தெதிர்கொள்வதானுர்=எழுந்திருந்தெதிர்கொள்வதானுர்கள்—எ-று.

(இ-னா) திருத்தமான விவ்விதமன் வசனத்தினால், தெளியப்பட்ட சித்தத்தையடைந்தோம், இதற்கு மேன்மையான முனிவர்கள்போதிக்கும், வந்துவை மேலடைவோமென்று, தாங்களிருந்த வாகாயத்தினின்று, சித்தர்களைக்கள் பூமிவிலிறங்கவும், மகாசபையிலிருந்தோரனைவரும், எழுந்திருந்தெதிர்கொள்வதானுர்கள்.

(இ-ம்) விஷயதோஷநிரூஷ்டி நிருபணத்தினால்மனத்தெளித்த சித்தர்கன்மே ஸாத்தாபுபவத்தையுத் தெரிந்துகொள்ள வாத்தமராமன் சபைக்குவந்தாம். (க)

சித்தரு நாரகுஞ் சந்தித்தல்.

வந்துறு சித்தர்க்கெல்லாம் வசிட்டனுங் காதிசேயு
முத்துபூ சனைகன்செய்தார் முனிவருக் கவருஞ்செய்தார்
சந்தால் ஸாவயின்வேந்து மருச்சனை யவர்க்குச்செய்தார்
வந்துமன் னவர்க்குமன்னார் நன்சொலாந் பூசைசெய்தார்.

(இ-ன்) வந்துறுசித்தர்க்கெல்லாம்=வந்தடைந்தசித்தர்களைவர்க்கும், வசிட்டனுங் காதிசேயும்=வசிட்டரும்விசுவாமித்திரரும், முத்துபூசனைகள்செய்தார் = முத்தியாசாதித்தார்கள், முனிவருக்கவருஞ்செய்தார்=(பின்பிந்த) முனிவர்களுக்கச்சித்தர்களும் பூசித்தார்கள், அந்தால்ஸாவயில்=அந்தஸ்பைபயிலுள்ள, வேந்தம்=அரசனானதரசரதனும், அவர்க்கு = அச்சித்தர்களுக்கு, அருச்சனைசெய்தான் = பூசைசெய்தான், வந்துமன்னவர்க்கும்=ஆக்கமுள்ள வவ்வரசர்க்கும், அன்னார்=அச்சித்தர்களைக்கள், நன்சொலால் = முகமன் வசனத்தினால், பூசைசெய்தார்=ஆராதித்தார்கள்—எ-று.

(இ-அ) வந்தடைந்த சித்தர்களை வரவாங்கும் வசிட்டரும், விசுவாமித்திரரும் முத்தியாரதித்தார்கள், பின்பிதமுனிவர்களுக்கும் சித்தர்களும் பூசுத்தார்கள், அக்ஷரப்பையிலுள்ள அரசனான தசரதனும், அச்சித்தர்களுக்கு பூசைசெய்தான், அக்கமுள்ள வயவரசனுக்கு அச்சித்தர்களை வரவாங்கும், முகமன் வசனத்தினால் ஆரதித்தார்கள்

(இ-ம்) சித்தர்களுக்கு சபையிலுள்ளோரு மொருவருமொருவர் உணங்கும் கிராமநிலித்ததாம்.

(ச)

இராமனது நிராசையைப் புகழ்தல்

தொழுதுமுன் னிருத்தசெங்கட்டோன்றற்கு முபகாரங்கள் பழுதில்பூ மழையானல்ல மொழிகளால் பரிந்துசெய்து விழுமிய குணந்தான் மிக்கோன் விரத்தியாய் விளம்புஞ்சொற்கள் முழுதால் லுதாரமாகி முடிவிலம் புதமாமென்றார்.

(இ-ள்) தொழுதுமுன் னிருத்த = வணக்கமுன்னேயிருத்த, செங்கட்டோன்றற்கும் = செவ்வியகண்ணையுடைய விராமருக்கும், உபகாரங்கள் = முகமன் வசனங்களை, பழுதில்பூமழையால் = பழுதற்ற புஷ்பவருஷத்தினாலும், எல்லமொழிகளால் = அன்பான வசனங்களாலும், பரிந்து செய்து = அன்பு செய்து, விழுமிய குணத்தான் மிக்கோன் = (முனிகளே) கன்மையான (மையித்திரியாதி) குணங்களின்பிருத்த விராமர், விரத்தியாய் விளம்புஞ்சொற்கள் = தறவாகச் சொல்லிய வசனங்கள், முழுதால் லுதாரமாகி = மூற்றக்கெம்பிரமுடையதாய், முடிவிலம் புதமாமென்றார் = அளவற்றவதிகைய முள்ளதாமென்று (சித்தர்கள்) சொன்னார்கள் = ஏ-து.

(இ-அ) வணங்கி முன்னேயிருத்த செவ்வியகண்ணையுடைய விராமருக்கும் முகமன் வசனங்களை, பழுதற்ற புஷ்பவருஷத்தினாலும் அன்பான வசனங்களாலும் அன்பு செய்து, முனிகளே கன்மையான மையித்திரியாதி குணங்களின்பிருத்த விராமர், தறவாகச் சொல்லிய வசனங்கள் மூற்றக்கெம்பிரமுடையதாய், அளவற்றவதிகைய முள்ளதாமென்று சித்தர்கள் சொன்னார்கள் = ஏன்பதாம்.

(இ-ம்) இராமனது விராக்கியவசன மாச்சரியகாமுள்ள வந்தடைந்த சித்தர்களுக்கு வந்தடைந்ததென்ற நினைவித்ததாம்.

(க)

சித்தர்கள் தங்களை யிகழ்தல்.

ஈசனே படைத்ததாகி யெண்ணிற் முயற்சியிக்கு
மரித்து மாயை யன்னில் வருகக மரிதுசாலத்
தேகது சதுரச்சித்தைச் செவ்வனுக் குணரற்பாற்றேற்
பேசது லாங்கனெல்லாம் பேசுதைய ரெண்ணச்சொன்னார்.

(இ-ள்) ஈசனேபடைத்ததாகி=தேவசிம்மாணமாய், எண்ணிற்=அள
வற்றிமையைச் (செய்ய), முயற்சியிக்கு=உற்சாகியிருத்த, மரித்துமாயை
தன்னில்=குற்றம்பொருத்திய சம்சாரத்தில், வருககமரிது = வராகின்ற கக
மரியதாம், சாய=மிகவும், தேகது=பிரகாசம்பொருத்திய, சதுரச்சித்தை=
சிறந்த வைராகியித்தமுள்ள, செவ்வனுக்கு=நிராமனுக்கு, உணரற்பாற்
றேல்=(அச்சம்சாரமிஷ்டமென்று) நுணரும்பகுதியதாவின், பேசுதம்=(சம
க்குமிஷ்டத்தைக் கொடுக்குமென்று) சொல்லப்பயிம், லாங்கனெல்லாம்=
(அவரால் வெறுக்கப்பட்டவைகளை விரும்புதலின் தேவரிஷிகள் முதலிய)
யாங்களாவரும், பேசுதயரென்ன = அறியில்லாதவர்களென்று, சொன்
னார்=(அச்சித்தர்கள்) சொன்னார்கள்--எ-து.

(இ-ஈ) தேவசிம்மாணமாய், அளவற்ற நிமையைச்செய்ய,
உற்சாகியிருத்த, குற்றம்பொருத்திய சம்சாரத்தில் வராகின்ற கக
மரியதாம், மிகவும் பிரகாசம்பொருத்திய சிறந்த வைராகியித்
தமுள்ள நிராமனுக்கு, அச்சம்சாரமிஷ்டமென்றுணரும் பகுதியதா
வின் கமக்கு மிஷ்டத்தைக்கொடுக்குமென்று சொல்லப்பயிம். அவ
ரால் வெறுக்கப்பட்டவைகளை விரும்புதலின் தேவரிஷிகள்முதலிய
யாங்களாவரும் அறியில்லாதவர்களென்று அச்சித்தர்கள் சொன்
னார்கள்--என்பதாம்.

(ப-ம்) மாயை, பிரகாசித்தியிலாரோபித்ததென்பார், ஈசனேபடைத்த
தாகி யென்தம், சகாஷகாரன் விராமனிச்சய மிப்படிவிரூக்க, போதாபனர்
முதலிய முனிக்குகாசாதத்தைவைப்புறுத்திச் சொல்லிய நதியாமையென்
பார், லாங்கனெல்லாம் பேசுதயரென்னச்சொன்னார்கள். அங்குறிஞர் (இ-ம்)
மாயாநிதரான விராமருக் கமமாய்ச்சித்தரான யாங்களறிவிற் சமணமகே
மென்தாம்.

இராமனுரைத்த வனுபரமே நிச்சயமெனல்.

சதவ ருனாத்தின்ன ரிராமனை யிசைத் தோக்கிக்
காதிசே யுரைப்பானியே ணங்கமில் புத்தியாலே
தீதற வனைத்துங்கண்டாய் தெளிவுறப் பிறிதொன் தில்லைப்
போதமார் அகனுகேயும் புத்தியா னெப்பிரக்தே.

(இ-ள்) சதவருனாத்தின்னர்=இப்படியச்சித்தர் (அணங்கன்) சொல்
லியபின்பு, இராமனையினிதரோக்கி = இராமனையன்பாப்பார்த்த, காதி
சேயுரைப்பான்=விசுவாமித்திரர் சொல்லுவார், ரீயே=சீயமாதலே, ணங்க
மில்புத்தியால்=சூற்றமற்றவறியினால், தீதறவனைத்துங்கண்டாய்=சூற்றமற
வாவையுமறித்தாய், தெளிவுற=(இனி) தெளிவாயறிய (வேண்டியபொருள்) ,
பிறிதொன்றில்லை=வேறொன்றில்லை, போதமார்=ஞானநிறைந்த, அகனுகேயு
ம்=அமுனியும், ரீயும்=நீரும், புத்தியானெப்பிர=அறிவிலும் சமானமாயினர்.

(இ-ஊ) இப்படியச்சித்தர்கணங்கள் சொல்லியபின்பு, இராம
னை யன்பாகப்பார்த்து, விசுவாமித்திரர் சொல்லுவார். சீயமாக
= சூற்றமற்றவறியினால் சூற்றமறவாவையுமறித்தாய், இனிதெளி
வாயறியவேண்டிய பொருள் வேறொன்றில்லை, ஞானநிறைந்த அ
முனியும் நீரும் அறிவிலும் சமானமாயினர்.—என்பதாம்.

(இ-ம்) சயமாவுண்டான சிராசையே வாத்மனுபவத்தாகக் கொடுத்த
மென்பதாம். (௭)

சுகமுனியி னனுபவத்தை விசாரித்தல்.

இசைவ வுணர்வுற்றொரு பினைப்பற யெப்பொன்று
மகமுனியி யுரைப்பக்கேட்ட வன்னலு முரைப்பாணையா
வகமறு முணர்வுண்டாயு மாறுதன் முன்னியின் தீர்
சுகமுறப் பின்னுண்டான தென்வலஞ் சுகனுக்கெய்துள்.

(இ-ள்) இசைவவுணர்வுற்றொரும்=எந்தவருனத்தபெற்றவர்களும்,
இனைப்பறயெப்பொன்று = விசாரத்திய யகடப விரும்புவார்களென்று,
மஹாமுனியுரைப்ப=மாகத்துக்குரிய (விசுவாமித்திரர்) முனியொன்று, கேட்ட=
(இதைக்) கேட்ட, என்னதுமுரைப்பான் = இராமனும்சொல்லுவார்—

(என்) னையனே, சகலஞ்சு=சகமுனிக்கு, அமரமுணர்வுண்டாயும்=அகம்பாவமந்தவறிவுண்டாயிருத்தும், துதல்=விஸ்வரூபமானது, முன்னயின் நி=முன்னில்லாமல், சகமுனரறின்பமுற, பின்னுண்டானதென்றனம்=பின்புண்டானதென்படி, என்றன்=என்றுகேட்டார்—எ-று.

(இ-னா) எதிர்த் ஞானத்தைப் பெற்றவர்களும், விஸ்வரூபியையையைய விரும்புவார்களென்று, யாகத்துக்குரிய விசுவாமித்திர முனிசொல்ல, இதைக்கேட்ட இராமருஞ்சொல்வார். என்னையனே சகமுனிக்கு அகம்பாவமந்த வறிவுண்டாயிருத்தும், விஸ்வரூபியானது முன்னில்லாமல், இன்பமுற பின்புண்டானதென்படி என்று கேட்டார்—என்பதாம்.

(ப-ம்) அபரஞானமென்றும், அகிலமைத்பெறும்புபவமான பரஞானம் வேண்டுமென்பார், இஃதையுணர்வுற்றோருமின்புற கயப்பொன்றார் (இ-ம்) பரமசுத்தைப் பெறவிரும்பினதாம். (அ)

சகமுனியி னனுபவத்தை யுணர்த்தல்.

என்னது முனிவன்சொல்வா னெழுபிறப் பறுக்குஞானத் துன்னிய சகலுகின்போற் றெல்லுல கியல்பைகாடி மன்னிய விவேகமுண்டாய் மாசறு முணர்வுபெற்று மந்திலை யையமாகி யாறுத லற்றானவ்நே.

(இ-ன்) என்னதும்=(இப்படி) பென் (நிராமன்) கேட்கவும், முனிவன்சொல்வான்=(விசுவாமித்திர) முனிவர்சொல்லுவார், எழுபிறப்பற்குஞானம்=ஏழ்பவங்களைக்கெடுக்கின்ற ஞானமானது, துன்னிய=கிறைத்த, சகலும்=சுப்பிரமரீஷியும், சின்போல்=உண்ணப்போல், தொல்லுலகியல்பைகாடி=முன்னுள்ள சககபாவத்தைவிசாரித்த, மன்னிய விவேகமுண்டாய்=நிலைபெற்ற விவேகமுன்னவராய், மாசறுமுணர்வுபெற்றதம் = களங்கமற்ற ஞானத்தையடைத்தும், அந்திலையையமாகி=அந்திச்சயத்திற் சந்தேகமுள்ளவராய், ஆறுதலற்றான்=விஸ்வரூபியடைந்திலன்—எ-று.

(இ-னா) இப்படியென் நிராமன்கேட்கவும், விசுவாமித்திர முனிசொல்லுவார். ஏழ்பவங்களைக் கெடுக்கின்ற ஞானமானது கிறைத்த சகப்பிரமரீஷியும், உண்ணப்போல் முன்னுள்ள சககபாவத்தை விசாரித்து, நிலைபெற்ற விவேகமுன்னவராய், களங்கமற்ற

ஞானத்தையடைந்தும், அந்நிச்சயத்திற்காதே கழுன்னவராய், கின்
ராத்தியடைத்திலன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) கனங்கமற்ற ஞானத்தையடைத்தும், அந்நிச்சயமாகத் தன்னப்
பட்ட வந்து செடங்கனிகாத வதனும் கின்ராதி, அண்டாவில்க்கென்ப
தாம். (க)

மாயாஸ்வரூபம் வினாவதல்.

விடலரு மகசவுவிட்டு விடயத்தின் மீண்ட கெஞ்சன்
வடவகா யுகையுந்தாகை மருக்குற வெய்தி பித்த
விடருறு மாயைவந்த தென்னன் மிறப்ப தென்னன்
ஞோடர் பிலா ருடையதெம்மட் டென் றிது தோன் றிற்றென்றான்

(இ-ன்) விடலருமகசவுவிட்டு=விடுதற்கரிய சஞ்சலத்தைக்கீட்டு, விடயத்
தின்=விடயபோகத்தி (வின்றும்), மீண்டகெஞ்சன்=நிரும்பிய மனதையு
டையசாரும், வடவகாயுகையுந்தாகை=மகாமேருவில்வளிக்கின்ற பிதாவின்,
மருக்குறவெய்தி=பக்கத்திலடைத்து, இத்தவிடருறுமாயை = இத்துக்கமய
மானது, வந்ததென்னன்=வந்ததெப்படி, இரப்பதென்னன் = எப்பெதெப்
படி, ஞோடர்பில்=ஞோடர்ச்சியில், ஆருடையது=ஆகாயுடையது, எம்ம
ட்டு=எவ்வளவுள்ளது, என்றிதுதோன் றிற்றென்றான் = எப்போதிதண்டா
யிற்றென்றுகேட்டார்—எ-து.

(இ-னா) விடுதற்கரிய சஞ்சலத்தைக்கீட்டு, விடயபோகத்தினி
ன்றும் நிரும்பியமனதையுடையசாரும், மகாமேருவில்வளிக்கின்ற
பிதாவின் பக்கத்திலடைத்து இத்துக்கமயமான மாயையானதுவந்த
தெப்படி, கெப்பெதெப்படி, ஞோடர்ச்சியில் ஆகாயுடையது, எவ்வள
வுள்ளது, எப்போதிதுண்டாயிற்றென்றுகேட்டார்—என்பதாம்.

இவன்சித்தஞ் சரஸ்வமற்றதாய் பிக்கங்கமூன்ன போகக்கனின்
தும், மதழக்காலினின்றுஞ் சாதகங்கன்பேர்லகிலித்தித்தென்றும், கெனா
கார்த்தத்தை விடயத்தின்மீண்ட கெஞ்சனென்றும் பத்திலடைக்கினார் (ப-2)
மாயைவிடையுடையதா அல்லது விசையுடையதாவென்பாராருடையதென்
றார். (இ-ம்) மாயையின் தற்பத்தி ன்நிதியைத்தை விசைத்ததாம். (உ)

அனுபவம் விளங்காகமை.

அன்னவன் கேட்டவல்லா மறிவற வுரைத்தபோது
முன்னகா னுணர்ந்தவாதே மொழித்தனை செய்வச்சொல்லா
னன்னிலை பெறுமைகண்டு கல்லுணர் வெனக்குத்தோன்று
மன்னவன் சனகனைப்பான் வழுவது முணர்வின்மிக்கோன்.

(இ-ள்) அன்னவன் = அத்தக்கரானவர், கேட்டவெல்லாம் = வினாவின்
வளைத்தும், அறிவுற = (அவ) னறிவித்தபொருத்த, உரைத்தபோது = சொல்லிய
சமயத்தில், முன்னகா னுணர்ந்தவாதே = முன்பியானறித்த பிரகாரமே, மொழி
த்தனைபென = சொன்னிசொன்று சொல்ல, அச்சொல்லாம் = அவ்வசனத்தினால்,
கன்னிலைபெறுமைகண்டு = கன்னிச்சயமடையாமையப்பார்த்து, கல்லுணர்
வு = சுகபோதமானது, எனக்குத்தோன்று = எனக்குத்தெரியாது, மன்னவ
ன் = அரசனுபய, சனகனைப்பான் = சனகனென்பவர், வழுவதும் = குற்ற
மற்ற, உணர்வின்மிக்கோன் = ஞானத்தில் மிகுந்தவன் — எ-து.

(இ-ரை) அத்தக்கரானவர் வினாவின்வளைத்தும் அவனறிவி
ற்பொருத்த சொல்லிய சமயத்தில் முன்பியானறித்த பிரகாரமே
சொன்னிசொன்று சொல்ல அவ்வசனத்தினால் கன்னிச்சயமடையா
மையப்பார்த்து ககபோதமானது எனக்குத்தெரியாது, அரசனு
பய சனகனென்பவர் குற்றமற்ற ஞானத்தில் மிகுந்தவன் — எ-ம்.

(ப-ம்) ஆசாரிய ரதிலிங்கைத் துபதேசிக்குமதீதானுபவத்தி லமையலில்
லையென்பார், காணுணர்ந்தவாதே மொழித்தனையென்றும், சீடனறிதலைவிட்
டனுபவத்தி லமுத்தலில்லையென் றறித்தனென்பார், அச்சொல்லா னன்னிலை
பெறுமைகண்டென்றுகூறினார். (இ-ம்) ஆசாரிய ரதிலிப்பதென்ன மஃதி
ன்றிய வனுபவியெனக் கொள்ளவேண்டுமென்பதாம். (ஓக)

பக்குவசோதனை.

ஆயவன் நனையேகேட்டுகென் றருளொடு தாதையேவப்
போயினன் சுகைகன்வாழும் பொன்மனை வாயிற்றிசர்த்தான்
தாபவன் வாவுகேட்டுச் சோதிப்பான் கருகிமன்ன
னையின வில்லையானே நிரூத்தனன் விசுத்பமில்லோன்.

(இ-ன்) ஆயவன்றையேகேட்டென்று = அச்சனகையேகேட்டெட்ட
வாபென்று, அருளொடுதாதையேகேட்டெடுபட்டெட்டித் வாணவாணப்ப, போ
யினன் = (மகாமேருவினின் துபுமியிற்) சென்று, சனகன் வாணம்பென்மனை
சனகராசன் வாழாநின்ற கவர்ணமயமான வீட்டினது வாமிலைடைத்தான்
வலிலைடைத்தான், தாயவன் வாவுகேட்டுச் = மேலான சுகப்பிரமரிஷிவினுடைய
வரவைத் (தாதர்களைத்) கேட்டு, சோதிப்பான்சொகு = சோதிக்கும்பொருட்டு
கினைத்து, மன்னன் = அச்சன், ஏயினனில்லை = (காணச்) சென்றாரில்லை, விக
ற்பயில்லேன் = விகற்பமின்றிய சுகமுனிவானவர், ஈளேழிருந்தான் =
ஏழுநாளிருந்தான் — ஏ-று.

(இ-ரை) அச்சனகையே கேட்கக்கடவாயென்றுகருபையுட
ன் பிரவானவரணுப்ப மகாமேருவினின் துபுமியிற்சென்று சனக
ராசன் வாழாநின்ற கவர்ணமயமான வீட்டினது வாமிலைடைத்தான்
மேலான சுகப்பிரமரிஷிவினுடைய வரவைத் தாதர்களைக்கேட்டு
சோதிக்கும்பொருட்டு கினைத்து அச்சன்காணச்சென்றாரில்லை விக
ற்பமின்றிய சுகமுனிவானவர் ஏழுநாளிருந்தான் — என்பதாம்.

(இ-ம்) சுகமுனிவரது சாத்தியாதிருணங்களைச் சோதிக்கும்பொருட்டு
முன்வாயிலிற் தடைசெய்ததாம். (விட)

இதுவுமது.

மற்றுநா னேழும்வேறோ ரிடத்துற வைத்தபின்னர்
பொற்றிர னழகாரத்தப் புரத்திடை னாளேழவைத்துச்
சிற்றிடை மகளிர் போகஞ் சிறந்தவு ணளிப்பந்துய்த்தான்
குற்றமும் குணமுநாடான் குளிர்கிறை மதியமொத்தான்.

(இ-ன்) மற்றுநாளேழும் = பின்னுமேழான், வேறோரிடத்துறவைத்த
பின்னர் = மற்றோரிடத்திலிருக்கும்படி வைத்தபின்பு, பொற்றிரனழகார் =
மிருந்த பொன்னினும் செய்யப்பட்ட முகுசிறை, அத்தப்புரத்திடை = அத்
தப்புரத்திற், ஈளேழவைத்துச் = ஏழுநாளிருத்தி, சிற்றிடைமகளிர் = சிறியவி
டைவையுடைய மடவார்களை, போகம் = (சத்தபுஷ்பமுதலான) போகங்
களையும், சிறந்தவுண் = அறுகையுண்டுகளையும், அளிப்ப = கொடுப்பிக்க, தய
த்தான் = புசித்தான், குளிர்கிறைமதியும் = குளிர்க்பூண்சத்திரனுக்கு, ஒத்தா
ன் = சமனமுள்ள சுகமுனிவானவர், குற்றமும் = (இவ்விடங்களின்) குற்ற
த்தையும், குணமும் = குணத்தையும், ஈடான் = ஆரய்த்தினை — ஏ-று.

(இ-ஊ) பின்னுமேழுநாள் மந்திராரீடத்திலிருக்கும்படிவைத்தபின்பு மிகுந்த பொன்னினம்செய்யப்பட்டமருகிறதை அந்தப் புத்தில எழுநாளிருத்தி சிறியவிடையையுடைய மடவார்களால் சந்தையுட்பழதலானது போகக்கூடியும் அதுகவையுண்டுகூடியும் கொடுப்பிக்கப் புகுத்தான், குளிர்ந்த பூரணச்சந்திரனுக்குசமானமுள்ள சுருமுவியானவர் இவ்விடயங்களின் குற்றத்தையும் குணத்தையும் ஆராய்ந்திலன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இடையேழுநாளேவாயலிற் படுத்தவர், குறையேழுநாளையையும், இடையேழுநாளேத்தப்பூத்திற் போகக்கூட்கொடுத்தவர் எனேருதலையுஞ் செய்ததாம். (மக)

சுக துக்கங்களி லமுந்தாமை.

மன்னவன் சனகன்றந்த போகத்தின் மகிழ்ச்சியாவு
மன்னவன் முன்னஞ்செய்த அவமதித் துன்பமியாவு
மன்னவன் மனதைச்சற்று மிழுத்தில விளமென்றென்றல்
பொன்னச லத்தின்மிக்க பொருப்பினை யிழுக்கவற்றே.

(இ-ள்) மன்னவன்=அரசனாகிய, சனகன்றந்த=சனகராகொடுக்கப்பட்ட, போகத்தின்=போகங்களின், மகிழ்ச்சியாவும்=சுகமனைத்தும், அவன்=அவன், முன்னஞ்செய்த=முன்செய்யப்பட்ட, அவமதித் துன்பமியாவும்=அவமானமானதுக்கூடும், இன்னவன்மனதை=இச்சுகமுனியினதுமனதை, சற்றுமிழுத்தில=ஏய்வளவேனுமசைக்கலில்லை, இளமென்றென்றல்=இளமையுமென்மையுமுள்ள தென்றலானது, பொன்னசலத்தில்=அழகியமலைகளில், மிக்க=பெரிதாகிய, பொருப்பினை=மேருவை, இழுக்கவற்றே=அசைக்குத்திரத்ததோ—எ-று.

(இ-ஊ) அரசனாகிய சனகராத் கொடுக்கப்பட்ட போகங்களின்சுகமனைத்தும் அவன்முன்செய்யப்பட்ட அவமானமான துக்கமனைத்தும் இச்சுகமுனியினதுமனதை எவ்வளவேனு மசைக்கலில்லை, இளமையுமென்மையுமுள்ள தென்றலானது அழகியமலைகளில் பெரிதாகிய மேருவை அசைக்குத்திரத்ததோ—என்பதாம்.

(இ-ம்) மனமானது போகபோகங்களிற் சலிபாமற் சமதிரஷ்டியிலிருத்ததாம். (மக)

சந்தித்து வினாவுதல்.

ஆங்கவ னிலைமைகோக்கி யடிபணிக் தரசன்போற்றித்
தாங்குல கத்தின்செய்கை தவிர்த்துபே ரனைத்தும்பெற்றோ
யிக்குறு பொருளேதென்ன வெவ்வன மாயைதோன்றிற்
றோக்கிய தெவ்வன்போவ துள்ளவா றுனாசெய்யென்றான்.

(இ-ள்) ஆங்கவனிலைமைகோக்கி = அவ்விடத்தவரகமகிழ்ச்சியைப்பார்த்து, அரசன் = சனகராசன், அடிபணித்து = கமஸ்கரித்து, டோற்றி = துதித்து, தாங்குலகத்தின்செய்கை = தாங்காநின்ற சகலியாபாரத்தை, தவிர்த்து = நீக்கி, பேரனைத்தும்பெற்றோய் = இலாபமனைத்தையுமடைந்த சுகப்பிரமரிஷியே, எங்குறுபொருள் = இவ்விடத்திலெழுந்தருளியகாரியம், ஏதென்ன = என்ன வென்றுகேட்க, எவ்வனமாயைதோன்றிற்று = எப்படியாயையுண்டாயிற்று, என்னோக்கியது = எப்படிவளர்ந்தது, எவ்வனபோவது = எப்படிவசிக்கும், உள்ளவாறு = உள்ளபிரகாரம், உனாசெய்யென்றான் = (குருதே) யருளுமென்று சுகமுனிகேட்டார்—எ-று.

(இ-னா) அவ்விடத்தவரகமகிழ்ச்சியைப்பார்த்து சனகராசன் கமஸ்கரித்து துதித்து தாங்காநின்ற சகலியாபாரத்தைநீக்கி இலாப மனைத்தையுமடைந்த சுகப்பிரமரிஷியே இவ்விடத்தி லெழுந்தரு ளியகாரியம் என்னவென்றுகேட்க எப்படி மாயையுண்டாயிற்று எப்படிவளர்ந்தது எப்படிவசிக்கும் உள்ளபிரகாரம் குருவேயருளு மென்று சுகமுனிகேட்டார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) ஸ்வேருப்பிரத்தியகூடம் வினங்கும்பொருட்டு மரயாவுற்பத்தி ஸ்திதிஸைத் தெரியவேண்டுமென்பதாம். (வடு)

சனகர் வாக்கியத்தை யொப்புக்கொள்ளுதல்.

மெய்ம்முறை முனிவர்கேட்ப வேண்டாம் வியாசன்சொன்ன
வம்முறை யுனாத்தலோடு மறிஞது விவேகத்தான்முன்
விரிம்முறை யறிந்தேனீயு மெந்தையி னதுவேசொன்னீர்
மொய்ம்முறை துல்களெல்லா மொழிபொரு ளொன்றேயென்று.

(இ-ள்) மெய்ம்முறை = உண்மை (யாகக்கேட்கவேண்டிய) சொந்தை, முனிவர்கேட்ப = சுகப்பிரமரிஷிகேட்ட, வேந்தனும் = சனகராசனும், வியாச

ன்சொன்னவியாசர் (மூன்) சொல்லிய, அம்முதையுரைத்தலேமே அவ்வ
ன்னஞ்சொன்னமாத்நிதில், அநிஞமும்=ஞானகாண்டியுசுகரும், விவேக
த்தால்= (சய) விவேகத்தினுள், மூன்=மூன்னமே, இம்முதையு=இவ்வண்
ணம், அநிந்தேன்=தெரிந்தேன், நீயும்=நீரும், என்னையின்=என்பிதானைப்
போல, அதுவேசொன்னீர்=அவ்வருத்தத்தையேசொன்னீர், மொய்ம்முதையு
தால்=மொய்ம்மால்=மொய்ம்மால் (வேதாந்த) சாந்திரத்தனினத்தும், மொழிபொ
ருளொன்றேயென்றார்=சொல்லப்பட்ட வாக்கியார்த்தங்களைகமேயென்று
சொன்னார்—என்பதாம்.

(இ-ஊ) உண்மையாகக் கேட்கிவண்டிய கிரமத்தை காப்பி
ராமரினிகேட்க சனகராசனும் வியாசர்மூன் சொல்லிய அவ்வண்
ணஞ் சொன்னமாத்நிதில் ஞானவாண்டியுசுகரும் கயவிவேகத்தி
னுல் மூன்னமே இவ்வண்ணத்தெரிந்தேன், நீரும் என்பிதானைப்
போல அவ்வருத்தத்தையே சொன்னீர், நிறைந்த வேதாந்தசாந்தி
ரங்களைத்தும் சொல்லப்பட்ட வாக்கியார்த்தங்களைகமேயென்று
சொன்னார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மகாவாக்யார்த்தங்களைப்பேதமென்றறித்ததாம். (ம-க)

சங்கற்பமயமான மாயாபவத்தைச் சுருதிப்பிரமாணமா யறித்தும்,
விவாசர் சனகராசனியே போதித்தும், தனக்கு வில்லாந்தியா
ராத்நிநுல் நனதரூபவத்தைச்சொல்லி மேலதைப் பெற்
றுக்கோன்றும்பொருட்டு வினாவினககநக் கப்பிரகா
ரமே வில்லாந்தியதையும்பொருட்டபரோகா
ரூபவத்தை யரச ரூபதேசித்தல்.

வேறு.

தன்னுள்விகற் பித்தெழுந்த விகற்பம்போகிற்
றவித்திடு மாயையிற்பயனோர் சற்றுமில்லை
யின்னவகைத் தோருண்மை வியம்பவேண்டு
மியாவர் மயக்கமுமாற்று மிறைவெவண்
மன்னனதற் றுரைசெய்வான் முனிவரீயே
மதித்துணர்ந்நுமபிதாவுனாங்க மறத்துக்கேட்டா
யன்னிலையே நிச்சயமில் ககண்ட ஞான
வாகாய புருடனுள னயலொன்றில்லை.

(இ-ன்) தன்னுள் = ஆத்மாவில், விகம்பித்தெழுத்த = (ஸ்புரணரூபமாய்) வேறுபட்டுகித்த, விகம்பம் = (மாயா) வேற்றுமைமயமானது, போகில = (உதித்தவிடத்) தொங்குமாயின், தவிர்ந்திடும் = கெடாதின்ற, மாயையில் = மாயையினிடத்தில், பயனோர் சந்தர்ப்பிலிடை = பிரயோசனமோ ஈனுளவாகினுள் கிடையாது, இன்னவகைத்து = அஃதித்தன்மைத்து, ஓருண்மை = ஒப்பற்றிச்சயமான (வாத்மஸ்வரூபத்தை), இப்பப்பேண்டும் = சொல்லவேண்டும், இயாவர் மயக்கமுற்றும் = சகலருடைய மயக்கங்களை யுந் கெடுக்கின்ற, இறைவனென்ன = குருவேயென்று கேட்க, மன்னதற்குஞ்செய்வான் = அதற்கரசன் சொல்லுவான், முனிவ = ககரோ, நீயே மித்தனார் = தம் = நீயே வரையறுத்தறித்தும், பிராவுகைக்க = பிராவாகிய வியாசமுனிவர் சொல்ல, மறுத்தக்கேட்டாய் = நடுத்தகேட்டாய், அந்நிலையே சத்தியம் = அந்நிலையே சத்தியம், (ஆனாலும்) இங்கு = இவ்விடத்தில், அகண்டபரிபூரணமான, ஞானவாகாய = சதாகாயமே சாக்ஷாத்தகரித்த, புருடனுள் = ஆத்மாவேயுள்ளது, அயலொன்றில்லை = வேறொருவஸ்துவமில்லை—எ-று

(இ-னா) ஆத்மாவில் ஸ்புரணரூபமாய் வேறுபட்டுகித்த மாயாவேற்றுமைமயமானது உதித்தவிடத் தொங்குமாயின் கெடாதின்ற மாயையினிடத்தில் பிரயோசனமோ ஈனுளவாகினுள் கிடையாது. அஃதித்தன்மைத்து ஒப்பற்றிச்சயமான வாத்மஸ்வரூபத்தை சொல்லவேண்டும், சகலருடைய மயக்கங்களை யுந் கெடுக்கின்ற குருவேயென்று கேட்க அதற்கரசன் சொல்லுவான், ககரோ? நீயே வரையறுத்தறித்தும் பிராவாகிய வியாசமுனிவர் சொல்ல தருத்துக்கேட்டாய் அந்நிலையே சத்தியம், ஆனாலும் இவ்விடத்தில் பரிபூரணமான சதாகாயமே சாக்ஷாத்தகரித்த ஆத்மாவேயுள்ளது வேறொருவஸ்துவமில்லை—என்பதாம்.

(ட-ம்) ஆத்மாவிலிருந்தாகத் தோற்றப்பட்ட சகலவடிவங்களும், அதுவிதாத்மசாக்ஷாத்நாமாய்ப் பிரகாசிக்கின்றதென்பார், ஆகாயபுருடனுளவலொன்றில்லையென்றார். (இ-ம்) ஆத்மஸ்புரணத்தி னுதித்தநிரிசயத்தை ஆத்மசாக்ஷாத்நாமாகவழியின், விஸ்வரூபிபுண்டாமென் துபதேசித்ததாம்.

இதுவுமது.

அவ்வறிவு சங்கற்பத் தாற்கட்டுண்ணு
மதுவிகல்வி யிறுமந்த வறிவுதன்னைச்
செவ்விதினீ யறிந்தனையற் போகத்திச்சைச்
செகக்தாட்டி யனைத்தினையுந் தீர்தியானு

யெவ்வமற நிறைமனத்தா லுடையற்பாஸ
யாவும்டைந்தாய்காட்சிக் கெட்டாதொன்றிற்
கவ்வையற வடைகின்றாய் முத்தனாய்க்
கருத்திலுறு மயக்கமெனங் கவலைதீர்வாய்.

(இ-ள்) அக்ஷரம் அத்தனானமானது சங்கற்பத்திற் கட்டுண்ணும்—
(தனது) சங்கற்பத்தினும்பத்தப்பதும், அதவிடிவீடுதும்=அச்சங்கற்பத்தினை
நும் பத்திவித்தியாம், அத்தவறிவுதன்னை=அப்படிப்பட்ட (வாதம்) ஞான
த்தை, செவ்வியநீயித்தினைபார்க்க=செவ்வையாக (விப்போ) தறித்தாயாதலால்
போகத்தினைசெவ்வையாகவிட்டதாயினையும், செவ்வையாகி யனைத்தினை
யும்=திரிசயதிருஷ்டியாவையும், தீர்த்தியானாய்=விட்டுக்கொடுக்கும், எவ்வமற=
துன்பத்தினை, சிறைமனத்தால்=பூரணமனத்தினால், அதுடையற்பாஸ=பெறத்தக்க
க, யாவும்டைந்தாய்க்=சங்கற்பத்தையும் (பிரமமயமாகப்) பெற்றாய், காணிக்க
ட்டாதொன்றில்=காண்பதற்கோசாமாயிவ வஸ்துவின்விடத்தில், கவ்வையற
வடைகின்றாய்=இரண்டறக்கலக்கின்றாய், முத்தனாய்க்= (சீவன்) முத்தனா
னாய், கருத்திலுறு=மனத்திலுண்டான, மயக்கமெனங்= (மாயா) மயக்கமெ
னக்கின்ற, கவலைதீர்வாய்=கவலை(யொன்றினை) விடுவாய்—எ-து.

(இ-னா) அத்தனானமானது சங்கற்பத்தினும் பங்கப்பதும்.
அச்சங்கற்பத்தினை பத்திவித்தியாம். அப்படிப்பட்ட வாதம்
ஞானத்தை செவ்வையாக விப்போ தறித்தாயாதலால் போகக்க
விட்டத தாயினையும், திரிசயதிருஷ்டியாவையும்விட்டு கீழ்க்கொடுக்கும்,
துன்பத்தினை பூரணமனத்தினால் பெறத்தக்க சங்கற்பத்தையும் பிரமமய
மாகப்பெற்றாய், காண்பதற்கோசாமாயிவ வஸ்துவின்விடத்தில் இர
ண்டறக்கலக்கின்றாய், சீவன்முத்தனாய், மனத்திலுண்டான மா
யாமயக்கமெனக்கின்ற கவலை(யொன்றினை) விடுவாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) யாதொன்று தனதுவீழ்மனத்தான் மறைபட்டதுபோலவு ம
தன்விருத்தியில் வெளிப்பட்டதுபோலவும் விளங்குகின்றதோ வச்சைதன்னைய
மே சர்வமாய் விளங்குகின்றதென் றறித்தார் சத்தேவீழ்மனம்பதாம். ()

விஸ்வராத்நியடைதல்.

சனகனெனு மன்னவர்கோ னிவ்வாறேதத்
தன்னிலையாம் பரம்பொருளின் தளர்ச்சியாறி

வனகககன் பயனிங்கி சோகமாநி
யயர்வகன்று செயலடங்கி மையந்தீர்து
கனகவகா யேநிநிநு விகற்பமான
கலங்காத சமாதியிற்சிற் ககைத்துற்றான்
நிககனைச் செநிவருட மீனாஞ்ஞாற்றிற்
நிரியொடு கெய்ம்மாண்டவிந்த திபம்போன்றே.

(இ-ன்) சனகனெனும்=சனகனென்கின்ற நாமத்தையுடைய, மன்னவ
ர்கோன்=அரசர்க்கரசன், இவ்வாறேத=இந்தப்பிரகாரமுபதேசிக்க, தன்னி
லையாம்பரம்பொருளில்=தனக்குத்தானே யிடமாயிருக்கின்ற பாவஸ்தாவில்,
தளர்ச்சியாநி=விஸ்வரத்தியடைத்து, அனகககன்=கனங்கமற்ற ககப்பிரமரி
வியானவக், பயநீங்கி= (சக) வச்சத்தவிர்த்து, சோகமாநி= (மாண) தன்
பநீங்கி, அயர்வகன்று= (மன) வருத்தநீங்கி, செயலடங்கி= (விசாரிக்கு)
தொழிலொழிந்த, ஐயந்தீர்த்து= (அனுபவத்திற்) சந்தேகநீங்கி, கனகவகா
யேநி=மகம்மேருவி னுச்சியிற்சென்று, கிருவிகற்பமான= கிருவிகற்பமாயிய
கலங்காத சமாதியில்=நிச்சலமான சமாதியில், திககனைச்செநி=சூரியனைக்
கொண்டகணக்கினால், வருடமீனாஞ்ஞாற்றில்=ஆயிரம்வருடத்தில், திரியொ
டுகெய்மாண்டு=திரியுகெய்யுஞ்சுவறி, அவித்த= (வியோமாகினி) னசித்த,
திபம்போன்று=வினக்குக்கொப்பாக, சிர்ககைத்துற்றான்=ஞானகாசத்திற்
கலந்தான்—எ-று.

(இ-னா) சனகனென்கின்ற நாமத்தையுடைய அரசர்க்கரசன்
இந்தப்பிரகார முபதேசிக்க தனக்குத்தானே யிடமாயிருக்கின்ற
பாவஸ்தாவில் விஸ்வரத்தியடைத்து கனங்கமற்ற ககப்பிரமரிவியா
னவர் சகாவச்சத்தவிர்த்து மாணதுன்பநீங்கி மன்னவருத்தநீங்கிவிசா
ரிக்குக் தொழிலொழிந்து அனுபவத்திற் சந்தேகநீங்கி மகம்மேரு
வினுச்சியிற்சென்று, கிருவிகற்பமாயிய நிச்சலமான சமாதியில்சூரி
யனைக்கொண்ட கணக்கினால் ஆயிரம்வருடத்தில் திரியுகெய்யுஞ்சு
வறி வியோமாகினியினசித்த வினக்குக்கொப்பாக ஞானகாசத்தி
ற் கலந்தான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சிவன்முத்தித்தன்மை-வில் விதேமுத்தியை உடையதாம். ()

விசுவாமித்திரமுனி யனுபவ விலக்கண முரைத்தல்.

சித்தனையாக் கனங்கமற்சு சுத்தனாகித்

திகாகடலிற் செநித்தொன்றான் திவலைபோல

வந்துறுவா தனைபோய்தற் பத்தொன்றானுன்
மாயாமோகக் தீர்துவருத்தத்தீர்தா
னத்தெறி யுனக்குமா மறிவெல்லா
மறிந்தமனத் திருநிய வடைவேதென்னிற்
சத்தம மகிழ்ச்சிசெறி போகமெல்லா
தனதென்னுஞ் சுதந்தரத்தைத் தவிர்த்துநிறல்.

(இ-ள்) சிந்தனைபாங்கனக்கமற—சிந்தனையாகுற்றகீங்க, சுத்தனாகு—
பரிசுத்தனாய், திவாகடலில்—அலைகளைபுடையசமுத்திரத்தில், செறிந்தொன்
றும்—சேர்ந்தொன்றாகின்ற, திவலைபோல—துளிகளைப்போல, வந்துறுவாத
னை—(தன்னிடத்) துண்டானபுரணம், போய்—(தன்னிற்) கரைந்து, தற்
பத்தொன்றானுன்—பிரமத்திலிரண்டறக்கலந்தான், மாயாமோகத்தீர்து—
மாயா (சம்பந்தமான) மோகம்விட்டு, வருத்தத்தீர்தான்—விஸ்ரந்தியடை
ந்தான், அத்தெறி—அம்மார்க்கம், உனக்குமாம்—கினக்குமாகும், அறிவதெ
ல்லாம்—அறியத்தக்கசகலமும், அறிந்தமனத்திற்கு—அறிந்திருக்கின்ற மன
துக்கு, உரியவடைவேதென்னில்—உரிமையானகிரமம்பாதென்றால், சத்தத
மும்—சதாகாலமும், மகிழ்ச்சிசெறிபோகமெல்லாம்—கனிப்புமிருத்தபோகம்
களனைத்தும், தனதென்னும்—எனதென்கின்ற, சுதந்தரத்தை—சுதந்தர (பா
வ) த்தை, தவிர்த்துநிறல்—விட்டிருக்கையாம்—எ-று.

(இ-னா) சிந்தனையாகுற்றகீங்க பரிசுத்தனாய் அலைகளைபு
டையசமுத்திரத்தில்கேர்ந்தொன்றாகின்ற துளிகளைப்போல தன்
னிடத்துண்டான ஸ்புரணத்தன்னிற் கரைந்து பிரமத்தி லிரண்ட
றக்கலந்தான், மாயாசம்பந்தமான மோகம்விட்டு விஸ்ரந்தியடை
ந்தான், அம்மார்க்கம் கினக்குமாகும், அறியத்தக்கசகலமும் அறிந்
திருக்கின்ற மனதுக்கு உரிமையானகிரமம் யாதென்றால் சதாகால
மும் கனிப்புமிருத்த போகங்களனைத்தும் எனதென்கின்ற சுதந்தர
பாவத்தைவிட்டிருக்கையாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) அனுபவிக்கு யானெனதென்னு மகம்பாவ மந்திருக்கவேண்டு
மென்பதாம். (உய)

பந்தமுத்தியி னிலக்கணங்கடறல்.

போகமுறு பாவனையாற் பொருளல்லாத
பொருளிலெழுபத்திலை பொருந்தவன்பாஞ்

சோகமுறு பாவனைதான் சாத்தமாகித்
துயர்ப்பந்த மிகத்தேய்ந்து துலைந்துபோரு
மிராகவனை வாதனைபி னேர்மைவிடா
மிகப்பொருளின் வாதனைபி னிறுக்கல்பந்தஞ்
சேகரவென் நவர்க்கேது வின்றிப்போகத்
திரன்வெறுப்பா மேலவனோ சிவன்முத்தர்.

(இ-ன்) போகமுறு = (விடய) போகத்திற்பொருத்திய, பாவனையால்
= பாவனையினால், பொருளல்லாதபொருளில் = அனாதமலத்துவத்தில், ஏழு
பந்தம் = உண்டாகாவின்றிப்பந்தமானது, நிலைபொருத்தம் = நிலைபெற, வன்பா
= வலிமையாகும், சோகமுறு = துன்பமிருந்த, பாவனையானது பாவனையானது,
சாத்தமாகில் = நீக்கினால், துயர்ப்பந்தமிகத்தேய்ந்து = துன்பமயமான பந்தமா
னது மிகவுக்குறைந்த, துலைந்துபோகும் = நாசமடையும், இராமா = இ
ராமா, வாதனைபினைர்மைவிடாம் = வாசனாகூடியமேமோகூடியம், இகம் = இ
கத்திலுள்ள, பொருளின் = (விடய) உலுத்துக்களின், வாதனைபின் வாசனையி
னால், இறுக்கல்பந்தம் = கெட்டிப்படுவதேபந்தமாம், சேகர = (வாசனையின்)
வலிமையற, வென்றவர்க்கு = செவித்தவர்களுக்கு, ஏதுவின்றி = (தபகவிரத
முதலிய) காரணமின்றி, போகத்திரன் = போகசமூகங்களில், வெறுப்பாம் =
வெறுப்பாகின்ற, மேலவனோ = மகான்களே, சிவன்முத்தர் = சிவன்முத்த (சா
ன்று கௌசிகர்சொன்னார்) — ௭-து.

(இ-னா) விடயபோகத்திற்பொருத்திய பாவனையினால் அனாத
மலத்துவத்தில் உண்டாகாவின்றிப்பந்தமானது நிலைபெற வலிமையா
கும், துன்பமிருந்த பாவனையானது நீக்கினால் துன்பமயமான ப
ந்தமானது மிகவுக்குறைந்து நாசமடையும், இராமா வாசனாகூடிய
மேமோட்சமாம், இகத்திலுள்ள விடயவலுத்துக்களின் வாசனையின
ால் கெட்டிப்படுவதே பந்தமாம், வாசனையின் வலிமையற செவித்த
வர்களுக்கு தபகவிரதமுதலிய காரணமின்றி போகசமூகங்களில்
வெறுப்பாகின்ற மகான்களே சிவன்முத்தரென்று கௌசிகர்சொ
ன்னார் — என்பதாம்.

(இ-ம்) வாசனையுதயலயமே பந்தம் விடென்பதாம்.

(கக)

அருளிறை யறிவித்தல்.

இராமன்மனது துணர்பொருளே பொருள்விறல்லை
பெனவுயர்ந்தோர் வாக்கினு லியம்பக்கேட்டு

மாமனத்தி னினைப்பாறி யையகீக்கு
மகத்தான விவனுக்கு மதித்துச் சொல்வா
னேமமுறு காலமூன் றறித்தோனாகி
யிவ்வுலக குருவாகி யெல்லா கோக்கி
நாமமுறு வனைத்துக்குஞ் சான்றாய்நின்ற
நல்வசிட்ட னெனைச்சபையி னவின்ற பின்னர்.

(இ-ள்) உயர்த்தோர்வாக்கினால்=மகான்கள்வசனத்தினால், இராமன்=
புரீராகவன், மனத்தனார்=மனதினும் (தீர்ப்பா) யறித்த, பொருளேபொரு
ள்=வஸ்துவேவஸ்துவாம், வேறில்லையென=வேறொரு (பொருளில்லை) யெ
ன்று, இயம்பக்கேட்டு=வசனிக்கக்கேட்டு, மாமனத்தினினைப்பாறி=மகாமன
தில்லாந்நிராந்தியடைத்து, ஐயகீங்கும்=சந்தேகத் தீராகின்ற, மகத்தானவிவ
னுக்கு=மகாத்மாவாயிருக்கின்ற வித்தவிராமனுக்கு, மதித்துச்சொல்வான்=
வகையறுத்துச்சொல்லுபவன், ஏமமுறு=மயக்கமுள்ள, காலமூன் றறித்தோ
னாகி=மூன்றுகாலங்களையுத் தெளிந்தறித்தவராயும், இவ்வுலககுருவாகி=இப்
பூலோகத்தின் (கண்ணுள்ளமானிடர்களுக்) காசாரியராகியும், எல்லா கோக்கி
=சர்வஞ்ஞராயும், நாமமுறுவனைத்துக்கும்=நாமரூபமுள்ள சகலத்திற்கும்,
சான்றாய்நின்ற=சாஷிபாகியிருக்கின்ற, நல்வசிட்டனென=நல்லவசிட்ட
னெயென்று, சபையில்= (அரச) னவையில், உவின்றபின்னர்= (விசுவாமி
த்திரர்) சொன்னபின்—எ-று.

(இ-னா) மகான்கள்வசனத்தினால் புரீராகவன் மனதினும்தீர்ப்
பாயறித்த வஸ்துவேவஸ்துவாம், வேறொரு பொருளில்லையென்று
வசனிக்கக்கேட்டு மகாமனதில் விஸ்வரூபியடைத்து சந்தேகத்தீரா
கின்ற மகாத்மாவாயிருக்கின்ற வித்தவிராமனுக்கு வகையறுத்துச்
சொல்லுபவன் மயக்கமுள்ள மூன்றுகாலங்களையுத் தெளிந்தறித்த
வராயும், இப்பூலோகத்தின்கண்ணுள்ள மானிடர்களுக் காசாரியரா
கியும், சர்வஞ்ஞராயும், நாமரூபமுள்ள சகலத்திற்கும் சாஷிபாகி
யுமிருக்கின்ற நல்லவசிட்டனெயென்று அரசனவையில் விஸ்வாமி
த்திரர் சொன்னபின்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சீடனறித்தவறிவின லவனமைதிபிறத்தனுபூதி யடைபும்பொரு
ட்டறிவிக்கத்தக்க வாசாரியனா யறிவித்ததாம். (உஉ)

பக்குவர்க் குபதேசிக்க வேண்டுமெனல்.

கல்வசிட்டன் முககோக்கி யுணர்தியோமான்
 இயிருவர் பகைகீங்க கல்லோடெல்லாங்
 தொல்வினையோய் முத்திபெறக் கமலவேதா
 சொன்னதனி ஞானத்தின் றொருநியெல்லாம்
 கல்விமிகு பிராமணுக்குச் செப்பல்வேண்டும்
 காநதீர் மாணுக்கன் கருத்திற்செல்லுஞ்
 செவ்வடிப தேசமே ததுவேஞானச்
 செழுநாலின் பொருளுமிது சிறப்புமீதே.

(இ-ள்) கல்வசிட்டன்முககோக்கி= (விசுவாமித்திரமுனி) கன்மையான வசிட்டருடைய வதனத்தைப்பார்த்து, உணர்தியோ=ஞாபகமிருக்கின்றதா, முன்ன இயிருவர்பகைகீங்க=முன்னகம்மிருவருடைய விரோதத்தீரவும், கல்லோடெல்லாம்=கன்மார்க்கமுள்ள சகலரும், தொல்வினையோய்=பழய (சஞ்சிதம்) விபிபட்டு, முத்திபெற=மோட்சமடையவும், கமலவேதா=தாமனாயில்வசிக்கும் பிரமாவினால், சொன்ன= (ஆத்மசாக்ஷாத்காரம் விளங்கும்படி) யனுக்கிரகித்த, தன்ஞானத்தின்=ஒப்பற்றஞானத்தின், தொருநியெல்லாம்=கதைகளனைத்தையும், கல்விமிகுபிராமணுக்கு=அறிவுமிகுத்தவிராகவனுக்கு, செப்பல்வேண்டும்=போதிக்கவேண்டும், காநதீர்மாணுக்கன்=ஆகைசநீங்கிய சீடனுடைய, கருத்தில்=மனதில், சொல்லுஞ்செவ்வடிபதேசம்=அனுக்கிரகிகின்ற பிரமவுபதேசம், ஏது=யாதொன்றோ, அதவே=அவ்வுபதேசமே, செழும=செழுமையாகிய, ஞானம்=ஞானத்தையுணர்த்தும், தாலி=சாத்திரத்தின், பொருளுமிது=அருத்தமுமிது, சிறப்புமீதே=சிறப்புகிறதே (மென்றுசொன்னு்)—எ-து.

(இ-ஊ) விசுவாமித்திரமுனி கன்மையான வசிட்டருடைய வதனத்தைப்பார்த்து ஞாபகமிருக்கின்றதா, முன்ன கம்மிருவருடைய விரோதத்தீரவும், கன்மார்க்கமுள்ள சகலரும் பழயசஞ்சிதம்விபிபட்டு மோட்சமடையவும், தாமனாயில்வசிக்கும் பிரமாவினால் ஆத்மசாக்ஷாத்காரம் விளங்கும்படி யனுக்கிரகித்த ஒப்பற்றஞானத்தின் கதைகளனைத்தையும் அறிவுமிகுத்த விராகவனுக்கு போதிக்கவேண்டும். ஆகைசநீங்கிய சீடனுடையமனதில் அனுக்கிரகிக்கின்ற பிரமவுபதேசம் யாதன்றோ. அவ்வுபதேசமே செழுமை

யாசியஞானத்தைபுணர்ந்தும்சாத்திரத்தின் அருத்தமுமிது, சிறப்பு
மிதுவேயென்று சொன்னார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) ஆசாரிய ருபதேசப்பெற் றனுபவமான மார்த்தந்தச் சேடனுக்
ருபதேசிக்க வேண்டுமென்பதாம். (உக)

அபக்குவனுக் ருபதேசிக்க லாகாதெனல்.

காதல்செறி பொல்லாமா னுக்கனுக்குக்
கற்பித்த வுபதேசம் கருகாய்த் தோலுண்
மேதருபா லெனவகத்த மேவுமென்று
மிகுகாதி சேய்பலவும் விளம்பக் கேட்டு
தீதற்கா ரதன்வேத வியாதனுதித்
திரண்முனிவர் கன்றிதெனச் சிறப்புசெய்தார்
காதிபுதல் வணிகோக்கிக் கமலத்தோனேர்
கமலமுனி புதல்வனினவ கழறலுற்றான்.

(இ-ள்) காதல்செறி=ஆசையிருந்த, பொல்லாமானுக்கனுக்கு=துஷ்ட
சேடனுக்கு, கற்பித்தவுபதேசம்=போதித்தவுபதேசமானது, கருகாய்த்தோலு
ள்=கரியகணங்கள் சருமத்துள், மேதருபாலென= (வைக்கின்ற) மேலான
பாலைப்போல, அசுத்தமேவுமென்று=சத்தமாகா தென்று, மிகுகாதிசேய்=
மேலானவிகவாமித்திரர், பலவும்விளம்ப=நானுவிதங்களாலுஞ்சொல்ல, தீ
தற்காரதன்=தீபைநீக்கியகாரதரும், கேதவியாதனுதி=வேதவியாசர் முத
லான, திரண்முனிவர்=திரண்டமுனிவர்களும், கேட்டு= (இதைக்) கேட்டு,
இது=இதுவே, கன்றென=கல்லதென்று, சிறப்புசெய்தார்= (அவ்வசனத்
தையே) சிறப்பித்தார்கள், காதிபுதல்வணிகோக்கி=கௌசிகோப்பார்த்து, க
மலத்தோனேர்=பிரமபுத்திரர், கமலமுனிபுதல்வன்=பிரமபுத்திர
ராரணவசிட்டமுனி, இவைகழறலுற்றான்=இவைகளைச் சொல்லத்தொடங்
கினார்—எ-று.

(இ-னா) ஆசையிருந்த துஷ்டசேடனுக்கு போதித்த வுபதேச
மானது கரியகணங்கள் சருமத்துள் வைக்கின்ற மேலான பாலைப்
போல சத்தமாகாதென்று மேலானவிகவாமித்திரர் காணுவிதங்க
ளாலுஞ்சொல்ல தீமைநீக்கியகாரதரும் வேதவியாசர் முதலான
திரண்டமுனிவர்களும் இதைக்கேட்டு இதுவேகல்லதென்று அவ்

வசனத்தையே சிறப்பித்தார்கள். கௌசிகரைப்பார்த்து பிரமாவுக்
ருச்சமானமான பிரமபுத்திராரான வசிட்டமுனி இவைகளைச் சொ
ல்லத்தொடங்கினார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பஞ்சுமனம் குபதேசிக்கவேண்டுமென்பதை உவப்புறுத்திச் சொ
ன்னதாம். (உச)

உபதேசிக்கத் தொடங்கல்.

கலைமுனியே நீர்மொழிந்த படியேசெய்வேன்
கற்றுணர்ந்த பெரியோர்சொற் கடப்பார்யாரோ
நிலையில்லவ மயக்கமறப் பதுமவேதா
நிடதமலை மேலுரைத்த நிமலஞான
மலைவின்மனத் திருக்கிண்டலுரைப்பேனென்ன
வஞ்ஞானத் தொகுதிகெட வகண்டஞானத்
தொலைவில்பர பதமெவர்க்குத் தோன்றுமாறு
சுத்தவிசயத்துடனே சொல்வதானான்.

(இ-ள்) கலைமுனியே=கலை (ஞானங்களைபுணர்ந்த) விசுவாமித்திரரோ, நீர்மொழிந்தபடியே செய்வேன்=நீர்சொன்னபடியேயுபதேசிப்பேன், கற்று
ணர்ந்தபெரியோர்=அறிவைவாராய்ந்தறிந்த மகான்கள், சொற்கடப்பார் யா
ரோ=வசனத்தைக்கடக்கப்பட்டவரெவர், நிலையில்லவமயக்கமற=நிலையில்லா
தசுகமயக்கம் திரும்பொருட்டு, பதுமவேதா=தாமரையில்வசிக்கும் பிரமா
வாலே, நிடதமலைமேலுரைத்த=நிடதமலைமேலிருந் தனுக்கிரகஞ்செய்த, நிம
லஞானம்=நிருமலஞானம் (கைதளர்வதை), அலைவின்மனத்திருக்கின்றது
=சஞ்சலமில்லாத பரிசுத்தமானதின்மனம் நிருக்கின்றதை, உரைப்பேனென்
ன=சொல்லுவேனென்று (சொல்லி) அஞ்ஞானத்தொகுதிகெட=அஞ்ஞான
க்குழாங்கணிக்க, அகண்டஞானம்=பூரணஞானமான, தொலைவில்=நீங்கா
த, பரபதம்=பரமபதமானது, எவர்க்குத்தோன்றுமாறு=யாவருக்குமுதலமா
ம்பொருட்டு, சுத்தவிசயத்துடனே சொல்வதானான்=பரிசுத்தமான தரும்
தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.

(இ-னா) கலைஞானங்களைபுணர்ந்த விசுவாமித்திரரோ நீர்சொ
ன்னபடியே யுபதேசிப்பேன் அறிவைவாராய்ந்தறிந்த மகான்கள்
வசனத்தைக் கடக்கப்பட்டவரெவர் நிலையில்லாத சுகமயக்கம் திரு
ம்பொருட்டு தாமரையில் வசிக்கும் பிரமாவாலே நிடதமலைமேலிரு

த்தனாக் கிரகஞ்செய்த சிருமல ஞானக்கதைகளானவை சஞ்சலபில்
லாத பரிசுத்தமனதின் கண்ணிருக்கின்றதை சொல்லுவேனென்று
சொல்லி அஞ்ஞானக் குழாங்கணசிக்க பூரணஞானமான கீழ்நாத
பரமபதமானது யாவருக்கு முதலமரம்பொருட்டு பரிசுத்தமான த
ருமத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்—என்பதாம்.

கீடதமலை, மேருவின் கிரகத்திலென்றி ஞாமெனக்கொள்க. (இ-ம்)
பிரமவுபதேசமான வகண்டசாஷாந்நா ராஜபலத்தை பிராமணியித்தஞ் சக
லருக்குத் தோன் டும்படி. போதிப்பதாம், (உரு)

ககிகதை முற்றிற்று.

ஆகநிருவிநத்தம் (நாடு ௧).

முழுட்சுப்பிரகாரணம்.

அவதாரிகை.

முற்கதையிற் சுகமுனியறிந்த வறிவைக்கொண்டே யவர் சுவாஸூதிரா
சுஷாந்தகா மாறும்பொருட் டரசனருளியபடியே இராமனறிந்த
வறிவைக்கொண் டவர்கொதுபூதி சாக்ஷாந்தகா மாறும்பொ
ருட் டவர்க்குதயமான முத்திலிருப்பத்தை வைப்புறு
த்த வசிட்டமுனி முழுட்சுப்பிரகாரணம்
கூறுகின்றார்.

சாஸ்திரிய முயற்சியே முத்திசாதனமெனல்.

இராகவகே விப்பலந்தி லென்று மெல்லா
மியல்புறுதன் முயற்சியினு லியார்க்குமெய்து
மாகலை நன்னூன்முயற்சி யொன்றாமொன்று
வருதுலி லாமுயற்சி மற்றிவற்றின்
சோகமின்னூல் வழிவிடா நூலிலாமை
துன்பமாஞ் சைசவத்திற் றொடருயிந்துன்
மோகமினல் லோர்க்குட்டல் குணங்கனாலே
முயற்சியுறு பெரியோர்க்கு முத்திபேறும்

(இ-ள்) இராகவகேன்=இராமச (கீவிறத) கேட்பாய், இப்பவத்திள்=
இச்சகத்திள், என்றும்=எப்போதும், இயல்புறு=ஒழுக்கமுள்ள, கன்முய
ற்சியினால்=(சாஸ்திரியுத்தமான) கல்வெத்தனத்தினால், இயார்க்கும்=எவ
ர்க்கும், எல்லாமெய்தும்=(புருடார்த்தமுள்ள) சகலமும்வரும், மாகலைந
னூல்=ஆத்தமனான சாஸ்திரியமன்ன, முயற்சியொன்றும்=எத்தனமொன்ற
கும், வருதுலிலாமுயற்சி=வாழாநின்றசாஸ்திரியவெத்தனமானது, ஒன்று
=ஒன்றாகும், மற்றிவற்றின்=மற்றிவற்றின்கிடல், சோகமின்னூல்வழி=துன்
பயின்றிய ஞானசாஸ்திரிய மார்க்கமானது, விடாம்=மோக்ஷ (கிமித்த) மா
ம், நூலிலாமை=அசாஸ்திரிய (மார்க்கமானது), துன்பமாம்பந்த (கிமித்
த) மாம், சைசவத்திற்றொடரும்=பாஸ்பருவத்திற் (குணே) தொடர்த்தவ
ருகின்ற, இத்துல்=இத்தஞானசாஸ்திரியவிலும், மோகமின்=மயக்கமில்
லாத, கல்லோர்க்குட்டம்=சத்துக்கன்சங்கத்தினாலும், குணங்கனால்=(மம
த்திரியாதிரம்) குணங்கனினாலும், முயற்சியுறு=முயற்சிபெற்ற, பெரியோர்
க்கு=சத்துக்களுக்கு, முத்திபேறும்=மோக்ஷவிலாபமுண்டாகும்=எ-து.

(இ-வா) இராமா கீர்த்தைக்கேட்பாய் இச்சகலத்தில் எப்போதும் ஒடுக்கமுள்ள சாஸ்திரபுத்தமான கல்லவெத்தனத்தினால் எவர்க்கும் புருடார்த்தமுள்ள சகலமும்வரும், ஆத்மாளான சாஸ்திரியமான எத்தனமொன்றாகும், வராகின்ற சாஸ்திரியவெத்தனமானது ஒன்றாகும், மந்திரவிக்ஷணமில் துன்பமின்றிய ஞானசாஸ்திரியமார்த்தமானது மோஷூகிரித்தமாம், அசாஸ்திரிய மார்த்தமானது பந்தமித்தமாம் பாலப்பருவத்திற்குளே தொடர்ந்துவருகின்ற இந்த ஞானசாஸ்திரியங்களினாலும் மயக்கமில்லாத சத்துக்கள் சங்கத்தினாலும் மைத்திரியாதி சந்திரணங்களினாலும் முயற்சிபெற்ற சத்துக்களுக்கு மோஷூகிரிப முண்டாகும்—என்பதாம்.

(ப-ம்) இச்சகலமே கீடடைதற்குக் கருவியாமென்பார், இப்பவத்தின முயற்சியினு விபர்த்துமெய்துமென்றார். (இ-ம்) புருடார்த்தத்தை விருப்பினவன் சாஸ்திரியமுயற்சியையே செய்யவேண்டுமென்பதாம். (ச)

பூர்வவாசனையே முக்தியமா யிருக்கின்றதெனல்.

முற்பிறப்பின் வாநையின் வயத்தினின்றேன்
முயற்சியிலே னென்செய்கேன் முனிவவென்ன
வற்புதனே தன்வருத்த முயற்சியாலே
யடைபவனாம் பாமபத மயல்வேறின்று
சொற்பயில்வா தனைத்திரளின் பேதஞ்சொல்லிற்
சுபமசுப மெனவிரண்டாஞ் சொன்னவற்றி
லற்பமுது பவத்தோறுக் தொடர்ந்துவந்த
வாதனையே ததுவொன்றே மருவிசிற்கும்

(இ-ன்) முற்பிறப்பின்வாதனையின்=முற்சகலவாசனையின், வயத்தினின்றேன்=வசத்திலிருந்தேன், முயற்சியிலேன்=(சன்மார்த்த) வெத்தனமில்லாதவனானேன், என்செய்கேன்=(யா) என்னசெய்வேன், முனிவனென்ன=(என்) தாசிரியரையென் (திராகவன்) கூற, அற்புதனே=(குண) திசயமுள்ளவிராமா, தன்வருத்தம்=தனதுவயப்பிரபாசமான, முயற்சிபசல்=எத்தனத்தினால், பாமபதம்=பிரமபதத்தை, அடைபவனாம்=பெறலாம், அவல்வேறின்று=(இதைத்தவிர) வேறொன்றுமின்று, சொற்பயில்=சொல்லப்பட்ட, வாதனைத்திரளின்=வாசனாசமுத்தின், பேதஞ் சொல்லில்=வேற்றுமைவயக்கத்தில், சுபமசுபமெனவிரண்டாம்=சுபவாசனை வசுபவாசனையென்

நிரண்மீதமாம், சொன்னவற்றில்—சொல்லியவல்லிரண்டில், அம்புமுது—
சொற்பமாதிய, பவாதோதும்—சகலக்களினெல்லாம், தொடர்ந்தவந்தும்—
புந்தவந்த, வாசனையேது—வாசனையெதுவோ, அதவொன்றே—அஃதொன்
றுமே, மருவிரிந்தும்—பொருந்திரிந்தும்—எ-து.

(இ-கா) முற்சகவாசனையின் வசத்திலிருந்தேன், என்மார்த்த
வெத்தனயில்லாதவனுனென் யானென்னசெய்வென் எனதானிரியசே
யென்றிராகவன்கூற குணதீசயமுன்னவிராமா தனதுகயப் பிரயா
சமான எத்தனத்தினால் பரமபந்ததை பெறலாம் இதைத்தவிர வே
றொன்றுமில்லாது, சொல்லப்பட்ட வாசனாசுமுகத்தின் வேற்றுமை
யைக் கூறில் சுபவாசனை யதபவாசனை யென்றிரண்டு விதமாம்
சொல்லிய வல்லிரண்டில்—சொற்பமாதியசகலக்களினெல்லாம் கட்புந்
துவந்த வாசனையெதுவோ அஃதொன்றுமே பொருந்திரிந்தும்.

(இ-ம்) மதிவிதிபென்றிரண்டாம், அவற்றில் ஆகாயம், சஞ்சிதம், பி
ரார்த்தமென மூன்று பிவைகளிற், சுயஞ் சைதன்யிபத்தினுண்டான சகலத்
பமே பந்தவாகாயியமென்றும், அது வெகுந்நுகமாய்த் தனது சைதன்யியப்
பிதிபிபணமான விடயத்தை, யெதிரிட் டனுபவித் தவுன்முகமா யபேட்சித்
தவிடத்தில் அப்போ தனுபவிக்கக்கூடாத போகமெல்லாம் கட்டுப்பட்டதே
பந்தசஞ்சிதமென்றும், இதிக் கட்டுப்பட்ட விடயபோகத்தைச் சிந்திநோக
த்தினும் பின்னனுபவிக்கக்கூடியவை வனுபவிப்பதே, பந்தபிரார்த்தமென்று
ம், அச்சந்தாட்டு சைதன்யிய வுன்முகமானதே விதிபிரார்த்தமென்றும்,
அது அந்தர்முகத்திற் தனது சைதன்யியத்தையுடைய வுன்முகமா யபேட்சி
த்தவிடத்தி னப்போ தனுபவிக்கக்கூடாத பிரதிசயாகத்த சைதன்யியானுபவ
ம் கட்டுப்பட்டதே விதிசஞ்சிதமென்றும், இதிக் கட்டுப்பட்ட பிரார்த்த
போகத்தைச் சைதன்யியப்பிரார்த்ததின வனுபவிக்கக்கூடியவை வனுபவிப்
பதே முடிவானவிதி பிரார்த்தமென்றும் சொல்லப்படும். அப்பந்த வாகா
யியத்தினுண்டான சஞ்சிதமும், அதனுல்கூறும் பிரார்த்தமும், சகலமான
அக்கத்துக்கேதுவாய்த் துன்பப்படுத்துவ தென்றும், விதிபிரார்த்ததின
னுண்டான சஞ்சிதமும், அதனுல்கூறும் பிரார்த்தமும், சகலமானவிதமான
பிரதிசயாகத்த சைதன்யியாகையாகத்தத் தேதுவாய்த் சுயப்படுத்துவதென்
றுஞ் சொல்லப்படும். தன்னுன்மதிக்கப்பட்ட வித்தவாகாயியத்தை மதியெ
ன்றும், சஞ்சிதத்தினால் விதிக்கப்பட்ட பிரார்த்தத்தை விதிபென்றும், அச்ச
ஞ்சிதத்தையே பூர்வவாசனையென்றுச் சொல்லப்படும், இதிக் பந்தவாகா
யியத்தை, அசாந்திரியமாய்ச்செயன்றும், விதிபிரார்த்தத்தை என்னிரியமு
பற்றியென்றும், பந்தசஞ்சிதத்தை அபவாசனையென்றும், விதிசஞ்சிதத்

தை சுபவாசனையென்றும், பந்தவிராத்தத்தை விடயாணுபவாசுநாதார
மென்றும், விநிதிவிராத்தத்தை ஸ்வரூபாணுபவாசுநாதாரமென்றும் சொ
ல்லப்படுக. ஆகையால் மூற்பிறப்பின் வாநனையென்பது விதியெனவும், த
ன்மூயற்சியென்பது மதியெனவும்கொண்டவ்விதிவருவதும் கெடுவது மிம்ம
திவிஞ்ஞதவிதிதனா லாத்மவிசாரமான சுத்தவாசனையைக்கொண்டவ்விதிவிஞ்ஞ
வரும். அசுத்தவாசனையைக்கெடுத்த பசோகை சாஷுநாதார மாகவேண்டு
மென்பதாம். (உ.)

சுபவாசனையை யடையவேண்டுமெனல்.

சுத்தவா தனைதொடரி லதனும்மெல்லத்
தூயபர பதம்பெறுவைச் சுத்தமெல்லப்
பெத்தவா தனைதொடரித் துன்பமாக்கும்
பெரிதுவருந் தியுமிதனைப் போக்கவேண்டும்
வைத்தகப மகபமெனும் வழிவிரண்டால்
வாதனையா கதிபெருகும் வருத்தத்தாலே
மெத்தமூயன் நகபவா தனையைத்தள்ளி
மிக்ககப வாநனைபின் மேலிதிற்பாய்.

(இ-ள்) சுத்தவாதனைதொடரில்—சுத்தவாசனையொடர்த்தால், அதனால்
=அதிஞாலே, மெல்ல=மிகுதுவாக, தூய=பரிசுத்தமாகிய, பரபதம்பெறுவை
=பரமபதத்தை யடைவாய், சுத்தமெல்லா=பரிசுத்தமாகாத, பெத்தவாதனை
தொடரில்—பந்தவாசனையொடர்த்தால், துன்பமாக்கும்=துக்கத்தை விளைக்
கும், பெரிதுவருந்தியும்=மிகவும்வருத்தமுற்றுவிலும், இதுனைப்போக்கவேண்
டும்=இவ்வாசனையைக்கெடுவேண்டும், வைத்த=விதித்த, சுபமகபமெனும்=ச
ன்மைதிமையென்பின்ற, வழிவிரண்டால்=இரண்டுமார்க்கத்தினால், வாதனை
யாம்=வாசனையாகிய, கதிபெருகும்=வெள்ளமதிகரிக்கும், வருத்தத்தால்=
(பிரமலித்தையிப்பிலும்) ப்ரபாசத்தினால், மெத்தமூயன் து=மிகவுமூயற்சி
த்த, அசுபவாதனையைத்தள்ளி=நீயவிடயவாசனையைக்கெ, மிக்ககபவாதனை
யில்=மிகுத்தான்மையுள்ள ஸ்வரூபவாசனையில், மேலிதிற்பாய்=பொருத்திவி
டுப்பாய்—எ-து.

(இ-னா) சுத்தவாசனையொடர்த்தால் அதிஞாலே மிகுதுவாக
பரிசுத்தமாகிய பரமபதத்தை யடைவாய் பரிசுத்தமாகாத பந்தவாச
னையொடர்த்தால் துக்கத்தைவிளைக்கும், மிகவும் வருத்தமுற்றவி

னும் இவ்வாசனையே நீக்கவேண்டும், விதித்த கன்மைதீமையென்
 டின்ற இரண்டொன்றாகத்தினால் வாசனையாகிய வெள்ளமதிகரிக்கும்,
 பிரமவித்தையிற் பரிவும் ப்ரயாசத்தினால் மிகவுமுயற்சித்துநியமி
 டய வாசனையே நீக்கி மிகுந்த கன்மையுள்ள ஸ்வரூபவாசனையில்
 பொருத்தியிருப்பாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சகலத்தரங்களிற் றெடர்த்தவருகின்ற வாசனைகளின் பவாப
 லங்களையும், அதிர்நள்ளுவகையுள் கூட்டுவதையு மறிவித்ததாம். (க)

சுபவாசனையிற் செல்லுதல்
 லுண்டானபலனுரைத்தல்.

மிகமுயன்று வருத்தாமற் சமமாகின்ற
 வேண்டுகொளாற் றன்முயல்வால் விகோதத்தன்னுற்
 பகர்மனமாஞ் சிறுமகவை நிறுத்தல்வேண்டும்
 பலபிறப்பிற் பரிசயங்க ளகலப்பண்ணி
 யகல்சுபவா தனையுதித்தான் முயற்சிபேறு
 மையுநினுஞ் சுபமடைவாயதுதீதல்ல
 திகழ்மனம்போய்த் தற்பதத்தைத் தெளியுமட்டுங்
 தேசினுற் சொல்வழியிற் செல்லுவாயே.

(இ-ன்) மிகமுயன்று=மிகவுமுயற்சித்து, வருத்தாமல்=வருத்தப்படா
 மல், சமமாகின்ற=சமத்துவமாகின்ற, வேண்டுகொளால்=வேண்டுகவிநு
 ல், தன்முயல்வால்=தனதுமுயற்சியினால், விகோதத்தன்னுள்= (சுயமான)
 வினையாட்டினால், பகர்மனமாம்=சொல்லப்பட்டமனமென்னும், சிறுமகவை
 =சிறுகுழந்தையை, நிறுத்தல்வேண்டும்= (சுபவாசனையிற் செல்லாமற்
 த்து சுபவாசனையி) நிறுத்தவேண்டும், பலபிறப்பில்= (முன்னேற்ற) கா
 னுவிதமானசகலங்களில், பரிசயங்கள்= (புதிய) வசத்தவாசனைகளை, அகல
 பண்ணி=நீங்கச்செய்து, அகல்சுபவாதனையுதித்தால்=மகத்தான சத்தவாச
 னை புதயமாயின், முயற்சிபேறும்=முயற்சிக்குப் பிரயோசனமாம், ஐயுநினு
 ம்= (சுபவாசனைபெண் செய்யுமோவென்னுஞ்) சந்தேகமவரினும், சுபமடை
 வாய்= சுபவாசனையையடைவாய், அதுதீதல்ல=அச்சுபவாசனையின் மிகு
 திகொடிதல், திகழ்மனம்போய்=விளங்குகின்றமனஞ்சென்று, தற்பதத்
 தை=பிரமஸ்கருபத்தை, தெளியுமட்டும்=தெளிவித்தபரிசுத்தம், தேசிகள்

= ஆசாரியரும், துல்=வெதந்தரும், சொல்= (பிரமோபதேசத்தையு மகா
காவியார்த்தத்தையும்) போதிக்கின்ற, உழிபில்=மார்த்தத்தில், செல்லுவா
ய்= (அனுபவம்) யனுஷ்டிப்பாய்--எ-து.

(இ-ஊ) மிகவுமுயற்சித்து வருத்தப்படாமல்சமத்துவமாகின்
ற வேண்டுகையினால் தனது முயற்சியினால் ஈயமான வினையாட்டி
னால் சொல்லப்பட்ட மனமென்னும் சிறுமுத்தையை அகபவாச
னையிற் செல்லாமற்றடுத்து அபவாசனையினிற்றுத்தவேண்டும், முன்
னெடுத்தவாகாவிதமானசகல்களில் பழகிய வகத்தவாசனைகளை கீங்
கச்செய்து மகத்தான சுத்தவாசனை யுதயமாகின் முயற்சிக்குப்பிர
யோசனமாம், அபவாசனை பெய்ச்செய்யுமோ வென்னுஞ் சந்தேகம்
வரினும் அபவாசனையையேயடைவாய் அச்சபவாசனையின் மிகுதி
கொடிநல்லயினம்துயின்ற மனஞ்செய்து பிரமஸ்வரூபத்தை தெளி
யின்ற பரியந்தம் ஆசாரியரும் வேதங்களும் பிரமோபதேசத்தையு
மகாவாக்கியார்த்தத்தையும் போதிக்கின்றமார்த்தத்தில் அனுபவ
மாயனுஷ்டிப்பாய்--என்பதாம்.

(இ-ம்) மனது, செலுத்தமிடத்திற் செல்லுவதாகையா லதனையபரோ
கூருள மடைகின்றபரியந்தஞ் சகுதி, குரு, அனுபவமான மார்த்தத்திற்
செலுத்தவேண்டுகென்பதாம். (ச)

ஆத்மா னுசந்தானக் கிரமமுரைத்தல்.

துயதா சிகத்தினிதாய்ப் பெரியோர்மேவுஞ்
சுபத்தினால் மனமழுக்குக் துயருமற்ற
வேமாம் பதமேவி. யதுவுத்தள்ளி
கிலேகிற்பாய் மிட்டனாக லெறியதாக
மாயைகினை வொழித்துவிதை சாக்தியின்பம்
வழுவாம லுதாரமா மதியாலெய்தி
யாயமொழிப் பொருண்முன்பின் கருதுகொஞ்சை
யமர்சமஞ்செய் தான்மாலி லனுசந்திப்பாய்.

(இ-ன்) துயதாய்=பரிசுத்தனாயும், இ+த்தினிதாய்=இப்பிறப்பி லினி
மையாயும், பெரியோர்மேவும்=சத்தவுக்கள்விரும்பப்பட்ட (தாழ்மிருக்கின்ற
சுபத்தினால்=அபவாதனைவினால், மனம்=மனதை, அழுக்குத் துயருமற்ற=ச
னங்கழுத்துக்கழுமில்லாத, வேமாய்ப்பதமேவி=ஆதம்பதத்தையடைவித்த,

அதுவுத்தன்ளி=அச்சத்தவாசனையும்கிடுத்து, நிலைப்பாய்= (சாஷாங்கா
ர) நிலைவிருப்பாய், மீண்டனாகாசெறிபதாக= (தவ) திரும்பிவாராத மு
றைமைப்பாக, மாயைகிண்கொழித்து=மாயாபாவனையைக்கி, கிண்கொத்தி=
பூணசாத்தத்தையும், இன்பம்=ஆனந்தத்தையும், உருவமல்=தவறாமல், உ
தாரமாம்= (விடவாசனாதி) நியாகமுள்ள, மதியாவெய்தி=அறிவினடை
ந்து, ஆபமொழி=சிறந்த (தத்தோமசியென்னும்) உரக்கியத்தின், பொருள்=
(அதுரீயானையென்னு) மருத்தத்தை, முன்பின்கருதம்=கூடஸ்திரமமென்
னு மிரண்டையும்விசாரிக்கும், கெஞ்சை=மனதை, ஆன்மாவில்= (ஆனயெ
ன்னும்) பிரமத்தில், அமர்ச்சமஞ்செய்து=அமருமைக்கியஞ்செய்து, அனுகூ
ப்பாய்= (இராமாநி) யனுசந்தானஞ்செய்வாய்—எ-து.

(இ-அ) பரிசுத்தமாயும் இப்பிறப்பிலினிமைமாயும் சத்துக்க
ள் விரும்பப்பட்டதாயுமிருக்கின்ற சுபவாதனையினால் மனதைகனல்
கழுத்துக்கமுயில்லாத ஆதம்பதந்தை யகடவித்து அச்சத்தவாச
னையையும் கிடுத்து சாஷாங்கார நிலைவிருப்பாய், அவைதிரும்பி
வாராதமுறைமைப்பாக மாயாபாவனையைக்கி பூணசாத்தத்தையு
ம் ஆனந்தத்தையும் தவறாமல் விடவாசனாதிநியாகமுள்ள அறிவி
னடைந்து சிறந்த தத்தோமசியென்னும்வாக்கியத்தின் அதுரீயா
னையென்னு மருத்தத்தை கூடஸ்திரமமென்னு மிரண்டையும்
விசாரிக்கும் மனதை ஆனயென்னும் பிரமத்தில் அமருமைக்கிய
ஞ் செய்து இராமாநியனுசந்தானஞ்செய்வாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சத்தவாசனையார் சித்தசத்திவந்து அச்சித்தசத்திபா னறிவுதப
மாய், அவ்விருத்தயத்தாத் கூடஸ்திரமமென்கிய ரிசரிசயாத்தானுபவா
ஷாங்காரத்தானென் றனுந்தானஞ் செய்யவேண்டுமென்பதாம். சமமெ
ன்பதற்குதாரணம், பகவத்கேத, ஞானிக்ஞானப்பிரிய எவனென்குப்பிரி
யன் ஞானியே கானென்பதென துமதம், அதுவுத்தன்ளி பென்பதற்குதார
ணம் குதசம்மிதை, வேதாத்தமவாக்கியத்தா னுந்தான வபரோஷாநுப
வஞானமுள்ளவனுக்கு கிதிக்கிஷேதம் வேண்டுமென்றென்று வேதாத்தத்தி
விச்சயம். (இ)

குருபரம்பலையை யறிவித்தல்.

தேவ்கமலத் தயனுடைத்த பொழிகேவென்கி
செப்பியகா ரணமேதென் திராமன்கேப்ப

வோக்குமுனி யுரைசெய்வான் முடிவற்றெங்கு
முளகாதி யனைத்தினுக்கு முறைபுளாதி
வீக்குபொருள் களில்விளங்க மாதிமேவு
மெய்ஞ்ஞான விண்ணின்னு விண்ணிவந்தா
னாகவன்றன் மனக்கமலந் தயனுண்டாதி
யகிலமன விகற்பம்போ லளித்தானன்றே.

(இ-ள்) தேன்=மதுவையுடைய, கமலத்து=தாமரைப்பூவில் (வீற்றி
ராகின்ற), அபன்=பிரமதேவன், உரைத்த=சொல்லிய, மொழிகேளென்ன
=வாக்கியத்தைக்கேட்பாயென்று (கசிட்டர்) சொல்ல, செப்பியகாரணம்=
(அவர்) சொல்லியகாரணம், ஏதென்று=என்னவென்று, இராமன்கேட்ப=
இராகவன்கேட்க, ஒங்குமுனி=மேலாகியவசிட்டமுனியானவர், உரைசெய்
வான்=அனுக்கிரகஞ்செய்வார், முடிவற்று=அந்தமற்றதாய், எங்குமுளகாதி
=எங்கிடத்திலுநிறைந்திருப்பதாய், அனைத்தினுக்கும்=சகலத்திற்கும், உறை
புளாதி=இருப்பிடமாகி, வீக்குபொருள்களில்=சகலவஸ்துக்களிலும், விளக்
காதி=பிரகாசமாய், மேவும்=பொருத்தி (விளக்கிய), மெய்ஞ்ஞானவிண்
னின்னு=உள்ளசிதாகாயத்திலிருந்து, விண்மேல்தான்=விஷ்ணு வதயமாயினர்,
ஆங்கவன்றன்=அவருடைய, மனக்கமலத்து=இதயதாமரையில், அய
னுண்டாதி=பிரமனுதயமாய், அகிலம்=பூமிமுதலிய (வேறுபாடுகளை), மன
விகற்பம்போல்=மனக்கற்பனையைப்போல், அளித்தான்=சிருட்டித்தார்.—

(இ-னா) மதுவையுடைய தாமரைப்பூவில் வீற்றிராகின்ற பி
ரமதேவன் சொல்லியவாக்கியத்தைக்கேட்பாயென்று வசிட்டர்சொ
ல்ல அவர்சொல்லியகாரணம் என்னவென்று இராகவன்கேட்க மே
லாகிய வசிட்டமுனியானவர் அனுக்கிரகஞ்செய்வார். அந்தமற்ற
தாய் எங்கிடத்திலு நிறைந்திருப்பதாய் சகலத்திற்கும் இருப்பிட
மாகி சகலவஸ்துக்களிலும் பிரகாசமாய் பொருத்தி விளக்கிய உள்
ளசிதாகாயத்திலிருந்து விஷ்ணு வதயமாயினர், அவருடைய இதய
தாமரையில் பிரமனுதயமாய் பூமிமுதலிய வேறுபாடுகள் மனக்கற்
பனையைப்போல் சிருஷ்டித்தார்—என்பதாம். (க)

இதுவுமது.

உலகார்த்த வயன்றானே காணவாக

வோக்கியபா சதவருடத் துயிர்களெல்லா

மலதிறய நுறக்கன்டு புதல்வர்கோவுக்

கழுங்குபிதா வெனவழுங்கி யவர்களுய்வான்

பலருமக் தவந்தான கதிமற்றெல்லாம்
பவந்தீரா ஞானத்தாற் பவம்போமென்றே
கலகயிலா மனத்தளித்தா லெண்ணெத்தன்போற்
கமண்டலமுஞ் செபவடமும் கையிற்காண.

(இ-ள்) உலகனித்தவயன்ருனே=சகத்தையுண்டாக்கின பிரமதேவனே
நாராவாக=நாராவிதமாக, ஓங்கிய=உயர்வாகிய, பாரதவருடத்த=பாரதவ
ருடத்தி (னுண்டான), உயிர்களைல்லாம்=சேர்க்களியாவும், அளவில்=அளவி
ல்லாத, துன்பமுறுவதைப் பார்த்து, புதல்விரோவுக்கு=
புத்திராத துன்பத்துக்கு, அழுக்குபிறாவென=இரக்கப்படுகின்ற பிதாவை
ப்போல, அழக்கி=இரக்கப்பட்டு, அவர்களுய்வான்=அவ்வுயிர்கள் மோக
மடையும்பொருட்டுச் (சித்தித்து), பலரும்= (செபமதியான) நாராவித
கிரியைகளும், தவம்= (தேகத்தைவருத்துத்) தபசுகளும், தானம்= (சமஸ்த)
தானங்களும், கதி= (கங்கைமுதலான) தீர்த்தங்களும், மற்றெல்லாம்=பிற
வுமாயிவனைத்தினாலும், பவந்தீரா=சக (அக்கர்) தீராத, ஞானத்தால்=
(ஆத்ம) ஞானத்தினால், பவம்போமென்று=சக (அக்கர்) விடுமென்று, கல
கயிலாமனத்து=கலக்கமற்ற மனதினால், தன்போல்=தன்னைப்போல, கம
ண்டலமும்=கமண்டலத்தையும், செபவடமும்=செபமாலிகைகளையும், கை
யிற்காண=காத்திற்காணும்படியாக, என்னை=கம்மை, அளித்தான்=உண்
டாக்கினார்—எ-து.

(இ-னா) சகத்தையுண்டாக்கின பிரமதேவனே நாராவிதமாக
உயர்வாகிய பாரதவருடத்திலுண்டான சேர்க்களியாவும் அளவில்
லாத துன்பமுறுவதைப் பார்த்து புத்திராத துன்பத்துக்கு இரக்
கப்படுகின்ற பிதாவைப்போல இரக்கப்பட்டு அவ்வுயிர்கள் மோ
கமடையும் பொருட்டுச்சித்தித்து செபமாதியானநாராவிதகிரியை
களும் தேகத்தை வருத்துத் தபசுகளும்சமஸ்ததானங்களும் கங்கை
முதலான தீர்த்தங்களும் பிறவுமாயி வனைத்தினாலும் சகதுக்க
தீராத ஆத்மஞானத்தினால் சகதுக்கம் விடுமென்று கலக்கமற்ற
மனதினால் தன்னைப்போல கமண்டலத்தையும் செபமாலிகை
களையும் காத்திற்காணும்படியாக கம்மைஉண்டாக்கினார்—எ-ம்.

இதுவுமது.

வந்திறஞ்சு மெண்ணெத்தான் மழிந்துமேவும்
வனசந்தின் வடபாலேர் மடன்மேல்வைத்தென்

சிக்கைதனை காழிகையோ ரிரண்டுமாயை
சேர்கவெனச் சபித்தலுமே தியக்கமுற்றுப்
புந்தியுடன் மெய்யுணர்வை மறந்தேன்கல்லாப்
புல்லாப்போற் புலம்புமெனைப் போதன்பார்த்து
வென்றுயசென் னெனமாயை வினைத்தவாறும்
வினேதுமா துக்கேட்டேன் விளங்கச்சொன்னான்.

(இ-ள்) வந்திதறஞ்சுமென்னை—பிரகந்தாமன்கரித்தவடியேனை, தான்ம
மெடுத்துமேவும்—தான்மமெழ்ச்சியுடன்வருக்கும், வனசத்தின்—தாமனையினது,
வடபால்—உத்தராதிகாசியில், ஓரமடன்மேல்கவத்து—ஒருதளத்தின்மேலிருத்
தி, என்சிக்கைதனை—என்னுடையமனதை, காழிகையோரிரண்டு—ஒருமுருர்
த்தம், மாயைசேர்கவென்—மாயையடையக்கடவதென்று, சபித்தனம்—சா
பயிடவும், தியக்கமுற்று—கலக்கமடைந்து, புந்தியுடன்—புத்தியோடும், மெ
ய்யுணர்வைமறந்தேன்—உண்மைஞானத்தமறந்தேன், கல்லாப்புல்லாப்
போல்—கல்வியில்லாத மூடர்களைப்போல, புலம்புமெனை—புலம்பா ரின்ற
வென்னை, போதன்பார்த்து—பிரமன்பார்த்து, வென்றுயசென்னென்—வெவ்
வியதுகடென்னவென்றுகேட்க, மாயை—சம்சாரமானது, வினைத்தவாறும்
—உண்டானமார்த்தமும், வினேதுமாதம்—(அதுகிண்கி) மோக்ஷமடையுமார்க்
கமும், கேட்டேன்—வினாவினேன், விளங்கச்சொன்னான்—(என்றாய்) விள
ங்கும்படி யனுக்கிரகஞ்செய்தார்—எ-து.

(இ-னா) பிரந்து காமன்கரித்தவடியேனை தான்மமெழ்ச்சியுடன்
வருக்கும் தாமனையினது உத்தராதிகாசியில் ஒருதளத்தின் மேலிரு
த்தி என்னுடையமனதை ஒருமுருர்த்தம் மாயையடையக்கடவதெ
ன்றுசாபயிடவும் கலக்கமடைந்து புத்தியோடும் உண்மைஞானத்
தைமறந்தேன், கல்வியில்லாத மூடர்களைப்போலபுலம்பா ரின்றவெ
ன்னைபிரமன்பார்த்து வெவ்வியதுக்கென்னவென்றுகேட்க சம்சா
ரமானது உண்டான மார்த்தமும் அதுகிண்கி மோக்ஷமடையு மார்க்
கமும் வினாவினேன் என்றாய்விளங்கும்படியனுக்கிரகஞ்செய்தார்.

இதுவுமது.

ஆன்மாவை யறித்தலைவந் திருக்கவென்னை
யயன்பார்த்து காமேவின் னறிவைமாற்றி
பூன்மாவைப் பின்பொழித்தே முயிரெண்கின்
னுபதேசம் பெற்றுய்ய வுபாயஞ்செய்தோன்

மேன்மாயும் வினையிறந்த சம்புத்திலின்
மேலியபா சதவருடம் வினாவின்மேலித்
தான்மாளாக் கிரியினர்க்குக் கிரியைச்சாற்றி
சாதனமுள் னோர்க்குணர்வைச் சாற்றுகென்றுன்.

(இ-ள்) ஆன்மாவை = (ஞ) ஞத்மன்வருபத்தை, அறிந்து = (தா) ய
றித்து, அலுவற்றிருத்தவென்னை = சலனமற்றிருத்தவென்னை, அயன்பார்த்து
= பிரமதேவன்பார்த்து, யாமேலின்னறியவமாற்றி = யாமேலின்னுணர்வை நீக்
கி, ஊன்மாவை = ஈன்மான மாயையைக் (கொடுத்த), பின்பொழித்தேம் =
பின்புத்தையறிவினுவிக்கிலேம், உயிரொலாம் = ஆத்காசனியாவும், தின்றுப
தேசம்பெற்று = உமதனுக்கிரகம்பெற்று, உய்ய = மோக்ஷமடைய, உபாயஞ்
செய்தோம் = தத்திரஞ்செய்தோம், மேன்மாயும் = (ஞ) ஞமுதித்த பின்பெடு
கின்ற, வினையிறந்த = கிரியைக ணிறந்த, சம்புத்திலில் = காவலத்திலில்,
மேலியபாசதவருடம் = மேவாசின்ற பாசதவருடத்தில், வினாவின்மேலி = சி
க்கிரத்திற்சென்று, தான்மாளாக் = காலென்னுமகலீங்காத, கிரியினர்க்கு = கிரி
யாகாண்டுகளுக்கு, கிரியைச்சாற்றி = (கிரமமாக) கருமகாண்டத்தைப்போதி
த்து, சாதனமுள்ளோர்க்கு = (மேற்) சாதனசதுஷ்டயமுள்ளவர்களுக்கு, உ
ணர்வைச்சாற்றுகென்றுன் = (ஆத்ம) ஞானத்தை வுபதேசஞ்செய்யென் றரு
ள்செய்தார்—எ-று.

(இ-ஊ) ஞானாத்மன்வருபத்தை தானுயறித்து சலனமற்றிரு
ந்த வென்னை பிரமதேவன்பார்த்து யாமேலின்னுணர்வைக்கி ஈன
மான மாயையைக் கொடுத்துபின்புத்தையறிவினுவிக்கிலேம் ஆத்
மாக்கனியாவும் உமதனுக்கிரகம்பெற்றுமோக்ஷமடைய தத்திரஞ்செ
ய்தோம். ஞானமுதித்தபின் கெடுகின்ற கிரியைகணிறந்த காவல
த்திலில் மேவாசின்ற பாசதவருடத்தில் சிக்கிரத்திற்சென்று காலெ
ன்னு மகலீங்காத கிரியாகாண்டுகளுக்கு கிரமமாக கருமகாண்டத்
தைப்போதித்து மேற் சாதனசதுஷ்டய முள்ளவர்களுக்கு ஆத்ம
ஞானத்தை வுபதேசஞ்செய்யென் றருள்செய்தார்—என்பதாம்.

(இ-ச-உ-ம்) உலகத்தினுள்ள சேவர்கடம தாத்மன்வருபத்தில் ரயிக்கச்
செய்யும்பொருட் பாகிரியா திருவருட்டி யனுப்பின ஞிற்பகை யறிவித்
ததாம். (க)

சற்குரு சற்சிடரிலக்கண மறிவித்தல்.

அவனுநாப்ப வந்துகிர்க ஞானகாலெல்லா
மாருவனின் கொருசெயலு மாசையில்லை

விவணிநுத்து கழுத்தியுறு செய்கையாலே
 சிடர்மனத்தைக் கடந்துசெய வியாவுஞ்செய்கேன்
 கவறுறுமென் செயலொன்று மில்லைவீர
 கலைகிறவும் பேதமையும் கருமத்தாலே
 விவரமதா யாசாய்த்து மேன்மையான
 மெய்க்குருவைக் கொண்டெனவோர் மேதைமிக்கோர்.

(இ-ள்) அவனுரைப்பது அப்பிரமா வனுக்கொஞ்செய்ய, வந்தது = (அப்ப
 டியே பாரதவருடத்திலவந்து, உயிர்களுள் = ஆத்மாக்களிருக்கின்ற, காளை
 ள்லாம் = காலங்களிலெல்லாம், ஆளுகன் = இருப்பேன், இவ்வொருசெய்யலும்
 = இவ்விடத்தொரு கிரியைகளிலும், ஆசையில்லை = விருப்பமில்லை, இவணிநு
 த்து = இவ்விடத்திலிருந்து, கழுத்தியுறு = (கனகித்) கழுத்தியை யடைந்த,
 செய்கையால் = ஒழுக்கத்தினால், இடம் = தன்புறான், மனத்தைக்கடந்து =
 மனதைத்தாண்டி, செயலிபாவுஞ்செய்கேன் = தொழில்களனைத்தையுஞ்செய்
 வேன், கெருறும் = (அபிரமனத்தைக்) கிரிக்கின்ற, என்செயல் = எனதுசெ
 ய்வகை, ஒன்றுமில்லை = யாதொன்றுமில்லை, வீர = (பாசகாசஞ்செய்வதிலுதி)
 ருசானுவிராமா, கலைகிறவும் = (ஆசாரியர்) ஞானபூர்த்தியையும், பேதை
 மையையும் = அஞ்ஞானத்தையும், கருமத்தால் = (ஆசார) விவகாரங்களால்,
 விவரமதாய் = பகுத்தறிவோடும், ஆசாய்த்து = விசாரித்து, மேன்மையான =
 உயர்வான, மெய்க்குருவைக்கொண்டு = சற்குருவைப்பெற்று, உணர்வோர் =
 (ஆத்மாவை) யறிபவர்கள், மேதைமிக்கோர் = அறிவில்புகுத்த சீடர்கள்).

(இ-ஊ) அப்பிரமா வனுக்கொஞ்செய்ய அப்படியே பாரதவ
 ருடத்திலவந்து ஆத்மாக்களிருக்கின்ற காலங்களிலெல்லாம் இருப்
 பேன், இவ்விடத்தொரு கிரியைகளிலும் விருப்பமில்லை, இவ்விட
 த்திலிருந்து கனகித் கழுத்தியையடைந்த ஒழுக்கத்தினால் துன்ப
 புறான் மனதைத்தாண்டி தொழில்களனைத்தையுஞ் செய்வேன், அ
 பிரமனத்தைக் கிரிக்கின்ற எனதுசெய்வகை யாதொன்றுமில்லை,
 பாசகாசஞ்செய்வதிலுதிருசானுவிராமா ? ஆசாரியர் ஞானபூர்த்
 தியையும், அஞ்ஞானத்தையும், ஆசார விவகாரங்களால் பகுத்தறி
 வோடும் விசாரித்து உயர்வான சற்குருவைப்பெற்று ஆத்மாவைய
 றிபவர்கள் அறிவில்புகுத்த சீடர்கள் — என்பதாம்.

(இ-ம்) பாசம்பரியமான மடபிலுள்ள காசாரியரிடத்திற் பிரமோபதேச
 ம்பெற ருத்தானுசத்தானஞ் செய்யவேண்டுமென்பதாம். (ஓ)

ஆசாரியர் அபக்ருவனாக்
குண்மையை யுபதேசியானால்.

ஒதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின்கூட்டி
யுணர்பவர்க்கல் லதுபகவை யொப்போர்க்கெல்லாங்
தீதகன்ற குருவுண்மை செப்பாரன்றே
திகழ்சாத்தி விசாரமொடு செறிசுத்தோடஞ்
சாதுசங்க மெனவிட்டின் வாயல்காக்குத்
சதுஷ்டயரு முறவாகிற் தடைவேறண்டோ
மேதினிகா வலர்மணையிற் கடைகாப்பான்
விடுவதுபோல் விட்டிலவர் விடுவான்றே.

(இ-ள்) ஒதுகின்ற = (ஆசாரிய) தனக்காகஞ்செய்கின்ற, பொருண்முழுது = அருத்தக்களியாவையும், முன்பின்கூட்டி = துவக்குக் (கருத்தையு) முடிக்குங் (கருத்தையு) சேர்த்து, உணர்பவர்க்கல்லது = அறிபவர்க்கேயன்றி, பகவை = (பார்த்தவிடமயமாகும்) பகத்தன்மையை, ஒப்போர்க்கெல்லாம் = ஒப்பான (சிலத்தன்மையையுடைய) சகலருக்கும், தீதகன்றகுரு = குற்றமற்றவாகியார், உண்மைசெப்பார் = தத்துவஞானத்தைச்சொல்லார், திகழ்சாத்தி = பிரகாசியாகின்ற சாத்தியும், விசாரமொடு = விசாரணையும், செறி = மிகுத்த, சுத்தோடம் = சுத்தோஷமும், சாதுசங்கமும் = சாதுசங்கமும், என = என்றசொல்லப்பட்ட, விட்டின் = மோகத்தின், வாயல் = வாயலை, காக்கும் = காக்கின்ற, சதுஷ்டயரும் = என்னுபேர்களும், உறவகில் = இஷ்டமானதடைவேறண்டோ = (மோகாதடைதற்கு) விக்கினம்வேறண்டோ, மேதினிகாவலர் = பூமியைக்காக்கின்ற வாகர்களின், மணையிடை = விட்டின்வாயலை, காப்பான் = காப்பவர்கள், விடுவதுபோல் = (இராசநிசைத்தக்கு) விடுவதுபோல, விட்டில் = மோகத்தில், அவர்விடுவர் = அவர்கள்விடுவார்கள்.

(இ-ஈ) ஆசாரிய தனக்காகஞ்செய்கின்ற அருத்தக்களியாவையும் துவக்குக்கருத்தையு முடிக்குக்கருத்தையு சேர்த்து அறிபவர்க்கேயன்றி பார்த்தவிடமயமாகும் பகத்தன்மையை ஒப்பான சிலத்தன்மையையுடைய சகலருக்கும் குற்றமற்றவாகியார் தத்துவஞானத்தைச் சொல்லார், பிரகாசியாகின்ற சாத்தியும், விசாரணையும், மிகுத்த சுத்தோஷமும், சாதுசங்கமும் என்று சொல்லப்பட்ட மோகத்தின் வாயலைக்காக்கின்ற என்னுபேர்களும் இஷ்ட

மானுல் மோகூதமடைதற்கு விக்ஷிணம் வேறுண்டோ? பூமிகையக்
காக்கின்ற வரசர்களின் விட்டிவ்வாயலை காப்பவர்கள் இராசத்தரிசு
னத்துக்கு விரிவதுபோல மோகூதத்தில் அவர்கள் விடுவார்கள்.

(இ-ம்) முழுச்செஞ்செருச் சாத்திரமாயிடி என்னு குணங்களும் வேண்
டுகென்பதாம். (வெ)

சாந்தியாதி குணங்களி லொன்றையாவ
தடைய வேண்டுமெனல்.

அன்னுல்வர் தயிலொருவ சன்பானுலு
மனைவருமொத் தன்பாவ ராதலாலே
பன்னுளு மிகமுயன்று யாதுகீத்தும்
பற்றியொரு வகையேனும் பழகவேண்டு
மன்னுத பிறப்பறுக்க கல்லோர்கன்னுன்
மாதவத்தா லறிவைமுதல் வளர்க்கவேண்டு
மின்னுத மாகையெனு கஞ்சம்போத
மென்மின்ற ஞாநு-மக் திரத்தான்மீனும்.

(இ-ன்) அன்னுலக்தயில்—அத்தகால்வர்களில், ஒருவரன்பானுலும்=
ஒருவனன்புனாநுல், அனைவருமொத்தன்பாகர்=கால்வருமொத் தன்பாகார்
கள், ஆதலால்=ஆகையினால், பன்னுனும்=சதாகாலமும், மிகமுயன்று=மி
வெமுயற்சித்த, யாதகீத்தம்=(அதற்கிடமானவைகளி) லேதானுலுத்தன்னி,
ஒருவகையேனும்=ஒருவகையாவது, பற்றி=பிடித்துக்கொண்டு, பழகவேண்
டும=பழக்கஞ்செய்யவேண்டும், மன்னுத=நிலையில்லாத, பிறப்பறுக்க=சக
சத்தகக்கெடுக்க, கல்லோர்=சத்தங்கள் (சங்கத்தினுலும்), கன்னுல்=ஆத்
மஞானசாஸ்திர (விசாரணைவினா), மாதவத்தால்=மகாவிஷ்ணுவின்
மும், அறிவை=பிரஞ்ஞையை, முதல்=முதன்மையாக, வளர்க்கவேண்டும்=வி
ருத்திசெய்யவேண்டும், இன்னுத=துன்பமாயிடி, மாகையெனும்=சம்சாரமெ
ன்மின்ற, கஞ்சம்=விடமானது, போதமென்மின்ற=ஞானமென்மின்ற, காரு
பமத்திரத்தால்=சமுதாமத்திரத்தினால், மீனும்=திரும்பும்—எ-து.

(இ-கா) அத்தகால்வர்களில் ஒருவனன்புனாநுல் கால்வருமொ
த் தன்பாகவர்கள், ஆகையினால் சதாகாலமும் மிகவுமுயற்சித்து
அதற்கிடமானவைகளி லேதானுலுத்தன்னி ஒருவகையாவது பிடித்

துக்கொண்டு பழக்கஞ்செய்யவேண்டும், நிலையில்லாத சகலத்தைக்
கெடுக்க சத்துக்கள்சங்கத்தினாலும், ஆத்ம ஞானசாஸ்திர விசார
ணையினாலும், மகாவிஷ்ணுவையினாலும் பிரஞ்ஞையை முகன்மைபா
க விருத்திசெய்யவேண்டும். துன்பமாகிய சம்சாரமென்கின்ற விட
மானது ஞானமென்கிற சமுலமந்திரத்தினால் திரும்பும்—எ-ம்.

(இ-ம்) சாக்தியாதி ருணங்களைப்பெற்றுச் சகுதி ருது கவாணுபவன்அளி
னல் வளருஞானத்தினால் மாயையைக் கெடுக்கவேண்டுமென்பதாம். (மஉ)

விடயத்தைக் கெடுத்தவிடத்துண்டான நன்
மையையும் அதைக் கெடுக்காவிடத்
துள்ள விபரீதத்தையுங் கூறல்.

சரமழைக ணெய்தன்மலர் மழையையொக்கும்
தழற்பள்ளி பனிகீரின் சயனமொக்கும்
சிரமரிதம் கருமுறுநித் திரையையொக்கும்
தேகமரி வதுகலவவச் செறியூசொக்கும்
நிரலதிக வாராச மருமம்பாய்த்
கெடுக்கோடைச் சிவிறியினன் னீகாயொக்கும்
விடவரிய விடயமெனும் விடவிரிசே
விவேகமிகுத் தவர்க்கல்லால் விலக்கொணாதே.

(இ-ம்) சரமழைகள்—சுத்தவருடங்கள், செய்தன்மலர்மழையை—ஆ
ம்பலப்புடவருடத்தித், ஒக்கும்—ஒப்பாகும், தழற்பள்ளி—தங்கிவிடப்படுக்கை,
பனிகீரின் சயனமொக்கும்—பனிகீரின்மேலித்த மெத்தையையொப்பாகும், சிர
மரிதம்—பிரசையறுப்பது, சகமுறு—கடிய்பொருத்திய, நித்திரையை—(அழத்
தி) நித்திரையை, ஒக்கும்—ஒப்பாகும், தேகமரிவது—உடலையறுப்பது, கல
வவச்செறியூசு—சத்தன்மபூசுதலை, ஒக்கும்—ஒப்பாகும், கிழல்—ஒழுங்காகிய,
அதிவாராசம்—கணக்கற்றசலாகைகள், மருமம்பாய்தம்—மரபிற்றையறு,
கெடுக்கோடை—கீண்டவேனிற்காலத்திற், சிவிறியின்—தருத்தியினால் (வி
சும்), கண்ணீரையொக்கும்—குளிர்ந்த சலத்தையொப்பாகும், விடவரிய—செ
ரக்கூடா, விடயமெனும்—விடயமென்கின்ற, விடவிரிசே—விடவிரிசெய்யு
து, விவேகமிகுத்தவர்க்கல்லால்—விவேகஞான மதிக்கித்தவர்களுக்கேயன்றி,
கவாணுத—(மற்றவர்களுக்கு) விலக்கக்கூடாது—எ-து.

(இ-ஊ) அம்புவருட்கள் ஆம்பல்புட்பவருட்கதை ஒப்பாகும். அக்கினிப்பக்கை பனிகீரிற்றெளித்த மெத்தையை யொப்பாகும். சிசையறுப்பது கடம்பொருத்திய கழுத்திரித்தினையை ஒப்பாகும். உடலையறுப்பது சந்தனம்பூக்கலை ஒப்பாகும். ஏழுக்காயிய கணக்கற்றாலகைகள் மார்பிறறைப்பது கீண்டவேனிற்காலத்தில்துருத்தியினுள்ளீகம் குளிர்க்க சலந்தையொப்பாகும். சேரக்கடாத விடயமென்கின்ற விடவிசேயானது விவேகஞான மனிகரித்தவர்களுக்கேயன்றி மற்றவர்களுக்கு விலக்கக்கடாது—என்பதாம்.

(இ-ம்) மனதைப் புலன்வழியிற் செறுத்தாம லாத்மவிசாரத்திற் செறுத்தவதனும் கருமண்டாயம்புவருடமுதலிய வுபத்திரங்கள் புட்பவருட்கள் முதலியவையெல்லச் சகாயச் சித்தத்தக்கவைகளா மென்பதாம். (மக)

ஆத்மவிசார விலக்கணங்குறல்.

ஊனமிலா ஞானதூல் விசாரத்தாலே

புயர்வீதி கண்ணுமென லுண்மையன்றே

தானறியு மனுபூதி ஞானகண்ணாற்

சற்குருகிம் மூவகையுந் தம்மிலொத்தே

யானவகை யிபற்றில்விடா தான்மாத்தோன்று

மற்பவறி வினர்கற்ற வரியமெய்த்நா

வினமுது மடமைதரு மிதுபோன்மற்ற

வெத்ததூல் கருமடமை யிபற்றாதுந்நே.

(இ-ன்) ஊனமிலா=குறையிலாத, ஞானதூல்=(ஆத்ம) ஞானசகல திரங்கலின், விசாரத்தால்=(தெளிவான) விசாரணையினால், உயர்விலென்னு மெனல்=மேலான சிறுவானகருமண்டாகு மென்பது, உண்மைபன்றே= உண்மதல்லவா, தானறியுமனுபூதி=தானறிவின்ற வனுபவமும், ஞானகண்ணால்=(ஆத்ம) ஞானசகலதிரங்கலின் (முடிவானவாக்கியார்த்தங்களும்), சற்குரு=சற்குரு (வினுபதேசவாக்கியார்த்தங்களுமாயிய) இம்மூவகையுள்=இத்த மூன்றுபிரிவும், தம்மிலொத்து=தம்மிடத்திற் பொருத்தி, ஆன்ஒன்னுன, வகையிபற்றில்=பிரகாரமனுஷ்டத்தில், விடாதான்மாத்தோன்று=ஒன் னைபுற) விட்கிலக்காத லாத்மஞானம்பிரகாசிக்கும், அற்பவறிவின=அகதே சவறிவைபுறடயவர்கள், மற்ற=அப்பியாசிட்ட, அரியமெய்த்நூல்=திரிபுரா னசாத்திரமானது, ஞானமுதுமடமைதரும்=இழிவுள்ள வஞ்ஞானத்தையென

டுக்கும், இதுபோல்=இந்த (ஞானநிலை) போல, மற்றவெத்தனாகளும்
=பத்திகாண்டம் கருமகாண்டமுதலிய) வெச்சாத்திரங்களும், மடமையி
ய்ந்து=அஞ்ஞானத்தைக்கொடாது—எ-து.

(இ-ன்) ஞானநிலைலாத ஆத்மஞானசாஸ்திரங்களின் தெளிவா
ன விசாரணையினால் மேலான திருவானாகக முண்டாருமென்பது
உள்ளதல்லவா? தானறிவின் வனுபவமும், ஆத்மஞானசாஸ்திரங்க
ளின் முடிவான வாக்கியார்த்தங்களும், சந்திரகுலி னுபதேசவாங்கி
யார்த்தங்களுமாயி ய இந்த மூன்றுபிரிவும் தாமதித்திற்பொருத்தி
ஒன்றானபிரகார மனுஷ்யகூடில் ஒன்றையும்விட்டு நீங்காதவாறம்
ஞானம் பிரகாசிக்கும். ஏகாதேசவநிவையுடையவர்கள் அப்போதி
ந்த அரிய ஞானசாஸ்திரமானது இழிவுள்ள வஞ்ஞானத்தைக்கொ
டுக்கும். இந்த ஞானநிலைப்போல பத்திகாண்டம் கருமகாண்டமு
தலிய வெச்சாத்திரங்களும் அஞ்ஞானத்தைக்கொடாது—எ-ம்.

(இ-ம்) ஆத்மஞானம் பிரத்தியட்சமாவதற்குச் சூத்திர குரு சுவாஸூப
மொத்த விசரிக்கவேண்டு மஃதினமேற் றுன்பமுண்டாமென்பதாம். (ஸ)

அஞ்ஞான விழிவும் முத்திக்குச்சகாய வசகாயமு முணாத்தல்.

மடமையொடு வாழ்கின்ற வாழ்வினீசர்
மனைதொறுமோட் டிசத்துழல்கக வரிசையாகு
மடர்நனடி புறவுபர தேசத்தீர்தத
மாச்சிரம மெய்வருத்த மனைதினாலுங்
தொடருதவி யில்லைமன வருத்தத்தாலே
துயபத முறுமுத்தித் துவாரபாலர்
கடவருணங் கேட்டியுபர் சாத்திவந்தாற்
காதலுத்துன் பமுங்கதிர்முன் கருகல்போற்போம்.

(இ-ன்) மடமையொடுவாழ்கின்றவாழ்வினீசர் = (இப்படிப்பட்ட) அஞ்ஞ
னத்தொடு வாழ்கின்றவாழ்வினும், நீசர்மனைதொறும்=சண்டாளர்என்கிற
தொறும், ஒட்டிசத்துழல்கை=ஒட்டிசப்பிச்சாவகத்திற்குழல்வது, வரிசையா
கும்=சீரானவாழ்வாகும், அடர்நனம்=யிருத்திரவியங்களும், கட்டி=மித்தி

சர்க்களும், உறவு=பத்தர்களும், பரதேசம்=காசிமுதலான (புண்ணிய) தே
சங்களும், தீர்த்தம்= (கங்கைமுதலான) தீர்த்தங்களும், சூர்சிசமம்= (முனி
களின்) வாசஸ்தலங்களும், செய்வருத்தம்=சரீரத்தைவருத்தம் (தபசுகளு
மாகிய), அநீதநிஞலம்=எல்லாவற்றாலும், ஈரணம்=எப்பொழுதும், தொ
டருதவியில்லை= (பரகதியைத்) தொடரத்தகுந்த சகாயங்களில்லை, மனவரு
த்தத்தால்=மனோநிக்சிகரத்தினால், ஈயபதமுதம்=பரிசுத்தமான பரமபத
முண்டாகும், முத்தத்துவாசபாவம்=மோகநவாயந்தாகக்கின்ற கான்குபேர்க
ளுக்கு கடவருணங்கெட்டி=எப்போது நீங்காமலிருக்கின்ற குணங்களை (வி
ராமர்) கேட்பாய், உபர்சாகதி=மேலான சாக்தம், வந்தால்=கிடைத்தால்,
காதலம்=ஆசையும், தன்பமம்=தக்கமும், சித்ரிமும்=சூரியன்முன்னே,
கெஞ்சுபேற்போம்=இருளைப்போல்க்கும்—எ-து.

(இ-னா) இப்படிப்பட்ட வஞ்ஞானத்தோடு வாழ்கின்ற வாழ்
விலும், சண்டானர்கள் விடுகடோறும் இட்டிற் செர்வவாங்கிச்சுழ
லவது, சீரானவாழ்வாகும். மிதூத்த திரவியங்களும், மித்திரர்களா
ம், பத்துக்களும், காசிமுதலான புண்ணியதேசங்களும், கங்கைமு
தலான தீர்த்தங்களும், முனிகளின் வாசஸ்தலங்களும், சரீரத்தை
வருத்துத் தபசுகளுமாகிய எல்லாவற்றாலும் எப்பொழுதும் பரக
தியைத் தொடரத்தகுந்த சகாயங்களில்லை, மனோநிக்சிகரத்தினால்
பரிசுத்தமான பரமபதமுண்டாகும். மோகநவாயந்தாகக்கின்ற கா
ன்குபேர்களுக்கு எப்போது நீங்காமலிருக்கின்ற குணங்களை இரா
மா? கேட்பாய், மேலான சாக்தம் கிடைத்தால் ஆசையும், துக்க
மும் சூரியன்முன்னே இருளைப்போல்க்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) அநியாமமையுந் தபமுதலான மிகையகையுந் சரத்தியைப்
பெற்ற மனதை யாத்மாவிற்கு அடையுமா. சித்திக்கவேண்டுமென்பதாம். ()

சாந்தியு மதையடைந்தவ

னிலக்கணமுங் கூறல்.

கல்லவருந் தீயவரு மங்னைபோல

கம்புதற்கா யமுதுண்ண கண்ணினாலு

மல்லன்மல் மகட்புணர்ந்த போதுமொவ்வா

மகிழ்ச்சிதருஞ் சாந்தியுளோர் மரணஞ்செவ்வ

கொல்லமொய் தினுமசையார் புலனைத்தாலும்
குற்றமுடன் மையுறுக்கத்து குளிசர்வாடார்
தொல்லறிஞர் மகம்புரித்தோர் முனிவர்மொய்யம்பர்
தாயவரியா நினும்விளங்குக் தாய்மையோரோ.

(இ-ள்) கல்வையும்=சிஷ்டர்களும், தீயவரும்=தஷ்டர்களும், அன்னை
போல=தாயைப்போல, கம்புதந்தாய்=கம்புதற்கு (த்தகுத்த) தாடி, அமுத
ன்ன=அமுதமானது (தான்) புரிக்கும்படி, சன்னிஞலும்=கிடத்தாலு
ம், மல்லன்மலர்மகள்=வளப்பமுள்ள பங்கியமல்லிலுறையு மிடக்கியான
வன், புணர்ச் (தபோதம்= (கந்த) பொருத்தினபோதிலும், ஒய்வ=சமான
மாகாத, மதிற்சித்தரும்=ஆகத்ததைக்கொடுக்கின்ற, சாந்தியுனோர்=சாந்தி
யுடையவர்கள், மரணம்=கொடுத்தலும், செங்கம்=காந்தலும், கொல்லம
ர்=கொலைசெய்கின்ற புத்தங்களும், எய்தினும்=உத்தமம், அசையார்=சஞ்
சலியார்கள், புலனைத்தாலும்=பஞ்சலிடயக்களினாலும், குற்றமும்=அசுபத்
தையும், உண்பும்=சுபத்தையும், துர்த்து=புசித்த, வாடர்=துக்கியார்
கள், குளிசர்=சந்தோஷியர்கள், தொல்லறிஞர்=முதிர்ந்தவறிவுள்ளவர்கள்
மகம்புரித்தோர்=யாகதிகுதர்கள், முனிவர்=(ஈ) மறையோர், மொய்யம்
பர்=பலத்தையுடைய (வரச) சர்கள், தாயவன்=பரிசுத்தமுள்ளவர்கள், யாசி
னும்=மற்றவர்களிலும், தாய்மையோர்=(இ)சாத்தகுணமுள்ள பரிசுத்த
வான்கள், விளங்கும்=(மேன்மைபாகப்) பிரகாசிப்பார்கள்—எ-து.

(இ-ஊ) சிஷ்டர்களும், தஷ்டர்களும் தாயைப்போல கம்பு
தற்குத் தகுத்ததாடி அமுதமானது தான்புரிக்கும்படி கிடத்தா
லும் வளப்பமுள்ள பங்கியமல்லிலுறையு மிடக்கியானவன்வந்து
பொருத்தினபோதிலும் சமானமாகாத ஆகத்ததைக்கொடுக்கின்ற
சாந்தியை யுடையவர்கள் கொடுத்தலும், வாழ்தலும், கொலைசெய்கி
ன்ற புத்தங்களும்வந்தாலும் சஞ்சலியார்கள். பஞ்சலிடயக்களினா
லும் அசுபத்தையும், சுபத்தையும்புரிந்து துக்கிப்பார்கள். சந்
தோஷியார்கள். முதிர்ந்தவறிவுள்ளவர்கள், யாகதிகுதர்கள், ஈ
மறையோர், பலத்தையுடைய வரசர்கள், பரிசுத்தமுள்ளவர்கள்,
மற்றவர்களிலும் இச்சாத்தகுணமுள்ள பரிசுத்தவான்கள் மேன்
மைபாகப் பிரகாசிப்பார்கள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சகலசெய்வங்களும் வலியவரு மதிற்சிக்குமேனான மதிற்சி
யைக்கொடுக்கின்ற சாந்தியுள்ளவ றென்றினாலுது சத்தக்கமடையாம லறி
ஞர்முதலான சகலருக்கு மேனாவனென்பதாம். (உ)

சாந்தியை யடைதலு மாந்த்மவிசாரமுமுணாத்தல்.

ஆரியர்பே னுவதாடி யயலோர்க்கெல்லா
மரிதான சாந்தியமு தருந்திமேலோர்
சிரியவீட் டினையுற்றார் நீயுமந்தச்
செயல்புரிவாய் னன்னாலாத் தெளிந்தகத்த
- நேரியபுந் தியினுலே விசாரத்தனை
நிறைத்திடுக வதுநிறைந்தா னிகரில்புந்
கூரியதாய் விடுணரும் விசாரத்தானே
கொடும்பவசோய்க் கருமருந்தாய் குறிப்புளோர்க்கே.

(இ-ள்) ஆரியர்பேனுவதாடி=அறிவுடையவர்கள் விரும்புவதாடி, அய
லோர்க்கெல்லாம்=ஏனையோ ரனைவர்க்கும், அரிதான=அரிதாயிருக்கின்ற,
சாந்தியமுது=சாந்தா முத்ததை, அருந்தி=புசித்து, மேலோர்=மகான்கள்,
சிரியவீட்டினையுற்றார்=சிறப்பாகிய மோகூத்தையைடைந்தார்கள், நீயும்=(இ
ராமா) நீயும், அந்தச்செயல்புரிவாய்=அவ்வொழுக்கத்தின்படி செய்க்கடவா
ய்=(இனியிசாணை) னன்னாலா=எல்ல (ஞான)சாந்திரத்தினால், தெளிந்
த=தெளிவான, கத்தம்=பரிசுத்தமுள்ள நேரியபுந்தியினால்=அட்பவறிவி
னால், விசாரத்தனை=(ஆத்ம) விசாரணையை, நிறைத்திடுக=பூரணமாகச்
செய்து, அதிநிறைந்தால்=அவ் (வாத்மவிசாணை) பூரணமானால், நிகரில்புந்
தி=சமானமில்லாதவறிவானது, கூரியதாய்=அதிசுறுப்பமாக, வினேரும்=
பரமபதத்தையறிவும், விசாரத்தானே=(இவ்) விசாணையே, குறிப்புளோர்க்
கு=(காரியகாரணங்களைக்) குறித்தறிவு மறிவுள்ளவர்களுக் (குண்டான),
கொடும்பவ சோய்க்கு=கொடிய சகலவியாதிக்கு, அருமருந்தாய்=அரிதான
வெடைதலாய்=ஏ-து.

(இ-ஞ) அறிவுடையவர்கள் விரும்புவதாடி ஏனையோரனை
வர்க்கும் அரிதாயிருக்கின்ற சாந்தாமுத்ததை புசித்து மகான்கள்
சிறப்பாகிய மோகூத்தையைடைந்தார்கள். இராமா நீயும் அவ்வொ
ழுக்கத்தின்படிசெய்யக்கடவாய். (இனியிசாணை) னன்னாலானசாந்
திரத்தினால், தெளிவானபரிசுத்தமுள்ள அட்பவறிவினால், ஆத்ம
விசாணையைபூரணமாகச்செய்து, அவ்வாத்மவிசாணை பூரணமா
னால் சமானமில்லாதவறிவானது அநிசுறுப்பமாக பரமபதத்தை

யறியும், இவ்விசாரணையே காரியகாரணங்களைக் குறித்தறியுமறிவு
ள்ளவர்களுக்குண்டான கொடிய சகலவியாதிக்கு அரிதான வெள
டதமாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சரத்தியயகடக் தாத்மவிசாரஞ்செய்தற் சகலக்ஷேமென்ப
தாம். (108)

விசாரணையின் பலமுதீ

சந்தோட விலக்கணமுங்கூறல்.

கருவியகம் குலின்மறைபாக் கதிர்க்குமட்காக்
காண்பரிய பொருளெல்லாம் காணுங்கண்ணற்
றெருளுறமா னுருலகம் வந்தவாறென்
செறிபிறவி யாததெனுக் திகழ்விசார
யிருளுறமா பத்தினுக்கு மருத்தாமப்பா
லேற்றமுள சந்தோட மேதென்றேறில்
வருபொருளி லின்பமறத் துய்த்துவாசா
வனபொருளிற் துன்பயிலா மகிழ்ச்சிதானே.

(இ-ள்) கருவியகக்குலின்—அறுத்தவத்தகாரத்தில், மறைபா—மறைபா
ததாயும், கதிர்க்குமட்காக்—(யிருந்த) பிரகாசத்தாக் (கொண்) மழுங்காததாயும்,
காண்பரிய = பாற்ப்பதற்கரிய, பொருளெல்லாம் = வஸ்துக்களியாவையும்,
காணும்=பாற்ப்பதாயுயிருக்கின்ற, கண்ணன்=(விசார) திகழ்வினும், தெரு
ளுற=தெளிவுற, காணர்=யானெப்படிப்பட்டவன், உலகம்வந்தவாறென்=
சகத்தானசம்சாரமுண்டான சிரமமென்ன, செறிபிறவியாத=யிருந்த சம்
சாரம்பாபாயுடையது, என்னும்=என்கிற, திகழ் = (பிரகாசயுத்தியோகம்)
விளம்பெ, விசாரம்=(ஆபத்தினும்விசாரிக்கத்தக்க) விசாரணையானது, இரு
ளுறம்=(அஞ்ஞா) னுத்தகாரமான, ஆபத்தினுக்கு=ஆபத்(தென்றும்விபதி)
க்கு, மருத்தாம்=ஒளடதமாம், (இனிச்சந்தோடம்) அப்பால்=அதன்பின்பு,
ஏற்றமுளசந்தோடம்=மேலாகியசந்தோஷமானது, ஏதென்றேறில்=அதெ
ன்றொல்லில், வருபொருளிள்=வரப்பட்ட (என்கமதிகமயான) உந்துக்
களில், இன்பமறத்துய்த்து=கிருப்பு (வெறுப்பு) மில்லாமற்புசித்து, வாரான
பொருளிள்=வாராதவஸ்துக்களில், துன்பயின=துயரயில்லாத, மகிழ்ச்சி
தான்=ஆகத்தான்—எ-று.

(இ-ஊ) கறுத்தவந்தகாரத்தில் மறையாததாயும், மிகுந்த பிரகாசத்துடன் கொலிமழுக்காததாயும் பார்ப்பதற்கரிய வஸ்துக்களியாவையும் பார்ப்பதாயுமிருக்கின்ற விசாரதிஷ்டயினால் தெளிவுறயானெப்படிப்பட்டவன், சகத்தான சம்சாரமுண்டான கிரமமென்ன, மிகுந்த சம்சாரம் யானாயுடையது, என்ஈற பரிசாரயுத்தியோடும் விளங்கிய ஆபத்திலும் விசாரிக்கத்தக்கவிசாரணையானது அஞ்ஞானத்தகாரமான ஆபத்தென்னும் வியாதிக்கு ஒளடதமாம். (இனிச் சத்தோடம்) அதன்பின்பு மேலாகியசத்தோஷமானது யாதென்று சொல்லில் வரப்பட்ட கண்மைநிமையான வஸ்துக்களில் துயரமில்லாத ஆகத்தத்தான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) விசாரணாந்தினும் சித்தையுஞ் சடத்தையுஞ் சிந்தமான மாயையும் விசாரித் தஞ்ஞானத்தைக் கெடுத்தாகத்ததை யடையவேண்டுமென்பதாம். (வெ)

சத்தோடத்தின்பலமுஞ் சாதுசங்கமுங்கூறல்.

கிரதுசத் தோடவமுதமையப்பெற்று
எனமீம்போக கஞ்சாமம் நிறைசத்தோட
மகலுறவாசையில்லிழு கெஞ்சறிவைகோக்கி
லமுக்குறகண் ணுடியிலா ககம்போற்றோன்று
மகிழ்குணமெய் தியபுருட மகிமையோனை
மாதவரு கராதிபரும் வணக்காரின்பர்
சகமெனுமா யையையெல்லத் தக்கோர்க்கெல்லாத்
தப்பாத சகாயமாஞ் சாதுசங்கம்.

(இ-ன்) கிரது=சமாளயில்லாத, சத்தோடவமுது=சத்தோடவமுதத்தை, அமையப்பெற்றால் = பொருத்தப்பெற்றால், எனமீம்போககஞ்சாமம் = மிகுந்தவிடயபொகம்விஷமமும், அக்கிறைசத்தோடம் = அப்புரணமகிழ்ச்சி, அதும=கீழ்க், துசையில்லிழும் = விடயகெத்திலமுத்தென்ற, கெஞ்சு = மனது, அறிவைகோக்கில் = (ஆதம) ஞானத்தையார்ச்சில், அழுக்குறகண்ணுடியில் = எனக்கமூன்றதருப்பணத்தில், ஆகம்போல் = முகத்தையோல, தோன்று = தோற்றது, மகிழ்குணமெய்திய = சத்தோடகுணத்தையடைத்த, புருடமகிமையோனை = புருடசிரோஷ்டிச, மாதவரும் = மகாதவசிரும், கராதிப

ரும்—கோத்திரரும், வணங்குபவர்—வணங்குவான், (இனிச்சாதுசங்கம்) சகமெனுமாயை—உலகமென்னுமாயை, வெல்லத்தக்கோர்க்கெல்லாம்—செயிக்கத்தக்க சகலருக்கும், சாதுசங்கம்—சாதுக்கள் சங்கமானது, தப்பாத சகாயமாம்—தவிராதசகாயமாகும்—எ-து.

(இ-னா) சமாளியில்லாத சந்தோடாவமுதத்தை பொருத்தப் பெற்றால் மிகுத்தவிடயபோகும் விஷமாகும். அப்பூரணமகிழ்ச்சி நீங்க, விடயகந்திலமூன்றுகின்ற மனது ஆத்மநூலந்தைப் பார்க்கில் களங்கமுள்ள தருப்பணத்தில் முகத்தைப்போல தோற்றது, சந்தோட குணத்தையடைந்த புரு-சினோஷ்டனை மகாதவனாகளும் நகோத்திரரும் வணங்குவார்கள், (இனிச்சாதுசங்கம்) உலகமென்னுமாயை செயிக்கத்தக்க சகலருக்கும் சாதுக்கள் சங்கமானது தவிராத சகாயமாகும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) முழுட்சக்கள் சகலபோதங்களுக்கும்படியான சந்தோடத்தையும் சம்சாரத்தவெல்லத்தக்க சாதுசங்கத்தைப் படைப்பவன்மென்பதாம்.

சி * (வக)

சாதுசங்கத்தின் பலன்கூறல்.

அறக்குறைவை விதைவாக்குஞ் சம்பந்தாக்கு
மாயத்தைச் சுபமாக்கு மகபத்தனைச்
சிறக்குமுயர்ந் தவர்கூட்ட மென்னுங்கங்கைச்
சேதீ ராடினர்க்குச் செத்திவேன்வி
யிறக்கரிய தவந்தானந் தீர்த்தம்வேண்டா
மிட்பந்த மறுத்தெவர்க்கு மினியோராசிப்
பிறப்பெனும்வே லைப்புணையா முணர்வுசான்ற
பெரியோனா பெய்வகையும் பேணல்வேண்டும்.

(இ-ன்) அறக்குறைவை—பிசுவும்பமான (வறியை), விதைவாக்கும்—பூரணமாக்குவதாயும், அபத்தை = (விடயங்களைவகு) மாயத்துக்களை, சம்பந்தாக்கும்—(அஃதின்றிய) சம்பந்தாக்குவதாயும், அசபத்தனை = (ஒன்றி லுஞ்செய்யாத) அபகலத்தை, சுபமாக்கும்—(சுவத்திலுஞ்செய்தின்று) மகலமாக்குவதாயுமிகுத்தென்ற, சிறக்குமுயர்ந்தவர்கூட்டமென்னும்—செத்த மகான்கள் சங்கமென்ற, கங்கை—சாதுவினது, சேதீ—குவித்தசைத்

நில், ஆனந்தம்—வ்ஸாஞ்செய்தவர்களுக்கு, செந்திமேன்வி—சிவந்தவர்க்கி
விபரிமமான யாகங்களும், இரக்கரியதவம்—கெடாததவங்களும், தானம்—
மகாதானங்களும், தீர்த்தம்—புண்ணியதீர்த்தங்களும், வேண்டா—வேண்டு
வதில்லை, இடர்ப்பந்தமறுத்தம்—துக்கமாயிய பந்தவாஞ்செய்த, எவர்க்குமினி
யோராசி—பாவர்க்குமினிகையுள்ளவராயும், பிறப்பெனும்வேலை—சகமென்
னுஞ்சமுத்திரத்ததக் (கடப்பதற்கு), புண்பாயம்—கப்பலாயு (மிருக்கின்ற),
உணர்வுசார்ந்தம்—அறிவுநிறைந்த, பெரியோரை—மகான், எவ்வகையும்க
எவ்விதத்தினாலும், பேணும்வேண்டும்—மிருப்பவேண்டும்—எ-து.

(இ-ஊ) மிகவுமற்பமானவரிவை பூரணமாக்குவதாயும் விட
யங்களால் வருமாபந்துக்களை அகிழிந்திய சம்பந்தாக்குவதாயும்
ஒன்றிலுஞ்செய்யாத அமங்கலத்தை சர்வத்திலுஞ் சிவக்கின்ற மங்
கலமாக்குவதாயுமிருக்கின்ற நிறத்தமகான்கள் சங்கமென்கின்ற சா
னுவிரிவினது குளிர்ந்தசலத்தில் வ்ஸாஞ்செய்தவர்களுக்கு சிவந்த
வர்க்கிவிபரிமமான யாகங்களும் கெடாததவங்களும், மகாதானங்
களும், புண்ணியதீர்த்தங்களும் வேண்டுவதில்லை. துக்கமாயியபந்த
வாஞ்செய்து யாவர்க்கு யினிகையுள்ளவராயும் சகமென்னுஞ்
சமுத்திரத்ததக்கடப்பதற்கு கப்பலாயுமிருக்கின்ற அறிவுநிறைந்த
மகான்களை எவ்விதத்தினாலும் மிசுப்பவேண்டும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) ஞானவந்தச்செய்ததக் குறைவற நிறைவுசெய்கின்ற சாத
சங்க மெவ்விதத்திலுஞ் சேரவேண்டுமென்பதாம். (உ)

சாந்தியாதியுள்ளோர்க்குரிய விந்நூலின்
பயனுரைத்தல்.

நிறைபவந்தி ரூபாயகங்கா மிவர்க்கேனாடு
நிறைகட்பார் பவக்கடலை நீற்றான்றாய்
குறையுமன மோகந்தி சிச்சொற்கேட்பாய்
குணம்மிரும்பா திச்சொல்லிக் குறிக்கொண்டோர்க்கு
மறையுணர்வு வலிதினவருங் காமமாதி
மயக்கமறுஞ் சாற்கால வாலிகீர்போற்
கறைதவிர்த்து மனத்தெனியுங் கவசத்தோகைக்
களைகன்போன் மிகமுதலாக் கவலைதாக்கா.

(இ-ன்) சிதைபவத்தீர் = நெருங்கிய சம்சாரத்தைத்தீர்க்கின்ற, உபாயம்=சாதனங்கள், காண்காம்=கால்வகையாம், இவர்களோடு=இக்காலர்களுடன், சிதைபட்பார்=மிகுந்த வன்புள்ளவர்கள், பயக்கடலை=சகசகாரத்தை, நீற்றுர்=கடந்தார்கள், அன்னாய்=அச்சாந்தியாதி குணமுள்ளவிராமா குறையும்=இளைக்கின்ற, மனமோகத்தீர்=மனோமயக்கத்தீர்க்கின்ற, இச்சொற்கேட்பாய்=இக்கதையைக்கேட்பாய், குணம்விரும்பாத= (இதன்) குணத்தைவிரும்பாமல், இச்சொல்லை=இக்கதையை (மாத்திரம்), குறிக்கொண்டோர்க்கு = குறிப்பாகக்கொண்டவர்களுக்கு, மறை=வேதத்தின், முடிவாகிய, உணர்வு=(ஆத்ம) ஞானமானது, வலிதீர்வரும்=தானேவரும், காமமாதி=இராகத்துவேடமுதலான, மயக்கமறும்=மயக்கக்கூறும், சாற்காலத்தில் தடாகசலத்தைப்போல, கறைதவித்து =கனக்கமற்று, மனத்தெனியும்=சித்தத்தெனியும், கவசத்தோனை=வச்சிரகவசத்தரித்தவர்களை, கணைகள்போல்=பாணக்கள்போல, பிடிமுதலாய்=நரித்திரமுதலாகிய, கலலை=தன்பம், தாக்கா=தாக்காது—எ-து.

(இ-னா) நெருங்கிய சம்சாரத்தைத்தீர்க்கின்ற சாதனங்கள் கால்வகையாம். இக்காலர்களுடன் மிகுந்த வன்புள்ளவர்கள் சகசகாரத்தை கடந்தார்கள். அச்சாந்தியாதி குணமுள்ளவிராமா ! இளைக்கின்ற மனோமயக்கத்தீர்க்கின்ற இக்கதையைக் கேட்பாய் ! இதன் குணத்தை விரும்பாமல் இக்கதையைமாத்திரம் குறிப்பாகக் கொண்டவர்களுக்கு வேதத்தின் முடிவாகிய ஆத்மஞானமானது தானேவரும். இராகத்துவேடமுதலான மயக்கக்கூறும். சாற்காலத்தில் தடாகசலத்தைப்போல கனக்கமற்று சித்தத்தெனியும் வச்சிரகவசத்தரித்தவர்களை பாணக்கள்போல நரித்திரமுதலாகிய நுள்பம் தாக்காது—என்பதாம்.

(இ-ம்) சாந்தியாதி குணங்களை யறுசரித்தவர்களுக்குக் காமாதிதோடக் கலைத்தீர்த்து ஆத்மஞானத்தை கலிதீர்க்கொடுக்கின்ற விக்கதையை யகஸிஞ் சிரவணகுசெய்யவேண்டுமென்பதாம். (உக)

நிராசையுள்ள விசாரணையின் பலன்கூறல்.

தருபயஞ்செய் மாயைமன மீராதாகுஞ்
சம்பாவத் தரக்கத்தீர் சாகசம்போல்

மருவலுதும் விசாரத்தான் மிக்கோர்க்கெல்லாம்
வாரிதீபை ஸாழமும்பொன் வனாபோன்மொய்ப்புக்
திருமதியின் குளிர்ச்சியும்வத் தெய்துகள் னூர்
செய்கையில் லோப்புந்நி செவ்வையான
கருமவழி மகிழ்வெய்து மறுவிலாத
கற்புடையா டன்மனைசிற் களிக்குமாபோல்.

(இ-ள்) தருபயஞ்செய்=கடுக்கம்வரச்செய்கின்ற, மாயை=மாயையினு
ல், மனவிராதாகும்= (விசாரமூன்) மனம்வருத்தாதாம், தாங்கத்தீர்ச்சாகாம்
போல்=அலையில்லாத சமுத்திரம்போல, சம்பாவம்=சமத்துவத்தை, மருவ
லுதும்=அடைபும், விசாரத்தால்=விசாரணையினால், மிக்கோர்க்கெல்லாம்=
மிகுத்தவர்களைவர்க்கும், வாரிதீபோல்=சமுத்திரத்தி (ஞமும்) போல, ஆழமு
ம்=செம்பீரமும், பொன்வனாபோல்=மகாமேருயின் (வலிமையைப்) போ
ல, மொய்ப்பும்=வலிமையும், திருமதியின்=சிறப்பாகிய பூணசத்திரனைப்
போல, குளிர்ச்சியும்=தேனமும், வத்தெய்தும்=வரும், கன்னால்= (ஆத்ம)
ஞானசாத்திரத்தின், செய்கையில்=ஒழுங்கில், கல்லோர்=சந்திரனமுள்ளவ
ர்கள், புத்தி=அறிவானது, செவ்வையான= (தனக்) கண்கலமான (சமாதி
முதலிய), கருமவழி=கன்மத்தில், மறுவிலாதகற்புடையான்=தனக்கமற்ற
கற்புள்ளவன், தன்மனையில்=தனத்தற்புறத்தில், களிக்குமாபோல்= (தன
துரையானேயே தெய்வமாகக்) களிக்குமாதுபோல, மகிழ்வெய்தும்=இன்ப
மடைவன்—ஏ-து.

(இ-ஐ) கடுக்கம்வரச் செய்கின்ற மாயையினால் விசாரமூன்
ளமனம் வருத்தாதாம். அலையில்லாத சமுத்திரம்போல சமத்துவ
த்தை அடையும் விசாரணையினால் மிகுத்தவர்களைவர்க்கும் சமுத்திர
த்தி ஞமும்போல கெம்பீரமும் மகாமேருயின் வலிமையைப்போ
ல வலிமையும், சிறப்பாகிய பூணசத்திரனைப்போல தேனமும் வ
ரும். ஆத்மஞானசாத்திரத்தின் ஒழுங்கில் சந்திரனமுள்ளவர்கள்
அறிவானது தனக் கண்கலமான சமாதிமுதலிய கன்மத்தில் களங்
கமற்ற கற்புள்ளவன் தனத்தற்புறத்தில் தனதுரையானேயே தெய்
வமாகக் களிக்குமாதுபோல இன்பமடைவன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) ஆத்மவிசாரமூன் மனது மாயையினுக்கெடாமற் சம்பாவம்
பொருத்தி கெம்பீரமுதலான குணங்களோடு சந்திரத்தியத்தில் மகிழ்ச்சியை
படையுமென்பதாம்.

சேவன்முத்த ஞ்சாரச்சிறப்பு.

அற்புதங்க ளனைத்துமிலா விவனுக்கந்த
வருஞ்சேவன் முத்திபத மடைவின்முற்றஞ்
சொற்புலனுக் கதிதன யுலகப்போலத்
தோன்றிடுவோன் புத்தியிலோர் தொழில்பற்றாநோ
னற்பயன்பொல் லாப்பயனும் கருஞ்சோர்விலோ
னன்னியது புசித்தினிதி னன்றாய்சிற்போன்
பொற்புறநல் லாசார விரோதமான
போகங்க டமிந்சிறிதும் பொருக்திடாதோன்.

(இ-ள்) அற்புதங்களைத்துமிலா—ஆச்சரியங்களைபாவுமில்லாத, இவ
னுக்கு—(விராகமுடைய) விவனுக்கு, அந்தவருஞ்சேவன்முத்திபதம்—முன்
சொன்ன வரிதான் சேவன்முத்திஸ்தானம், அடைவின்முற்றம்—கிரமமாகமு
திரும், சொற்புலனுக்கதிதனம்—வசனத்துக்கெட்டாதவனும், உலகப்போல
த்தோன்றிடுவோன்—உலகத்தானாப்போலக்காணப்படுவான், புத்தியில்—அ
றிவில், ஓர்தொழில்பற்றாநோன்—ஓர்கருமங்களிலும் பிடிப்பற்றவன், கற்ப
யன்—கல்லபிரயோசனத்தினாலும், பொல்லாப்பயனும்—பொல்லாதபிரயோ
சனத்தினாலும், கருஞ்சோர்விலோன்—கருமத்தொழில்லாதவன், என்
னியது—கிடைத்ததை, இனிதில்—அன்பாக, புசித்து—அனுபவித்து, என்ரு
ய்சிற்போன்—கொணத்திலிருப்பவன், பொற்புறநல்லாசாரம்—அழகியசத்
துக்களொழுக்கத்துக்கு, விரோதமான—வேறுகிய, போகங்கடமில்—போக
ங்கடமிடத்தில், சிறிதும் பொருக்திடாதோன்—எவ்வளவுஞ் சம்பந்தப்படாத
வன்—எ-து.

(இ-னா) ஆச்சரியங்க, ளையாவுமில்லாத விராகமுடைய விவ
னுக்கு முன்னசொன்ன வரிதான் சேவன்முத்திஸ்தானம். கிரமமாகமு
திரும் வசனத்துக்கெட்டாதவனும் உலகத்தானாப்போலக் காணப்ப
டுவான், அறிவில் ஓர்கருமங்களிலும் பிடிப்பற்றவன். கல்லபிர
யோசனத்தினாலும் கருமத் துக்கமுமில்லாதவன். கிடைத்ததை அ
ன்பாக அனுபவித்து கொணத்திலிருப்பவன், அழகிய சத்துக்க
ளொழுக்கத்துக்கு வேறுகிய போகங்கடமிடத்தில் எவ்வளவுஞ் சம்
பந்தப்படாதவன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) விராகத்தினும் கிரமமாக சேவன்முத்தி பதத்தைப்பெற்றவனும்
காங்க ளாசாரங்களுக்குப் பிறிதானபோகங்களை விரும்பக்கூடாதென்பதாம்

சேவன்முத்தி விசாரணையினுயர்வு மஃதின்றிய
விடத்திழிவுந் கூறல்.

ஒருகணமு மொழியாமற் சுகமதாகி
யுட்கடவா னாய்ச்சான்றோ ருசாவினாலே
பெருகியவிய் வீட்டுசெறி விசாரஞ்செய்வோன்
பிறவிதீர் மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றோனாகி
வெருளுமறு பிறப்பினுறு தாயர்யோனி
விதனமுறான் சிறிதாகி மிளிர்போகத்தின்
மருளுமனப் பாவியராய் வெருள்வோர்தாயர்
வயிற்றின்மலப் புழுவென்றே வழங்கற்பானோர்.

(இ-ள்) ஒருகணமும்=ஒருகூணமும், ஒழியாமல்=நீங்காமல், சுகமதாகி=இன்பத்தையுடையவனாயும், உட்கடவானாய்=தேக (ஸ்மாணம்வருமபடி) யதிச்சரியாமல், சான்றோருசாவினால்=சத்துக்களிடத்தில் வினாவதலினால், பெருகியவன்=வளர்ந்த இவ்வீட்டுசெறி=இம்மோகமார்க்கத்தை, விசாரஞ்செய்வோன்=விசாரிப்பவன், பிறவிதீர்=சகந்திரீக்கின்ற, மெய்ஞ்ஞானம் பெற்றோனாகி=ஆத்மஞானத்தையடைந்தவனாய், வெருளுமறு=மயங்குகின்ற, மறுபிறப்பின்=மறுசகந்தை, உறு=தடைத்து, தாயர்யோனி=மாதாவினல்குவினால், விதனமுறான்=வேதனையைப்பொருத்தான், சிறிதாகி=அற்பமாய், மிளிர்=விளங்குகின்ற, போகத்தில்=விடையானுபவத்தில், மருளுமனம்=மயங்குகின்ற மனதையுடைய, பாவியராய்=பாவிகளாய், வெருள்வோர்=முன்சொன்னவுபாயங்களில்) மருட்சியுடையவர்கள், தாயர்=மாதாவினுடைய, வயிற்றின்=கருப்பத்தி (விருத்தி), மனப்புழுவென்றே=மலத்திற் புழுத்த கிருமியென்றே, வழங்கற்பானோர்=சொல்லுத்தன்மையை யுடையவர்—எ-து.

(இ-னா) ஒருகூணமும் நீங்காமல் இன்பத்தையுடையவனாயும், தேகஸ்மாணம்வரும்படி யதிச்சரியாமல் சத்துக்களிடத்தில் வினாவதலினால் வளர்ந்த இம்மோகமார்க்கத்தை விசாரிப்பவன், சகந்திரீக்கின்ற ஆத்மஞானத்தையடைந்தவனாய் மயங்குகின்ற மறுசகந்தை அறுத்து மாதாவினல்குவினால் வேதனையைப்பொருத்தான், அற்பமாய் விளங்குகின்ற விடையானுபவத்தில் மயங்குகின்ற மனதையுடைய பாவிகளாய் முன்சொன்ன வுபாயங்களில் ம

ருட்சியுடையவர்கள், மாதாவினுடைய கருப்பத்திலிருக்கின்ற மலத்திற்புழுத்த கிருமியென்றே சொல்லுத்தன்மையையுடையவர்.

(இ-ம்) சத்துக்கள் சகாயமா யாத்மவிசாரஞ்செய்வதே ஞானசகம். இதன்திப போகத்திற்கெல்லதே சகாதக்மாதலா விதைக்கி யதைப் பெறவேண்டுமென்பதாம்.

(உச)

விசாரணையி னளவுகடறல்.

தருமவர்க டம்யிற்றீ மெய்தப்பட்ட
தருமமொடு பொருடேடுஞ் சரிதையோராய்த்
துகடீர்தம் மிடத்திலினைப் பாறிமாறாத்
துரியமெனுஞ் சாத்திலினை தோன்றமட்டி
மிகுதூல்க னுபசாந்தி யொழுக்கம்போத
மிக்கவர்கட் டரவிவற்றால் விசாரம்வேண்டும்
கிரிசிலா விசாரத்தாற் றேன்றிநிற்கு
கிமலதுரிய த்தினிலி கிழத்தற்பாற்றே.

(இ-ள்) தருமவர்கடம்— (அறிவீர்) நகுத்த வச்சத்துக்கள்சங்கம், இல்—இல்லாதசமயத்தில், தருமமொடு=தருமத்துடன், தாமெய்தப்பட்ட=தாஞ் (சம்பாதித்) தடையப்பட்ட, பொருள்=நிரலியங்கனாள், தேமும்=சேகரிக்கும், சரிதையோராய்= (ஆகாராதியைச்செய்யுள்) தொழிலையுடையோராய், துகடீர்தம்மிடத்தில்=குற்றமற்றவாத்மாவில், இன்பாதி=விஸ்வரத்தியடைத்து, மாறாநீங்காத, துரியமெனும்=துரியமென்கின்ற, சாத்திலினை=உபசாந்திசீச்சயம், தோன்றுமட்டும்=உதாமாதிருபரியத்தம், மிகுதூல்கள்=மிகுத்த (வாத்மஞான) சாத்திரங்களும், உபசாந்தி=உபசமனமும், ஒழுக்கம்=உன்னடையும், போதம்= (உயர்ந்த) வறியும், மிக்கவர்கட்டரவு=சாதுக்கள் சங்கமுமாகிய, இவற்றால்=இவைகளினால், விசாரம்வேண்டும்=ஆத்மவிசாரஞ்செய்யவேண்டும், கிரிசிலா=சமாளயில்லாத, விசாரத்தால்=விசாரணையினால், தோன்றிநிற்கும்=உண்டாவிருக்கின்ற, கிமலதுரியத்தினிலி=கிருமலமானதுபிச்சயத்தை, கிழத்தற்பாற்றை=சொல்லுத்தன்மையையுடையது.

(இ-ஊ) அறிவீற்றகுத்த வச்சத்துக்கள்சங்கம் இல்லாதசமயத்தில் தருமத்துடன் தாஞ்சம்பாதித் தடையப்பட்ட நிரலியங்கனாள் சேகரிக்கும் ஆகாராதியைச்செய்யுள் தொழிலையுடையோராய்

குற்றமற்ற வாந்நாமில் விஸ்வரத்தியடைத்து நீங்காத துரியமென்கி
ன்ற உபசார்திசுச்சயம் உதயமாகிறபரியத்தம் மிகுந்த வாந்நாளை
சாத்திரங்களுக்கும், உபசமனமும், நன்னடையும், உயர்த்தவறிவும்,
சாதுக்கள் சங்கமுமாகிய இவைகளினால் ஆத்மவிசாரஞ் செய்ய
வேண்டும். சமானமில்லாத விசாரணையினால் உண்டாயிருக்கின்ற
நிருமலமான துரியதிசுச்சயத்தை சொல்லுந் தன்மையையுடையது.

(இ-ம்) துரியத்தானமான விஸ்வரத்தி புண்டாபிறபரியத்தம் விசாரணை
வேண்டுமென்பதாம். (உரு)

துரியநிலைபெற்றவ னனுபவமுரைத்தல்.

பாவனைநீர் துரியமதி னினைப்புநீக்கிப்
பவமென்னுந் கடல்கடந்து பாரஞ்சேர்த்தோன்
செவனென நின்றாலுஞ் சேவத்தன்மை
நீர்த்தாலு மில்லாததிற் செறிவுற்றாலு
கேவலஞ்சந் நிபாசியா விருத்தபோது
கிளர்கருதி மயக்கத்தாற் கிடைப்பட்டாலு
பியாவதுஞ்செய் துந்தவிர்ந்தும் பயனென்றில்லை
யிமகிரியு றுக்கடல்போ லியல்பினிற்பன்.

(இ-ன்) பாவனைநீர்=பாவனைநீக்கிய, துரியமதி=துரியத்தில், இனைப்
புநீக்கி=விஸ்வரத்தியடைத்து, பவமென்னும்=சகலமென்கின்ற, கடல்கடந்
து=சமுத்திரத்ததத்தாண்டு, பாரஞ்சேர்த்தோன்=மோகத்திரத்ததயடைத்த
வன், செவனெனநின்றாலும்=சேவத்தன்மையோ டிருத்தாலும், சேவத்தன்மை
நீர்த்தாலும்=சேவத்தன்மைநீர்த்து (சிவமாவிருந்) தாலும், இல்லாததிற்=கு
றமென்ததிற், செறிவுற்றாலும்=பொருத்தினாலும், கேவலம்=தனிமையான, ச
ந்நிபாசியா விருத்தபோதும்=ததவிசாயிருத்தபோதிலும், கிளர்=விளங்குகி
ன்ற, கருமியக்கத்தால்=கருதி (ஸ்திரி) களின் பிரமையினால், கிடைப்
பட்டாலும்=கட்டுப்பட்டாலும், யாவையும்=அனைத்தையும், செய்தும்=செய்
தாலும், தவிர்ந்தும்=தவிர்ந்தாலும், பயனென்றில்லை= (அவற்றானாகிய) பி
தயோசனமென்றில்லை, இமகிரியுக்கடல்போல்=இமோர்ப்பவதமில்லாத
சமுத்திரம்போல, இயல்பினிற்பன்=ஆத்மகாவததிலிருப்பான்—எ-று.

(இ-னா) பாவனைநீக்கிய துரியத்தில் விஸ்வரத்தியடைத்து சக
லமென்கின்ற சமுத்திரத்ததத்தாண்டு மோகத்திரத்தத யடைத்த

வன் சேவத்தன்மையோடு ருந்தாலும், சேவத்தன்மைதீர்ந்து சிவமாயி
ருந்தாலும், குடும்பத்தில் பொருந்தினாலும், தனிமைமயான துறவி
யாயிருந்தபோதிலும், விளங்குகின்ற சுருதில்பிருதிகளில் சோம
யினால் சுட்டுப்பட்டாலும், அனைத்தையும் செய்தாலும், தவிர்ந்தா
லும், அவற்றாலாகிய சோயோசனமொன்றில்லை. இம்மார்ப்பர்வத
மில்லாத சமுந்திரம்போல ஆக்மகபாவத்திலிருப்பான்—எ-ம்.

(இ-ம்) சகசரகாரத்ததக்கடந்த பாவஞ்சேபன தரியத்தையடைந்த
வனுக்கு வன்னுச்சிரம வசுதவாசரங்கொல்லுநர் தருமாதருங்கக் கொன்று
மில்லையென்பதாம். (௨௭)

தன்னையறியு முத்தியுந், திருஷ்டாந்தமும்,
வேண்டுமெனல்.

ஊகமுள தேற்சிறுவ ருளையுங்கொள்க
வொழிந்ததய னுணர்செயினுந் திரணமொப்ப
வேகவிடு வாய்ஞான மெளிதுதோன்ற
வியம்புமூவ மானமெலா மேகதேச
மாகவினை வாயுருவ மற்றஞான
மாகார மாமூவமைக் கண்டாதென்னு
முகரனு பவமில்லா விகற்பத்தாலே
மொழிசூதர்க்க மறிவுழிக்கு முயலவேண்டாம்.

(இ-ள்) ஊகமுளதேல் = (சுருதிக்குவொருபவமென்று) முத்தியிருக்கு
மாயின், சிறுவருளையுங்கொள்க = குழந்தைகள் வசனத்தையுங்கொள்ளக்கட
வாய், ஒழிந்தது = (அந்த) பூகமில்லாததை, அயனாசெயினும் = பிரமதேவ
ன்சொன்னாலும், திரணமொப்ப = தருப்புக் கொப்பாக, ஏகவிதையுள் = தன்
ருவாய், ஞானம் = (அகாரணமான பிரம்) ஞானம், எளிதுதோன்ற = எளிதி
லுதயமாகப்பொருட்டு, இயம்பும் = சொல்லப்பட்ட, உலமானமெலாம் = (கா
ணமுள்ள) அவமைகளியாவும், ஏகதேசமாக = ஏகதேசமென்று, கிளைவாய் =
சுருதுவாய், உருவமற்ற = பிராகாரமான, ஞானம் = உண்மைஞானமானது,
ஆகாரமாமூவமைக்கு = அமருபாகாரமாயே திருஷ்டாந்தத்தக்கு, அண்ட
தென்னும் = பொருந்தாதென்றொன்றும், மூள் = மூட்கள், அநுபவமில்
லா = பிரத்தியகூ (ஞான) மில்லாத, விகற்பத்தால் = (தனது) பேத (ஞான)
த்தினால், மொழிசூதர்க்கம் = சொல்லுகின்ற சூதர்க்கையுத்தியானது, அறிவுழிக்

கும்—(ஞானவிசாரஞ்செய்ய) மறிவைக்கெடுக்கும், முயனவேண்டாம்—(இராமாவதில்) முயற்சிக்காதே—எ.து.

(இ-ஊ) கருதி குரு கவானுபவமென்னு முத்தியிருக்குமாயின் குழந்தைகள் வசனத்தையுங் கொள்ளக்கடவாய், அந்த யுகமில்லாததை பிரமதேவன்சொன்னாலும் துரும்புக்கொப்பாக தள்ளுவாய், அகாசனமான பிரமஞானம் எளிதி லுதபமாம்பொருட்டி சொல்லப்பட்ட காரணமுள்ள வுபமைகூறியாவும் ஏகதேசமென்று கருதுவாய், கிராகாரமான உண்மைஞானமானது காமரூபாகாசமாகிய திருஷ்டாந்தத்துக்கு பொருந்தாதென்று சொல்லும் மூடர்கள் பிரத்தியக்ஷ ஞானமில்லாத தனது பேதஞானத்தினால் சொல்லுகின்ற குதர்க்கபுத்தியானது ஞானவிசாரஞ்செய்ய மறிவைக்கெடுக்கும், இராமாவதில் முயற்சிக்காதே—என்பதாம்.

(இ-ம்) அனுபவமுத்தியினு லுபயிச்சுப்படாதவஸ்துவ புயமானங்களைக்கொண்டறியக்கூடாதென்னுங் குதர்க்கபுத்திகளைத் தன்னவேண்டுமென்பதாம். (உஎ)

ஞானமுண்டாவதற் கேதுவறிவித்தல்.

தந்திரியிலெழுபிசைபோற் சாத்திமுன்னஞர்
சற்குணத்தின் ஞானமெழுந் தம்மீற்றாமா
மித்தவிரண் டெங்குளமு மலருமபோல
இனிதுவளர்ந் திந்மொக்க விரண்டெங்கற்கில்
வந்தனுருந் தனித்தனியே யிரண்டெங்கற்கில்
வருபயனென் நிலதாயில் வாய்மைகேள்வி
முந்துமறம் பொருளின்பங் கீர்த்திவாணுண்
முழுதனிக்கு மனத்தெளிவான் முத்தியெல்கும்.

(இ-ன்) தந்திரியிலெழும்—சாம்பி லுண்டாகும், இசைபோல்—சாதம் போல, சாத்திமுன்னம்—சாத்திமுதலாகிய, சற்குணத்தில்—சற்குணங்களில், ஞானமெழுந்—(குத்ம்) ஞானமுதயுமாகம், தம்மீற்றாமாம்—ஞானத்தினுற் (சற்குணங்களும்) அச் (சற்குணங்களான) (ஞானமும்) விளங்குகுடன் வாய், இத்தவிரண்மே—இவ்விரண்மே, ஞானமூலமுமபோல—தடாகமும் தாமரைப் பூவும்போல, இனிதுவளர்ந்திடம்—சுன்றுபவளரும், இரண்டும்—(சற்குணமு

ஞானமுமாதிய) விவ்விதரண்டையும், ஒக்க=சமமாக, கந்தி=அம்பியாசஞ் செய்பில், வந்தனாகும்=(பிரமப்பாயோசனம்) வரும், தனித்தனியே=வேறு வேறு, இரண்டுக்கந்தி=(இவ்) விதரண்டையும்பிரமிக்கெல், வருப்பனென்றிலதாம் = வருகின்ற ப்ரயோசன மொன்றுமில்லாததாம், இவ்வாய்மை கேள்வி=இவ்வுண்மையான (கதையின்) கேள்வியானது, மூத்தமற்றம்=முதலான (சகலத்தியாகமென்னுந்) தருமமும், பொருள் = (அழிவற்ற) பொருளும், இன்பம்=(சித்தி) யாகத்தமும், சீர்த்தி=(சத்துக்களாற்) புகழ்ச்சியும், வாணன் = (சக) சீவனமுமாதிய, முழுதனிக்கும் = யாவையும்கொடுக்கும், (அதுவன்றி) மனத்தினது தெனியினால், மூத்தி=(சிரதிர) யாகத்தமென்னு) மோகத்தையும், கல்கும்=கொடுக்கும்—எ-று.

(இ-ஊ) கரம்பிலுண்டாகும் காதம்போல சாந்திமுதலாதிய சற்குணங்களில் ஆத்மஞானமுதயமாம், ஞானத்தினுற் சற்குணங்களும் அச்சற்குணங்களான ஞானமும் வினங்குவனவாம், இவ்விதரண்டிம் தடாகமும் தாமரைப்பூவும்போல கன்றாய்வளரும் சற்குணமு ஞானமுமாதிய விவ்விதரண்டையும் சமமாக அம்பியாசஞ்செய்யில் பிரமப்பாயோசனமவரும் வேறுவேறு இவ்விதரண்டையும்பிரமிக்கெல் வருகின்ற ப்ரயோசனமொன்றுமில்லாததாம். இவ்வுண்மையானகதையின் கேள்வியானது முதலான சகலத்தியாகமென்னுந் தருமமும் அழிவற்றபொருளும் சித்தியாகத்தமும் சத்துக்களாற் புகழ்ச்சியும் சகலீவனமுமாதிய யாவையும்கொடுக்கும் அதுவன்றி மனத்தினது தெனியினால் சிரதிரயாகத்தமென்னு மோகத்தையும் கொடுக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சற்குணத்தையு ஞானத்தையுமொன்றுக்கொன்று சம்பந்தமாகக் கந்தின்றதனா லுண்டாகுமித்த உபரோகாஸூபவ முள்ளகதையின் கேள்முத்தியையும் விதேகமுத்தியையும் கொடுக்குமென்பதாம் (உ-ம்)

முழுட்கப்பிரகரண மூற்றிற்று.

புக கதை நகீது கவிதை மவுக.

ஞானவின்மகன்கதை.

அவதாரிகை.

ஞானவின்மகன் கதை மூற்பிரகாரத்திற்
சாதனசதஷ்டயத்திற் மூன்றுசாதனமூலிகர்த்த
காங்காஞ்சாதனமான மூலமட்கலிவிதி தீவரஞான விரா
மனாக் கத்துவிதன்மருபத்தையும், அஃதடைபு மூயந்நியை
யும் அதற்குக்ஞையான சத்தவாசனையையும், அதற்குச் சகாயமா
ன சாந்திபாதி குணங்களைப்பஞ்சொல்லி அத்தரீயஞானம்பிரசன்னமாம்
பொருட்டு நிருஷ்டிகருமூன் சத்தமாத்திரமாயிபும் சதோதயமாயிபும், சதாச
த்தமாயிபும்பிரகாரித்திற் பிசுமத்தின்வீரசங்கற்பத்திற் பரதிபலனமானசை
தன்ஸிபமே சகத்தும்பத்தியென்றும் அதன்வினக்கமே கண்ணிதியென்றும்
அதனடக்கமே சகசாத்தமென்றும் இம்மூன்றிலுமொரு தன்மையவாக விள
ங்குமதிஷ்டான காதன்ஸிபமே நிருவாணசகபென் தஞ்சொல்லியவின்
ஞானு பிரகாரத்தாத் சர்வமும் பிரமமயமென்பகதையுநீதென்க
வேண்டி ஒன்பதுகதைகளானிகர்த்தவுற்பத்திப்பிரகாரத்தி
ற்காதன்ஸிபத்தியுண்டான சங்கற்பஞ்சாதன்ஸிபமே
பென்பதுதோன்ற மூத்தினஞானவின்மகன்கதை
யை சாதன்ஸிபவுருவமாக நீருபிஷென்றார்.

ஆத்மஸ்வரூப ப்ரத்யக்ஷநிருபணம்.

மூத்தியை ஸயத்தோர்செய்கை மொழித்தனஞ் சகங்கடொன்று
மத்திர மினிதுகேட்பா யனுபவப் பேற்றினாலே
யொத்துமூன் னினைப்பேர்பெற்ற வுணர் வுஞ் சிவனித்ததைச்
சித்தோடு புமானகந்தை மூன்ஸினைச் சிவனைப்ப.

(இ-ள்) மூத்தியை ஸயத்தோர்=மோக்ஷ(மடைய)விரும்பின மூலமட்க
களின், செய்கை=சூசாதனத்த, மொழித்தனம்=(நியனுசரிக்கும்படி பிரமமா
கச்) சொன்னோம், சங்கடமென்றும்=(இனி) புலக்கங்குண்டாகின்ற, அத்
திறம்=அக்காரணத்ததை, இனிதுகேட்பாய்=உன்னுடன் பிரவணஞ்செய்யக்கட
வாய, அனுபவப்பேற்றின்=சகவாதுபூதிபாதிபெருமைவினை, ஒத்த=பொரு
த்தினதாயும், மூன்ஸினை=ப்ரத்யக்ஷமென்று, பேர்=(மதஸ்தர்க்களிடப்பட்ட)
சாமக்களை, பெற்ற=பெற்ற (தாதுமிருக்கின்ற), உணர்வு = (அபரோக்ஷ)

ஞானமே, கஞ்சீவன்=கமதாத்மா, இத்ததை=இச் சீவனை, சித்தொடுபிரம
ஞானத்தடன், புமன்=கூடஸ்தனென்றும், அக்ஷதை=கருத்தத்துவவிண்
வானென்றும், முன்னிலச்சீவனென்ப=பரத்யக்ததொபாசனென்றுஞ் சொ
ல்வர்—எ-று.

(இ-கா) மோக்ஷமடைய விரும்பின முழுடக்களின் ஆசா
ரத்தை கீ யணுசரிக்கும்படி கிரமமாகச்சொல்வேளும், இனி யுலகக்
களுண்டாகின்ற அக்காரணத்தை ஸ்ரோக் சிவனென்றுசெய்யக்கூட
வாய், கவானுபூதியாகிய பெருமையினை பொருத்தியதாயும் பரத்
யக்தமென்று மதந்தர்களிடப்பட்ட காமங்களைப்பெற்றதாயுமிருக்
கின்ற அபரோக்ஷஞானமே கமதாத்மா இச் சீவனை பிரமஞானத்து
டன் கூடஸ்தனென்றும், கருத்தத்துவவிண்வானென்றும், பரத்
யக்தசிதாபாசனென்றுஞ் சொல்வர்—என்பதாம்.

(ப-ம) மதந்தர்களில் தார்க்கீசர், விடயசம்பந்த ஞானபுவத்தை அநு
பூதிபரத்யக்தமெனவும், சாக்ஷியர் புத்திசம்பந்த ஞானபுவத்தை பிரதிபத்தி
பரத்யக்தமெனவும், மீமாம்சர்கள் ஆத்மாவை சம்பந்தஞானத்தை வேதன
பரத்யக்தமெனவும் சொன்னனர், அவைகளில் விடயத்தோடு ஞானக்கடி
யனுபவிக்குஞ்சமயத்தில் அவ்விரண்டையுமழித் தொழுகிறதாத்மம், சமய
யில் அறிவில் அறிபவன்கடி யனுபவிக்குஞ்சமயத் தவ்விரண்டையுமழித்தெ
ழாநின்ற சிதாக்கத்தமும், கசைத்தில் ஆகத்ததை ஆகத்திகடியனுபவிக்குஞ்
சமயத்தி லவ்விரண்டையும் கசைத்தெழாநின்ற சிததிகாக்கத்தமே மோமா
விருக்கின்ற துரிபாதிதஞானமே அபரோக்ஷஞானமென்பார், அனுபவப்பெற்
றினாலேயொத்த முன்னிலப்பெப்பெற்ற ஸுணர்வுகூடுகெனென்றார். உட
றுப்பிரகாரம் அனுபவம் பிரதிபத்திவித்தை முன்னிலப்பெப்பெற்ற மேதை
கஞ்சீவனித்ததை சித்தொடுபுமானகத்தை முன்னிலத்திரிசயமென்ப வென்ப
பாடமோதி முன்னில=பரத்யக்தமென்றும், பேப்பெற்ற=(பேதநதிகாச)
மையிடப்பெற்ற, அனுபவம்=விடயபரத்யக்தமும், வித்ததை=வேதன பரத்
யக்தமும், பிரதிபத்தி = ஞானபரத்யக்தமும் (மாயைவித்திரி) புறப்பரத்யக்த
மாகவிலக்குகின்ற, மேதை=ஞானமே, கஞ்சீவன்=கமதாத்மா, இத்ததை=
இத்தஞானத்தையே, சித்தொடு=ஞானத்தடன், அக்ஷதை=அகம்பாவமுள்ள
புமன்=ஞானவென்றும், முன்னிலத்திரிசயமென்ப=பரத்யக்தஞானமென்
துஞ் சொல்வார்கள்—எ-று. தார்க்கீசர்களும் பூர்வமீமாம்சர்களும் திரிபுடி
கைய விடயமாகவெடையஞானமே பரத்யக்தஞானமென்றுரைத்தனர், அவை
பேதமாகவிலக்கடாவாம். கமதசித்தாத்மம் பரத்யக்தஞானமேகசைத்தாத்
மாகவின் அவையபேதமெனக்கொள்க.

(இ-ம்) சுயஞ்சைதன்னிய பரத்பகைப்பிரகாசமே என்னு சைதன்னிய மாகவுத் திரிபுசுயாகவுத் தோற்றுநின்ற தென்பதாம். (௧)

ஆத்மாவே சகமாக விளங்குகின்றதெனல்.

சிவனெவ் வறிகினுலே தேசிலுறு மதுபதார்த்தத் தாவுதும் விவிதமான சங்கற்ப விகற்பமுற்று மேலிய மயக்கத்தன்னால் விரித்தகீ லையாமாபோற் பூவல யங்களாகிப் பொலிந்தது புகன்றசிவன்.

(இ-ள்) சிவன்=சிவஞானவன், எவ்வறியினும்=எத்தவறியோடும், தெ சிலுதும்=பரகாசிக்கின்றனானே, அத=அத்தஞானமே, பதார்த்தம்=(வியோமா தியான) வந்துக்களாம், தாவுதும்=(தோன்றியழிதலிற்) றுவாகின்ற, விவித மான=காசாவிதமான, சங்கற்பவிகற்பம்=சங்கற்பவிகற்பங்களை, உற்றுமே லிய=பொருத்தியிருக்கின்ற, மயக்கத்தன்னால்=மயக்கத்தினால், விரித்தகீர்= பரவியசலமே, அலையாமாபோல்=திரையானதுபோல, புகன்றசிவன்=சொ ல்லியசிவஞானவன், பூவலயங்களாகி=பூமி (முதலானசகலவஸ்துக்க) ளாய், பொலிந்தது=பரகாசித்தது=ஈ.த.

(இ-ஊ) சிவஞானவன் எத்தவறியோடும் பரகாசிக்கின்றனானே அத்தஞானமே வியோமாதியான வந்துக்களாம், தோன்றியழித லிற் றுவாகின்ற காசாவிதமான சங்கற்பவிகற்பங்களை பொருத்தியி ருக்கின்ற மயக்கத்தினால் பரவியசலமே திரையானதுபோல சொ ல்லிய சிவஞானவன் பூமிமுதலான சகலவஸ்துக்களாய் பரகாசித் தது=என்பதாம்.

(இ-ம்) ஆத்மசங்கற்பமே சகம்போலத் தோற்றப்படுகின்றதாம். (௨)

ஆத்மாவேசகத்தாயினதற்குக் காரணம்யாதெனின்.

பன்னுகா ரணமொன்றில்லைப் படைக்குமுன் படைக்கவேண்டு மென்னும்வி லையினுற்றானே வியைத்த காரணமதாகி முன்னுறு பொதுவாங்காட்சி மொய்ப்பொருட் டிராண்டளாகித் தன்னுளே சகமாய்க்காற்றுட் சலனம்போ லறிவுட்டடக்கும்.

(இ-ள்) படைக்குமுன்=சிருஷ்டிக்குமுன்னமே, பன்னும்=சொல்லப் பட்ட, காரணமொன்றில்லை=அகாரணமான, தானே=சத்தமாத்திரமே,

படைத்தவேண்டுமென்றும் லீலையினால்—சிறுஷ்டிக்கவேண்டுமென்ற லீலா சத்தியினால், இவைத்தகாரணமாக—பொருத்தினகாரணமாய், மூன்று—ப்ரத்யட்சமான, பொதுவாக்காட்சி—சாமானியதிறுஷ்டியே, மொய்ப்பொருட்டிதான் என—கெருங்கியபொருட்டிடங்களாகி (மிருக்கின்ற), உலகமாய்—உலகமாய், தன்னுள்—தனதுவியாபகத்தி (துண்டாய்), அறிவுள்—ஞானத்தில், காத்துட்சலனம்போல்—வாயுவினிடத்திற்சலன (சத்தியைப்போல), தங்கும்—தங்கிவிருக்கும்—எ-து.

(இ-ஊ) சிறுஷ்டிக்குமுன்னமே சொல்லப்பட்ட அகாரணமான சந்தாமாத்நிரமே சிறுஷ்டிக்கவேண்டுமென்ற லீலாசத்தியினால் பொருத்தினகாரணமாய் ப்ரத்யட்சமான சாமானியதிறுஷ்டியே கெருங்கிய பொருட்டிடங்களாகிவிருக்கின்ற உலகமாய் தனதுவியாபகத்தினுண்டாய் ஞானத்தில் வாயுவினிடத்திற் சலனசத்தியைப்போல தங்கிவிருக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பரமப்ரகாசமே சகத்தாதலின் அதற்கதவே காரணமானதாம்.

பரமங்காரணமாயிற் சகங்காரியமா மதனூற்றுவிதழம்
அநன்வியாபகத்துட் சகம் விளங்குகின்றதெனின்
விசிட்டாந்துவிதழமாமேயெனின்.

எல்லையிற் நிசைகன்காலம் புறம்பென மிவற்றிற்கேற்ற
பல்லுரு வாயெங்கெவ்வா நெழுத்ததப் படியங்காருஞ்
செல்லுமிக் தெரியாவித்தச் செகமெனும் பிரமகற்பம்
புல்லுகா ரணமிலாத பொருளெனப் புதிதெய்க.

(இ-ன்) எல்லையில்—அளவில்லாத, நிசைகள்—திக்குகளும், காலம்—காலங்களும், புறம்பெனும்—ப்ரத்யேகமென்கின்ற, இவற்றிற்கு—இச்சர்வாந்மஞானத்துக்கு, ஏற்ற—இசைத்த, பல்லுருவாம்—காரணவிதவடிவங்களாய், எங்கெவ்வாதெழுத்தத—எவ்விடத்தெப்படியுள்பூவிற்றே, அப்படி—அவ்வண்ணம், அங்காகும்—அவ்விடத்தாகும், செல்லுமிக்கெரியாள்—உட்கின்ற விவ்விதத்தினால், இத்தச்செகமெனும்—இவ்வுலகமென்கின்ற, பிரமகற்பம்—பிரமகற்பிதமானது, புல்லுகாரணமிலாத—பொருத்திய (வேறு) காரணமில்லாத, பொருளென—வஸ்துவென்று, புதிதெய்க—அறிவக்கடவாய்—எ-து.

(இ-ஊ) அளவில்லாத திக்குகளும், காலங்களும், ப்ரத்யேகமென்கின்ற இச்சர்வாந்மஞானத்துக்கு இசைத்த காரணமிலாதவங்க

ளாய் எவ்விடத்தெப்படியுண்டாயிற்றோ அவ்வண்ணம் அவ்விடத் தாகும், கடக்கின்றவிவ்விதத்தினால் இவ்வுலகமென்கின்ற பிரமந் பிதமானது பொருந்திய வேறுகாரணமில்லாத வஸ்துவென்று அறியக்கடவாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) எவ்வெவ்விடங்களி னெப்படியெப்படி ஸ்பிரிக்கின்றதோ அப் படியப்படியானே விளக்குகின்றபடியாற் சக்ஞாரியமாகாது அதனும் பிரம ன்காரணமாகாது, இக்காரியகாரண மின்மைவினும் துவிதமும், காரணத்து ட்காரியம் வேறுபடாம னபேதமாயிருத்தலின் விசிட்டாத்தவிதமுமின்றித் தானேரகலமுமாய் விளக்குதலின் அத்தவிதமேயா மென்பதாம். (ச)

அப்படியாயிற் சகந்தோற்றப்படுகின்றதேயெனின்.

இதனைமுன் விவையாளுசேவ வினமப்படுகிற் படைத்ததாகு மதன்வடிவ வாசிடிற்கு மனுமான முதலவெவ்லாம்.
விதமுத காட்சிமெய்ம்மை பத்தமஃ தின்மைவிடாய்
திதமுது மிதுபோமாது செப்புதுத் தெரியக்கேட்பாய்.

(இ-ன்) இதனை—இச்சகந்தை, முன்விவையாளுசேவன்—பரத்யட்சமாயிய வாநம் (சைதன்யமே) , இமைப்பினில்—கொடியனயில், படைத்ததாகும்— சிருஷ்டசத்தாகும், அனுமானமுதலவெவ்லாம்—அனுமானமுதலிய (பிரமா ணக்) வியாவும், அதன்வடிவ வாசிடிற்கும்—அப்ரத்யட்சத்தினம்சமாகவேவிள க்கும், விதமுது—காரணவிதமெய், காட்சிமெய்ம்மை—நிரியஸ்திணைமையே பத்தம்—பத்தமாம், அஃதின்மைவிடாய்—அஃதில்லாமைமையே மோட்சமாம், திதமுது—நிரயில்லாதவித்திரி (ஸ்யமானது) , பேசுமாது—கீழ்கும்படி, செப்புது—சொல்லுவோம், தெரியக்கேட்பாய்—(உன்னுய்த்) தெரியக்கேள்.

(இ-னா) இச்சகந்தை ப்ரத்யக்ஷமாயிவ் வாநம்சைதன்யமே கொடியனயில் சிருஷ்டசத்தாகும். அனுமானமுதலிய பிரமாணக் காரியாவும் அப்ரத்யக்ஷத்தி னம்சமாகவே விளக்கும், காரணவிதமா யிய நிரியஸ்திணைமையே பத்தமாம், அஃதில்லாமைமையே மோக்ஷ மாம், நிரயில்லாதவித்திரிஸ்யமானது கீழ்கும்படி சொல்லுவோம் உன்னுய்த்தெரியக்கேள்—என்பதாம்.

(இ-1) ப்ரத்யட்ச சைதன்யத்தைத்தவிர வேறுவஸ்து தோற்றலில்லை யென்பதாம். (க)

அப்படிப்பட்ட பிரமமெப்பொழுது
வெளிப்படுமெனின்.

மண்டிய கழுத்திதன்வில் வருகளுப் போவதென்வக
கண்டன வுலகமெல்லாம் கற்பனை முடிவிற்போக
வெண்டரு மலைவதோற்றம் பெயலொன மின்நியாழ்ந்து
தண்டலி லிருடேசின் நித் தனித்ததோ ருண்மைகிற்துர்.

(இ-ள்) மண்டியகழுத்திதன்வில்—மிருத்தகழுத்திவகத்தையில், வருக
குப்போவதென்ன—வராரின் தோற்பனக் கெடுவதுபோல, கண்டனவுலக
மெல்லாம்—காணப்பட்டனவாகிய சகல்களியாவும், கற்பனைமுடிவிற்போக—
கற்பாத்தத்திற்கெட, எண்ணத்தினுலுண்டான சஞ்சலமும்,
தோற்றம்—உருவமும், பெயர்—சாமமு (மாகிய), எல்லையின்றி—இயாவு
மில்லாமல், ஆழ்ந்த—கெம்பிரமாய், தண்டலிலிருள்—தடையற்ற (வஞ்ஞா)
னத்தகாரமும், தேச—(மிருத்தினான) பாகாசமும், இன்றி—இல்லாமல்,
தனித்தது—தானேதானிருக்கின்றதாகிய, ஒருன்மை—ஒப்பற்றதத்தொரு
னமானது, கிற்கும்—மிஞ்சிவிருக்கும்—எ-று.

(இ-னா) மிருத்த கழுத்தியவந்தையில் வாராநின்ற சொற்ப
னக்கெடுவதுபோல காணப்பட்டனவாகிய சகல்களியாவும் கற்பா
த்தத்திற்கெட எண்ணத்தினுலுண்டான சஞ்சலமும், உருவமும், சா
மமுமாகிய இயாவுமில்லாமல் கெம்பிரமாய் தடையற்ற வஞ்ஞான
ந்தகாரமும் மிருத்தினானபாகாசமும் இல்லாமல் தானேதானிரு
க்கின்றதாகிய ஒப்பற்ற தத்துவஞானமானது மிஞ்சிவிருக்கும்—எ-ம்.

(இ-ம்) அத்தத்த பாகாசத்திற் சஞ்சலபுரான சகலசகல ரீதி
ஞானஞான சித்தமான சபஞ்சைதன்பமே விளக்குகென்பதாம். (க)

இப்படிப்பட்ட சுயஞ்சைதன்யத்திற்குச் சத்தியாதி
நாமம் வந்ததென்னெனின்.

சத்தியம் பிரமமான்மா பாழுதற் காற்றேண்டி
யித்திதப் பெயர்மேலோரா விடப்பெற்ற வித்தவான்மா
சித்திர மாகத்தானே வேறபோற் நிகழ்ந்துதிரு
மெத்திமெல் வருவெப்பேர் மேலிய போலனாகும்.

(இ-ன்) சாற்றவேண்டி=(வாக்கினால்)விபரிக்கும்பொருட்டு, சத்தியம்=சத்தியமும், பிரமம்=பிரமமும், ஆன்மா=ஆத்மாவும், பரம்=பரமும், முதல்=முதலாகிய, இத்திறப்பெயர்=இத்தன்மையவாகியகாமக்களை, மேலோராவிடப்பெற்ற=சத்தக்களாற்றரிக்கப்பட்ட, இத்தவான்மா=இவ்வாத்மாவானது, சித்திரமாக=அதிகமாக, தானேவேறுபொற்றிசுழ்த்து=தானுனே மற்றொன்றுபோற் பாகாசித்து, தீதமெத்தி=சூற்றம்பொருத்தி, மேல்வரு=இனிவருவதான, சிவப்பேர்=சிவகாமத்தை, மேலியபோலவாகும்=பொருத்தி னதுபோலவாகும்—எ-து.

(இ-னா) வாக்கினால்விபரிக்கும்பொருட்டு சத்தியமும் பிரமமும் ஆத்மாவும் பரமும் முதலாகிய இத்தன்மையவாகிய காமக்களை சத்துக்களாற்றரிக்கப்பட்ட இவ்வாத்மாவானது அதிகசயமாக தான் றுனே மற்றொன்றுபோற் பாகாசித்து சூற்றம்பொருத்தி இனி வருவதான சிவகாமத்தை பொருத்தினது போலவாகும்—எ-ம்.

(இ-ம்) ஆத்மாவானது மகான்களால் விவகரிக்கும்பொருட்டு பரிசய காமக்களைப்பெற்றுத் தானேவேளைப்போல விளங்குமென்பதாம். (எ)

அச்சைதன்யமே மனமாயதனா

சகமேப்படி யாயிற்றெனின்.

சிவனென் னின்றசொல்லும் பொருளுமாய்ச் செறித்தவான்மா பாவனை மனனத்தாலே பருத்தெழு மனமதாரு மேவரும் பிரமத்தன்னில் வேலையி லலைப்பால்வந்து தாவுது முன்னத்தானே நினைந்தவா சகக்கற்பிக்கும்.

(இ-ன்) சிவனென்கின்றசொல்லும்=சிவனென்கின்றசத்தமும், பொருளும்=(அத)னருத்தமாய், செறித்தவான்மா=நிறைத்தவாத்மாவானது, பாவனைமனனத்தாலே=பாவித்தலுள்ளசகக்கற்பத்தினால், பருத்தெழுமனமதாரும்=தடித்தெழாநின்றமனமாம், மேவரும்=பிரமத்தன்னில்=அகோசரமானபிரமத்தில், வேலையினலைபோல்=சமுத்திரத்தின்நிறையைப்போல, வந்து-உண்டாகி, தாவுதுமுன்னம்=சஞ்சலிக்கின்றமனதுதானே, நினைந்தவா=(தனது) சகக்கற்பப்படியே, சகக்கற்பிக்கும்=உலகத்தையுண்டாக்கும்—எ-து.

(இ-னா) சிவனென்கின்றசத்தமும் அதனருத்தமாய் நிறைத்தவாத்மாவானது பாவித்தலுள்ள சகக்கற்பத்தினால் தடித்தெழா நின்

றமனமாம், அகோசரமான பிரமத்தில் சமுத்திரத்தில் நினைப்பப் போல உண்டாகி சஞ்சலிக்கின்ற மனதுதானே தனது சங்கற்பப் படியே உலகத்தை யுண்டாக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சிவசுந்தரத்தமான வாதம்மரணமே மனமாயின் சங்கற்பமே சகமாயிற்றென்பதாம். (அ)

அப்படியாயின் வேறுபடாமேயெனின்.

உன்னுது மனத்தினாலே யுலகமர மிக்திரசாலம்
துன்னுது பணிகளென்னுஞ் சொற்பொருட் பொன்னையன்றி
யன்னிய மில்லைப்பொன்னுற் பணியென வறையவேண்டா
பன்னிய வுலகாஞ்சொற்குப் பரமன்றிப் பொருள்வேறில்லை.

(இ-ன்) உன்னுதுமனத்தினாலே = நினைக்கப்பட்டமனோ (சங்கற்பத்) தினாலே, உலகமாமிக்திரசாலம் = சகமென்னுமித்திரசாலமானது, தன்னுதும் = உண்டாயிருக்கும், பணிகளென்னுஞ்சொற்கு = ஆபரணமென்னுஞ் சத்தத்துக்கு, பொருள் = அருத்தமானது, பொன்னையன்றி = கனகத்தையல்லாமல், அன்னியமில்லை = வேறின்று, பொன்னால் = கனகத்தினால், பணியென = ஆபரணமென்று, அதைப்போல = சொல்லவேண்டாம், பன்னிய = சொல்லிய, உலகாஞ்சொற்கு = சகமென்னுஞ்சத்தத்துக்கு, பரமன்றி = பிரமமேயல்லாமல், பொருள் = அருத்தம், வேறில்லை = வேறின்று—எ-து.

(இ-னா) நினைக்கப்பட்ட மனோசங்கற்பத்தினாலே சகமென்னுமித்திரசாலமானது உண்டாயிருக்கும், ஆபரணமென்னுஞ் சத்தத்துக்கு அருத்தமானது கனகத்தையல்லாமல்வேறின்று, கனகத்தினால் ஆபரணமென்று சொல்லவேண்டாம், சொல்லிய சகமென்னுஞ் சத்தத்துக்கு பிரமமேயல்லாமல் அருத்தம் வேறின்று—எ-ம்.

(இ-ம்) சகம்பிரமபரகாமேயன்றி வேறின்றென்பதாம். (க)

அசந்தாபியமனத்தினுற் சகத்தெப்படி
யுண்டாயிற்றெனின்.

செல்லுது கதியாற்றோன்றுக் தினாகன்போன் மனத்தினுண்டா
யில்லையு மாகியுண்டி போலெழு மித்தொல

மல்லல்செய் மோகம்பந்தத் தம்மல மலித்தைமரீயை
புல்லுசம் சாரமென்றே ஞானிகள் புகலப்பட்ட.

(இ-ள்) செல்லுதுவியற்றேன்றும் = ஓடாநின்ற (காண) லாற்றித்
றேன்றும், தினாஈன்போக் = அலைகளைப்போல, மனத்திற் = (அசத்தான) மன
தில், உண்டாயில்லையாதி = உண்டாகாததா (யிருத்தும்), உண்டுபோலெழு
ம் = உள்ளதுபோலத்தோற்றமுடைய, இந்தஞாலம் = இச்சகமானது, அல்லல்
செய் = துன்பத்தைச்செய்யாநின்ற, மோகம் = மோகமென்றும், பந்தம் = பந்த
மென்றும், தம் = தமசென்றும், மலம் = மலமென்றும், அலித்தை = அலித்
தைமென்றும், மாயை = மாயைமென்றும், புல்லுசம் சாரமென்று = சார்த்திரு
க்கின்ற சம்சாரமென்றும், ஞானிகள் = அறிஞர்களால், புகலப்பட்ட = சொல்
லப்பட்டன = ஈ-து.

(இ-ஈ) ஓடாநின்ற காலலாற்றிற்றேன்றும் அலைகளைப்போ
ல அசத்தானமனதில் உண்டாகாததா யிருத்தும் உள்ளதுபோலத்
தோற்றமுடைய இச்சகமானது துன்பத்தைச் செய்யாநின்ற மோக
மென்றும் பந்தமென்றும் தமசென்றும் மலமென்றும் அலித்தை
மென்றும் மாயைமென்றும் சார்த்திருக்கின்ற சம்சாரமென்றும்
அறிஞர்களால் சொல்லப்பட்டன = என்பதாம்.

(இ-ம்) இல்லாதானந்தசத்தி லைதோன்றவதுபோலவிலாதமன
தினால் சக்ததோற்றுகின்றதாம். (இ)

பந்தகுபமுமதனிவிந் தியும்
ஞானோதயமுமயாதெனின்.

பந்தத்துருவங் கேட்டுணர்ந் பரவிட்டுருவு மேல்வெளியா
மித்தச்சகி காண்முதலா மிவமெய்யென்றல் பந்தமதா
மந்தக்கருத்து சித்பனவு மரிதாமுத்தி வித்தினிடைத் [வெளாம்
தொத்தத்தருப்போந் காண்பவன்பாந் றேனன்னுதுறையுங்காண்ப

(இ-ள்) பந்தத்துருவம் = (சரஞ்சொல்லாநின்ற) பந்தவெருபத்தை, கே
ட்டுணர்ந் = (3) கேட்டறிவாயானால், பரவிட்டுருவு = மேலாகியமோட்சவ்
ருபம், மேல்வெளியாம் = இனி (என்றாய்) வெளிப்படும், இந்தச்சகம் = இவ்வு
லகத்தையும், காண்முதலாகிவை = காண்முதலாகிய (விப்பேதங்களையும்)
மெய்யென்றல் = உளதென்பது, பந்தமதாம் = பந்த (ருப) மாகும், அந்தக்கரு
த்துசித்பனவும் = அச்சங்கற்பமான (நிரிபஸ்யாநிஞ்சேத) பரியத்தம், முத்தி

=மோட்சமானது, அரிதாம்=அரியதாம், வித்தினிட=விதையினிடத்தில், தொத்தத்தருபொல்=அடக்கிவிடுக்கின்ற விருட்சத்தைப்போல, காண்பவன் பால்=திருஷ்டாவினிடத்தில், காண்பவனம்=திரிசயங்கனியாவும், தோன் குதுறையும்=உண்டாகாம லடக்கிவிடுக்கும்—எ-து.

(இ-னா) காண்சொல்லாதின்றபத்தன்வருபத்தை கீகேட்டிலா யானால் மேலாகிய மோட்சன்வருபம் இனிவீராய் வெளிப்படும் இவ்வுலகத்தையும் கீகான் முதலாகிய விப்பேதங்கனையும் உள்ள தென்பது பத்தருபமாகும் அச்சங்கற்பமான திரியன்வயிருக்கின்ற பரியத்தம் கோட்சமானது அரியதாம் விதையினிடத்தில் அடக்கி யிருக்கின்ற விருட்சத்தைப்போல திருஷ்டாவினிடத்தில் திரிசயங் கனியாவும் உண்டாகாமலடக்கிவிடுக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) விசாரிக்கும்பிடு சகமாயிருத் தடனே செங்கின்ற பத்தாசத் திற் சபஞ்சைதன்யம் ப்ரகாசிக்குமென்பதாம். சபுத்தமென்பதற் குதாரண ம், குதாசயிதையில் சிவபூசாயோககண்டத்தில் அறிவின்வருபத்திக்கு வி திகேகமாக யாதொன்று தோன்றுகின்றதோ வதுவே சமாரமென்று சொ ல்கப்படுகின்றது. (வ)

திருஷ்டாவிற்றிரியவல்ய பெப்படி யிருக்கின்றதெனின்.

பிறிவாம்பொருளின் மனத்திருத்த பேதப்படியே யுதாரத்திற் செறிவாஞ்சிறுட்டி சமத்தாசஞ் சிதைவந்துண்டாய்ச்செறிவதுபோ லறிவாஞ்சீரீரீ யெனுப்பொருளி கைவற்றவுதாரத் தஞ்ஞாமாய் செறியாச்சகத்தின் வடிவமெனா நீங்காவியல்பாய் சிதைத்திருக்கும்

(இ-ன்) பிறிவாம்பொருளின்=பிரிவுள்ள (வடபீசமுதலிய காரண) உள் ளுயின், உதாரத்தின்=கருப்பத்தில், மனத்திருத்த=அதற்குள்ளிருத்த, பேதப் படியே= (புத்திரபுட்டிகளான) பேதப்பாசமே, செறிவாஞ்சிறுட்டி=செ ருங்காசின்மிகுட்டியின், சமத்தாரம்=சூச்சியசத்தியானது, சிதைவந்து= செடாமல், உண்டாய்ச்செறிவதுபோல்=உண்டாவிருப்பதுபோல, அறிவாஞ் சீரீரீயெனும்=மூலத்தாசென்றும், பொருளின்=உண்டுவிறுதைய, அகன் றவுதாரத்த=விபாசமானகருப்பத்தில், அஞ்ஞாமாய்=மூலியாகி, செறியாச் =மூலையாகப்பொருத்திய, சகத்தின்வடிவமெனாம்=உகத்தி (கும்) ருப மானகலமும், நீங்கா=நீங்காமல், இயல்பாய்ச்சிதைத்திருக்கும்=சகலமாக சிதைத்திருக்கும்—எ-து.

(இ-நா) பிரிவுள்ள வடபிசமுத்திய காரணவந்துவின் கருப் பத்தில் அதற்குள்ளிருந்த பத்திர புட்பாதிசுளான பேதப்பகாரமே கெருக்காவின்றிருஷ்டியின் ஆச்சரியசத்தியானதுகொடாமல் உண் டாயிருப்பதுபோல ஞானத்தாலெவ்ஹும் வந்துவினுடைய வியா பகமான கருப்பத்தில் முனையாகிமுறையாகப் பொருத்திய உலகத்தி னுமருபமான சகலமும் நீங்காமல் சுபாவமாக நிறைந்திருக்கும்.

(இ-ம்) வித்தில் விருட்சமிருப்பதுபோலத் திருஷ்டாவித்திரிபல்யசத்தி யடங்கியிருக்குமென்பதாம்.

திருக்குவிலுண்டான சகலமுத்திருக்குவே யென்ப தற்குத் திருஷ்டாந்த மியாதெனின்.

பருவங்களிலே விதைமுனைக்கும் படிபோற்காணப் படுமவற்றிற் கருதுங்கருத்து முடலெடுக்கும் கணத்துதிதேதோன் கதையாலே விருளுஞ்சகத்தினுற்பத்தியெளிதாய்வினங்குமிறுகேட்பாய் (தோன் பெருகுங்கணம் பிறப்பிடமாய்ப்பிறந்தான்மறையோர்ப்பெருங்குலத்

(இ-ள்) பருவங்களில்—பக்குவமான (சாலதேச)ங்களில், விதை=வித் தானது, முனைக்கும்படிபோல்=முனைக்கின்றதன்மைப்போல, காணப்படுமவ ற்தை=திரிஸ்பத்தை, கருதுங்கருத்தும்=சங்கற்பிக்கின்றமனதும், உடலெ டுக்கும்= (தேவதிரியக்குமுத்திய) வடிவமாம், கணத்துதித்தோன் கதையா லே= (௬) ஞாயத் ததயமானவன்சரிதைவிதல், இருளுஞ்சகத்தினுற்பத் தி=அந்தகாரமயமானசகசிருஷ்டி, எளிதாய்வினங்கும்=வெகுலா (புனக்கு) ப்ரகாசிக்கும், இதுகேட்பாய்=இக்கதையை (கீ) கேட்கக்கடவாய், மறையோ ர்பெருங்குலத்தோன்=சிறந்த பிரமவயிசத்தையுடையவன், பெருகுங்கண ம்=வியாபகமான (௭) ஷசமே, பிறப்பிடமாய்= (தர) னுண்டாவதற்குக் காரணமாக, பிறந்தான்=ஞானவிண்மனனுண்டானுள்—என்பதாம்.

(இ-நா) பக்குவமான காலதேசங்களில் வித்தானது முனைக்கி ன்ற தன்மைப்போல திரிஸ்பத்தை சங்கற்பிக்கின்ற மனதும் தேவ திரியக்கு முத்தியவடிவமாம் ஞானகாயத்துதயமானவன் சரிதைவி னுல் அந்தகாரமயமான சகசிருஷ்டி வெருவாயுனக்கு ப்ரகாசிக்கும் இக்கதையை கீகேட்கக்கடவாய் சிறந்தபிரமவயிசத்தையுடையவன் வியாபகமான ஞானகாசமே தானுண்டாவதற்குக் காரணமாக ஞா னவிண்மனனுண்டானுள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) ஆதம்புலகாசத்தில் அதன்சபாபாபுண்டான சகலமு மாத்தம சாஷாத்நாமாக வெளிப்படுத்தித் திருஞானவினாக்களத்தையே திருஷ்டாந்த மென்பதாம். (106)

ஞானபுருடன்சரிதையை வினாவதல்.

ஒழிவிற்றியான முயிர்க்கிதம்வி றுடையோனெனிகா ளுய்த்திருப்ப விழியுமுலகை விழுங்குதுகா மிவனைவிழுங்கா திருத்தமையென் னறிவுசெய்யு மெனதுவலி யழுத்துக்கல்லின் வான்முனைபோற் கழியமழுங்கிற் றெனவெண்ணிக் காலனவனுர்கடி தனைந்தான்.

(இ-ள்) ஒழிவிற்றியானம்=பிரிவற்றசமாதியும், உயிர்க்கிதம்=சேவகாரு ண்ணியறும், விது=தருமமு (மாசுபலிவைகளை), உடையோன்=உள்ளவனாகிய (ஞானவினாக்கள்), செனிகாளுய்த்திருப்ப=அநேககாலஞ்செலித்திருக்கு (மனவில்), இழியுமுலகை=ஈனமாகு (மிச்) சகத்தை, விழுங்குதுகாம்=புரி க்கின்றயாம், இவனைவிழுங்காதிருத்தமையென்=இவனைப் புரிக்காமலிருத்த தென்ன, அறிவுசெய்யுமெனதுவலி= (அனைத்தையு) களிப்பிக்குமெனதுவல் லபம், கல்லின்பாடாணத்தில், அழுத்தம்=அழுத்தகின்ற, வான்முனைபோ ல்=கத்திமுனைபைப்போல, கழியமழுங்கிற்றென=பிசுவு மழுங்கிப்போயிற் றென்று, எண்ணி=கினைத்து, காலன்=காலனானவன், அவனுரிச்சிக்கிரத்தி தான்=அவனுரிச்சிக்கிரத்திச்செந்தான்—எ-து.

(இ-ரை) பிரிவற்றசமாதியும் சேவகாருண்யமும் தருமமுமாகிய யவிகைகளை உள்ளனவாகிய ஞானவினாக்கள் அநேககாலஞ்செலித்தி ருக்குமளவில் ஈனமாகுமிச்சகத்தை புரிக்கின்றயாம் இவனைப்புகிக் காமலிருத்ததென்ன, அனைத்தையு களிப்பிக்கு மெனதுவல்லபம் பாடாணத்தில் அழுத்துகின்ற கத்திமுனைபைப்போல மிகவுமழுங் கிப்போயிற்றென்று கினைத்து காலனானவன் அவனுரிச்சிக்கிரத்தி ற் செந்தான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) காலன் வேறுபட்டானே வேறுபடுத்தச்சென்றதாம். (107)

அப்புருடனாகப்பட்டானெனவெனின்.

வினைவின்றாயல்வாச் சக்கருமம் விதிவதுண்டோவெனமறைபோன் மனைபின்வாயிற் புருமளவின் மண்ணுழிச் சக்கனல்போற்

கனையுங்கெந்தி யெரித்திடவுங்கடிதுபுருத்து கண்டவனைப்
பனைசெய்காமா சிரத்தாலும் பந்தியிழுத்துப் பயனற்றான்.

(இன்) வினையின்புலவார் = (ஒரு) தொழிலில் முயற்சிப்பவர்கள்,
தன்னும்=தனதுதொழிலை, விடுவதுண்டோவென=விட்டுவிடுவார்களோ
வென்று, மறைபோன் = பிராமணனுடைய, மனைவியில்=விட்டுவாய
லில், புருமனில் = (வாலானவன்) புருந்தமரத்திரத்தில், மண்டும்=மிருதி
ன்ற, ஊழிக் கெடுக்கெல்போல்=கொடியவழித்தீயைப்போல, கனையும்=சத்தி
யாகின்ற, கெர்தி=(அவாதுமகிமைமென்னும்) கொடியதீயானது, எரித்திட
வும்=எரிக்கவும், கடித்து = (அதைப்) பிளந்துகொண்டு, புருத்து=பிரகேசி
த்து, கண்டவனை=பார்த்தவப்புருடனை, பனைசெய்=பனைக்கொப்பாடிய, கச
மாவிரத்தாலும்=ஆசிரங்குகளினாலும், பந்தியிழுத்து=பிடித்திழுத்து, பய
னற்றான்=பரயோசனம்பெறுதலுமினன்—எ-து.

(இ-ஊ) ஒருதொழிலில் முயற்சிப்பவர்கள் தனது தொழிலை
விட்டுவிடுவார்களாவென்று சிராமணனுடையவிட்டுவாயலில் கா
லானவன் புருந்தமரத்திரத்தில் மிருதின்ற கொடியவழித்தீயைப்
போல சத்தியாகின்ற அவாதுமகிமைமென்னும் கொடியதீயானது
எரிக்கவும் அதைப்பிளந்துகொண்டு பிரவேசித்துபார்த்தவப்புருட
னை பனைக்கொப்பாடிய ஆசிரங்குகளினாலும் பிடித்திழுத்துப் ப்ர
யோசனம் பெறுதலுமினன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) காலாதீதஞையாற் காலனும்பிடிக்கப்பட வில்லையென்பதாம்.

இயமனுத்தியுரைத்தல்.

அவன்சங்கற்ப புருடனைப்போ லசைவத்திருப்ப வடற்பரிதா
யிவனங்கன்று கமன்பாற்போ யிவ்வாறுணாப்ப யமனுரைப்பான்
புலனங்கருமக் தாலன்றிப் பொன்றாதுதவிப் பொருளையே
தவறுமபட்செய் கருமங்கள் சகாயமாகச் செல்கென்று.

(இன்) அவன்=அத்தருணவின்மகள், சங்கற்பபுருடனைப்போல்=சங்
கற்பத்தையே (வடிவமாயுள்ள) புருடனைப்போல, அசைவத்திருப்ப=அசையா
மவிரும்பு, அடற்பரிதாய்=வெல்லக்கூடாமல், இவனங்கன்று=இக்காலன
வ்விடத்தி (வின்று) நீங்கி, கமன்பாற்போய்=யமனிடத்திற்சென்று, இவ்வா
றுணாப்ப=இக்காலத்திற்குக்காலஞ்செல்ல, யமனுரைப்பான்=(அதற்கு) யம

ன்சொல்லுவான், புலனம்=(கன்மத்தினுறுண்டிப) சக்தி, கருமத்தால
ன்றி = கன்மத்தினுல்லாமல், பொன்றாது=செயாது, உதவிப்பொருள்
(கமக்குச்) சகாயமானவன் துக்கன், தவறுப்படிசெய் = மரீக்கும்படி (முன்)
செய்த, கருமங்கள் = கன்மங்களேயாம், அறையே = அக்கன்மங்களை
சகாயமாக = கொல்வதற்குச் சகாயமாகக்கொண்டு, செல்கென்றான்=பொ
வென்றுசென்னான்—எ-று.

(இ-நா) அந்தஞானவிண்மகன் சங்கற்பத்தைவேடிவமாயுள்
ள புமாணப்போல அசாயாமலிருக்கெவல்லக்கூடாமல்திக்காலன
வ்விடத்தினின்றுகீழ்க் கி யமனிடத்திற்சென்று இக்கேடத்த பிரகா
ரஞ்சொல்ல அதற்கு யமன்சொல்லுவான், கன்மத்தினுறுண்டாதி
ய சக்தி கன்மத்தினுல்லாமல் கசியாது கமக்குச் சகாயமானவன்
துக்கன் மரீக்கும்படிமுன்செய்த கன்மங்களேயாம். அக்கன்மங்களை
யே கொல்வதற்குச் சகாயமாகக்கொண்டுபோவென்றுசொன்னான்.

(ப-ம்) கன்மத்தினுறுண்டான தேகம் கன்மத்தினும் கெடுமென்பர் -
புலனம் கருமத்தாலன்றிப் பொன்றாதென்றார். (இ-ம்) தேகத்தைக் கெடுத்
தற்கு முன்னுள்ள சஞ்சிதகன்மத்தா லியமித்த மாணகன்மத்தைப் பரிசே
தித்ததைக்கொண்டு செல்லவேண்டுமென்பதாம். (மொ)

கரும மகப்பட்ட தாவெனின்.

காலனிதுகேட் டவன்செய்த கருமத்தேடி கதியோடை
ஞாலத்திசை நெலாமுழன்று கண்ணாக மீண்டெய்திச்
சிலகமனுக் குணசெய்யச் சித்தித்தவனு முணசெய்வான்
முலவிகம்பிறி பிறத்தலினுள் முடிவிலவனுள் விகம்பன்றே.

(இ-ள்) காலனிதுகேட்டு=காலனிய்மனைத்தைக்கேட்டு, அவன்செய்த
அப்பிராமணன் (முன்) செய்த, கருமத்தேடி=கருமங்களைத்தேடி, கதி=தித்
தவகளிலும், ஓடை=தடாகங்களிலும், ஞாலம்=புரண்டதத்திலும், நெல
கனெலாம்=திக்குகளனைத்திலும், உழன்றும்=அலைந்தும், கண்ணாக=அ
ப்படாததாக, மீண்டெய்தி=திரும்பிவந்த, சிலகமனுக்குணசெய்ய=அந்
ள்ளாமனுக்குச்சொல்ல, சித்தித்த= (வெகுசேர) வலிவெடுத்த, அகலம்
அந்தமாலும், உணசெய்வான்=சொல்லுவான், முலவிகம்பிறி=கெலகா
வத்திற், பிறத்தலினும்=உதித்ததிலும், முடிவிலவனுள்=செய்யினதவ
ராமனனும், விகம்பன்றே=(ஞா) ஞாயாமல்லவோ—எ-று.

(இ-நா) காலனில் வசனத்தைக்கேட்டு அப்சிராமணன்முன் செய்த கருமங்களைத்தேடி தீர்த்தங்களிலும் தடாகங்களிலும் பூமன் டலத்திலும் திக்குகளைத்திலும் அலைத்தும் அகப்படாததாக திரு ம்பிவந்து அறிவுள்ளயமனுக்குச்சொல்ல வெகுநேரமாலோசித்து அந்தயமனும் சொல்லுவான் கேவலாகாயத்தில் உதித்ததினால் கசிப் பில்லாதவப்பிராமணனும் ஞானகாயமல்லவோ-என்பதாம்.

(ப-ம்) திரிப்பவனைக்குறித்த உதகத்திற் பேதபாவத்தாற்செய்யுங் க ண்மக் களைப் பரிசோதித்தாசென்பார், இவன்செய்யுங் கருமத்தேடி உதிவோ மன்மென்றும், முற்பவத்திற்செய்த கண்மங்கள் இப்பவத்தி னனுபவித் தற்கு புலனத்திற் பரிணமித் திருக்கின்றதோவெனப் பரிசோதித்தாசென்ப ார், ஞானத்திசைகளெலா முழன்மென்றுக்கூறினார். (இ-ம்) சஞ்சிதவினை காரணமாகவுதியாமல் ஞானக் காரணமாக வித்ததைப் பூர்வகன்மமகப்பட வின்றென்பதாம். (108)

ஆனாலவன் காரியப்படுத லின்றோவெனின்.

விண்ணிற்றேந்தோன் காரணத்தை மேவாமையினும் கருமங்கள் பண்ணிற்றிலன்கா ணையிபுதேற் பண்ணுங்கரும முனதாமோ வெண்ணற்குரிய சகாயமுனக் கிலதாமென்று யமன்கூற கண்ணக்கரிதென்றுயர்கால வடந்தான்மனைவி னனியியந்து.

(இ-ன்) விண்ணிற்றேந்தோன் = (ஞா) காயத்துதித்தபிராமணன், காரணத்தை = (சககாரிகிரித்த) காரணத்தை, மேலாமையினும் = பொருத்தா ததற்கு, கருமங்கள் = கருமங்கள், பண்ணிற்றிலன் = செய்தற்கு செய்தானி ல்லை, காரணமில்லாதேல் = காரணமேயில்லையாயின், பண்ணும் = அவன்செய்கி ன்றி, கருமமுனதாமோ = கருமங்களுள்ளதாமோ, எண்ணற்கு = (நீ) நினைப்ப தற்கு, உரிய = உரித்தான, சகாயம் = அவனதுசஞ்சிதத்தால் விதிக்கப்பெற்ற (மாணகருமமென்னு) முதவியானது, உனக்கிலதாமென்று = உனக்கில்லையெ ன்று, யமன்உற = தருமராசன்சொல்ல, எண்ணக்கரிதென்று = அவனைக் கிட்டக்கூடாதென்று, உயர்காலன் = மென்மையாகியகாலஞானவன், மனைவி ல் = தனதிடத்தில், கனியியந்து = பிகவுமதிசுவித்து, வடந்தான் = போயினும்.

(இ-லா) ஞானகாயத்துதித்தபிராமணன் சககாரிகிரித்தகாரண த்தை பொருத்தாததினால் கருமங்களைசெய்துஞ் செய்தானில்லை கா ணமேயில்லையாயின் அவன்செய்கின்ற கருமங்களுள்ளதாமோ நீ

வினைப்பதற்கு உரித்தான அவனதுசஞ்சித்தால் விதிக்கப்பெற்றம
ரணகருமமென்னு முதலியானது உன்கிலில்லையென்று தருமராச
ன் சொல்ல அவனைக்கிட்டக்கூடாதென்று மேன்மையாகியகாலனா
னவன் தனதுதிடத்தில் மிகவு மதிசயத்து போயினான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பூதிகாயத்தினிமித்த காரணமுஞ் சகலரி காரணமுமின்றி யுப
தானகாரணமாத்திரமாய் யுதித்தனனாதலால் காரியமும் காரணமும் காரணகா
ரியமும் மரணகண்மமுமின்றி நித்தியனுபபுபபென்பதாம். (வெ)

பிரமாவை யிப்பிருடனாகக் கூறிற்றோவெனின்.

என்னுவனாத்த முனிமுகம்பார்த்த இராமனுரைப்பா லீயிகைத்த
வன்னுன்சயம்பு விஞ்ஞான மங்கமாநே னென்ருசத்
துன்னுவின்றோன் பிரமனைத் துணிக்தே னெனலும் தயமுனி
முன்னுமுரைத்த தயன்றையே மொழிந்தகதையின்முறைகையே.

(இ-ன்) என்னுவனாத்த = (இப்படி) பென்றுசொல்லிய, முனிமுகம்பா
ர்த்து = (வசிட்ட) முனியின்வதனத்தைப்பார்த்து, இராமனுரைப்பான் = இரா
கவர்சொல்லார், லீயிகைத்த = தேவரீரனுக்கிசுத்த, அன்னுன் = அந்த ஞான
விண்மகனை, சயம்பு = தானேயுண்டானவனாயும், விஞ்ஞானம் = விஞ்ஞானமே,
அங்கமாநேன் = வடிவமானவனாயும், ஒன்றாகத்தன்னுவின்றோன் = ஒன்றாக
நிறைந்திருக்கின்றவனாயு(மிருக்கின்ற), பிரமனை = பிரமவாக, துணிக்தே
னெனலும் = நிச்சயித்தேனென்று சொல்லவும், தயமுனி = பரிசுத்தமாயி
(வசிட்ட) முனி, முன்னுமுரைத்தது = முன்னுஞ்சொல்லியது, அயன்றையே
= பிரமாவையே, மொழிந்தகதையின் = சொல்லியகதையின், முறைகையே
= முறைமையை (இராமர்) கேட்பாய்—எ-று.

(இ-னா) இப்படியென்றுசொல்லியவசிட்டமுனியின்வதனத்தை
ப்பார்த்து இராகவர்சொல்லுவார் தேவரீரனுக்கிசுத்த அந்தஞான
விண்மகனை தானேயுண்டானவனாயும் விஞ்ஞானமே வடிவமானவ
னாயும் ஒன்றாகநிறைந்திருக்கின்றவனாயுமிருக்கின்றபிரமாவாகிச்ச
யித்தேனென்றுசொல்லவும் பரிசுத்தமாகியவரிடமுனி முன்னுஞ்
சொல்லியதுபிரமாவையேசொல்லியகதையின்முறைமையை இரா
மா நீ கேட்பாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரமத்தினுண்டான பிரமையே போப்புருடனாக வருவகப்படு
கின்றதாம் (கே)

காலன் பிரமணையழிக்கத் துணிந்தானேவெனின்.

செயல்செய்காலன் யமனுடனே செப்புங்முக்குத் தாழுணங்கே
முயருமனுவி னத்தத்தி லுலகமெல்லா முண்டெழுத்த
வபர்வில்கால னயன்றனையு மடர்ப்பமுயன்ற வப்போதிந்
துயரில்காலன் முகமோக்கித் துக்கயமனாக் கிவவசொன்னுன்.

(இ-ன்) செயல் = (காசத்) தொழில், செய்காலன் = செய்யாநின்றகால
னானவன், யமனுடனேசெப்புங்முக்குத்தாம் = யமனுடனே சொல்லும்தூய
ங்களை, உணர்த்தேம் = யாமறித்தேம், உயருமனுவின = மேலானமனுவினுடைய,
அத்தத்தி = முடிவில், உலகமெல்லாம் = சகலனைத்தையும், உண்டெ
ழுத்த = புதித்தெழுத்த, அவர்வில்காலன் = சோம்பலில்லாதகாலனானவன், அ
யன்றனையும் = பிரமானையும், அடர்ப்ப = செருத்தற்கு, முயன்றவப்போதிந்
= எத்தனஞ்செய்தவச்சமயத்திலு, துயரில் = துக்கமில்லாத, காலன்முகமோக்
கி = காலனைத் துக்கத்தப்பார்த்து, துக்கம் = உயர்வாகிய, யமனிகவசென்னு
ன் = இயமனிகவகளைச்சொன்னுன் = ஏ-று.

(இ-கா) காசத்தொழிலேசெய்யாநின்ற காலனானவன் யமனு
டனேசொல்லும் ஞாயங்களை யாமறித்தேம், மேலான மனுவினு
டைய முடிவில் சகலனைத்தையும் புதித்தெழுத்த சோம்பலில்
லாத காலனானவன் பிரமானையும் செருத்தற்கு எத்தனஞ்செய்த வ
ச்சமயத்தில் துக்கமில்லாத காலனானு முகத்தைப்பார்த்து உயர்வா
கிய இயம னிகவகளைச்சொன்னுன் = என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரமணை உன்வருபத்தையுணராமற் கெடுக்க நினைத்ததென்பதாம்

ஆனாலவர் ஸ்வரூபமியாதெனின்.

நிகரில்பாரு வாகாய கிமலவடிவாய் நிற்கின்ற
கிகலிலையனையடர் த்தற்கென் தெண்ணுமெண்ண மெளிதாமோ
திக்கும்வெளியே வடிவாகிச் செறிந்தபூத வடிவிலனும்
புகல்சக்திப்ப புருடனைப்போற் பொன்னுதயனும் பொலித்திமொல்

(இ-ன்) நிகரில் = சமமானமில்லாத, பாருவாகாய் = பிரமாவாகாமே, கிம
லவடிவாய் = கிருமலாகாமாய், நிற்கின்ற = இருக்கின்ற, இகலிலையனை = எதி
ரில்லாதபிரமணை, அடர்த்தத்தென்று = அழித்தத்தென்று, எண்ணுமெண்
னமெளிதாமோ = கினைக்கின்றகினைவெனினின்புடியுமோ, திரும்பு = பராகாசி

இன்ற, வெளியேவடிவாகி=ஆகாயமேவடிவமாய், செறித்த=ஒருக்கிய, பூத வடிவிலகும்=பூதவடிவமில்லாதவனாய், புகல்=(முன்) சொல்லிய, சங்கற்ப புருடனைப்போல = சங்கற்பபுமானைப்போல, பொன்றது=செய்யாமல், அய னும்=ப்ரமதேவனும், பொலித்திடும்=ப்ரகாசிப்பன்—எ-த.

(இ-ரை) சீமானில்லாத சிதாகாயமே நிரூபணாகாரமா யிருக்கின்ற எதிரில்லாதசிமானை அழித்தற்கென்று நினைக்கின்ற நினைவெளிதின்முடியுமோ? ப்ரகாசிக்கின்ற ஆகாயமே வடிவமாய் ஒருக்கிய பூதவடிவமில்லாதவனாய் முன்சொல்லிய சங்கற்பபுமா னைப்போல கசியாமல் ப்ரமதேவனும் சிதாகாசிப்பன்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பஞ்சபூத வடிவமின்றிச் சிதாகாயமேவடிவமாக ப்ரகாசிக்கின்ற தாம்.

(உ-க)

ஆயின் வேறுவடிவமின்றேவெனின்.

ஞானவிண்ணாய்க் கேவலமாய் கிடுவுமுடிவு முதலில்லா தானசயம்பு வாம்பிரம மதித்ததனது மனவசத்தான் மானமுருவ முடையதுபோன் மன்னுபுமான்போல் வயங்கிமொ லீனமலடி மகன்போல விதுமெய்ம்மைவினில் வடிவிலதாம்.

(இ-ன்) ஞானவிண்ணாய்=சிதாகாயமாகியும், கேவலமாய்=தனிமையாகி யும், முதல்=முதலும், கிடுவும்=மத்தியும், முடிவும்=அத்தமும், இன்னதான் இல்லாததான, சயம்புவரம் = சுயம்பாபிருக்கின்ற, பிரமம்=பிரமமானது, அடுத்த=அதித்திருக்கின்ற, தனதுமனவசத்தால்=தனதுசங்கற்பவசத்தினால், மானமுருவமுடையதுபோல்=பிரமானமானசரீரமுடையதுபோலவும், மன் னுபுமான்போல்=நிலையாகியபுருடனைப்போலவும், விதுமெய்ம்மைவினில்= இஃதுண்மையினால், வயங்கிடும் = ப்ரகாசிக்கும், ஈனம்=ப்ரகாசியாத, மலடி மகன்போல=வந்தியாபுத்திரனைப்போல, வடிவிலதாம்=ஆகாயமில்லையாம்.

(இ-ரை) சிதாகாயமாகியும், தனிமையாகியும், முதலும், மத் தியும், அத்தமும் இல்லாததான சுயம்பாபிருக்கின்ற பிரமமானது அடுத்திருக்கின்ற தனது சங்கற்பவசத்தினால் பிரமானமான சரீர முடையதுபோலவும், நிலையாகிய புருடனைப்போலவும் இஃதுண் மையினால் ப்ரகாசிக்கும் ப்ரகாசியாத வந்தியா புத்திரனைப்போல ஆகாயமில்லையாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) ஆதிமத்தியாத்த சதெமான கயஞ்சைதன்பமே தனதல்லைசைத் திவினல் வடிவமுன்னதபோலத் தோற்றினது மஹிசாமேயன்நி காமரூப மன்மென்பதாம். (உஉ)

பிரமனுக்குச் சிருட்டியாதி தொழிலிருக்க
பெளதிக சரீரமில்லாத காரண மியாதெனின்.

என்றுகாலன் நன்கியம னிசைத்தானென்றோன் முககோக்கி
நின்றுவாதி வாகியமாய் நிகழ்ந்தவாதி பெளதிகமா
யொன்றுமுடல் முயிர்க்கெல்லா முபயலிதமாம் பிரமனுக்குத்
துன்றுமாதி வாகியமாஞ் சூக்கவுடலொன் றுயதென.

(இ-ன்) என்று=இப்படியென்று, காலன்=நன்கு=மிருத்துவுக்கு, இய
மனிசைத்தான் = கமன்சொன்னான், என்றோன்=என்றுகூறியவசிட்டரது,
முககோக்கி=வதனத்தைப்பார்த்து, நின்ற=நின்றதான, ஆதிவாகியமாய்=
ஆதிவாகியசரீரமாயும், நிகழ்ந்த=பாசுகித்த, ஆதிபெளதிகமாய்=ஆதிபெள
திகசரீரமாயும், ஒன்றுமுடல்=பொருத்தியசரீரங்கள், உயிர்க்கெல்லாம்=
ஆத்மாக்களனைத்திற்கும், உபயலிதமாம்=இரண்டுவிதமாயிருக்க, பிரமனுக்கு
=பிரமவுக்கு, தன் தம்=கொருங்கிய, ஆதிவாகியமாய்=ஆதிவாகியசரீரமாகி
ய, சூக்கவுடலொன்றுயதென=சூட்சுமசரீரமொன்றுதென்னவென் (நிரா
மன்) கேட்க--எ-து.

(இ-னா) இப்படியென்று மிருத்துவுக்கு கமன்சொன்னானெ
ன்றுகூறிய வசிட்டரது வதனத்தைப்பார்த்து நின்றதான ஆதிவா
கிய சரீரமாயும், பாசுகித்த ஆதிபெளதிகசரீரமாயும், பொருத்திய
சரீரங்கள் ஆத்மாக்களனைத்திற்கும் இரண்டுவிதமாயிருக்க பிரமா
வுக்குகொருங்கிய ஆதிவாகிய சரீரமாகிய சூட்சுமசரீர மொன்றுதெ
ன்னவென் நிராமன்கேட்க--என்பதாம். (உக)

இதுவுமது.

பிரமவொளியாற் பிறந்தசகம் பிறக்குமுயிர்க்குக் காரணமாய்
யிரவுமதது உயிர்க்கெல்லா மேவுமுடல் பிரண்டாகும்
பிரமபிரமத் தினையொழிய பரிகாரணமவே நிலாமையினால்
வாகிலயனுக் கோருடலாய் மருவுமாதி வாகியமே.

(இ-ள்) பிரமவெளியால்=பிரமபாகாசத்தினால், பிறந்தாகம்=உண்டாகியவுலகம், பிறக்குமுயிர்க்கு=உண்டாகுஞ்செய்துக்கு, காரணமாக=காரணமாக, விசுவமதனால்=பொருத்தென்றதனால், உயிர்க்கெல்லாம்=செய்களனைத்திற்கும், மேவுமுடலம்=பொருத்தியசீரம், இரண்டாகும்=இரண்டேயாம், பரம்பிரமத்தினையொழிய=மேலானபிரம (ஈசுரு) தந்தத்தவிர, பவிகாரணம்=சொல்லப்பட்டகாரணம், வேறிலாமலினால்=வேறில்லாததினால், வரலிலைனுக்கு = (கேருக) விதியாத பிரமனுக்கு, ஆதிவாயெம்=ஆதிவாயெமானது, ஒருடலாய்=ஒருசீரமாக, மருவும்=பொருத்தம்-எ-து.

(இ-ஊ) பிரமபாகாசத்தினால், உண்டாகியவுலகம் உண்டாகுஞ் செய்களுக்கு காரணமாக பொருத்துகின்றதனால் செய்களனைத்திற்கும் பொருத்தியசீரம் இரண்டேயாம். மேலான பிரமஸ்வரூபத்தைத்தவிர சொல்லப்பட்டகாரணம் வேறில்லாததினால் வேறுகவிதியாத பிரமனுக்கு ஆதிவாயெமானது ஒருசீரமாக பொருத்தம்-என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) உயிர்களுக்குப் பிரமமூபாதான காரணமாகைய லாதிய சீரமும் சகத்தசகாரியகாரண மாகைய லாதியெனநிக சீரமூமாக விரண்டாம் பிரமவுக்குப் பிரமமேகாரணமாகைய லாதிய சீரமொன்றேய மென்பதாம். (உ-ச)

சகத்தைச் சிருஷ்டிக்கு மனோரூபமியாதெனின்.

சகக்காரணமா மயனுக்குத் தானேதோன்று மனவடிவாய் மிகத்தாஞ்சகத்து விரித்திடலால் விரித்தவெல்லா மனவடிவென்றுகற்பானுரைத்த வரிட்டனைப்பார்த்த துலகமாயை தனைவிரித்த மகத்தாமனத்தின் வடிவத்தை வருத்தோதென்ன முனிசொல்வான்.

(இ-ள்) சகக்காரணமாம் = உலகத்தக்குக்காரணமாயி, அயனுக்கு=பிரமவிடத்தில், தானேதோன்றும்=சுயமாகவுண்டாகின்ற, மனவடிவாய்=மனதின் ஸ்ரூபமாய், மிக=மிகவும், சகத்தவிரித்திடலால்=உலக (மூண்டாகிப்) பரத்தபடியால், விரித்தவெல்லாம்=(அப்படி) பரவிய (சகந்த) வியாவும், மனவடிவென்று=மனோரூபமேயென்று, உகப்பாறுரைத்த=(மிகுந்த) வன்போடுசொன்ன, வரிட்டனைப்பார்த்த=வரிட்டமுனியைப்பார்த்த, உலகமாயைதனை = சகமென்னுமாயைய, விரித்த = மலர்த்திய, மகத்தாமனத்தின்=மகாமனதினது, வடிவத்தை=உருவத்தை, வருத்தோதென்ன=பருத்

தச்சொல்லுமென் (நிராமங்கேட்ச) , முனிசொல்வான் = (வசிட்ட) முனி
சொல்லுவார்—எ-து.

(இ-ஐ) உலகத்துக்குக் காரணமாகிய பிரமனிடத்தில் கய
மாகவுண்டாகின்ற மனதின்வருபமாய் மிகவும் உலகமுண்டாகி
ப் பரத்தபடியால் அப்படி பரவியசகக்களியாவும் மனோரூபமே
யென்று மிகுந்த வன்போடுசொன்ன வசிட்டமுனியைப் பார்த்து
சகமென்னு மாயையை மலர்த்திய மகாமனதினது உருவத்தை ப
ருத்துச்சொல்லுமென் நிராமங்கேட்க வசிட்டமுனி சொல்லுவார்

(இ-ம்) சகமாகத் தோற்றமின்ற பிரமச்சகற்பத்தை விசாரித்ததாம். ()

இதுவுமது.

ச-ருனியமா யெக்கனுஞ்சேர் தனிகெஞ்சுக்குப் பேரொழிய
வுடனுக்கனன் தனைப்போல வுள்ளும்புறம்பு முருவிலதாம்
படர்தீர்மெய்ப்பொய் பெணும்பொருளிற் பவிநேற்றாவே மனமாகுந்
தொடர்ச்சகற்ப மெக்குளதாந் தோன்றுமனமு மங்குளதே.

(இ-ள்) சடம் = அலித்தையமாயும், ருனியமாய்=உருவமில்லாததாயும்,
எக்கனுஞ்சேர்=எவ்விடங்களிலுஞ்சேர்த்திருக்கின்ற, தனிகெஞ்சுக்கு=
தனித்தமனத்துக்கு, பேரொழிய=பரமமாத்நிரமெயன்றி, உடனும்=(அனைத்)
தடருகின்ற, எண்தனைப்போல=ஆகாயத்தைப்போல, உள்ளும்புறம்பும்=
அகத்திலும்புறத்திலும், உருவிலதாம்=வடிவமில்லாததாம், படர்தீர்மெய்=
குற்றமற்றமெய்யும், பொய்=பொய்யும், எனும்=என்கின்ற, பொருளின்=
வஸ்துவின், பவிநேற்றாவே=பொருத்தியதோற்றமே, மனமாகும்=மனதாகும்,
தொடர்ச்சகற்பம்=தொடர்ச்சகற்பமானது, எக்குளது=எங்கேயு
ள்ளதோ, தோன்றுமனமும்=உண்டாகின்றமனதும், அக்குளது=அங்கே
யுண்டானதாம்—எ-து.

(இ-ஐ) அலித்தையமாயும், உருவமில்லாததாயும், எவ்வி
டங்களிலுஞ் சேர்த்திருக்கின்ற தனித்தமனத்திக்கு காமமாத்நிரமே
யன்றி அனைத்துடனுகின்ற ஆகாயத்தைப்போல அகத்திலும் புறத்
திலும் வடிவமில்லாததாம். குற்றமற்ற மெய்யும் பொய்யும் என்கி
ய்வஸ்துவின் பொருத்திய தோற்றமே மனதாகும். தொடர்ச்ச
கற்பமானது எங்கேயுள்ளதோ, உண்டாகின்றமனதும் அங்கே
யுண்டானதாம்—என்பதாம்.

(உச)

இதுவுமது.

மனத்தின்வடிவு சங்கற்ப மற்ரிவ்விரண்டு மொன்றாகு
மகர்த்தமோக மலம்பத்த மவித்தைமாயை தமமுதலா
மினத்தபெயர் சங்கற்பத்துக் கேற்றபெயரா யிதுவழுவிற
கனத்தசகக்காட் சியும்போருன் கதிர்விட்டெறிக்கும் பரவடிவம்

(இ-ள்) மனத்தின்வடிவு=மனதினதுபடிவம், சங்கற்பம்=சங்கற்பமே
யாம், இவ்விரண்டுமொன்றாகும்=இவ்விரண்டுமொன்றேயாம், அகர்த்தம்=
அகர்த்தமும், மோகம்=மோகமும், மலம்=மலமும், பத்தம்=பத்தமும், அவி
த்தை=அவித்தையும், மாயை=மாயையும், தமம்=தமம், முதலாம்=முத
லான, இனத்தபெயர்=கூட்டமாகியகாமங்கள், சங்கற்பத்துக்கேற்றபெய
ராம்=சங்கற்பத்துக்குத்தகுந்தகாமங்களாம், இதுவழுவில்=இச்சங்கற்பங்
கில், கனத்த=பருத்த, சகக்காட்சியும்போம்=நிரிப்பதிருஷ்டியுக்கும்,
பரவடிவம்=பிரமஸ்வரூபமானது, கதிர்விட்டெறிக்கும்=ஒளிவிட்டுப் பர
காக்கும்—எ-று.

(இ-கா) மனதினதுவடிவம் சங்கற்பமேயாம். இவ்விரண்டு
மொன்றேயாம். அகர்த்தமும், மோகமும், மலமும், பத்தமும், அ
வித்தையும், மாயையும், தமகம்முதலான கூட்டமாகிய காமங்கள்
சங்கற்பத்துக்குத்தகுந்த காமங்களாம். இச்சங்கற்பங்களில் பருத்
த நிரிப்பதிருஷ்டியுக்கும், பிரமஸ்வரூபமானது ஒளிவிட்டுப் ப்ர
காக்கும்—என்பதாம்.

(இ-க-ம்) சங்கற்பரூபமாய்ச் சடசித்தக்களிற் சஞ்சரிக்கின்ற மனது
க்கு மோகமுதலிய காமமாத்நிரமேயன்றி யுருவியின்றென்பதாம். (௨௭)

ஆந்மர வெந்தவிடத் தெப்படி.

விளங்குகின்றதெனின்.

சிற்பகடப்ப வெணுமனைத்தி விழலாடாது வெறிதிருக்குச்
தற்பணத்தா னெப்படியோ தானேவினக்கு மப்படியே
கற்பமுதுகீ நான்முதலாக் காட்சிவிதற்ப மெலாமடங்கி
யற்பமெனினுங் காட்சியறி லதுவேதனிக்கே லலக்லைமை.

(இ-ள்) சிற்பகடப்பவெனும்=சராசரமென்கின்ற, அனைத்தின்=சமன்
கத்தின், சிழம்=சாயையானது, சூடாது=(புணர்த்தம்) புணராமல், வெறி

திருக்கும்=கேவலமாயிருக்கும், தற்பணத்தானெப்படியோ=கண்ணாடியான தெப்படியோ, அப்படியே=அத்தப்பாகாமே, தானேவினங்கும்=(சைதன்ய) மாத்திரம்பரகாசிக்கும், கற்பமுத=கற்பனைப்பொருத்திய, நீரான்முதலாம்= நீரானென்பமுதலாக, காட்சி=காணப்பட்டனவாகிய, விகற்பமெலாமடங்கி- வேற்றுமைகளைத்துமடங்கி, அற்பமெனினும்=அற்பமாகிலும், காட்சி= திரிச்யமானது, அந்நி = (சேடமின்றி) எதிக்கில், அதுவே = அக்கசிப்பே தனிச்சுவலநிலைமை=ஒப்பற்றகைவல்யநிச்சயமாம்—எ-து.

(இ-னா) சராசரமென்கின்ற சமஸ்தத்தின் சாயையானது பு ணர்க்கும் புணராமல் கேவலமாயிருக்கும் கண்ணாடியானதெப்படி யோ அத்தப்பாகாமே சைதன்யமாத்திரம் பரகாசிக்கும். கற்பனை பொருத்திய நீ ரானென்பமுதலாக காணப்பட்டனவாகிய வேற்று மைகளைத்து மடங்கி அற்பமாகிலும் திரிச்யமானது சேடமின் றிஎதிக்கில் அக்கசிப்பே ஒப்பற்ற கைவல்யநிச்சயமாம்—எ-ம்.

(இ-ம்) சகமுதலான பேதாவனை நீங்கியவிடத்திற் றுஞ்ஞானக்குதி ன்ற வனுபவமேயெம் பரகாசமென்பதாம். (2அ)

மனோநாச முண்டாகுங்காலம் யாதெனின்.

வேறு.

காண்பரிய மனங்காட்சிப் பொருளையெல்லாம்
கனவுதரு கனவுபோற் காட்டாநிற்கும்
பூண்டிலா மனஞ்சலன சத்தியாலே
பொலியுமசையுத்தியங்கும் போகுமீனும்
விண்பவிலுள் செருக்குமிரு மகங்கரிக்கும்
வேற்றுருவாம் பெருங்கற்ப மேவும்போதற்
சேண்படவேல் லாப்பொருளுக் தீரமாய்த்து
செறியுமுபசாத்தமே சேடமாகும்.

(இ-ன்) கனவுதரு=சொற்பணங்கொடுக்கின்ற, கனவுபோல்=சொற்ப ணத்ததப்போல, காண்பரியமனம் = பரிப்பதற் (குருவ) மில்லாதமனது, காட்சிப்பொருளைப்பெல்லாம் = (இல்லாத) திரிச்யவஸ்துக்களைத்தையும், காட்டாநிற்கும்=காட்டும், பூண்டிலாமனம் = (ஒன்றிலுள்) தரிபாதமனமா னது, சலனசத்தியால்=சஞ்சலசத்தியினால், பொலியும்=பரகாசிக்கும், அசை யும்=சஞ்சலிக்கும், தியங்கும்=கலங்கும், போகும்=செல்லும், மீனும்=நீரு

ம்பும், வீண்பயிதஞ்செருக்குமிகும் = வீணுப்பொருத்தியகளிப்பின்மிகும், அகங்கரிக்கும் = ஆகங்காத்தையகடையும், வேற்றுமையம் = வேறுவடிவமாகிய, பெருங்கற்பம் = மகாப்ரளயம், மேலும்பொதிம் = பொருத்தங்காலத்தில, சேண்படவெல்லாப்பொருளும் = ஆகையமுதலியாகவெல்லுத்களும், தீராய் த்து = ஒருங்கேயநித்த, செந்நியமுபசார்தமே = பூரணமானசார்தமே, செட மாகும் = மிச்சமாம் = ஏ-து.

(இ-னா) சொற்பனைக்கொடுக்கின்ற சொற்பனைத்தைப்போலபா ர்ப்பதற்குருவமில்லாதமனது இல்லாத திரிப்பவவந்துகளைத்தை யும் காட்டிம். ஒன்றிலுத் தரியாதமனமானது சஞ்சலசந்தியினுல் ப்ரகாசிக்கும், சஞ்சலிக்கும், கலங்கும், செல்லும், நிரும்பும், வீணு கப்பொருத்திய களிப்பின்மிகும், அகங்காத்தையகடையும், வேறு வடிவமாகிய மகாப்ரளயம் பொருத்துக்காலத்தில் ஆகையமுதலிய சகலவஸ்துக்களும் ஒருங்கேயநித்த பூரணமான சார்தமே மிச்ச மாம் = என்பதாம்.

(இ-ம்) மித்தையானமனது மித்தையானசகத்தைத் காட்டிக்கொண்டி ருத்த அத்தியந்தப்ரளயத்தினிக்குமென்பதாம். (உக)

ஆந்மவ்ஸ்வரூபவிலக்கணம் யாதெனின்.

வேறு.

அத்தமி யாதசோதி பருக்களு யனவிலாதாய்
மெத்திய பினியிலாதாய் மேவரும் பிறப்பிலாதா
யெத்தலக் களிதுமென்று மியாவுமா யாவுஞ்செய்து
முத்தியு மாகிமியாங்கு முதற்பரம் பொருளொன்றுண்டு.

(இ-ன்) அத்தமியாத = அத்தமானமாகாத, சோதி = (சயஞ்) சோதியென் னும், அருக்களும் = ரூபமனையும், அனவிலாதாய் = எல்லையற்றதாயும், மெத் தியபினியிலாதாய் = அற்பதுன்பமுமில்லாததாயும், மேவரும் = பொருத்தந் தாகிய, பிறப்பிலாதாய் = உற்பத்தியில்லாததாயும், எத்தலக்களிதும் = எவ்விட ன்களினும், என்றும் = எங்குதென்திடும், யாவுமாய் = சகலமாயும், யாவுஞ்செ ய்தும் = சகலத்தையுமுண்டாக்கியும், முத்தியுமாகி = சகலமும்விபட்டதாயும், ஒங்கும் = விபாபித்திருக்கின்ற, முதல் = முதன்மையான, பரம்பொருளொன் றுண்டு = பிரமன்ரூபமானதொன்றுண்டது = ஏ-து.

(இ-னா) அத்தமானமாகாத கயஞ்சோதியென்னும் ரூபமன யும், எல்லையற்றதாயும், அற்பதுன்பமில்லாததாயும், பொருத்துத்

நகரிய உற்பத்தியில்லாததாயும், எவ்விடங்களினும் எக்காலத்திலு
ம், சகலமூலம் சகலத்தையுமுண்டாக்கியும், சகலமும் விடுபட்ட
தாயும், வியாபித்திருக்கின்ற முதன்மையான பிரமன்வருபமான
தொன்றுள்ளது—என்பதாம்.

(இ-ம்) உதயாத்தமனமின்றி சுயமாய் ப்ரகாசித்தென்ற பிரமன்சர்வவியா
பகமான சத்தாமாத்நிரமா விரூக்குமென்பதாம். (கவி)

ஆத்மவிலாசம் யாதெனின்.

வேறு.

பகர்வரிதாய் முத்தராத் பவிலவதாதிப் பாமுதலாம்

புதிதான பலபேர்பெற்று

மிகவுணர்ச்சாய் கியர்புருட னென்றுஞ்சுத்த வேதாத்தம்

விளங்கினோர் பிரமமென்று

துகனதுவிஞ்ஞானிகள்கிஞ்ஞானமென்றுஞ் சூனியர்கு

னியமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டிக்

நிகழிரவி தேசக்குஞ் தேசாய்கின்று தேசனித்தது

நிகழ்சித்தது நிகழாநித்தம்.

(இ-ன்) பகர்வரிதாய்=வசனாதீதமாயும், முத்தராத் பவிலவதாதி=சத்த
க்களால்வசனிப்பதாயும், பாமுதலாம்=பிரமமுதலிய, புதிதான=சந்திதமா
சிய, பலபேர்பெற்று=பலராமங்க (விடப்) பெற்று, மிகவுணர்ச்சாய்க் கியர்=மி
கவுமறிவுள்ளசர்க்கியர், புருடனென்றும்=ஆத்மாவென்றும், சுத்தவேதா
த்தம்=பரிசுத்தவேதாத்த (ஞானம்), விளங்கினோர்=விளக்கினவர்கள், பிரம
மென்றும்=பிரமஸ்வரூபமென்றும், துகனதுவிஞ்ஞானிகள்=குற்றமற்றவிஞ்
ஞானிகள், கிஞ்ஞானமென்றும்=விஞ்ஞானஸ்வரூபமென்றும், சூனியர்=சூ
னிய (வாதி) கள், சூனியமென்றும்=சூனியஸ்வரூபமென்றும், சொல்லப்பட்
டும்=உரைக்கப்பட்டேத (மன்றி), நிகழ்=விளங்குகின்ற, இரவிதேசக்கும்=
சூரியப் ப்ரகாசத்துக்கும், தேசாய்கின்று=ப் ப்ரகாசமாயிருத்த, தேசனித்தம்=
(யாவற்றிற்கும்) ப்ரகாசத்தைக்கொடுத்த, நிகழ்சித்தம்=ப் ப்ரகாசிப்பித்த, நிக
ழாநித்தம் = (பாதொருவன் தவான ததானும்) ப்ரகாசரூபமாய் விளங்கும்.

(இ-னா) வசனாதீதமாயும், சத்துக்களால் வசனிப்பதாயும், ப்ர
மமுதலிய சந்திதமாயிய பலராமங்கவிடப்பெற்று மிகவுமறிவுள்ள
சர்க்கியர்கள் ஆத்மாவென்றும், பரிசுத்த வேதாத்தஞானம் விளங்

வினவர்கள் பிரமஸ்வரூபமென்றும், நூற்றமந்தவிஞ்ஞானிகள் விஞ்ஞானஸ்வரூபமென்றும், சூனியவாதிகள் சூனியஸ்வரூபமென்றும், உணர்ச்சுப்படுவதுமன்றி வினக்காடின்ற சூரியப்ராசாசத்துக்கும், ப்ரகாசமாயிருந்து யாவற்றிற்கும் ப்ரகாசத்தைக்கொடுத்து ப்ரகாசிப்பித்து யாதெரூவஸ்துவானது தானும் ப்ரகாசரூபமாய் வினக்கும்.

(இ-ம்) அகோசமானபிரமம் அவசரமாய் ப்ரகாசிப்பதும் வினக்குவதன்றியும் வானையும் ப்ரகாசிப்பிக்கின்ற ஸ்வயம்ப்ராசாசமாய் வினக்குமென்பதாம் சூனியவாதியும் விஞ்ஞானவாதியும் படித்தமதபேதமெனக்கொள்க. (உக)

ஆத்மவிவகாரம் யாதெனின்.

5318

உணர்பகர்வோ னுசாமிநிலோன் கேட்போன் காண்போ
ணுணர்பவம்சித் திப்பவனா புலகின்றெய்திற்
நிரமுறமே விபுரிமலாப் பொருளினின் தந்
தினகரன்தே செனச்சிற்றின் நிகழ்ச்சியுண்டாம்
வினாமனம்வேர் காணமலாண்டங்காயாய்
விண்ணெழுமாயைக்கொடியை விதிர்க்குங் காற்றும்
புனாசெயுடற் செப்பினத்துண மணிபாய்நிற்கும்
புணர்புரியட் டகவுடலைப் போய்மீன்விக்கும்.

(இ-ள்) உணர்பகர்வோன் = உணர்ப்பவனாகவும், உசாமிநிலோன் = ஞாயிற்றுமையும், கேட்போன் = கேட்பவனாகவும், காண்போன் = காண்பவனாகவும், உண்பவன் = புசிப்பவனாகவும், சித்திப்பவனாய் = சினைப்பவனாகவும், உலகில் = சகத்தில், மெய்யில் = தேகத்தில், நிரமுறமேயியம் = நிதமாசுப்பொருத்தியும், மேலா = பொருத்தாததாயிருக்கின்ற, பொருளினின் தம் = உலகினின் தம், தினகரன்தேசென = சூரியப்ராசாசத்தைப்போல, சிற்றின்நிகழ்ச்சியுண்டாம் = ஞானப்ராசாசமுண்டாகும், விண் = (அவ்) வாயாய்க்கினின் தம், வினாமனம்வேர் = காசனைப்பொருத்தியானதேவேராவும், காணமலர் = நூதிரிபங்களைப்புட்பவனாவும், அண்டங்காயாய் = அண்டங்களேகாயாவும், ஏழும் = உதயமாகும், மாயைக்கொடியை = மாயைமென்றும்உலகினியை, விதிர்க்குங் காற்றும் = அகசக்திக்கும்சிலையும், புனாசெயுடற் = துற்றத்தெப்பாசின் த, உடற் செப்பினத்துண் = சீர்தாமப்புட்களுக்கும், மணிபாய்நிற்கும் = நூதநினையாயிருக்கும், புணர்புரியட்டகவுடலை = பொருத்தாகின்றபுரியட்டகாரீரத்தை, போய்மீன்விக்கும் = (சித்தானது) போக்குவானைச்செய்கின்றது - ஈ-ற.

(இ-கா) வசனிப்பவனாயும், ஆராய்பவனாயும், கேட்பவனாயும் பார்ப்பவனாயும், புசிப்பவனாயும், கிணைப்பவனாயும், சகத்தில் தேகத்தில் திடமாகப்பொருந்தியும் பொருந்தாதாய்மிருக்கின்ற வந்து வினின்றும் ரூரியப்ரகாசத்தைப்போல ஞானப்ரகாசமுண்டாகும். அவ்வாகாயத்தினின்றும் வாணை பொருந்திய மனதேவேராகவும் இத்திரியங்களை புட்பங்க்களாகவும், அண்டங்களேகாயாகவும், உதயமாகும். மாயையென்னும்வல்லியை அசைக்கும் நிலமாயும் குற்றஞ்செய்யாவின்ற சரீரசம்புடங்களுக்குள் இரத்தினமாயுமிருக்கும். பொருந்தாவின்ற புரியட்டகசரீரத்தை சித்தானது போக்குவரவைச் செய்கிக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) யாவாய் வினக்குகின்றபிரமம் தனது சிற்சத்திவினுண்டான மாயைமுதலியவனைத்தையு மாட்டிவிக்கு மென்பதாம். (கஉ)

ஆத்மசபாவம் யாதெனின்.

சுத்தவறிவாதலா லாகாய பாவனையாற்

குழுவின்னாகு

மத்திறனே யெப்பொருளும் பாவித்தபோதுள்ள

ததுவாமத்தச்

சித்திடையே மூவுலகுத் திடர்கான லெனத்தேனான்றிச்

சினையும்பல்கா

வித்தனையுஞ் செய்யவுத்தா னித்தனையுஞ்செய்யாம

விருக்குமன்றே.

(இ-ன்) சுத்தவறிவாதலால்=பரிசுத்தஞானமாதலால், ஆராயபாவனையால்=(அது) விபேமசித்தனையால், குழுவின்னாகும்=கிறைந்தவாகாயமாம், அத்திறனே=அப்பிரகாசமே, எப்பொருளும்=எவ்வளவுதகையும், பாவித்தபோத=பாவனைசெய்தபோது, அது=அவ்வளவுதகத்தினே, உள்ளதாம்=உளதாவிருக்கும், அத்தச்சித்திடையே=அத்தஞானத்தில், மூவுலகும்=திரிபுவனமும், திடர்கானலென=கானற்சலம்போல, பல்கால்=எப்போதும், தேசன்றி=உண்டாதி, சினையும்=செயும், இத்தனையும்=இவ்வளவையும், செய்யவும்=செய்தும், தானித்தனையுஞ்செய்யாமல்=தானிவ்வளவையுஞ் செய்யாமல், இருக்கும்=(இருத்தபடி) விரும்பும்—எ-று.

(இ-ஊ) பரிசுத்தஞானமாதலால், அதுவியோமசித்தனையால் சிறைத்த வாகாயமாம். அப்பிரகாரமே எவ்வஸ்துவையும் பாவனை செய்தபோது அவ்வஸ்துக்களே உளதாயிருக்கும். அந்த ஞானத்தில் திரிபுவனமும் கானற்சலம்போல எப்போதும் உண்டாகி கெடும். இவ்வனவையும் செய்தும் தானிவ்வனவையுஞ்செய்யாமல் இருந்தபடியிருக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சித்தானது பாவித்தமயமாய் கிளங்குவதன்றிபுத் சிடுவடியாத களைச்செய்துத் செய்பவிலியென்பதாம்.

(கஉ)

ஆத்மதரிசனத்தில் யாதடங்குமெனின்.

நிருவிகற்ப வான்மாவிற் சகத்தோற்ற மொடுக்கிவை
கேராயில்லை

மருவிக் பேதமுரூப் பராபரமா மப்பொருளை
வய க்கண்டாந்

பெருமன டதாமயம றங்கரும மதமென்றான்
பெரி ன்வள்ள

லொருகநிகிற் பொன்மேரு புலிவன்றோ பிரமாண்ட
மொடுக்குமென்றான்.

(இ-ன்) நிருவிகற்பம்=நிருவிகற்பமான, ஆன்மாவில்=ஆத்மஸ்வரூபத்தில், சகத்தோற்றமொடுக்கம்=உலகத்தினுற்பத்திலயமான, இவை=இவைகள், கேராயில்லை=கேரோ (புண்டாக) வில்லை, மருவிகற்பபேதமுரூபம்=மருவிகின்றவிகற்பபேதம்பொருத்தாத, பராபரமாம்=பராபரமாயி, அப்பொருளை=அவ்வஸ்துவை, வயக்க்கண்டாந்=பிரகாசிக்கத்தரிசித்தால், பெருமன்கட்டடதும்=பெரிமனோபத்தமதும், ஐயமதும்=சந்தேகம்கெடும், கருமமதும்=(சகல) கருமங்களுக்கெடும், பெரியோன்=மகாமுனி, என்றான்=இப்படியென்றசொன்னார், வள்ளல்=இராமரானவர், ஒருகநிகிள்=ஒருகநிகுக்குள்ளே, பொன்மேரு=மகாமேருவானது, புலிவன்றோ = தகழ்த்தாலல்லவோ, பிரமாண்டம்=பிரமாண்டமானது, ஒடுக்குமென்றான் = (அணுவக்கணுவானபிரமத்தி) லடக்குடென்றான்—எ-து.

(இ-ஊ) நிருவிகற்பமான ஆத்மஸ்வரூபத்தில் உலகத்தி னுற்பத்திலயமான இவைகள் கேரோபுண்டாகவிலில்லை, மருவிகின்ற விகற்பபேதம் பொருத்தாத பராபரமாயி அவ்வஸ்துவை பிரகாசிக்க

த்தரிசித்தால் பெரிய மனோபந்தமதம். சத்தேகங்கெகிம். சகலக
ருமங்களுக்கெகிம். மகாமுனி இப்படியென்றுசொன்னார், திராம
ரானவர் ஓர்க்கிருக்குள்ளே மகாமேருவானது அழைத்தாலல்லவோ
பிரமாண்டமானது அணுவுக்கணுவான பிரமத்தி லடங்குமென்
னார்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரமதரிசனத்திற் சந்தற்பமுதலிய வண்டவ்ளடங்குமென்
பதாம். (௩௪)

அதிகுட்சுயமான பிரமத்திற்சகத்தெப்படி
யடங்குமெனின்.

அருத்தவன்சொல் லுவாலுலா னல்லோரார் நிக்களா
லன்றிகளாத

நெரிந்துவிடும் பன்னூலின் சித்தாத்த மிது தனைச்
சித்தையெய்திற்

புரித்தபுலி யார்சிற்கப் போயொளிக்கு ல்—பையுடன்
போதஞானம்

விநிதவணாவோர்க் குயர்வேன் முத்திபெற லாமிதுவே
விதேகமுத்தி.

(இ-ன்) அருத்தவன் = அரியதவத்தையுடையவசிட்டர், சொல்வான் =
சொல்லுவார், அலாண் = (ஆத்மஞான) சாஸ்திரங்களினாலும், அல்லோரால்-
சாதுக்கள் (சந்தத்தி) னாலும், நிக்களாலன்றி = மாதத்தினுலல்லாமல், கா
னாள் = தினங்களினால். நெரிந்துவிடும் = (இச்சங்கைக்குத்தரக்) நெரியும்,
பன்னூலின் = பலசாஸ்திரங்களினது, சித்தாத்தம் = சிச்சபமும், இது = இது
வேயாம், இதனை = (இவ்வருத்தமுள்ள) வித்தையை, சித்தையெய்தில் = விசை
ரிக்கிற், சித்தையுடன் = சித்தையோடும், போதஞானம் = பூரணஞானத்தை,
விநிதவணாவோர்க்கு = விவாபக சாயநிபகர்க்கு, புரித்தபுலி = கம்பிதரசக
மானது, ஆர்சிற்க = இருக்க, போயொளிக்கும் = ஒளிகும், உயர் = மேலான,
வேன்முத்திபெறணம் = வேன்முத்திபதத்தையடைதலாம், இதுவே = இச்சவே
ன்முத்தியே, விதேகமுத்தி = விதேகமுத்தியாம்—எ-து.

(இ-னா) அரியதவத்தையுடைய வசிட்டர்சொல்லுவார், ஆதம்
ஞானசாஸ்திரங்களினாலும், சாதுக்கள்சங்ககதினாலும், மாதத்தினு

ல்லாமல் தினக்கினால் இச்சங்கைக்குத்தரத்தெரியும். பலசாஸ் திரைக்கனினது விச்சயமும் இதுவேயாம். இவ்வருத்தமுள்ள விக்க தையை விசாரிக்கில் நிட்டையோடும் பூரணஞானத்தை வியாபக மா யறிபவர்களுக்கு கந்தித்த சதமானது இருக்க ஏதும், மே லரின் சிவன்முத்திபதத்தை யடைபலாம். இச்சிவன்முத்தியே வி தேகமுத்தியாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) அனாயக்கனான பிரமமாதத்துக்கு மாத்நெய்க்கொருபுத தியனுபவத்தாற் பரோஷஞான முண்டாயதனும் சமநிதையகொண்ட ப ரோஷஞான முதிக்கிற் சமயிருத்த மிணைமற் சிவன்முத்தி யுண்டாபென்ப தாம். (உரு)

சிவன்முத்த ரிலக்கணம் யாதெனின்.

என்பதுசொல் லியமுனியை யுடவிறத்த விடுமுட லிருத்தவிடு

என்பழதூஸ் வழியியற்ற வில்கென்ற விராமனுக்கு
கல்லோன்சொல்வான்

வன்பலசெய் கையிற்பயின்று முன்றோன் தும்மிண்டோன்று
வகைகையுன்றோ

ரின்பமுற வருஞ்சிவன் முத்திபதம் பெற்றயய்த்த
வியல்பிடுவோ.

(இ-ள்) என்பதுசொல்லியமுனியை—(சிவன்முத்தி) பென்பதப்பெ ித்த வமிட்டமுனியை, உடவிறத்தவிடும்—விதேகமுத்தியையும், உடவிறத்த விடும்—சிவன்முத்தியையும், என்பழதூஸ்வழி = என்பழகையானசான்றிர மார்த்தத்திற், இயற்றம்—(யான்)முயற்சித்த, வில்கென்ற=சொன்னபென் த கேட்ட, இராமனுக்கு=இராமனுக்கு, கல்லோன்சொல்வான்=தன்வயன் னவமிட்டர்சொல்லுவார், வன்பலசெய்கையில்=வகையானபலவிபகாற் களில், பயின்றும்=கடியும், கின்=இதா) சாயமானது, முன்றோன் தும்= பரத்பகூடாய், தோன்று=(திரிவ்யத்) தோன்றுததான, கைகையுன்றோர்= கைகையையுடையவர்கள், இன்பமுறவரும் = சதாந்தப்பெருத்தவருகென் ன, சிவன்முத்திபதம் = சிவன்முத்திபதத்தை, பெற்றயய்த்த=தகைத்தயித்த, இயல்பிடுவர்=சபாவமுடையவர்கள்—எ-து.

(இ-ரை) சிவன்முத்தி யென்பதைப் போதித்த வசிட்டமுனி யை விதேகமுத்தியையும் சிவன்முத்தியையும் கல்பமுமையான சாஸ்திரமார்த்தத்தில் யான்முயற்சிக்க சொல்லுமென்று கேட்ட இ ராகவருக்கு கண்ணமுள்ள வசிட்டர் சொல்லுவார், வலிமையான ப லவிபகாரங்களில் கூடியும் சிதாசாயமானதுப் பரத்யகூமாய் திரிஸ் யத்தோன்றாதான வகையையுடையவர்கள் சதாகந்தம் பொருந்த வருகின்ற சிவன்முத்திபதத்தை அடைந்துயர்ந்த சுபாவமுடையவ ர்கள்—என்பதாம்.

(ப-ம்) காட்சியான சதமானது ஞானாராயத் தோற்றுகின்றதென் பார், முன்றோன்றும்விண்ணென்றார். (இ-ம்) அபரோகூலாவமுள்ளதே சிவமுத்தித்தன்மை யென்பதாம். (க-ம்)

இதுவுமது.

மிவருகா யாதிகளாம் விகாரமடைத் தும்விண்போன்
மிகொய்தானே
ராகமெனின் நிச்செயல்கள் செய்தாலுந் தவிர்த்தாலு
மழுத்தமற்றோர்
சககேரிகள் செய்திடினு மன்னியர்போற் கன்னொளிர்
தன்மைசரன்றோர்
திசுழ்மனமு கினைவுமிருந் துஞ்சிநிது மில்லாதோர்
சிவன்முத்தர்.

(இ-ள்) மிவரும்=மிதவும்வராவின்ற, காமாதிசன்=ராகத்தவெனாதி களினும், ஆம்=உண்டாகின்ற, விகாரமடைத்தம்=விகாரஞ்சேர்ந்தம், வி ண்போன்=ஆயத்ததைப்போல, மிகொய்தானே=மிவஞ்சொச்சமானவ ர்கள், அகமெனின் நி=அகம்பாவமென்பதில்லாமல், செயல்கள்செய்தாலு ம்=தொழில்செய்தாலும், தவிர்த்தாலும் = விட்டாலும், அழுத்தமற் றோர்=(அதி) லழுத்தாதவர்கள், சககேரிகள்=உலகசாரங்களை, செய்திடி னும்=செய்தாலும், அன்னியர்போன்=பிறரைப்போல, கண்டு=(அதை)ப் பா ர்த்த, குவித்தன்மைசரன்றோர் = குவித்தன்மையைச்சார்ந்தவர்கள், திசுழ் மனமும்=பாசாதிக்கின்றமனமும், கினைவுமிருந்தம்=சுருத்தமிருந்தம், சிநி துமில்லாதோர்=அப்பமும் (பம்) நிலாநிலங்கள், சிவன்முத்தர்=சிவன்முத் தர்கள்—எ-து.

(இ-ஊ) மிகவும் வரலிற்ற நாகத்துவேஷாதிகளினால் உண்டாகின்ற விகாரஞ்சேர்ந்தும் ஆராயத்தற்போல மிகவுஞ் சொச்சமானவர்கள், அகம்பாவமென்பதில்லாமல் நெழிர்க்கினைச்செய்தாலும், விட்டாலும், அதிலழுந்தாதவர்கள் உலகாசாங்கினை செய்தாலும், திறைப்போல அதைப்பார்த்து குளிர்ந்தவன்மையைச் சார்ந்தவர்கள் ப்ரகாசிக்கின்ற மனமும் கருத்துமிருந்தும் அற்புதம்பற்றில்லாதவர்கள் சேவன்முத்தர்கள்—என்பதாம்.

(ப-ம்) விடயத்தில் விருப்பம்பெற்றவிடத்தில் அதன்பிரியத் தன்பிரியமாகவும், வெறுப்புபெற்றவிடத்தில் தன்சுத்ததவிட்டு நீங்காமலும், சொச்சபரிருப்பனென்பார். மிகவுருகாமாதிகளால் விகாரமடைத்தும், வின்பேன் மிகவெய்தானோன்றும், இதனானென்றுக் கட்டிநத்த யானேசகமென்னு மனுபெற்றதனால் விபராகக்கினைச்செய்தது, செய்யாமற் தனதுல்லாசமாய் வினக்குவனென்பார். அகமெனலின்றிச் செயல்வெய்தாலுத் தவிர்ந்தாலு மழுத்தயற்றோன்றும், தனதுவெளியிதயத்திதறி னடக்கின்ற செயல்வெளியத்திற்குஞ் சாகுதியாய் தயிப்பனென்பார். சகதெனெய்திதிகுணு மக்கியிப்போற்கண்டு குளிர்ந்தமையன்றோன்றும் தனதுல்லாசமான சங்கற்பமுண்டா யடக்கியவிடத்திற்குஞ் செயல்க்கும் ப்ரஞ்ஞபரிருப்பனென்பார், திசுழ்மனது கினைவுமிருந்தது சிந்தமில்லாதோர் சேவன்முத்தொன்றுக்கறிஞர். (இ-ம்) யாவுக்கடியுங் கூடாமற் சித்தபரிருப்பவனே சேவன்முத்தனென்பதாம். (கன)

இதுவுமது.

துக்ககக்க கனிலயிழ்ந்தி மிதவாத புத்தினை
சபாவமானோர்
புக்ககமுத் திவினனவாய் கனலின்நி வாதனைநி
போதமுற்றோர்
மிக்கசம மாயுலகால வேருளாம லுலகினைபும
வேருட்டாமேலோர்
சிக்கநான் னினைவிருத்து நினைவினா தவரவோ
சேவன்முத்தர்.

(இ-ன்) துக்கம்=துன்பங்களில், அமிழ்ந்தி=முற்றி, கூடாமல்=இன்பங்களில், மிதவாத=மேற்கொள்ளாத, புத்தினை=அறிவினச்செய்மே, சபாவ

மாரோர்=இயல்பானவர்களும், புக்கசுழுத்தில்=அடைத்தசுழுத்தியவத்தை
யில், னவாய்=சாக்ஷிமாயி, னவாய்=சாக்ஷித்தில், இன்றி=தூதில்லாதிரு
க்கின்ற, வாதீனதீர்=வாசீனயிறத்த, போதம்=(சுழுத்தி) ஞானத்தை, உந்
ரோர்=பொருத்தினவர்களும், யிக்கசமமாய்=மேலானசமமாயி, உலகால்=
சகத்தினால், வெருளாமல்=பயப்படாமல், உலகிலையும்=சகத்தையும், வெரு
ட்டா=பயமுறச்செய்யாத, மேலோர்=மகான்களும், சிக்கம்=(சம்சார) பத்
தம், னவிலிவிருத்தம்=நெய்ச்சித்தினவிருத்தம், கிலிலிவாதவர்=சிக்ஷி
யில்லாதவர்களாகிய, இவசேவன்முத்தர்=இவர்களைவன்முத்தர்களாம்.

(இ-௪) துன்பங்களிலுமுந் இன்பங்களில் மேற்கொள்ளா
த அறிவினிச்சயமே இயல்பானவர்களும், அடைத்தசுழுத்தியவத்
தையில் சாக்ஷித்தில் அஃதில்லாதிருக்கின்ற வாசீனயிறத்த சுழுத்
திஞானத்தை பொருத்தினவர்களும், மேலானசமமாயி சகத்தினால்
பயப்படாமல் சகத்தையும் பயமுறச்செய்யாத மகான்களும், சம்
சாரபத்தம் நெய்ச்சித்தினவிருத்தம் சிக்ஷி யில்லாதவர்களுமாயி
இவர்களை வன்முத்தர்—என்பதாம்.

(பம்) துன்பம் கரும்போது தனதாகத்ததி ஸுத்தவாசொன்பர், அ
கத்தி ஸுத்தவிலியெய்தும், சகவரும்போது தனதாகமாய் மேலிடு
வாசொன்பர், சகத்தி யித்தவிலியெய்தும், னவிலிபுயமாய் சகவ
யுத்தகுப்பாயே சுழுத்தியிலிருத்தினவாசொன்பர், சுழுத்தினவா யென்
தும், சுழுத்தியிற் சகதொழிலுவிட்டு சகபோதமா விருப்பதபோலச்சாக்
ஷித்திலிருத்தென்பர், னவிலி வாதீனதீர்போதமுத்தோன்றும் வி
டயவரும்போது அதுதனைக் கெடுக்குமென்றஞ்சமல் அதனைவியாவிப்ப
னென்பர், உலகல் வெருளாமலென்றும், பிரமதேசசாய் பிரகாசிக்கின்ற
யிழ்ச்சியுள்ள ஸுத்ததயாவரும் விருப்பப்படுகென்பர் உலகிலையும் வெ
ருட்டாஅன்றும், சாதனனியன்புணத்தானவாமாய் வினக்குகென்பர்
கிலிவிருத்த கிலிவிவாசென்றாகுகிறார். (இ-ம்) வன்முத்தர் சகாஹு
பவமாய் விபகரித்தாம்.

(௬)

விதேகமு மதியிலக்கணம் யாதெனின்.

கிலியான விச்சைவன் முத்தியைவிட்டுடலிறத்தா
விஹத்தவாயு
வியபாந னிறப்பதுபோ னுடலில்லா முத்திபெறு
மதவின்றன்மை

தொலையாது மறைபாது தோன்றாது அணித்தல்ல
தூத்தல்ல

விலையாது முடியாது கானல்லப் பிறனல்ல
வொன்றுமல்ல.

(இ-ள்) நிலையான=சிச்சமாயிய, இச்சேனமுத்தியை=இத்தர்வேன்றா
த்தி (பதத்தை), கிட்டு=கிட்டு, உடலித்தால்=சீராகித்தால், கிதைத்தவா
யு=பூணமான கார்த்துனது, அலையாமதிப்பதுபோல்=அகாவத் (ஞாயமம்)
விருப்பதுபோல, உடலில்லாமுத்திபெறும்=விதேகமுத்தியையடைவன், அ
தனின் தன்மை=அதனியல்பானது, தொலையாது=உலியாது, மறைபாது=ம
றைவுபடாது, தோன்றாது=தோற்றாது, அணித்தல்ல=சமீபமன்று, தூத்
தல்ல=சேய்கமையன்று, உலையாது=உலிக்காதது, முடியாது=முடியில்லாத
து, கானல்ல=யானன்று, பிறனல்ல=பிறனன்று, ஒன்றுமல்ல=ஒன்றும
ன்று—எ-து.

(இ-னா) சிச்சமாயிய இத்தர்வேன்றாத்திபதத்தை கிட்டு ச
ரீராகித்தால் பூணமான கார்த்துனது அகாவத் ஞாயமாயிருப்ப
துபோல விதேகமுத்தியையடைவன். அதனியல்பானது அலியாது,
மறைவுபடாது, தோன்றாது, சமீபமன்று, சேய்கமையன்று, உலிக்
காது, முடியில்லாதது, யானன்று, பிறனன்று, ஒன்றுமன்று.

அன்றென்றுமொருகம் அல்லவெனப் பன்மைபாவிற்று. (ப-ம்) சகல
த்திதும் விபாகமாய் கிதைத்திருக்கின்றதென்பார், தொலையாதென்றும் சர்
வமுமாய் பராகித்திந்ததென்பார், மறைபாடென்றும் பாட்பகலிந்ததென்பார்,
அலியாத்தென்றும் அறிதற்கெட்டாததென்பார், அணித்தல்லவென்றும் அறிவிதலாய் கிதைத்திருக்கின்றதென்பார், தூத்
தல்லவென்றும் சிச்சமாயிருக்கின்றதென்பார், உலையாதென்றும் சதோத
யமாய் விளங்குகின்றதென்பார், முடியாதென்றும் கானென்பதற்கு ஞாய
யினங்குகின்றதென்பார், கானல்லவென்றும் தானென்பதற்கு கான்கேதல்
காததென்பார், பிறனல்லவென்றும் அதுவதவாய்விளங்குகின்றதென்பார்,
ஒன்றுமல்லவென்றும் கூறினார்.

(கஉ)

இதுவுமது.

இருளன்றி யொளியன்றி யளவன்றி யலைவன்றி
யியல்பொன்றிந்நிப

பொருகின்ற பூதங்கள் பலபொருள்க ளன்றிகிறை

புரணமாகி

யருவன்றி யருவன்றி யுளதன்றி யுண்டில்லை

யன்றியொன்றாய்

வருகின்ற திரிபுடியி னடுத்தோன்று மறவாத

மதித்துக்கொள்வாய்.

(இ-ங்) இருளன்றி=இருளமுல்லாமல், ஒளியன்றி=ப்ரகாசமுமல்லாமல், அலைவுமல் லாமல், அலைவுமல் லாமல், அளவன்றி=பிரமாணமுமில்லாமல், இயல்பொன்றி=ஒருகுணமு மில்லாமல், பொருகின்ற பூதங்கள்=ஒன்றுக் கொன்று பொருத்தகின்றபஞ்சபூதங்களும், பலபொருள்கள்=நாகாவிதமானவஸ்துக்களும், அன்றி=அல்லாமல், சிறைப்புரணமாகி=சிறைத்திருக்கின்ற பூரணவருபமாயும், உருவன்றி=உருவமுமில்லாமல், அருவன்றி=அருவமுமில்லாமல், உளதன்றி=சத்தமல்லாமல், உண்டிலையன்றி=சத்தசத்தமல்லாமல், ஒன்றாய்=ஏகமாயும், வருகின்ற=வராகின்ற, திரிபுடியின்=ஞாதுரு ஞானரூபங்களின், ஈடுத்தோன்றம்=மத்திவித்தோன்று (வதை), மறவாது =மறவாமல், மதித்துக்கொள்வாய்=வகையறுத்தறிவாய்—எ-து.

(இ-ஊ) இருளமுல்லாமல், ப்ரகாசமுமல்லாமல், அலைவுமல் லாமல், பிரமாணமுமில்லாமல், ஒருகுணமுமில்லாமல், ஒன்றுக் கொன்று பொருத்துகின்ற பஞ்சபூதங்களும் நாகாவிதமான வஸ்துக்களும் அல்லாமல், சிறைத்திருக்கின்ற பூரணவருபமாயும், உருவமுமில்லாமல், அருவமுமில்லாமல், சத்தமல்லாமல், சத்தசத்தமல்லாமல், ஏகமாயும், வராகின்ற ஞாதுருஞானரூபங்களின் மத்தியிற்றோன்றுவதை மறவாமல் வகையறுத்தறிவாய்—என்பதாம்

(ப-ம்) ஸ்வயம்ப்ரகாசமென்பார், இருளன்றியென்றும் தன்னையறிதற் கு வேறறியில்லைபென்பார், ஒளியன்றியென்றும் போதல்வருத லில்லாததெ ன்பார், அலைவின்றியென்றும் விவாபசத்துக்கு மட்டில்லையென்பார், அளவி ன்றியென்றும் திரிகுணாதமென்பார், இயல்பொன்றியென்றும் சாஷுநா த்ரகாமான தன்விடத்தில் வேறுபொருளில்லைபென்பார், பூதங்கள் பலபொ ருள்க ளன்றென்றும் சிறைவென்பார், பூரணமென்றும் விடவிடரிக்காததெ ன்பார், உருவன்றியென்றும் திரிஸ்வமல்லாத வசத்தவடிவமென்பார், அருவ ன்றியென்றும் சித்தசத்தவிரச சத்தில்லையென்பார், உளதன்றியென்றும் ச த்தசத்தென்று சிருவகிக்கக்கூடாத வகோசமென்பார், உண்டிலையன்றி

பென்றும் திரிபுடிமூன்றினுள்ளும் ஏகமாய்வினக்குகின்றதென்பார், ஒன்றாய் வருகின்ற திரிபுடியினதே தோன்றுமென்றும் கிளைப்புறப்பின்பிற் சயமாய் வினங்குகின்றதென்பார், மறவாது மதித்துக்கொள்வாயென்றும் கூறினார். (இ-உ-க-ம்) சர்வமும் பிரம்மமயமான பகரோகூலூனும் சாக்ஷாத்காரமாய் வினங்கு மனுபவமே விதேகமூத்தியென்பதாம். (சுவி)

வஸ்துவினிலக்கணம்யாதெனின்.

அவ்வகையாம் பரவடிவை யறிவுநிறை வறவிரிவா
யருள்வாயென்ற
செவ்வியவன் ளலுக்குமுனி செப்புவான் பெருங்கற்பஞ்
சேர்ந்தபோதி
லெவ்வகைமூ லக்களுக்கு மூலமாம் பிரமமே
யிலக்காகிற்கும்
வவ்வுமனைத் தொழின்மாற்றி தனைமாய்த்தாற் பெயரிறத்த
வஸ்துவாகும்.

(இ-ள்) அவ்வகையாம்=அத்தன்மையாகிய, பரவடிவை= (சிதானந்த மான) பிரமஸ்வரூபத்தை, அறிவுநிறைவுற=ஞானம்பூரணமாம்(பொருட்டு), விரிவாயருள்வாய்=விபரமா யனுக்கிரகஞ்செய்வாய், என்ற=என்றுசேட்ட, செவ்வியவன் ளலுக்கு=அழகுள்ள விராமருக்கு, முனிசெப்புவான்=வசிட்ட முனிசொல்லுவார், பெருங்கற்பஞ்சேர்ந்தபோதில்=மகாகற்பம் வந்தபோது, எவ்வகைமூலக்களுக்கும்=எவ்வகைப்பட்ட காரணங்களுக்கும், மூலமாம்= காரணமான, பிரமமே=பிரமஸ்வரூபமே, இலக்காகிற்கும்=பாசாசெக்கும், வவ்யம்= (விடயங்களைக்) கிரிகிக்கின்ற, மனத்தொழின்மாற்றி=மனோவிருத்தியைநீக்கி, தனைமாய்த்தால்=அகங்காராத்மாவைக்கெடுத்தால், பெயரிறத்த வஸ்துவாகும்=காமமற்றபிரமவஸ்துவாகும்—எ-று.

(இ-னா) அத்தன்மையாகிய சிதானந்தமான பிரமஸ்வரூபத் தை ஞானம் பூரணமாம்(பொருட்டு) விபரமா யனுக்கிரகஞ்செய்வாய் என்றுசேட்ட அழகுள்ள விராமருக்கு வசிட்டமுனிசொல்லுவார், மகாகற்பம்வந்தபோது எவ்வகைப்பட்ட காரணங்களுக்கும் காரணமான பிரமஸ்வரூபமே பாசாசெக்கும். விடயங்களைக்கிரிகிக்கின்ற மனோவிருத்தியைநீக்கி அகங்காராத்மாவைக்கெடுத்தால் காமமற்றபிரமவஸ்துவாகும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) அத்தியந்திக ப்ரளயத்திற் சத்தாமாத்ரிமாய் ப்ராசுக்கின்ற பிரமம் அகம்பாவமற்ற விடத்தில்கோசரமாய் விளங்குமென்பதாம். (சா)

இதுவுமது.

தெரித்தறியும் பொருளுண்காச் சேவலறி வதுவாகச்
செப்பலாகும்
விரித்தபுல னனுபவித்து மனுபவியா மனமதுவாய்
விளம்பலாகும்
புரித்தவுணர் வொளிகெஞ்ச முனைவற்றி னறிவதுவாய்ப்
புகலலாகும்
பரித்ததொழிற் செய்வினுக்கற் போலிருக்கு நிலையதுவாய்ப்
பகலலாகும்.

(இ-ன்) தெரித்தறியும்=எதிரிட்டறிகின்ற, பொருளுண்கா=சகத்தைப் பாராத, சேவலறியு=சேவசைதன்னியத்தை, அதுவாகச்செப்பலாகும்=அப்பிரமமாகச்சொல்லலாம், விரித்த=பரவிய, புலனனுபவித்தம்=விடயங்களை யனுபவித்தும், அனுபவியாமனம்=அனுபவியாதமனதை, அதுவாய் விளம்பலாகும்=அப்பிரமமாகச்சொல்லலாம், புரித்தவுணர்வு=உண்டான விடயஞானமும், ஒளி= (சூரியதி) ப்ராசுமும், கெஞ்சம்=மனமும், உலகு=திரிஸ்யமுமாயிவ, இவற்றின்=இவைகளின், அறிவு= (சர்வசாக்ஷியாகிய) ஹிவை, அதுவாய்ப் புகலலாகும்=அப்பிரமமாகச்சொல்லலாம், பருத்ததொழிற்செய்வினம்=மிருத்தகருமங்களைச் செய்தாலும், கற்போலிருக்குகிலை=மலைபோலிருக்கின்ற கிச்சயத்தை, அதுவாய்ப் பகலலாகும்=அப்பிரமமாகச் சொல்லலாம்—எ-து.

(இ-னா) எதிரிட்டறிகின்ற சகத்தைப்பாராத சேவசைதன்னியத்தை அப்பிரமமாகச் சொல்லலாம், பரவிய விடயங்களை யனுபவித்தும் அனுபவியாத மனதை அப்பிரமமாகச்சொல்லலாம், உண்டான விடயஞானமும் சூரியதிப்ராசுமும் மனமும் திரிஸ்யமுமாயிவ இவைகளின் சர்வசாக்ஷியாகியவறிவை அப்பிரமமாகச்சொல்லலாம், மிருத்த கருமங்களைச் செய்தாலும் மலைபோலிருக்கின்ற கிச்சயத்தை அப்பிரமமாகச்சொல்லலாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) திரிஸ்யமுவுடையின்றித் திருக்குநிருவுடையிற் சேவிக்கின்றசேவனம், விடயானுபவியின்றி யாத்மானுபவன யனுபவிக்கும்மனமும், திரிபுருக்குச்

சாக்ஷியானவறிவும், ஸ்வாஹுபலத்தினும் கன்மம் உச்சிச் செய்துஞ் செய்பரம்
விருககின்ற நிச்சயமும், பரமார்த்தஸ்வரூபமேயென்பதாம். (சஉ)

இதுவுமது.

முடிவுகன வஞ்ஞான மில்லாக் கெயிலதுவா

மும்மையாகி

யடர் தருளா தருளான னேபமெழுத் தொடுங்குமிட

மதுவேயாகுத்

திடவிசம்பன் றுயிருத்தும் விசம்பான நிலையதுவாஞ்

சித்தம்புத்தி

படர்மனம்போய்த் தாவரம்போற் பெருமுளறி வொப்பாமப்

பரமரூபம்.

(இ-ள்) முடிவு=அத்தமும், கனவு=சொற்பனமும், அஞ்ஞானம்=சட-
மும், இல்லா=இல்லாத, கீடுவில்=கீண்ட (யோக) நித்தியானது, அதவர்-
ம்=அவ்வஸ்துவாகும், மும்மையாகி=மூன்றாகி, அடர் தரும்=கொடுக்கிய, ஞா-
நரு=ஞாதாவும், ஞானம்=அறிவும், நேபம்=விடயமென்னும், மும்மையா-
கி=திரிபுடியானது, எழுத்தொடுக்கும்=உண்டாகியடங்கும், இடம்=ஸ்தா-
னமானது, அதுவேயாகும்=அவ்வஸ்துவேயாம், திடவிசம்பு=பூதாகாயம்,
அன்றாவிருத்தும்=அல்லாததாயிருத்தும், விசம்பானகிலை= (ஞான) உயமா-
னகிலைமையானது, அதுவாய்=அவ்வஸ்துவாகும், சித்தம்=சித்தமும், புத்தி-
=புத்தியும், படர்மனம்=விரிந்தமனமு (மாதியவிகைகள்), போய்=கீங்கி,
தாவரம்போல்=மரங்களைப்போல பெறம்=பெற்ற, உளறிவு=உள்ளுணர்-
வானது, அப்பரமரூபம்=அப்பிரமஸ்வரூபத்தை, ஒப்பாம்=ஒக்கும்—எ-று.

(இ-னா) அத்தமும், சொற்பனமும், சடமும், இல்லாத கீண்-
ட யோகநித்தியானது அவ்வஸ்துவாகும், மூன்றாகிகொடுக்கிய
ஞாதாவும், அறிவும் விடயமென்னும் திரிபுடியானது உண்டாகிய
டங்கும். ஸ்தானமானது அவ்வஸ்துவேயாம். பூதாகாயம் அல்லா-
ததாயிருத்தும் ஞானகூலமான கிலைமையானது அவ்வஸ்துவாகும்.
சித்தமும், புத்தியும், விரிந்தமனமுமாகிய விகைகள் கீங்கி மரங்க-
ளைப்போல பெற்ற உள்ளுணர்வானது அப்பிரமஸ்வரூபத்தை
ஒக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) அறிதலிலும், திரிபுகிலுதாரமும், ஞானகாசமும், அந்தக்கா
ணஞானயின்றி கழுத்தினுள்ளமுன்னதாவாவறியும் பிரமஞானத்துக் குவமா
னமாகச் சொன்னதாம். (சுந)

இதுவுமது.

அயனெனினால் சங்கரனுஞ் சதாசிவனு மித்திரனு
மருக்கண்ணனும்

வியனிலுப சாந்ததாம் வேலையினி லுபாதிபெலாம்
விட்டுக்கிட்டு

பயனில்சக மென்மின்ற பற்றுகன்று சின்மயமாம்
பாமரூபம்

முயர்விகற்ப மிலாவதவா பெய்குறிதை சிவமாகி
யொன்றாய்சிந்தும்.

(இ-ன்) அயனெனும்=பிரமாவோடும், மால்=விஷ்ணுவும், சங்கரனும்=
உருத்திரனும், சதாசிவனும்=சதாசிவனும், இத்திரனும்=தேவேந்திரனும், அ
ருக்கண்ணனும்=சூரியனுமாய் (பெயர்வர்கள்), உபசாந்ததாம்=உபசாந்தர்களாகி
ன்ற, வேலையினி=காலத்தில், வியனில்=மேன்மையில்லாத, உபாதிபெலா
ம்=உபாதிபெலியாவையும், விட்டுக்கிட்டு=விட்டுப்பட்டு, பயனில்=பிரயோசனமில்
லாத, சகமென்மின்ற=உலகமென்மின்ற, பற்றுகன்று=இச்சைவிட்டு, சின்
மயமாம்=ஞானமயமாகிய, பாமரூபம்=பிரமஸ்வரூபமானது, உயர்=மேலா
ன, விகற்பமிலாவதவாய்=நிர்விகற்பஸ்வரூபமாய், எங்குநிறை=எங்கும்
(பரிபூரணமாய்) நிறை (நிறுக்கின்ற), சிவமாகி=சிவஸ்வரூபமாய், ஒன்
றாய்சிந்தும்=அத்தவிதமாயிருக்கும்—எ-று.

(இ-னா) பிரமாவோடும், விஷ்ணுவும், உருத்திரனும், சதா
சிவனும், தேவேந்திரனும், சூரியனுமாய் வியர்கள் உபசாந்தர்க
ளாகின்றகாலத்தில் மேன்மையில்லாத உபாதிபெலியாவையும் விடு
பட்டுப் பிரயோசனமில்லாத உலகமென்மின்ற இச்சைவிட்டு ஞான
மயமாகிய பிரமஸ்வரூபமானது மேலான நிர்விகற்பஸ்வரூபமாய்
எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கின்ற சிவஸ்வரூபமாய் அத்து
விதமாயிருக்கும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சிவெவ்வா சகமென்னும் வாசனாநுபாயமே நிறுவிகற்பஞானமா
ன சிவஸ்வரூபமென்பதாம்.

ஞானவின்மகன் கதை முற்றிற்று.

ஆக கதை ௪ - கீது கவிதை ௨௩௩.

லீலைகதை.

அவதாரிகை.

மூத்தையிற் சயஞ்சைதன்னிய
 னுன பரமாத்மாவே சீகேஸ்வர சகமா
 கத்தோற்றப்பட்டாலும் அவையப்பிரமத்
 துக்குப் பின்னப்படாமையைக்காட்டி யச்சைதன்
 னிய வுல்லாசமாயுண்டான மனோமாயயின் பலவா
 ன தற்கடனா கடனாகாமர்த்தியங்களைப் பரா
 சமாயநிலித் தம்படாயையை கீவிர்த்திப்பிக்
 கும் பொருட்டு லீலைகதையைச் சொ
 ல் லு கெ ன் று ர்.

லீலைபதுமன் குணநிருபணம்.

இந்தப் பொருளை யு மறுத்தினைப் பாறுமாறோர்
 மூத்தக் கதைகேள் குணமுற்றிவி வேகமுற்றோன்
 விக்கைப் புயந்தோன் பதுமப்பெயர் வேந்தன்மண்மேற்
 சிந்தைக் கிவிதான் குணலீலையச் செம்மறேவி.

(இ-ள்) இந்தப்பொருள்=இவ்வருத்தத்தில், ஐயமறுத்தினைப்பாறுமாறு
 =சுத்தேகத்தீர்த்து=விஸ்வரத்தியதையும்பொருட்டு, ஓர்மூத்தக்கதைகேள்=
 ஒருபழமையானகதையை (பிரமாநீ) கேட்பாய், மண்மேல்=பூமியின்கண்,
 குணமுற்றி=(சத்துவ) குணமுதிர்ந்து, விவேகமுற்றோன்=விவேகம்பெந்
 தவன், விக்கைப்புயத்தோன்=விசயவட்கமி (உகிச்சென்ற) புயத்தையுடைய
 வன், பதுமப்பெயர்வேந்தன்=பதுமகாமத்தையுடைய வோரச (ஐனன்),
 அச்செம்மறேவி=அவ்வரசன்மனைவியானவன், சிந்தைக்கிவிதான்=(அவர்)
 மனதக்கிவிமையான, குணம்=குணத்தையுடைய, லீலை=லீலாகாமத்தையு
 டையவளாம்—எ-து.

(இ-னா) இவ்வருத்தத்தில் சுத்தேகத்தீர்த்து விஸ்வரத்தியடை
 யும்பொருட்டு ஒருபழமையான கதையை பிரமாநீ கேட்பாய்.
 பூமியின்கண் சத்துவகுணமுதிர்ந்து விவேகம்பெந்தவன், விசயவ
 ட்கமிவகிக்குன்ற புயத்தையுடையவன், பதுமகாமத்தையுடையவோ

ராசனுன். அவ்வரசன் மனையியானவன் அவர்மனதுக் கிளிமை
யான குணத்தையுடைய லீலைமத்தையுடையவனாம்—எ-ம்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

(3)

லீலைகிக்கு முபாயம்விசாரித்தல்.

அன்னுனிழப்போன் மனம்போலய லற்றவன்னு
ணன்னுயகன் மூப்பிறப்பின்று நற்காணையாதி
பெந்ராளுமொத்தின் புறவென்கொ ளுபாயமென்னத்
தொன்னுன்மறையோர்க் குகாத்தானவர் சொல்லுற்றார்.

(இ-ன்) அன்னுனிழம்=அவ்வரசனதுசாயப் (போலவும்) மனம்போல்
மனதைப்போலவும் அயலற்றவன்னுன்=பிரிவற்ற வந்தலீலையானவன், கன்
னுயகன்=கல்லணவன், மூப்பிறப்பின்று=சராமரணமில்லாமல், நற்காண
யாதி=தல்வெவ்வனமுள்ளவராய், எந்ராளுமொத்தின்புற=எப்போதும்
கூச்சுக்கி, என்னொ ளுபாயமென்ன=என்னவுபாயமென்று, தொன்னுன்
மறையோர்க்கு=பழமையான சதுர்வேதப் பிராமணர்களுக்கு, உகாத்தான்=
சொன்னான், அவர்கள்கொல்லத்தொடங்கினார்கள்.

(இ-கா) அவ்வரசனது சாயப்போலவும், மனதைப்போல
வும், பிரிவற்ற வந்த லீலையானவன் கல்லணவன் சராமரணமில்
லாமல் கல்ல வெவ்வனமுள்ளவராய் எப்போதும் கூச்சுக்கிக்கு எ
ன்னவுபாயமென்று பழமையான சதுர்வேதப் பிராமணர்களுக்கு
சொன்னான், அவர்கள்கொல்லத்தொடங்கினார்கள்—என்பதாம்.

(ப-ம்) எப்போதும் அழிவற்றவதிலேயும் பிரிவற்ற வந்தத்தைய
பலிக்குமுத்திய விசாரித்ததென்பார், மூப்பிறப்பின்று நற்காணையாதி பெ
ந்ராளுமொத்தின்புறவென்கொ ளுபாய மென்னவென்றார். (இ-ம்) சத்தையி
ட்டுவீக்காத சக்தைவிரும்பினதாம்.

(2)

லீலைகித்தித்தல்.

செபமுந் தவமுமுத லியாகவயுஞ் சித்தில்கும்
புலனங்கறிந் பொன்றுதல் போக்கரிதி யார்க்குமென்ன
விவன்சிந்தை செய்வா ளிறைவற்குமுன் யாமிறந்தாந்
கவலொன்றதத் தற்பதவாழ்வுகை கூடலாகும்.

(இ-ள்) செபமூத்தவரும்=செபங்களுத்தபகனும், முதலியாவையும்=முதலியவனைத்தும், சித்திகள்கும்=சித்தியைக்கொடுக்கும், புலன்களில்=உலகங்களில், பொன் துதல்=மரித்தலை, இயார்க்கும்=இயாவருக்கும், போக்கரிது=கீழ்க்கட்டாது, என்ன=என் (நத்தணர்கன்) சொல்ல, இவன்சித்தெய்வான்=இத்த லீலைசித்திப்பான், இறைவற்குமுன்=(ஃமது) ஃயக (ஃரிதத்தற்கு) முன்பு, யாமிநத்தல்=ஃமரித்தால், கவலொன்றம்=(ஃமம்) கோர்கருத்தமுமின்றி, தற்பதவாழ்வு=கிர்வானகம்வானது, கைகட்டலாகும்=கிடைக்கும்—எ-று.

(இ-ஊ) செபங்களுத் தபகனும் முதலியவனைத்தும் சித்தியைக்கொடுக்கும், உலகங்களில் மரித்தலை இயாவருக்கும் கீழ்க்கட்டாது என் நத்தணர்கன்சொல்ல இத்தலீலை சித்திப்பான். ஃமதுஃயக ஃரிதத்தற்குமுன்பு ஃமரித்தால் ஃமக்கோர் வருத்தமுமின்றி கிர்வானகம்வானது கிடைக்கும்—என்பதாம்.

(ப-ம்) மூவர்முதலிய சித்தர்களு முழுவனைப்பாரென்பார், பொன் துதல்போக்கரிதுபார்க்குமென்றம் சத்திகள்கித்த சத்தருமென்பார், இறைவற்குமுன் யாமிநத்தல் தற்பதவாழ்வு கைகட்டலாகுமென்றக்கறிஞர். (ஃ)

இது வுமது.

இறைவன் முதற்சாதி லச்சிவனை யிந்தலீட்டி
லுறையும் படிசெய் ததுவென்னையு வந்துகாண்க
கிறையின்ப மெய்திரிபுப் பேணிது கேருமாறு
மறைதந்த வாணிபத மேத்துவன் வாழ்த்தியன்றே.

(இ-ள்) இறைவன்முதற்சாதி=(ஃனது) ஃயகன் முன்னேயிறத்தால், அச்சிவனை=அச்சிவாத்தமாவை, இத்தலீட்டிதுறையும்படிசெய்து=இப்புவியில்வசிக்கும்படிசெய்து, அது=அச்சிவன், என்னையுவந்துகாண்க=என்னைச்சத்தோஷித்தப்பார்க்க, கிறையின்பம்=பூரணசத்ததை, எய்திரிபுப்பேன்=அடைந்திருப்பேன், இதுகேருமாறு = இச்சிவனாகும்பொருட்டு, மறைதந்தவாணிபதம் = வேதார்த்தங்களைப்போதித்த சால்வதியினது பாதங்களை, வாழ்த்தி=ததித்த, சத்தவன்=தோத்திரஞ்செய்யவேன்—எ-று.

(இ-ஊ) எனதுஃயகன் முன்னேயிறத்தால் அச்சிவாத்தமாவை இம்மனையில் வசிகளும்படிசெய்து அச்சிவன் என்னைச் சத்தோஷித்துப்பார்க்க பூரணசத்ததை அடைந்திருப்பேன் இச்சிவனாகும்பொ

ருட்டு வேதார்த்தங்களைப்போதித்த சாஸ்வதியினது பாதங்களைது
கித்து தோத்திரஞ்செய்வேன்—என்பதாம்.

(இ-உ-ம்) சத்தைவிட்டுக்கொடுத்த யாசுர்தமாதலா லைந்தப்பிரி
வந்திருக்கும் புத்தியைக்கருதினதாம். (ச)

சாஸ்வதியை மூர்த்தியாகக்கொண்போகித்தல்.

மன்னம் குறையாது கன்மந்திரம் கற்பம்வல்லோர்
சொன்னத்தி னின்று கார்ப்புகார் புகைபண்ணி
யன்னத்தை காணுன் னுக்கோர்பக லற்பமாயுண்
டின்னிட்டை யாலமதி பத்துகடந்த வெல்லை.

(இ-ம்) மன்னக்குறையாது=தன்னாசனுக்குச் சொல்லாமல், கன்மத்
திரம்=கன்மந்திரங்களிலும், கற்பம்=கல்சகஸ்திரங்களிலும், கல்லோர்-
வல்லமை (புடையபெரி) யோர்கள், சொன்னத்தினின்று=அனுக்கிரகஞ்செ
ய்த மார்த்தத்தினின்று, கார்=தேவனாயும், புகார்=பிராமணனாயும், புகை
பண்ணி=ஆராதித்து, அன்னத்தை=அசனத்தை, காணுன் னுக்கு=(திரிரா
த்திரிகீக்ய)காண்காந்தினத்தில், ஒர்பகல்=ஒர்போது, அற்பமாயுண்டு=கொ
ஞ்சுகாப்பிடுத்து, இன்னிட்டையால்=இனிதானநிஷ்டையினால், மதிபத்து
கடந்த=பத்துமாதஞ்செய்த, என்னை=காலத்தில்—எ-து.

(இ-கா) தன்னாசனுக்குச் சொல்லாமல் கல்ல மந்திரங்களி
லும் கல்சகஸ்திரங்களிலும் வல்லமையுடைய பெரியோர்கள் அ
னுக்கிரகஞ்செய்த மார்த்தத்தினின்று தேவனாயும், பிராமணனா
யும், ஆராதித்து அசனத்தை திரிராத்திரிகீக்ய காண்காந்தினத்
தில் ஒர்போது கொஞ்சமாகப்பிடுத்து இனிதான நிஷ்டையினால்
பத்துமாதஞ் செய்காலத்தில்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

(ச)

ப்ரசன்னமான வுபாசனமூர்த்தியைத் துதிசெய்தல்.

வானுர்மதி போனிறவாணி மகிழ்ந்துதோன்றி
கீவடிய தென்னெனகீள்பவ மாடுகொப்புக்
கானுவமுதக் கதிரோயகத் துன்பமென்னும்
பாசனகற்றுக் கதிரோயெனப் பாதமேத்தி.

(இ-ள்) வானுர்மதிபோல் = ஆகாயத்திற்குள்ளுந்நிய பூர்ணசந்திரனைப் போல, சிறுவாணி = சிறுத்தையுடைய சரஸ்வதியானவள், மகிழ்ந்துதோன்றி = சந்தோஷித்துப் ப்ரத்யக்ஷமாய், நீ கையெடுத்துநனை = (லீலையே) நீ விரும்பிய காரியம் மென்னவென்று கேட்க, நீண்டசுகநாமாய், செருப்புக்கு = அக்கினிக்கு, ஆன = நீக்காத, அமுதக்கிரமே = சந்திரனானமே, அந்த அப்பெண்ணும் = மனோதுக்கமென்கின்ற, பரானகற்றம் = இருட்டடைநீக்குகின்ற, கதிரேயென = சூரியப்ரகாசமேயென்று, பாதமேத்தி = பதந்தைத் துதித்த — ஏ-று.

(இ-றா) ஆகாயத்திற்குள்ளுந்நிய பூர்ணசந்திரனைப்போல சிறுத்தையுடைய சரஸ்வதியானவள் சந்தோஷித்துப் ப்ரத்யக்ஷமாய்லீலையே நீ விரும்பியகாரிய மென்னவென்றுகேட்க, நீண்டசுகநாமாய் அக்கினிக்குநீக்காத சந்திரனானமே மனோதுக்கமென்கின்ற இருட்டடைநீக்குகின்ற சூரியப்ரகாசமேயென்று பதந்தைத்துதித்து.

(இ-ம்) வெளிப்படல்.

(சு)

தேவியனுக்கிரகித்தல்.

என்னுயகன்றுஞ் சிவச்சீவனிய் வில்லினிற்க
முன்னுயவுண்ணி நினைபோதிலென் முன்புதோன்ற
வன்னுயவரங்க விரண்டுமளித்தி யென்ன
கன்னுமகளன் பொடுகல்கி கயந்துபோனான்.

(இ-ள்) என்னுயகன்றுஞ்சில் = என் கணவனிறக்கில், அச்சீவன் = அந்தச் சீவன், இவ்வில்லினிற்க = இவ்விட்டிலிருக்கவும், முன்னுய = ப்ரத்யக்ஷமாகும் படி, உண்ணிநினைபோதில் = உண்ணிநனைக்குஞ்சமயத்தில், என்முன்புதோன்ற = என்முன்னே ப்ரத்யக்ஷமாகவும், அன்னுய = அப்படியான, வரங்களிர் ண்டும் = இரண்டுவரங்களையும், அளித்தியென்ன = அனுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று (லீலைகேட்க), கன்னுமகள் = கல்லசரஸ்வதியானவள், அன்பொடுகல்கி = கிருபையுடனுக்கிரகித்து, கயந்துபோனான் = சுமாயெழுந்தருளினான்.

(இ-றா) என் கணவனிறக்கில் அந்தச்சீவன் இவ்விட்டிலிருக்கவும், ப்ரத்யக்ஷமாகும்படி உண்ணி நினைக்குஞ்சமயத்தில் என்முன்னே ப்ரத்யக்ஷமாகவும், அப்படியான இரண்டுவரங்களையும் அனுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று லீலைகேட்க கல்லசரஸ்வதியானவள் கிருபையுடனுக்கிரகித்து சுமாயெழுந்தருளினான் — எப்பதாம்.

(ப-ம்) சந்தன் பேதாவத்தைப் பிரியிலும் அபேதாவத்தைப் பிரியக் கூடாததென்பார், என்னுபகன் தருசி வசுவேனியிலில்லி நிதவென்றார்.

(இ-ம்) விரும்பினவண்ணமடையும் வாததைப்பெற்றதாம்.

(அ)

காலசக்கரத்தினு லாயுணிங்குதல்

பக்கத்தொடு திங்களுதும் பருவங்க டேர்க்காத்
 றொக்கிச்செறி காளதிற் கூம்புதொடர்த்த வாண்ம
 புக்குற்றதோ சச்சிமைப் போததினா பிராதி
 மிக்குத்திரி காலவன்மேர் வினாத்தோட லோமம்.

(இ-ன்) பக்கத்தொடு=பக்தத்துடன், திங்கன்=மாதமும், உதும்பருவங்கள் = பொருத்தினவிருதுக்களு (மாதிய), தோக்கால் = வண்டிக்களும், தொக்கிச்செறி=கூடுகெருங்கிய, காளதிற்கும்பு=தினங்களாகிய மேற்பரப்பு களும், தொடர்த்தவாண்டு=சேர்த்தவருடமாகிய, புக்குற்றதோசச்ச=புக்குற்தவொப்பற்றவச்சம், இடைப்போது=கணப்போதாகிய, அதனுபி=அதனடியும், ஆதி=முதலான (விவையையுடைய), மிக்குத்திரி=மிக்குக்குழலுகின்ற, காலவன்மேர்=காலசக்கரமானது, வினாத்தோடலோமம்=வேகமாகச் செல்லவும்—எ-து.

(இ-னா) பக்தத்துடன் மாதமும் பொருத்தின விருதுக்களு மாகிய வண்டிக்களும் கூடுகெருங்கிய தினங்களாகிய மேற்பரப்பு களும் சேர்த்தவருடமாகிய புக்குற்தவொப்பற்றவச்சம் கணப்போதாகிய அதனடியும் முதலான விவையையுடைய மிகவுஞ் சுழலுகின்ற காலசக்கரமானது வேகமாகச்செல்லவும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படல்.

(அ)

சந்தன்பிரிந்த விசனத்தைத் தேவிமாற்றாதல்.

இன்பக் களாயற் திடலிலே யிருந்தவெல்லே
 யன்பன் சிலராளி ரேந்தன வல்லமன்னு
 மன்பற் கூகிம்வெம்மை பொறுதுயிர் துஞ்சுமுன்னே
 முன்பின் நி விண்ணின்று சொன்மாதவண் மோகூமார்தி.

(இ-ன்) இன்பம் = ஆனந்தமானது, களாயற்றிட = எல்லையற்றம்படி, விவையிருந்தவெல்லே=விவையானவவிருத்தகாலத்திற், அன்டன்=(தனது) கா

யகன், சிலகாலில்—சிறிதுதனத்தில், இறந்தனன்—மரணமடைந்தான், தன்
னமன்னுள்—ஒதிமத்துக்கொப்பான (லீலையான) வன், துன்பஞ்சரிம்—சோ
(காக்கினி) யெரிக்கின்ற, வெண்மைபொருது—வெப்பம்பொறுக்கமாட்டாமல்,
உயிர்தஞ்சுமுன்னே—சேவன் பிரிவதற்கு முன்னமே, மூன்பின்றி—பாதயகைப்
படாமல், விண்ணின்று—ஆகாயத்தினின்றும்வெண்ணி, சொன்மாது—சரஸ்
வதியானவன், இவண்மோகமாற்றி—இந்த லீலையின்மோகத்தைக்கெடுத்து.

(இ-னா) ஆனந்தமானது எல்லையற்றம்படி லீலையானவனிரு
ந்தகாலத்தில் தனது நாயகன் சிறிதுதனத்தில் மரணமடைந்தான்.
ஒதிமத்துக்கொப்பான லீலையானவன் சோகாக்கினி யெரிக்கின்ற
வெப்பம் பொறுக்கமாட்டாமல் சேவன் பிரிவதற்கு முன்னமே பாத்
யகைப்படாமல் ஆகாயத்தி னின்றிவெண்ணி சரஸ்வதியானவன்
இந்த லீலையின் மோகத்தைக்கெடுத்து—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

(க)

சத்தன் பிரிந்தவிடத்தும்
பிரியாதிருக்கு முத்தியுரைத்தல்.

மாய்வுற்ற வேந்தை மலரான்மறைவித்து வைப்பா
யேய்வுற்ற பூவுலருமெய் யழியாது சேவன்
பாய்வுற்ற கலாது பொன்மண்டபம் பற்றிசிற்குக்
தோய்வுற்ற நிவன்றோன் வினாவிறுயர் தீநிதியென்றான்.

(இ-ள்) மாய்வுற்றவேந்தை—மரணமடைந்தவரனை, மலரால்=புட்ப
ங்களினால், மறைவித்துவைப்பாய்—மூடிவைப்பாய், ஏய்வுற்ற—பொருத்திய,
பூவுலரும்=புட்பங்கள்வாரும், மெய்யழியாது—சீரங்கெடாது, சேவன்பாய்
வுற்றகலாது—சேவன்கலாமல், பொன்மண்டபம்—சொன்னமயமானவந்தப்
புரத்தை, பற்றிசிற்கும்=அடைந்திருக்கும், இவன்றோன்=இவ்வரசனதுபு
த்தை, தோய்வுற்றது—பொருத்தி, வினாவில்—சீக்கிரத்தில், துயர்நீநிதியென்
றான்=துக்கத்தீரக்கடவாயென் (நருனிச்சரஸ்வதிமறைந்த) னன்—எ-து.

(இ-னா) மரணமடைந்தவரசனை புட்பங்களினால் மூடிவைப்
பாய், பொருத்திய புட்பங்கள்வாரும் சீரங்கெடாது சேவன்கலாமல்
சொன்னமயமான வந்தப்புரத்தை அடைந்திருக்கும் இவ்வரசனது
புயத்தைப்பொருத்தி சீக்கிரத்தில் துக்கத்தீரக்கடவாயென் நருனிச்
சரஸ்வதி மறைந்தனன்—என்பதாம்.

(ப-ம்) விசேடஞானசீக்கினுஞ் சாமான்யஞானசீக்காதென்பார், சேவன் பாய்வுற்றகலாதென்றும் அவ்விசேடஞானத்தோடுக்கூடிய சத்தைவினாவிற்குடிச் சுகிப்பாயென்பார், தேய்வுற்றிவன்றோன் வினாவிற்குயர்தீர்த் தெய்வங்குறிஞர். (இ-ம்) பிரித்தவிடத்தும் பிரியாதிருக்கு நிலையைப் பெற்றதாம். (வி)

விசேடத்தோடுஞ் சேர்த்திருக்க விரும்புதல்.

வாடாவ சரீரிதன் சொற்படி மண்ணைவைத்தா
ளோடாத வாலியுடை யானுளத் துன்னவாணி
கீடாது வந்தாளென தன்பனை நீக்கிவாழ்தல்
கூடாதவன் சேர்வுழி கூட்டுதெய்வலை யென்றான்.

(இ-ன்) வாடா=கெடாத, அசரீரிதன்=அழர்த்தமான சரஸ்வதியின், சொற்படி=வசனப்படிக்கு, மண்ணைவைத்தான்=அரசனைப் பூவினும்மறைத்து வைத்தான், ஓடாதவாலியுடையான்=பிரியாதவுயிரையுடைய லீலையானவன், வந்ததுன்ன=உள்ளத்தின்கண்ணித்திக்க, கீடாதுவந்தான்=செக்கிரத்தில் வந்தவளாகிய, வானி=சரஸ்வதியை (கோக்கி), எனதன்பனை=எனதுகாயகனை, நீக்கிவாழ்தல்கூடாது = பிரித்துவாழ்வதகூடாது, அவன்சேர்வுழி=அவர்சேர்த்தவிடத்தில், வல்லுக்கட்டுதி=செக்கிரத்திற்சேர்ப்பாய், என்னுன்=என்றுலீலையெனனான்—ஏ-து.

(இ-கா) கெடாத அழர்த்தமான சரஸ்வதியின் வசனப்படிக்கு அரசனைப் பூவினும்மறைத்து வைத்தான் பிரியாத வுயிரையுடைய லீலையானவன் உள்ளத்தின்கண்ணித்திக்க செக்கிரத்தில் வந்தவளாகிய சரஸ்வதியைகோக்கி எனது காயகனை பிரிந்துவாழ்வது கூடாது அவர் சேர்த்தவிடத்தில் செக்கிரத்திற் சேர்ப்பாயென்று லீலை சொன்னான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படல்.

(விச)

விரும்பினதடையத் தேவிமத்தியகதஞானத்தை
யுபதேசித்தல்.

மனவான மும்வானமும்மாசறு ஞானவானு
மெனவான மூன்றின் முதல்வான மிரண்டுமின்றி

கனஞான வாசனய்துதல் கண்டதை விட்டுப்போத
கனவா யயலொன்றை யுற்றானடு ஞானவானும்.

(இ-ள்) மனவானமும் = மனாகாயமும், வானமும் = பூதாகாயமும், மா
சுறஞானவானும் = கனங்கமந்தஞானாகாயமும், எனவானமன்றில் = என்
ன்றமன்றாகாயத்தில், முதல்வானமிரண்டிமின்றி = முத்தினவிரண்டாகாய
முயில்லாமலிருக்கின்ற, கனஞானவான் = மகத்தானசிதாகாயமானது, கண்
டதை = காணப்பட்ட (வொரு) வஸ்துவில், எய்ததல்விட்டு = அடைதலை
விட்டு, போதானவாய் = பிடிவுத்தெளிவாக, அபலொன்றையுற்றால் = பக்கத்தி
(லிருக்கின்ற) வொருவஸ்துவையடைந்தால், (அப்போது) கடுஞானவானும் =
மத்தியகதமான சிதாகாயமாய்—எ-று.

(இ-னா) மனாகாயமும் பூதாகாயமும் கனங்கமந்த ஞானாகாய
மும் என்கின்ற மூன்றாகாயத்தில் முத்தின விரண்டாகாயமுயில்லா
மலிருக்கின்ற மகத்தான சிதாகாயமானது காணப்பட்ட வொருவஸ்
துவில் அடைதலைவிட்டு மிகவுந் தெளிவாக பக்கத்திலிருக்கின்ற
வொருவஸ்துவையடைந்தால் அப்போது மத்தியகதமான சிதா
காயமாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சத்தனது பேதஞானமறிவித்தற் கபேதஞானத்தைப் போதித்த
தாம். (விஉ)

மத்தியகதஞானம்விளங்கு முத்தியுணர்த்தல்.

சங்கற்ப சாலந்தவிர்த்தா லுபசாந்த மாகித்
துங்கப்புவி யாவையுமா கியசேதி தோன்ற
மிங்கற்பமும் காண்பன வில்லைவெறும் பொய்யென்ற
லங்கப்பொழு தவ்விவா லதுசேர்த லாகும்.

(இ-ள்) சங்கற்பசாலம் = சங்கற்பசமூகங்கள், தவிர்த்தால் = ஒழிந்தால்,
உபசாந்தமாகி = சந்தமாகவும், துங்கம் = பரிசுத்தமாகவும், புவி யாவையுமா
கிய = சங்களைநீத்துமாகவும் (வினாக்குவ) தாகிய, சேதிதோன்றும் = சித்
ப்ரகாசமுதயமாய், இங்கு = இவ்விடத்தில், அற்பமும் = எவ்வளவும், காண்
பனவில்லை = திரிபங்களில்லை, வெறும் பொய்யென்றால் = தத்தியத்தபாவமெ
ன்றறிந்தால், அப்பொழுது = அச்சமயத்தில், அவ்விவால் = அந்தஞானத்தி
னால், அதுசேர்தலாகும் = அச்சிதாகாயத்தை யடையலாய்—எ-று.

(இ-நா) சங்கற்ப சமுதங்கள் ஒழிந்தால் சாந்தமாகவும் பரிசுத்தமாகவும் சகங்களைத் துமாகவும் வினங்குவதாகிய சிறப்பாகச் சமுதயமாம், இவ்விடத்தில் எவ்வளவும் திரிசங்கங்களில்லை அத்தியந்தபாவமென்றறிந்தால் அச்சமயத்தில் அந்தஞானத்தினால் அச்சிதாபயத்தை யடையலாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பேதபாவச்சிச் சர்வம் பிரமமயமாய் வினங்கும் ஸ்வயம்பாகாசமாவின் சங்கற்பகிறவேறு மென்பதாம். (மசு)

நிஷ்டைகூடல்.

கம்மா ஸதுசேர் கௌகாமக ணஸ்தி யேக
விம்மாது விகற்ப மிறந்த சமாதி யெய்தித்
தம்மா லுறைகூட கல்புள்ளெனத் தாவு செஞ்ச
மைம்மா லுறுகூட் டினைமாற் றின ளக்கினத்தில்.

(இ-ள்) கம்மா=கமது (கிருபை) யினால், அதுசேர்க்கை=அச்சிதாபயத்தை யடையக்கூடவென்று, காமகணங்கியேக=சரஸ்வதியனுக்கிரகித்துச்செல்ல, இம்மாத=பின்) பித்தலையானவன், விகற்பமிறந்தசமாதி யெய்தி=சீர்விகற்பசமாதியையடைத்து, தம்மா லுறை=தங்கனால்கொக்கும், கூடகல்புள்ளென = கூட்டைவிட்டுநீங்கிய பறவைகளைப்போல, தாவுசெஞ்சம்=அவாகுகின்ற மனமானது மைம்மா லுறு=எனக்கமும்விருப்பமுமுள்ள, கூட்டினை=சரீரத்தை, அக்கணத்தில்=அந்தக்ஷணத்தில், மாற்றினன்=நீக்கினான்—எ-று.

(இ-நா) கமது கிருபையினால் அச்சிதாபயத்தை யடையக்கூடவென்று சரஸ்வதியனுக்கிரகித்துச்செல்ல பின்பித்த லையானவன் சீர்விகற்பசமாதியையடைந்து தங்கனால்கொக்கும் கூட்டை விட்டுநீங்கிய பறவைகளைப்போல அவாகுகின்ற மனமானது களங்கமும் விருப்பமுமுள்ள சரீரத்தை அந்தக்ஷணத்தில் நீக்கினான் என்பதாம்.

(இ-ம்) தேவியனுக்கிரகத்தினு விட்டைகூடி சமான்ய ஞானத்தினின்றும் விசேடஞானம் வெளிப்பட்டதாம். (மசு)

சத்தன் பேதபாவஞ்ருபத்தைத் தரிசித்தல்.

மங்காத ஞானவிக்ரம் பூடொரு மாகக்க்கே
வெங்கா தலனெட் றுரண்டான் னேனினானிச்
சங்கா தனமேற் செறிவேந் தருஞ்சேனை காலும்
பொங்கா தாமா தரும்போற்ற விருத்த லோடும்.

(இ-ள்) மங்காத = கெடாத, ஞானவிக்ரம் = ஞானாகாயமத்தியில், ஒருமாகக்க்கு = ஒருபெரிதான பட்டணத்துக்கு, வெங்காதலன் = விரும்ப முள்ளபுருடானவன், எட்டாரண்டான் = பதினாறுவயதுள்ள வீர முள்ளவரசு) ஞாய, சங்காதனமேல் = அரியணையின்மேல், செறிவேந்தரும் = கெடுக்கியவரசர்களும், சேனைகளும் = காஞ்சுபடைகளும், பொங்காதாமாதரும் = மிகுந்தவாசையையுடைய ஸ்திரீகளும், போற்ற = புகழும்படி, இருத்தலோடும் = வீற்றிருக்கவும்—எ-று.

(இ-றா) கெடாத ஞானாகாயமத்தியில் ஒரு பெரிதானபட்டணத்துக்கு விரும்பமுள்ளபுருடானவன் பதினாறுவயதுள்ள வீர முள்ளவரசனாய் அரியணையின்மேல் கெடுக்கியவரசர்களும் காஞ்சுபடைகளும் மிகுந்த வாசையையுடைய ஸ்திரீகளும் புகழும்படி வீற்றிருக்கவும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

(10)

தரிசித்துமீண்டு தேவியைச் சிந்தித்தல்—வேறு.

தன்னுயிர்கேற் வளையத்த லீலைகோக்கிச்
சபைபுகுத்தான் மிகவியத்தாட் சபையைச் சூழ்த
மன்னவரு முனிவாரு மறைவல்லோரு
மன்னவரு ஶர்ப்படையு மற்றனோரு
கன்னிலமும் குன்றுகளு முருகாடு
கதித்திரனும் பல்பொருளு கண்ணிபேர்க்கி
மின்னையான் மீண்டுதன டிடத்தின்மேலி
வெண்ணிறவா னியைகிளைத்தான் விரும்பினோடும்.

(இ-ன்) தன்னுயிர்கேடுகளை—தனது பிராணாயாமகளை, அந்த லீலைகளைக் கி—அந்த லீலையானவன்பார்த்து, சபைபுகுந்தான் = (அவனிருக்குஞ்) சபையையடைந்தான், மிகவுமதிசயித்தான், சபையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற மேற்குவாயிலரசர்களும், சபையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற முனிஸ்வர்களும், மன்னவரும் = (மேற்குவாயில்) லரசர்களும், முனிவரும் = (கீழ்வாயில்) முனிஸ்வர்களும், மறைவல்லோரும் = வேதங்களில் வல்லமையுடைய பிராமணர்களும், மங்கையரும் = (தெனவாயில்) ஸ்திரீகளும், காற்படைபும் = (உத்தரவாயில்) சதுரங்கசேனையும், மந்துளோரும் = ஏனையோரும், கன்னிகையும் = உல்லபியும், குன்றுகளும் = மலைகளும், ஊரும் = நகரங்களும், காடும் = காடுகளும், சித்திரமும் = திசைகளும், பலபொருளும் = பலவஸ்துக்களுமாயிய விகைகளை போய்ப்பார்த்து, மின்னனையான் = மின்னற்கொடிக்கொப்பாயிய லீலையானவன், மீண்டு=திரும்பி, தனதிடத்தின்மேலி=தனத்தப்பூர்த்திலுள்ள (சரீரத்திற்) புகுந்து, வெண்ணிரவானியை = வெண்ணிரத்தை யுடைய சரஸ்வதியை, விரும்பினோடும் = பிரியத்தோடும், கிளைத்தான் = சித்தித்தான்—எ-று.

(இ-கா) தனது பிராணாயாமகளை அந்த லீலையானவன் பார்த்து அவனிருக்குஞ் சபையையடைந்தான், மிகவுமதிசயித்தான், சபையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற மேற்குவாயிலரசர்களும் கீழ்வாயில் முனிஸ்வர்களும் வேதங்களில் வல்லமையுடைய பிராமணர்களும் தெனவாயில் ஸ்திரீகளும் உத்தரவாயில் சதுரங்கசேனையும் ஏனையோரும் உல்லபியும் மலைகளும் நகரங்களும் காடிகளும் சித்சமுடமும் பலவஸ்துக்களுமாயிய விகைகளை போய்ப்பார்த்து மின்னற்கொடிக்கொப்பாயிய லீலையானவன் திரும்பி தனத்தப்பூர்த்திலுள்ள சரீரத்திற்புகுந்து வெண்ணிரத்தை யுடைய சரஸ்வதியை பிரியத்தோடும் சித்தித்தான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

(மக)

சீவன் மரித்த விடத்திருக்க
மறுபிறப்புற்ற தியாதெனின்.

வந்துயரா தனத்திருத்த வானிதன்னை
வணங்கியென தன்பனுக்கு மரித்தபின்பு
பத்தமுது மயக்கமே வதவாய்க்கிதப்ப
பகழயபடி. பிறப்புற்ற படியிதென்ன

விந்தவுலகுமயக்கம் போகச்சொல்வா
யெனலீலைகேட்டலுமே யிறைவிசொல்வா
ஞாந்துகிருட்டியின்முன்பு மயக்கமட்டே
வுருவாயிச் சிருட்டியே ஹதித்ததாகும்.

(இ-ள்) வந்து=பரத்யக்ஷமாய், உயராதனத்திருத்த=மேலான (சிங்) காசனத்தெழுந்தருளிய, வானிதன்னை=சரஸ்வதியை, உணங்கி=நமஸ்கரித்து, எனதன்பனுக்கு=எனதுராயகனுக்கு, மரித்தபின்பு=இறந்தபின் (வித்திரிஸ்யமான சர்க்கத்தைக்காட்டிலும்), பழையபடி=மூன்போலவே, பத்தமுமயக்கமேவடிவாய்=பத்தமுள்ள பிரமாத்மகமாயும், கித்கும் = (உழர்த்தமாகிய) மிருக்கின்ற, பிறப்பு=(வேறு) சர்க்கயானது, உத்தரபடித்தென்ன = உண்டான பிரகாசமிப்படிப்பட்டதென்று, இத்தவுலகுமயக்கம்= இச்சர்க்கத்தினுடைய சத்தியத்துவபிரமை, போக=நீங்கும்பொருட்டு, சொல்வாயென=அருள்வாயெனது=லீலைகேட்டலும்=லீலைகேட்கவும், இறைவி சொல்வான்=சரஸ்வதியுரைப்பான், உத்தரிட்டியின்முன்பு = முன்னுயர்வான (பிராமண) சிருட்டியின், மயக்கமட்டே=(அரசு)பிராந்தியினளவே, உருவாம் = (பதுமனென்னும்) வடிவமான, இச்சிருட்டி=இத்தச்சிருட்டியானது, வேறுதித்ததாகும்=வேறுத்தோற்றினதாகும்—எ-று.

(இ-னா) பரத்யக்ஷமாய் மேலான சிக்காசனத்தெழுந்தருளிய சரஸ்வதியை நமஸ்கரித்து எனது ராயகனுக்கு இறந்தபின் வித்திரிஸ்யமான சர்க்கத்தைக் காட்டிலும் மூன்போலவே பத்தமுள்ள பிரமாத்மகமாயும் அமூர்த்தமாகிய மிருக்கின்ற வேறு சர்க்கமானது உண்டான பிரகாசமிப்படிப்பட்டதென்று இச்சர்க்கத்தினுடைய சத்தியத்துவபிரமை நீங்கும்பொருட்டு அருள்வாயெனது லீலைகேட்கவும் சரஸ்வதியுரைப்பான், முன்னுயர்வான பிராமண சிருட்டியின் அரசுபிராந்தியினளவே பதுமனென்னும் வடிவமான இத்தச் சிருட்டியானது வேறுகத்தோற்றினதாகும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) அபேதஞான மிருத்தவிடத்திருக்க பேதஞானமான முன்சிருட்டியின் மனோமயக்கமே விச்சிருட்டியாகி, இச்சிருட்டியின் மனோமயக்கமே மேன்சிருட்டியானதையறிவித்ததாம். (வெ)

முன்சிருட்டியை யறிவிக்கத் தொடங்கல்.

அப்படியே யுண்கணவம் கிரண்டாஞ்சனம்
மாயினதா லீதுரைப்ப வறித்துகேட்பாய்

மைப்படி விலாவிமல ஞானவிண்ணின்
மற்றொருபான் மாயாமன் டபிமென் தண்டாஞ்
செப்பரிய விகம்பென்னு மபூசப்பிசீத
நிதாயாலே மறைத்திருக்குஞ் செம்பொற்குன்றாக்
கப்புறப்பொற் றானிலுறை யுண்பாலர்
காரிகையா றொணும்பொறிகள் கலந்துகிற்கும்.

(இ-ள்) தப்படியே=தவ்வண்ணமே, உண்டாவதற்கு=உனதாயதற்கு
ஈது, இரண்டாவதென்மம்=இரண்டாவதான கிரேதசெகம், ஆவின்து=
உண்டாயிற்று, ஈதவைப்பகறித்து=இதனது (வரன்முறைநாயக்) சொல்லத்
தெரித்துக்கொண்டு, சேட்டாய்=(சங்கையுண்டானது) சேன், மைப்படியிலா-
கனக்கமற்ற, விமலஞானவிண்ணின்=விமலநாயவசிதாசாயத்தின், ஒருபா-
ல்=ஒப்பக்கத்தில், மாயாமண்டபம்=மாயாமண்டபமானது, ஒன் தண்டாய்-
ஒன் தண்டாயிருக்கின்றது, செப்பரிய=சொல்லுதற்கரிய, விகம்பென்னும=
ஆகாயமென்கின்ற, மபூசப்பிசீத்திராயால்=மயிலிறகின்றிவாவினால், மறை-
த்திருக்கும்=மூடியிருக்கும், செம்பொற்குன்றும்=மகமேருவாயிய, கப்புற-
புறிகையுடைய, பொற் றானிலுறை = சொன்னஸ்தம்பத்தில் வசிக்கின்ற,
உலகபாலர்=(இந்திரன்முதலிய) வுலகபாலர்களுடைய, காரிகையாறொணும்-
(இந்திரானிமுதலிய) ஸ்திரீகளென்னும், பொறிகள்=சித்திரப்பதுமைகள்,
கலந்துகிற்கும்=பதித்திருக்கும்—எ-று.

(இ-ள்) அவ்வண்ணமே உனது காயகனுக்கு இரண்டாவ-
தான கிரேசகம் உண்டாயிற்று இதனது வரன்முறைநாயக் சொ-
ல்லத் தெரித்துக்கொண்டு சங்கையுண்டானதுசேன், கனக்கமற்றநின்
மலமாய் சிதாசாயத்தில் ஒப்பக்கத்தில் மாயாமண்டபமானது ஒன்
தண்டாயிருக்கின்றது, சொல்லுதற்கரிய ஆகாயமென்கின்ற மயி-
லிறகின்றிவாவினால் மூடியிருக்கும் மகமேருவாயியகிளைகளையுடைய
சொன்னஸ்தம்பத்தில் வசிக்கின்ற இந்திரன்முதலிய வுலகபாலர்
களுடைய இந்திரானிமுதலியஸ்திரீகளென்னும் சித்திரப்பதுமை-
கள் பதித்திருக்கும்—என்பதாம்.

(யஅ)

இதுவுமது.

ஒருகோணத் தனிப்பூதப் பற்றுமாத்கே
யுறையின்ற மலைகொன்று மோடுமுண்டாம்

வருகாதம் புத்திரர்க்கும் விருத்தவால்
மதையவனுல் கொருவனுறை மனையதாகுல்
குருவான வாயுயின்மார்த்து கததுலாவு
கோலமீமா வப்புமுனின் குழுவைமேவு
மருகான விண்ணிலுறை சித்தர்கூட்ட
மானகொது கிளாகின்ற வரவண்ணும்.

(இ-ள்) ஒருகோணத்தினில் ஒருபக்கத்தில், பூதப்பந்தம் = பிருதிவி யென்னும்புந்துகளும், ஆக்கேயுதகின்ற = அக்கிடத்தில்வசிக்கின்ற, மலை களெனும் = (சத்தகு) லாசலக்களென்கின்ற, ஒகேழுமுன் டாயிருக்கின்றன, வருகாதம் = ஆசையுள்ள, புத்திரர்க்கும் = (மீசிமுதலான) புதல்வர்க்கும் = திருக்கின்ற, விருத்தவாமைமதையவனும் = வார்த்திகமும் பரி சத்தமுமுள்ள பிரமாவாகிய, ஒருவனுறை = ஒருபுருடன்வசிக்கின்ற, மனைய தாகும் = இடமாகும், குருவான = பெருமைபொருத்திய, வாயுயின்மார்த்து து = மாகாசமென்னும் (வேணுவில்), உலாவு = சஞ்சரிக்கின்ற, கோலம் = அழகிய, விமானப்புழுயின் = விமானத்தையுடைய தேவகீடக்களினது, குழுவைமேவும் = கூட்டங்களைப்பொருத்தும், அருகான = சமீபமாகிய, விண்ணி லுறை = ஆகாயத்தில்வசிக்கின்ற, சித்தர்கூட்டமான = சித்தர்குழாமாகிய, கொதுகு = மசகக்கள், இறைகின்ற = சப்திக்கின்ற, அரவண்ணம் = (கும்மெ ன்கின்ற) சப்தம்பொருத்தும் = ௭^{வது}.

(இ-ஊ) ஒருபக்கத்தில் பிருதிவியென்னும் புந்துகளும் ஆவ் விடத்தில் வசிக்கின்ற சத்தகுலாசலத்தளென்கின்ற ஒகேழுமுன் டாயிருக்கின்றன, ஆசையுள்ள மீசிமுதலான புதல்வர் குழ்த்திரு க்கின்ற வார்த்திகமும் பரிசத்தமுமுள்ள பிரமாவாகிய ஒரு புரு டன்வசிக்கின்ற இடமாகும், பெருமைபொருத்திய மாகாசமென் னும் வேணுவில் சஞ்சரிக்கின்ற அழகிய விமானத்தை யுடைய தேவகீடக்களினது கூட்டங்களைப்பொருத்தும் சமீபமாகிய ஆகாய த்தில் வசிக்கின்ற சித்தர்குழாமாகிய மசகக்கள் சப்திக்கின்ற கும் மென்கின்ற சப்தம்பொருத்தும் = என்பதாம். (௨௯)

இதுவுமது.

வானவந்தா னவொண்ணுத் தியமக்கண்
மதர்த்தவினை யாட்டோசை மாறுதரு

மானதொரு மாமாயா மண்டபத்தி

லாங்கொருபா லொருகோணத் தகத்தினுள்ளே
மானமிரு மலையென்னு மோட்டிலொன்றின்

மலையினு லாறுகளால் வனங்கடன்னுள்
மேனலமார் ககரொன்றுண் டதனில்வாழ்வேன்
வேங்கனலோன் வேதியின் மிகவுயிர்க்கோன்.

(இ-ள்) வானவர்=தேவர்களும், தானவர்=அசுரர்களும், என்னும்=எங்கின்ற, தீயமக்கள்=துஷ்டப்பிள்ளைகளினது, மதர்த்தவினையாட்டு=செருக்குற்றவினையாட்டி (துண்டாகிய), ஒருமாராதுதானும்=சப்தமாறாமலிருக்கும், ஆனது=(இப்படி) யான, ஒருமாமாயாமண்டபத்தில்=ஒப்பற்றமாகாமாயாமண்டபத்தில், ஆங்கொருபால்=அவ்விடத்தொருபக்கத்தில், ஒருகோணத்து=ஒருதிக்காகிய, அகத்தினுள்=(ஒரு) கிரகமந்தியில், மானமிரு=பெருமைமிருத்த, மலையென்னும்=வகையென்கின்ற, ஒட்டிலொன்றில்=ஒருபூமியில், மலையினால்=பருப்பதங்களினாலும், ஆறுகளால்=நதிகளினாலும், வனங்கடன்னும்=கானகங்களினாலும், மேனலமார்=மேலாகிய வனப்பரிதாந்த, ககரொன்றுண்=(கிரிக்கிராம) மென்றுமொருபட்டணமுண்டு, அதனில்வாழ்வேன்=அதவிடமாகவாழ்கின்றவன், வேங்கனலோன்=அக்கினியோத்தரத்தையுடையவன், வேதியின்=பிராமணர்களில், மிகவுயிர்க்கோன்=மிகவுமேன்மையானவன்—எ-து.

(இ-கா) தேவர்களும் அசுரர்களும் எங்கின்ற துஷ்டபிள்ளைகளினது செருக்குற்ற வினையாட்டினுண்டாகிய சப்தமாறாமலிருக்கும் இப்படியான ஒப்பற்ற மகாமாயாமண்டபத்தில் அவ்விடத்தொருபக்கத்தில் ஒருதிக்காகிய ஒரு கிரகமந்தியில் பெருமை மிகுந்த வகையென்கின்ற ஒருபூமியில் பருப்பதங்களினாலும் நதிகளினாலும் கானகங்களினாலும் மேலாகிய வனப்பரிதாந்த கிரிக்கிராமமென்னுமொருபட்டணமுண்டு, அதனி-மாகவாழ்கின்றவன் அக்கினியோத்தரத்தையுடையவன் பிராமணர்களில் மிகவுமேன்மையானவன்.

(இ-க-ம்) முன்சிருட்டியை யறிவிக்கு நிமித்தம், செல்லுமார்க்கத்தி
துண்டான வத்சயங்கைச் சொல்லியதாம். (உரு)

முன்சிருட்டியினுமங்களுமவர்குணங்களு முரைத்தல்.

வதவுபொருள் வயதொடுக்கஞ் சேட்டைளினுஞ்
வசிட்டனுக்கொப் போனந்த வசிட்டனென்றே

படியுமுணர் வினைல்லன் பெயராலித்தப்
பவனையும் வசிட்டனெனப் பகரலாகு
மடிபரவு மருத்ததியை யொப்பானத்த
வருத்தியி னுணர்வினைன் தமைந்தபேர
னெடியவருத் ததியாகு மிவற்குத்தேவி
கிலத்திலிவன் விண்ணிலவ னிகர்வேறில்லை.

(இ-ள்) உடியு=அழகிலும், பொருள்=செல்வத்திலும், வயது=வாதி
லும், ஓரிககம்=அடக்கத்திலும், சேட்டை=செய்கைவிலும், விஞ்ஞா=கல்
விலிலும், உசிட்டனுக்கொப்போன்=உசிட்டனுக்குச் சமானமானவன், அத்த
உசிட்டனென்று=அவ்வுசிட்டனென்று (சொல்லும்படியான), படியுமுணர்
வினைல்லன் = குணம்பொருத்திய வறிவையுடையவனல்லன், பெயரால்=
காமத்தினால், இத்தப்பனவனையும்=இப்பிராமணனையும், வசிட்டனென்=உசிட
ட்டனென்று, பகரலாகும்=சொல்லலாம், அடிபரவும்=(அவனது) பதத்தை
ப்பணிவின்ற, அருத்ததியை=அருத்ததிக்கு, ஒப்பான்=சமானமானவன், அத்த
வருத்தியின்=அவ்வருத்தியினது, உணர்வினைன்று = அறிவையுடையவ
ளல்ல, அமைத்தபெயரால்=பொருத்தியகாமத்தினால், நெடியவருத்தியா
கும்=உயர்ந்தவருத்தியாகன், இவற்குத்தேவி = இவ்வுசிட்டனுக்குகாவி,
கிலத்திலிவன்=பூலோகத்திலிவனும், விண்ணிலவன் = தெய்வலோகத்திலிவ
னாகும், கிகர்வேறில்லை=(இவர்களுக்குச்) சமானமேறில்லை—என்று.

(இ-னா) அழகிலும் செல்வத்திலும் வயதிலும் அடக்கத்திலு
ம் செய்கைவிலும் கல்வியிலும் வசிட்டனுக்குச் சமானமானவன்,
அவ்வுசிட்டனென்று சொல்லும்படியான குணம்பொருத்திய வறி
வையுடையவனல்லன், காமத்தினால் இப்பிராமணனையும் வசிட்ட
னென்று சொல்லலாம், அவனது பதத்தைப்பணிவின்ற அருத்ததி
க்கு சமானமானவன் அவ்வருத்தியினது அறிவையுடையவளல்ல
பொருத்திய காமத்தினால் உயர்ந்த வருத்தியாவான். இவ்வுசிட்டனு
க்கு காயகி பூலோகத்திலிவனும் தெய்வலோகத்திலிவனாகும் இவர்
களுக்குச் சமானமேறில்லை—என்பதாம்.

(இ-ம்) கெளிப்படை.

(உக)

அவர் பிராந்தி நிருபணம்.

இத்தவருத் ததிகனைவ நென்றுசொன்ன
விவ்வுசிட்ட னம்மலையி னிலங்குசாசன்

முந்தியொரு காலிருப்ப வேட்டைக்காகக்கோர்
முடிசிருபன் சேனையொடு முன்வந்தெய்த
வந்திரு பனைகோக்கி வசிட்டன்றேர்வா
னகோவகோ மன்னவர்வாழ் வரவுகன்றா
கத்தாமாம் புவிக்கரசாய்த் சேனையுழத்
துணைக்கவரிப் பரிமாறத் துன்பமெக்கான்.

(இ-ள்) இத்தவருத்தகணவன்=இவ்வருத்ததிபுருடன், என்றுசொன்
ன=என்றுசொல்லிய, இவ்வசிட்டன்=இவ்வசிட்டனுனவர்=அம்மலையினில
ங்குசாயல்=அவ்வகையில்விளங்குகின்ற தாழ்வகையில், முந்தியொருகாலிரு
ப்ப=முன்னொருகாலிருக்க, வேட்டைக்கு=வேட்டைசிறித்தம், ஆக்கோர்=
அவ்விடத்திலொரு, முடிசிருபன்=கிரீடத்தையுடையரசன், சேனையொடு=
படைகளுடன், முன்வந்தெய்த=முன்னேவர், அத்திருப்பனைகோக்கி=அவ்வ
ரசனைப்பார்த்து, வசிட்டன்றேர்வான் = வசிட்டன் யோசிப்பான், அகோ
வகோ=ஆச்சரியமாச்சரியம், மன்னவர்காழ்வு=அரசர்கன்செவ்வம், அறவு
கன்றாம்=மிகவுண்மையாம், கத்தாமாப்புவிக்கு = அழகானவுலகத்துக்கு,
அரசாய்=இராசாவாய், சேனையுழ=படைகளுக்குழ்த்து (வர), துணைக்கவரி=
இரண்டொருகணவன், பரிமாற=விச, எக்கான்=எக்காலத்தில், சுசிப்பம்=சுச
த்தையடைகோம்--எ-று.

(இ-ஊ) இவ்வருத்ததிபுருடன் என்றுசொல்லிய இவ்வசிட்ட
னுனவர் அவ்வகையில் விளங்குகின்ற தாழ்வகையில் முன்னொருகா
லிருக்க வேட்டைசிறித்தம் அவ்விடத்திலொரு கிரீடத்தையுடைய
வரசன் படைகளுடன் முன்னேவர் அவ்வரசனைப்பார்த்து வசிட்
டன் யோசிப்பான். ஆச்சரியமாச்சரியம் அரசர்கன்செவ்வம் மிகவு
ண்மையாம், அழகானவுலகத்துக்கு இராசாவாய் படைகள் குழ்
ந்துவர இரண்டு சாமரங்களைவிச, எக்காலத்தில் சுசத்தையடை
வோம்--என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

(௨௨)

இதுவுமது.

கொடிருடையி னிழனெருக்க வாழ்த்துமாதர்
குத்தும்க்கோம் கையின்முழங்கிக் குளிப்போமெக்கான்
முடிவருமிப் பயனென்று பெறுவென்றே
மொய்காத லன்றுமுதன் முனைத்தெஞ்சன்

மடியறுதன் கருமத்தி லின்றான்மூப்பு
வசனஞ்சேர் பனியின்வர மனைவிநிப்போ
வடிபரவி யெனைவேட்டும் வரமுயித்தே
வந்தணனு யிறப்புற்று னுசையோடும்.

(இ-ள்) கொடி = (வெந்திக்) கொடிகள், கொடுக்க = கொடுக்கும்படி, கு
டைநிழல் = (வென்கொற்றக்) குடைநிழலில், வாழ்த்து = கித்தே, மாதர் =
மகளிருடைபு, குருகுமக்கொடுக்கையில் = கொஞ்சாதனிக் தனங்களில், மூ
ழ்மிக்குளிப்போமென்றான் = படித்திருப்பதென்றான், முடிவழியிப்பயன் = மு
டியில்லாதவிப்பிரயோசனத்தை, என் தபெறுவென்று = எப்பொழுதடை
வோமென்று, மொய்காதல் = சிறைத்தவராக, அன்றுமுதல் = (அரசனைக்க
ண்ட) வந்துமுதலாக, முடித்தகொஞ்சன் = உண்டாயிருக்கின்ற மனைதய
டையவன், மடியறுதன் கருமத்தினின்றான் = கெடாததன் கன்மத்திலிருந்
தான், மூப்பு = வாழ்த்திகமானது, வசனஞ்சேர்பனியின் = தாமதாயைச் சேர்க்
தபனியைப்போல, வர = (அவனு) குண்டாக, மனைவி = (அவர்) தேவியா
னவன், நிப்போல் = உன்னைப்போல, அடிபரவி = பாத்ததவணங்கி, எனை
வேட்டும்வரமு = எனைவரும்பிச்சேட்ட (செவனவீட்டினித் தனிக்) வ
ரத்ததயும், எந்தென் = கொடுத்தென், அத்தனையும் = பிராமணனுயி (வசிப்
டனும்) ஆசையோடும் = (இராசபோக) விச்சையோடும்; இறப்புற்று = மர
ணமடைந்தான்—எ-று.

(இ-ஈ) வெந்திக்கொடிகள் கொடுக்கும்படி வென்கொற்றக்
குடைநிழலில் கித்தே மகளிருடைய செஞ்சாஞ்சனிக் தனங்க
ளில் படித்திருப்பதென்றான், முடியில்லாத விப்பிரயோசனத்தை
எப்பொழுதடைவோமென்று சிறைத்தவராக அரசனைக்கண்ட வ
ன்றுமுதலாக உண்டாயிருக்கின்ற மனைதயுடையவன் கெடாதத
னது கன்மத்திலிருந்தான், வாழ்த்திகமானது தாமதாயைச் சேர்க்
தபனியைப்போல அவனுக்குண்டாக அவர்தேவியானவன் உன்னைப்
போல பாத்ததவணங்கி எனைவரும்பிச்சேட்ட செவனவீட்டினி
ன்று தனிக் வரத்ததயும் கொடுத்தென், பிராமணனுயி வசிப்
டனும் இராசபோகவிச்சையோடும் மரணமடைந்தான்—எ-ம்.

(இ-ம்) செவனதபெருந் மவீட்டத்திருக்கவும் = பெருந் தவன மனது
சென்றுழித்தான் செவனவும் வரம்பெற்றனனென்பதாம். (உஉ)

இச்சித்த வடிவமாதல்.

அவன்மனை யாகாசத்திற் சீவாகாச
மாய்கின்ற னாகாச வடிவானே
கவருமமுன் னுளமுத்து சங்கற்பத்தாற்
காவலன்று னேயாகிக் கலந்துகின்றான்
நவமறையோன் சவமாக மனைவிரேசார்த்து
தன்னிதயத் திரண்டாகிச் சரீரத்தன்னை
யுலமையுறு கணவனுடன் சவமாய்ப்போக்கி
யுயர்கூக்க வுடலொடவ னுடன்போயுற்றான்.

(இ-ள்) அவன்=அவ் (வசிட்ட) னுனவன், மனையாகாசத்தில்=கிரக
காயத்தில், சீவாகாசமாய்=சீவாகாய (வடிவ) மாய், கின்றான்=இருந்தான்,
நாகாசவடிவானே=(ஞா) நாகாயவடிவமானவசிட்டனே, கவருறு=வள
ருகின்ற, முன்னுள்=முன் னுளில், அமுத்தம்=(இராசசெல்வத்தி)லமுத்திய,
சங்கற்பத்தால்=(மனே) சங்கற்பத்தினால், காவலன்றுனேயாகி=அரகனாய்,
கலந்துகின்றான்=பொருத்தியிருந்தான், நவமறையோன்=தவத்தையுடைய
பிராமணன், சவமாக=பிரேதமானதைக் (கண்ட), மனைவிரேசார்த்து=காய
பொருளென்பமடைத்து, தன்னிதயத்து=தன்மனதில், திரண்டாகி=இர
ண்டிலிதமாகிவிட்டு, சரீரத்தன்னை=(தனது) தலசரீரத்தை, உலமையுறு-
சமானமாகிய, கணவனுடன்=காயகனுடன், சவமாய்ப்போக்கி=பிரேதமாக
த்தன்னி, உயர்கூக்கவுடலொடு=மேலான சூட்சுமசரீரத்தோடு, அவனுடன்
போயுற்றான்=அத்தகையவனுடன்போய்ச் சேர்த்தான்—எ-று.

(இ-கா) அவ்வசிட்டனுனவன் கிரகாகாயத்தில் சீவாகாவடி
வமாயிருந்தான், ஞானாகாயவடிவமான வசிட்டனே? வளருகின்ற
முன்னுளில் இராசசெல்வத்திலமுத்திய மனேசங்கற்பத்தினால் அர
கனாய் பொருத்தியிருந்தான், தவத்தையுடைய பிராமணன் பிரே
தமானதைக்கண்ட காயபொருளென்பமடைத்து தன்மனதில் இர
ண்டிலிதமாகிவிட்டு தனது தலசரீரத்தை சமானமாகிய காயக
னுடன் பிரேதமாகத்தன்னி மேலான சூட்சுமசரீரத்தோடு அத்தகைய
வனுடன்போய்ச் சேர்த்தான்—என்பதாம்.

இதுவுமது.

ஆயமறை யோன்மக்கண் மனையும்பூமி
யடவிகடா வரக்கொளலா மங்கேயுண்டாய்
மேயவுயிர் போயவற்கு காணெட்டாகும்
வின்வடிவாஞ் செவனுமல் வீட்டினிற்கும்
போயபவத் துனக்கன்ப னுனவந்தப்
பூசரங்கு பதியாகிப் புணர்த்தானென்று
துயவருத் ததியெயர்கொள் பணவியாகித்
துணவியா மந்தமடற் றேகைகீயே.

(இ-ள்) ஆயமறையோன் = (இத்தன்மைய) வான பிராமணனுடைய, மக்கள் = புத்திரரும், மனையும் = வீடும், பூமி = பூமியும், அடவிகள் = உணக்களும், தாவரங்கள் = மலைகளும், எல்லாம் = சகலமும், அங்கேயுண்டாய் = அவ்விடத்திலிருக்க, அவற்கு = அங்குக்கு, மேயவுயிர் போய் = பொருத்திய செவன்பிரிந்து, காணெட்டாகும் = எட்டுகாணாகும், வின்வடிவாஞ் செவனும் = சிதாசாயுபமான செவனும், அவ்வீட்டினிற்கும் = அத்தவீட்டிலிருக்கும், போயபவத் து = முன்சகத்திம், உனக்கன்பனுன் = உனக்குராயகனாகிய, அந்தப்பூசரன் = அந்தப்பிராமணன், பூபதியாகி = அரசனாகி, புணர்த்தான் = பொருத்தினான், அன்று = அப்போது, தாய் = பரிசுத்தமாகிய, அருத்ததியெயர்கொள் = அருத்ததியென்னுளாமமுன்ன, பணவியாகி = பிராமணன்நிரியாகி, துணவியாய் = (அவன்) மனைவியாகிய, அந்தமடற்றேகைகீயே = அந்தமடமயில் (போன்ற பெண்ணுவன்) நீதான் = எ-து.

(இ-னா) இத்தன்மையவான பிராமணனுடைய புத்திரரும், வீடும், பூமியும், வனங்களும், மலைகளும், சகலமும் அவ்விடத்திலிருக்க அவருக்குப்பொருத்திய செவன்பிரிந்து எட்டுகாணாகும். சிதாசாயுபமான செவனும் அத்தவீட்டிலிருக்கும், முன்சகத்திம் உனக்குராயகனாகிய அந்தப்பிராமணன் அரசனாகி பொருத்தினான். அப்போது பரிசுத்தமாகிய அருத்ததியென்னு ளாமமுன்ன பிராமணன்நிரியாகி அவன்மனைவியாகிய அந்தமடமயில்போன்ற பெண்ணுவன் நீதான் = என்பதாம்.

(இ-ம்) பிராமணனது சாமரண்பலானவ்விடத்திருக்க, விசேடஞானமேயரசுகுட்டியை யடைத்ததென்பதாம். (உ-ம்)

மூன்றுசிருஷ்டியிலுள்ள வடிவமும்
பிராந்தியெனல்.

புதியனசக் கரவாகத் துணையதென்னைப்
பூதலஞ்சே ருமையொடுபு ராரியென்ன
வதிகலத் துணைவர மிருவராயின்
கரகசெயு கீரவரோ யாதலாலே
மதிதலாய் மூதற்பிறப்பின் மயக்கஞ்சொன்னே
மற்றிதுதான் மயக்கமாத் திரமதாரு
மூதகமுது மாகாய வுடலஞ்சென்மை
மொழிபெறத் தோன்றியதென்ற னுலகிலன்னை.

(இ-ள்) புதியன=புதுமையான, சக்கரவாகத்தினையதென்ன=சக்கர வாகப்புன்சேர்க்கைபோலவும், பூதலம்=பூமியின்கண், சேர்=இடதுபாகத் திற் சேரும், உமையொடுபுராரியென்ன = பார்ப்பதிபரமேஸ்வரனாப்போல வும், அநிக=மிகவும், கருத்தினவரம்=கன்குன்ன ஸ்திரீபுமானாக இருவ ராய்=இருவருமாய், இக்கரசசெயும் = இவ்விடத்தி லரசாகுதிசெய்கின்ற, கீரவரோ=கீங்கனத்த வகுத்தவரிடத்தோ, ஆதலால்=ஆகையால், மதிதலாய் =மூன்றும்பிறைபோன்ற செத்தியையுடையலீலாய், மூதற்பிறப்பின் = மூன்பிராமணசிருஷ்டியின், மயக்கம்=(இரகசவாகத்தினைத்த) பிராந்தியை, சொன்னோம்=கூறினோம், இதுதான்=இப்பத்திருஷ்டியும், மயக்கமாத் திரமதாரும்=பிராந்திபாத்திரமேயாம், உதகமுதுமாகாயம்=சுலப்ரதிலிம்பாகாயம்போல, உடலஞ்சென்மை=வடிவமானவிரேதசகம், ஒளிபெறத்தோ ன்றியது=(உனக்கு) பரகாசமாகத்தோற்றியது, என்னுளுகிலன்னை=என் றலோகமாதாவாகிய சாஸ்வதிரொன்னுள்—எ-று.

(இ-னா) புதுமையான சக்கரவாகப்புன் சேர்க்கைபோலவும் பூமியின்கண் இடதுபாகத்திற்சேரும் பார்ப்பதி பரமேஸ்வரனாப் போலவும் மிகவும் கன்குன்ன ஸ்திரீபுமானாக இருவருமாய் இவ்வி டத்தி லரசாகுதிசெய்கின்ற கீங்கனத்த வகுத்தவரிடத்தோ ஆகையால் மூன்றும்பிறைபோன்ற செத்தியையுடையலீலாய் மூன் பிரா மண சிருஷ்டியின் இரகசவாகத்தினைத்த பிராந்தியை கூறினோம், இப்பத்திருஷ்டியும் பிராந்திபாத்திரமேயாம் சுலப்ரதிலிம்பாகாய ம்போல வடிவமான விரேதசகம் உனக்கு பரகாசமாகத்தோற்றி யது என்று லோகமாதாவாகிய சாஸ்வதிரொன்னுள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மூன்சுட்டிரத்தையே பதனாகவும், அப்பதாப்பிரக்தியே
கரோதனாகவுமானதேயன்றி பெதார்த்தந விவாகனாகோர் வரவுமுயிற்
ன்பதாம். (௨௨)

வசிட்டரதுசீவ னங்கனநிற்க
விங்கனம் பத்மனாஞ்ஞொன்ப தெங்கனமெனின்.

இந்தவுரை கேட்டலுமே லீலைசொல்வா
ளிறைவிடையே யியம்பினைவி தெங்கனகூடு
மத்தனன்விட் டிறைசீவ னதுவெங்கேயோ
வன்னியமா யிருந்துவா மடைத்தெக்கே
முத்துதமய் வேந்துலகை திருப்பார்த்த
மொப்பிரிக டசதிகைகன் முத்துஞ்சோ
வந்தினிதிங் கியாக்கனாறையனைவினாடே
மருவுமடை வெப்படியோ மாசிலானே.

(இ-ன்) இவ்வரனத்ததைக் கேட்டவளில் லீலை
சொல்வான்=லீலையுரைப்பான், இறையி=தேவி, பொய்யெய்யம்பினை=அசத்
தியமேசொன்னாய், ஈதெகனகூடும்=இஃதெப்படிபொருத்தும், அத்தனன்
விட்டிறை=பிராமணன்மனையில்லுக்கின்ற, சீவனதென்கேயோ=சீவன
க்கேயிருக்கின்றது, அன்னியாவிருத்தயாம்= (இவ்விடத்து) வேறாகவிருத்த
நாங்கள், அடைத்ததெக்கே=சேர்த்ததெக்கே, முத்துதம்=முன்பொருத்திய
அவ்வேந்துலகத்திருப்பார்=அத்தவேறுகத்திருக்கின்றவர்கள், அத்தமொய்
மிரிகள்=அத்தசெருக்கியமிகளும், தசதிகைகன்=பத்ததிகைகளும், முத்து
ஞ்சோவத்து=முழுதுங்குடிவத்து, இனிது=இனிமைபாக, இவரு=இவ்வி
டத்தில், யாக்கனாறையனைவினாடு=விட்டுக்குள், மரு
வுமடைவு=பொருத்தம்வழி, மாசிலானே=குற்றமற்றசாண்டியே, எப்ப
டி=எவ்வித (மென்றுகேட்டான்)—ஈ-து.

(இ-ரை) இவ்வரனத்ததைக் கேட்டவளில் லீலையுரைப்பான்
தேவி அசத்தியமேசொன்னாய் இஃதெப்படிபொருத்தும் பிராமண
ன்மனையில் வளிக்கின்ற சீவனெங்கே யிருக்கின்றது இவ்விடத்து
வேறாகவிருத்த நாங்கள் சேர்த்ததெக்கே முன்பொருத்திய அத்த
வேறுலகத்திருக்கின்றவர்கள் அத்த செருக்கியமிகளும் பத்துநி
ருகளும் முழுதுங்குடிவந்து இனிமைபாக இவ்விடத்தில் நாக்களி

ருக்கின்ற வீட்டுக்குள் பொருத்தும்வழி குற்றமற்ற சாஸ்தியே
எவ்விதமென்று கேட்டான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

(உஎ)

இதுவுமது.

மத்தவழி சாவதமோர் கட்டுஞோர் பான்
மறிபடுமோ வடமேரு வத்தோர்கஞ்ச
வித்தினிடை புருத்திருத்தோர் வண்டிக்குஞ்சான்
மிகவெரியு மோகொதுகு வெகுண்டுமோதி
யுத்தயிபந் திடச்சிக்க மனேகமத்தோ
தோரணுவி னிடைப்புருமோ வுரைத்தவின்சொல்
வித்திறமே யொன்றுக்கு மிகையாதாது
மெனலிலை சொல்லுதலு மிறைவியொல்வான்.

(இ-ள்) மத்தமதர்த்த, அபிசாவதம்=இத்திரன்யானையானது, ஓர்கடு
கிஞோர்பால்=ஒருகடுகிணுடைய வொருபக்கத்தில், மறிபடுமோ=கட்டுப்படு
மோ, வடமேருவத்தம்=மகம்மேருவானதுவத்த, ஓர்கஞ்சவித்தினிடை=ஒரு
தாமரைகைதக்குள், புருத்திருத்தம்=தழைத்திருத்த, ஓர்வண்டிக்குஞ்சான்
=ஓரளியின்பாப்பினால், மிகவெரியுமோ=மிகவுகெரியுமா, கொதுகு=மசக
மானது, வெகுண்டு=கொய்த்த, மோதி=அடித்த, யுத்தயிபந் திட=போர்
செய்ய, சிக்கமனேகமத்தோடு=சிக்கக்கள்பலவற்றுடன், ஓரணுவினிடப்
புருமோ= (பயக்) தோரணுவுக்குணுழையுமோ, உரைத்த=சொல்லிய, சின்
சொல்=உனதுவசனம், இத்திறமே=இவ்வண்ணமே, ஒன்றுக்குமிகையாதா
குமென=ஒன்றுக்கும்பொருத்தாதென்று, விலைசொல்லுதலும்=விலைகூறவு
ம், இறைவியொல்வான்=தேவிகூறுவான்—எ-று.

(இ-ஈ) மதர்த்த இத்திரன் யானையானது ஒருகடுகிணுடைய
வொருபக்கத்தில் கட்டுப்படுமோ மகம்மேருவானதுவத்து ஒரு தா
மரைகைதக்குள் தழைத்திருந்து ஓரளியின்பாப்பினால் மிகவு
கெரியுமா? மசகமானதுகொய்த்து அடித்துபோர்செய்ய சிக்கக்கள்
பலவற்றுடன் பயத்தோரணுவுக்குள் தழையுமோ? சொல்லிய உன
து வசனம் இவ்வண்ணமே ஒன்றுக்கும் பொருத்தாதென்று விலை
கூறவும் தேவிகூறுவான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படை.

(உஅ)

சிருஷ்டிகளின் பிராந்திநீங்க
தத்துவ முபதேசித்தல்.

பொய்யாக வுனாத்திலம்யா மிதனினுண்மைப்
புகல்கேகே னெனையோப்பால்வார் புத்தேனீதி
மெய்யாகக் கொள்வதலாற் பேதியார்கன்
வேதியன்றன் சேவனவ னூரில்வீட்டி
லெய்யாகமை யுறையின்ற தித்தாதி
மிய்வரதம் மின்வடிவே மிவந்தையெல்லா
மையாரும் மிழிமடலா யந்தவிண்ணே
வடிவான வவன்றானே மகிழ்ந்துபார்க்கும்.

(இ-ள்) யாம்=ஈம், பொய்யாகவுனாத்திலம்=பொய்சொல்லில்லை, இதனினுண்மை=இதனுண்மையை, புகல்கேகே=சொல்லக்கேட்பாய், எனைப்போல்வார்=என்னையொத்தவர்கள், புத்தேனீதி=நன்வரமியதையை, மெய்யாக=சத்தியமாக, கொள்வதலாற்=கொள்ளுவதேயன்றி, பேதியார்கன்=பேதிக்கார்கள், வேதியன்றன்=பிராமணனுடைய, சேவன்=சேவனது, அவ னூரில்வீட்டல்=அவன்காத்திலுள்ள மனையில், எய்யாமை=அதிரின்பமாய், உறையின்றதம்=வளிக்கின்றது, இத்தாரும்=இக்காரும், இவ்வாரும்=இப்பத்தமவாசாங்கமும், விண்வடிவே=(ஓர்) னுகாருபமேயாம், இவந்தையெல்லாம்=இவையனைத்தையும், மையாரும்=மைதிட்டிய, மிழிமடலாய்=கண்களையுடைய லீலாய், அந்தவிண்ணேவடிவான=அந்தோகாயமே படிவமாகிய, அவன்றானே=அவ்வளிட்டனே, மகிழ்ந்து பார்க்கும்=சந்தோஷித்து (மனுகாயத்திற்) பார்க்பான்—ஏ-உ.

(இ-னா) ஈம் பொய்சொல்லில்லை இதனுண்மையை சொல்லக்கேட்பாய். என்னையொத்தவர்கள் நன்வரமியதையை சத்தியமாக கொள்ளுவதேயன்றி பேதிக்கார்கள் பிராமணனுடைய சேவனது அவன்காத்திலுள்ள மனையில் அதிரின்பமாய்வளிக்கின்றது இக்காரும் இப்பத்தமவாசாங்கமும் னுகாருபமேயாம், இவையனைத்தையும் மைதிட்டிய கண்களையுடைய லீலாய் அந்தோகாயமே படிவமாகிய அவ்வளிட்டனே சந்தோஷித்து மனுகாயத்திற் பார்க்பான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சர்வமூர்தானாய் விளங்குகின்ற கைதன்யமே தனதபேதஞான
த்திட ஞானத்தாத் தானாகப் பார்க்குமென்பதாம். (உக)

இதுவுமது.

தொன்மைமயா மத்தினை வங்களுக்குத்
தோன்றாது வேறுகித் தோன்றுங்கண்டாய்
பன்மைமயா கனூகினைவு கனவிற்றோன்றப்
பரிசெனலிம் மாணத்தின் பான்மைதோன்றத்
தன்மயமாஞ் சத்தினிலு விளங்குமத்தத்
த-ஞான விசும்புகடையோர் தனிமூலிக் கே
வன்மைமயா மிப்பூமி தோன்றித்தித்
மனநினைவிற் கண்ணடியில் வயங்குமாபோல்.

(இ-ன்) தொன்மைமயம்=பழமைமயமென, அத்தினைவு=அத்த (ஞான)
ஸ்புரணம், உங்களுக்குத் தோன்றாது= (இப்பொழுது) தங்களுக்குத் தோன்றா
மல், வேறுகித் தோன்று= திரிஸ்யமாகத் தோற்றம், பன்மைமயா கனூகினைவு
=காலவிதானசாக்ஷிஸ்புரணம், கனவிற்றோன்றப்பரிசென=சொற்பன
த்திற்றோன்றாத தன்மையைப்போல, அம்மாணத்தின் பான்மைதோன்றா
அத்தவசிட்டஸ்மாணத்தின் தன்மைதோற்றம் (லிப்பதமஸ்மாணத்தின் தன்
மைதோற்றம்), தன்மயமாஞ்சத்தினிலு=தானாகத்தினிலு, விளங்கும்=
பிரகாசிக்கின்ற, அத்தத்தாஞானவிசும்புகடையோர் வியாபகமான ஞா
னாகாபத்தி, ஞானமூலிக் கு=ஒருதனித்தபத்தினில், மனநினைவில்=மனோ
சங்கற்பத்திலும், கண்ணடியில்=ஆடியிலும், வயங்குமாபோல்= (அறித்த
சாயை) பிரகாசிக்கின்றதபோல, வன்மைமயா மிப்பூமி=மடிமைமயிராக்கின்ற
விவ்வுலகமானது, தோன்றித்தித்தித்=தோற்றம்—எ-து.

(இ-கா) பழமைமயமென அத்த ஞானஸ்புரணம் இப்பொழுது
வங்களுக்குத் தோற்றமாய் திரிஸ்யமாகத் தோற்றம் காணாவிதமான
சாக்ஷிஸ்புரணம் சொற்பனத்திற் றோன்றாத தன்மையைப்போல
அத்த வசிட்டஸ்மாணத்தின் தன்மைத்தோற்றம் லிப்பதமஸ்மா
ணத்தின் தன்மைதோற்றம் தானாகத்தினிலு பிரகாசிக்கின்றமூற்
வறிய விபாகமான ஞானாகாபத்தி ஒருதனித்தபத்தினில் மனோ
சங்கற்பத்திலும் ஆடியிலும் அறித்தசாயை பிரகாசிக்கின்றதுபோ
ல கடினமாயிராக்கின்ற விவ்வுலகமானது தோற்றம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சத்தாமாத்திரமாமகன்குஞ் சாதன்கியத்தினைகதேசம்புர
ணமேயுலகமுதலிய யாவுமென்பதாம். (உவ)

இதுவுமது.

தெளிபரம வணுவாஞ்சிற் சொருபத்தொன்றஞ்
செகமெலா மொளியுருவாய்ச் செறித்திருக்கு
மொளிபெறவுன் னேயுள்ளே யாதலான்முன்
னுணாசெய்த பூமியுஞ்சித் துள்ளேதோன்றும்
வெளிபெறவி தறியென்றே வாணிகுற
வேதியெனட் டாம்பகலில் மீந்தானென்ற
யெளிதிலெமக் ககேவருடக்கன்போன
தென்னென லீலைக்குமின் னுதறயிசொல்வான்.

(இ-ன்) ஒளியுருவாய்ப்பாதிபாசாத்மகமாய், ஒன்றும்=பொருத்திய,
செகமெலாம்=உலகங்களனைத்தும், தெளிபரமவணுவாம்=தெளிந்தபாமாணு
வாகிய, சிற்சொருபத்து=ஞானஸ்வரூபத்தில், ஒளிபெற=பாசாத்மக, உள்
னேயுள்ளே=உள்ளுக்குள்ளே, செறித்திருக்கும்=செருக்கியிருக்கும், ஆத
லான்=ஆதலினால், முன்னுணாசெய்த=முந்தைய, பூமியும்= (பிராமண
ருத்த) பூமி (முதலானவை) களும், சித்தனளேதோன்றும்=ஞானத்துட்
டோற்றும், வெளிபெற=பாசாத்மகமாக, சாதறியென்ற=இதைத்தெரிவாயெ
ன்று, வாணிகுற=சாஸ்வதிகொல்ல, வேதியன்= (அப்) பிராமணன், எட்
டாம்பகலில்=எட்டாத்தினத்தில், மீந்தானென்ற=மீந்தானென்றொ
ன்னாய், எளிதிலெமக்கு=எளிதாகவெய்களுக்கு, அகேவருடக்கன்போனது
=அகேவருடக்கன்சென்றது, என்னெனலீலைக்கு=என்னவென்றுகேட்ட லீலைக்
குமின்ரு, மீண்டு=நிரும்பவும், இதைவிசொல்வான்=தேவியுணாப்பான்-எ-து

(இ-ரை) பாதிபாசாத்மகமாய் பொருத்திய வுலகங்களனைத்து
ம் தெளிந்தபாமாணுவாகிய ஞானஸ்வரூபத்தில் பாசாத்மக உள்
னுக்குள்ளே செருக்கியிருக்கும் ஆதலினால் முந்தைய பிராமண
னிருந்த பூமிமுதலானவைகளும் ஞானத்துட்டோற்றும். பாசாத்
த்மகமாக இதைத்தெரிவாயென்று சாஸ்வதிகொல்ல அப்பிராமண
ன் எட்டாத்தினத்தில் மீந்தானென்றொன்னாய் எளிதாகவெய்க
ளுக்கு அகேவருடக்கன்சென்றது என்னவென்றுகேட்ட லீலைக்
குமிரும்பவும் தேவியுணாப்பான்-என்பதாம்.

(இ-ம்) சைதன்விய விபாபகத்திற் ப்ரதிபாமாத்திரமாய்த் தோற்றமி
ன்ற சகலசுத்தம் அதன்சப்ரகாசமே யென்பதாம். (௬௪)

என்முன மனேகதினமான

தெங்ஙனமெலின்.

வேறு.

தேயநீடியில் லாமைபோற் காலமுஞ் சிறிதுநீளியதல்ல
மாயபேதமிற் சிந்தைத்தோன்றிடு மாத்திர மொழித்தில்லை
மேயபொய்மர ணத்தினுலொரு கணமெய்ம்மறந்திடச் சீவன்
போயதன்ன பாவனைமறத்திப் பவம்பொருந்து பாவனையெய்தும்.

(இ-ன்) தேயநீடியில்லாமைபோல் = முன்சொல்லிய சித்துவிலாசமாய்
விளங்கிய தேசத்துக்குவிபுத்தவயில்லாததபோல, காலமுஞ்சிறிதுநீளியத
ல்லை = காலத்துக்குமற்பமும் விபுத்தவயில்லை, மாயபேதமிற் = மாயாவிசுப்ப
யில்லாத, சிந்தை = ஞானப்ரகாசமானது, தோன்றிடுமாத்திரமொழித்த =
தோற்றுதன்மாத்திரமன்றி, இல்லை = (காலதேசத்தினனவுவே) நிலை, மே
யபொய்மரணத்தினுல் = பொருத்தியமித்தியாமரணத்தினுல், ஒருகணமெய்ம்
றந்திட = ஒருகணம்ப்ரஞாபங்கம்வர சீவன்போயது = சீவன்பிரிந்துபோனது,
அன்னபாவனைமறத்து = முன்சீர்பாவனையைமறந்து, இப்பவம்பொருந்
து = இச்சகலத்தின்பொருத்திய, பாவனையெய்து = பாவனையையடைபும்-எ-து.

(இ-னா) முன்சொல்லிய சித்துவிலாசமாய் விளங்கிய தேசத்
துக்கு விபுத்தவயில்லாததபோல காலத்துக்குமற்பமும் விபுத்தவ
யில்லை மாயாவிசுப்பயில்லாத ஞானப்ரகாசமானது தோற்றுதன்மா
த்திரமன்றி காலதேசத்தினனவுவேயில்லை பொருத்திய மித்தியாமர
ணத்தினுல் ஒருகணம்ப்ரஞாபங்கம்வர சீவன்பிரிந்துபோனது
முன்சீர்பாவனையைமறந்து இச்சகலத்தின்பொருத்திய பாவனையை
யடையும்-என்பதாம்.

(ப-ம்) ஞானத்துக்கு விபுத்தவமெயன்றிச் காலத்துக்கில்லையென்பார்-
சிந்தைத்தோன்றிடுமாத்திர மொழித்தில்லையென்றார். (௬௨)

இதுவுமது.

தாங்குகின்ற திங்கிதுவிறஞன் மிகத்தாங்கிடப் படுவோனும்
வீங்குகின்ற நம்மெய்யிது பிதாவியன்னீவ நித்தனையாண்டிங்

கோங்குகின்ற நஞ்சுற்றமீறின்ப மாபுறையிட மிதுவென்றே
தேங்குகின்ற பொய்மரணமூற்சைந் திரந்தெளித்தபிற் சித்திக்கும்.

(இ-ள்) ஈங்கிது=இவ்விடத்திலிது, தாங்குகின்றது= (உம்மைத்) தாங்குகின்றது, இதனான்மிகத்தாங்கிடப்படுவோளும்=இதனான்மிகவுஞ் சமீகப்படுகின்றவளும், இது=ஈது, வீங்குகின்றவையெம்=பருக்கின்றமதுசரீரம், இவன்பிதா=இவ (னமது) தந்தை, வீகித்தனையாண்டு=இரப்பதித்தனையருடத்தில், ஈது=இது, இக்கோங்குகின்றநஞ்சுற்றம்=இங்குவிருத்தியாகின்றமதுபத்துக்கள், இது=இது, இன்பமாபுறையிடமென்று=பிரியமாய் வசிகின்றநஸ்தானமென்று, தேங்குகின்றபொய்=மிகுகின்றமித்தையாகிய, மரணமூற்சைத்திறம்=மரணமூற்சையின் தன்மை, தெளித்தபிள்=தெளித்தபின்பு, சித்திக்கும்= (வேண்) சித்திப்பன்—எ-று.

(இ-ஊ) இவ்விடத்திலிது உம்மைத்தாங்குகின்றது இதனான்மிகவுஞ்சமீகப்படுகின்றவளும் ஈதுபருக்கின்றமதுசரீரம் இவனமதுதக்கைஇரப்பதித்தனையருடத்தில் இது இங்குவிருத்தியாகின்றமதுபத்துக்கள் இதுபிரியமாய்வசிகின்றநஸ்தானமென்று மிகுகின்றமித்தையாகிய மரணமூற்சையின்நன்மை தெளித்தபின்பு சேவ்சித்திப்பன்—என்பதாம்.

(ப-ம்) மூற்பவத்தன் வறியுமயங்கிப் பின்பவமேகிது மிதத் தெளித்தவிடத்துத் தெரியுமென்பார்-மரணமூற்சைத்திறத் தெளித்தபிள் சித்திக்குமென்றார்.

(உக)

இதுவுமது.

ஆதலான்முதற் பவமறைத்திப் பவமறியலா வினதென்னப்
போதமாம்விழி நீதரவகோ வகோபுரணமாய்த் தெளிவுற்றேன்
காதநீர்வுறவ னையவருறையிடம் காட்டென விவனோத
வேதையாகி யுரைசெய்வா னதற்கிந்தவினையுடல் விலங்காகும்.

(இ-ள்) ஆதலான்=ஆதலானால், முதற்பவமறைத்து=முற்சொன்னதைப்பட்டு, இப்பவம்=இப்பிறப்பு, அறியலாவினதென்ன=அறிப்பட்டதென்று (சாஸ்கதி) சொல்ல, போதமாம்விழி=ஞானமாயினான், நீதர=நீயனுக்கொஞ்செய்ய, அகோவகோ=ஆச்சரியமாச்சரியம், புரணமாய்த் தெளியுற்றேன்=பூர்ணமாகத்தெளித்தேன், காதநீர்வுற= (இதற்கிரத்தியாகிய) விச்சைதிரும்படி, அனையவர்=இவ்வசிட்டநிதன், உறையிடம் காட்டென=உகிக்கு

மிடத்தைக்காண்பியென்று, இவனோத = இந்தலீலைசொல்ல, வேதவாயியி
 னாசெய்வான் = தேவன்வருதியாகிய சரஸ்வதியொலுவான், அதற்கு = ததை
 க்காண்பதற்கு, இந்தலீலையுடல்விவக்காகும் = இவ்வினைவடிவமான தூலசரீ
 ரத்தையாகும்—என்று.

(இ-கா) ஆகையினால் முற்சொகமறைப்பட்டு இப்பிறப்பு அறி
 யப்பட்டதென்று சரஸ்வதியொல்ல ஞானமாயிவண்ணை நீயனுக்கி
 ராகஞ்செய்ய ஆச்சரியமாச்சரியம் பூர்ணமாகத்தெளிந்தேன் இதய
 க்கிரக்தியாகிய விச்சைசதிரும்படி. இவ்வளிட்டாதிகள் வசிக்ருமிடத்
 தைக் காண்பியென்று இந்த லீலைசொல்ல தேவன்வருதியாகிய சர
 ஸ்வதி சொல்லுவான் அதைக் காண்பதற்கு இவ்வினைவடிவமான
 தூலசரீரத்தையாகும்—என்பதாம்.

(இ-க-கம்) வேனுவன் வினவறையுள் எனவின்ன நித்திராவக்கத்
 தாற் கணவிற்கென் நிதினோர்சுருகையி னேகக்கடகையின் சங்கதியைச்
 சந்தியமாகக் காண்பதுபோலச் சித்தானது பிரானால் முற்பவத்தினின்று
 மாணமயக்கத்தாற் பித்பவத்திற்கென் நிதினதமந் திதிநிவ்விழித்துச் சித்தி
 த்த சங்கற்பு சந்தியமாகவெண்டின வேகுதினமாகத் தோற்றினதேயன்றி
 வேறின்றென்பதாம். (கச)

முற்பவத்தை யறியவேண்டுமென்றதற்

குபதேசித்தல்.

இத்தயாக்கையை மறந்துவேறறிவ தற்றிலங்குகிற் கடர்மெய்யா
 மத்தல்லறிவே வடிவாய்மல மறுத்தியே லறுகடிக்
 தந்தமக்கொரு வடிவிலாவுலகக் கடமனியம் பணியாதி
 வந்தவாறெனவுக் கண்மோகத்தினுன் மதித்திடப் படுமன்றே.

(இ-ள்) இத்தயாக்கையை மறந்து = இச்சரீரத்தமறந்து, வேறறிவதற்
 து = வினவாணமின்றி, இவ்வுகு = வினவகையின்ற, சித்தகடர் = ஞானபரகாச
 மாகியும், மெய் = சத்தாயெயிருக்கின்ற, அந்தவல்லறிவே = அங்ஙனத்தபோத
 மே, வடிவாய் = வடிவரூபாய், மலமறுத்தியேல் = (மாயா) மலத்தை நீக்கு
 கையாயின், அதுகடிகம் = அங்விடத்தைப்பார்க்கலாம், தந்தமக்கொருவடிவு =
 தங்களுக்கென்றொருவடி, இவா = (பிரமத்தையுபந்தியே) நினைத, உலகக்
 கன் = சகலகனாக, தமனியம்பணியாகி = கண்ணமாரணமாய், வந்தவாறென-

வந்தவகையைப்போல, உங்கண்மோகத்தினால் = உங்கண்மயக்கத்தினால், மதித்திடப்படும்—அறியப்படும்—எ-து.

(இ-னா) இச்சரீரத்தை மறந்து விண்மாணவிய்நி வினக்கா நின்ற ஞானப்ரகாசமாயிதும் சத்தாயிதமிருக்கின்ற அவ்வாகந்த போ தமேஸ்வரூபமாய் மாயாமலத்தை நீக்குவையின் அவ்விடத்தை ப்பார்க்கலாம் தங்களுக்கென்றோருருவம் பிரமத்தையன்றி வேற ல்லாதசகங்களாக சுவணமாபரணமாய்வித் தவகையைப்போல உங் கள் மயக்கத்தினால் அறியப்படும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) திரிநயநீங்கித் திருக்குடிவமாயித் தெரிவிக்கலாமென்பதாம்.

இதுவுமது.

தத்துவம்பயில் வாதனையன்றி யேசகங்கடன் மயமாகா மெத்து செய்தொழில் விட்டிலையாதலான் மேவுதற்கரிதுன்னுந் சுத்ததற்பத மெம்மனோர் சிற்பதுதொடர் மனவுடிவாக வைத்திருக்க மெய்தீர்க்கபாவனை யினுல்வளர்த்து பேருடலாகும்.

(இ-ள்) தத்துவம்பயில் = உண்மை (ஞானத்தைப்) பரிச்சிசெய்கின்ற, வாதனையன்றி = (சுத்த) வாசனையைத்தவிர, சகங்கடன்மயமாகா = உலகங் களாத்மஸ்வரூபமாகாது, மெத்துசெய்தொழில்விட்டிலை = யிருதுவாகச்செய் கின்ற (சக) விருத்தியை நீக்கினுயில்லை, ஆதலால் = ஆகையால், உன்னுன்மே வதற்கரிது = உன்னுடைபடப்படாது, சுத்ததற்பதம் = பரிசுத்தமானபிரமத் தில், எம்மனோர்சிற்பது = எம்போன்றவர்க்குரிப்பது, தொடர்மனவுடிவாக = (உன்போன்றவர்களுக்கு) த் தொடராரின்ற மனோரூபமாக, வைத்திருக்க மெய் = வைத்திருக்கின்ற சூட்சுமசரீரம், தீர்க்கபாவனையினால் = யிருத்தபாவ னையினால், வளர்த்துபேருடலாகும் = வளர்த்து துலசரீரமாகும்—எ-து.

(இ-னா) உண்மைஞானத்தைப் பரிச்சிசெய்கின்ற சுத்தவா சனையைத்தவிர உலகங்களாத்மஸ்வரூபமாகாது யிருதுவாகச்செய் கின்ற சகவிருத்தியை நீக்கினுயில்லை ஆகையால் உன்னுடைபடப் படாது பரிசுத்தமான பிரமத்தில் எம்போன்றவர்க்குரிப்பது உன் போன்றவர்களுக்குத் தொடராரின்ற மனோரூபமாகவைத்திருக்கிந் த சூட்சுமசரீரம் யிருத்தபாவனையினுல்வளர்த்து துலசரீரமாகும்.

(இ-ம்) சாதனமன்றிச் சாத்தியங்கடாதென்பதாம்.

(கஉ)

இதுவுமது.

[ஞானஞ்

கட்டியாம்பனி வெம்மையாற் கணாந்துபேர்கணக் கெனமெய்ஞ்
கட்டிகோக்கலும் வாநனைவிடுதலுந் தூலமாமுடல் விட்டுந்
திட்டமாயிய சூக்கமெய்கிலை பெறுஞ்சிவன் முத்தியுமாரு [ய்
முட்டஞானமே நிறையுமுன்னிவ்வுட னிறத்திமுற்பவந் காண்பா

(இ-ள்) பனியாம்=பனிவிஞலாகிய, கட்டி=கட்டியானது, வெம்மை
யால்=சூரியகிரணத்தினால், கணாந்துபேர்கணக்கென=கணாந்து (சலமாகி
ன்ற) முறைமைபோல, மெய்ஞ்ஞானஞ்சுட்டிகோக்கலும்=(உனது) மெய்ஞ்
ஞானத்தைக்குறித்துப் பார்ப்பதினாலும், வாநனைவிடுதலும்=வாசனையைவிடு
தலினாலும், தூலமாமுடல்விட்டு=ஆகிபெளதிக சரீரத்தைவிட்டு, திட்டமா
யியசூக்கமெய் = நிலவரமானவாதிவாகிகசரீரம், நிலைபெறும் = நிலையாக
நிற்கும், சிவன்முத்தியுமாகும் = சிவன்முத்தியுமாகும், முட்டஞானமேநிறையும்=
பூர்ணஞானமேநிறையும், உன்னிவ்வுட னிறத்தி=உனதிச்சரீரத்தையத்தாட்
டுகிறத்தி, முற்பவந் காண்பாய்=(ஆதிவாகிகசரீரத்தால்) முத்தினகிருட்டியை
ப்பார்ப்பாய்—ஏ-து.

(இ-ஊ) பனிவிஞலாகிய கட்டியானது சூரியகிரணத்தினால்
கணாந்து சலமாகின்ற முறைமைபோல உனதுமெய்ஞ்ஞானத்தை
க் குறித்துப் பார்ப்பதினாலும் வாசனையை விடுதலினாலும் ஆதி
பெளதிகசரீரத்தைவிட்டு நிலவரமானவாதிவாகிகசரீரம் நிலையாக
நிற்கும் சிவன் முத்தியுமாகும் பூர்ணஞானமே நிறையும் உனதிச்சரீ
ரத்தை யந்தமட்டுகிறத்தி ஆதிவாகிக சரீரத்தால் முத்தின கிருஷ்டி
யைப் பார்ப்பாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) ஞானநிருஷ்டியிஞ லாதிபெளதிக சரீரங்களைத் தாதிவாகிகசரீ
ரமாகித் சங்கடப்பித்ததைப் பார்க்கவேண்டு மென்பதாம். மெய்ஞ்ஞானஞ்
கட்டிகோக்கலும் வாநனைவிடுதலு மென்பதற்குதாரணம் (குதசம்யகிதை)
சொச்சமான சித்தவிகுத்தியையடைத்து விகுத்திசாநிபாயிடுக்கின்றவ னன்
விகுத்தியோடுகூட சிவீர்த்திக்குத்தக்கதாபிடுக்கின்ற வஞ்ஞானத்தைத் தன
து தேயுதினலே புகுவிக்கின்றான்.

(௭௭)

அஃதடையு மற்பிபாசவிலக்கணம் யாதெனின்.

என்றவாணியை யத்திறவியற்றுமா நென்னென விவந்கேட்கத்

துன்றுசெந்தையும் வசனமுமுதாவும்த்தொல்பொருட்பொருட்டாகி

நின்றவின்புழு முதாசமுவிசாகமு நிறைந்துகீள் சகமென்று
மொன்றுமில்லெனக் கலைவழியுகமா புணர்வர்காதக ரானோர்.

(இ-ள்) என்றவாணியை=இப்படியென் நனுக்கிரகித்த சரஸ்வதியை, அத்திறன்=அத்தபாகாரம் (வர), இழந்துபாடுன்னென்=முயற்சிக்குத்தன்மைபென்னவென்று, இவர்கேட்க=இத்தலையானவன்கேட்க, வசனமும்=சிரவணமும், உராவும்=மனனமும், தன்முசித்தையும்=நிறைத்ததித்யாசனமும், அத்தொல்=அப்பழமையான, பொருட்டொருட்டாகி=வஸ்துவினிடமானிஷ்டையாய், நின்றவின்பமும்=நிலையானவானத்தமும், உதாசமு=சலத்தியாகமும், விராகமும்=விராகையும், நிறைத்து=பூரணமாய், கீள்சகம்=கீண்டவுலகமென்பது, என்றும்=எப்பொழுதும், ஒன்றுமில்லென்=ஒன்றுமில்லையென்று, கலைவழி=வேதநுஸ்தார்த்தத்தினால், புகமாய்=யுத்தியாய், சாதகரானோர்=அற்பியாசியானவர்கள், உணர்வர்= (அனுபவமா) யறிவார்கள்—எ-து.

(இ-னா) இப்படியென் நனுக்கிரகித்த சரஸ்வதியை அத்தபாகாரம்வர முயற்சிக்குத்தன்மை பென்னவென்று இத்தலையானவன்கேட்க சிரவணமும் மனனமும்நிறைத்த நித்யாசனமும் அப்பழமையான வஸ்துவினிடமானிஷ்டையாய்கிலையானவானத்தமும் சலத்தியாகமும் விராகையும் பூரணமாய்கீண்டவுலகமென்பது எப்பொழுதும் ஒன்றுமில்லையென்று வேதநுஸ்தார்த்தத்தினால் யுத்தியாய் அற்பியாசியானவர்கள் அனுபவமா யறிவார்கள்—எ-ம்.

(இ-ம்) இத்தியமுதல்வ கரணங்களியாகையு மகருகப்படுத்தியதற்குக் கசென்னியமானவிடத்தி னிர்யமில்லையென் நனுஷ்டிப்பதே சாதகமென்பதாம். (க-அ)

இதுவுமது.

அகமிதங்களிச் சிருட்டியின்மூன் வரும்பாவ மாதலினென்று மிகவுயில்லெனத் தெளிதருபோதமும் வேறுகாண் பனவந்து நிகழுஞானத்தாற் காமமேமுதற் பனககீங்கிட வத்தெய்துஞ் சகமுமென்றிவை சாதகமாகவே தொடர்வர் சாதகரானோர்.

(இ-ள்) அகமிதங்கள்=காணித (கென்னுஞ்சக) கள், இத்திருட்டியின்மூன்=இத்தச்சிருட்டியாதியில், வரும்பாவமாதலின்=உண்டாதாபடியினால், என்முயிகவுயில்லென்=எப்பொழுதும் மில்லவே யில்லையென்று, தெளிதரு

போதமும்=தெளிந்தஞானமும், வேறுகாண்பனவந்து=திரிப்பதிருஷ்டி
க்தி, திகழுஞானத்தாம்=பிரகாசிக்கின்றஞானத்தினும், காமமுதற்பகை=ரா
கத்துவேடாதிகனென்னுஞ்சத்தருக்கள், நீக்கிட=பிரித்திட, காமும்=இன்
பமும், வந்தெய்தமென்று=வந்தடைபு மென்று, இவைசாதகமாகவே=இ
வைபற்பியாசமாகவே, தொடர்வர்=தொடர்வர்கள்சாதகராஜே= (பிர) மா
ற்பியாகிகள்—எ.று.

(இ-ஊ) கானிதுவென்னுஞ் சகக்கள் இத்தச்சிருஷ்டியாதியி
ல் உண்டாகாத படியினால் எப்பொழுதுமில்லவே அல்லிமென்று
தெளிந்தஞானமும் திரிப்பதிருஷ்டிகீழ்ப்பிரகாசிக்கின்ற ஞானத்தி
னால் சாகத்துவேடாதிகனென்னுஞ் சத்துருக்கள்பிரித்திட இப்பமு
ம் வந்தடைபுமென்று இவைபற்பியாசமாகவேதொடர்வார்கள் பிர
மாற்பியாகிகள்—என்பதாம்.

(இ-ங்) சகலமுத்தியித்தபாவமென் தேநிரந்தரித்த ஞானத்தினால்
வந்தத்தையடைய வுஷ்டிப்பதே சாதகமென்பதாம். (கக)

சாதனமுதிர்ந்து சாந்தியுமாறல்.

ஞேபயிந்திய ஞானமேஞானமு நினைத்துமேற் பெறும்பேறு
மாயவச்சிலைப் பரிசயமுத்தியென் நதிற்பரி சயப்பண்ணற்
றுயதோற்றாவென் நந்தவிரவிலே சொன்னவ ரிருவோருள்
காயவாதனையறிவறச்சமாதியைக் கலந்தவைந தின்னார்.

(இ-ங்) ஞேபயிந்திய=திரி=திரிச்ய (ஸ்மான) ஸ்ரீலாத, ஞானமே
=அறிவே, ஞானமும்=சைதன்யமும், மேற்பெறும்=மேலடைகின்ற, பே
றுமாய்= (ஆத்ம) லாபமுமாய், நினைத்து=சித்தித்து, அந்தினை=அப்பிரமதிச்
சயத்தை, பரிசயம்=அப்பிரமதிக்குசெய்வதே, முத்தியென்று=வீரவாணசுகமெ
ன்று, அதிப்பரிசயப்பண்ணல்=அதிகப்பிராசிப்பதே, ஈய=பரிசுத்தமான,
தோற்றாவென்று= (ஓ) ஞேதும்மென்று, அந்தவியில்=அவ்விராத்திரியி
ல், சொன்னவரிருவோரும்=பேசினசைவத்யும்ஸீத்யும், சாயகாதனையறிவ
ற=சரிசவாதனையிற்றி, சமாதியைக்கலந்து= (ஸ்வரூப) சமாதியிற்பொருத்தி
அசைவறநின்னார்=நிச்சலமாயிருந்தார்கள்—எ.று.

(இ-ஊ) திரிப்பனமாணமில்லாத அறிவே சைதன்யமும்
மேலடைகின்ற ஆத்மலாபமுமாய் சித்தித்து அப்பிரமதிச்சயத்தை

செய்வதே பிர்வாணககமென்று அதிலம்பியாசிப்பதே
 ன ஞானோதயமென்று அவ்விசர்த்திரியில்பேசின சா
 லீலையும் சரீரவாதனையின் னவருபசமாதியிற் பொரு
 லமாயிருந்தார்கள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மூன்போதித்திருத்த பரோக்ஷஞானம் அபரோக்ஷமாம் பொரு
 ள் சாதகரிலக்கணம் போதிக்கும்போதே சாதனமுதிர்ந்து சாத்தியமாயாதி
 னதிகங்காங் தாதிவாசிக ஸ்வரூபாயபேதமானதென்பதாம். (சஃ)

தனது வியாபகத்திலுண்டாயிருக்கின்ற
 பிரமசிருஷ்டியை யாதிவாசிக சரீரத்தாம்
 காணச்செல்லுதல்.

அங்குலங்கள்பத்தளவென வறிவினாலாயிவடிவுற்ற
 மங்கைதன்னொடுமூன்றுள ஞானத்தால்வயங்கியகலைமாதூர்
 துங்கவிண்ணிகடையெழுந்தன ரளவறு தூரகீங்கிடவேகிப்
 பொங்குமுழியினெடுங்கடலையவான் புருந்திவையிவைகண்டார்.

(இ-ங்) அங்குலங்கள்பத்தளவென = பத்தங்குலப்பிரமாணமென்னும்
 படி, அறிவினாலாயிவடிவுற்ற = ஞானாகாரமான, மங்கைதன்னொடும் = லீலை
 யோடும், மூன்றுளஞானத்தால் = மூன்புள்ளஞானசரீரத்தால், வயங்கியகலை
 மாதூர் = பிரகாசித்தசரஸ்வதியும், தங்கம் = உயர்வாகிய, விண்ணிகட = ஆகா
 யத்தில், எழுந்தனர் = எழும்பினார்கள், அளவறுதூரம் = வெகுதூரம், நீங்கிட
 வேகி = நீங்கும்படிசென்று, பொங்கும் = பொங்குகின்ற, னுழியினெடுங்கட
 ல் = பிரளயமகாசமுத்திரத்துக்கு, அனைய = ஒப்பாகிய, வான்புகுத்த = ஆகாய
 த்தித்தென்று, இவையிவைகண்டார் = இவையிவைகளைப்பார்த்தார்கள்—என்பதாம்.

(இ-ஊ) பத்தங்குலப்பிரமாணமென்னும்படி ஞானாகாரமான
 லீலையோடும் மூன்புள்ள ஞானசரீரத்தால் பிரகாசித்தசரஸ்வதியும்
 உயர்வாகிய ஆகாயத்தில் எழும்பினார்கள், வெகுதூரம் நீங்கும்படி
 சென்று பொங்குகின்ற பிரளய மகாசமுத்திரத்துக்கு ஒப்பாகிய
 ஆகாயத்திற்சென்று இவையிவைகளைப்பார்த்தார்கள்—என்பதாம்.

இதுவுமது.

மட்டிலாததாய்க்தெளிந்துகோமனமதாய் மத்தமாருத்தின்ப
 மூட்டிலாததாய்க்கிசும்பிகடமனத்தினு முடுகுசித்தர்க்கென்றி

யட்டமெங்கணுமர்க்கரும் பிசாசருமளவின் நிகாய்காக
மொட்டகங்கரம்போன்முடியோகினியொழுங்குவிண்ணு

(இ-ன்) மட்டிணாததாய் = அளவில்லாததாயும், தெளிந்துகோம-
தெளிந்திருக்கின்ற மிருதுவாயும், மந்தமாருதத்து = தென்றற்காற்றினது,
ன்பமுட்டிணாததாய் = ககத்தடையிலாததாயுமிருக்கின்ற, விசம்பிட-
(சிதா) காயத்தில், மனத்திருமுநிலம் = மனோவேகத்திலும் வேகமாய் (ச்சஞ்ச-
ரிக்கின்ற), சித்தர்களை நி = சித்தர் (கணக்க) ணினைத்து, அட்டமெங்கணு-
ம் = எட்டுத்திசைகளிலும், அகங்கரும் = இராட்சதர்களும், பிசாசரும் = பிசா-
சர்களும், அளவின் நி = கணக்கம் (மிருக்கின்ற), காய் = ஞானியைப்போலவும்,
காகம் = காகக்கணைப்போலவும், ஒட்டகம் = ஒட்டகையைப்போலவும், கரம்
போல் = கழுதைகளைப்போலவுமிருக்கின்ற, மூகம் = வதனங்களைபுடைய,
போகிவி = போகினிகள், ஒழுங்கு = வரிசையாக, விண் = ஆகாயத்தில், உழல்
வுற்று = சமன் து - எ.து.

(இ-னா) அளவில்லாததாயும் தெளிந்திருக்கின்ற மிருதுவா-
யும் தென்றற்காற்றினது ககத்தடையிலாததாயுமிருக்கின்ற சிதா
காயத்தில் மனோவேகத்திலும் வேகமாய்ச்சஞ்சரிக்கின்ற சித்தர்கண-
க்கணினைத்து எட்டுத்திசைகளிலும் இராட்சதர்களும் பிசாசர்களும்
கணக்கம் மிருக்கின்ற ஞானியைப்போலவும் காகக்கணைப்போல-
வும் ஒட்டகையைப்போலவும் கழுதைகளைப் போலவும் வதனங்களை
புடைய யோகினிகள் வரிசையாக ஆகாயத்தில் சமன் து - எ.ம்.

இதுவுமது.

கவிகொளுகத்திடாகினித்திரள் களுக்காற்றினும் நிரிகின்ற
வெனிதுகங்கையுளுகவரிசை மனையிடமேவிவினையின்பாட-
மெனியுளாதத்தும்புகானமுஞ் சித்திரத்தினிர்கோட்டுந்
துனிகொண்கற்பத்தின்முகில்களு மாதத்தத்தொகுதியுமுளதாகி.

(இ-ன்) கனிகொளுகத்து = கனிப்புள்ளிருத்தத்தையுடைய, இடாகி-
வித்திரள்களும் = இடாகினிக் கூட்டங்களும், கருக்காற்றினும் நிரிகின்ற = வே-
கமுள்ளவாயினும் சஞ்சரிக்கின்ற, வெனிதுகங்கையும் = வெண்மையான கங்-
கையையும், கவரிசைமனையிடமேவி = கவரிசைமனையிடம்பொருத்தி, வினையி-
ன்பாடல் = வினையானத்தில், தெனியும் = தெனிகின்ற, காரதத்தும்புகான-
மும் = காரதத்தும்புகானங்களும், கோட்டும் = எழுதப்பட்ட, சித்திரத்தின்-

அப்பியாசுப்போல, இல்=(சத்த) மில்லாமல், துளிகொள்=வருஷிக்கின்ற, பரிசுத்தம் நில்களும்=கற்பாத்தமேகங்களும், மாதர்த்தத்தொருதியும்=மக ஸ்வதியுடனும், உளதாதி=உண்டாதி—எ-று.

ந்தி (இ-ரை) களிப்புள்ள சிருத்தத்தையுடைய இடாநிலிக்கூட்ட னும் வேகமுள்ள வாயுவினும் சஞ்சரிக்கின்ற வெண்மையான டங்காநதியும் கவரில்லாதவிட்டிற்பொருந்தி வீணாகாததில் தெ ளிக்கின்ற நாரதர் தும்புருகானங்களும் எழுதப்பட்ட சித்திரத்தைப் போல சத்தமில்லாமல் வருஷிக்கின்ற கற்பாத்தமேகங்களும் மகளி ர்கூட்டங்களும் உண்டாதி—என்பதாம். (சக.)

இதுவுமது.

எல்லையின்றியயோசனை தூரங்க ளியார்க்குமெய்தரிதாநிக் கல்லையொத்தறவிதுருமத்திரண்ட நீள்காரிருளுடைத்தாதி யொல்லையோடுதேரிரவியுங்கன லுமேயொப்பதாமொளியுண்டாய்ச் சொல்லுமித்திரளியானவயும்பற்பல விடத்தொறுத்தொடர்வுற்று.

(இ-ள்) எல்லையின்றிய=அளவில்லாத, யோசனை தூரங்கள்=பதின்மடி கைதூரங்களில், இயார்க்குமெய்தரிதாநிக்=எவர்க்குமடையக்கூடாததாயும், கல்லையொத்து=பாடாணத்துக்கொப்பாய், அற=மிகவும், இதுருமத்திரண்ட கெட்டியாகத்திரண்டிருக்கின்ற, நீள்காரிருளுடைத்தாதி=மிகுத்தருமையா னவிரூபையுடையதாயும், ஒல்லையோடு=சீக்கிரமாகச்செல்கின்ற, தேரிரவியும்= இரத்தையுடையவிரூபியனும், கனலும்=அக்கிலியும், ஒப்பதாம்=சமானமா கிய, ஒளியுண்டாய்=பிரகாசத்தையுடையதாயும், சொல்லும்=சொல்லப்பட்ட ட, இத்திரன்யாலையும்=இக்கூட்டங்களியாவையு (முடைய), பற்பலவிட த்தொறும்=பலபலவிடங்களிலும், தொடர்வுற்று=தொடர்ந்து—எ-று.

(இ-ரை) அளவில்லாத பதின்மடிகைதூரங்களில் எவர்க்கும டையக்கூடாததாயும், பாடாணத்துக்கொப்பாய் மிகவும் கெட்டி யாகத்திரண்டிருக்கின்ற மிகுத்தருமையான விரூபையுடையதாயு ம், சீக்கிரமாகச்செல்கின்ற இரத்தையுடையவிரூபியனும், அக்கிலி யும் சமானமாகிய பிரகாசத்தையுடையதாயும், சொல்லப்பட்ட இ க்கூட்டங்க ளியாவையுமுடைய பலபலவிடங்களிலும் தொடர்ந்து என்பதாம். (சச.)

இதுவுமது

கொதுகின்புரளத்தியின்சாயிடைக் குமுதவதெனவென்றல்வற்றி
சதுமுகன்றருமுயிரொலாமனைவுறந் தன்மைமூன்றலருட
மதுவவானகங்கடந்தனர்மீட்டுமோ சவனியின்வரவெண்ணிட மதாய்-
பதுமவண்டத்தைக்கீடுவெறண்டத்திற் பருப்பதாக்புக்கோர்.

(இ-ள்) கொதுகின்புரள் - கொசுகின்பெருங்குட்டங்கள், அத்தியி
காயிடை=அத்திக்கனியினிடத்திற், குமுதவதென=சப்திப்பதுபோல, எந்
கும்=எவ்விடங்களிலும், சதுமுகன்றரும்=பிரமணுண்டாகிய, உயிரொ
ம்=சேவர்களியாவும், அனைவுறத்தன்மை=சேர்ந்திருக்கும்குணமுள்ள, மூன்
றகுண்டாம்=திரிபுவனங்களைபுடைய, அதுவவானகங்கடந்தனர்=சமான்
யில்லாதவாதாயத்தைத்தாண்டினர், மீட்டும் = திரும்பவும், ஓரவனியின்வா
வெண்ணி=ஒருபுயிதபச்சேர்ச்சித்தித்து, பதுமவண்டத்தைக்கீடு=பிரயாண்
டத்தைக்கடந்து, வேறண்டத்திற்=வசிட்டனிருந்தலோகத்தில், பருப்பதாக
புக்கோர்=கிரிக்குராமமென்னும்பட்டணத்தையடைந்தார்கள்--எ-று.

(இ-ஊ) கொதுகின்பெருங்குட்டங்கள் அத்திக்கனியினிடத்தி
ல் சப்திப்பதுபோல எவ்விடங்களிலும் பிரமணுண்டாகிய சேவ
ர்களியாவையும் சேர்ந்திருக்குங் குணமுள்ள திரிபுவனங்களைபுடைய
சமான்யில்லாத வாகாயத்தைத்தாண்டினர், திரும்பவும் ஒருபுயி
யைச்சேர்ச்சி சித்தித்து பிரமாண்டத்தைக்கடந்து வசிட்டனிருந்த
லோகத்தில் கிரிக்குராமமென்னும் பட்டணத்தையடைந்தார்கள்.

(இ-ஓ-க-ம்) சூதமலியாகத்திலுண்டான ஸ்பாணகிசெத்திரக்களை யது
நானேபார்த்ததிரையித்தாம். (ச-இ)

புத்திரணாக்காண்டல்.

வேறு.

வினையர்கற்றமும் தனையருந்துக்க மாய்வெம்பு
மனையவேதிராயன் மனையுருந்தார்கண்ணி லணுகா
ரினையபோதின்மெய் சங்கற்பமெய்திய லிலை
மனையுனோரொமைக் காண்கெனச்சங்கற்பம் வருத்தாள்.

(இ-ள்) வினையர்=ஏவற்காரரும், கற்றமும்=உறவினரும், தனையரும்-
புத்திரரும், துக்கமாய்வெம்பும்=தன்பமாகவாடுகின்ற, அனையவேதிராயன்=

வித்தரத்தைப்பின்னது, மனைபுகுந்தார்=விட்டிணுநாழந்தவர்கள், கண்ணிலணுகார்
சத்தியத்திற்குக் கதிரிச்யமாயிருக்கும், இவையபோதில்=இப்படிப்பட்டசமயத்
தீர்க்குட்டமயசங்கற்பம்=சத்தியசங்கற்பத்தை, எய்தியலீலை=அடைந்தலீலைபா
சா, மனைபுகுளார்=விட்டிண்கணுள்ளவர், எமக்காண்கென=எங்களைப்
பார்த்துக்கடவார்களென்று, சங்கற்பம்வகுத்தான்=சங்கற்பஞ்செய்தான்.

(இ-ஊ) ஏவற்காரரும், உறவினரும், புத்திரரும், துன்பமா
கவாடுகின்ற அப்பிராமணனது விட்டிணுநாழந்தவர்கள் அவர்களு
க்கு திரிச்யமாயிருக்கும், இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் சத்தியசங்கற்
பத்தை அடைந்த லீலைபானவன் விட்டிண்கணுள்ளவர் எங்களைப்
பார்த்துக்கடவார்களென்று சங்கற்பஞ்செய்தான்—என்பதாம். ()

துக்கநிவிர்த்திசெய்தல்.

வேறு.

பூமகளு மலைகளும் போல்வானா
வனதெய்வம் போலுமென்றே
தாமலர்கள் டருச்சித்தார் தலைமகன்பார்த்
தெமதன்னை தாதைமாய
யாமணுகுத் துயரொழிப்பீ ருயர்த்தோனா
யெதிர்த்தோருக் கெய்தாதுண்டோ
மாமதியி னீரொன்னத் தலைதடவித்
துயரொழித்தான் வயங்குலீலை.

(இ-ன்) பூமகளும்=இலட்சியையும், மலைகளும்=பார்வதியையும்,
போல்வானா=ஒத்தலீலாதேவிகளை, வனதெய்வம்போலுமென்று=வனதே
வதையைப்போல (விருக்கின்ற)தென்று, தாமவர்=(பந்துபுத்திரராகிய) தாங்
கள், எண்டரிச்சித்தார்=தரிசித்துப்புகித்தார்கள், தலைமகன்பார்த்து=(அதில்)
முத்தினகுமாரன்பார்த்து, எமதன்னை தாதைமாய=எங்கண்மாதாபிதாக்கள்
மரிக்க, யாமணுகுத்துவர் = காங்களடைத் (திருக்கின்ற) துச்சத்தை, ஒழிப்
பீர்=கீக்குவீர், உயர்த்தோனா=மேலானவர்களை, எதிர்த்தோருக்கு=தரிசித்
தவர்களுக்கு, எய்தாதுண்டோ=கிடையாத (பபுளென்) துண்டா, மாமதியி
னீரொன்ன = போறிகையுடையவர்களேபெய்துசெல்ல, வயங்குலீலை=பா
காசிக்கின்றலீலையானவன், தலைதடவி=சொசைத்தொட்டு, துயரொழித்தான்
அவர்களைத்தெரிக்கினான்—எ-று.

(இ-நா) இலட்சமியையும், பார்வதியையும் ஒத்த
வினை வனதேவதையைப்போல விருக்கின்றதென்று பத்திஞ்
ராகிய தாங்கள் தரிசித்துப்பூசித்தார்கள், அதில் முந்தினகுடா
பார்த்து எங்கள் மாதாபிதாக்கண்மரிக்க நாங்களடைந்திருக்கி
துக்கத்தைக்கீழ்க் மேலானவர்களை தரிசித்தவர்களுக்கு கிடை
யாத பபனென்றுண்டா? பேரநிலையுடையவர்களே பெண்ட
சொல்ல ப்ரகாசித்தின்ற லீலையானவன் சிரசைத்தொட்டு அவர்கடு
க்கத்தைக்கீழினுள்—என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) வெளிப்பட.

(சல)

லீலையை முற்றுவினுவதல்.

இருவரும் வயின்மறைந்தா ருலகத்தின்சற்பாவ

மில்வாறாகும்

கருதியது முடித்தனமேற் கருத்தென்கொ லென்றுதலைக்
கன்னிகேட்ப

மருவுசமா தியிற்கண்ட மன்னவையோ றொணக்காண

வசையுமித்த

திரும்மையோர் கண்டமையு மென்கொலெனச் செப்பென்று
தெய்வமன்னுள்.

(இ-ன்) இருவரும்—சராவதிலீலையென்னுமிருவரும், அவ்வயின்மறை
ந்தார்—அவ்விடத்திலந்தர்ப்பானமானார்கள், உலகத்தின்சற்பாவம்—சகச்சத்
தை, இவ்வாறாகும்—இவ்வண்ணமாம், கருதியது—நினைத்ததை, முடித்தனம்
(பார்த்த) முடித்தோம், மேற்கருத்தென்கொலென்று—மே (ஆன்னுடைய)
கருத்தென்னவென்று, கலக்கன்னிகேட்ப—சரஸ்வதிகேட்க, மருவுசமாதி
யில்—அடைந்திருக்கின்றசமாதியிலிடமாய், கண்டமன்னவையோர்—பார்த்த
வசசபையிலுள்ளவர்கள், எனைக்காணவகையும்—என்னைக்காணவகையும்,
இத்தத்திரும்மையோர்—இவ்வழியிலீட்டி லுள்ளவர்கள், கண்டமையும்—பா
ர்த்தவிதமும், என்னெனென—என்னவென்று, தெய்வமன்னுள்—தெய்வத்
துக்கொப்பானலீலையானவன், செப்பென்றுள்—சொல்லென்றுகேட்டான்.

(இ-நா) சரஸ்வதி லீலையென்னுமிருவரும் அவ்விடத்திலந்தா
ர்ப்பானமானார்கள், சகச்சத்தை இவ்வண்ணமாம் நினைத்ததை பா

த்தேதாம், மேலுன்னுடைய கருத்தென்னவென்று சரஸ்வ
ட்க அடைந்திருக்கின்ற சமாதியினிடமாய்பார்த்த வரச்சைப
னுள்ளவர்கள் பார்த்தவிதமும் என்னேக்காணாதவகையும் இவ்வ
முகிய வீட்டிலுள்ளவர்கள் என்னவென்று தெய்வத்துக்கொப்பான
லீலையானவன் சொல்லென்று கேட்டான்—என்பதாம், (சுஅ)

தேவி லீலையினையு நீங்கப்போதித்தல்.

சாதகத்தா லன்றியிரண் டொன்றாகா தகம்பாவத் தனைநீங்காமற்
போதமடைந்தனையதனாற்சந்தியமாஞ்சங்கற்பம்பொருத்திற்றில்லை
யாதலினு லவர்காணு சகம்பாவ மற்றவறி வறிதலாலே
பேதமற நீவிதிக்க விவர்கண்டா னொனவாணி பேசலோடும்.

(இ-ள்) சாதகத்தாலன்றி—ஞானப்பியாசத்தினாலல்லாமல், இரண்டொ
ன்றாகாது—துவிதமத்துவிதமாகாது, அகம்பாவத்தனைநீங்காமல் = காணென்
னும்பாவனையைப்பிரியாமல், போதமடைந்தனையதனாற் = ஞானத்தையடை
ந்தபடியால், சந்தியமாஞ்சங்கற்பம்—மெய்ச்சங்கற்பமானது, பொருத்திற்றி
ல்லை=(உணர்) ஞுண்டாகவில்லை, ஆதலினாலவர்காணார்—ஆதலாலச்சபையி
னவர்களுக்கெப்பாரார், அகம்பாவமற்றவறிவு = (இப்பொழுது) காணென்
னும்பாவனையிறந்த ஸ்வரூபஞானத்தை, அறிதலால் = உணர்தலினால், பேத
மறநீவிதிக்க = அபேதமாகநீசங்கற்பிக்க, இவர்கண்டாரோன = இப்புத்திரர்
(முதலாயினோர்) பார்த்தார்களென்று, வாமரிபேசலோடும்—சரஸ்வதிகொல்
லியிவ்வுடன்—எ-று.

(இ-கா) ஞானப்பியாசத்தினாலல்லாமல் துவிதமத்துவிதமா
காது காணென்னும்பாவனையைப் பிரியாமல் ஞானத்தையடைந்தப
டியால் மெய்ச்சங்கற்பமானது உணர்குண்டாகவில்லை ஆதலாலிச்
சபையிலுள்ளவர்க ஞானெப்பாரார் இப்பொழுது காணென்னும்
பாவனையிறந்தஸ்வரூபஞானத்தை உணர்தலினால் அபேதமாக நீச
ங்கற்பிக்க இப்புத்திரர்முதலாயினோர் பார்த்தார்களென்று சரஸ்வ
திகொல்லியிவ்வுடன்—என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) அகம்பாவத்தோடும் - அஃதின்கமையோடுபெற்ற ஞானத்
தின் பலபலனையுரைத்ததாம். (சுஅ)

முற்பவங்களைக் காண்டல்.

பெருவெளியா புன்னருளான் முழுதுணர்ந்தேன்
முக்குணத்தின் பிறப்புமற்றே
விருவடிவாய் பிரமத்தி லுன்றென்ன னூற்
துடல்பலவா யெடுத்தேன்முன்ன
மொருதனிமர யாவிசற்பத் தோருலகாக்
தாமனாமே லுறைவண்டாக
மருவியவிஞ் சையர்மகளாய் வாநனைதி
தான்மனித வடிவுமானேன்.

(இ-ள்) உன்னருளான்=(சரஸ்வதியே) புனதுருபையினால், பெருவெளியாய்=வெட்டவெளியாக, முழுதுணர்ந்தேன்=(எனதுபூர்வசன்மம்) யாவைபுமறித்தேன், முக்குணத்தின்=திரிருணங்களினுண்டான, பிறப்புமற்றேன்=பவமுக்கிடெனன், பிரமத்தி=பிரமத்தினின்றும், இருவடிவாய்=வேறுருவாய், துடல்பலவா=நீக்கியென்னுந் தசீசம், பலவாயெடுத்தேன்=காலவிதங்களாபெடுத்தேன், முன்னம்=முன்னமே, ஒருதனி ஒப்பற்ற மாயாவிசற்பத்து மாயாவிசற்பத்தினு (னுண்டாகிய), ஒருலகாம்=ஒப்பற்றவுலகங்களாகிய, தாமனாமேல்=தாமனாபுட்பத்தில், உறைவண்டாக=வசிக்கின்றவனியைப்போல, மருவிய=(சுலவுலகங்களிலுஞ்) சஞ்சரித்த, விஞ்சையர்மகளாய் = வித்தியாதாஸ்திரீயாகவும், வாநனைதால் = வாசனையின்றிதமயால், மனிதவடிவுமானேன்=காவடிவாகவுமானேன்—எ-து.

(இ-னா) சரஸ்வதியேபுனது கிருபையினால் வெட்டவெளியாக எனது பூர்வசன்மம் யாவைபுமறித்தேன், திரிருணங்களினுண்டான பவமுக்கிடெனன், பிரமத்தினின்றும் வேறுருவமாய்க் கிடையென்னுந் தசீசம் காலவிதங்களாய்வித்தேன் முன்னமே ஒப்பற்ற மாயாவிசற்பத்தினுனுண்டாகிய ஒப்பற்ற வுலகங்களாகிய தாமனாபுட்பத்தில்வசிக்கின்ற வனியைப்போல சுகலவுலகங்களிலுஞ் சஞ்சரித்த வித்தியாதாஸ்திரீயாகவும் வாசனையின்றிமையால் காவடிவாகவுமானேன்—என்பதாம்.

(இ-து)

இதுவுமது.

வேறொரு மாயாவிசற்பத் தாமனாய்த் தழையுக்கும்
வேடப்பெண்ணாய்ச்

குறையலைப் புள்ளரசாய்க் கொதுகுமுதம் பலபிறப்பிற்
சுழன்றுசோர்து

சிறுகடற் திரையிலைச திரணம்போன் மாயையிலே
தியங்கினேனை

யேறுவித்தாய்க் களாயென்ன விவன்சொன்னுளிருவரும்மின்
ணெழுத்துபோனார்.

(இ-ள்) வேறொரு=மற்றொரு, மாயாவிசுற்பத்து =மாயாவிசுற்பமான
(லோகத்தில்), அரமனாய்=இந்திராணியாகவும், தமையுரிக்கும்=பத்திர
உஸ்திரத்தைத்தந்தரிக்கின்ற, வேடப்பெண்ணும்=வேடஸ்திரியாகவும், வலை=
வலையை, குறை=அறுத்த, புன்=பறவையாகவும், அரசாய் = (சவுராஷ்டிர
தேசத்) தாசனாகவும், கொதுகு=கொசுராகவும் (பிறந்து), முதம்பலபிறப்
பில் = (இவை) முதலாகிய பலசகலங்களில், சுழன்றுசோர்து=உழன்று
வாடி, சிறுகடற்றிரையில் = சப்தியாநின்றசமுத்திரனிலையில், அளாதிரணம்
போல்=அலைகின்றதிரும்பைப்போல, மாயையிலேதியங்கினேனை=மாயாவ
சத்தி (ஊர்த்தகதியும்தோகதியுமாகக்) கலங்கினவென்னை, களாயேறுவித்தா
யென்ன=(முத்தி) தீர்த்திலேந்துவித்தாயென்று, இவன்சொன்னான்=இந்த
லீலைதோத்திரஞ்செய்தான், இருவரும்=(பின்) பிரண்டுபோர்களும், மின்னெ
ழுத்துபோனார்=ஆகாபத்திலெழுப்பினார்கள்--எ-று.

(இ-ஊ) மற்றொருமாயாவிசுற்பமானலோகத்தில் இந்திராணி
யாகவும், பத்திரவஸ்திரத்தைத்தந்தரிக்கின்ற வேடஸ்திரியாகவும் வலை
யை அறுத்த பறவையாகவும், சவுராஷ்டிரதேசத் தாசனாகவும்,
கொசுராகவும் பிறந்து இவைமுதலாகிய பலசகலங்களில் உழன்று
வாடி சப்தியாநின்ற சமுத்திரனிலையில் அலைகின்ற திரும்பைப்போ
ல மாயாவசத்திலூர்த்தகதியு ம்தோகதியுமாகக் கலங்கினவென்னை
முத்திரீர்த்தி லேந்துவித்தாயென்று இந்த லீலைதோத்திரஞ்செய்
தான் பின்பிரண்டுபோர்களும் ஆகாயத்தி லெழும்பினார்கள்--எ-ம்.

(இ-உ-ஈ-ம்) பிரமத்தினின்ற றீக்கினமுத லிறபியந்தம் வியாபித்திரு
ந்த பூரணரூப முதயமானபடியால் அதற்கு யினித்தவடிவங்களியாவுத்தன
து வடிவமாகத் தெரிந்ததாம். (இ-ஈ)

பின்சிருஷ்டியைக்கண் டதிசயித்தல்.

யோககெழி யால்விண்போய்ப் பதுமனிடஞ் சேர்த்துசவ
வுடல்கண்டப்பா

லேகியின் மறுபிறப்பாம் வேத்தனையெய் தலுமவன்மே
 ஸெதிர்த்துவந்தோ
 வேகலின் யாகியொரு வேல்வேந்த னமர்துடங்கி
 மிகவுமோத
 மாகமயி லனையார்க ணேக்கினு நிருபடையு
 மலைத்தவன்றே.

(இ-ள்) யோகநெய்யால்=யோகமார்க்கத்தினால், லின்போய்=ஆகாய
 த்திற்சென்று, பதுமனிடஞ்சேர்த்து=பதுமவரசனிடத்திலடைத்து, சவலுட
 னகண்டு=(அவனது) சவசரீரத்தைப்பார்த்து, அப்பாலே=(பின்) பப்புமஞ்
 சென்று, இவன் மறுபிறப்பாம்வேத்தன்=இப்பதுமனிசண்டாஞ்சகைமாயிய
 வினோதவரசனை, எய்தலும்=அடைவலும், அவன்மேலெதிர்த்துவந்தோ=அவ்
 வரசன்மேலெதிர்த்துவந்த, வேகலினையாகி=சுருமைமையானபோகையுடையவ
 னும், ஒருவேல்வேந்தன்=ஒப்பற்றவேலையுடைய (சுத்து) வரசன், அமர்துட
 ங்கி=புத்தத்தைத்துடங்கி, மிகவுமோத=மிகவுமடிக்க, மாகம்=ஆகாயத்தி
 (லிருந்து), மயிலையாட்கள் = மயிலையொத்தசரஸ்வதி லீலையானவர்கள்,
 கோக்கினுர்=பார்த்தார்கள், நிருபடையும் = இரண்டுசேனையும், மலைத்த=
 யுத்தம்பண்ணின—எ-று.

(இ-ஊ) யோகமார்க்கத்தினால் ஆகாயத்திற்சென்று பதுமவா
 சனிடத்திலடைத்து அவனது சவசரீரத்தைப்பார்த்து பின்புபுற
 ஞ்சென்று இப்பதும னிசண்டாஞ்சகைமாயிய வினோதவரசனை அ
 டையலும், அவ்வரசன்மே லெதிர்த்துவந்து கொடுமைமையான போ
 கையுடையவனாய் ஒப்பற்ற வேலையுடைய சிந்துவரசன்யுத்தத்தை
 த்துடங்கி மிகவுமடிக்க ஆகாயத்திலிருந்து மயிலையொத்த சரஸ்வ
 தி லீலையானவர்கள் பார்த்தார்கள் இரண்டுசேனையும் யுத்தம்பண்
 ணின—என்பதாம்.

(இ-உ)

இதுவுமது.

மட்டிலா விருபடையு மறலிகடுக் குறவெம்போர்

மலைக்குங்கலை

யெட்டிலோர் கூறாக வெதிர்த்தவனு லீவன்சேனை

யிறத்தலோடும்

பட்டுளோர் பிணக்குன்றான் மறைத்தனனே சமர்க்கண்டு

பயப்பட்டானே

தட்டிலா வெப்பவன்போ யிருணிறைந்த திருபடையுள்
தணந்துபோன.

(இ-ன்) மட்டிலாவிருபடையும் = அளவற்றவிறுவர்சேனைகளும், மதலி
கடுக்கும் = மனங்கெடும்படியாக, வெம்போர் = கொடியசண்டை, மலைக்கும்
காலு = பொருதங்காலத்தில், எட்டிலொர்குறா = எட்டிலொருபங்காகும்
படி, எதிர்ந்தவனும் = எதிரியினும், இவன்சேனைவிர்த்தனோடும் = இவன்ப
டைமரித்தமாத்திரத்தில், பட்டுளோர் = மரித்தவர்களது, பிணக்குறையும் =
பிரோதமலையினும், மறைந்தனனோ = மறைந்தானோ, சமாக்கண்டு = பொகாக்க
ண்டு, பயப்பட்டானோ = பயந்தானோ, தட்டிலா = குற்றமற்ற, வெப்பவன்
போய் = குரியன்போய், இருணிறைந்தது = அந்தகாரகிறைந்தது, இருபடை
யும் = இரண்டுசேனையும், தணந்துபோன = பிரிந்துபோயின — எ-து.

(இ-னா) அளவற்ற விறுவர்சேனைகளும் கமனங்கெடும்படியாக
க கொடியசண்டை பொருதுக்காலத்தில் எட்டிலொரு பங்காகும்ப
டி எதிரியினும் இவன்படை மரித்தமாத்திரத்தில் மரித்தவர்களது
பிரோதமலையினும் மறைந்தானோ? போகாக்கண்டு பயந்தானோ?
குற்றமற்ற குரியன்போய் அந்தகாரகிறைந்தது இரண்டுசேனையும்
பிரிந்துபோயின — என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்பட.

(இ-ம்)

இதுவுமது.

பகைவேந்தன் படைவாங்கப் படாதசிறு படையோடும்

பரிந்துமிண்டு

தகைவேந்த னரபியற்றித் துயிலுதலு மிவர்களும்த்

தலத்திலெய்த

ககையார்ந்த நிலவனைய விவரொளியா லினைப்பாறி

நயனக்கஞ்ச

முனைதோன்றவிழித்தமூன்று புதழ்த்திறைஞ்சியரிச்சித்தான்

முன்னின்றோனா.

(இ-ன்) பகைவேந்தன் = சத்தருவாசியவரானது, படைவாங்கு = சேனை
கீழ்க், படாதசிறுபடையோடும் = மரியாதையுடையோடும், பரிந்துமிண்டு =
(மன) முறித்துவிடும், தகைவேந்தன் = தளர்வைபுடையவர்களைப்போல, அர
பியற்றில் = மென்மையிலும், துயிலுதலும் = சித்திபெறும்பு, இவர்களும் =
இத்தச்சாஸவதிகளும் = இவரும், அத்தலத்திலெய்த = அங்கிடத்தில்வா, ககை

யார்த்தம் = பாகாசம்பொருத்திய, நிலவநைய = சத்திரனதமுதிரணத்தையொத்த, இவ்வொளியால் = இவர்கள் தேயுசினால், இன்பப்பாதி = சிரமத்தீர்த்த, நயனம் = கண்களென்னும், கஞ்சமுதைதோன் = தாமரைமொக்குமலர், விழித்தெழுத்த = விழித்தெழுத்து, புழங்கிதைகுஞ்சு = தோத்திரஞ்சொல்லி வணங்கி முன்னேயிருந்த சரஸ்வதி லீலையை, அரிச்சித்தான் = பூசித்தான் — எ.து.

(இ-ஊ) சத்துருவாகியவரசனது சேனைக்கீழ் மரியாதையிலே சேனையுடன் மனமுறித்து திரும்பி தளர்வை யுடைய விரேதவரசன் மேன்மையில் நித்தினாசெய்யவும் இந்தச் சரஸ்வதியும், லீலையும், அவ்விடத்திலேவர பாகாசம்பொருத்திய சத்திரனதமுதிரணத்தையொத்த இவர்கள் தேயுசினால் சிரமத்தீர்த்து கண்களென்னும் தாமரைமொக்குமலர் விழித்தெழுத்து தோத்திரஞ்சொல்லி வணங்கி முன்னேயிருந்த சரஸ்வதி லீலையை பூசித்தான் — என்பதாம். (இச)

மாயாவிசித்திரத்தைக் காண்பிக்கப்
பின்சிருத்தியின் வமிசாவலியை
யறிவித்தல்.

இவனது நற்குலப்பழமை லீலைக்கு விளம்பிவிப்ப
வேண்ணிவாணி
யவனருகிற் றயிலமைச்சன் விழிக்கவென வேண்ணுதலு
மவனப்போதே
கவர்துயில்விட்டெழுத்திறைஞ்ச கண்டகலை மகளவனைக்
கருணைகூர்ந்து
புலனபதி குலத்தொன்மைப் புகலெய்ஞ் னமைச்சனினை
புகலனுற்றான்.

(இ-ள்) இவனது = இவ்வரசனுடைய, நற்குலப்பழமை = கல்வமிசபாம்பராயை, லீலைக்கு விளம்பிவிப்பவெண்ணி = லீலைக்குச் சொல்லும்படி நினைத்து, வாணி = சரஸ்வதியானவள், அவனருகிற் றயிலமைச்சன் = அவனது சமீபத்தி நித்தினாசெய்யும்புத்திரியானவன், விழிக்கவென வேண்ணுதலும் = விழிக்கவதென்று சங்கதிப்பிக்கவும், அவனப்போதே = அம்மத்திரியானவனப்பொழுதே, கவர்துயில்விட்டு = தன்னைக்கவர்ந்திருக்குத்திகையவிட்டு, எழுத்திறைஞ்ச = எழுத்திருத்துவணக்க, கண்டகலைகள் = பார்த்தசரஸ்

வதியானவன், அவனைக்கருணைகூர்ந்து அவனிடத்திற்குப்பயிசூத்த, புல
பைதிருலத்தொன்மை=(இப) பூயிக்கரசாகிய (விவன்) குலத்தின்பூவசரித்
திரத்தை, புலவென்றான்=சொல்லென்றுகேட்டான், அபைச்சன்=(அதற்கு)
மத்திரி, இவைபுகலலாற்றான்=இவைகளைச்சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-து.

(இ-ஊ) இவ்வரசனுடைய கல்ல வமிசபரம்பரையை விலைக்
குச் சொல்லுமபுரினைத்து சாஸ்வதியானவன் அவனதுசமீபத்தி
னித்தினாசெய்யுமத்திரியானவன் விழிக்கக்கடவதென்று சங்கற்பிக்
கவும் அம்மத்திரியானவனப்பொழுதே தண்ணைகவந்திருக்கு நித்
தினாயையவிட்டு எழுந்திருந்துவணக்க பார்த்தசாஸ்வதியானவன் அ
வனிடத்திற் கிருபையிருந்து இப்பூயிக்கரசாகிய விவன் குலத்திற் பூ
ர்வசரித்திரத்தை சொல்லென்றுகேட்டான், அதற்கு மத்திரி இவை
களைச் சொல்லத்தொடங்கினான்—என்பதாம். (நடு)

இதுவுமது.

மன்னவரென் மனுகுலத்தின் மன்னவனாகும்பரதன்

மன்னர்மன்ன

என்னவன்பத் திராதனை யவரித்தான்மற் றவனகில

ரதனைத்தந்தா

வின்னவன்பே ரிரதனைத்தா னின்றானிங் கிவங்கித்து

ரதனைப்பெற்றான்

சொன்னவன்சேய் சைலாத னவனுக்குக் காமாதன்

ரேன்மலானான்.

(இ-ன்) மன்னவர்=அரசரில், என்=மறிக்கப்பட்ட, மனுகுலத்தின்=
(வைவசுத) மனுவின்வமிசத்தில், மன்னவனாகும்பரதன்=அரசனாகியரும்
பரதனுனவன், மன்னர்மன்னன்=இராசாதிராசனாகிய, அன்னவன்பத்திரா
தனைபளித்தான்=அவன்பத்திராதனைப்பெற்றான், அவன்=அவ்வரசன், அகி
லாதனைத்தந்தான்=அகிலாதனைப்பெற்றான், இன்னவன்=இவ்வரசன், பே
ரிரதனைத்தானின்றான்=பிறகத்தனைப்பெற்றான், இவன்பேத் திரதனைப்பெற்
றான்=இவ்வரசன்கிந்திரதனையின்றான், சொன்னவன்சேய்=சொல்லியவன்
வரசனதுபுத்திரன், சைலாதன்=சைலாதனும், அவனுக்கு=அவ்வரசனுக்கு,
காமாதன்ரேன்மலானான்=காமாதன்ரேன்றினான்—எ-து.

(இ-ஊ) அரசரில் மறிக்கப்பட்ட வைவசுத மனுவின்வமிசத்
தில் அரசனாகிய ரும்பரதனுனவன் இராசாதிராசனாகிய அவன்பத்

நிராதனைப் பெற்றான், அவ்வரசன் அகிலாதனைப்பெற்றான், இவ்வரசன் பிறக்காதனைப்பெற்றான், இவ்வரசன் சித்திராதனையின்றான், சொல்லிய வவ்வரசனது புத்திரன் காலாதனும் அவ்வரசனுக்கு காமாதன் றேன்றினான்—என்பதாம்— (ரு௭)

இதுவுமது.

இனையவன்சேய் மகாரதன்மற் நிவன்சிறுவன் விண்ணாத

லிவன்சுமாரன்

வினையமிசு மனோரதனிக் கிவனனித்த விரேதனிக்

வேத்தர்வேத்த

வினையிவர்க்குச் சுமுத்திரையா மைபிரண்டு வயதிலிவர்க்

கரககலி

நினைவொடுக்கும் பிராவனமே லீங்கினு லிவன்செங்கோ

னெறியினின்றான்.

(இ-ள்) இனையவன்சேய்=இப்படிப்பட்டவனுடையபுத்திரன், மகாரதன்=மகாரதனும், இவன்சிறுவன்=இவனுடையபுத்திரன், விண்ணாதன்=விண்ணாதனும், இவன்சுமாரன்=இவனுடையபுத்திரன், வினையமிசுமனோரதன்=போர்மிசுத்தமனோரதனும், இவ்விவனனித்த=இவ்விடத்திலிவன்பெற்ற விரேதனிக்வேத்தர்வேத்தன்=விரேதனாகாநிராசனாகும், இவர்க்கு=இவருக்கு, அனை=தாயானவன், சுமுத்திரையாம்=சுமுத்திரையென்னும்பெயரைபுடையவனாம், இபிரண்டுலெயதில்=பத்துவயதில், இவர்க்காககலி=இவருக்காகாநிராசனிக் கொடுத்த, நினைவொடுக்கும்பிரா=மனதடங்கியபிராவனவர், வனமேலீங்கினுன்=(தமத்துதல்) வனத்திற்கென்றார், இவன்செங்கோனெறியினின்றான்=இவன்நிபார்க்கத்தாம் (பூமி) பாலனைப் பண்ணினான்—எ-து.

(இ-கா) இப்படிப்பட்டவனுடைய புத்திரன் மகாரதனும் இவனுடைய புத்திரன் விண்ணாதனும் இவனுடைய புத்திரன் போர்மிசுத்த மனோரதனும் இவ்விடத்தி லீவன்பெற்ற விரேதனாகாநிராசனும் இவருக்கு தாயானவன் சுமுத்திரையென்னும் பெயரைபுடையவனாம் பத்துவயதில் இவருக்காகாநிராசனியைக் கொடுத்து மனதடங்கிய பிராவானவர் துறந்து தலவனத்திற்கென்றார், இவன் நீதிமார்க்கத்தாம் பூமிபாலனைப்பண்ணினான்—என்பதாம்.

(இ-ச-உ) வெளிப்படை.

(ரு௭)

விரேதமயக்கநீங்கி ஞானமுதயமாம் பொருட்டு
முற்பவமறிவித்தல்.

என்பனவிலீ வேந்தனின் முதற்பிறவி ஞானத்தா
லெளிதுகாண்கென்
றன்பிடுகி கையினு லவன்முடியை காமகடொட்
டருளலோமிக்
தன்பகையா மனவிருள்போய் லீலையுடன் வாழ்பதுமன்
றானுயர்க்கண்டா
லின்பமுற வியப்புற்றான் மாமாயை யிருத்தபடி
யென்னேயென்றான்.

(இ-ள்) என்பனவிலீ=என்று (மந்திரிசொன்ன) மாத்திரத்தில், வேந்தனை=இராசானவ, சின்றுமுதற்பிறவி=உனதுமுதற்சாகத்தை, ஞானத்தால்=ஞான (க்கண்ணி) ஞல், எளிதுகாண்கென்று=இலேசாய்த்தெரிந்துகொள்ளக்கடவாயென்று, அன்பிடுகி=அன்பிடுடன், கையினுலவன்முடியை=(தனதன்) தந்தினுலவரசனதுசிரசை, காமகடொட்டு=சாஸ்வதியானவள் பரிசித்து, அருளலோமிக்=அனுக்கிரகித்தவுடன், தன்பகையாமனம்=தனது பகையாகிய மனதிலிருக்கின்ற, இருள்போய்=மாயாந்தகாரகீங்கி, லீலையுடன் லீலையோமிக், வாழ்பதுமன்=(கடி)க்கிக்கின்றபதுமவரசன், தானுயர்க்கண்டான்=தனதுவடிவமாகப்பார்த்தான், இன்பமுற=ஆகந்தம்பொருத்த, வியப்புற்றான்=அதிகவித்தான், மாமாயை=மகாமாயையானது, இருத்தபடியென்னெயென்றான்=இருத்தவிதமென்னவென்றுசொன்னான்—ஏ-று.

(இ-ஊ) என்று மந்திரி சொன்னமாத்திரத்தில் இராசானவ உனதுமுதற்சாகத்தை ஞானக்கண்ணினால் இலேசாய்த்தெரிந்துகொள்ளக்கடவாயென்று அன்பிடுடன் தனதனத்தினு லவ்வரசனது சிரசை சாஸ்வதியானவள் பரிசித்து அனுக்கிரகித்தவுடன் தனது பகையாகிய மனதிலிருக்கின்ற மாயாந்தகாரகீங்கி லீலையோமிக் கடிச் சிக்கின்ற பதுமவரசன் தனதுவடிவமாகப் பார்த்தான், ஆகந்தம்பொருத்த அதிகவித்தான் மகாமாயையானது இருத்தவிதமென்னவென்று சொன்னான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) தேவியனுக்கிரகத்தினுள் ஞானமுதயமாய் மாயாவித்திரத்தைப் பார்த்த தரிசவித்ததாம். (உ-ம்)

ஒருநா னெழுபதுவருடமான மயக்கந்தீர
விசாரித்தல்.

தாயரிவ ராற்றெளிந்தே னெனநாடி அவர்சரணம்
தலைமேற்குடிப்
போயபவத துடீங்கி காணொன்று மில்வுடலிற்
புக்கடின்னைச்
சேயவெழு பதுவருடஞ் சென்றதாற் செய்ததெலாம்
தெளியாதின்றேன்
மாயமிது வென்கொலென மன்னவன்கேட் டலுங்கருணை
வாணிசொல்வான்.

(இ-ள்) தாயரிவரால் = மாதாவாகியவில்களால், தெளிந்தேனென =
(மாயையைத்) தெரிந்தேனென்று, நாடி = சித்தித்த, அவர்சரணம் = அவர்க
ள்பாதத்தை, தலைமேற்குடி = சிசின்மேற்றரித்து, போயபவத்துடீங்கி =
போனசரணத்திற்சரிக்கி, காணொன்றும் = காணொன்றாகவும், இவ்வுடலிற்
புக்கடின்னை = இச்சரித்தில்கூறப்பின்பு, சேயவெழுபதுவருடம் = அந்மகன
கெழுபதுவது, சென்றதாம் = கடந்தபடியால், செய்ததெலாம் = கடந்தசக
லமும், தெளியாதின்றேன் = தெரிந்தேன், மாயமிதுவென்கொலென = இதெ
ன்னமாயாகித்தீரென்று, மன்னவன்கேட்டதும் = அரசன்கேட்கவும்,
கருணை = கிருபையே (வடிவமாயுள்ள), வாணிசொல்வான் = சரஸ்வதியனுக்
கிரகஞ்செய்வான்—எ-து.

(இ-ஈ) மாதாவாகியவில்களால் மாயையைத் தெரிந்தேனெ
ன்று சித்தித்து அவர்கள்பாதத்தை சிசின்மேற் றரித்து போனச
ரணத்திற் சரிக்கி காணொன்றாகவும் இச்சரித்தில் வந்தபின்பு அ
ந்மகன வெழுபதுவது கடந்தபடியால் கடந்தசகலமும் தெரிந்
தேன், இதனை மாயாவிதித்திரமென்று அரசன்கேட்கவும் கிரு
பையேவடிவமாயுள்ள சரஸ்வதி யனுக்கிரகஞ்செய்வான்—எ-ம்.

(இ-ம்) கௌப்பகட.

(இ-ஈ)

மயக்கந்தீரப் போதித்தல்.

இறப்பென்னு மாமுற்சை யெய்தியபின் னப்பொழுதல்
விடத்திற்றானே

பிறப்பென்னு மாமோகம் பெரிதுண்டாம் விண்போலப்
பிறக்கிந்துய்தாஞ்
சிறப்புள்ள வன்மனநிற் செய்தொழிலா மயக்கமே
தெரியாகின்ற
துறந்துன்னு மெழுபதுபான் னெக்ககன்ற தென்பதனை
யுணர்ந்துகோக்காய்.

(இ-ள்) இறப்பென்னும்=மரணமென்கின்ற, மாமூர்ச்சையெய்தியபின்-
பெரியமயக்கம்வந்தபின்பு, அப்பொழுது=அக்காலத்தில், அய்விடத்திற்குள்ளே
=அய்விடத்திலேயே, பிறப்பென்னுமாமோகம்=சகலமென்கின்ற மகாமோக
மானது, பெரிதுண்டாம்=மிகவுழுண்டாயிருக்கும், விண்போல்=ஆகாயத்
தைப்போல, பிறக்கிந்துய்தாம்=நிறைந்துபரிகத்தமான, சிறப்புள்ள=சிறப்
பையுடைய, உன்மனநில்=சின்மனநில், செய்தொழிலாம்=செய்கண்மமாகி
ய, மயக்கமே=பிராந்தியே, தெரியாகின்றது=காண்கின்றதான, உறந்துன்
னும்=பொருத்தநெருங்கிய, எழுபதுபான்=எழுபதுவருடமானது, உனக்
ககன்றதென்பதனை=உனக்குநீங்கினதென்பதை, உணர்ந்துகோக்காய்=(சீ)
யறிந்துபார்ப்பாய்—எ-து.

(இ-னா) மரணமென்கின்ற பெரியமயக்கம் வந்தபின்பு அக்
காலத்தில் அய்விடத்திலேயே சகலமென்கின்ற மகாமோகமானது
மிகவுழுண்டாயிருக்கும் ஆகாயத்தைப்போல நிறைந்து பரிகத்த
மான சிறப்பையுடைய நின்மனநில் செய்கண்மமாகிய பிராந்தியே
காண்கின்றதான பொருத்தநெருங்கிய எழுபதுவருடமானது உன
க்குநீங்கினதென்பதை நீயறிந்துபார்ப்பாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இறந்துபிறக்கு மயக்கத்தினுண்டான மனோவிசைப்பந்தம் கால
வளவு தோற்றினதேயன்றி வெதார்த்தமாயின்றென்பதாம். ஆறுவிரத்திப்பதி
னாறுவயதேயென வியாக்கியானயிருக்கிலும் மூப்பத்திராவித்தி னெழுபதுவ
யதேயென மூலயிருத்தலி னஃதேயித் துணைசிரியர் கருத்தெனக்கொள்க.)

இதுவுமது.

கடிக்கையிரண் டினினெடிய காலமுறுங் கனவொக்கும்
கழிந்தவாணுட்
படியுறுமா யாலிகற்ப கனவிலே வேகுளிதமாய்ப்
பாத்துதோன்று

கெடியபிறப் பிறப்பென்று தினக்கில்லை மெய்ஞ்ஞான
நினக்குருப
முடிவில்பதத் திருக்கின்றாய் சகமெல்லாக் கண்டிருந்து
முழுதுக்காணாய்.

(இ-ள்) அடிக்கொண்டனில்—ஒருமுழுத்தகாலத்தில், கெடியகாலமுது
ம்—அகேகாலம்வருகின்ற, ஊனவெக்கும்—சொப்பனத்தையொத்திருக்கும்,
கழித்த—நீங்கிய, வாணன்—ஆயுளானது, படிபுது—குணம்பொருத்திய, மாயா
விகம்பம்—மாயையின்விகற்பத்தினால், ஊனவில்—சாக்கிரத்தில், வெருவிதமா
ய்—காகாவிதமாக, பார்த்ததோன்றும்—விரிந்ததோன்றும், கெடிய—மிருத்த,
பிறப்பிறப்பு—சகமரணங்கள், வந்துநினக்கில்லை—எப்போதுமுனக்கில்லை,
மெய்ஞ்ஞானம்—உண்மைஞானமே, நினக்குருபம்—உனக்குள்வருபம், முடி
வில்பதத்திருக்கின்றாய்—அத்தமில்லாத (பரம) பதத்திலிருக்கின்றாய், சகமெ
ல்லாக் கண்டிருத்தும்—உலகங்களியாவையும்பார்த்தும், முழுதுக்காணாய்—
ஒன்றையும்பாராய்—எ-து.

(இ-ஊ) ஒருமுழுத்தகாலத்தில் அகேகாலம்வருகின்ற சொ
ப்பனத்தையொத்திருக்கும், நீங்கிய ஆயுளானது குணம்பொருத்தி
ய மாயையின்விகற்பத்தினால் சாக்கிரத்தில் காகாவிதமாக விரிந்து
தோற்றும் மிருத்த சகமரணங்கள் எப்போதுமுனக்கில்லை, உண்
மைஞானமே உனக்குள்வருபம் அத்தமில்லாத பரமபதத்திலிருக்
கின்றாய் உலகங்களியாவையும் பார்த்தும் ஒன்றையும்பாராய்.

(இ-ம்) ஆயுளானது மாயாவிரித்திரத்திற்றேற்றினதேயன்றி ஆத்மஸ்
வருபமான சித்திலிந்தென்பதாம். (கக)

இதுவுமது.

எல்லாமா மியல்பினு லுன்னுலன் விடத்திலிருத்
திலக்காடின்றாய்ச்
சொல்லாமைத் தனாப்பிடித்த தொட்டிவிற்பேய்ச் கடலைபித்
தொன்மைபோலப் [போக்
பொல்லாத மூகர்க்குப் புவிபுறுதி யாய்த்தோன்றும்
பொன்காணுதோ
ரல்லாது பணியென்பர் தற்பரத்தைக் காணுதோ
ரகிலமென்பார்.

(இ-ன்) எல்லாமாம்=சமஸ்தமுமாயிருக்கின்ற, இயல்பினால்=சுவாவத்தினால், உன்னால்=உனதலினால், உன்னிடத்திலிருந்து=உன (தாத்மஸ்ருபத்தி) லிருந்து, இலங்காதின்றாய்=பாகாதிக்கின்றாய், சொல்லாமைத்தனா=பேசத்தெரியாதகுழந்தைகளை, தொட்டிலில்=தொட்டிலி (லிருக்கும்பருவத்தில்), பிடித்தபேய்=பிடித்தபிசாசானது, சுடலைவித்போம்=மயானத்தினிக்குகின்ற, தொன்மைபோல=பழமையையப்போல, பொன்னாழமுகர்க்கு=திமையையுடையமூடர்களுக்கு, புலியுறுதியாய்த்தோன்றும்=சுகமானதுசத்தியமாகத்தோற்றும், பொன்காணுதோர்=சுவணமென்றநியாதவர்கள், அல்ல (பொன்) னல்ல, அது=அப்பொன்னை, பணியென்பர்=ஆபரணமென்று சொல்லுவார்கள், தம்பரத்தைக்காணுதோர்=(அவைபோல) ஸ்வருபதிருஷ்டியில்லாதவர்கள், அகிலமென்பார்=சகமென்பார்கள்—எ-து.

(இ-னா) சமஸ்தமுமாயிருக்கின்ற சுவாவத்தினால் உனதலினால் உனதாத்மஸ்ருபத்திலிருந்து பாகாதிக்கின்றாய் பேசத்தெரியாத குழந்தைகளை தொட்டிலிலிருந்தும் பருவத்தில் பிடித்தபிசாசானது மயானத்தினிக்குகின்ற பழமையைப்போல திமையையுடைய மூடர்களுக்கு சுகமானது சத்தியமாகத்தோற்றும் சுவணமென்றநியாதவர்கள் பொன்னல்ல அப்பொன்னை ஆபரணமென்று சொல்லுவார்கள், அவைபோல ஸ்வருபதிருஷ்டியில்லாதவர்கள் சகமென்பார்கள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) திருக்கைத்தரித்தவர்க டிஸ்ப்பேத மறியார்களென்பதாம். ()

இதுவுமது.

தனைமுதலாய்க் காண்கின்ற சகமெல்லா நீன்கனவாஞ்
சுகத்திற்கேன்று

மினையபொருள் களுக்கனவிற் காண்கின்ற பொருள்களா
மென்றுதேர்வா

யனையபொருள் களுக்காணு வறிவுமாத் திரம்வடிவா
யனைத்துமேலில்

வினையிற்செறி வாய்க்கனமாய்ச் சுத்தமா கிப்பிரம
விண்ணே யுண்டாம்.

(இ-ன்) தனைமுதலாய்=(யானெனதென்னு) மகங்காரமுதலாக, காண்கின்ற=பாராதின்ற, சகமெல்லாம்=உலகங்களியாவும், நீன்கனவாம்=நீண்ட

சொப்பனமாம், சகத்திற்றோன்றும் = உகத்தினிடத்திற்றோன்றுகின்ற, இ
 னையொருங்கும் = இப்படிப்பட்டவன்துக்களும், கனவிந்காண்மென்ற =
 சொப்பனத்திற்கானாகின்ற, பொருள்களாமென்ற = வன்துக்களாமென்று,
 தேர்வாய் = உணர்வாய், அநையொருங்கானாகு = அப்படிப்பட்டவன்
 துக்களுக்கானாகு, அறிவுபாத்திரம்வடிவாய் = ஞானமேல்வருபாய், அனைத்து
 மேலி = எவற்றிலுங்கூடி, வினையிசெறிவாய் = தொழிலில்லாதவிதவாய்,
 கனமாய் = மகத்தாய், கந்தமாயி = பரிசுத்தமாய், பரமவிண்ணையுண்டாம் =
 பரமகாமமேயிருக்கும்—எ-று.

(இ-அ) யானெனதென்னு மகக்காமமுதலாக பாராநின்ற உ
 ளகக்கனியாவும் கீண்டசொப்பனமாம், உகத்தினிடத்திற் றோன்
 றுகின்ற இப்படிப்பட்ட வன்துக்களும் சொப்பனத்திற் காண்கி
 ன் வன்துக்களாமென்று உணர்வாய், அப்படிப்பட்ட வன்துக்களும்
 காணாத ஞானமேல்வருபாய் எவற்றிலுங்கூடி தொழிலில்லாதவி
 தைவாய், மகத்தாய், பரிசுத்தமாய், பரமகாமமேயிருக்கும்—எ-ம்.

(இ-ம்) சகத்தென்னுக் தீர்க்கசொப்பனத்தில் வன்துக்க னென்னும்
 பேதத்தோற்றவசேயன்றிச் சயஞ்சைவனத்திலின்றென்பதாம். (கக)

இதுவுமது.

முழுதுமாய் முழுதுடைத்தாய்ச் சத்திமுழு தம்முள்ள
 மூர்த்திகளானே
 பழுதிலா தெவ்விடத்தெப்படிதோன்று மவ்விடத்தப்
 படியேதோன்றும்
 வழுதிலா மெய்ஞ்ஞான நிலைநிலை பொருட்டானும்
 வழங்கப்பெற்றாய்
 கழுதிலா வுண்மைபொருட் தெளிந்தனையாம் போதுமென
 கலிலலோடும்.

(இ-ள்) முழுதுமாய் = எல்லாவிடும், முழுதுடைத்தாய் = எல்லாமுடை
 யதாகியும், சத்திமுழு தம்முள்ள = சத்திகளெல்லையிருக்கின்ற, மூர்த்திகளானே
 = எவ்வுருமே, பழுதிலாத = பழுதுபடாமல், எவ்விடத்தெப்படியேதோன்றும்
 (காலகன்மபரிபாசத்திற்) வெந்தவிடத்திலெப்படியேதோன்றுமோ, அவ்விடத்
 தப்படியேதோன்றும் = அங்கவண்ணமேதோன்றும், வழுதிலாமெய்ஞ்ஞான
 நிலை = சூன்மத்தவண்ணமொருநிலையை, வீண்பொருட்டு = வீணாகித்தம், கா
 ம்வழங்கப்பெற்றாய் = காமபுதேசிக்க நியடைத்தாய், கழுதிலாவுண்மைபொ

மே—கொடாததத்துவத்துடன், தெளிந்தனை—தெளிந்தாய், பாம்போதுமென்-
நாங்களேகுதுமென்று, சரஸ்வதியே—(சரஸ்வதி) சொல்லவும்—எ-து.

(இ-நா) எல்லாமாயும் எல்லாமுடையதாகியும் சத்திகளெ
ல்லாமிருக்கின்றவருபாய் பழுதுபடாமல் காலகன்மபரிபாகத்தி
னாலெந்தவிடத்தி லெப்படிதோன்றுமோ அங்கவண்ணமேதோற்
றும், குற்றமற்ற வுண்மைஞானநிலையை லீலைநிமித்தம் நாமுபதே
சிக்க நியடைந்தாய், கொடாததத்துவத்துடன் தெளிந்தாய், நாங்களே
குதுமென்று சரஸ்வதி சொல்லவும்—என்பதாம்.

(இ-ம) சைதன்யஸ்பந்த மெக்காலத் தெப்படிதோற்றுவதோ உப்படி
சகலமுந்தோற்றுவதேயன்றிவிடேதுகுறிதென்னுமாயுளின்பேதமின்றென்ப
தாம். (கச)

முற்பவமடைதற்கு வினாவுநலையு மதற்
குத்தரத்தையுங் கூறல்.

இதுபுகலக் கேட்டரசு னெனையடைத்தோர் களும்கேண்டிற்
றெய்தாநிற்பர்
புதுமணிகேருமைப்பணிந்து புகழ்ந்தேன்கேண்டியதெய்தல்
புதுமைத்தாமோ
புதுமவுட னுடைவ தென்றென்ன விப்போரிற்
படுவெய்பட்டா
லதுபுகுவை யெனக்கலைமா தளித்தலுமேற் நலந்தொருவ
ன்றைவநானுன்.

(இ-ன்) இதுபுகல=இவ் (வனுபவத்தைப்) போதிக்க, கேட்டரசுன்=சி
ரவணஞ்செய்தவரேதான், எனையடைத்தோர்களும்=என்னை(யாசகமா)யடை
த்தவர்களும், வேண்டிற்றெய்தாநிற்பர்=வேண்டியதைப்பெறுவார்களே, புது
மணிகேருமை=புதுமைப்பணிந்து (சிந்தா) மணியையொத்தவுக்களை, பணிந்த=
வணங்கி, புகழ்ந்தேன்=தோத்திரஞ்செய்தவனும்கான், வேண்டியதெய்தல்-
(அடைய) வேண்டியதடைதல், புதுமைத்தாமோ=ஆச்சரியமாமா, புதுமவுட
னுடைவதென்றென்ன= (முற்ப) புதுமாரீர்த்தையானடைவதென்றென்று
கேட்ட, இப்போரிற்படுவது=இத்தபுத்தத்தின்மரிப்பாய், பட்டால்=மரித்தா
ல், அதுபுகுவையென=ஆச்சரியத்தையடைவாயென்று, கலைமாதளித்தலும்=

சாம்பலிபனுக்கிடக்கவும், மேற்றலத்தொருவன் = மேல்விட்டொருவன் (வந்து), அதற்குதான் = சொல்லத்தொடக்கினான்—எ-து.

(இ-னா) இவ்வனுபவத்தைப்பிரதிபலிப்பதற்காக சிவனுஞ்செய்த விநாயகன் என்னையாசகமா யடைந்தவர்களும் வேண்டியதைப்பெறுவார்கள், புதுமைமான சித்தாமணியையொத்த வுக்களைவணங்கி தோத்திரஞ்செய்தவனுடைய கான் அடையவேண்டிய தடைதல் ஆச்சரியமாமா? முற்புதுமையேததை யானடைவதென்றுகேட்க இத்தகுத்தத்தில் மரிப்பாய், மரித்தால் அச்சத்ததை யடைவாயென்று சாஸ்வதி யனுக்கிடக்கவும் மேல்விட்டொருவன்வந்து சொல்லத்தொடங்கினான்—என்பதாம். (சுரு)

முற்பவமடைதற் கேதுவான

சரித்திரமுறைந்தல்

அப்புமதை சொரிந்துவரு மடர்சேனைக் கடலெங்கு
மடர்ந்துதிருக்க

வெப்புடைய கணற்கொழுந்தா லக்கொழு சாம்பராய்
வெகாநின்ற

திப்புதுமை கண்டிலகொ லிகல்வேத்தே யென்பனவி
விதைஞ்சார்சேனை

மும்புலனங் களுக்கெங்குமோகரிக்கு மோசைசெவி
முடுக்கக்கேட்டான்.

(இ-ன்) அப்புமதைசொரிந்துவரும் = அம்புலருடஞ்சொரிந்துவருகின்ற அடர்சேனைக்கடல் = சிறைத்தொழுந்திரமானது, எங்குமடர்ந்துதிருக்க, வெப்புடைய = வெம்மைமையுடைய, கணற்கொழுந்தா ல-அக்கினிக்கொழுந்தில், அக்காமம் = அப்பட்டணம், சாம்பராய்வேகாநின்றது = அம்பலாகவேகின்றது, இப்புதுமை = இவ்வநியத்ததை, கண்டிலகொல் = காணவில்லையோ, இகல்வேத்தே = பலம்பொருத்திவராதே, என்பனவில் = என்றுசொல்லுகின்றதில், இதைஞ்சார்சேனை = பகைவாட்டையானது, மும்புலனங்களுக்கெங்குமோசைசெவி = எங்குமே, மோகரிக்குமோசை = கொடுக்கின்றதென்பததை, செய்முடுக்கக்கேட்டான் = காதுசெவிபெட (வரான்) கேட்டான்—எ-து.

(இ-ஊ) அம்புவருடஞ் சொரிந்துவருகின்ற [சிற்றந்தசேனாசு
முத்திரமானது எவ்விடத்து நிழைந்திருக்க வெம்மையாகிய அக்கி
னிச்சுவாலையினால் அப்பட்டணம் சாம்பலாகவேகின்றது, தீவ்விதி
சயத்தை காணவில்லையோ! பலம்பொருந்தியவாசனே என்று சொ
ல்லுஞ்சமயத்திற் பகைப்பாடையானது மூன்றுவகைகளு நிகழ்ந்
தம்படி கெற்கிக்கின்றசப்தத்தை காதுசெவிடுபட வரசன்கேட்டான்.

இதுவுமது.

ஒட்டலர்சேனையிற்முழக்கு முலைத்தலறு நகரொலியு
முருமேறென்ன
முட்டியெழ வடவனல்போன் முழக்கனலின் புறையெங்கு
முடிக்கொள்ள
கெட்டனகண் கருஞ்செவியுங் கிளர்க்கா மழித்ததுவித்
கேடியாவும்
திட்டமுற லீலையும்வா னியும்வேந்து மந்திரியுத்
தெரியக்கண்டார்.

(இ-ன்) ஒட்டலர்=சத்தருக்கனின், சேனையின்முழக்கும்=படையின்
துசப்தமும், உலைத்தலறும்=அலைவுற்றலாகின்ற, நகரொலியும்=பட்டணத்
தினுள்ளவர்களின்சப்தமும், உருமேறென்ன=இடியைப்போல, முட்டியெ
ழ=எதிர்த்தெழ, வடவனல்போன் = வடவாக்கினியைப்போல, முழக்கன
லின்=சப்திக்கப்பட்டவக்கினியினது, புறையெங்குமுடிக்கொள்ள=தாமமா
னதெவ்விடத்துக்கும்துகொள்ள, கண்கருஞ்செவியும்=கேத்திரமுஞ்சுரோ
த்திரமும், கெட்டன=அழித்தன, கிளர்க்காமழித்தது=பிரகாசிக்கின்றபட்ட
ணமழித்தது, இக்கேடியாவும்=இக்கேடனைத்தையும், திட்டமுற=பரத்யக்ஷ
மாக, லீலையும்=லீலையும், வாணியும்=சாஸ்வதியும், வேந்தும்=அரசனும், ம
ந்திரியும்=அமைச்சனும், தெரியக்கண்டார்=பரத்யக்ஷமாகப்பார்த்தார்கள்.

(இ-ஊ) சத்தருக்கனின் படையினதுசப்தமும், அலைவுற்றல
ராகின்ற பட்டணத்தினுள்ளவர்களின் சப்தமும், இடியைப்போல
எதிர்த்தெழ வடவாக்கினியைப்போல சப்திக்கப்பட்ட வக்கினியி
னது தாமமான தெவ்விடத்துஞ் சூழ்ந்துகொள்ள கேத்திரமுஞ் சு
ரோத்திரமும் அழித்தன, பிரகாசிக்கின்ற பட்டணமழித்தது, இக்
கேடனைத்தையும் பரத்யக்ஷமாக லீலையும், சாஸ்வதியும், அரசனு
ம், அமைச்சனும், பரத்யக்ஷமாகப்பார்த்தார்கள்—என்பதாம். (1)

இதுவுமது-வேறு.

செருவிறல்வேந்தன்றேவி தெருமந்துகடுக்கிவந்தான்
வருமிவன்பாங்கிமன்னு மாளிகைமகவிரியாரும்
பெருகியரிதியுங்கொண்டார். பேணலாரொன்னக்கேட்டா
னருகுறுதேவியுங்க ளடைக்கலமென்றுபோனான்.

(இ-ன்) செருவிறல்=புத்தத்தில்வீரமுள்ள, வேந்தன்றேவி=அரசனு
டையமனைவியானவன், தெருமந்து=பிரமித்து, கடுக்கிவந்தான்=உடுக்கமுற்
றுவந்தான், வருமிவன்பாங்கி=இவளுடன்வராகின்றதோழியானவன், மன்னு
=அரசனே, மாளிகைமகவிரியாரும்=அரண்மனைவி (துள்ள). மாதர்களனைவ
ரையும், பெருகியரிதியும்=மிகுந்ததனங்களையும், பேணலார்=சத்துருக்கள்,
கொண்டாரென்ன=கொள்ளையிட்டார்களென்றுசொல்ல, கேட்டான்= (அ
தைக்) கேட்டவிரேதவரசன் அருகுறுதேவி=என்பக்கத்திலுள்ளதேவியான
வன், உங்களடைக்கலமென்றுபோனான்=உங்களடைக்கலமென்றுசொல்லி
புத்தத்துக்குப்போயினான்—எ-து.

(இ-னா) புத்தத்தில் வீரமுள்ள அரசனுடைய மனைவியானவ
ன் பிரமித்து உடுக்கமுற்றுவந்தான், இவளுடன் வராகின்ற தோழி
யானவன் அரசனே? அரண்மனையிலுள்ள மாதர்களனைவரையும் மி
குந்ததனங்களையும் சத்துருக்கள் கொள்ளையிட்டார்க ளென்றுசொ
ல்ல அதைக்கேட்ட விரேதவரசன் என்பக்கத்திலுள்ள தேவியான
வன் உங்களடைக்கலமென்றுசொல்லி புத்தத்துக்குப்போயினான்.

லீலைவடிவமாகவே வந்த புதியலீலையின்

காரணம்வினாவுதல்.

எதிர்சிழல்போலவந்த லீலையையிந்தலீலை
யதிசயமெய்திகோக்கி யருங்கலைமாதைகோக்கி
புதிதுகாணிய்குவந்த பொருளென்கொலென்றலேமி
மதிவிறவாணியந்த மயக்கத்திந்துரைப்பதானான்.

(இ-ன்) எதிர்சிழல்போல= (எண்ணடி) விலெதிரிட்டதன் துசாயையைப்
போல, வந்தலீலையை=வந்த (விரேதன்மனைவியாடிய) லீலையை, இத்தலீலை-
(பதுமன்மனைவியான) வித்தலீலையானவன், அதிசயமெய்திகோக்கி=ஆச்சரிய
மடைந்துபார்த்து, அருங்கலைமாதைகோக்கி=அருமைபானசரஸ்வதியைப்

பார்த்து, புதிது=தூதனமாச, தூரானிருக்கத்தொருளென்ஓல்=தானேயி
வ்விடத்தில்வந்திருக்கின்றவுண்மைபென்ன, என்றனோமும்=என்றுகேட்ட
வுடன், மதிசிறவாணி=சந்திரசிறந்தையுடைய சரஸ்வதியானவள், அத்தமய
ச்சந்திர்த்து = அம்மயக்கத்தகீகி, உரைப்பதுளன் = சொல்லத்தொடங்
கினான்-எ-று.

(இ-கா) கண்ணாடியிலேதிரிட்ட தனதுசாயையைப்போல வ
ந்த விசேதன்மனைவியாகியலீலையைபதுமன்மனைவியானவித்தலீல
யானவள் ஆச்சரியமடைந்துபார்த்து அருமையான சரஸ்வதியை
ப்பார்த்து தூதனமாச நானே பிவ்விடத்தில்வந்திருக்கின்ற வுண்
மையென்ன என்றுகேட்டவுடன் சந்திரசிறந்தையுடைய சரஸ்வ
தியானவள் அம்மயக்கத்தகீகி சொல்லத்தொடங்கினான்-எ-ம்.

தேகாந்தஸ்புரணமே யிப்புதிய லீலையாயிற்றெனல்.

நின்னைநீங்காதவாழ நினைத்தனன்மரணகாலத்
தன்னவ்விடத்தேபெற்று னன்பினாலுயிதகாந்த
னின்னல்குர்மரணத்தன்னி லென்னைப்பெய்துயிராக்குந்
தன்னெதிருற்றதன்றித் தோன்றுமோதற்பணத்தில்.

(இ-ள்) உனதுகாதன்=நினைதபருடனாகியபதான், அன்பினால்=(உன்
விடத்திலிருக்கின்ற) வரஞ்சையினால், நின்னைநீங்காதவாழ=உன்னைப்பிரியா
மர்க்கித்தற்கு, மரணகாலத்து=மரணசமயத்தில், நினைத்தனன்=நினைத்
தான், அன்னது=அக்கினைவின்படியே, அவ்விடத்தேபெற்றான்=அவ்விடத்
தி லுன்னைப்பெற்றான், இன்னல்குர்=தன்பயிக்குத், மரணத்தன்னில்=மா
ணத்தில், இயார்க்கும்=பாடுக்கும், என்னிப்பெய்தும்=சிந்தித்ததையும்,
தன்னெதிருற்றதன்றி=தன்முன்னிருத்ததன்றி, தற்பணத்தில்=கண்ணாடியில்,
தோன்றுமோ=(வேறு) தோற்றமோ-எ-று.

(இ-கா) நினதுபருடனாகிய பதுமன் உன்விடத்திலிருக்கின்
ற வரஞ்சையினால் உன்னைப்பிரியாமற் கருத்தற்குமரணசமயத்தில்
நினைத்தான், அக்கினைவின்படியே அவ்விடத்தி லுன்னைப்பெற்றா
ன், துன்பயிக்குத்தமரணத்தில் யாவருக்கும் சிந்தித்ததையும் தன்
முன்னிருத்ததன்றி கண்ணாடியில் வேறுதோற்றமோ-என்பதாம்.

(இ-ந-த-ம்) கெளிப்படை.

(எவி)

இதுவுமது.

நாசமுற்பத்திமுற்சை நனுகனுகமுத்தியெல்லா
மேசுறவொன்றினுன்னொன் நிலையாலிலதுண்டென்ன
மாசுறுமயக்கமட்டே மட்டறவளராகின்ற
நாசறுமனுபவங்க ளிருவகையவற்றைக்கேட்பாய்.

(இ-ள்) நாசம்=மாணமும், உற்பத்தி=சங்கமும், மூற்சை=மனோமய
க்கமும், நனுகனுகமுத்தி=சொப்பனமும், சமுத்தி=சமுத்தியுமாகிய,
எல்லாம்=இவைகளைத்தும், சை=சூற்றம்பொருத்த, ஒன்றினுன்=ஒன்
நிலிடத்தில், ஒன்றிலையால்=ஒன்றில்லாதபடியினால், இலது=இல்லையெ
ன்பது, உண்டென்ன=உள்ளதென்பது, மாசுறுமயக்கமட்டே=எனக்கமுற்
றபிரமையினளவே, மட்டறவளராகின்றது=அளவின்நிலிருத்தியாகின்றது,
ஆசறுமனுபவங்கள்=சூற்றமற்றவனுபவங்களானவை, இருவகை=இரண்டு
விதமாம், அவற்றைக்கேட்பாய்=அவைகளைக்கேள்—எ-று.

(இ-னா) மாணமும், சங்கமும், மனோமயக்கமும், சாக்கிரமு
ம், சொப்பனமும், சமுத்தியுமாகிய இவைகளைத்தும் சூற்றம்
பொருத்த ஒன்றிலிடத்தில் ஒன்றில்லாதபடியினால் இல்லையென்ப
து உள்ளதென்பது எனக்கமுற்ற பிரமையினளவே அளவின்நிலிரு
த்தியாகின்றது, சூற்றமற்றவனுபவங்களானவை இரண்டுவிதமா
ம் அவைகளைக்கேள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மயக்கத்தினுன் னான சத்தாவந்தையு நிலைத்தனென்பதாம்.

இதுவுமது.

முன்னனுபவத்துக்கேற்ற முறைமையாய்ச்சிலவைதோன்றும்
பின்னுறுபுதுமைத்தாகிப் பேதமாய்ச்சிலவைதோன்று
நின்னுடலின்னொர நின்னகுலவின்னொழுக்க
மென்னவேறன்றிநின்ற ளெதிரிழல்போலலீலை.

(இ-ள்) முன்னனுபவத்துக்கேற்ற=முன்னனுபவத்துக்குத்தகுத்த, மு
றைமையாய்=முறையாக, சிலவைதோன்றும்=சிலவுண்டாயிருக்கும், பின்
னுறுபுதுமைத்தாகி=பின்புள்ளதுதனமாகி, பேதமாய்ச்சிலவைதோன்றும்=
பேதமாகச்சிலவுண்டாயிருக்கும், (ஆகையால்) நின்னுடல்=உனதுவடிவம்,
நின்னொரம்=உனதொரம், நின்னகுலம்=உனதுகுலம், நின்னொழுக்கம்=உ
னதுகடை, என்ன=என்னும்படி, லீலை= (இந்த) லீலையானவன், எதிர்கிழல்

போல=முன்றோற்றியவுனது நிழலைப்போல, வேறன்றிவின்றான்=பேதமில்லாமலிருந்தான்—எ-று.

(இ-ஈ) முன்னனுபவத்துக்குத் தகுந்தமுறையாக சிலவுண்டாயிருக்கும், பின்புள்ளதாதனமாகி பேதமாகச்சிலவுண்டாயிருக்கும். ஆகையால் உனதுவடிவம், உனதாசாரம், உனதுகுலம், உனதுநட என்னும்படி இத்தலீலையானவன் முந்தோற்றியவுனதுநிழலைப்போல பேதமில்லாமலிருந்தான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பாவஞ்பரகாரமுன்னனுபவத்திற்கொத்தவண்ணம் புதியலீலைதோற்றினுளென்பதாம். (எஉ)

புதியலீலை வினாவதல்.

புரவலனினைவா லுண்ணைப் போலிவீடான் நிறின்றான்
விரவுமிப்போரிற்பட்டு விரேதன்பதுமனென்னு
நரபதியாகுமென்ற நாமகன்வசனங்கேட்டு
பாவினபுதியலீலை பணிந்திதுபகர்வதானுள்.

(இ-ள்) புரவலனினைவால்=இராசாவினினைவினால், லுண்ணைப்போல்=நினைப்போலவே, இவடோன்றிநின்றான்=இவனும்முண்டானுள், விரவுமிப்போரிற்பட்டு=கலந்தவிந்த புத்தத்திலிறந்து, விரேதன்=விரேதனுனவன், பதுமனென்னுநரபதியாகுமென்ற=பதுமனென்னுநரவரானுனென்றுசொல்லிய, நாமகன்வசனங்கேட்டு=சரஸ்வதியினது வாக்கியத்தைக்கேட்டு, பாவினபுதியலீலை=புகழ்ந்த தூதனலீலையானவன், பணிந்திதுபகர்வதானுள்=வணங்கிவிதைச்சொல்லத்தொடங்கினுள்—எ-று.

(இ-ஈ) இராசாவினினைவினால் நினைப்போலவே இவனும்முண்டானுள், கலந்தவிந்த புத்தத்திலிறந்து விரேதனுனவன் பதுமனென்னுந் வரசனானென்றுசொல்லிய சரஸ்வதியினது வாக்கியத்தைக்கேட்டு புகழ்ந்த தூதனலீலையானவன் வணங்கி விதைச்சொல்லத்தொடங்கினுள்—என்பதாம். (எஉ)

புதியலீலை விரும்பினவரத்தைத் தேவியனுக்கிரகித்தல்.

பண்ணொன்றுசெய்த பாமகன்போலுநீயே
விண்டவராலென்காத்தன் விடினாறுவைவெதங்கே

கண்ணோனவிகேபித்தக் காயத்தோடெய்திவாழத்
தண்டலில்வரகல்சென்னைத் தத்தனமென்றலோடும்.

(இ-ள்) பண்ணோன்புகாசெய்த = முற்காலத்தினுள்பூசித்த, பாமன்
போதுகீயே = சரஸ்வதியைப்போலிருக்கின்றகீயே, விண்டவரால் = சத்துரு
வினால், என்னைத்தக்கீட்குளம் = எனதுபுருடவிமர்நால், எங்கே = எவ்விட
த்தில், உதரவத = உசிப்பதோ, என்னை = (அதைப்) பார்த்து, காணக்கே = பா
னத்தகிடத்தில், இந்தக்காயத்தோடு = இச்சரீரத்தடன், எய்திவாழ = போய்
வாழும்படி, தண்டலில்வரம் = தடைபில்லாதவரத்தை, கல்சென்ன = அரு
ளெனக்கேட்க, தத்தனமென்றலோடும் = தத்தனமெனவும் = ஏ-று.

(இ-னா) முற்காலத்தினுள்பூசித்த சரஸ்வதியைப்போலிருக்
கின்றகீயே சத்துருவினால் எனதுபுருடவிமர்நால் எவ்விடத்தில்
வசிப்பதோ அதைப்பார்த்து யானத்தகிடத்தில் இச்சரீரத்துடன்
போய் வாழும்படி தடைபில்லாதவரத்தை அருளெனக்கேட்க கல்
சென்னைவும் = என்பதாம்.

(இ-உ-கம்) கெளிப்படை.

(எச)

பழையலில் விஞ்ஞாதல்.

புகன்றாமகிலோகம்பு புராதனலிலேசொல்வா
னாகிழந்தவென்னுடலோடன்றி தின்றவேற்றுடலைமேலி
யுகந்தலோகார்த்தாத்து முயகிரிககரினாடு
மகன்றவாமென்கொலென்ன வாரணத்தனனைசொல்வான்.

(இ-ள்) புகன்றாமகிலோகம்பு = (இப்படி) சொன்னசரஸ்வதியைப்பா
ர்த்து, புராதனலிலேசொல்வான் = பழையலிலேசொல்லுவான், கிகழ்ந்த = விள
க்கிப்ப, என்னுடலோடன்றி = என (காந்திபெளதிக) சரீரத்துடன்செல்லாது, கி
ன்றம் = இருந்த, வேற்றுடலைமேலி = மேலான (வாதிவாசிக) சரீரத்தைப்போ
லுத்தி, உகந்தலோகார்த்தாத்தம் = உயர்ந்தமறலோகத்தினும், உயர்கிரிககரி
னாடும் = மேலானகிரிககரிமத்தினும், அகன்றவாமென்கொலென்ன = (கா)
னாகிவிடத்தென்னகொண்டகேட்க, வாரணத்தனனைசொல்வான் = வேறா
தாசொல்லுவான் = ஏ-று.

(இ-னா) இப்படிச்சொன்ன சரஸ்வதியைப்பார்த்து பழைய
லிலேசொல்லுவான், விளங்கிய எனதாதிபெளதிகசரீரத்துடன் இரு
ந்த வேருள வாதிவாசிகசரீரத்தைப்போலுத்தி உயர்ந்தமறலோகத்

திலும் மேலாவகிரிச்சாமத்திலும் காலீங்கினவித மென்னவென்
றுகேட்க வேதமாதாசொல்லுவாள்—என்பதாம்.

(இம் எனக்குச் செல்வகூடாதென்தும் ஊசலீயிவனுக்கெப்-டி
செல்லுமென்பதாம். (௨௮)

தேவியுத்தரம்-வேறு.

ஒருவருக்குளாமொன்றுகலம் முணர்வின்வண்ணமே
யுயிர்களெய்துமாற்
கருதிமுத்திரீ கறிவிரும்பினாய் காதலித்தசித்
கண்ணவித்தனம்
பெருகுதலா லித்தவண்ணமிப் பேதைவேண்டிப்
பேறுகல்கின
மிருதயத்திலே நினைத்ததெய்திடு மெமதுபார்வையா
லியார்க்குமென்றனன்.

(இன்) ஒருவருக்கும்=ஒருவருக்கானுதும், காமொன்றுகலம்=கா
மொன்றுக்கொடுப்பதில்லை, உணர்வின்வண்ணமே=நிறவிறப்படியே, உயிர்
களெய்தம்=சேவர்களிடையும், முத்திரகருதி=முன்னமேநினைத்து, கீதவிதும்
பினாய்=கீதானத்தையாசுத்தாய், காதலித்தசித்தனம்=விரும்பின
னானதிருஷ்டியைக்கொடுத்தோம், பெருகுதலால்=மிருத்தவாசையினால்,
இத்தவண்ணம்=இத்தப்படி, இப்பேதைவேண்டி=இப்பெண்விரும்பி, இப்
பேறுகல்கினம்=இவ்வாதத்தைக்கொடுத்தோம், இருதயத்தில்=மனதில், நினை
த்தது=கருதினது, எமதுபார்வையால்=எம்முடைய இருபாகோக்கினால், இ
யார்க்குமெய்திடும்=யாவருக்குக்கிடக்கும், என்றனன்=என்றுசொல்லி
சொன்னான்—எ-று.

(இ-கா) ஒருவருக்கானுதும் யாமொன்றுக் கொடுப்பதில்லை,
நினைவிறப்படியே சேவர்களிடையும் முன்னமேநினைத்து கீதானத்
தையாசுத்தாய் விரும்பினனானதிருஷ்டியைக்கொடுத்தோம், மிரு
த்தவாசையினால் இத்தப்படி இப்பெண்விரும்பி இவ்வாதத்தைக்கொ
டுத்தோம், மனதில்கருதினது எம்முடைய இருபாகோக்கினால் யா
வருக்குக்கிடக்கும் என்று சொல்லிசொன்னான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சூதாக்களப்பாவினைப்படி ஈஸ்வரன் கூட்டிக்கின்ற தென்ப
தாம். (௨௯)

ஈஸ்வரானுக்கிரகம்பெற்ற மகான்மரிக்குங்
காரணமியாதெனின்.

திறல்விசேதன் சினமிசூத்தன் தேரிலேறினன்
சேனையோடுபோய்

மறலீயூர்ப்புகும் வழிகெருக்கமாய் மருவலாலொலா
மடியமோதின

னிறலுறுங்கொலென் நெண்ணியன்பறு லீலைவாணிதா
ளேத்தியவ்னையே

விறன்மிசூத்துவின் கருணைமேவியும் வினையின்மாளுமோ
வேத்தென்னவே.

(இ-ள்) திறல்விசேதன்=பலமுள்ளவிசேதவரசன், சினமிசூத்தன்=
கோபமிசூத்தவனாய், தேரிலேறினன்=இரத்திலேறி, சேனையோடுபோய்=
சேனா (சமுத்திரத்துடன்) யுத்தகளத்திற்சென்று, மறலீயூர்ப்புகும்=இய
மபுரிக்குச்செல்வின்ற மார்த்தகமானது, கெருக்கமாய்=கெருக்கும்படி, மருவ
லாலொலாமய்ய=சத்துருக்களனைவருக்கெட, மோதினன்=அடித்தான், இற
லுறுங்கொலென்றெண்ணி=மரிப்பானென்றுசெறித்து, ஆன்பராலீலை=(கா
யகணித்திற்) பிரியமாளுதலீலைகள், வாணிதாளேத்தி=சர்வவதியினது பூ
தத்தைத்தித்து, அன்னையே=(எமது) தாயே, விறன்மிசூத்தம்=வீரத்தன்
மைமிசூத்திருத்தும், கிள்கருணைமேவியும்=உனதுகிருபையிருத்தும், வேத்த
ன்=(எம்) தரசன், வினையின்மாளுமோ=இப்) போரின்மரிப்பாரோ, என்ன
=என்றுகேட்க-எ-து.

(இ-னா) பலமுள்ளவிசேதவரசன் கோபமிசூத்தவனாய் இரத
த்திலேறி சேனாசமுத்திரத்துடன் யுத்தகளத்திற்சென்று இயமபுரி
க்குச்செல்வின்ற மார்த்தகமானது கெருக்கும்படி சத்துருக்களனைவ
ருக்கெட அடித்தான், மரிப்பானென்றுசெறித்து நாயகணித்தில்
பிரியமாளுதலீலைகள் சர்வவதியினதுபாதத்தைத்துதித்து எமது
தாயே வீரத்தன்மைமிசூத்திருத்தும், உனதுகிருபையிருத்தும், எ
மதரசன் இப்போரின் மரிப்பாரோஎன்றுகேட்க-என்பதாம்.

தேவியுத்தரம்.

கதவிகும்பலாற் கலைவிசேதன் கப்பிலாப்பதன்
கலப்பதாயின

நெதிரியானவிச் சிந்துவென்பவ னிகலில்வெள்ளிலென்
 ரெனை யிறைஞ்சலால்
 விதியில்வென்றவன் வேந்தனுமென விளம்புபோதிலே
 விடியறோன்றலு
 மதிரமோதிமே லடர்ந்தவென்களத் தனிகமொன்றுமற்
 ரழிந்துபோனதே.

(இ-ள்) கலைவீரோத=கல்வியையுடைய வீரோதனுவன், கதிகிரும் ப
 லால்=பாகதியையிச்சித்தால், கப்பிலாப்பதம்=இரண்டற்றபரமபதத்தை,
 கலப்பாயினான்=கலக்கும்படியாயினான், எதிரியானவிச்சிந்துவென்பவன்
 =எதிர்த்துவிச்சிந்து வரசனென்பவன், இகலில்வெள்ளிலென்று=(தன
 து) வல்லமையினு (விவனை)ச் செவிக்கவேண்டுமென்று, எனையிறைஞ்சலால்
 =என்னைப்புகித்ததினால், விதியில்வென்று=சியமித்தபடியேசெய்தது, அவ
 ன்வேந்தனுமென=அவரைசனுவனென்று, விளம்புபோதில் = சொல்லுஞ்
 சமயத்தில், விடியறோன்றலும்=உதயகாலமாகவும், மதிரமோதி=அதிரும்
 படியுத்தஞ்செய்து, மேலடர்ந்தவென்களத்து = மேனெருக்கியவெம்மையா
 கியபுத்தகளத்தில், அனிகமொன்றுமற்றழிந்துபோனது = (இரண்டிடத்தி
 லுஞ்) சேனையொன்றுமில்லாமலிறந்தது—எ-று.

(இ-னா) கல்வியையுடைய வீரோதனுவன் பாகதியையிச்சி
 த்தால் இரண்டற்றபரமபதத்தை கலக்கும்படியாயினான், எதிர்த்
 துவர்த விச்சிந்துவரசனென்பவன் தனதுவல்லமையினு விவனைச்
 செவிக்கவேண்டுமென்று என்னைப்புகித்ததினால் சியமித்தபடியே
 செயித்து அவரைசனுவனென்று சொல்லுஞ்சமயத்தில் உதயகால
 மாகவும் அதிரும்படி புத்தஞ்செய்து மேனெருக்கிய வெம்மையா
 கியபுத்தகளத்தில் இரண்டிடத்திலுஞ் சேனையொன்றுமில்லாமலிற
 ந்தது—என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) அவரவர்பாவனையே விதற்குக்காரணமென்பதாம். (எ-அ)

முற்பவமடைதற்கேதுவான
 யுத்தமுரைத்தல்.

சிந்துராமனுக் திறவ்வீரோதச் செவ்வேவந்தனுஞ்
 சிலைகளேந்தினு

சிந்துபன்னுவுத் திகைகள்வானமு மெய்யும்வானியா
 வெந்துமுடிஞர்
 மூன்றுவெங்களைத் திரளெரித்துநீ முடுகியுழியின்
 முடிவைவொத்தலு
 மூன்றுபாகனுத் தேரும்விள்ளுமற் துயர்விரேத
 னெருவனுயினுன்.

(இ-ள்) சிந்துமனும்=சிந்துவென்னும் பெயராயுடையவரசனும், தி
 மங்கிரேதன்=விரமூன்விரேதனாகிய, செங்குவேந்தனும்=சம்பத்துள்ளவ
 ரானும், சிலைகளெழிஞர்=வில்லுகளையெடுத்தார், இத்துபன்னுவும்=சந்திர
 னுக்குரியனும், திகைகள்=திக்குகளும், வானமும்=ஆளமும், எய்யும்வா
 னியால்=விடப்பட்டவகுபுகளினால், எங்குமுடிஞர்=எவ்விடத்துகிறைத்தார்
 கள், மூன்றுவெங்களை=மூன்றென்கிரக்கின்ற வெப்பமானபாணங்களின், திர
 னெரித்து=கட்டங்களெரித்து, தீமுடுகி=அக்கினிகவாலை விராபித்து, ஊழியி
 ன்முடிவைவொத்ததும் =யுகமுடிவைப்போலிருக்குமளவில், உந்துபாகன
 ம்=தேவாரூடத்தாரின்சாரதியும், தேரும்=இரதமும், வில்லும்=தனாகும்,
 அத்து=அதுபட்டு, உயர்விரேதன்=மேன்மைமயானவிரேதவரசன், ஒருவனு
 யினுன்=தனிபடுகுன்=எ-து.

(இ-ஈ) சிந்துவென்னும் பெயராயுடையவரசனும் விரமூன்
 விரேதனாகிய சம்பத்துள்ளவரசனும் வில்லுகளையெடுத்தார். சா
 திரமும், சூரியனும், திக்குகளும், ஆகாயமும், விடப்பட்டவகுபுக
 ளினால் எவ்விடத்துகிறைத்தார்கள், மூன்றென்கிரக்கின்ற வெப்பமான
 பாணங்களின் கட்டங்களெரித்து அக்கினிகவாலை விராபித்து
 யுகமுடிவைப்போலிருக்குமளவில் தேவாரூடத்தாரின்ற சாரதியும்,
 இரதமும், தனாகும், அதுபட்டு மேன்மைமயான விரேதவரசன் த
 னியனானான் என்பதாம். (எ-க)

புதியலிலை புருடன்செல்லுமிடத்திற் செல்லுதல்.

பிறைகெடுஞ்சரன் கவசம்வீழ்வுறப்பிரித்து
 மெய்யெலாம் பினந்துசிந்தலும்
 பொறையுறித்து வீழ்த்தவனை கோக்கிவெண்
 புண்டரிகையைப் புதியலிலைபார்த்
 திறைவனுவிபோ மெல்லையாடுகு
 னிவனைண்ணகா னேகவுலகெனு

வதைதலோடு மவ்வண்ணைகிணு

ளவனும்விண்ணினொய்தாகியேகிணுள்.

(இ-ள்) பிறைகெஞ்சரம்=அந்தசந்திரபாணத்தினால், கவசம்வீழ்வுற-
(வச்சிர) கவசம்கிதறியிலும்படி, பிரித்து=பிளந்து, மெய்யெனம்=தேகத்தி
(னவயவங்கன்) யாவும், பிளந்துகித்தலும்=பிளக்கப்பட்டு (ச்சின்னாபின்ன
மாய்ச்) சிதறுமளவில், பொறையழிந்து=வலிமைகீங்கி, வீழ்த்தலை=பூமி
யிற்சாய்த்தலேதலை, நோக்கி=பார்த்து, வெண்புண்டரிகையை=வெண்டா
மனாபாணை, புதியலீலைபார்த்து=நூதனலீலைபார்த்து, இறைவனாவிபோமெல்
லையாபிணன்=என்னுயகனுயிர் பிரியுஞ்சமயத்தையடைத்தான், இவனைகண்
ன=இவரைப்பொருத்த, காண்கைக்கென=யான்செல்லவருளென்று, அ
றைதலோடும்=சொன்னமாத்திரத்தில், அவ்வண்ணைகிணுள்=அந்தாயாகிய
(சரஸ்வதி) யனுக்கிரகித்தான், அவனும்=அந்தலீலையும், விண்ணில்=ஆகாயத்
தில், கொய்தாகி=லேசாகி, ஏகிணுள்=போனான்—எ-று.

(இ-ரை) அந்தசந்திரபாணத்தினால் வச்சிரகவசம் கிதறியிலு
ம்படிபிளந்து தேகத்தினவயவங்கனியாவும் பிளக்கப்பட்டுச் சின்னா
பின்னமாய்ச் சிதறுமளவில் வலிமைகீங்கி பூமியிற்சாய்த்த விரேத
னைப்பார்த்து வெண்டாமனாபாணை நூதனலீலைபார்த்து என்னுயக
னுயிர்பிரியுஞ் சமயத்தை யடைத்தான், இவரைப்பொருத்த யான்
செல்லவருளென்று சொன்னமாத்திரத்தில் அந்தாயாகிய சரஸ்வதி
யனுக்கிரகித்தான், அந்தலீலையும் ஆகாயத்தில் லேசாகிப்போனான்.

(ப-ம்) ஈஸ்வரானுக்கிரகத்தினும் தூலகீர மனுததையானதென்பார்,
கொய்தாகியென்றார். (அம்)

இதுவுமது.

கருமுகிற்றலன் கடத்துவாயுயின் கதிகடத்துவென்
கதிரினெல்லையிட்

பருகுதாரகர் பதமகன்றுமே லயனையாதியா

மமரர்ஊடொரீஇ

மருவுயித்தவன் டம்பினத்துபோய் வாரியாதியாய்

வனைத்தபாவையு

முருவியெல்லையு முடிவுமற்றதா முண்மைஞானவின்

னொல்லையெய்தினுள்.

(இ-ன்) கருமுதிர்நலங்கடந்து=மேகமண்டலத்தைக்கடந்து, வாயுலின்
தேகடந்து=வாயுமண்டலத்தைக்கடந்து, வெங்கதிரினெக்லைட்டு=வெம்
மையானசூரியமண்டலத்தைக்கடந்து, அருகுதாரகர்பதமகன்று=சமீபமான
கஷத்திரமண்டலத்தைக்கடந்து, மேலயசையாதியாம்=மேற்சத்தியலோகமு
தலிய, அகர்தாரடொரி=தேவலோகங்கடங்கடந்து, மருவும்=பொருந்தா
கின்ற, இத்தவண்டம்பினந்துபோய் = இவ்வண்டத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு
போய், வாரியாதியாய்வணந்துவையும்=சலமுதலான வேழாபரணத்தையும்
ம், உருவி=ஊருவி, எல்லையும்=அளவும், முற்றும்=அத்தமும், அற்றதாம்
=இல்லாததான; உண்மைஞானலின்=தத்துவசொதாயத்தை, ஒல்லெய்
நிஞன்=சீக்கிரத்திலடைந்தான்—என்று.

(இ-னார்) மேகமண்டலத்தைக்கடந்து வாழ்மண்டலத்தைக்கட
ந்து வெம்மையான சூரியமண்டலத்தைக்கடந்து சமீபமான கஷத்
திரமண்டலத்தைக்கடந்து மேற்சத்தியலோகமுதலிய தேவலோகங்
களைக்கடந்து பொருந்தாசின்ற இவ்வண்டத்தைக் கிழித்துக்கொண்
டுபோய் சலமுதலான வேழாபரணத்தையும் உவருவி அளவும்
அத்தமும் இல்லாததான தத்துவசொதாயத்தை சீக்கிரத்திலடைந்
தான்—என்பதாம்.

சூபானமேழாவன—புனல், அக்ஷி, வாயு, ஆகாயம், அகங்காரத்
தவம், மசத்தவம், பிரகிருதியெனக்கொள்க. (இ-க-ம்) வெளிப்பட.

இதுவுமது.

சுப்பகோடிவேக கரு-ஞேடினுக் கடக்கொணுவத்திற்
காடுகாயத்தபேர்

வற்பவங்களா மண்டலோடியொன் றென்னைபோக்கு
துளவவற்றினு

எற்பயின்றியா வரணபேதமே யயல்வனைப்புறு
மண்டமொன்றனுட்

டற்பதங்கடக் தெய்தியம்புயச் சவங்கிடந்தமண்
டபமடைந்தன்ன.

(இ-ன்) சுப்பகோடி=அளவில்லாததானம், வெங்கருடஞேடினும்=வே
காக்கத்துழைப்பதத்தாலும், கடக்கொணு=கடக்கக்கடாததாயும், அத்தி
காடுகாயத்தபேர்=அத்திலணங்காயத்திருக்கின்றனபோல, உற்பவங்களா
மண்டலோடி=உத்தத்தவவாயு உளவற்றபிரமண்டல்கள், ஒன்றென்றை

கோக்குறுதுள்=ஒன்றையொன்று பார்க்கக்கூடாததாயிருக்கின்ற, அவற்றி
னுள்=அவ்வண்டங்களுக்குள், அம்பயின்றி=பெரிதாக, ஆவாணபேதம்=ஆ
வாணபேதமானது, அவ்வண்ணப்புகம்=அருகில்வளைந்துகொண்டிருக்கின்ற,
அண்டபொன்றினுள்=ஓரண்டத்தினுள், தற்பதக்கட்டுதெய்தி=ஓரானாகாய்
தைக்கடந்துபோய், அம்புயன்=பதுமவரசனது, சவக்கிடத்த=பேதமிருத்த,
மண்டபமடைந்தனன்=அத்தப்பூத்ததைச்சேர்த்தான்—எ-று.

(இ-ரை) அளவில்லாதகாலம் வேகமாகக்கலுழன்பறந்தாலும்
கடக்கக்கூடாததாயும் அத்திவனங்காய்த்திருக்கின்றனபோல உதித்
தனவாகிய வளவற்ற பிரமாண்டங்கள் ஒன்றையொன்று பார்க்கக்
கூடாததாயிருக்கின்ற அவ்வண்டங்களுக்குள் பெரிதாக ஆவாண
பேதமானது அருகில் வளைந்துகொண்டிருக்கின்ற ஓரண்டத்தினுள்
ஓரானாகாய், தைக்கடந்துபோய் பதுமவரசனது ப்ரோதமிருத்த அந்
தப்பூத்ததைச் சேர்த்தான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) தேவியனுக்கிரகத்தினும் புதியனிலை பதுமவிடஞ்சேர்த்தாம். ()

விரேதன் முற்பவமடையச்செல்லுதல்.

தமாவண்டுமுற் மலரின்முடியிச் சவசரீரமாச்

தாணிபாலனே

யெமதுளாயகன் கருவின் வாய்விடா வெண்கொன்முன்னயிச்

கெய்தினோமென

வெண்கொன்முன்னயிச் சவசரீரமாச் கன்பனோப்புறத்
தவ்விருத்தபின்

விமலஞானியாம் வீரல்விரேதன் மேவுசெவ்வின்

மீதுபோயதே.

(இ-ள்) தமாவண்டுமுற்=பெருஞ்சான்றொப்புமலர்கனிதைத்த, மலரின்
முடும்=புட்பக்கலினுள் மறைக்கப்பட்ட, இச்சவசரீரமா = இப்ரோதேச
மாகிய, தாணிபாலனே=பூபாலனே, எமதுளாயகன்=எம்முடையகனவன்,
கருவின்வாய்விடா=கருபையுள்ளசான்றிதிரும், எங்கொன்=என்பபுறே,
முன்னயிக்கெய்தினோமென = முன்னமேயிலிடம்உத்தேசமென்று, அந்
வெண்ணி=கன்றுச்சித்தித்த, வெண்கவரிச்சி=வெண்கவரம்விசிக்கொண்
டு, அங்கு=அங்கிடத்தில், அன்பனோப்புறத்து=தனதுசவகருடையகொ
ருடக்கத்தில், அவனிருத்தபின்=அப்பதியிலிருத்தபின், விமலஞானியாம்

=நின்மலஞாநியான, விதங்கிரேதன்=மரானுவிதேதவரசன், மேவுசென்
=பொருத்தியசெனது, விண்மீதபோயது=ஆகாயத்திற்சென்றது--ஏ-று.

(இ-ஊ) பெருங்காணஞ்செய்யு மனிதனிறைந்த புட்பங்கனி
னுன் மறைக்கப்பட்ட இப்போதேதேகமாயிய பூபாலனே எம்முடை
யகணவன் கிருபைபுள்ள சரஸ்வதியினுள் எப்படியோ முன்னமே
விவ்விடம் வந்தோமென்று நன்றிப்படுத்தித்து வெண்சாமரம் விசி
க்கொண்டு அவ்விடத்தில் தனது காயகணுடைய வொருபக்கத்தில்
அப்புதியலிலே விருத்திப்பி நிண்மலஞாநியான மகானுன விதேத
வரசன் பொருத்திய சேனது ஆகாயத்திற்சென்றது--என்பதாம்.

முற்பவத்திற் புகுவிக்குநியித்த மபேதஞானத்தாற்
பேதஞானத்தைத் தடுத்தல்.

ஞானகோக்கினு ரவன்கோக்கியின் ணடத்துபின்வரு
நக்கைமார்தமத்
நானறித்திடா தகன்றசெவன்போய்ச் சவமிருத்தமன்
டபமடைத்திடப்
போனமாதரும் புதியலிலையைப் புரித்துகோக்கினுர்
பொன்செய்மண்டபத்
தவணைத் தகைத்துமீளவு மம்புயாசனத்
தவணி தத்தினுள்.

(இ-ன்) ஞானகோக்கினுர்=ஞானநிருஷ்டைப்புகுடைய லீலைசரஸ்வதியெ
ன்றுமிருவர், அவன்கோக்கி=தங்கிரேதனைப்புகுந்த, விண்ணடத்து=
ஆகாயத்திற்சென்று, பின்வரும்=பின்வருகின்ற, நக்கைமார்தமம்=சிறந்த
மாதர்களை, நானறித்திடாது=நானறியாமல், அகன்றசெவன்போய்=நீக்கின
சேனது (கோத்திற்) சென்று, சவமிருத்தமண்டபம்=(பதம்) ப்ரேதமிரு
த்தவந்தப்பூத்த, அகடத்திட=அகடைய, போனமாதரும்=(உடன்) சென்
தவிவ்வான்கென்றிசனும், புதியலிலையை=புதிதானலிலையை, புரித்துகோக்கி
னுர்=விருப்பிப்பார்த்தார்கள், பொன்செய்மண்டபத்து=கவணத்தினுள்செய்
தமண்டபத்தில், ஞானகோகை=பொருத்தியசேனை, தகைத்து=தடுத்து, மீள
வும்=மிகும்பலும், அம்புயாசனத்தவன்=பதமாசனத்தையுடையசரஸ்வதியா
னவன், சிறத்தினுள்=மேற்செல்லாமற்சென்றான்--ஏ-று.

(இ-னா) ஞானதிருஷ்டியையுடைய லீலைசரஸ்வதி யென்று மிருவர் அங்ஙனேத சீவனைப்பாற்றி ஆகாயத்திற்சென்று பின்வரு கின்ற சிறந்தமாதர்களை தானறியாமல் நீங்கின சீவனுனது நகரத்தி ன்சென்று பதுமப்போதையிருந்த வந்தப்புரத்தையையுடைய உடன்கென் ற விவ்விசண்டு ஸ்திரீகளும் புதிதான லீலையை விரும்பிப்பார்த்தா ர்கள், சுவணத்தினுற்செய்தமண்டபத்தின்பொருத்திய சீவனைத்தடுத் துத்திரும்பவும் பதுமாசனத்தையுடைய சரஸ்வதியானவள் மேற் செல்லாமற்றடுத்தாள்—என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) வீரேதஸ்புரணமுன்னுள்ள பாவஞஸ்தானமடைத்தாம்.

ஆதிபௌதிகசரீர மறைந்ததியாதெனின்.

பண்டைலீலைதன் மேனிகண்டிலான் பாமடந்தையைப்

பணிந்துகேட்டலு

மண்டுசிகந்தபோய் நிறைசமாதியான் மறிந்துவிழ்ந்தமெய்ம்

மாண்டதாமெனக்

கொண்டமைச்சர்வெங்கனல்கொளுத்தினுர்குரம்பையோடுநீ

குவலையத்துறி

லண்டர்வானினின் றுடலொடேகிளு எத்தலீலையென்

றதெயிப்பரால்.

(இ-ள்) பண்டைலீலை=பழையலீலையானவன், தன்மேனிகண்டிலான்- தன் (தா)தெயுனதிருஷ்டியுடையவனாகாமல், பண்டைந்தையை=சரஸ்வதியை பணிந்துகேட்டலும்=வணங்கிக்கேட்கவும், மண்டுசிகந்தபோய்=(கற்பனை) யிருந்தமனோசமாய், நிறைசமாதியான்=பூரணநிலையிலுள், மறித்துவிழ்ந்தமெய்ம்=மறித்து (கீழே) விழுந்தசரீரத்தை, மாண்டதாமெனக்கொண்டு= இறந்ததாமென் (மெண்ணிக்) கொண்டு, அமைச்சர்=மந்திரிகள், வெங்கனல் கொளுத்தினுர்=கொடியவர்களினினுற்றகனம்பண்ணினார்கள், குரம்பையோடு=(இவ்வாதிவாதி) சரீரத்துடன், நீகுவலையத்துறில்=நீயிப்பூயியின்கண்ணி ருந்தால், லண்டர்வானினின்=தேவலோகத்திலிருந்து, எத்தலீலை=மூன் ன்று, (மரித்த) லீலைபானவன், உடலொடேகிளுஎன்று=சரீரத்துடன்வந்தானெ ன்று, அதெயிப்பர்=(யாவுகும்) விடப்பார்கள்—எ-று.

(இ-னா) பழையலீலையானவன் தனதாதிபௌதிக சரீரத்தை க்கானாமல் சரஸ்வதியை வணங்கிக்கேட்கவும் கற்பனையிருந்த ம

ஞோசமாய் பூரணபிஷ்டயினால் மறிந்து கீழறிமூத்த சரீரத்
தை இறந்ததாமென் றெண்ணிக்கொண்டு மந்திரிகள் கொடியவக்கி
னியினும் நகனம்பண்ணினார்கள், இவ்வாறவாக சரீரத்துடன்
கீயிப்பூயியின்கண் ணிருந்தால் தேவலோகத்திலிருந்து முன்மரி
த்த லீலையானவன் சரீரத்துடன்வந்தாளென்று யாவரும் வியப்பார்
கள்—என்பதாம். (அரு)

இதுவுமது.

சூக்கமெய்யினே டிருந்துவாதனைத் தோற்றமாற்றலாற்
றுலகாயகீ
போக்கலாயதென் றிவஞக்கோதியப் புதியலீலையிப்
போதுகாண்டென
வாக்கின்செல்லியுண் ணினைந்தவெல்லையின்மறைத்துநின்றவர்
நிறைந்துதோன்றலும்
பாக்கியங்கள்போற் கண்டலீலையப் பாவைமார்பதம்
பணித்திறைஞ்சினான்.

(இ-ள்) சூக்கமெய்யினே டிருந்து—ஆதிவாகைசரீரத்துடனிருந்து, வாத
னைத்தோற்றமாற்றலாக் = வாசனையைக்கொள்படியால், ஹலகாயம்—ஆதி
பெளதிகசரீரத்தை, நீபோக்கலாயதென்று—நிதன்தத்தக்கதென்று, இவஞக்
கோதி—இத்தலீலைக்குச்சொல்லி, அப்புதிபலீலை = அந்தாதனலீலையானவன்,
இப்போதுகாண்டென—இப்போது (கம்மைக்) காணக்கடவென்று, வாக்கி
ன்செல்லி—சரஸ்வதியானவன், உண்ணினைத் தேவலோகி—சுனாதிச்சக்கத்
பித்தமாத்திரத்தில், மறைத்துநின்றவர் = தெரியாதிருத்தவர்கள், நிறைந்து
தோன்றலும்—பரத்யஷ்டமானவளவில், பாக்கியங்கள்போல்—(தான்பெற்ற)
செல்வங்களைப்போல, கண்டலீலை—தெரிசித்தலீலையானவன், அப்பாவைமார்
பதம்—அத்தேவிகளின்பாதங்களை, பணித்திறைஞ்சினான்—உண்குத்தோத்திர
ரஞ்செய்தான்—எ-று.

(இ-னா) ஆதிவாகை சரீரத்துடனிருந்து வாசனையை கீக்கின
படியால் ஆதிபெளதிக சரீரத்தை நீ தள்ளத்தக்கதென்று இத்த லீ
லைக்குச்சொல்லி அந்தாதன லீலையானவன் இப்போது கம்மைக்கா
ணக்கடவென்று சரஸ்வதியானவன் மனதிற் சக்கந்தித்தமாத்திர
த்தில் தெரியாதிருத்தவர்கள் பரத்யஷ்டமானவளவில் தான்பெற்ற

செல்வங்களைப்போல தெரிசித்த லீலையானவன் அத்தேவிகளின்பா தங்களைவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்தான்—என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) பிரமாப்பிபாசமுதிர்ச்சியா லாதிவாகிகசரீரம் பெற்றவர்க ளுக் காதிபௌதிகசரீரமறையுமென்பதாம். (அச)

முற்பவமடைந்து முந்தனாதல்

போதவாணியும் பழையலீலையும் புதியலீலையும்

புணர்ந்திருந்துழி

சாதிமென்மலர் வாசம்விட்டெனச் சலசமாதயித்

தடைவிடுத்தலும்

வாதருபமாய் காகியூடுபோய் வறத்தமெய்யெலா

நிறைந்துலாவிடச்

சேதமாகிடுவத் துனிபரந்துகண் டுறத்தெழுந்தனன்

செற்றமன்னவன்.

(இ-ங்) போதவாணியும்=ஞானஸ்வரூபியாகியசரஸ்வதியும், பழையலீலையும்=புராதனலீலையும், புதியலீலையும்=நூதனலீலையும், புணர்ந்திருந்துழி=கூடியிருந்தவிடத்தில், சாதிமென்மலர் = (மிருதுவாகிய) சாதிப்புட்பரணது, வாசம்விட்டென = வாசனையைவிட்டதுபோல, சலசமாத=சரஸ்வதியானவன், உயிர்த்தடைவிடுத்தலும்=சேவன்றடையைவிட்டுவிடவும், வாதருபமாய் பிராணருபமாய், காகியூடுபோய்=மூக்கினுட்சென்று, வறத்தமெய்யெலாம்=உலர்ந்தசரீரம்யாவும், நிறைந்துலாவிட=பரந்துவிடக்கூடியபிச்சு, சேதமாகி=குளிர்ச்சியாகி, லேய்த்துனிபரந்து=இரத்தமுண்டாய், கண்டிந்தது=கண்விழித்து, செற்றமன்னவன்=மரித்தவரசன், எழுந்தனன்=எழுந்தான்—எ-து.

(இ-ஊ) ஞானஸ்வரூபியாகிய சரஸ்வதியும் புராதனலீலையும் நூதனலீலையும் கூடியிருந்தவிடத்தில் மிருதுவாகிய, சாதிப்புட்பரணது வாசனையைவிட்டதுபோல சரஸ்வதியானவன் சேவன்றடையை விட்டுவிடவும் பிராணருபமாய் மூக்கினுட்சென்று உலர்ந்த சரீரம்யாவும் பரந்து விடாபிச்சு குளிர்ச்சியாகி இரத்தமுண்டாய் கண்விழித்து மரித்தவரசன் எழுந்தான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சத்தாமாத்திரமாய் விளங்குஞ் சைதன்யத்தி னபேதஞானத்தி லுண்டான பேதஞானமானது நூதனம்புராதனமென்னுமிரண்டிற் புராதன வடிவமானதாம். (அஎ)

வினாவிடை.

இங்குமின்றுளா எவர்கொலென்றுவா னிடிமுழக்கமொத்
நிவனுதைத்தது
மங்குமின்றுளான் வணக்கியிப்பவத் தடுத்ததேவிரா
னருகுதாழ்த்தியிம்
மங்கையொன வென்னையொப்பநீ மனத்திலெண்ணலான்
மகிழவந்துளா
கேசவாணியிங் கிருந்துளானெனத் தொல்லிலையே
தோன்றவோதினான்.

(இ-ள்) இங்குமின்றுளா=இவ்விடத்திலிருக்கின்றவர்கள், எவர்கொ
லென்று=பாரென்று, உாவி+முழக்கம்=உாத்த=பேரிடியின்சப்தத்துக்கொப்
பாக, இவனுதைத்தது=இப்பதுமவரசன் கேட்கவும், அங்கிருந்துளான்=
அங்கிருந்தலிலையானவன், வணக்கி=(அரசனை) கமஸ்கரித்த, கான்=யான்,
இப்பவத்தடுத்ததேவி = இத்தேகத்துக்குத் தகுந்தமனைவி, அருகுதாழ்த்த=
(உன்) பக்தத்தில்வணக்கின, இம்மங்கையொன=இப்பெண்ணொன்றகேட்
டக, என்னையொப்ப = என்வடிவத்தைப்போல, நீமனத்திலெண்ணலால்=
நீர்மனத்தினினைத்ததினால், மகிழவந்துளான்=நிசுதிக்கவந்தவன், இங்கிருந்து
ளான்=இவ்விடத்திருப்பவன், தங்கம்=பரிசுத்தமாகிய, வானியென=சாஸ்
வதியென்று, தொல்லிலை=பழையலிலையானவன், தோன்றவோதினான்=
தெரியச்சொன்னான்—எ-று.

(இ-ஊ) இவ்விடத்தி லிருக்கின்றவர்கள் யாரொன்று பேரிடி
யின் சப்தத்துக்கொப்பாக இப்பதுமவரசன் கேட்கவும் அங்கிருந்த
லிலையானவன அரசனை கமஸ்கரித்து யான் இத்தேகத்துக்குத் தகு
ந்தமனைவி உன்பக்தத்தில் வணக்கின, இப்பெண்ணொன்றகேட்க
என்வடிவத்தைப்போல நீர்மனத்தினினைத்ததினால் நீசுதிக்கவந்தவன்,
இவ்விடத்திருப்பவன் பரிசுத்தமாகிய சாஸ்வதி யென்று பழைய
லிலையானவன் தெரியச்சொன்னான்—என்பதாம். (அ-அ)

தேவியனுக்கிரகித் தெழுந்தருளுதல்.

பகருமெல்லித் பதமிறைஞ்கயிப் பதுமவேந்தனைப்
பாமடைந்ததன்

நிகழாமல் கைபாற் சென்னிதீண்டி நீ தேவிமாரொடுஞ்
சிறந்துவாழ்வறப்
புகழுஞ்செல்வமும் பெருகவையகம் பொலிகதிதெலாம்
போகவெங்கணு
நிகழுமேன்மையோர் நிகறகநீடென நிகலவாணிதன்
வினையமேவினாள்.

(இ-ள்) பகருமெல்லியல் = (இப்படி யென்று வினா) சொன்னமாத்நிரத்
தில், பதயிற்றஞ்சும் = பரத்ததில் வணங்கிய, இப்பதமவெச்சனை = இப்பதம
வரசனை, பாமடைத்துத் = சரஸ்வதியானவன், தன் நிகழாமல் கைபாற் = தனது
பரகாசிக்கின்ற வழங்கியவத்தத்தினால், சென்னிதீண்டி = சிரசைத்தொட்டு நீ
தேவிமாரொடும் = நீ பாரியர்களோடும், சிறந்துவாழ்வற = சிறந்துவாழவும்,
புகழும் = (எல்ல) நீர்த்தியும், செல்வமும் = (மேலான) சம்பத்தும், பெருக =
வளரவும், வையகம்பொலிக = சக்கதி (அன்னசனங்கன்) விளங்கவும், தீதெ
லாம் போக = தீமைகளைத் தடுத்தவும், எங்கணும் = எங்கிய தும், நிகழு
மேன்மையோர் = பரகாசிக்கின்ற மகான்கள், நிகற = நிகறத்திருக்கவும், நீ
டென = நீசெத்திருப்பாயென்ற நான் செய்த, நிகலவாணி = நின் மலமான சரஸ்
வதி, தன்னியையமேவினாள் = தனநிடத்திற் கொழுந்தருளினாள் — எ-று.

(இ-னா) இப்படியென்று வினா சொன்னமாத்நிரத்தில் பாதத்
தில் வணங்கிய இப்பதமவரசனை சரஸ்வதியானவன் தனது பரகாசி
க்கின்ற வழங்கியவத்தத்தினால் சிரசைத்தொட்டு நீ பாரியர்களோடும்
சிறந்துவாழவும் எல்லகீர்த்தியும் மேலான சம்பத்தும் வளரவும் சகத்
திலுள்ள சனங்களை விளங்கவும் தீயவைகளைத் தடுத்தவும் எங்கிட
ந்தும் பரகாசிக்கின்ற மகான்கள் நிகறத்திருக்கவும் நீசெத்திருப்பா
யென்ற நான் செய்து நின் மலமான சரஸ்வதி தனநிடத்திற் கொழுந்த
ருளினாள் — என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) வெளிப்படை.

(அ-ம்)

விதேகமுத்தனாதல்.

வாழிவாணிகர மங்கைவாழிசொன் மாதுவாழ்தியென்
நினதுவாழ்த்தியே
யாழிமன்னனுந் தேவிமாரகனா கையுதமெட்டியான்
டரகசெய்தபின்

னேழிரும்பவந் துடைத்துவாணிமுன் னியம்புசிவன்முத்
கியிலிருந்தபின்
னாழிபெயரினுஞ் சிந்திபெயர்விலா வுடலிதத்தவி
டொன்றிமேலினார்.

(இ-ள்) வாணிவாழி=சரஸ்வதிவாழ்க, நாமக்கவாழி=நாமக்கவாழ்
க, சொன்னதவாழ்ந்தியென்று=கலைமகள்வாழ்க்கடவதென்று, இனிதுவாழ்
ந்தி=இனிமையாகத்தோத்திரஞ்செய்த, ஆழிமன்னனும்=சக்கரவர்த்தியான பது
மவாசனும், தேவியாகனும்=பாரியர்களும், ஐயுமெட்டியாண்டு=எண்
பதினாறாவருடம், அரங்கெய்தபின்=பூபாலனஞ்செய்தபின்பு, ஏழிரும்ப
வத்துடைத்து=எழுவுகையாகிய பெரியசாகக்கலை (பிப்போதே) கெடுத்து,
வாணி=சரஸ்வதியானவன், முன்னியம்பு=முன்னனுக்கொகஞ்செய்த, சிவன்
முத்தியிலிருந்து=சிவன்முத்திபதத்துடன் (பூமிவி) விருந்து, பின்னாழிபெய
ரினும்=பின்புமகாகற்பமிருந்தாலும், சிந்திபெயர்விலா=அற்பமாகிலுங்கெ
டாத, உடலிதத்த=விதேகமுத்தியின், கீடொன்றிமேலினார் =மோகித்
தையடைந்தார்கள்—எ-து.

(இ-னா) சரஸ்வதிவாழ்க நாமக்கவாழ்க கலைமகள்வாழ்க்கடவ
தென்று இனிமையாகத்தோத்திரஞ்செய்து சக்கரவர்த்தியான பது
மவாசனும் பாரியர்களும் எண்பதினாறாவருடம் பூபாலனஞ்செ
ய்தபின்பு எழுவுகையாகிய பெரியசாகக்கலையிப்போதேகெடுத்து
சரஸ்வதியானவன் முன்னனுக்கொகஞ்செய்த சிவன்முத்திபதத்துடன்
பூமிவிலிருந்து பின்புமகாகற்பமிருந்தாலும் அற்பமாகிலுங்கெடா
த விதேகமுத்தியான மோகித்தையடைந்தார்கள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) சத்தவாசனையோடு சிவன்முத்திகளா விருந்து பின்னாசன
கற்பமான விதேகமுத்தியைப் பெற்றதாம். (கம)

லீலைகதை பூந்நிறு.

சூக கதை 6-க்கு கவிதை நாகக.

கற்கடிகதை.

அவதாரிகை.

முன்பு சைதன்யவுல்லாசமாய்த் தோற்றிவப்பஞ்சஞ் சைத
ன்யதிருஷ்டியா னசிக்கும்பொருட்டச்சகத்தை மாயா
விரித்திரமென்பதைப் பூரணமாயறிவித்து அதற்
கதிஷ்டாஸமான சைதன்யதிருஷ்டி ப்ரசன்
னமாம்பொருட்டதன்விலாசத்தைக்
கற்கடிகதையி னிருபிக்கிறார்.

பிரமமேறித்தியமெனல்.

காட்சியென்னுங்கூற்றமறக் கதித்தலிலைகதையாலே
யாட்சியானசகமென்னு மதிபாரத்தையறவிவாய்
குட்சியானவுலகமெனும் தோற்றமுடைத்தாய்ப்பே. தாம
மாட்சிஞானசகவடிவாய் வயங்கும்பிரமமேயுளதே.

(இ-ள்) காட்சியென்னும் = திரிஸ்பமென்கின்ற, சூற்றமற=களங்க
கீழ்க், கதித்த=சொல்லிய, லிலைகதையாய் = லீலைபிண்டகதையினால், குட்சி
யான=அற்பமாகிய, உலகமெனும்=சகமென்கின்ற, தோற்றமுடைத்தாய்=
பிரிதிபவையுடையதாய், பேதமற=அபேதமாக, மாட்சி=சமகத்தானசத்
தம், ஞானம்=சித்தம், சகம்=ஆகத்தமுமே, வடிவாய்=வ்வுருபமாய், வயங்
கும்=பாகாசிக்கின்ற, பிரமமேயுளதே = பிரமஸ்வரூபமேயுள்ளதென் (மறி
ந்த), ஆட்சியான=கெடுதற்குறித்தாகிய, சகமென்னும்=உலகமென்கின்ற,
அதிபாரத்தை=பெரும்பாரத்தை, அறவிவாய்=ஒருங்கேகேக்குவாய்—எ-று

(இ-ஐ) திரிஸ்பமென்கின்ற களங்ககீழ்க்சொல்லிய லீலைபிங்
கதையினால் அற்பமாகிய சகமென்கின்ற பிரிதிபவையுடையதாய்
அபேதமாக மகத்தானசத்தம் சித்தம் ஆகத்தமுமே வ்வுருபமாய்
பாகாசிக்கின்ற பிரமஸ்வரூபமேயுள்ளதென்றறித்து கெடுதற்குறித்
தாகிய உலகமென்கின்ற பெரும்பாரத்தை ஒருங்கேகேக்குவாய்.

(இ-ம்) சகத்த ப்ரமானிகமல்ல வதுவாகவினக்கு ஞானகேதமே ப்ர
மானிகமென்பதாம்.

(4)

பிரமமொன்றே நித்தியமென்ற
சுவன்யாதெனின்.

அதனுக்கிணையாய்ப்புகலரிதா யகன்றுகிறைந்தாழ்ந்தமலமதாய்ச்
சதமதறித்தோர்களுயியல்பு சாற்றற்கரிதாய்ச்சாத்தமதாய்த்
திதமுற்றசையாக்கடலென்னத் திபமென்னத்திகழ்கின்ற
முதன்மைபிரமத்தொனிதானே முடிவில்பாழாடியசுவன்.

(இ-ள்) அதனுக்கிணையாய்=அப்பிரமத்துக்கொப்பாடியும், புகலரிதாய்=
வசனிப்பதற்கரிதாயும், அகன்று=வியாபித்து, கிறைந்து=பரிபூரணமாய்,
ஆழ்ந்து=கெம்பிரமாயிருக்கின்ற, அமலமதாய்=விண்மலமாயும், சதமதறித்
தோர்களும்=சத்தையுணர்ந்தவர்களும். இயல்புசாற்றற்கரிதாய்ச்=(அதின்)
குணத்தைச்சொல்வதற்குரியதாயும், சாத்தமதாய்=உபசாத்தமாயும், தித
முற்ற=கூடியம்பொருத்தி, அசையாக்கடலென்ன = அலைவற்றசமுத்திரத்
தைப்போலவும், திபமென்ன=(சாத்திவந்த) திபத்தைப்போலவும், திகழ்கி
ன்ற=பாசுகிக்கின்ற, முதன்மை=முதன்மையான, பிரமத்தொனிதானே=
பிரமப்பாசுகமே, முடிவில்=முடிவிலாத, பாடியசுவன் = மேலானசுவ
னம்—அ.

(இ-ஈ) அப்பிரமத்துக்கொப்பாடியும், வசனிப்பதற்கரிதாயி
யும், வியாபித்து பரிபூரணமாய் கெம்பிரமாயிருக்கின்ற விண்மலமா
யும், சத்தையுணர்ந்தவர்களும் ஆதின்குணத்தைச் சொல்லக்கூ
டாததாயும், உபசாத்தமாயும், கூடியம்பொருத்தி அலைவற்றசமு
த்திரத்தைப்போலவும், பாசுகிக்கின்ற முதன்மையான த்விபிரமப்
பாசுகமே முடிவிலாத மேலானசுவனம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரமப்பாசுகமான வபெதருளமே சேவனென்பதாம். (உ)

பிரமப்பாசுகமே சுவனாயின்
மனமென்பதுயாதெனின்.

தன்யுண்டாக்குகின்றகூற் சற்றுக்குப்புகடிப்பதுபோ
லிணையசுவன்களவறிவா வியானென்றுணர்ந்துசங்கற்ப
லிணையினுலேயாகக்கிரு கிறைந்தசுவன்களானமாய்
வனயுஞ்சித்தமனம்பகுதி மாயையெனும்பேர்வகுத்துணாப்ப

(இ-ள்) தனையுண்டாக்கும் = அக்கினியையுண்டாக்குகின்ற, நீள்விறகால் = மிகுந்தவித்தனத்தினால், சற்றுசெருப்பு = அற்பமானபக்கினி, தடிப்பது போல் = மிகுவதுபோல, இனபசீவன் = இப்படிப்பட்டசீவன், கனகநிலாஸ் (வெகும்முகத்தில்) விரிந்தவுணர்விலான், இயானென்றுணர்ந்து = அனென்று (பேதமாக) வறித்து, சங்கற்பரிசீவனினால் = சங்கற்பவுண்முகத்தினால், தகவாசிக்கும் = அகங்காரத்தையடையும், நிகர்த்தசீவன் = பூரணமானசீவனுக்கு, காரணமாய் = இவ்வதம்பாவங்காரணமாக, உயிவயுச்சித்தம் = சித்தனைச் செய்கின்றசித்தமும், மனம் = மனமும், பகுதி = பிரகிருதியும், மாயை = மாயையும், எனும்பேர் = என்வின்றகாமங்களை, வகுத்துரைப்ப = (சத்துக்கள்) பகுத்துச்சொல்லுவார்கள் — எ-து.

(இ-ரை) அக்கினியையுண்டாக்குகின்ற மிகுந்தவித்தனத்தினால் அற்பமானவக்கினி மிகுவதுபோல இப்படிப்பட்டசீவன் வெகும்முகத்தில் விரிந்தவுணர்விலான் கானென்றுபேதமாகவறித்து சங்கற்பவுண்முகத்தினால் அகங்காரத்தையடையும் பூரணமானசீவனுக்கு இவ்வகம்பாவங்காரணமாக சித்தனைச் செய்கின்றசித்தமும், மனமும், பிரகிருதியும், மாயையும், என்வின்றகாமங்களைச் சத்துக்கள் பகுத்துச்சொல்லுவார்கள் — என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரமப்பராசத்தைப் பேதமாயறியுஞ் சங்கற்பமே மனமென்பதாம். (உ)

பிரமப்பராசபேதமே மனமாயிற்
சகத்தென்ப திரறுசெனின்.

இனத்தாற்படருமனம்பரம னேதுவாடிப்படிதோன்
மனத்தால்விரிந்தசகமெல்லா மனனவடிவேமற்றில்லை
கனத்தாற்கணாதீர்பலவறிவாக் கல்லோலச்செருப்புப்பாங்கு
இனத்தானிண்டகனவொப்ப சித்தவசத்தாற்சகத்திரமாம்.

(இ-ள்) இனத்தாற்படருமனம் = சங்கற்பவிகற்பங்களினால் விரிசின்ற மனமானது, பரமனேதுவாய் = பிரமங்காரணமாய், இப்படிதோன்றும் இத்தப்பராசமுண்டாகும், மனத்தால் = மனத்தினால், விரிந்தசகமெல்லாம் = (தோன்றிப்) பரவிவருகங்களியாவும், மனனவடிவே = மனேருப்பே, மந்திரி = வேதில்லை, கனத்தாற்கணாதீர் = மிகுதிவினாளைவிடவாத, பலவறிவாய் = மிகுத்தினானமாய், கல்லோலம் = பேரலையையுடைய, சித்தவசப்பொக்கும் = ரூணகாரம்பரகாசிக்கும், இனத்தால் = காலங்களினால், நீண்டகனவொப்ப

ப=கெடியசொற்பனத்துக்கொப்பாக, சித்தவசத்தால்=மனதின்வயத்தினால், சக்திரமாம்=உலகமானது நிச்சயமாம்—எ-து.

(இ-ஊ) சங்கற்பவிகற்பங்களினால் விரிவின்றமனமானது பிரமங்காரணமாய் இத்தப்பாகாரமுண்டாகும், மனதினால்தோன்றிப்பரவிய வுலகங்களையாவும் மனோரூபமே வேறில்லை, மிகுதியினுள்ள வில்லாத விருத்தினானமாகிய பேரலையை யுடைய ஞானசாகரம்ப் பாகாசிக்கும், காலங்களினால் கெடியசொற்பனத்துக்கொப்பாக மனதின்வயத்தினால் உலகமானது நிச்சயமாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரமசங்கற்பாகாரமே சகம்போலத் தோற்றுமென்பதாம். (ச)

இப்படியாயிற் பேதமாகாதோவெனின்.

தெரியாவறிவிற்கள்வெனத் தெளியாமையினாலுலகுண்டா மரியாப்பிரமத்தொடுசேவன் மறந்தும்பேதமில்லாததுபோற் பிரியாச்சேவசித்தங்கள் பேதமில்லையிதுபோலத் தரியாச்சித்தஞ்சகங்களுக்குச் சற்றும்பேதமுளதாகா.

(இ-ங்) தெரியாவறிவில்=(கட்டையென்) நறியாதவறிவினால், கள்வென=கள்ளன் (ரூந்துவது) போல, தெளியாமையினால் = (சர்வம்பிரமமெனத்) தெளிவுண்டாகாமையின், உலகுண்டாம்=சகமுண்டாகும், மரியாப்பிரமத்தொடு=சாசமற்ற பிரமத்துக்கும், சேவன்=சேவனுக்கும், மறந்தும்பேதமில்லாததுபோல்=மறத்தவிடத்தும்பேதமில்லாததுபோல, பிரியாச்சேவசித்தங்கள்=நீக்காதசேவனுக்குச்சித்தத்துக்கும், பேதமில்லை = பேதங்களில்லை, இதுபோல=இத்தப்போல, தரியா=நிலையாத, சித்தஞ்சகங்களுக்கு=மனதுக்குமுலகங்களுக்கு, சற்றும்பேதமுளதாகா = அற்பமும்பேதமுண்டாகாது—எ-து.

(இ-ஊ) கட்டையென்றறியாதவறிவினால் கள்ளன்கூறந்துவதுபோல சர்வம்பிரமமெனத் தெளிவுண்டாகாமையின்சகமுண்டாகும், சாசமற்ற பிரமத்துக்கும், சேவனுக்கும், மறத்தவிடத்தும் பேதமில்லாததுபோல நீக்காதசேவனுக்குச் சித்தத்துக்கும் பேதங்களில்லை. இதைப்போல நிலையாதமனதுக்கு முலகங்களுக்கும் அற்பமும் பேதமுண்டாகாது—என்பதாம்.

(இ-ம்) பிரமப்பாகாரமே சேவமுதலியவாயுவாய் வினக்குதலின் அபேதமேயென்பதாம்.

இதற்குத்திருஷ்டாந்தம் யாதெனின்.

இதுகாரணமாகொருகதைபண் டிகலாராக்கியியம்பியது
முதுவாம்பினாவாலறிபொருள்கண் முழுதுக்கெளியத்தெளிவிப்ப
ததுகீகேட்பாயிமவானுக் கயலுத்தரபாலமங்கிற்பாள்
விதுவாகெயிற்றுக்கற்கடிப்பேர் பேழ்வாயாக்கியின்கண்ணன்.

(இ-ள்) இதகாணமாம்=இதவேதவாகிய, ஒருகதை = ஒரிதிபாசம், பண்டு=முன்னமே, இசுலாஹர்க்கி = பலம்பொருத்தியவிராட்சியானவன், இயம்பிபத=சொல்லிய, முதுவாம்பிவாவால் = முதிர்ந்தவிஞவிஞால், அறி பொருள்கண்முழுதும் = அறிபவென்றயவருத்தந்தன்வாவையும், தெனிய = தெளியும்படி, தெளிவிப்பத=தெனியச்செய்வதாம், அதுகீசெட்பாய்=அதை நீசெட்க்கடவாய், இமவாஹுக்கு=இமயகிரிக்கு, அயதுத்தரபால்=வடபக்கத்தில், அய்கித்பான்=இருப்பவன், கங்கடிப்பேர்=கங்கடியென்றுகாமத்தையுடைய, அரக்கி=இராசுநி, விதுவாமெயிறு=பிறைபோன்ற தத்தந்தனும், பேழ்வாய்=பெரியவாயும், மிள்கண்ணுள்=மிள்போன்றவிழியமுடையவன்.

(இ ா) இ குவேதுவாகிய ஓரிதியாசம்முன்னமே பலம்பொருத்திய விராட்சதியானைச் சொல்லிய முதிர்ந்ததின - ௧௨௭ அறியவேண்டிய வருத்தங்களிவாவையும் அதளியும்படி தெளியச்செய்வதாம், அதைநீகேட்கக்கடவாய், இம்மயகிரிக்கு வடபக்கத்தில் இருப்பவள் கற்கடியென்னு காமத்தைபுடைய இராகுதி பிறைபோன்ற தத்தங்களும், பெரியவாயும், பின்போற்ற விரிபுமுடையவள்.

• இதுவும்து.

சுருமேருவைப்பெண்வழுவாகக் கைகால்வகுத்ததெனத்திரிவா
 ஞருமேறனையசிறுவகையா னோடாமீன்போலுழல்சுண்ணாள் [ள்
 பெருமேனியைத்தாங்கிருகுறங்கும் பேரீச்சென்னப்பெரிதுடையா
 வருமேகத்தைப்பிளக்குகம் வயிரேயத்தின்சுளவொப்பாள்.

(இ-ள்) கருமேருவை = கறத்தபருப்பதத்தையே, பென்ஷலவாக = மக
 ளிருருவமாக, கைகால்வகுத்ததென = கரசரணங்களைகச்செய்ததென்னும்
 படி, திரிவான் = சஞ்சரிப்பவன், உருமோணிய = இழைபவொத்த, சிறாகை
 யான் = புன்சிரிப்பையுடையவன், ஓடாமீன்போல் = ஓடாமல் (சுழல) மட்ச
 த்தைப்போல, உழல்கண்ணான் = சுழலப்பட்ட கண்ணையுடையவன், பெருமே
 ளியைத்தாங்கு = பெரிதானசீர்த்ததைச்சமக்கின்ற, இருகுதங்கும் = இரண்டு

(இ-ம்) உருக்கிரமித்த மதையினை மனப்பலிக்கத் தோற்றின
தாம். (அ)

மூர்த்தி நியானஞ்செய்தல்.

மழையாலனியுங்கானலென வயிற்றிலெரியஞ்சிறிதனியும்
பிழையாதினைத்தவம்புரிந்து சாமனருளாற்பெறுதுமென
முழையாரிமயகிரிமேயி முழங்கியொருகாலுறநின்ற
புழையார்விழியானவொளிந் பொலியுங்கதினாவெய்திர்கோக்கி

(இ-ள்) மழையால்=வழித்தினால், அலியுங்கானலென=தனிபுங்கா
னலைப்போல, வயிற்றிலெரியஞ்சிறிதனியும் = உதராக்கினியுங்கொஞ்சந்தனி
யும், பிழையாது=குற்றம்வராமல், இது=இவ்வுதராக்கினியை, தவம்புரிந்
து=(தனிப்பதற்குத்) தவஞ்செய்து, புழையார்ப் = பிழையார்ப் பிழையாக்காத
தினால், பெறுதுமென=பெற்றுக்கொள்ளுமென்ற, முழையாரிமயகிரி
மேயி = குகைகணிகைத்தவிமயமலைக்குப்போய், முழி=விரைவஞ்செய்து,
ஒருகால்=ஒருபாதம், உறநின்ற=(பூமிந்) பொருந்தின்று, புழையார்
விழியால்=தவாரம்பொருந்தியகண்ணினால், விவானி=ஆராயமத்தியில்,
பொலியுங்கதினா = பரகாசிக்கின்றசூரியனை, எய்திர்கோக்கி=(பகலி) நேரோ
பார்த்து—என.

(இ-னா) வருஷத்தினுல்தனியுங் கானலைப்போல உதராக்கி
னியுங்கொஞ்சந்தனியும் குற்றம்வராமல் இவ்வுதராக்கினியை த
னிப்பதற்குத் தவஞ்செய்து சாமனருளாதுதவங்கத்தினால் பெற்று
க்கொள்ளுவோமென்று குகைகணிகைத்த விமயமலைக்குப்போய்
விரைவஞ்செய்து ஒருபாதம் பூமிந் பொருந்தின்று தவாரம்பொ
ருந்தியகண்ணினால் ஆராயமத்தியில் பரகாசிக்கின்ற சூரியனைபக
லினேரேபார்த்து—என்பதாம்.

ஒருகாலுறநின்றென்றதனால் - மந்தெருகாலுற மெடுத்ததெனவும-
திகையெய்திர்கோக்கி பென்றதனால் பகலிச்சூரியனையு மிரவின்சநிலையும
பார்த்ததெனவும்கொள்க. (இ-ம்) தவச்சின்னமுரைத்ததாம். (க)

உபசரணமூர்த்தி பரசன்னமாதல்.

வருத்தின்றுவயிற்றவத்தினில் வருடமோராயிரஞ்செலுத்த
கிருந்துகமலத்தயன்வந்தான் நியோனொனிணமுந்தவத்தாம்

பொருந்துறத்தொருளுண்டோ புண்டரீகப்பொழுது முன்
 னிருத்தபடியேயிருந்தாக்கி யிதயத்திறைஞ்சியிதிருநீண்தான்.

(இ-ள்) வருத்தின்று = வருத்தமுற்றுநின்று, உபத்தவத்தின்று = மேலானதவத்தினுள், வருடமோராயிடுசெலுத்த = ஆயிரவருடம் கடத்த, திருந்து-
 திருத்தமாயிடு, கமலத்தயன் = தாமரைமலர்வென்கின்ற பிரமன், வந்தான் = ப்ரா-
 தியசுதமானார், தீமையை யுடையவராயினும், அருத்தவத்-
 தால் = அரியதவத்தினால், பொருந்துறத்தொருளுண்டோ = அடையக்கூடாத
 உலகுக்களுண்டோ, புண்டரீகப்போதவும் = தாமரைமலையுடையவன் வர-
 வும், முன்னிருத்தபடியேயிருந்து = முன்னிருத்தவாசியேயிருந்து, அர-
 க்கி = இராசசூத்தியானவன், இதயத்திறைஞ்சி மனதில்லணங்கி, இதுநீண்த-
 தான் = இதைச்சிந்தித்தான்—எ-து.

(இ-னா) வருத்தமுற்றுநின்று மேலானதவத்தினால் ஆயிரவ-
 ருடம் கடத்த திருத்தமாயிடுதான் அடையக்கூடாத பிரமன் ப்ரா-
 தியசுதமானார். தீமையை யுடையவராயினும் அரியதவத்தினால் அ-
 டையக்கூடாதவனாகுக்களுண்டோ? தாமரைமலையுடையவன் வர-
 வும் முன்னிருத்த வாசியேயிருந்து இராசசூத்தியானவன் மனதி-
 ல்லணங்கி இதைச்சிந்தித்தான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்பட.

(இ)

கேட்கவேண்டு மபிப்ராயத்தைச் சிந்தித்தல்.

தாவுமுதாக்கணறணியச் சம்ருமிருபாற்சமைந்தவொரு
 சிவபூசிவடிவானான் செகத்தோருடலங்களிப்புருந்து
 மேவுமினாகன்வேண்டியது விழுங்கலாமென்றுணர்வானை
 யாவதெண்ணமுனக்கென்ன விசைத்தவயனுக்கிவளரிசைப்பான்.

(இ-ள்) தாவு = தாவுகின்ற, உதாக்கணறணியம் = பசுதினியும்பொருட்டு,
 சம்ருமிருமபால் = அம்பமானகருத்தாதால், சமைத்த = உண்டான, ஒருசீவ-
 பூசிவடிவானான் = ஒருயிருள்ளபூசிவடிவமானான், சகத்தோர் = உலகத்தினுள்
 னவர்களுடைய, உடலங்களிப்புருந்து = சரீரங்களினுழைந்து, மேவும் = பொ-
 ருத்திய, இனாகன்வேண்டியது = உணவுகள்வேண்டுமானவைகளை, விழுங்க-
 லாமென்று = புசிக்குவாமென்று, உணர்வானை = எண்ணப்பவனை, சுவதெண்-
 னம் = சுவவேண்டியநிலவுகள், சினக்கென்ன = உணக்கென்னவென்று,
 இசைத்தவயனுக்கு = கேட்டபிரமனுக்கு, இவளரிசைப்பான் = இக்கற்கடிஉ-
 வான்—எ-து.

(இ-ஊ) தாவுகின்ற பசிதணியும்பொருட்டு அற்பமான கருந்தாதால் உண்டான ஒருயிருள்ளது சிவடிவமானால் உலகத்திலுள்ளவர்களுடைய சீர்தக்கவினுழைத்து பொருத்திய உணவுகள்வேண்டி மோனவைகளை புதிக்கலாமென்று எண்ணுபவனை ஆகவேண்டியநிலைவுகள் உணக்கென்னவென்ற கேட்ட பிரமனுக்கு இக்கற்குடிவாள்—என்பதாம்.

(யக)

விரும்பின்வரங்கொடுத்ததையடையுங்

கிரமடிருளுதல்.

ததிப்பாந்துணையேகான்சேவ ருசிபாகவேண்டுமென விதிப்பான்கிரமடிருவமாம் விடுதியாகமெய்க்கொண்டு [வேர் குதிப்பாய்துற்சேட்டையர்மூர்க்கர் கொடியோர்கொடியதலத்துறை கதிப்பால்விரும்பாவுணவுண்போர்கருத்திற்கவாதத்துடன் கலந்து-

(இ-ன்) ததிப்பாந்துணையே=தோத்திரஞ்செய்கின்றவடியார்களுக்குச் சகாயமானவாண்டவரோ, காண்=அடியேன், சேவருசிபாகவேண்டுமென=உயிருசிபாகவேண்டுமென்று (கேட்க), விதிப்பான்=நியமிப்பான், விராஜருவமாம்=விபென்னுமட்சரத்தைமுதற்கண்ணுள்ளதான விடுதியாகச் சீர்தக்கவினுழைத்துக்கொண்டு, குதிப்பாய்=பாய்வாய், துற்சேட்டையர்=துற்கிருத்தியமுள்ளவர்களும், மூர்க்கர்=மூடர்களும், கொடியோர்=அஷ்டர்களும், கொடியதலத்துறைவோர்=கொடியதானவிடத்திலிருப்பவர்களும், கதிப்பால்=மமனதயினால், விரும்பா=விரும்பக்கூடாத, உணவுண்போர்=(துற்) புசிப்பைப்புசிப்பவர்களு (மாதிரியின்கூடைய), கருத்தில்=மனதில், கொடுத்ததுடன் கலந்து=பிரணவாபுஷோகேகலத்து—எ-து.

(இ-ஊ) தோத்திரஞ்செய்கின்ற வடியார்களுக்குச் சகாயமான வாண்டவரோ அடியேன் உயிருசிபாகவேண்டுமென்று கேட்க நியமிப்பான், விபென்னுமட்சரத்தை முதற்கண்ணுள்ளதான விடுதியாகச் சீர்தக்கவினுழைத்துக்கொண்டு பாய்வாய் துற்கிருத்தியமுள்ளவர்களும் மூடர்களும் அஷ்டர்களும் கொடியதானவிடத்திலிருப்பவர்களும் மமனதயினால் விரும்பக்கூடாத துற்புசிப்பைப் புசிப்பவர்களுமாதிரி விவர்களுடையமனதில் பிரணவாபுஷோகேகலத்து.

இச்சையினு லற்பவடிவமாதல்.

கல்லாரிடத்தினீயெய்தி னுமேவித்தமந்திரத்தாற்
கொல்லாதொழிவாய்த்தியோனாக் கொன்றுதீன்பாயெனமலரோன்
சொல்லாமுன்னமலைபோல்வான் சூசியுருவாஞ்சேவனுமாய்ப் [ள்
பொல்லாதவரஞ்சினடித்தத்தோர் பொன்றும்படியுள்ளுறப்புருத்தா

(இ-ள்) கல்லாரிடத்தினீயெய்தில் = அறிஞர்களுிடத்தினீசென்றால், கா
மேவித்தமந்திரத்தால் = காமநியமித்த (வுனதுசிகிச்சையென்னு) மந்திர
(செப) த்தினால், கொல்லாதொழிவாய் = கொலைசெய்யாதிருப்பாய், தியோ
னாக் கொன்றுதீன்பாயென = அறிவில்லாதவர் களைக் கொன்றுதீன்பாயென்று,
மலரோன்சொல்லா = பிரமன்சொல்லி (மறைபுமனில்), முன்னமலைபோல்
வான் = முன்புலகாக்கொப்பானவன், சூசியுருவாஞ்சேவனுமாய் = சேவஞ்சியுருவ
மெடுத்து, பொல்லாதவர் = மூர்க்கரும், அஞ்சினத்தடித்தோர் = (மனதி) லச்ச
யிருத்தவரும், பொன்றும்படி = நசிக்கும்வண்ணம், உன்னுறப்புருத்தான் =
அகத்திற் பரவேசித்தான் — ஏ-று.

(இ-ஈ) அறிஞர்களுிடத்தினீசென்றால் காமநியமித்த வுனது
சிகிச்சையென்னுமந்திரசெபத்தினால் கொலைசெய்யாதிருப்பாய், அ
றிவில்லாதவர்களைக் கொன்றுதீன்பாயென்று பிரமன்சொல்லிமறை
புமனில் முன்புலகாக்கொப்பானவன் சேவஞ்சியுருவமெடுத்து மூ
ர்க்கரும் மனதிலச்சயிருத்தவரும் நசிக்கும்வண்ணம் அகத்திற் பர
வேசித்தான் — என்பதாம்.

(ப-ம்) விசேகவிபாதியைப் போக்கடிக்கிற வித்தமந்திரத்தை யுன்னு
டைய சிகிச்சார்த்த மென்னுலேசொல்லப்படுகின்றதென்பார் காமேவித்த
மந்திரமென்று அகவையான. ஓம் - ஹராம் - ஹீம் - ஹ்ரூம் - ராம் - விஷ்ணு
சத்தியேசமோ - யக்ஷதி விஷ்ணுசத்தி - ஏ - ஹே - ஈ - ஐ - ஓம் - ஹர - ஹர -
ஹர - ஹர - பசு - பா - மத - மத - உச்சாதியோ உச்சகதையா ஹோ - குடு
குடு - சுவாஹா - குறுகுறு - சுவாஹா - விசேகே - இமோத்தி - கெச்சா -
சேவ - சேவ - சந்திரமண்டலம் - கதோசி - சுவாஹா என்பனவாய், இஃதை -
ஸ்வானமும் ஆசனமூஞ்செய்து மாந்திரிகனானவன் காமகரத்தில்விபூதியை
வைத்து அதிலித்தமந்திரத்தை யெழுதிக்கொண்டு செபித்தோடுகிறனாடைய
சரீரமுழுத்தடவி இம்மந்திரமென்னுக் தண்டாயுதத்தினு கற்கடியடிபட்
டு இமோர்ப்படுப்பதத்திக் கோடிப்போனதாயும் ரோகியைச் சந்திராயிர்தமத்
திவிவிருப்பவனாயும் வியாதிவிபட்டவனாயும் சராமாணியில்லாதவனாயும் பா

வித்தத்தேகமாய்ச் செபஞ்செய்த சித்தித்து விரமமாக விக்கலேகாவிரதி
யைப் போக்கடிப்பெனக்கொள்க. (பெ)

உணவினிச்சை வெறுத்தல்.

வாயுவவாயுப்புருந்து மண்ணில்லிண்ணில்பல்லுபிர்க
ளாயுவெல்லாமிருவடிவா யகேககாலமருத்தியபின் 5318
னேயுமனத்தாளாயவமே யுழன்றுவருகேயுரியுமாய்த்
தேயும்படியேகெடுத்ததெமைச் சீசியாகையெனத்தெகத்தாள்.

(இ-ள்) வாயுவவாயு=வாதகுபமாகி, மண்ணில்=பூமியிலும், விண்ணில்=ஆகாயத்திலும் (முள்ள), பல்லுயிர்கள்=பலகீடர்களின், உட்புருந்து=உள்ளேபிரவேசித்து, ஆயுவெல்லாம்=(அவர்கள்) உாணானேத்தையும், இருவடிவாய்=சீவகுசியாதகுசியென்னுபிரண்டேடிவமாய், அகேககாலம்=வெருகாலம், அருந்தியபின்=புசித்தபின்பு, ஓயுமனத்தாளாய் = தளர்த்தமனதையுடையவளாய், அவமே=வினாகவே, உழன்று=கழன்று, வருத்தி=கைத்து, னேயுமாய்த்தேயும்படி=குசியுமாய்த்தேய்த்துபோகும்படி, ஆகை=அவாவானது, எமை=எம்மை, கெடுத்தது=அழிந்தது, சீசியென=சைசையென்று, திகைத்தாள்=மயங்கினாள்—எ-து.

(இ-ரை) வாதகுபமாகி பூமியிலும் ஆகாயத்திலுமுள்ள பல சிவர்களின் உள்ளேபிரவேசித்து அவர்கள்வாணானேத்தையும் சீவகுசியாதகுசியென்னு மிரண்டேடிவமாய் வெருகாலம்புசித்தபின்பு தளர்த்தமனதையுடையவளாய் வினாகவேகழன்று கைத்து குசியுமாய்த் தேய்த்துபோகும்படி அவாவானது எம்மைக்கெடுத்தது சைசையென்று மயங்கினாள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) மிகுந்த தெரிமென்றும் வாக்கியப்படி, மிகவுமனுபவித்த புசிப்பிற் கைப்புண்டானதாம். (பெ)

நிஷ்காமதவஞ்செய்தல்-வேறு.

தீயமனத்தொவ்வாமவமேபல சிவனருந்தினமாலேயதுவிட்டனமேன்றிமவானிடை யெய்தரிதானதவமேயினளொன்றுகிண்பிலெஞ்சலம் விட்டுணவற்றொருமித்தாயிரமாவருட்கள்செலுத்தலு மந்ததுவல்லிணையே.

(இ-ள்) தியமனத்தொடு=கொடியமனதுடன், யாம்=நாம், அவமேபல
வேனருத்தினம்=வினாகவகேவலிகளைப்புகித்தோம், ஏயதவிட்டனமென்
து=பொருத்திவவ்வாசைநீக்கிஞமென்று, இமவானிடை=இமயபருப்
பதத்தில், எய்தரிதானதவம் = பொருத்ததற்கரிதானதவத்தை, ஏயினன்=அ
டைந்து, ஒன்றுகிணப்பிலன்=ஒருசங்கற்பமுமில்லாமல், சஞ்சலம்விட்டு=
சலனத்தைநீக்கி, உணவற்று=புசிப்பின்றி, ஒருமித்த=ஒன்றுபட்டு, ஆயிர
மாவருடங்கள் = சகஸ்திரவருஷங்கள், செலுத்தலம்=கடத்தவும், உல்லி
ணை=கொடிய (விரு) விணையும், அற்றது=நீக்கிற்று—எ-று.

(இ-னா) கொடியமனதுடன் நாமவினாக விரகவுயிர்களைப்பு
கித்தோம் பொருத்தியவவ்வாசையை நீக்கிஞமென்று இமயபரு
ப்பதத்தில் பொருத்துதற்கரிதானதவத்தை அடைந்து ஒருசங்கற்ப
முமில்லாமல் சலனத்தைநீக்கி புசிப்பின்றி ஒன்றுபட்டு சகஸ்திர
வருஷங்கள்கடத்தவும் கொடியவிருவிணையும்நீக்கிற்று—என்பதாம்.

(இ-ம்) நிர்விகற்பசமாதிபிணம் சகலவினைகளு நீக்கினவென்பதாம். ()

நிஷங்காமதபசிணன் ஞானமுண்டாகுதல்.

பாவமகன்றுமனத்தெளியப்பா பாவனைதன்வயமே
மேவலுமிய்வுலகத்தைபிகழ்த்து விருப்புவெறுப்பிலளாய்
மாவருடங்கனோராயிரமின்றியின் மன்னுணர்வுற்றதெனாக்
கேவலம்வந்தவனுக்கொருவாய்மை கிளத்தினன்மாமலரோன்.

(இ-ள்) பாவமகன்று=நீமைநீக்கி, மனத்தெளியம்=மனதுதெளிவடை
ய, பரபாவனை=பிரமத்தியானம், தன்வயமேவுதல்=தனதிடமாகப்பொருத்த
வும், இவ்வுலகத்தை=இச்சகத்தை, இகழ்த்து=நித்தித்த, விருப்புவெறுப்பி
லளாய்=ராகத்துவேடயில்லாதவளாய், மாவருடங்கனோராயிரம்=சகஸ்திர
வருடம், மின்றியின்=(தவசி) விருத்திப்பிடி, மன்னுணர்வுற்றதெனாக்
ஞானமுதித்ததென்று, கேவலம்வந்து=தானேவந்து, இவனுக்கு=இக்கற்
சுக்கு, ஒருவாய்மை=ஒருண்மையை, மாமலரோன்=பிரமதேயன், கிளத்
தினன்=சொன்னான்—எ-று.

(இ-னா) நிமைநீக்கி மனதுதெளிவடைய பிரமத்தியானம் த
னதிடமாகப்பொருந்தவும் இச்சகத்தைநித்தித்து தனத்துவேடயில்
லாதவளாய் சகஸ்திரவருடம் தவசிலிருந்த பின்பு பூரணஞானமுதி
த்ததென்று தானேவந்து இக்கற்குக்கு ஒருண்மையை பிரமதேவ
ன்சொன்னான்—என்பதாம்.

(இ-ம்) வெளிப்படல்.

(மக)

பிரமா வனுக்கிரகித்தல்.

சீவனின் முத்தியடைத்தனைசிந்தை தெளிந்தனைதொல்வடிவாய்ப்
பூவலயத்தறிவில்லவர் தியவர் பூரியர்மெய்பிரையா
யாவிலவளர்த்துறைகென்றய னேகலுமத்துவிதப்பரமே
பாவனையுற்றொருசெய்தொழி லற்றபத்திலிருந்தனளாள்,

(இ-ள்) சீவனின்முத்தியடைத்தனை=சீவன்முத்தியையடைந்தாய், சித்
தைதெளித்தனை=மனத்தெளிந்தாய், தொல்வடிவாய்ப்பழையவிராஷத்திவடி
வமாய், பூவலயத்து=பூமியில், அறிவில்லவர்=ஞானமில்லாதவர்களும், திய
வர்=கொடிபவர்களும், பூரியர்=கீழ்மக்களு (மாமியலிவர்களடைய), மெய்=
சரிசங்களை, இளையாய்=(உனக்கு) ஞானவாக, ஆவிலவளர்த்து=சீவனஞ்செய்து,
உறைகென்று=சகலாபிருப்பாயென் (மனுக்கிரகஞ்செய்து), அயனேகலும்-
பிரமன்மறையவும், அத்துவிதப்பரமே=அத்துவிதப்பிரமமே, பாவனையுற்று-
(சர்வமென்னும்) பாவனையைப்பொருத்தி, ஒருசெய்தொழிலற்ற=கீழ்க்கிரியை
யான, பத்திலிருந்தனள்=தற்பத்திலிருந்தாள்—எ-று.

(இ-னா) சீவன்முத்தியையடைந்தாய் மனத்தெளிந்தாய்ப்பழைய
விராஷத்திவடிவமாய் பூமியில் ஞானமில்லாதவர்களும் கொடியவ
ர்களும் கீழ்மக்களுமாயிவ விவர்களடைய சரிசங்களை உனக்குண
வாக சீவனஞ்செய்து சகலாபிருப்பாயென் மனுக்கிரகஞ்செய்து பி
ரமன்மறையவும் அத்துவிதப்பிரமமே சர்வமென்னும் பாவனையை
ப்பொருத்தி கீழ்க்கிரியையான தற்பத்திலிருந்தாள்—என்பதாம்.

(இ-ம்) பிராந்தசேடகீங்கும்பொருட்டு விதியானபுசிப்பை யனுபவிக்க
வறிவித்ததாம். (மக)

சீவன்முத்திதன்மையினின்று விதியான
வுணவைச்சிந்தித்தல்.

விகற்பமிறந்தசகலநிகெடுப்பகன் மேயினன்மீனவிடா
வுகப்பொடுகெஞ்சொடுகூடினடொல்பசி யுன்னினனானுமா
நிகத்துளமட்டுமுடற்குளதான விபற்கைவிடாததனற்
சுகந்திலைக்கர்குலத்தொழிலான"தகைப்பலிகொள்வனென.

(இ-ன்) சிவகற்பகர்த்தமாதி = சிவகற்பகர்த்தமாயிவ், செருகென்மே
வினன் = அகேககாலமிருத்தனன், மீன் = (சமாதிவினின்னுக்) திரும்ப, விடாவு
கப்பொரு = சீங்காதவானகத்ததோடும், செஞ்சொடுகடினன் = மனதுடன்சே
ர்த்தான், தொல்புரிபுன்னின் = பழையபுரியைவினத்தான், காணெனுமாறு
காணென்னுத்தன்மை, இகத்துமட்டும் = சகத்தின் கண்ணுள்ளபரியத்தம்,
உடற்குளதானியநிகை = சரீரத்தக்குண்டானகபாவம், விடாததனுல் = சீங்
காதபடியினால், சகத்தில் = உலகத்தில், அரக்கர்குலத்தொழிலான = இராசு
தவமிசத்துக்குத் தொழிலாயிருக்கின்ற, தகைப்பலி = மரியாகாரம், கொள்
வனெனு = புசிப்பவென்று = எ-று.

(இ-னா) சிவகற்பகர்த்தமாயிவ் அகேககாலமிருத்தனன், சமாதி
யினின்னுத்திரும்ப சீங்காதவானகத்ததோடும் மனதுடன்சேர்த்தா
ன். பழையபுரியைவினத்தான். காணென்னுத்தன்மை சகத்தின் க
ண்ணுள்ளபரியத்தம் சரீரத்துக்குண்டானகபாவம் சீங்காதபடியி
னால் உலகத்தில் இராசுதவமிசத்துக்குத் தொழிலாயிருக்கின்றமா
ரியாகாரம் புசிப்பவென்று = என்பதாம். (ய-அ)

உபதேசித்த புசிப்பெதிரிடல்.

அயனுநாசெய்ததுமப்படியாதவி வந்தவுகாப்படியே
கயவருடற்பலிகொள்ளுவனென்று களித்திமவானயல்போய்
வயமிருவேநீவர்மண்டலமேயி வதைத்திலுறைந்திடுகா
னயமுறுமத்திரிதன்னெடுமன்கொரு கரபதிகண்ணினால்.

(இ-ன்) அயனுநாசெய்ததம் = பிரமணனுக்கிரகித்ததம், அப்படியாதவி
ல் = அப்பிரகாரமாதலால், அந்தவுகாப்படியே = அவ்வகாப்படியே, கயவரு
டல் = மூடர்கன்சரீரத்தை, பலிகொள்ளுவனென்று = அமுதாகப்புசிப்பெனெ
ன்று, களித்தம் = மிழந்து, இமவானயல்போய் = இமயமலையின் கரலிற்சென்
று, வயமிருவேநீவர் = வெற்றியிருத்தவேடர்களின், மண்டலமேயி = காட
டைத்து, வதைத்திலுறைந்திடுகான் = (அதினுள்ள) கானகத்தில் மிக்குங்கால
த்தில், கயமுறுமத்திரிதன்னெடுமன் = நீதியுள்ளவமைச்சனெடுமன் அன்கொரு
கரபதிகண்ணினன் = அவ்விடத்தோரரசன்வந்தன் = எ-று.

(இ-னா) பிரமணனுக்கிரகித்ததம் அப்பிரகாரமாதலால் அவ்
வகாப்படியே மூடர்கன்சரீரத்தை அமுதாகப்புசிப்பெனென்று ம
ிழந்து இமயமலையின் கரலிற்சென்று வெற்றியிருத்தவேடர்களின்

கூடடைந்து அதிலுள்ளகானகத்தில் வசிக்குங்காலத்தில் கீதியுள்ள
வனமச்சேனோடும் அவுவிடத்தோ ரரசவ்வந்தனன் என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம) கெளிப்படை.

(கெ)

கிடைத்தவுணவின் நன்மையைவிசாரித்தல்.

முச்சுடர்வந்துறினுங்கருகத்தகு முற்றிருண்முடிநூ
டச்சமுறாவர்சோதனைசெய்தலு மங்கவன்கண்டனவே
பச்சினையாயிவம்மெய்யறிவில்லவர் பாமராசியுளா
ரிச்சகமேலுயிர்வாழிலிகம்பா மெங்குயிழிம்பபென

(இ-ன்) முச்சுடர்வந்துறினும்=சோமஞ்சரியாக்கினிக (னொன்றாக) வத்
தடைத்தாலும், கருகத்தகு=(அவைகனொளி) மழுங்கத்தகுத்த, முற்றிருண்
மிருத்தவிருட்டினால், முடிநூடு = முடிக்கொண்டிருக்கின்றவிசாரிப்பில்,
அச்சமுறாவர்=மயப்பட்டாதவாசமத்திரிகள், சோதனைசெய்தலும்=(பிரசங்க
கண்முதற் துஷ்டர்களைப்) பரிசோதித்தவரவும், அங்கவன்கண்டனவே=தவ
விடத்தத்தக் கங்குபார்த்தமாத்நித்தில், பச்சினையம்=பன்மையானபுசிப
பாவர், இவர்=இவர்கள், மெய்யறிவில்லவர்=உண்மையானபிள்ளைகள்,
பாமராசியுளார்=மூடராயிருக்கின்றவர்கள், இச்சமேல்=இவ்வுலகத்தின்
கண், உயிர்வாழில்=சீவத்தருகின், இகம்பாம் = இகந்திலும்பாத்திலும்,
என்கும்=(மற்ற)மெய்விடத்தம், இயிம்பயென=தன்பாமென்று—எ-து.

(இ-ரை) சோமஞ்சரியாக்கினிக நொன்றாவத் தடைத்தாலும்
அவைகனொளிமழுங்கத்தகுத்த மிருத்தவிருட்டினால் முடிக்கொண்
டிருக்கிவ்ற விசாரிப்பில்பயப்படாத வர்சமத்திரிகள் பிரசங்ககண்
முதற் துஷ்டர்களைப்பரிசோதித்தவரவும் அவ்விடத்தத்தக் கங்கு
பார்த்திலுத்தித்தத்தில் பகமையானபுசிப்பாவர். இவர்கள் உண்மை
ஞானபிள்ளைகள், மூடராயிருக்கின்றவர்கள், இவ்வுலகத்தின்க
ண் சீவத்தருகின் இகந்திலும், பாத்நிலும், மற்றெய்விடத்தும்
துன்பமாமென்று—என்பதாம். (உடு)

அறச்சனரோவென் றுலோசித்தல்.

மீளவுதின்றுணர்வானயன்முன்மை விதித்ததுபிப்படியே
கோளறவந்தபயங்கவராதவர் கோச்சமைத்தினரோ

நீளநினைந்துணர்புந்தியுற்றுணர்நீர்மையுமெய்தியுளார்
மாளவதஞ்செய்கெஞ்செழுமோலிவர் வந்துயர்மேவுவரோ.

(இ-ள்) மிளவுநின்றனர்வான்=திரும்பவுநினைப்பான், அயன்=பிரமன்
முன்னம்விதித்ததுமிப்படியே = முன்னியமித்ததுமில்வண்ணமே, கோளந
வந்த=திங்கறக்கிடைத்த, பயன்கவராதவர்=பலனைக்கொள்ளாதவர்கள், கொ
ச்சைமனத்தினர்=அற்பமனதுள்ளவர்கள் (எனென்று), நீளநினைத்து=மிகவுமா
லோசித்து, உணர்புந்தியும்=தெளிந்தவறினையும், கற்குணநீர்மையும்=சற்கு
ண (முன்ன) சுபாவத்தையும், எய்தியுளார்=அடைந்திருக்கின்றவர்கள், மாள
வதஞ்செய்கெஞ்செழுமோலிவர், செஞ்செழுமோ=மனமெழுமோ, (அ
ன்றியும்) இவர்வந்துயர்மேவுவரோ=இவர்கள்வலியதுன்பமடைவரோ.

(இ-னா) திரும்பவுநினைப்பான், பிரமன் முன்னியமித்தது மி
வ்வண்ணமே திங்கறக்கிடைத்த பலனைக்கொள்ளாதவர்கள், அற்ப
மனதுள்ளவர்களென்று மிகவுமாலோசித்து தெளிந்தவறினையும்,
கற்குணமுள்ளசுபாவத்தையும் அடைந்திருக்கின்றவர்கள் கெடும்ப
டிக்கொலைசெய்ய மனமெழுமோ அன்றியும் இவர்கள் வலியதுன்ப
மடைவரோ=என்பதாம். (உக)

சற்சனரிலக்கண முணர்நல்-வேறு.

வஞ்சமினீள் புகழ்வானான் வகுப்பரிய சுக்மமர்ந்தோர்
வணங்கலாவர்

செஞ்சலிலா வாயிவினு மினியவராநலினவருக்
கிடலோவந்தா

லஞ்சலென வுயிர்கொடுத்து வளித்திடவேண் டுனதும்
ரன்பானோக்குத்

நஞ்சமுறக் காலனையு முறவாக்குந் தன்னைபினர்
தக்கசான்றோர்.

(இ-ள்) தக்கசான்றோர்=தெளிந்தவறிஞர்கள், வஞ்சயில்=மெய்யான,
நீன்புகழ்=மிகுத்தபீர்த்தியைபுடைய, வானான்= (வேண்ட) னாய்எனல்லாம், வ
குப்பரிய=பிரிக்கக்கூடாத, சுக்மமர்ந்தோர்=சுசுத்ததைப்பாருத்தினவர்கள்,
வணங்கலாவர்=பாவமும்வணங்கத்தக்கவர்களாவர், செஞ்சலிலா=குறையில்
லாத, ஆயிவினும்= (தனது) யிரைக்காட்டினும், இனியவராதலில்=இனிமை
யுள்ளவர்களாதலால், அவருக்கிடர்வந்தால்=அக்குணவான் கருங்குத்துன்பம்

வருமாயின், அஞ்சலென=பயப்படாதேயென்று, உயிர்கொடுத்து=பிராணனை யாவதுகொடுத்து, அளித்திடவேண்டினராவர்=இரட்சிக்கத்தக்கவராவர், அன்பானோர்க்கு= (தங்கனிடத்தி) ண்பையுடையவர்களுக்கும், தஞ்சமுற=வ ணக்கமாக, காலையுமுறவாக்கும்=யமனையுமுறவுபடுத்தும், தன்மையினர்= சபாவமுள்ளவர்கள்—எ.று.

(இ-ரை) தெளிந்தவறிஞர்கள் மெய்யான மிகுத்தகீர்த்தியையு டைய நீண்டவாயுளெல்லாம் பிரிக்கக்கூடாதகத்தைப் பொருத்தி னவர்களையாவரும் வணக்கத்தக்கவர்களாவர் குறைவில்லாத தன்னு யிரைக்காட்டிலும் இனிமையுள்ளவர்களாதலால் அக்குணவாங்களு க்குத் துன்பம்வருமாயின் பயப்படாதேயென்று பிராணனையாவ து கொடுத்து இரட்சிக்கத்தக்கவராவர், தங்கனிடத்தி லன்பையுடை யவர்களுக்கு வணக்கமாக யமனையுமுறவுபடுத்தும் சபாவமுள்ள வர்கள்—என்பதாம்.

(௨௨)

சற்சனர்க் கன்புசெய்ப்பவ ரிலக்கணமறிதல்.

அரக்கியெனு மியாமுதலா யுயர்ந்தோனா யாதரிக்கு

மன்புகண்டா

விரக்கமுறப் பொன்போல யாவலோ விரும்பாதா

ரிகலோகத்திற்

புரக்கவரு விறைமதிபோற் புணர்ந்தோனா ருளிர்ப்பர்

புணராதோனா

பாக்கழிபா விரத்தோராம் புணர்ந்தோரோ முத்திமுதற்

புன்பெற்றோரோ.

அரக்கியெனும்=இராகுதியென்கின்ற, இயாமுதலாய்=ராமு தலாக, உயர்ந்தோர்=சுத்தர்களை, ஆதரிக்கும்புகண்டால்=பூசிக்கின்ற பத்தியைப்பார்க்கின்ற, புரக்கமுற=அன்பாக, பொன்போல = கவனத்தைப் போல, யாவலோவிரும்பாதார்=யார்தான்புறவயாதவர்கள், இகலோகத்திற் =இப்பூமியில், புரக்கவருவிறைமதிபோல்=இரட்சிக்கவருகின்ற பூர்ணசக்தி ரனைப்போல, புணர்ந்தோனா=அடுத்தவர்கள் (மணகை), ருளிர்ப்பர்=சத்த க்கள் கணிக்கச் செய்வார்கள், புணராதோரோ=சாராதவர்களே, பாக்கழிபா=மி கவுமிழிவுபட்டி, இரத்தோராம்=மரித்தவராம், புணர்ந்தோரோ=சாத்தவர்க ளே, முத்திமுதற்புன்பெற்றோர் = மோகமுதலியப்போசனத்தைப்பெ ற்வவர்கள்—எ.று.

(இ-நா) இராசுத்தியென்கின்ற காமுதலாக சத்துக்களைப் பூசிக்
கின்ற பக்தியைப் பார்க்கின் அன்பாக கவணத்தைப் போல யார்தா
னன்பு கவயாதவர்கள் இப்பூமியில் இரட்சிக்கவருகின்ற பூர்ணசக்தி
சனைப்போல அடுத்தவர்கள் மனதைச் சத்துக்கள் சுதிக்கச் செய்வார்கள்,
சாராதவர்களே மிகவுழிநிவுபட்டு மரித்தவராம், சார்ந்தவர்களே
மோகமுதலிய ப்ரயோசனத்தைப் பெற்றவர்கள்—என்பதாம்.

(இ-ச-க-ம்) கேரிட்டவர்கள் சற்சனரோ தற்சனரோ வெண்ப்பரிசோதி
க்ஞமித்த யாலோசித்ததாம். (உக.)

பரிசோதிக்குந்நியித்த மதட்டிப்பேசுதல்.

ஆதலினு லிவர்தம்மை யறிஞரோ வறிலினரோ
யார்கொலென்னச்
சோநையாம் வினாவுகாகள் சொல்வோமென் றருமேதற்
மணுக்கென்றஞ்ச
மீதறவின் ரூப்பரித்து வெவ்விடிக்குப் பின்னாலி
வீழ்க்குக்கார்போ
லோதரிய கொடியவன விகம்புக்கு மதியிரவி
யொப்பிரொன்னு.

(இ-ள்) ஆதலினால் ஆகையால், இவர்தம்மை=இவர்களை, அறிஞரோ-
ஞானிகளோ, வறிலினரோ=அஞ்ஞானிகளோ, ஆர்கொலென்ன=யாரொவெ
ன்று, சோநையாம்=ஆராய்ந்தறிதல், வினாவுகாகள்=கேள்விகள், சொல்
வோமென்று=கேட்போமென்று(நினைத்து), உருமேதம்=அடித்தம், தணு
க்கென்றஞ்ச=நினைக்கென்று பயப்படுமடியாக, மீதறவிரூப்பரித்து=நினை
யத்தினின்றாவாரித்து, வெவ்விடிக்குப்பின்=கொடியிடித்தபின்பு, ஆ
லிவீழ்க்குக்கார்போல்=மறைபொழியுமேகத்தையினால், ஓதரிய=கொல்லு
தற்கரிய, கொடியவனவிகம்புக்கு=கொடியவனவென்கென்று மாகாயத்துக்கு,
மதியிரவியொப்பிரொன்னு=சந்திரவியர்களுக்கொப்புவீரகளைன்று-ஈ-று.

(இ-நா) ஆகையால் இவர்களை ஞானிகளோ அஞ்ஞானிகளோ
யாரொவென்று ஆராய்ந்தறிதல் கேள்விகளை கேட்போமென்று
நினைத்து இடங்களும் நினைக்கென்று பயப்படும்படியாக ஆகாயத்தினி
ன்றாவாரித்து கொடியவனவிகம்புக்கு மறைபொழியு மேகத்

தைப்போல சொல்லுதற்கரிய கொடூரநாடிப் கர்பெண்ணுமாகாயத்து
க்கு சந்திரசூரியர்களுக்கு கொப்பாவிர்களென்று—என்பதாம். (உச)

நீங்களாரென்று வினாவதல்.

மீட்டுரைப்பாண்மாயெனும் வெவ்விருட்பா நைவின்னீழே
மிளிர்ந்துமாயு
மீட்டமுறு புழுப்போலினீ எனக்கிளையா யிசுனைத்தே
யிறக்கவந்தீர்
சேட்டமுளர்போ விருத்திரவரர், போன்றோவந்தீர்
செப்புமென்னக்
கேட்டளவே கொலையசக்கி கேளென்னத் திரல்வேந்தன்
கிளத்தலுற்றான்.

(இ-ள்) மீட்டுரைப்பான்=நிறம்பலஞ்சொல்லுவான், மாயையெனும்=
மாயையென்கின்ற, வெவ்விருட்பாநைவின்னீழே=வெவ்விவிருண்டகல்லின்
கீழ், மிளிர்ந்துமாயும்=விளங்கியழிகின்ற, ஈட்டமுறுபுழுப்போலினீ=கட்ட
டமாகியகிருமிக்கொப்பானவர்களே, எனக்கிளையா=எனக்குணவாக, இக்
கணத்த=இந்தகணத்தில், இறக்கவந்தீர்=உரிக்கவந்தீர்கள், சேட்டமுள
ர்போலிருத்தீர் = மேலானவர்களைப்போலுமிருக்கின்றீர், திரவர்போன்றீர்=
திருமையுடையவர்களைப்போலுமிருக்கின்றீர், திரவர்திரவர்கள், சேட்ட
மெனன்=சொல்லுமென்று, கேட்டளவே=(அந்த) கேட்டமாத்நிரத்தில்
கொலையசக்கி=(சில) விவிரிசையுடையவிரர்களுதியே, கேளென்ன=கேட்
பாயென்று, திரல்வேந்தன்=வலிமையுள்ளவரசன், கிளத்தலுற்றான்=சொல்
லத்தொடங்கினான்—என்று.

(இ-ஐ) நிறம்பலஞ்சொல்லுவான், மாயையென்கின்ற வெ
வ்விவிருண்டகல்லின் கீழ் விளங்கியழிகின்றகட்டமாகிய கிருமி
க்கொப்பானவர்களே? எனக்குணவாக இந்தகணத்தில் மரிக்கவந்
தீர்கள், மேலானவர்களைப்போலுமிருக்கின்றீர், திருமையுடைய
வர்களைப்போலுமிருக்கின்றீர், கண்களார் சொல்லுமென்று அந்த
கேட்டமாத்நிரத்தில் சிலவிவிரிசையுடையவிரர்களுதியேகேட்பா
யென்று வலிமையுள்ளவரசன் சொல்லத் தொடங்கினான்—என்ப
தாம். (உரு)

அரசன்சம்மற்றநாத்தல்.

எவ்வுழியின் நனைநீயின் கிசைத்தவெலா மிளவண்டி.
 னிகாச்சல்போலச்
 செவ்விதுகேட்டனமென்ன வரக்கியுண் நென்றெதிதோ
 சிரித்தலோமும்
 வெவ்விபல் லொளியாலே வெளியாகக் கண்டிறையும்
 வெருவலின்றி
 மைவகாபோல் வாய்திறந்து வாளாகி வருந்தலென
 மன்னன்சொல்வான்.

(இ-ள்) எவ்வுழியின் நனை = எவ்விடத்திலிருக்கின்றும், நீயின்கிசைத்த
 வெலா = நீயிவ்விடத்திற்சொல்லியசகலமும், இளவண்டினிகாச்சல்போல-
 குஞ்சலியின்சத்தத்தைப்போல, செவ்விதுகேட்டனமென்ன = அழகாகக்கே
 ட்டோமென் (நரசன்சொல்ல), அரக்கியுண் நென்று = இராசாக்கியுன்றாயி
 ருக்கின்றதென்று, எதிதோசிரித்தலோமும் = எதிதோகைத்தமாதிரித்தில், வெ
 வ்விபல்லொளியால் = கொடியதந்தப்ராசாத்தினால், வெளியாகக்கண்டு =
 (அவளதுவடிவத்தை) ப்ராசாக்கமாக்கப்பார்த்து, இறையும் = எவ்வளவும், வெ
 ருவலின்றி = பயப்படாமல், மைவகாபோல் = மைகாகம்போல, வாய்திறந்து
 வாயைத்திறந்து, வாளாகிவருந்தலென = வீணாகிவருத்தப்படாதேயென்று,
 மன்னன்சொல்வான் = அரசன்சொல்லுவான் - எ-று.

(இ-ஊ) எவ்விடத்திலிருக்கின்றாய் நீயிவ்விடத்திற்சொல்லிய
 சகலமும் குஞ்சலியின்சத்தத்தைப்போல அழகாகக்கேட்டோமெ
 ன் நரசன்சொல்ல இராசாக்கியு னன்றாகியிருக்கின்றதென்று எதிதோ
 கைத்தமாதிரித்தில் கொடிய தந்தப்ராசாத்தினால் அவளது வடிவ
 த்தை ப்ராசாக்கமாக்கப்பார்த்து எவ்வளவுமபயப்படாமல் மைகாகம்
 போல வாயைத்திறந்து வீணாகி வருத்தப்படாதேயென்று அரசு
 ன் சொல்லுவான் - என்பதாம்.

(உக)

அரசன் நமதுவீரமுநாத்தல்.

எய்தாநின் றுளபயனுக் கியற்றுதா ரில்லையா
 மென்றபோது
 கொய்தான கருமத்தி னெய்தாதோர் கிதாந்திடுவர்
 கொய்யம்மைதோன்ற

வைதான புத்தியினு லாறுதலா லறிவுடையோ

ரணத்துஞ்செய்வர்

வெய்தாவுன் போல்வானாக் கொதுகெனவி ளிடுமெங்கள்
வீரக்காற்று.

(இ-ள்) எய்தாதின்துன்பபனுக்கு=அடைகின்றப்ரயோசனத்துக்கு, இய
ற்றாதார்=மூயற்சியாதவர்கள், இல்லையாமென்றபோதும் = இல்லையென்று
சொல்லியபோதும், கொய்தானகருமத்தில்=அற்பகாரியத்தில், கொய்தானோ
ர்=அற்பமானவர்கள், வினாதெரிவர்=தூரதப்படுவார்கள், கொய்மைதான்
ற=சொச்சமானதுவிளங்க, ஐயானபுத்தியினுல்=துட்பவறிவினாக், ஆததம்-
விஸ்ரத்தி (யடைத்த), அறிவுடையோர்=ஞானவான்கள், அனைத்துஞ்செய்
வர்=அனமானகாரியத்தைச் செய்வார்கள், வெய்தாவுன்போல்வானா=கொடி
தா (யிருக்கின்ற) புன்னையொத்த (யகேகர்) களை, கொதுகென=மசகம்போ
ல, எங்கள்வீரக்காற்று=எமதுவீரக்காற்றானது, விளிவிடும்=தள்ளிவிடும்.

(இ-னா) அடைகின்றப்ரயோசனத்துக்கு மூயற்சியாதவர்கள்
இல்லையென்று சொல்லியபோதும் அற்பகாரியத்தில் அற்பமானவ
ர்கள் தூரதப்படுவார்கள், சொச்சமானதுவிளங்க துட்பவறிவினாக்
விஸ்ரத்தியடைத்த ஞானவான்கள் அனமானகாரியத்தைச் செய்வா
ர்கள், கொடிதாயிருக்கின்ற புன்னையொத்தவகேகர்களை மசகம்போ
ல எமது வீரக்காற்றானது தள்ளிவிடும். (உஎ)

அரசன் கற்கடிகருத்தை வினாவுதல்.

ஆதலால் வினாவையொழி யுன்கருத்தை யுனையெங்க

ஐருகுலத்தோர்

காதலா வீரகதபொருள் கனவிலுந் குவமென்று

கழறலோடும்

போதமுந் கல்லியும் வலியும்பொறைபு மனவிலொன்றே

புத்திசெய்தான்

மேதகமா மவருளையை மிகவியந்தா ளிழிவினா

மெய்மைகண்டாள்.

(இ-ள்) ஆதலால்=ஆகையால், வினாவையொழி= (உனதுதாராய்ப்)
வேதத்தைவிட, உன்கருத்தையுனா=உனதெண்ணத்ததச்சொல், எங்களருகு

வந்தோர்=எங்கள்சமீபத்தில்வந்தவர்கள், காதுலிர்த்தபொருள் = ஆசையினாலியாசித்தவருத்தங்களை, கனலிலுக்குகொண்டு=சொப்பனத்திலுக்கொடுப்போமென்று, கற்றலோடும்=அரசன்சொன்னவுடன், போதமும்=ஞானமும், கல்லியும்=வித்தையும், வலியும்=வல்லமையும், பொறையும்=சாத்தமும் (மாயியலிவைகளில்), அளவிலொன்று=மட்டில்லாதவர்களென்று, புத்திசெய்தான்-அறிந்தான், மேதகமாம்=மேன்மைபாபிய, அவருளாயை=தவ்வாசமந்திரிகள்வசனத்தை, மிகவிபத்தான்=மிகவுமதிசயித்தான், இழிவினாமெய்ம்மைகண்டான்=குறைவற்ற வுண்மையைப்பார்த்தான்—எ-து.

(இ-ரை) ஆகையாய் உனது தூரமப்பவேகத்தைவிடு உனதெண்ணத்தைச் சொல்லுக்களசமீபத்தில் வந்தவர்கள் ஆசையினாலியாசித்தவருத்தங்களை சொப்பனத்திலுக்கொடுப்போமென்று அரசன் சொன்னவுடன் ஞானமும், வித்தையும், வல்லமையும், சாத்தமும்பாபியலிவைகளில் மட்டில்லாதவர்களென்று அறிந்தான், மேன்மையாபிய அவ்வாசமந்திரிகள் வசனத்தை மிகவுமதிசயித்தான், குறைவற்ற வுண்மையைப்பார்த்தான்—என்பதாம். (உஅ)

கற்கடியையநீங்க நீங்களாரொனவினாவுதல்.

வாக்குமுகம் கண்களான் மாறுபடா துயர்த்தோர்தம்
மறவில்கித்த
மேக்குபரு மிவற்றாலே யுண்ணினையுமறியலா
மேலோர்தாமே
பாக்கியம்போல் வந்தெய்திற் சந்தேகத் தெனியாதார்
பதகாரும்
தாக்குமுனா யாவேனா யறிதுமென யாவர்கீர்
சாநீதுமென்றான்.

(இ-ள்) வாக்கு=வசனத்தினாலும், முகம்=வதனத்தினாலும், கண்களால்=கிழிகளினாலும், மாறுபடாது=வேறுபடாமல், உயர்த்தோர்தம்=மேலானவர்களுடைய, மறவில்கித்தம்=கனங்கமற்றமனமானது, மேக்குபரும்=மிகவுமுபந்திருக்கும், இவற்றால்=இக்குணங்களால் உண்ணினையுமறியலாம்=அறிபாயத்தையுத்தேரியலாம், மேலோர்தாமே=மகான்களே, பாக்கியம்போல்=செல்வம்போல, வந்தெய்தில்=வரிஷ் சந்தேகத்தெனியாதார்=ஐயந்தீராதவர்கள், பதகாரும்=தேமக்களாவர், தாக்குமுனாயால்=கடாவு

முனாபினால், இவனாயறிதமென=இவர்களையறிவோமென் (மன்னி), சிர்
பாவர்=நீங்கள், சாந்தமென்றான்=சுறுமெனக்கற்கடிக்கேட்டான்—எ-று.

(இ-னா) வசனத்தினாலும், வதனத்தினாலும், விழிகளினாலும்
வேறுபடாமல் மேலானவர்களுடைய களங்கமற்றமனமானது மிக
வுமுயர்ந்திருக்கும் இக்குணங்களால் அகிப்பாயத்தையும் தெரியலா
ம், மகாங்களை செல்வம்போலையில் ஐயத்திராதவர்கள் கீழ்மக்க
ளாவர் கடைவுமுனாபினால் இவர்களை யறிவோமென்றுன்னி நீங்க
ளார் சுறுமெனக் கற்கடிக்கேட்டான்—என்பதாம். (உக)

மந்திரி சொல்லுதல்.

வினையமுற வரக்கியிது விளம்பிடம் திரிவிளம்பும்
வேடர்க்கெல்லா
மினையவன்மன் னவனமைச்ச னானது யிருப்போதி
லெங்குநாடி
புனைகிர்வா னாச்சோதித் தொறுக்கவுயி ரொடுக்கவுயிர்
நிறுத்தவந்தோம்
வினைவிதுவந் ததற்கென்ன லிவன்கூற மீண்டத்த
நிருதிசுறும்.

(இ-ன்) வினையமுற=வினையம்பொருத்த, அரசன்=கற்கடியானவன், இ
துவிளம்பிட=இதைச்சொல்ல, மந்திரிவிளம்பும்=மந்திரிசொல்லுவான், வே
டர்க்கெல்லாம்=வேடர்களுக்கெல்லாம், இனையவன்=இத்தகையவன் எனவ
ன், மன்னவன்=அரசன், அமைச்சனானதும்=மந்திரிகளானதும், இருப்போதி
=இராக்காலத்தில், எங்குநாடி=எங்கிடத்தும்பார்த்து, உனைகிர்வானா=
உனக்கொப்பானதுகூடர்களை, சோதித்த=ஆராய்ந்துதற்கு=அலைக்கவும்,
உயிரொடுக்க=பிராணனையடக்கவும், உயிரிதுத்த (சிவந்தருடைய) பிரா
ணனைவிரட்சிக்கவும், வந்தோம்=வந்திருக்கின்றோம், உத்தரம்=இம்மிடம்
வந்ததற்கு, வினைவிதென்னு=சககற்பிதவென்று, இவன்கூற=இந்தமந்திரி
சொல்ல, மீண்டத்தநிருதிசுறும்=நீரும்பவத்தவிராக்ஷிதசொல்லுவான்—எ-று.

(இ-னா) வினையம்பொருத்த கற்கடியானவன் இதைச்சொல்ல
மந்திரிசொல்லுவான், வேடர்களுக்கெல்லாம் இத்தகையவன் எனவ
ன் அரசன்மந்திரிகளானதும் இராக்காலத்தில் எங்கிடத்தும்பார்த்து
உனக்கொப்பானதுகூடர்களை ஆராய்ந்து அலைக்கவும் பிராணனை

யடக்கவும் சிஷ்டர்களுடைய பிராணனையிரட்சிக்கவும் வந்திருக்கின்றோம், இவ்விடம்வந்ததற்கு சங்கற்பமிதுவென்று இந்தமந்திரி சொல்ல திரும்பவந்த விசாஷத்திசொல்லுவாள்—என்பதாம். (கய)

கற்கடி மறுந்திசொல்லுதல்.

தியவனு மந்திரியா னல்வேந்துத் திவேந்தாந்

திமையில்த

துயவனு மந்திரியாந் தீவேந்தும் கல்வேந்தாந்

தொடர்ச்சிபோல

வாயகெறி மன்னவரா லமைச்சருமப் படியாகு

மாதலாலே

வேயலிவே கத்தமைச்ச னுண்டாகி லெப்பயனு

நிருபற்குண்டாம்.

(இ-ன்) தியவனுமந்திரியால்=துஷ்டமந்திரியினால், கல்வேந்துத்திவேந்தாம்=கல்லவரசனும் தீயவரசனும், திமையில்த=பொல்லாங்கில்லாத, துயவனுமந்திரியால்=பரிசுத்தமானமந்திரியினால், திவேந்தும்கல்வேந்தாம்=தீயவரசனும்கல்லவரசனாவன், தொடர்ச்சிபோல=(இத்)தொடர்பைப்போல, மன்னவரால்=தீயுள்ளவரசரால், அமைச்சருமப்படியாகும்=மந்திரிகளும்படியேயாவர், ஆதலால்=ஆதலினால், வேயலிவேகத்தமைச்சன் = கல்விவேகமுள்ளமந்திரி, உண்டாகில்=உண்டாயிருக்கின், எப்பயனும்=எந்தப்பயோசனமும், நிருபற்குண்டாம்=அரசர்களுக்குண்டாகும்—எ-று.

(இ-னா) துஷ்டமந்திரியினால் கல்லவரசனுந் தீயவரசனும், பொல்லாங்கில்லாத பரிசுத்தமானமந்திரியினால் தீயவரசனும் கல்லவரசனாவன், இஃதுடர்வப்போல தீயுள்ளவரசரால் மந்திரிகளும்படியேயாவர் ஆதலினால் கல்விவேகமுள்ளமந்திரி உண்டாயிருக்கின் எந்தப்பயோசனமும் அரசர்களுக்குண்டாகும்—என்பதாம்

இராசமந்திரிகளென்றான் ஞானமிருக்க

வேண்டுமேயெனல்

மன்னவனைப் படியுலகின் மன்னுயிரு முப்படியா

மகிமைதானு

நன்னடுவு நிலைமையுமெய்த் ஞானநா நெளித்தவர்க்கே
 நண்ணிற்ரு
 மன்னதுகற் நிலநென்னி லரசரமைச் சர்களுன்போ
 ரபத்தராகு
 மின்னகிலே யிலதாநி லெனக்கிரையா யினமைகல
 மிழத்திரின்றே.

(இ-ள்) மன்னவனெப்படி = அரசனெப்படியோ, உலகின்மன்னுரிமும் படியாம் = சகத்திலுள்ள பிராணிகளும் படியேயாகும், பசுமைதானும் = (ப்ரபத்து) பெருமையும், நன்னடுவிலைமையும் = கல்லசமதிறுஷ்டியும், மெய்த் ஞானநாள் = ஞானசாஸ்திரங்களை, நெளித்தவர்க்கே = ஆராய்ந்தவர்களுக்கே, நண்ணிற்ரும் = பொருத்தும், அன்னது = அந்தஞானநாலை, கற்றிலனென்னி ல் = கல்லாதவர்களுன்றால், அரசரமைச்சர்களுன்போர் = இராசமந்திரிக ளென்பவர்கள், அபத்தராகும் = பொய்யராவார்கள், இன்னகிலே = இத்தன் மையான ஞானநாலி (னப்பியாசம்), இலதாநி = இன்றாயின், எனக்கிரையா ய் = எனக்குணவாக, இளமைகலம் = எவ்வனத்தினன்மைகளை, இன்றேயிழத் தீர் = இப்போதேயிழத்தீர்கள் என.

(இ-ள்) அரசனெப்படியோ சகத்திலுள்ள பிராணிகளு மப் படியேயாகும், ப்ரபத்துவெபருமையும் கல்லசமதிறுஷ்டியும் ஞா னசாஸ்திரங்களை ஆராய்ந்தவர்களுக்கேபொருத்தும் அந்தஞானநா லை கல்லாதவர்களுன்றால் இராசமந்திரிகளென்பவர்கள் பொய்யராவார்கள் இத்தன்மையான ஞானநாலினைப்பியாசம் இன்றாயின் என க்குணவாக எவ்வனத்தினன்மைகளை இப்போதேயிழத்தீர்கள்.

வினாப்பஞ்சாத்தி லடைக்கத்தொடங்கல்.

சிக்கமெனு முங்கனையான் செப்புகின்ற வினாத்தட்டிற்
 சிறைசெய்கின்றே
 னுங்கண்மதி யாற்றிறந்தா லுயிர்வாழ்வி ரெனவகுத்தென்
 னுரைசெய்கெனஞந்
 துக்கர மதியுரைப்பத் தொல்லரக்கி கல்லமுதத்
 துன்போல
 வங்கவருக் குரைத்திலலா யிராகவகே னெனவசிட்ட
 னருளவற்றான்.

(இ-ள்) சிங்கமெனுமுகனை—கேசரியென்கின்றவுக்களை, வான்செப்பு
கின்றவிஞ்சுட்டில் = வான்சொல்லுகின்றகேள்வியாகுகண்டில், சிறை
செய்கின்றேன் = காவல்செய்கிறேன், உங்கன்மதியால் = உங்களறிவென்று
ஃ (திறவுகோலி) னால், திறத்தால் = (அக்கண்டின்வாயிலேகீழ்க்) குறத்தால்,
உயிர்வாழ்கின்றேன் = பிராணனோடுஞ்சிவப்பிக்கென் (நிராக்ஷதி) சொல்ல,
என் = அதென்ன, வகுத்துகாசெய்கென்னு = பிரித்துச்சொல்வாயென்று,
துவக்கசபதியுணாப் = பரிசுத்தமுள்ளவரசன்சொல்ல, தொல்லரக்கி = பழ
மையானவிராக்ஷதி, கல்லமுதத்துவிகன்போல = கல்லவமுதவருஷனகளைப்
போல, அவருக்குதாத்தவெலாம் = அவ்விராசமந்திரிகளுக்குக்கூறிய வாக்ஷிய
ங்களனைத்தையும், இராகவகேனை = இராகாநீகேட்பாயென்று, வசிட்டன
ருளறுமரூன் = வசிட்டமுனியனுக்கிரகிக்கத்தொடங்கினார்—எ-று.

(இ-னா) கேசரியென்கின்ற வுக்களை வான்சொல்லுகின்ற கே
ள்வியாகுகண்டில் காவல்செய்கிறேன், உங்களறிவென்னுஃ திறவு
கோலினால் அக்கண்டின்வாயிலே கீழ்க் குறத்தால் பிராணனோடுஞ்
சிவப்பிக்கென் நிராக்ஷதிகொல்ல அதென்ன பிரித்துச்சொல்வா
யென்று பரிசுத்தமுள்ள வரசன்சொல்லு பழமையானவிராக்ஷதி க
ல்லவமுதவருஷனகளைப்போல அவ்விராசமந்திரிகளுக்குக் கூறிய
வாக்ஷியங்களனைத்தையும் இராகாநீகேட்பாயென்று வசிட்டமுனி
யனுக்கிரகிக்கத்தொடங்கினார்—என்பதாம்.

(இ-வ-க-ம்) வெளிப்பட.

(கஉ)

ஆத்மஸ்வரூபத்தை வினாவுதல்.

அண்டநிவா பலகோடி பலவாயு மோன்றாமெல்

வணுவிதுள்ளே

விண்டகடற் குமிழிகன்போல் விரிந்தொடுக்கும் விண்ணாயும்

விண்ணன்றேது

தண்டறவுண்டாபிரக்து மிலாததெது சரித்தேயுஞ்

சரிபாதேது

கண்டிடில் லாதாயு கிற்பதெது சித்தாயுங்

கல்லாமேது.

(இ-ள்) விண்டகடல் = பரவிசாமுத்திரத்தில், குமிழிகன்போல் = புப்பு

தத்தைப்போல, ஒன்றுமெவ்வனுவினுள்ளே = ஒன்றானவெந்தவனுவுக்குள்,
பலகோடி = அளவிற்ற, அண்டநிவா = அண்டப்பத்திகள், பலவாயு = காசா

வாகியும், விரித்தொடுக்கும்=உற்பத்தித்திலயமாம், விண்ணும் = ஆகாயமாகியும், விண்ணந்தெது=ஆகாயமல்லாததெது, தண்டறவுண்டாயிருத்தம்=வகையறவுள்ளதாயிருத்தம், இலாததெது=இல்லாததெது, சரித்தெயும் சஞ்சரித்தும், சரிபாதெது=சஞ்சரிபாதெது, கண்டிடில்லாதாயும் = காணவிற்காததாயும், சிற்பதெது=சிற்பின்றதெது, சித்தாயும்=சித்தாகியும், கலீலாமேது=கல்லானதெது—ஏ-று.

(இ-னா) பரவியசமுத்திரத்தில் புற்புகத்தைப்போல ஒன்றான வெத்தவண்ணுவுக்குள் அளவிறந்த அண்டபந்திகள் காராவாகியும், உற்பத்தித்திலயமாம், ஆகாயமாகியும் ஆகாயமல்லாததெதுவகையறவுள்ளதாயிருத்தம் இல்லாததெது, சஞ்சரித்தும், சஞ்சரிபாதெது, காணவிற்காததாகியும் சிற்பின்றதெது, சித்தாகியும் கல்லானதெது

இதுவுமது.

வானிடைபோ வியமெழுது கின்றதெது வித்திடையின்
மரக்கன்போல

வினமிலா வெவ்வணுவி லுலகமெலா மிருக்கின்ற
தியாதினின்று

மானகடற் திராறுநாபோ லொருபொருளும் பிரிவாகா
தமைத்தரிரு

மீனமுற செகிச்சியும்போ லேதோன்றி சிறுமையுமெல்
கொருடையாகும்.

(இ-ள்) வானிடை=ஆகாயத்தில், வியமெழுதுகின்றதெது=சித்திரமெழுதுகின்றதெது, வித்திடையின்=விதைவிடத்தில், மரக்கன்போல=விருகூடங்களைப்போல, வினமிலா=குறைவில்லாத, வெவ்வணுவில்=எத்தவண்ணில், உலகமெலாமிருக்கின்றது=சகலகலியாவுமிருக்கின்றது, தியாதினின்று=எதினிடத்திருத்தும், ஆன=விரிவான, கடல்=சமுத்திரத்தி (அண்டாண), திராறுநாபோல்=அனாறுகளைப்போல, ஒருபொருளும்=ஒருவஸ்துவும், பிரிவாகாது=வேறப்படாமல், அமைத்தரிரும்=சிறைத்தலைத்தையும், மீனமுற செகிச்சியும்போல்=குறைவற்ற செகிச்சியையும்போல, தோன்றி=உண்டாய், திறமையும்=இரண்டும், எக்கொருடையாலும்=எக்கொன்றாயிருக்கும்—

(இ-னா) ஆகாயத்தில் சித்திரமெழுதுகின்றதெது விதைவினிடத்தில் விருகூடங்களைப்போல குறைவில்லாத எத்தவண்ணில் சகல

கவியாவுமிருக்கின்றது, எதினிடத்திருந்தும் விரிவானசமுத்திரத்
திலுண்டான அலைதானாகளைப்போல ஒருவன்துலும்வேறுபடாமல்
நிறைந்ததலத்தையும் சூறாவற்றக்கிழ்ச்சியையும்போல உண்டா
கி இரண்டும் எங்கொன்றாயிருக்கும்—என்பதாம்.

(இ-உ-உ-ம்) பிரமஸ்வரூபத்தைச் சகசத்தினவாகவமா யனுபவிக்கும்பொ
ருட்டதைப் பதினைத்தசக்கையாகப் பகுத்துவினாவினதாம். (கஉ)

அனுபவ ஞெபத்தியுண்டாகும்படித்
கச்சமுனாத்தல்.

இத்தலினு வின்பயனை தும்முணர்வா லேதோன்ற
வியம்புவினோம்
கந்தமுற வென்குழன்மே லெப்போது யிருக்கின்ற
கமழ்போதாவீர்
மந்தமுறு புத்தியினுல் வகுத்துணர்க்க மாட்டாறு
மயங்குவினோல்
வெந்தவயிற் நெரிகனற்கு விறகாவீ னென்றாக்கி
விளம்பலோமும்.

(இ-ன்) இத்தலினுவின்பயனை=இக்கேள்வியின்ப்ரயோசனத்தை, தும்
முணர்வால்=உக்களறியினால், தோன்றவியம்புவினோல்=தெரியச்சொல்வி
களாயின், கந்தமுற=வாசனைப்பொருந்த, என்குழன்மேல்=எனதுகூந்தலின்
மேல், எப்போதுயிருக்கின்ற=எக்காலத்திலுமிருக்கின்ற, கமழ்போதாவீர்=
மணக்கின்றபுஷ்பமாவீர்கள், மந்தமுறு=அற்பமாகிய, புத்தியினுல்=அறிவி
னுல், வகுத்துணர்க்கமாட்டாறு=பிரித்துச்சொல்லக்கூடாமல், மயங்குவினோ
ல்=கலங்குவிர்களாயின், வெந்தவயிற்நெரிகனற்கு=எரிந்தவுத்தூக்கினிக்கு,
விறகாவீரென்று=இத்தனமாவீர்களென்று, அரக்கி=இராசாதி, விளம்ப
லோமும்=செல்லவும்—என்று.

(இ-னா) இக்கேள்வியின்ப்ரயோசனத்தை உக்களறியினால்
தெரியச்சொல்விர்களாயின் வாசனைப்பொருந்த எனதுகூந்தலின்மே
ல் எக்காலத்திலுமிருக்கின்ற மணக்கின்றபுஷ்பமாவீர்கள், அற்ப
மாகிய அறிவினுல் பிரித்துச்சொல்லக்கூடாமல் வகுத்துவிர்களாயி
ன் எரிந்த வுத்தூக்கினிக்கு இத்தனமாவீர்களென்று இராசாதிசொ
ல்லவும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இத்தப் பதினேத் திரிவையு மொருமைப்படுத்தவேண்டு நென்
பதாம். (கௌ)

மந்திரி முதற்சங்கைக்கும் பதின்மூன்றாஞ்
சங்கைக்கு முத்தரங்குநல்.

மந்திரிமுன் னுனாசெய்வான் மாசிலாப் பரம்பொருளை
வகுத்துச்சொன்னாய்
சிந்தைமுத லாம்பொறிக ளாறா லு மெட்டரிதாக்
திறத்தினுலே
யந்தமில்சின் மாத்திரமாய் லிண்ணிலுகொய் தாம்பரம
வணுவேயாகு
முத்துபிர மாண்டமெலா மவ்வணுவி லேதோன்றி
முதிர்ந்துமாயும்.

(இ-ன்) மந்திரிமுன்னுனாசெய்வான் = அமைச்சன் முன்பு சொல்லுவான்
மாசிலாப்பரம்பொருளை = களங்கமற்ற பிரமவஸ்துவை, வகுத்துச்சொன்னாய்
= குத்துக்கூறியாய், (அஃதியாதெனின்) சிந்தைமுதலாம் = மனமுதலாகிய,
பொறிகளாறாலும் = ஆறித்திரியங்களினாலும், எட்டரிதாத்திரத்தினால் = எட்ட
தெற்கரியதன்மையினால், அந்தமில் = முடிவில்லாத, சின் மாத்திரமாய் = ஞான
மாத்திரமாகியும், லிண்ணிலுகொய்தாம் = ஆகாயத்திலுறுப்புமாகியும், பரம
வணுவேயாகும் = பரமானுவுக்கொப்பாகியிருக்கும், அந்தவணுவில் = அந்த
வணுவுக்குள், முத்துபிரமாண்டமெலாம் = முத்தின பிரமாண்டங்களைத்து
ம், தோன்றி = உண்டாகி, முதிர்ந்து = உலர்ந்து, மாபம் = கசிக்கும்—எ-று.

(இ-னா) அமைச்சன் முன்பு சொல்லுவான், களங்கமற்ற பிர
மவஸ்துவை பகுத்துக்கூறியாய், அஃதியாதெனின் முதலாகிய
ஆறித்திரியங்களினாலும் எட்டிதெற்கரியதன்மையினால் முடிவில்லா
த ஞானமாத்திரமாகியும், ஆகாயத்திலுறுப்புமாகியும், பரமானுவு
க்கொப்பாகியிருக்கும். அந்தவணுவுக்குள் முத்தின பிரமாண்டங்
களைத்தும் உண்டாகி வளர்த்துக்கொள்ளும்—என்பதாம்.

(இ-ம்) அனுவுக்கணுவாயேகயாவிருக்கின்ற பிரமமே யண்டகோடிக
ளாகத் தோற்றுமென்பதாம். (கௌ)

அருசங்கைக் குத்தாங்குறல்.

தடமான விதன்புறமில் லாமையினால் விண்ணாகுத்

தனிபோதத்தா

விடமான் விண்ணன்ற மின்னதெனத் தெரிவரிய

விடம்பினாலே

திடமாக விவதாகுஞ் சற்பாவத் தாலுளதாய்ச்

செப்பலாகும்

புடமாக விளங்குதலாத் சித்தாஞ்-மறிவதிலாப்

பொருட்டாங்கல்லாம்.

(இ-ள்) (உ) தடமானவன் = விவசமுன்னவப்பிரமத்துக்கு, புறமில் லாமையினால் = புறம்பில்லாதபடியால், விண்ணாகும் = ஆகாயமாம், (க) தனி போதத்தால் = கேவலஞானமாகவிருத்தலின், இடமானவிண்ணன்றும் = விரிந்தபுதாகாயமன்றும், (இ) இன்னதெனத்தெரிவரிய = இப்படியென்று (கட்டி) யறிதற்கரிய, இடம்பினால் = தன்மையினால், திடமாகவிவதாகும் = ஸ்திரமாக விவாததாம், (ச) சற்பாவத்தால் = சத்தாவிருத்தலால், உளதாய்ச்செப்பலாகும் = உள்ளதாகச்சொல்லப்படும், (ஐ) புடமாகவிளங்குதலால் = சொச்சமாகப் பரகாசித்தலினால், சித்தாகும் = ஞானமாகும், (ஐக) அறிவதிலாப்பொருட்டால் = அறிந்தனமயில்லாதலினால், கல்லாம் = (சுபாநா) உப (போது) மாம்-உ-ற.

(இ-ஊ) விவசமுன்னவப்பிரமத்துக்கு புறம்பில்லாதபடியால் ஆகாயமாம். கேவலஞானமாகவிருத்தலின் விரிந்தபுதாகாயமன்றும் இப்படியென்று கட்டி யறிதற்கரியதன்மையினால் ஸ்திரமாகவிவாததாம், சத்தாவிருத்தலால் உள்ளதாகச்சொல்லப்படும் சொச்சமாகப் பரகாசித்தலினால் ஞானமாகும், அறிவதிலாப்பொருட்டால் அறிந்தனமயில்லாதலினால் கல்லைப்போலுமாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இவ்வாறுத்தாத்தினாலும் பிரமன்வருமெல்லா மாயமல்லவாய்மிருக்கின்ற தன்மையைவிளக்கினதாம்.

(கஅ)

பின்னைத் துசங்கைக் குத்தாங்குறல்.

தானாகு மிகவெய்தா மாகாயத்திற்

செத்திரனாஞ் சித்திரத்தைத் தானேகோட்டு

மாளுத வுலகமெலாம் தனதுசோதி
யாதலினு லதற்குவே நயலொன்றில்லை
நீளானுஞ் சகப்பேத வழுவந்தானு
நிற்கின்ற வதன்வழுவாய் நீங்காதென்றும்
நாகாவாம் பொருட்புணர்வா னடந்ததாகு
நடக்கவிட மிலாமையினு னடவாதாகும்.

(இ-ள்) (௮) மிகவெய்தாம்=மிகவுஞ்சொச்சமாகியும், தானாகும்=தானாகிய (மிருக்கின்ற), ஆகாயத்தில்=(சிற) காயத்தில், சகத்திரளாம்=உலகபந்திகளாகிய, சித்திரத்தைத்தானோட்டும்=சித்திரத்தைத்தானையெழுதும், (௯) ஆனது=நீளானு, உலகமெலாம்=சகங்களைத்தும், தனதுசோதியாதலினால்=தனதுப் பராசமானபடியினால், அதற்கு=அவ்வஸ்துவுக்கு, வேறயலொன்றில்லை=அன்னியமொன்றில்லை, (10) நீளானும்=நீளானென்கின்ற, சகப்பேதவழுவந்தானும் = உலகவேற்றுமையுருவங்களும், நிற்கின்ற=இருக்கின்ற, அதன்வழுவாய்=அச்சத்தினுருவமாய், என்றும்=எப்போதும், நீளானு=பிரியாதாம், (11) நாகாவாம்பொருட்புணர்வால்=நாகாவாகியவஸ்துக்களின் சம்பந்தத்தினால், சடத்ததாகும்=சஞ்சரித்ததாம், (12) நடக்கவிட மிலாமையினால்=சஞ்சரிக்கவேறுஸ்தானமின்மையின், நடவாதாகும்=சஞ்சரியாததாம்—எ-று.

(இ-ஈ) மிகவுஞ் சொச்சமாகியும் தானாகியமிருக்கின்ற சிதாகாயத்தில் உலகபந்திகளாகிய சித்திரத்தைத் தானையெழுதும், நீளானு சகங்களைத்தும் தனதுப் பராசமானபடியினால் அவ்வஸ்துவுக்கு அன்னியமொன்றில்லை, நீளானென்கின்ற உலகவேற்றுமையுருவங்களும் இருக்கின்ற அச்சத்தினுருவமாய் எப்போதும் பிரியாதாம், நாகாவாகியவஸ்துக்களின் சம்பந்தத்தினால் சஞ்சரித்ததாம், சஞ்சரிக்க வேறுஸ்தானமின்மையின் சஞ்சரியாததாம்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இவ்வஸ்துத்தரவினானும் பிரமஞ்சகத்தித்தானாக வுண்டாகித் தானாகவிளக்கித் தானதுவென்றுமிருமையின்றித் தன்மையும் விளக்கின்ற வத்துவிதத்தை விளக்கினதாம். (ந.க)

பின்பிரண்டுசங்கைக் குத்தரங்கூற
மேலரசனுத்தரம்.

அடைவதற்கொன் நிலாமையினு லில்லையாகு
மாவதஞ் சத்தையினுண் டாகுமென்று

புடைபெயர்கள் மதியமைச்சன் புகலக்கேட்டு
 போதவியத் ததம்பின்பு பூபனையுன்
 னுடையவுணர் வுனாபென்ன வவனுஞ்சொல்வா
 னுலகத்தி லுறுதியிலா வுறுதிதானே
 தடையறுசிற்பரம்பொருளி னுறுதியாகுத்
 தற்பாத்தி வியல்பின்னஞ் சாற்றக்கேளாய்.

(இ-ள்) (அ) அடைவதற்கு=தான் பொருத்துவதற்கு, ஒன்றிலாமையி
 னால்=வேறோரிடமில்லாதபடியால், இவ்வாய் = நிற்கவில்லையாம், (க)
 அகவாதம்=சதாகாலமும், சத்தையில் = (சகலபொருள்களிடத்துஞ்) சத்தா
 மாந்திரமாயிருக்கின்றதினால், உண்டாகுமென்று=நிற்கின்றதென்று, புடை
 பெயர்=அரசனதருகிலுறையும், கன்மதியமைச்சன் = கல்லறிவுள்ளமந்திரி,
 புகல=சொல்ல, கேட்டு=(அக்கடியானவன்) கேட்டு, போதவியத்து=மிகவு
 மதிசீர்த்து, அதுப்பின்பு=அதற்குப்பின், பூபனே=இராசாவே, உன்னுடை
 யவுணர்வு=உனதறிவை, உனாயென்ன = சொல்லென்றுகேட்க, அஃதுஞ்
 சொல்வான்=அவ்வரசனுக்கறவான், உனகு=சகமானது, இல்=இன்(நெ
 ண்கின்ற), உறுதிதானே=உறுதியே, தடையறுசிற்பரம்பொருள் = அகன்
 டாகாவல்து (வுண்டென்னும்), உறுதியாகும்=உறுதியாம், தற்பாத்தி
 யல்பு=பிரமத்தின்றன்மையை, இன்னஞ்சாற்றக்கேளாய்=மேலுஞ்சொல்
 லக்கேட்பாய்—எ-று.

(இ-னா) தான்பொருத்துவதற்கு வேறோரிட மில்லாதபடியா
 ல் நிற்கவில்லையாம், சதாகாலமும் சகலபொருள்களிடத்துஞ் சத்தா
 மாந்திரமாயிருக்கின்றதினால் நிற்கின்றதென்று அரசனதருகிலுற
 யும் கல்லறிவுள்ள மந்திரிசொல்ல கற்கடியானவன்கேட்டுமிகவுமதி
 சீர்த்து அதற்குப்பின் இராசாவே உனதறிவை சொல்லென்றுகே
 ட்க அஃவ்வரசனுக் கூறுவான், சகமானது இன்றென்கின்ற உறுதி
 யே அகண்டாகாவல்து வுண்டென்னும்உறுதியாம், பிரமத்தின்ற
 ன்மையை மேலுஞ்சொல்லக்கேட்பாய்—என்பதாம்.

(இ-ம்) இவ்விரண்டுசங்கையி னுத்தாத்தாம் பிரமஞ்சத்தாயு மசத்தாயு
 மிருக்கின்ற பூரணஸ்வரூபத்தை விளக்கிப் பதினாத்தொகைக்கு மொருமை
 யாகப் பதினாத்தொகைச்சொல்ல, அஃதென்றி யானோருத்தாத்திற் பிரம
 ிச்சயத்தை விளக்கினென்பதாம்.

பின்பாறுத்தாங்குறல்.

கருத்தனார் சங்கற்பவிகற்பமெல்லாம்
கைவிடுதல் கைக்கொள்ளப் படுவதாகுங்
திருத்தமுறும் தன்விரிவுக் குவிவுதானுந்
சிருட்டியுங்கற் பமுமாகுந் திரள்வேதாந்தத்
தருத்தமுறு வாக்கியத்தி னிட்டையாகு
மவ்வேத வாக்கியத்துக் கயலுமாகு
முருத்திகழு முள்ளில் திரண்டினுக்கு
முள்ளாகு மவைவிரண்டி னுருவமாகும்.

(இ-ள்) கருத்தனார்=மனதினால், சங்கற்பவிகற்பமெல்லாம்=சங்கற்
பலிதர்பங்களினைத்தையும், கைவிடுதல்=கைவிடுவதே, கைக்கொள்ளப்படுவ
தாகும் (பிரமத்தைக்) கைவசப்படுத்துவதாம், திருத்தமுறும் = திருத்தமாகிய தனது
சங்கற்பமுதித்தொடுங்குதலே, சிருட்டியுங்கற்பமுமாகும்=சகமுற்பத்திலயமாம், திரள்வேதாந்தத்து=ஒன்றாகிய
வேதாந்தங்களினது, அருத்தமுறு=சர்வார்த்தங்கள்பொருந்திய, வாக்கியத்தி
ட்டையாகும்=மனவாக்கியத்திலிடமாம், அவ்வேதவாக்கியத்துக்கு = அச்
சுருதிவகுப்பத்துக் (கந்தரங்கமானவனுபூதியாகையால்), அபலுமாகும்=புற
ம்புமாம், உருத்திகழும்=வடிவமாகலினக்குகின்ற, உள்ளதில்திரண்டினுக்
கும்=சத்தசத்திரண்டுக்கும், உள்ளாகும்=மத்தியமாம், அவைவிரண்டினுருவு
மாகும்=அந்தவிரண்டினது ஸ்வரூபமாம்—எ-று.

(இ-ஊ) மனதினால் சங்கற்பவிகற்பங்களினைத்தையும் கைவி
டுவதே பிரமத்தைக் கைவசப்படுத்துவதாம், திருத்தமாகிய தனது
சங்கற்பமுதித்தொடுங்குதலே சகமுற்பத்திலயமாம், ஒன்றாகியவே
தாந்தங்களினது சர்வார்த்தங்கள்பொருந்திய மனவாக்கியத்தினிட
மாம், அச்சுருதிவாக்கியத்துக் கந்தரங்கமான வனுபூதியாகையால்
புறம்புமாம், வடிவமாகலினக்குகின்ற சத்தசத்திரண்டுக்கும் மத்தி
யுமாம், அந்தவிரண்டினது ஸ்வரூபமாம்—என்பதாம். (சக)

அவ்விரண் டுத்தாங்குறல்.

சராசரமா முலகனைத்து மனரூபத்தார்

முன்செய்யும் வினையாட்டாஞ் சுகமாய்கின்றும்

புராதனமா மொருமையினிற் பிரிபாநாகும்
பூணசின் மாந்திரமாம் பொருளேசொன்னாய்
நிராசையுளத் தவாரியும் பரமீதென்று
நிருபணுநாத் திடநிருதி கெஞ்சுட்கொண்டு
விராவமுத மழைசொரியக் குவிர்த்தவாபோன்
மிக்குளிர்த்தான் சாந்தமுற விளம்பலுற்றான்.

(இ-ள்) சராசரமாம்—தாவரசுக்கமான, உலகனைத்தும்—சகலவெல்லாம், மனகுபத்தால்—மனோசுக்கத்தினாலும், தாக்கெய்யும்—தானியற்றும் வினையாட்டாம்—வினையாம், சகலாயினிற்றும்—உலகமாயிருத்தும், புராதனமாம்—பழமைவாய், ஒருமையினில்—சுதந்தவத்தில், பிரிபாதாகும்—பிரிவற்றதாயிருக்கின்ற, பூணசின்மாந்திரமாம் பொருளேசொன்னாய்—பரிபூரணஞானமாந்திரமாயினன்குடின்ற பிரமவஸ்துவமெய்யுநாதாய், நிராசையுளத்தவர்—விராகமனதையுடையவர்கள், அறியும்பரமீதென்று—உணர்வின்றபிரமஸ்வரூபமேவிறுவென்று, நிருபணுநாதி—அரசன்சொல்ல, நிருதி—அரக்கியானவன், கெஞ்சுட்கொண்டு—மனநிற்கிரித்த, விராவமுதமழைசொரிய—கலந்தவமுதமழையவருவிக்க, குவிர்த்தவாபோல்—(சுவமு) குவிர்த்தியடைத்தவன்மையப்போல, மிகக்குளிர்த்தான்—மிகவுமகிழ்ந்தான், சாந்தமுற—உபசந்தமடைய, விளம்பலுற்றான்—சொல்லத்தொடங்கினான்.

(இ-ஊ) தாவரசுக்கமான சகலவெல்லாம் மனோசுக்கத்தினாலும் தானியற்றும்வினையாம், உலகமாயிருத்தும் பழமைவாய் ஏதத்தவத்தில் பிரிவற்றதாயிருக்கின்ற பரிபூரண ஞானமாந்திரமாய் வினன்குடின்ற பிரமவஸ்துவமேயுநாதாய் விராகமனதையுடையவர்கள் உணர்வின்ற பிரமஸ்வரூபமே யாவென்று அரசன்சொல்ல அரசுக்கியானவன்மனநிற்கிரித்து கலந்த வமுதமழையவருவிக்க சுவமும குவிர்த்தியடைத்த தன்மைமையப்போல மிகவுமகிழ்ந்தான், உபசந்தமடைய சொல்லத்தொடங்கினான்—என்பதாம்.

(இ-ஈம்) இவ்வெடுத்தாத் தா ணத்தல்லலாய்லாச விஸாசங்களை வினக்கி - அக்கந்தை பதினெத்தசுந்தைக்கு விவொன்பதத்தாத் தா தொகுமைப்படுத்திச் சொல்லிவதாம். (சஉ)

சத்துக்கடரிசனத்தையுபகிழ்ந்துகைம்மாறுவினாவுதல்

அற்புதமா யமுதமா யநிவேபாதி

யத்தமன முதபமிலா வருக்கண்டேமலாய்ப்

பொற்புமிக்கும் புந்தியுள் வம்மைப்போல்வார்
பொன்னடியை முடியாகப் புனைந்தாரன்றோ
தற்பாமா முலகாநும வேந்தராவோர் .

தமையுணர்ந்தோ கார்ச்சேந்தாற் றளர்வுண்டாமோ
நற்பயன்போல் வருமுககிங் கரிதின்றேனு
கான்செய்யுள் கைம்மாறு நனிலுமென்றான்.

(இ-ள்) அற்புதமாய்=அதிகசாமரணியும், அழகுதாய்=கெடாததாசியும்,
அறிவேயாகி=சின்மந்திரமேயாகியும், உதயம் = உதயமும், அந்தமனம்=
அஸ்தமனமும், இலா=இல்லாத, அருக்கன்போலாய்=ஞானசூரியனுக்கொ
ப்பாகிய (பிருக்ஷிந்த), பொற்புமிக்கும் = அழகுமிக்குத், புந்தியுள்வம்மைப்
போல்வார் = அறிவையுடையவுங்களுக்கொப்பானசத்தங்களுடைய, பொன்
னடியை=அழகியபாதங்களை, முடியாக=கிரீடமாக, புனைந்தாரன்றோ=(சக
லருக்) தரித்தார்களல்லவா, தற்பாமாமுலகாநும = முத்தியுலகத்தையாளா
கின்ற, வேந்தராவோர்=அரசர்களாகிய, தமையுணர்ந்தோரை=ஆத்மஞானிக
ளை,சேந்தால்=கடிஞல், தளர்வுண்டாமோ=சோர்வுண்டாகுமோ, நற்பய
ன்போல்=ஆத்மலாபத்தையப்போல, வருமுகக்கு=வரவின்றவுங்களுக்கு, இ
ங்கரிதின்றேனும்=இவ்விடத்திலெல்லாங்கிடத்திருந்தாலும், கான்செய்யு
ள்கைம்மாறு=யாவியற்றுமுபகாரத்தை,நலிலுமென்றான்=(இன்னதென்ற)
செல்லுமென்றுகேட்டான்—எ-று.

(இ-ரை) அதிகசாமரணியும், கெடாததாசியும், சின்மந்திரமே
யாகியும், உதயமும், அஸ்தமனமும், இல்லாத ஞானசூரியனுக்
கொப்பாகியுமிருக்கின்ற அழகுமிக்குத் அறிவையுடைய வுங்களு
க்கொப்பான சத்துக்களுடைய அழகியபாதங்களை கிரீடமாக சகல
ருந் தரித்தார்களல்லவா? முத்தியுலகத்தை யாளாவின்ற அரசர்களா
கிய ஆத்மஞானிகளைக்கடிஞல்சோர்வுண்டாகுமோ? ஆத்மலாபத்
தையப்போலவரவின்ற வுங்களுக்கு இவ்விடத்திலெல்லாங் கிடத்த
திருந்தாலும் யாவியற்றுமுபகாரத்தை இன்னதென்றுகொல்லும
ன்றுகேட்டான்—என்பதாம். (சக.)

சீவகாருண்யமே கைம்மாறெனக்கூறல

சிலையரக்கர் குலமென்னு மெட்டிக்காட்டிற்
செறிகளித்தே மாலையாய் சகத்திலொன்றுங்

கொலைபுரியா தொழியென்று வேந்தன் கூறக்
கொலையொழிந்தே நென்றாக் கி கூறலோடு
தொலைவரும னுணவாரீ செய்யுமாறென்
சொல்லெனமன் னவன்கேட்பத் தொல்லைகா
லலைவில்சமா தியிலிருந்து பசியைவென்றே
னவ்வகையே யின்றுமிருந் தாற்றலுற்றேன்.

(இ-ள்) சிலையாக்கருவமென்றும் = தனுசையுடைய விராசுத்தவமிசமென்கின்ற, எட்டிக்காட்டில் = எட்டிவனத்தில், செறி = செருங்கிய, தேராக் களி = திராக்கனிக்கு, அணையம் = ஒப்பாவனே, சக்திலொன்றும் = உலகத்தின்கண்ணே (ருயிரையும்), கொலைபுரிபாது = கொல்லாமல், ஒழியென்று இருப்பாயென்று, வேந்தன் கூற = அரசன் சொல்ல, கொலை = (அப்படியே) கொலைசெய்வதை, ஒழித்தேனென்று = விட்டேனென்று, அரக்கி = இராசுத்தி கூறலோடு = சொல்லவும், தொலைவரும் = அளவற்ற, னுணவாரீ = மாமிசாகாரமுள்ளவனாகிய, செய்யுமாறென் = (பசிக்குத்) செய்யுத்தன்மையென்ன, சொல்லென் = கூறென்று, மன்னவன்கேட்ப = அரசன்கேட்க, தொல்லைகாணி = முன்னாலில், அலையில்சமாதியிலிருந்து = நிரவிகற்பசமாதியிலிருந்து பசியைவென்றேன் = எனதுதரக்கினியைக்கெடுத்தேன், அவ்வகையே = அவ்வண்ணமே, இன்றும் = இப்பொழுதும், இருந்தாற்றலுற்றேன் = (சமாதியிலிருந்து தணிப்பேன்) — எ-று.

(இ-கா) தனுசையுடைய விராசுத்தவமிசமென்கின்ற எட்டிவனத்தில்கெருங்கிய திராக்கனிக்கு ஒப்பாவனே உலகத்தின்கண்ணே ருயிரையும் கொல்லாமல் இருப்பாயென்று அரசன் சொல்ல அப்படியே கொலைசெய்வதை விட்டேனென்று இராசுத்திசொல்லவும் அளவற்ற மாமிசாகாரமுள்ளவனாகிய நீ பசிக்குச் செய்யுத் தன்மையென்ன கூறென்று அரசன்கேட்க, முன்னாலில் நிரவிகற்பசமாதியிலிருந்து எனதுதரக்கினியைக்கெடுத்தேன், அவ்வண்ணமே இப்பொழுதும் சமாதியிலிருந்து தணிப்பேன் — என்பதாம். (சச)

அமுததாரணையே புசிப்பாமெனல்.

தெள்ளமுத தாரணையால் வேண்டுகாலல்
தேகமுட னிருந்தப்பாம் தேகத்தீர்வே
னுன்னகை புணர்வுடையே னென்றுக்கொல்லே
னுண்மையென வுரைத்தேக வுன்னுவானைக்

கொள்ளரிய நட்பெளிதிற் கொண்டேம்நீயெங்
குலமகளா யெம்பதிக்குக் கூடவேகி
எள்ளருட லீனாதருது முடல்போமட்டென்
கருதுமுதல் வாதனைகள் கழலாக்கண்டாய்.

(இ-ள்) தென்=தெளிவாகிய, அமுததாரணையால்=அமுததாரணையினால், வேண்டுங்காலம்=வேண்டியகாலமட்டும், தேகமுடலிருந்து=சீவன்முத்தியிலிருந்து, அப்பால்=அதற்குப்பின், தேகந்தீர்வேன்=விதேகமுத்தியடைவேன், உள்ளம்=அகத்தில், நிறையுணர்வுடையேன் = பூரணஞானத்தையுடையவான், ஒன்றுக்கொன்றுலேன்=ஒருயினாயும்வதையேன், உண்மையெனவுரைத்து=இதுசத்தியமென்றுசொல்லி, ஏகவுன்னுவானே=போகவினைப்பவனே, கொள்ளரியகடப்பு=பெறுதற்கரியவிஷ்டத்தை, எளிதிற்கொண்டேம்=எளிதாகப்பெற்றேம், நீயெங்குலமகளாய்=நீயெங்கள் குலப்பெண்ணாக, எம்பதிக்கு=எமதரண்மனைக்கு, கூடவேகி=கூடவந்தால், எள்ளருடலினாதருதம் = கொலைசெய்யும்கள்வருடையசரீரத்தை (யுணவாக) கொடுப்போம், உடல்போமட்டென்=(இத்) தேகநீக்குமளவும், கருதுமுதல்வாதனைகள்=நீனைப்புமுதலாகியவாதனைகள், கழலாக்கண்டாய்=நீங்காது--எ-று.

(இ-னா) தெளிவாகிய அமுததாரணையினால் வேண்டிய காலமட்டும் சீவன்முத்தியிலிருந்து அதற்குப்பின் விதேகமுத்தியடைவேன் அகத்தில்பூரணஞானத்தையுடையவான் ஒருயினாயும்வதையேன் இதுசத்தியமென்றுசொல்லி போகவினைப்பவனேபெறுதற்கரிய விஷ்டத்தை எளிதாகப்பெற்றேம், நீயெங்கள் குலப்பெண்ணாக எமதரண்மனைக்குக் கூடவந்தால் கொலைசெய்யும்கள்வருடைய சரீரத்தை யுணவாகக்கொடுப்போம் இத்தேகநீக்குமளவும் நீனைப்புமுதலாகிய வாதனைகள்நீங்காது--என்பதாம். (சுரு)

மகாஸ்கருட கன்புசெய்தல்.

ஆதலினாற் பதகருட லினையைக்கைக்கொண்ட
டரும்பசிபோய்ச் சமாதிதனை யடையிவ்வாறு
காதலுடன் பலகாலஞ் செய்தியென்று
காவலன்சு நலுமசிக்கி களிகூர்ந்தேகப்
போதகமன் னாந்தமது கோமேலிப்
பொன்மலைபுக் காரிசலி பொலியவந்தான்

பாதகர்மூவாவிரனா யாறுவானிற்

பார்த்திபனீர் தானரக்கி பற்றிக்கொண்டான்.

(இ-ள்) ஆதலினால்=ஆகையினால், பாதகருடலினாயைக்கொண்டு-
பாவிகளின்சரீரமென்னும் புசிப்பைக்கொண்டு, அரும்பிபோய்=அரிய
புதராக்கினீர்நீங்கி, சமாதிதையடை=நிஷ்டையிலிருப்பாய், இவ்வாறு=இவ்
வண்ணம், காதுடன்=அன்போடு, பலகாலஞ்செய்தியென்று=எப்போது
மியற்றுவாயென்று, காவலன்கூறவும்=அரசன்சொல்லவும், அரக்கி=இரா
ஷ்டி, களிகர்த்தேகம்=மகிழ்ந்துசெல்ல, போதகமன்றார்=சிக்கக்குடியை
யொத்தவிராசம்கீதிகள், தமதுகரமேவீ=தமதுபட்டணம்போய், பொன்
மணைபுக்கார்=சுவனமயமாகிய வரணமணையடைந்தார்கள், இரவிபொலி
யவந்தான்=சூரியனுதயமானான், பாதகர்மூவாவிரனா=மூவாவிரம்பாவிகளை,
ஆறுகளில் = ஆறுதினத்தில், பார்த்திபனீர்தான் = அரசன்கொடுத்தான்,
அரக்கி=இராஷ்டி, பற்றிக்கொண்டான்=பெற்றுக்கொண்டான்—எ-று.

(இ-னா) ஆகையினால் பாவினின் சரீரமென்னும் புசிப்பை
க்கொண்டு அரியபுதராக்கினீர்நீங்கி நிஷ்டையிலிருப்பாய் இவ்
வண்ணம் அன்போடு எப்போது மியற்றுவாயென்று அரசன்சொ
ல்லவும் இராஷ்டி மகிழ்ந்துசெல்ல சிக்கக்குடியையொத்த விரா
சம்கீதிகள் தமது பட்டணம்போய் சுவனமயமாகிய வரணமணை
யையடைந்தார்கள், சூரியனுதயமானான், மூவாவிரம்பாவிகளை ஆறு
தினத்தில் அரசன்கொடுத்தான், இராஷ்டி பெற்றுக்கொண்டான்.

அன்பிற் பிரிவற்றிருத்தல்.

பூமகன்போ லீங்கிருத்தவடிவக்கங்குற்

போதிலொழித் தாக்கர்குலப் பூவயாகிப்

பாமசாரம் பாதகரைத் தேவன் யெய்த்கொண்டு

பார்த்திபனே டமைச்சனுக்கும் அன்புகூறி

யேழ்முறு மிமகிரியிற் சமாதிமேவ

வேகினு ளிவ்ந்தளவு மித்தவாறே

கோமகனு மாக்கியுட்ப பாஞ்சென்று

சூரிசிலுக்கு வசிட்டமுனிசூரினானால்.

(இ-ள்) பூமகன்போல்=இலட்சுமியைப்போல, அங்கிருத்தவடிவை=அ
வ்வான்மணியிலிருத்தவடிவத்தை, கங்குற்போதில்=இராத்திரியில், ஒழித்த-

நீக்கி, அரக்கர்க்கு உபயோகம் இராக்கியாகி, பாமரரம்பாதகனா = மூட
ரானகொலைக்காரனா, தோன்மேற்கொண்டு = புயத்தின்மேல்வைத்துக்கொ
ண்டு, பார்த்திபினோடு = அரசனுடன், அமைச்சனுக்கும் = மந்திரிக்கும், பண்பு
கூறி = உபசாரங்களைச் சொல்லி, ஏமமுறு = கனகமயமான, இமசிரியில் = இ
மோர்ப்பருப்பதத்தில், சமாதமேவ = சிஷ்டையிலிருக்க, ஏகினுள் = போயினு
ள், இன்றனவும் = இன்றையவரைக்கும், இந்தவாதே = இவ்வண்ணமே, கொ
மகனும் = அரசனும், அரக்கியும் = கற்கடியும், உட்பானானுன்று = சினேகமானு
ர்களென்று, குரிசிறுக்கு = இராமனுக்கு, வசிட்டமுனி = வசிட்டமுனியான
வர், கூறினான் = சொன்னார் — என்று.

(இ-அ) இலக்கியையப்போல அவ்வரண்மனையிலிருந்தபடி
வத்தை இராத்திரியிலக்கி இராக்கியாகி மூடரான கொலைக்கா
ரனா புயத்தின்மேல்வைத்துக்கொண்டு அரசனுடனமந்திரிக்கும் உ
பசாரங்களைச் சொல்லி கனகமயமான இமோர்ப்பருப்பதத்தில் சிஷ
்டையிலிருக்கப்போயினுள். இன்றையவரைக்கும் இவ்வண்ணமே
அரசனும் கற்கடியும் சினேகமானுர்களென்று இராமனுக்கு வசிட
ட்டமுனியானவர் சொன்னார் — என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) ஆப்தர்கள் பிரார்த்த கண்மசேடத்துக்குள்ள அபாதிபை
நீத்தியன்பிற்கலத்திருத்தனராம். (சஎ)

கற்கடி கதை முற்றிற்று.

ஆக கதை ௪-க்கு கவிதை காணம்.

அயிந்தவர்கதை.

அவதாரிகை.

முன் பிரமப்ரகாசமே சிவன்முதலான சகலமுமே.

ன்பதைச் சொல்லி அது திடமாகும்பொருட்

டதனுல்லாசமான மனதே சகலமன்ப

தை யறிகக்கவேண்டி அயிந்தவர்

கதையைச் சொல்லுகிறார்.

மனமே சகத்தென்பதற்குத் திருஷ்டாந்த

மு னா த் த ல்.

உணர்ச்செய்க்கதையாலே யுண்மையாகிப்பரமான
களாயிப்பிரமமேயுளதால் காணப்படுவதொன்றில்லை
வளையில்கிருஷ்டங்களின்முதலாய்மனமேயினங்குமிதுபொருட்டிவார்
புளையில்கதைக்கேளெனவசிட்டன்புயன்மேனியற்குப்புக்கின்றான்

(இ-ள்) உணர்ச்செய்க்கதையால் = சொல்லியதற்கடிக்கதையினால், உண்
மையாகிப்பரமான = தத்துவமாயுயர்ந்த, களாயிப்பிரமமே = வசனத்தையான
பிரமஸ்வரூபமே, உளதாம் = உள்ளதாம், காணப்படுவதொன்றில்லை = திரிஸ்ப
வஸ்துவென்பதொன்றில்லை, வளையில்கிருஷ்டங்களில் = அளவற்றசிருஷ்டிக
ளிலும், முதலாய் = காரணமாக, மனமேயினங்கும் = மனதேப்ரகாசிக்கும்,
இதுபொருட்டு = இது (தெரிய) நிமித்தம், புளையில்குற்றமற்ற, ஒருகதை
க்கேளென = ஒருகதையைக்கேளென்று, வசிட்டன் = வசிட்டமுனி, புயன்மே
னியற்கு = இராமனுக்கு, புக்கின்றான் = சொல்லுகின்றார் - என்று.

(இ-ஊ) சொல்லிய கங்கடிக்கதையினால் தத்துவமாயுயர்ந்த வச
னத்தையான பிரமஸ்வரூபமே உள்ளதாம், திரிஸ்பவஸ்துவென்ப
தொன்றில்லை, அளவற்ற சிருஷ்டிகளிலும் காரணமாக மனதேப்ர
காசிக்கும், இதுதெரியுநிமித்தம் குற்றமற்ற ஒருகதையைக்கேளெ
ன்று வசிட்டமுனி இராமனுக்கு சொல்லுகின்றார் - என்பதாம்.

மனஞ்சுகத்தென்றவதனா லதற்குக்காரணமான
சிற்சத்தி வெளிப்படல்.

மேவுகதையாற்சிற்சத்தி விரிவேயுலகென்றதுதவிரும்
வாவுமனமாஞ்சிறுமகவு மடமையாலேவெறுமப்பாய்பே
தாவுசுகப்பேய்வரக்காணுத்தனைப்போதிக்கிலறித்திடர்போம்
பாவும்விசாரம்பலசேரிற் பவமாமலற்றைவிடல்விடாம்.

(இ-ள்) மேவுகதையால்=பொருத்தியவிக்கதையினால், சிற்சத்திவிரிவே-
ஞானசத்தியினுடையவிசாலமே, உலகென்றதுதவிரும்=சுகமென்று (சொல்
ஸப்பட்ட) நிச்சயமுண்டாம், வாவுமனமாஞ்சிறுமகவும்=அவாவியெழாநின்
ற மனமென்னுஞ்சிறுகுழந்தையும், மடமையால்=அறிபாகையினால், வெறு
ம்போய்=முழுதுயிர்க்கையாக, தாவுசுகப்பேய்வரக்காணும் = உலகப்பிரசாசம்
வரப்பார்க்கும், தனைப்போதிக்கில்=அதனுருவத்தைத்தெரிவிக்கில், அறிந்து=
(பிரமஸ்வரூபமா) யறித்து, இடர்போம்=தன்பகிக்கும், பாவும்விசாரம்பல-
தாவாநின்றதாகத்துவேடாதிக்கென்னு நாநாவிகாரங்களை, சேரில் = (மன)
மடையின், பவமாம்=சுகமாம், அவற்றைவிடல்விடாம் = அவ்விசாரங்களை
நீக்கிவிடுதலேமோக்யமாம்—எ-று.

(இ-னா) பொருத்திய விக்கதையினால் ஞானசத்தியினுடைய
விசாலமே சுகமென்று சொல்லப்பட்ட நிச்சயமுண்டாம், அவாவி
யெழாநின்ற மனமென்னுஞ்சிறுகுழந்தையும் அறிபாகையினால்
முழுதுயிர்க்கையாக உலகப்பிரசாசம் வரப்பார்க்கும், அதனுருவத்
தைத்தெரிவிக்கில் பிரமஸ்வரூபமாயறிந்து தன்பகிக்கும், தாவாநி
ன்றதாகத்துவேடாதிக்கென்னு நாநாவிகாரங்களை மனமடையின்
சுகமாம், அவ்விசாரங்களை நீக்கிவிடுதலே மோக்யமாம்—எ-ம்.

(இ-உ-ம்) சிற்சத்தியின் விருத்தியானமனோப்பாத்தியே நிரிஸ்யமும்
அதனிலித்தியே நிருக்குவுமென்பதாம்.

நூதன்கிருட்டியைப்பார்த்து திசயித்தல்.

ஒருகால்விஞ்சுக்கிருட்டியெலா மொடுக்கியிரவிலுறங்கியபின்
வருகாலையின் மீனிலைகளிப்பரின் வாளுகுஞ்சலுமனத்தாலே
பெருகாவின்றவின் ணிடையே பேதமானபல்கிருட்டி
யருகாவின்றபுகண்டா னுச்செய்தனொன்றிசயித்தான்.

(இ-ன்) ஒருகால்=ஒருகாலத்தில், விரிஞ்சன் = பிரமதேவன், சிருட்டி-
பெலாமொடுக்கி=சிருஷ்டிகளனைத்தையும்டக்கி, இரவிஹங்கியபின்=இரா-
த்திரிவிஷித்தினாசெய்தபின்பு, வருகாவில்=வருகின்ற (வுதய) காலத்தில்,
மீன்களென்பான்=திரும்புகத்தெனச்சிருஷ்டிப்பதற்கு, வானோக்குதலும்=
ஆகாயத்தைப்பார்க்கவும், மனத்தால் = மனதினால், பெருகாவின்றவின்னி-
டை=விரிபுமாகாயத்தில், பேதமானபலசிருட்டி=காணாதசிருஷ்டிகள், அரு-
காவின்றபுகண்டான்=சமீபமானதைப்பார்த்தான், ஆர்செய்தனரென்று=
யார்சிருஷ்டித்தாரென்று, அதிசயித்தான்=விப்பற்றான்-எ-று.

(இ-னா) ஒருகாலத்தில் பிரமதேவன் சிருட்டிகளனைத்தையும்
டக்கி இராத்நிரிவிஷித்தினாசெய்தபின்பு வருகின்ற வுதயகாலத்தி-
ல் திரும்ப வுலகத்தைசிருஷ்டிப்பதற்கு ஆகாயத்தைப் பார்க்கவும்
மனதினால் விரிபுமாகாயத்தில் காணாதசிருஷ்டிகள் சமீபமானதை
ப்பார்த்தான், யார்சிருஷ்டித்தாரென்று விப்பற்றான்-என்பதாம்

சிருஷ்டியுண்டான காரணமுடைத்தல்.

அதிலோரிரவிவருகென்ன யாரோயளித்தாரானக்கேட்பக்
கதிரோவ்வணங்கியுனாசெய்வான் கரைநிலுகின்காரணமாய்
விதியாகீயித்தறிந்திலையேல் வினம்பக்கேட்பாய்வெண்கயிலைப்
பதியாகியாவலன்றிகிற் பார்ப்பாமிடத்தோர்பக்கத்தில்.

(இ-ன்) அதிலோரிரவி=அதிலொருசூரியனை, வருகென்னு =வாவென்
(அழைத்து), யாரளித்தான்=எவ (ருன்னையுமித்தச்சத்தையுஞ்) சிருஷ்டித்த
வர், எனக்கேட்பு=என்றுகேட்க, கதிரோவ்வணங்கி=சூரியனமல்கரித்து,
உனாசெய்வான்=சொல்லுவான், கரைநீர் = முடிவில்லாத, உலகின்காரண-
மாம்=சகத்துக்குக்காரணமாகிய, விதியாகீ=பிரமாவாகிடகீர், எதறித்திலையே-
ல் = இதைபறியவில்லையாயின், வினம்பக்கேட்பாய் = சொல்லக்கேட்பாய்,
கெயிலைப்பதியாகிய=வெள்ளிப்பங்கிரிடமாகிய, அவலன்றிகில்=சம்பு-
த்திலில், பார்ப்பாமிடத்தி=விரிந்தவிடத்தில், ஓர்பக்கத்தில்=ஓர்பாலில்.

(இ-னா) அதிலொருசூரியனைவாவென்றழைத்து எவருன்னையு-
மித்தச்சக்தவையுஞ் சிருஷ்டித்தவர் என்றுகேட்க சூரியன்கமண்
கரித்துச்சொல்லுவான், முடிவில்லாத சகத்துக்குக்காரணமாகிய பி-
ரமாவாகிய கீ இதைபறியவில்லையாயின் சொல்லக்கேட்பாய், வெள்-
ளிப்பங்கிரிடமாகிய சம்புத்திலில் விரிந்தவிடத்தில் ஓர்பாலில்.

தவத்துக்கேகல்.

சிறக்குஞ்சுவணசடமென்னுந் தேசமொன்றுன்மைந்தர்களா
விறக்குஞ்சிருட்டிபுடைத்ததினென்காசிபன்றன்ருலத்திடையே
பிறக்குமறையோனித்துவெனும் பெரியோன்மக்கட்பேறின்றிப்
பறக்குங்கருத்தாற்றேவியொடும் பரமன்கயிலைப்பதிமேவி.

(இ-ள்) சிறக்கும்=சிறப்புள்ள, சுவணசடமென்னும்=கனகசடமென்
கின்ற, தேசமொன்று=ஒருநாடு, உன்மைந்தர்களால் = உனதுபுத்திரர்களா
ல், விறக்குஞ்சிருட்டிபுடைத்தது=சிறத்திருஷ்டியைப்பெற்றது, அதில்=அ
த்தேயத்தில், வெண்காசிபன்றன்ருலத்திடையே=பாரம்பரியமானகாசிபனுடைய
வமிசத்தில், பிறக்குமறையோன்=உண்டானபிராமணன், இத்துவெனும்
பெரியோன்=இத்துவென்னும் (பெயரினும்) சிறத்தவன், மக்கட்பேறின்றி=
புத்திரசம்பத்தில்லாமல், பறக்குங்கருத்தால்=பரபரப்பானமனதினால், தே
வியொடும்=கூடியுடன், பரமன்=பரமேஸ்வரனுடைய, கயிலைப்பதிமேவி-
கயிலாயமலைக்குப்போய்—எ-று.

(இ-ஈ) சிறப்புள்ள கனகசடமென்கின்ற ஒருநாடு உனதுபுத்
திரர்களால் சிறத்திருஷ்டியைப்பெற்றது, அத்தேயத்தில் பாரம்ப
ரியமான காசிபனுடையவமிசத்தில் உண்டானபிராமணன் இத்து
வென்னும்பெயரினும் சிறத்தவன், புத்திரசம்பத்தில்லாமல் பரபரப்
பானமனதினால் கூடியுடன் பரமேஸ்வரனுடைய கயிலாயமலைக்
குப்போய்—என்பதாம்.

(இ)

தவத்தான் மகப்பேறுண்டாதல்.

தவமேற்கொண்டுபாதவம்போற் சலமேயருத்திவருத்திரோட்
சிவனுண்மகிழ்ந்துவேண்டியதென் செப்புமென்னச்சிரம்புணிந்து
கவலைதீரவினாவர் கலைதேர்புதல்வர்வேண்டுமென
வவனங்கரிப்பவிவர்கரிப்போ டகன்றார்புதல்வரவதரித்தார்.

(இ-ள்) தவமேற்கொண்டு=தவசைக்கொண்டு, பாதவம்போல்=விருட்
சத்தைப்போல, சலமேயருத்தி=நீரையானஞ்செய்து, வருத்திரோன்=வரு
த்துகின்றகாலத்தில், சிவனுண்மகிழ்ந்து = பரமசிவன்மனமகிழ்த்து (வந்து),
வேண்டியதென்=(உமக்கு) வேண்டியதென்ன, செப்புமென்ன = சொல்லு
மென்றுகேட்க, சிரம்புணிந்து=சிரசினால்வணங்கி, கவலைதீர=என்கலின்பக்

திரும்படி, ஈனாவர்=பதின்மர், கலிதேர்=கல்லியிற்றெளித்த, புதல்வரவேண்
டுமென=புத்திரர்கள்வேண்டுமென்றுகேட்க, அவனங்கனிப்ப=அவரவ்விட
த்தி (ஸப்படியே) யருளிச்செய்ய, இவர்=இத்தன்மீர்புருடான், கனிப்போடக
ன்றார்=மகிழ்ந்துவந்தார்கள், புதல்வரவதரித்தார்=புத்திரருத்தார்--எ-று.

(இ-ஐ) தவசைக்கொண்டிருந்ததைப்போல ஈனாயேபா
வஞ்செய்து வருந்துகின்றகாலத்தில் பாமசிவன்மனமகிழ்ந்துவந்து
உமக்குவேண்டியதென்ன சொல்லுமென்றுகேட்க சிரசினுல்வண்
ங்கி எங்கடுகின்பத்திரும்படி பதின்மர் கல்லியிற்றெளித்தபுத்திரர்க
ளேண்டுமென்றுகேட்க அவரவ்விடத்தி ஸப்படியே யருளிச்செய்ய
இத்தன்மீர்புருடான் மகிழ்ந்துவந்தார்கள் புத்திரருத்தார்--எ-ம்.

உயர்வாராய்தல்.

மைந்தரொருபதுளராதி மறைநுனிமைந்துவளர்க்கத்தன்பின்
றந்தையரிற்றேதெகத் தனையர்கலைத்தலமெய்திச்
சிந்தைசெய்வார்லெஞ்சவு திரவுயர்வன்னியராவோ
மத்திலைசற்றாதலினு லதிகலிலைமன்னவராவோம்.

(இ-ன்) மைந்தரொருபதுளராதி=பத்துபுத்திரர்களுதயமாய், முறைநு
னிமைத்து=வேதசாஸ்திராற்பிபாசரிசம்பி, வளர்க்கத்தன்பின் = வளர்க்கத்தன்
பின்பு, தந்தையரிற்றேதெக = மாதாபிதாக்கண்மறிக்க புத்திரர்கள்
கள், கலைத்தலமெய்தி = கைலாசமலையின்றிச்சென்று, சிந்தைசெய்வார்=வி
சாரிப்பார்கள், லெஞ்சவுதிர=(ஊது) தரித்திரநீக்கும்படி, உயர்வன்னியரா
வோம்=மேலானசாமந்தர்களாவோம், அத்திலைசற்றாதலினுல்=அச்செல்வ
ன்கொஞ்சுமானபடியால், அதிகலிலைமன்னவராவோம்=பெருமையைபுடைய
வரசராவோம்--எ-று.

(இ-ஐ) பத்துபுத்திரர்களுதயமாய் வேதசாஸ்திராற்பிபாசரி
சம்பி வளர்க்கத்தன்பின்பு மாதாபிதாக்கண்மறிக்க புத்திரர்கள் கை
லாசமலையின்றிச்சென்று விசாரிப்பார்கள். கமதுதரித்திரநீக்கும்படி
மேலான சாமந்தர்களாவோம், அச்செல்வன் கொஞ்சமானபடியினு
ல் பெருமையைபுடைய வரசராவோம்--என்பதாம். (எ)

உயர்வைப் பரோஷமாசுத்தெளிதல்.

அதுவுஞ்சிறிதாம்புலியனைத்துக் கரசராவோமதுசற்ற
கிதுவன்னிபவித்திராவோ நிகழ்த்துமதுவதெழ தல்ல

பதுமஞ்செறியுமயனாதல் பழுதில்பதவியெனத்துணிந்தா
ருதிதமனத்துப்பதினமருமொத் துயரும்பதுமாதனத்திருந்து.

(இ-ள்) அதுவுஞ்சிறிதாம் = அதுவுமற்பமாம், பூயிக்கெல்லாம் = பூயிக்
கெல்லாம், அரசராவோம் = சக்கரவர்த்தியாவோம், அதுசற்றும் = அதுவுமற்
பமாம், நிதிதன்னிய = (சு) நிதிகணிகைந்த, இத்திராவோம் = தேவேந்திர
ராவோம், நிகழ்த்துமிதவும் = சொல்லியவிச்செல்வமும், செடிதல்ல = பெரி
தல்ல, பதுமஞ்செறியும் = தாமனாமலரினெழுந்தருளிய, அயனாதல் = பிரமா
வானாதல், பழுதில்பதவியென = குற்றமற்றசெல்வமென்று, துணிந்தார் = நி
ச்சயித்தார்கள், உதிதமனத்து = தோன்றினமனதில், பதினமருமொத்து = பத்
துபேர்களுமொருமித்து, உயரும் = மேலாகிய, பதுமாதனத்திருந்து = பத்மா
சனத்திலிருந்து—எ-று.

(இ-னா) அதுவுமற்பமாம், பூயிக்கெல்லாம் சக்கரவர்த்தியா
வோம் அதுவுமற்பமாம், கவகிதிகணிகைந்த தேவேந்திராவோம்
சொல்லிய விச்செல்வமும்பெரிதல்ல, தாமனாமலரினெழுந்தருளிய
பிரமாவாகுதல் குற்றமற்றசெல்வமென்று நிச்சயித்தார்கள், தோ
ன்றினமனதில் பத்துபேர்களு மொருமித்து மேலாகிய பதுமாசன
த்திலிருந்து—என்பதாம். (அ).

புறப்பலபரோகதமாதல்.

பிரமனுமேசிருட்டியெலாம் பிறப்பதெம்பாலென்றுள்ளே
நிரமதானமனத்தாலே சித்தித்துடலிற்சித்தையற
மரமதென்னவிருத்தலுமே வருகாட்பலபோம்மனோபாவ
முரமதானியயனான ரொருபதுலகமுளதான.

(இ-ள்) நாமேபிரமன் = நாமேபிரமதேவன், சிருட்டியெலாம் = சிருட்
டிகளியாவும், பிறப்பதெம்பாலென்று = உண்டாகுதலமபிடத்தென்று, உள்
ளேநிரமதானமனத்தால் = அகத்திற்சலனமற்றமனதினால், சித்தித்து = தியா
னித்து, உடலிற்சித்தையற = தேவன்மரணமின்றி, மரமதென்ன = விருகத்த
தைப்போல, இருத்தலும் = இருக்கவும், வருகாட்பலபோய் = வருகின்றகால
ங்களேகமாகச்சென்று, மனோபாவமுரமதானம் = மனோபாவமுதிர்த்த, அ
யனானார் = (அப்பதினமரும்) பிரமாவானார்கள், ஒருபதுலகமுளதான = பத்து
லகங்களுண்டாயின—எ-று.

(இ-னா) யாமே பிரமதேவன், சிருட்டிகளியாவும் உண்டாகுதனமதிடத்தென்று அகத்திற் சலனமற்றமனதினால் தியானித்து தேகஸ்மாணமின்றி விருஷத்ததைப்போல யிருக்கவும் வருகின்றகாலக்களகேகமாகச்சென்று மனோபாவனைமுதிர்ந்து அப்பதின்கருமம் பிரமாவானுக்கள் பத்துலகக்களுண்டாயின—என்பதாம். (க)

மனதேசகத்தென்பது திருஷ்டாந்தமாதல்.

மனவானகத்திலிவர்பத்து வகையிற்சிருட்டிதற்கனரா லினமாமவற்றிலோரிடவி யானுமென்னுவேகினனற் கனமாமனத்தின்விரிவாலே காணுஞ்சகக்களுளவாமென் றனவாகனத்தோன்மனத்தாலே யளித்தானிராமற்குள்செய்தான்.

(இ-ள்) மனவானகத்தில்—மனாகாயத்தில், இவர்பத்துவகையில்—இவர் கன்பத்துவிதமாக, சிருட்டிதத்தனர்—சிருஷ்டியைச்செய்தார்கள், இனமாமவ ற்தில்—கூட்டு-மாகியவப்பத்துசிருஷ்டிகளில், யானும்—கானும், திரிவியெ ன்ரு—ஓரூரியனென்றுசொல்லி, ஏகினன்—போயினன், கனமாமனத்தின் கனமாகியமனதினது, விரிவால்—விராலத்தினால், காணுஞ்சகக்கள்—பார்க்க ப்பட்டவுலகக்கள், உளவாமென்று—உள்ளனவாமென்று, அனவாகனத் தோன்—அன்னவாகனத்தையுடையபிரமதேவன், மனத்தாலளித்தான்—மன தினுஞ்சிருஷ்டித்தானென்று, இராமற்குள்செய்தான்—இராகவருக்கு வசி ட்டானுக்கிரகித்தார்—எ-து.

(இ-னா) மனாகாயத்தில் இவர்கள் பத்துவிதமாக சிருட்டிபுச் செய்தார்கள், கூட்டமாகிய வப்பத்துசிருஷ்டிகளில் கானும் ஓரூ ரூரியனென்று சொல்லிப்போயினன், கனமாகியமனதினதுவிசர த்தினால் பார்க்கப்பட்டவுலகக்கள் உள்ளனவாமென்று அன்னவாக னத்தையுடைய பிரமதேவன் மனதினால் சிருஷ்டித்தானென்று இ ராமருக்கு வசிட்டானுக்கிரகித்தார்—என்பதாம்.

(இ-அ-க-ம்) மனோபாவமே சகத்தென்பதை யறிவித்ததம்.

(ஃ)

யுதித்தவர்களை யுறிந்து.

ஆக கதை எ-து கவிதை காது.

வஞ்சவிந்திரன் கதை.

அவதாரிகை.

முன்சிந்தி யுல்லாசமாயுண்டான மனோபாவமே சுகமென்
பதைத் திருஷ்டாந்தமாக வறிவித்து அக்காரணமான
மனதைத்தவிர காரியமான தேகம்வேறின்றென்ப
தை பாகியேந்திரிய விபகாரத்தி லறிவிக்கு
நிமித்தம் விடயாக நானுபவமுள்ள
வஞ்சவிந்திரன் கதையை
நிரூபிக்கின்றார்.

மனோவிலாச நிரூபணம்.

மொருவில்சகத்தையளிப்போனும் புருடன்னுணர்புகன்மனமே
கருதுமினத்தின்செயல்செயலாம் காயச்செயல்கள்செயலன்றும்
பருதியுரைசெய்புதுமறையோர் புதுமாதனராய்ப்பார்படைத்தார்
பெருமாமனத்தினுயர்சத்தி பிறராலறிதற்கெளிதாமோ.

(இ-ள்) பொருவில்=ஒப்பில்லாத, சகத்தையளிப்போனும் = உலகங்களைச்சிருஷ்டிப்பவனும், புருடன்னுணும்=ஆத்மாவும், புகன்மனமே=சொல்லப்பட்டமனதேயாம், கருதுமனத்தின்=நினைக்கின்றமனதினது, செயல்செயலாம்=தொழிலேதொழிலாகும், காயச்செயல்கள் = தேகத்தின்னொழில்புகள், செயலன்றும்=தொழில்களல்லவாம், பருதியுரைசெய்=சூரியன்சொன்ன, புதுமறையோர்=நுதனமாயிராமணர்கள், புதுமாதனராய்=புதுமாதனத்தையுடையிராமதேவர்களாய், பார்படைத்தார்=பூமியைச்சிருஷ்டித்தார்கள், பெருமாமனத்தின்=மகாமனதினுடைய, உயர்சத்தி=மேலானசத்தியை, பிறராலறிதற்கு=வேறொருவராலறிவதற்கு, எளிதாமோ=இலேசாகுமோ-எ-ம.

(இ-ஊ) ஒப்பில்லாத உலகங்களைச்சிருஷ்டிப்பவனும் ஆத்மாவும் உலகம் உலகப்பட்டமனதேயாம், நினைக்கின்றமனதினது தொழிலேதொழிலாகும், தேகத்தின்னொழில்கள் தொழில்களல்லவாம், சூரியன்சொன்ன நுதனமாயிராமணர்கள் புதுமாதனத்தையுடையிராமதேவர்களாய் பூமியைச்சிருஷ்டித்தார்கள் மகாமனதினுடைய மேலானசத்தியை வேறொருவராலறிவதற்கு இலேசாகுமோ.

பிரமாநந்தானுபவிக்கு விடயாநந்தானுபவ
மின் றெனல்.

உள்ளமுடலைப்பாவிக்கூடலாயதனுவுள்ளயரும்
வெள்ளஞானத்தவருள்ளே மேவாரின்றபாவனையாந்
பொள்ளவுடலினலத்திது புத்திசெய்யார்புராநநாட்
கள்ளவினைசெய்யகலிகையுந் கரவிந்திரனுபிதற்கொப்பாம்.

(இ-ன்) உள்ளம்=மனது, உடலைப்பாவிக்கூடலாயதனுவுள்ளயரும்
உடலாய்=சரீரமாய், அதனுல்=அச்சரீரத்தினால், உள்ளயரும்=மனம்வருந்
தும், வெள்ளஞானத்தவர்=பூரணஞானிகள், மேவாரின்ற=(அகத்திற்) பொ
ருத்துகின்ற, பாவனையால்=பிரமபாவனையினால், பொள்ளவுடலில்=கவத்து
வாரமுள்ளசரீரத்தில், கவத்திதுபுத்திசெய்யார்=உண்மைநினைபுறியார்க
ள், புராநநாள்=முன்னாளில், கள்ளவினைசெய்=சோரத்தொழில்செய்த,
அகலிகையும்=அகலிகையென்பவரும், கரவிந்திரனும்=சோரவிந்திரனும்,
இதற்கொப்பாம்=இவ்வருத்தத்துக்கொப்பாவார்கள்—எ-று.

(இ-னா) மனது சரீரத்தைப்பாவனைசெய்ய சரீரமாய் அச்ச
ரீரத்தினால் மனம்வருந்தும் பூரணஞானிகள் அகத்தின்பொருத்துகி
ன்ற பிரமபாவனையினால் கவத்துவாரமுள்ளசரீரத்தில்உண்மைநினை
புறியார்கள், முன்னாளில் சோரத்தொழில்செய்த அகலிகையெ
ன்பவரும் சோரவிந்திரனும் இவ்வருத்தத்துக்கொப்பாவார்கள்.

(இ-உ-உ-ம) மனதைத்தவிர சரீரத்துக்கோர் கசுதுக்க மில்லைபென்பு
தாய்.

(உ-ந)

திருவட்டாந்த மறிவித்தல்.

என்னவிவர்களாரென்ன விராமன்கேட்பமுனிசொல்வான்
முன்னாமகதகாடுடையோன் மொழிவிந்திரத்துயம்மனென்றோர்
மன்னவனுக்குயிப்போல மகிழுத்தேவிகளிகையாந்
செய்னனாகிலொருவனுன் தார்த்தனவன்வேரிந்தினாய்.

(இ-ன்) என்ன=இப்படி, பெருந் வசிட்டர்சொன்ன, இவர்களாரெ
ன்=இவர்களாரென், இராமன்கேட்ப=இராமன்கேட்ப முனிசொல்வா
ன்=வசிட்டமுனிசொல்வான், முன்னர்=முன்னாளில், மகதகாடுடையோ
ன்=மகததேசத்தாண்டியவன், மொழி=சொல்லப்பட்ட, இந்திரத்துயம்ம

சென்று—இந்திரத்துயம்மனென்றும்பெயராயுடைய, ஓர்மன்னன்—ஓரசன
னும், அவனுக்குயிப்போல = அவனுக்குப்பிராணனைப்போல, மகிழத்தேயி=
(கடிக்) களிக்குமனைவி, அகலிகையாம்=அகலிகையென்னும்பெயராயுடைய
வளமாம், சொன்னகையில்—முன்சொல்லியபட்டணத்தில், ஒருவனுன்=
ஒருவனுண்டு, தார்த்தன்=விடன், அவன்பேரிந்திரனும் = அவனுமிந்திர
னாகும்—எ-று.

(இ-னா) இப்படியென்று வரிட்டர்சொல்ல இவர்களாரென்று
நினைவன்கேட்ட வரிட்டமுனிசொல்லுவார், முன்னுளில் மகததே
சத்துயுடையவன், சொல்லப்பட்ட இந்திரத்துயம்மனென்றும்
பெயராயுடைய ஓரசனனும், அவனுக்குப் பிராணனைப்போல கூ
டிக்களிக்குமனைவி அகலிகையென்னும் பெயராயுடையவளாம்,
முன்சொல்லியபட்டணத்தில் ஒருவனுண்டு விடன் அவனுமிந்திர
னாகும்—என்பதாம். (க)

இருதலைக்காமமுமொத் தேகமாதல்

அன்னுளத்தவகலிகையு மவ்விந்திரனுஞ்செறிகதைகேட்
முன்னுளரித்தவகலிகையு மிவ்விந்திரனையினிதனைந்தா
டொன்னுட்பிரிந்தோர்கூட்டமெனத் தார்த்தகுடாமணிபுடனே
சின்னணமகிழ்த்தொன்றாமளவிற்செங்கோலரசன்செலிப்படுத்தார்

(இ-ள்) அன்னுள்=அக்காலத்தில், அந்தவகலிகையும் = அவ்வகலிகை
யும், அவ்விந்திரனும் = அப்புரந்தரனும், செறிகதைகேட்டு=புணர்ந்தகதை
யைக்கேட்டு, இன்னுள்=இத்தாளில், இத்தவகலிகையும்=இவ் (வரசியென்
து) மகலிகையும், இவ்விந்திரனை=இத் (தார்த்த) விந்திரனை, இனிதனைந்தா
ள்=இனிமையாகக்கூடினாள், தொன்னுள்=செங்கோலம், பிரிந்தோர்கூட்ட
மென=நினைவிலவர்கூடுக்கூட்டத்தைப்போல, தார்த்தகுடாமணிபுடன்=விட
யிடுஷ்டனுடன், சின்னணமகிழ்த்து=சிலநாட்களித்த, ஒன்றாமளவில்=சுரு
மாவிரும்புருக்காலத்தில், செங்கோலரசன்=நீதியையுடையவரசனது, செலிப்
படுத்தார்=அறிவித்தார்கள்—எ-று.

(இ-னா) அக்காலத்தில் அவ்வகலிகையும் அப்புரந்தரனும் பு
ணர்ந்தகதையையேக்கேட்டு இத்தாளில் இவ்வரசியென்னு மகலிகை
யும் இத்தார்த்தவிந்திரனை இனிமையாகக்கூடினாள் செங்கோலம்நினை
விலவர்கூடுக்கூட்டத்தைப்போல விடயிடுஷ்டனுடன் சிலநாட்க

ளித்து ஏகமாயிருக்குங்காலத்தில் நீதியையுடையவரசனது அறிவித்தார்கள்—என்பதாம்.

சிற்றின்பத்திற் பிரிவற்றிருத்தலின்
‘றுன்பந்தோன்றாமை.

கேட்டவேந்தன் மிகமுனிந்து கிளருகீரிலமிழ்வித்துங்
கோட்டுமதமாவெதிரிட்டுங் கொடுத்திக்கொழுந்திருளிர்ப்பித்தும்
வாட்டிங்கசையான்மோதிவித்தும் வருத்தஞ்செய்யவருத்தாம்
கோட்டமெதிர்பார்த்துளமொன்றி ககைசெய்திருத்தாரகலிணரார்.

(இ-ன்) கேட்டவேந்தன்=கேள்விப்பட்டவரசன், மிகமுனிந்து=மிகவுங்கோபித்து, கிளருகீரிலமிழ்வித்தம்=மிகுத்தசலத்திலமிழ்த்தியும், கோட்டுத்தக்கையுடைய, மதமாவெதிரிட்டும்=மதயானையைகோவிட்டிடிலித்தம், கொடுத்திக்கொழுந்திருளிர்ப்பித்தும் = கொடியவக்கினிச்சுவாலையின்முழுக்கச்செய்வித்தும், வாட்டும்=வருத்தாதின்ற, கசையான்மோதிவித்தம்=குதிரைச்சம்மட்டிகளாலடிக்கச்செய்தும், வருத்தஞ்செய்ய=இப்படிபல வருத்தங்களைச்செய்ய, வருத்தாமல்=வருத்தப்படாமல், கோட்டமெதிர்பார்த்து= (இருவர்) கண்ணுமொன்றுக்கொன்றெதிர்பார்த்து, ஊமொன்றி=மனமொன்றாய், கலிணரார்=வருத்தமறியாதவர்களாய், ககைசெய்திருத்தார்=ககைத்துக்கொண்டிருத்தார்கள்—எ-று.

(இ-னா) கேள்விப்பட்டவரசன் மிகவுங்கோபித்து மிகுத்தசலத்திலமிழ்த்தியும் தற்குக்கையுடைய மதயானையைகோவிட்டிடிலித்தும், கொடியவக்கினிச்சுவாலையின் முழுக்கச்செய்வித்தும், வருத்தாதின்ற குதிரைச்சம்மட்டிகளா லடிக்கச்செய்தும், இப்படிபல வருத்தங்களைச்செய்ய வருத்தப்படாமல் இருவர்கண்ணு மொன்றுக்கொன்று எதிர்பார்த்து மனமொன்றாய் வருத்தமறியாதவர்களாய் ககைத்துக்கொண்டிருத்தார்கள்—என்பதாம். (ரு)

விடயானாபல முரைத்தல்

அரசனோக்கிமிகவுங்கோபம் நறவும்வருத்தவருத்தாவா
றுரைசெய்திடுமினென்றலுமே யுள்ளக்களிப்பாருரைசெய்வார்

வனாசெப்புயத்தாயெங்கண்முக மதியினமுதம்வியுருத்தக்
கனாசெய்வரியகளிப்பான்மெய் காணேம்வருத்தங்காண்பேமோ.

(இ-ள்) அரசனோடு=இராசன்பார்த்து, மிகவழிப்புந்=மிகவுமதிகரி
த்து, அறவும்வருத்தம்=மிகவுத் துன்பப்படுத்த, வருத்தலாறு=துன்பப்படாத
விதத்தை, உனாசெய்திமேனென்றலும் = சொல்லுங்கனென்றகேட்கவும்,
உள்ளங்களிப்பார்=மனமகிழ்ச்சியையுடையவிருவரும், உனாசெய்வார்=சொ
ல்லுவார்கள், வனாசெப்புயத்தாய் = மலைபோன்றதோள்களையுடையோனே,
எங்குள்முகமதியினமுதம் = எங்குள்வதனமாயியசந்திராமுதத்தை, வியுரு
த்தம்=தன்மள்புரிக்க, கனாசெய்வரிய=தடைசெய்யக்கூடாத, களிப்பால்=
மகிழ்ச்சியினால், மெய்காணேம்=உடலையேகாணுதலாம், வருத்தங்காண்பே
மோ=வருத்தங்களைப்பார்ப்போமோ—எ-று.

(இ-ஈ) இராசன்பார்த்து மிகவுமதிகரித்து மிகவுந்துன்பப்ப
டுத்ததுன்பப்படாதவிதத்தை சொல்லுங்கனென்றுகேட்கவும் ம
னமகிழ்ச்சியையுடைய விருவரும்சொல்லுவார்கள், மலைபோன்ற
தோள்களையுடையோனே எங்கள் வதனமாயிய சந்திராமுதத்தை
கண்கள்புரிக்க தடைசெய்யக்கூடாதமகிழ்ச்சியினால் உடலையேகா
ணுதலாம் வருத்தங்களைப்பார்ப்போமோ—என்பதாம். (சு)

மனவுறுதியின்பெருமையை யறிவித்தல்.

அரிந்தபொழுதுமுடற் றன்ப மறியேமென்றுலின்பாகிப்
புரிந்துபற்றுமனத்தினால் பொன்றவரிதுயர்தோன்றாத்
தெரிந்தபொருளின்மனமுழுந்துத்தேதொழில்வேவொவர்காண்பார்
விரிந்தமுனிவர்சாபமும்பல் வினையுமதனைமீட்பரிதாம்.

(இ-ள்) அரிந்தபொழுதும்=அறுத்தகாலத்திலும், உடற் றன்பமறியே
ம்=சரிவருத்தமறித்திலம், ஒன்றிலின்பாகிப்புரிந்து=ஒன்றிற் பிரியமாய், பற்
றுமனத்தின்=பிடித்தின்றனைத்தினுக்கு, உடல்பொன்றவரினும்=சரிவகிக்க
வந்தாலும், துயர்தோன்றாது=துன்புத்தோன்றாது, தெரிந்தபொருளில்=தெ
ரிந்தவஸ்துவில், மனமுழுதினம்=மனமுழுதினம், தேகத்தொழில்=சரித்தி
னதுசெயலை, வேறெவர்காண்பார்=வேறெய்காண்பார்ப்பார்கள், விரிந்தமுனிவர்
சாபமும்=வியாபித்தமுனிவர்கள்சாபமும், பல்வினையும் = பலகன்மங்களும்,
அதனைமீட்பரிதாம்=அதைத்திருப்பக்கூடாது—எ-று.

(இ-ஊ) அறுத்தகாலத்திலும் சரீரவருத்தமறித்திலம் ஒன்றிப் பிரியமாய் பிடிக்கின்ற மனத்தினுக்கு சரீரங்கிச்சுவந்தாலும் துன்பத்தோன்றாது தெரிந்தவஸ்துவில் மனமுழுதினல் சரீரத்தினது செயலை வேறேயாவர் பாசப்பாசுகள், வியாபித்தமுனிவர்கள் சாபமுப் பலகன்மங்களும்தான் அதைத்திருப்பக்கூடாது—என்பதாம். (எ)

மனதின்விசால மறிவித்தல்.

மாண்மொளபோனவுடன் மட்டொன்றில்லையவையெல்லாத் தான்மனத்தாலுண்டாகுஞ் சலத்தாலன்றிக்காடுண்டோ தான்மனமேமுதல்வழவாய்த் துலவுடலம்போனாலும் வேண்டுமுடல்கள்கினைத்தெடுக்கும் விரியுங்களைவிச்செயல்போல.

(இ-ன்) மாண்டு=இறந்து, வானாபோனவுடன்=வினாகக்கூறித்தரீரம், மட்டொன்றில்லை=ஒரளவில்லை, அவையெல்லாம்=அச்சரீரங்களையாவும், தான்மனத்தாலுண்டாகும்=தாவரின்மனத்தினுற்றோற்றம், சலத்தாலன்றிக்காடுண்டோ=நீராவன்றிவனமுண்டோ, தான்மனமே (சகலத்தையு) நடத்தாதின்றமனதே, முதல்வழவாய்=முதன்மைப்பான சரீரமாம், துலவுடலம்போனாலும் (இத்) துலசரீரங்கினாலும், வேண்டுமுடல்கள்=இச்சிக்கின்ற சரீரங்களை, விரியுங்களைவிச்செயல்போல=விரிவின்றசொற்பனத்திற்குன்றும் தெழிலிப்போல, வினைத்தெடுக்கும்=வேகமாயெடுக்கும்—எ-து.

(இ-ஊ) இறந்து வினாகக்கூறித்தரீரம் ஓரளவில்லை, அச்சரீரங்களையாவும் தாவாரின்மனத்தினுற்றோற்றம், நீராவன்றி வனமுண்டோ, சகலத்தைமுடத்தாவின்ற மனதேமுதன்மைப்பான சரீரமாம், இத்தாலுச்சரீரங்கினாலும் இச்சிக்கின்றசரீரங்களை விரிவின்ற சொற்பனத்திற்குன்றும் தொழிலிப்போல வேகமாயெடுக்கும்—என்பதாம். (அ)

இதுவும்தான்

இத்தமனமேயொடுக்கிவிட லேதமறியாதனக்கேட்ட வந்தகிருபன்பரத்தினது மருகின்முனியமுக்களக்கிச் சித்தமயலுற்றிருந்துவர சிப்பாவனைசெப்பினொன்ன புத்திமகிழ்துபுறாட்டிற் போமென்றவனாப்போக்கினால்.

(இ-ன்) இத்தமனமேயொடுக்கில்—இம்மனமாத்நிரமடங்கினால், உடனேதுமறியாதென—சரீரமொன்றையு மறியமாட்டாதென்று (தூர்த்தாள்சொல்ல), கேட்டவந்திரிபுன்—கேட்டவ்வரசன், பரதனெனும்—பரதனென்கின்ற, அருகின்முனியை—பக்கத்திலிருக்கின்ற முனிவரனை, மூககோங்கி—வதனத்தைப்பார்த்து, சித்தையதுற்றிருத்தும்—சித்தத்திற்காமமயக்க மடைத்திருத்தும், இவ்விசிற்பாவனை—இவர்களுடையபாவனையை, செப்பினொன்றை—சொன்னார்களென்று, புத்திமகிழ்து—மனமகிழ்து, புறகாட்டிற்—புறமேன்று—புறதேயத்தின்போக்களென்று, அவரைப்போக்கினன்—அவர்களைத்தூர்த்திவிட்டான்—எ-று.

(இ-ரை) இம்மனமாத்நிரமடங்கினால் சரீரமொன்றையு மறியமாட்டாதென்று தூர்த்தாள்சொல்ல கேட்டவ்வரசன் பரதனென்கின்ற பக்கத்திலிருக்கின்றமுனிவரனை வதனத்தைப்பார்த்து சித்தத்திற் காமமயக்கமடைந்திருத்தும் இவர்கள் ஞானபாவனையைசொன்னார்களென்று மனமகிழ்து பரதேயத்தின்போக்களென்று அவர்களைத் தூர்த்திவிட்டான்—என்பதாம்.

(இ-எ-க-ம்) பிரமாதத்தாறுபவமுன்ன மனதுவிபகாங்கலிலு மவ்வுமமா மிருப்பதேயன்றிப் பேதிக்கமாட்டாதென்பதாம். (க)

வஞ்சகவித்திரங்கைதழ்ந்திற்று.

ஆக கதை ௮-க்கு கவிதை கூராசுந்.

மனத்தின் கதை.

அவதாரிகை.

முன்னகத்திற்—முன்னகத்திற், விருத்திருப்பான மனமே புறம்பிலி

ருப்பகெனக்காட்டி அம்மலிமகமுக்கப்படிந் சித்தாகவும்

வேகுற்முக்கப்படிந் சத்தாகவுமிருப்பதை யறிவித்

கும்பொருட்டித் தனருவந்தை

கிருபிக்கிறார்.

உயிர்களின் றூலகுக்குமதேகத்தின்

குணங்களை யறிவித்தல்,

வேறு.

இத்தக்கதையை வினையாட்டென்ன விசைத்தேமெவர்க்கு
மத்தத்தமதாமுடலொன்றயலமுடலொன்றவற்றிற்
சிதைச்சரீரம்வினையிற்செயல்களெல்லாஞ்செய்து
தொந்தித்தலையும் மற்ற துலவுடலொன்றறியா.

(இ-ள்) இத்தக்கதையை = (பிரமாசத்தத்தைக்குறிப்பாதுணர்ந்து) மிவ்
வஞ்சலித்திரங்கதையை, வினையாட்டென்ன = (விடயாசத்தமனுபவிக்கும்) லீ
லையாக, இசைத்தேம் = சொன்னோம், எவர்க்கும் = இயாவருக்கும், அத்தத்தம
தாமுடலொன்று = அம்மனதிற்குரிய சூட்சுமசரீரமொன்றும், அயலமுட
லொன்று = வேறு துலசரீரமொன்றும், அவற்றில் = அவ்விரண்டில், சிதை
ச்சரீரம் = மனோசரீரமானது, விரைவில் = சீக்கிரத்தில், செயல்களெல்லாஞ்செ
ய்து = தொழில்களைத்தையுஞ்செய்து, தொந்தித்தலையும் = (அகிம்) நொந்த
மாய்ச்சஞ்சலிக்கும், மற்ற துலவுடல் = மற்ற துலசரீரமானது ஒன்றறியா = ஒ
ன்றையறியமாட்டாது—எ-று.

(இ-ஊ) பிரமாசத்தத்தைக் குறிப்பாதுணர்ந்து மிவ்வஞ்சலி
த்திரங்கதையை விடயாசத்த மனுபவிக்கும் லீலையாகசொன்னோம்,
இயாவருக்கும் அம்மனதிற்குரிய சூட்சுமசரீரமொன்றும், வேறு
துலசரீரமொன்றும், அவ்விரண்டில் மனோசரீரமானது சீக்கிர
த்தில் தொழில்களைத்தையுஞ்செய்து அதிற்றொந்தமாய்ச் சஞ்ச
லிக்கும் மற்ற துலசரீரமானது ஒன்றையறியமாட்டாது—எ-ம்.

அவற்றின் மனோசரீரத்தின் குணங்களை விசாரித்தல்.

என்றவகிட்டனவனை யிந்தச்சடமாமனத்துக்
கொன்றவடிவமிலதாமுள்ளபடிவைவிடுத்தது
நன்றயுணர்ப்பாயென்றுஞானகுருகில்கேட்டி.
பொன்றவிதிசொற்படியேபோதமுனிவன்புகல்வான்.

(இ-ள்) என்றவகிட்டனவனை = இப்படியென்றுசொன்னவகிட்டமுனி
யை, சடமாம் = சடமாகவும், ஒன்று = பொருத்தி (யிருக்கின்ற) வடிவமிலதாம்

=ஸ்வரூபயில்லாததாகவுமிருக்கின்ற, இந்த மனத்துக்குள்ள பழுவைவிரித்த
இத்தமனத்துக்குரிய=வருவத்தைவிரித்த, நன்றாயுடையபென்று=நன்றாகச்
சொல்லுமென்று, ஞானகுருசில்கேட்பு=அறிவுள்ளவிராமன்கேட்க, பொ
ன்றாவதிசொற்படியே=அழியாதபிரமன்வாக்கியப்படியே, போதமுனிவன்
புகல்வான்=ஞானஸ்வரூபியானவசிட்டமுனிசொல்லுவான்—எ-து.

(இ-ஊ) இப்படியென்றுசொன்ன வசிட்டமுனியை சடமாக
வும் விரித்து ஸ்வரூபயில்லாததாகவுமிருக்கின்ற இந்த மனத்துக்கு
ரிய வருவத்தைவிரித்து நன்றாகச்சொல்லுமென்று அறிவுள்ள வி
ராமன்கேட்க அழியாதபிரமன் வாக்கியப்படியே ஞானஸ்வரூபியா
ன வசிட்டமுனிசொல்லுவான்—என்பதாம். (உ)

அம்மனதினுருவத்தைப் பகுத்துக்கூறுதல்.

அகிலசத்தியுடைத்தாயநத்தமரணபரமம்
புகல்சங்கற்பத்தோடேபொருத்துமவடிவேமனமா
மிகலுஞ்சத்தோடசத்தாயிரண்டினுள்ளுத்தோன்றிப்
பகருத்தொழில்களோடேப்பின்பாவணயம்கே.

(இ-ள்) அகிலசத்தியுடைத்தாய=சகலசத்திகளுமுடையதாய், அத்தமா
னபரமம்=முடிவற்றிருக்கின்றவாத்மாவானது, புகல்சங்கற்பத்தோடு=சொ
ல்லப்பட்டசங்கற்பத்துடன், பொருத்தும=கூடுகின்ற, வடிவேமனமாம்=உ
ருவமேமனமாகும், இஃதும்=வலியுள்ள, சத்தோ, சத்தம் = சத்தமசத்து
மாகிய, இரண்டினுள்ளுத்தோன்றி=இரண்டின்மத்தியிலுமுண்டாகி, பகருத்
தொழில்களோடே=சொல்லப்பட்டசெயல்களோடே, பின்பாவணயம்கே
பழகும்பாவணய மத்தமனதினுருவமே—எ-து.

(இ-ஊ) சகலசத்திகளுமுடையதாய் முடிவற்றிருக்கின்ற வா
த்மாவானது சொல்லப்பட்டசங்கற்பத்துடன் கூடுகின்ற உருவமே
மனமாகும், வலியுள்ள சத்தமசத்தமாகிய இரண்டின்மத்தியிலு
முண்டாகி சொல்லப்பட்டசெயல்களோடே பழகும்பாவணய மத்
தமனதினுருவமே—என்பதாம்.

(இ-க-க-ம்) பிரமஸ்வரூபமேமனம் என்ற உபாசகனிற்கேற்றி
பதையே பாலித்ததன்மையாக இருக்கின்றதாம். (உ)

அம்மனதைச் சித்திற்சேர்க்க திருஷ்டாந்த
முநாத்தல்.

எங்கேயெனினுந்தோன் றுமித்தமனதைமுத்திச்
சங்கேதத்தா ளாகத்தன்னிற்சுட்டினன்றும்
பங்கேருகேனெதியதோர்பழையகதைகீகேட்பாய்
வெங்கேதமமுமச்சமுமாய்வெறும்பொய்யாமோர்வனமே.

(இ-ள்) எங்கேயெனினும் = எவ்விடத் (தண்டா) யினு (முண்டாகட்
டும்), தோன்றமெனினும் = எத்தவருவமாகத்) தோற்றினுலுத் (தீதாற்றட்
டும்), இத்தமனதை = இப்படிப்பட்டமனதை, முத்திச்சங்கேதம் = மேகதம
டையுக்குறிப்பில், னகம் = உபாயங்களிலும், தன்னின் = ஆத்திராலிலும், சுட்
டினன்றும் = சேர்க்கின்மையாம், பங்கேருகேனெதியது = பிரமதேவன்சொ
ன்னதாகிய, ஓர்பழையகதைகீகேட்பாய் = ஒருபுராதனமான கதையைகீகேள்,
வெங்கேதமும் = கொடியதுன்பமும், அச்சமுமாய் = பயங்கரமுமாயிருக்கின்
ற, வெறும்பொய்யின் = முழுதுமித்தையாகிய, ஓர்வனம் = ஓர்காணத்தாம்.

(இ-நா) எவ்விடத்துண்டாயினு முண்டாகட்டும், எத்தவருவ
மாகத்தோற்றினுலுத்தோற்றட்டும், இப்படிப்பட்டமனதைமோசு
மடையுக்குறிப்பில் உபாயங்களிலும் ஆத்திராலிலும்சேர்க்கி னன்
மையாம், பிரமதேவன்சொன்னதாகிய ஓர்புராதனமான கதையி
கீகேள் கொடியதுன்பமும் பயங்கரமுமாயிருக்கின்ற முழுதுமித்
தையாகிய ஓர்காணத்தாம்—என்பதாம். (ச)

இதுவுமது.

அதினோர்கோடினமந்தகோடிகாத
மிதினோர்புருடங்கண் கையெண்ணிலாததுடையோன்
சிதருகின்றகண்ணோன்சேனாபகன்றவருவோன்
பதருகின்றகண்ணம்பலவுங்காததாற்பற்றி.

(இ-ள்) அதின் = அவ்வனத்தினது, ஓர்கோடினம் = ஒருகடைப்புறத்தி
னவ, அத்தகோடிகாதம் = அதுவழிச்செல்லாம, இதில் = இவ்வனத்தின்,
ஓர்புருடன் = ஒருபுரடன், கண்ணோன் = தீவிரத்தவன், எண்ணிலாததுடை
போன் = அனதிலாததுடையவன், சிதருகின்றகண்ணோன் = (பலவாகச்)
சித்தகின்றகருத்தையவன், சேனாபகன்றவருவோன் = சூகசயம்போன்ற

விரிந்தவுருவமுள்ளவன், பதனாமின்றகருணையம்பலவும்—வினாவிரெய்கின்
றவனைதடிக்களகேகக்கனையும், கரத்தாம்பற்றி—கைகளிற்றரித்துக்கொண்டு.

(இ-னா) அவ்வனத்தினது ஒருகடைப்புறத்தினளவு அளவற்ற
காவதமாம், இவ்வனத்தில் ஒருபூமான் தேத்திரவர்க்கங்கள் அளவில்
லாததையுடையவன், பலவாகச்சிததுகின்ற கருத்துடையவன், ஆ
காயம்போன்ற விரிந்தவுருவமுள்ளவன், வினாவிரெய்கின்ற வனை
தடிக்களகேகக்கனையும் கைகளிற்றரித்துக்கொண்டு—என்பதாம். (ரு)

இதுவுமது.

தனைத்தான்சிதறமோசித்தகந்தேயுலறியலறி
யனைத்தாந்திசையுமோடியவசமாகியடிபட்
டுனைத்தாமுறுப்புந்துளாயிருளாய்க்கமிருத்த
வினைத்தாழ்வுறுபாழ்க்கிணற்றில்விழ்துடுகெடுகாண்மெலியும்.

(இ-ள்) தனைத்தான்சிதறமோதி = தன்னைத்தானேசிதறும்படியடித்து,
கந்தாத்து=ஒடித்து, உலறியலறி=வெகுண்டுததறிக்கொண்டு, அனைத்தாந்தி
சையுமோடி=எல்லாத்திக்குகளிலுமோடி, அவசமாகி=வசந்தப்பி, அடிபட்டு-
(சகலத்திலும்) தாக்கி, எனைத்தாமுறுப்புந்துளாய்=சகலவவையவங்களுத்
தளாய், இருளாய்க்கமிருத்த=அந்தகாரமாகிபயமதிகரித்திருக்கின்ற, வினை
த்தாழ்வுறுபாழ்க்கிணற்றில் = தீவினையாகிய வாழமுள்ளபாழ்க்கிணற்றில்,
விழ்துடுகெடுகாண்மெலியும்=விழ்துவெகுதாலம்மெலிவான்—எ-து.

(இ-னா) தன்னைத்தானே சிதறும்படியடித்து ஒடித்துவெகு
ண்டு கதறிக்கொண்டு எல்லாத்திக்குகளிலுமோடி வசந்தப்பி சகல
த்திலுந்தாக்கி சகலவவையவங்களுத்துகளாய் அந்தகாரமாகி பயமதி
கரித்திருக்கின்ற தீவினையாகிய வாழமுள்ளபாழ்க்கிணற்றில் விழ
ந்து வெகுதாலம்மெலிவான்—என்பதாம். (க)

இதுவுமது.

மீட்டுமெழுந்துவந்துமெய்யின்மேர்திக்கதறி
யோட்டந்தவிடேழுமுறுமுண்ணிறைந்தகருவேற்
காட்டிமுறுயிவிழுக்துணவிற்புழுப்போற்பதைக்கும்
வாட்டந்தயிர்த்துகதலிவனத்திவிழிவழிவற்றிருக்கும்.

(இ-ள்) மீட்டுமெழுந்துவந்து=மீட்டுமெழுந்துவந்துவந்து மெய்யின்
ன்மோதி=சரிசரித்திடித்து, கதறி=கதறிக்கொண்டு, வாட்டந்தவிடேழுமுறு
முண்ணிறைந்தகருவேற்

ஒட்டத்திற்குமுலுவன், உயர்முண்ணிறைந்த=நீண்டமுட்கணிதைந்த, கருவேலங்காட்டில்=கருவேலங்காட்டில், முறியலிழந்த=முறியும்படிவிழுந்து, கனலிம்புழுப்போல்=அக்கினியில் (விழுந்த) விட்டழைப்போல, பதைக்கும்=பதைபதைப்பான், வாட்டத்தவிர்த்து=இப்படி) காடுதலைக்கி, கதலிவனத்தல்=அரம்பாடலியில், மகிழ்வுற்றிருக்கும்=கனிப்புற்றிருப்பான்—எ-று.

(இ-ஊ) திரும்பவு மெழுந்திருத்தவதது சரித்தலிழத்து கதறிக்கொண்டு ஒட்டத்திற்குமுலுவன், நீண்டமுட்கணிதைந்த கருவேலங்காட்டில் முறியும்படிவிழுந்து அக்கினியில்விழுந்த விட்டழைப்போல பதைபதைப்பான், இப்படிவாடுதலைக்கி அரம்பாடலியில் கனிப்புற்றிருப்பான்—என்பதாம். (எ)

இதுவுமது.

கதலிவனத்தைவிட்டுகருவேலவனத்திற்குமுலுவன்
பதறிக்கிணற்றில்விழுந்தபலகாலுழலக்கண்டு
விதறுவகையாம்பற்றியினேவருந்துகியா
ரெதுசெய்கின்றாய்கிணெவென்னென்னவனத்திசைத்தான்

(இ-ள்) கதலிவனத்தைவிட்டு=வாழைவனத்தைக்கி, கருவேலவனத்திற்குமுலுவன் = கருவேலங்காட்டிற்குமுலுவன், பதறிக்கிணற்றில்விழுந்த=விடைபுத்தலிழுவன், பலகாலுழலக்கண்டு = (இப்படி) உருகத்தரிஞ்சுமுலுவிப்பார்த்து, விதறுவகை=உடுக்காவண்ணம், யாம்பற்றி=காம்பிடித்ததுகொண்டு, வினேகருத்தம்=விருதாவாகவருத்துகின்ற, நீயார்=நீயாவ் எதுசெய்கின்றாய்=என்னசெய்கின்றாய், கிணெவென்னென்ன=உனதுகருத்தியாதென்றுகேட்க, அவனத்திசைத்தான்=அவனிதைக்கிறான்—எ-று.

(இ-ஊ) வாழைவனத்தைக்கி கருவேலங்காட்டிற்குமுலுவன் விசைத்துகூப்பத்தில்கிழுவன், இப்படிபுலேமந்தரஞ் சுழலுதலைப்பார்த்து கடுக்காவண்ணம் காம்பிடித்துக்கொண்டு கிருதாவாக வருத்துகின்ற நீயெவர், என்னசெய்கின்றாய், உனதுகருத்தியாதென்று அவனிதைக்கிறான்—என்பதாம். (அ)

இதுவுமது.

யானென்றொருவனில்விட்டகொடுசெயலுக்கானே
விடின் றானாகக்கிணெவென்னென்னவனத்திசைத்தான்

ஊனென்றியவெம்பகைகீயுன்னுலிப்பதுன்ப
நானென்றறித்தேனென்றுநல்குத்தன்னைநோக்கி.

(இ-ள்) யானென்றொருவனில்லை=கானென்றொருவனுமில்லை, இங்கோ
ர்செய்துங்கானேன்=இவ்விடத்தொருதொழிலையுட்கண்டிலன், நீயின்றானா
க்க=கீயிருக் (திப்பேதக்கனைச்) சொல்ல, நீசொத்து=கருநீ, நின்னும்மளரா நி
ன்றேன்=உன்னால்வாநிகின்றேன், ஊனென்றியவெம்பகைகீ=ஈனம்பொ
ருந்திய வெமதுசத்தருநீ, உன்னுலிப்பதுன்பம் = நின்னும்சகதுக்கங்களை,
கானென்றறித்தேனென்று=யானெனத்தெரித்தேனென்று, நல்குத்தன்னை
நோக்கி=அடிபட்டதனதுதேகத்தைப்பார்த்து—எ-று.

(இ-னா) கானென்றொருவனுமில்லை, இவ்விடத்தொரு தொழி
லையுட்கண்டிலன், நீயிருத்திப்பேதக்கனைச் சொல்ல கருநீ உன்னால்
வாநிகின்றேன், ஈனம்பொருந்திய வெமதுசத்தருநீ நின்னும்சகது
க்கங்களை யானெனத்தெரித்தேனென்று அடிபட்டதனதுதேகத்தை
ப்பார்த்து—என்பதாம். (க)

இதுவுமது.

இடிக்குமுகிலின்மழைபோலிரங்கிக்கதறியமுதா
னெடிக்குளமுனைவிட்டுதுணுக்கத்தன்னைநோக்கி
வெடிக்ககைத்தானெடிதாயிளவெமதுமுன்னே
தடிக்குமங்கமனைத்துத்தானேயடவேதவிர்த்தான்.

(இ-ள்) இடிக்குமுகிலின்மழைபோல்=சப்திக்கின்றமேகத்தினதுவருட
ம்போல, இரங்கி=இரக்கமும், கதறியமுதான்= (ஒவென்று) உப்பிட்ட
முதான், கொடிக்குளமுனைவிட்டு=ஒருகணத்திலவ்வுழைகையைவிட்டு, துணு
க்கத்தன்னைநோக்கி=துண்மையானதனதுவருத்தைப்பார்த்து, செடிதா=
வெகுநேரமாக, வெடிக்ககைத்தான்= (வயிறு) பிளக்கும்படியிரித்தான், மீ
ள=திரும்பவும், எமதுமுன்னே=எமக்குமுன்பு, தடிக்குமங்கமனைத்தும்=ப
ருத்திருக்கின்ற (தனது) வடிவங்களைப்பெல்லாம் தானேயடவேதவிர்த்தான்=
தானேகிரமமாகக்கினுன்—எ-று.

(இ-னா) சப்திக்கின்ற மேகத்தினதுவருடம்போல இரக்கமு
ற்று ஒவென்றுஉச்சப்பிட்டமுதான், ஒருகணத்தி லவ்வுழைகையைவி
ட்டு துண்மையான தனதுவருத்தைப்பார்த்து வெகுநேரமாக
வயிறுபிளக்கும்படியிரித்தான், திரும்பவும் எமக்குமுன்பு பருத்தி
ருக்கின்ற தனதுவடிவங்களைப்பெல்லாம் தானேகிரமமாக கின்கினுன்.

இதுவுமது.

விதியின்வசத்தாலிவனோரிடமேமேவலுற்று
எனதிவந்தொருவனயலேவென்போலையுண்டேக
முதல்வந்தவனைப்போனொமாயம்பாயுணர்த்தவந்தப்
பதிகன்றானும்போனான்பழையவடிவொழிய,

(இ-ள்) விதியின்வசத்தால் = சியதியின்வயத்தினால், இவனோரிடமேவ
லுற்றுன் = இவனோரிடத்திலுடைந்தான், எதிர்வந்து = (எனக்) கிணற்றில்
து, ஒருவன் = ஒருபுருடன், அபல் = சமீபத்தில், இவன்போலையுண்டேக = மு
ன்சொன்னவனைப்போல வடித்துக்கொண்டுபோக, முதல்வந்தவனைப்போல் =
முன்வந்தவனைப்போல, காணாயம்பாயுணர்த்த = காணுமதியாகப்பாதிக்க,
அத்தப்பதின்றானும் = அவ்வழிச்செல்லோனும், பழையவடிவொழிய = மு
ன்வடிவாக, போனான் = சென்றான் — எ-று.

(இ-ஊ) சியதியின்வயத்தினால் இவனோரிடத்திலுடைந்தான்,
எனக்கெதிராகவந்து ஒருபுருடன்சமீபத்தில் முன்சொன்னவனைப்
போல வடித்துக்கொண்டுபோக முன்வந்தவனைப்போல காணுமதியா
கப்போதிக்க அவ்வழிச்செல்லோனும் முன்வடிவாகக்கச்சென்றான்.

இதுவுமது.

அதிதொருவன்வந்தப்பெரியகிணற்றில்விழ்ந்தான்
சிந்தில்லாதகாலந்திரும்பியேறக்கானேம்
வெறிதூன்றியவடிவனத்திலவேறுமொருவன்வரலு
மறிதொமென்னத்தகைத்தேயானதெல்லாமுனாத்தேன்.

(இ-ள்) அதிதொருவன்வந்தது = வேறுமொருவன்வந்து, அப்பெரியகி
ணற்றில்விழ்ந்தான் = அப்பெரியதான (பாழங்கிணற்றில்) விழுந்தான், சிந்தில்லா
தகாலம் = வெகுநான், திரும்பியேறக்கானேம் = நிரும்பியேறிவரப்பார்த்தில
ம், வெறிதூன்றியவடிவனத்தில் = கலக்கமிஞ்சாதவர்காட்டில் = வேறுமொருவ
ன்வரலு = மற்றொருவன்வரவும், அறிதொமென்னத்தகைத்து = அறிவோமென்று தடுத்
து, துனதெல்லாமுனாத்தேன் = உடியமட்டுக்கு தினை — எ-று.

(இ-ஊ) வேறுமொருவன்வந்து அப்பெரியதான பாழங்கிணற்
றில்விழுந்தான், வெகுநான்கிரும்பியேறிவரப்பார்த்திலம். கலக்க
மிஞ்சாதவர்காட்டில் மற்றொருவன்வரவும் அறிவோமென்று தடுத்
து உடியமட்டுக்கு தினை — என்பதாம். (யஉ)

இதுவுமது.

ஒதிற்றொன்றுக்கேளாது அப்பேய்க்குழந்துமேன்மேன்
மோதிக்கொண்டுபோனும்மூர்க்கரவனைப்போல்வார்
வாதிப்புறவார் நிறைத்துவயிரமுள்ளாற்செறிந்து
பிதிக்கிடையிருக்கும்பெருங்காழன்மமுளதால்.

(இ-ள்) ஒதிற்றொன்றுக்கேளாது=சொன்னதிலொன்றுக்கேளாமல்,
உட்பிவிதழ்ந்து=அதட்டிக்கிட்டு, மேன்மேன்மோதிக்கொண்டுபோனும்=
மேலுமேலுமடித்துக்கொண்டுபோயினான், மூர்க்கர் = மூர்க்கரும், அவனைப்
போல்வார்=அவனையொத்தவர்களுமாகிய, வாதிப்புறவார்=துன்பப்படுகின்ற
வர்கர், நிறைத்து=மிகுத்து, வயிரமுள்ளாற்செறிந்து=உர்த்தமுட்களானெ
ருங்கி, பிதிக்கிடைய=பயத்துக்கிடமாயிருக்கின்ற, இருள்குழம்பெருங்காழி=
அந்தகார்க்குழந்த மகாணியமானது, இன்றுமுளது=இப்பொழுதுமிகு
கின்றது. ம.

(இ-ஊர்) சொன்னதிலொன்றுக்கேளாமல் அதட்டி கிட்டுத்து
மேலுமேலு மடித்துக்கொண்டுபோயினான், மூர்க்கரும் அவனை
யொத்தவர்களுமாகிய துன்பப்படுகின்றவர்கள் மிகுத்து உர்த்தமுட்
களானெருங்கி பயத்துக்கிடமாயிருக்கின்ற அந்தகார்க்குழந்தமகா
ரணியகானது இப்பொழுதுமிகுக்கின்றது என்பதாம். (மக.)

இதுவுமது.

அறவேகொடியதாய்வெந்தவடவியெனினுமறிஞர்
நறவேகமழ்ந்துகுளிர்ந்தந்தவனம்போன்மகிழ்வார்
மறவேலரசேயென்றவசிட்டமுனியையேசாக்கித்
தறவேபுரிவாய்கிறைத்தோன்றச்சொல்வாயென்றான்.

(இ-ள்) அறவேகொடியதாய்=மிகவுங்கொடியதாகி, வெந்தவடவியென
னும்=தத்தமானகாடானும், அறிஞர் = ஞானிகள், நறவேகமழ்ந்துகுளிர்
ந்த=வாசனாவிக் குளிர்ந்திருக்கின்ற, நந்தவனம்போன்மகிழ்வார்=புஷ்பவன
த்தைப்போல சந்தோஷிப்பவர்கள், மறவேலரசே=மலிமையுள்ளவேலைபுட
யவிராடர், என்ற=என்றுகொள்கிய, கசிட்டமுனியைசாக்கி=கசிட்டசூ
ழைப்பார்த்து, தறவேபுரிதர்ப்=சகலத்திற்குத்தயே உறுக்கிக்குசெய்யவ
ரே, இவற்றை=இத்தகைய, தோன்றச்சொல்வாயென்றான்=விளங்கவரு
ள்வாயென் திராமன்கேட்டான். எ-று.

(இ-ஊர்) மிகவுங்கொடியதாகி=தத்தமானகாடானும் ஞானி
கள்வாசனாவிக் குளிர்ந்திருக்கின்ற புஷ்பவனத்தைப்போல சந்

தோஷிப்பார்கள், வலிமையுள்ள வேலையுடையவிராமா என்று சொல்லிய வசிட்டரிஷியைப்பார்த்து சகலத்தியாகத்தையே யனுக்கிரகஞ்செய்பவரோ துக்கதையை எிளங்கவருள்வாயென் நிராமன்கேட்டார்—என்பதாம்.

(இ-வக-க-ம்) பாலித்தவடிவமாகியமனது ப்ரவிர்த்தி நிலித்திசைநிந்தமாயுஞ் சித்தாயுமிருப்பதை யறிவித்தற்கு, அதுசென்றும் விடயப்ரபஞ்சத்திவனமாகவும் அநிர்மாஞ்சரிக்குமனதைப் புருடனாகவுருமுருவப்படுத்தி, யதின் நினைவைப் பதினென்கிதமாகப் பகுத்துக்கூறினதாம். (யச)

உருவகத்தை வெளிப்படுத்தல்.

கேட்டருரிசிலறியக்கிளர்மாமுனிவனுரைப்பா

னாட்டவடிபுமுடிபுகடுவுமின்றிப்பொய்யாந்

கூட்டமாகியாற்றுகொடிதாய்கிகற்பகெம துலனை

மிட்டவுலகத்தியல்பேபாமுன்சொன்னவனமே

(இ-ள்) கேட்டருரிசிலறிய = (இப்படி) கேட்டவரசனறியும்படி; கிளர்மாமுனிவனுரைப்பான் = மகாமுனியானவசிட்டர்சொல்லுவார், (க) காட்ட = ஸ்தாபிப்பதற்கு, அடிபுமுடிபுகடுவுமின்றி = ஆகிமத்தியத்தமில்லாமல், பொய்யாந்கூட்டமாகி = மித்தியாசங்கமாகியும், ஆற்றுக = கெம்பிரமாகியும், கொடிதாய் = கொடியதாகியும், விகற்பகெமதாம் = விகற்பமிக்குதியாகியுமிருக்கின்ற, ஈட்டவுலகத்தியல்பே = கூட்டமுள்ளசம்சாரகபாகமே, யாமுன்சொன்னவனம் = காமுன்சொல்லியகாடாம்—எ-று.

(இ-னா) இப்படி கேட்டவரசனறியும்படி மகாமுனியானவசிட்டர்சொல்லுவார், ஸ்தாபிப்பதற்கு ஆகிமத்தியத்தமில்லாமல் மித்தியாசங்கமாகியும், கெம்பிரமாகியும், கொடியதாகியும், விகற்பமிக்குதியாகியுமிருக்கின்ற கூட்டமுள்ள சம்சாரகபாகமே காமுன்சொல்லியகாடாம்—என்பதாம். (யடு)

இதுவுமறு.

புகையார்வனத்திற்புருடன்புலம்பிச்சுழலுமனமே

தகையாசிவ்வாழைத்தனிவிவேகத்தானே

புகையாமிதனுள்ளம்உதைதயறித்தாறினதான்

புகையார்வனத்திற்புருடன்புலம்பிச்சுழலுமனமே.

(இ-ள்) (உ) புகையார்=(கோபாக்கினியின்) றாமநிறைந்த, உலகமென்னுங்காட்டில் புருடனென்றவன் துன்புற்றுச்சுழலாரின் மனமேயாம், (அ) தகையாரின் மனமும்=தடுக்கின்றமாரும், தனிவிவேகந்தானே=ஒப்பற்றவிவேகமேயாம், (விரு) புகையாரிதனும்=புகையாரியலில்விவேகத்தினால், உள்ளம்=மனமானது, பாதையறிந்து=பிரமத்தையுணர்ந்து, ஆறினது=விஸ்வரத்தியையடைந்ததாம் (விஅ) மிகையார்மனங்கள்=சூற்றம்பொருத்தியமனங்கள், இதந்தது=(விவேகத்தை) விதித்தது, வேட்கைவசத்து=விடயவாசனுவயத்தில், ஒடின=சென்றன—எ-து.

(இ-ஊ) கோபாக்கினியின் றாமநிறைந்த உலகமென்னுங்காட்டில் புருடனென்றவன் துன்புற்றுச்சுழலாரின் மனமேயாம், தடுக்கின்றமாரும் ஒப்பற்ற விவேகமேயாம், புகையாரியலில்விவேகத்தினால் மனமானது பிரமத்தையுணர்ந்து விஸ்வரத்தியையடைந்ததாம், சூற்றம்பொருத்தியமனங்கள் விவேகத்தைவிதித்து விடயவாசனுவயத்தில் சென்றன—என்பதாம். (விசு)

இதுவுமது.

சிதறியோடுமனங்கணமேவுகரக்கின்ற
கதலிவனம்விண்ணுலகாக்கரிவேல்வனமன்னுலகாஞ்
சிதறியிழந்தகிணற்றிற்றிரும்பியேறுதொழிந்தோன்
பதறிகரம்புருந்துபாவத்தொலைபாததுவாம்.

(இ-ள்) (இ) சிதறியோடுமனங்கள் = அடித்துக்கொண்டு செல்லாநின்ற மனங்களானவை, மேவுக்கின்றது=வீழ்க்கின்றதென்றது, கரகம்=கரகமாம் (எ) கதலிவனம்=அரம்பாடலியென்றது, விண்ணுலகம்=(போகநிறைந்த) கவர்க்கலோகமாம், (அ) கரிவேல்வனம்=(முட்கணிகைந்த) கரிவேற்காடென்றது, மன்னுலகம்=(மோகமுள்ளஸ்திர்புருட்கணிகைந்த) புலோகமாம், (விஎ) சிதறியிழந்தகிணற்றில் = சிதறியிழந்தகிணற்றிலிழந்தும், திறம்பியேறுதொழிந்தோன்=திரும்புகொழிந்தவனென்றது, பதறிகரம்புருந்து=விவரவிவரத்திற் பாவேசித்துப் பாவத்தொழிந்தவனும்பாவகன்மநீங்காதமனமாம்—எ-து.

(இ-ஊ) அடித்துக்கொண்டு செல்லாநின்ற மனங்களானவை வீழ்க்கின்றதென்றதுகரகமாம், அரம்பாடலியென்றதுபோகநிறைந்த கவர்க்கலோகமாம், முட்கணிகைந்த கரிவேற்காடென்றதுமோகமுள்ளஸ்திர்புருட்கணிகைந்த புலோகமாம், சிதறியிழந்தகிணற்றில்

ற்றினின்றும் திரும்பவேறும் கிடந்தவனென்றது வினாவினரகத்
திற்பாவேசித்து பாவகன்மரீக்காதமனமாம்—என்பதாம். (10௭)

இதுவுமது.

முனையார்முள்ளென்றதுதான்மோகமனிதர்மடவார்
நினையாவின்பதுன்பின்னலடைந்தேனியே
வினையாமென்றதுணர்வால்வியுமனகொந்துணர்த்த

இதனையாரமுததென்றதாசையறுக்குமலக்கண்.

(இ-ள்) (க) முனையார்முள்ளென்றதுதான் = கூர்மைபொருத்தியமுள்
என்றது, மோகமனிதர்மடவார் = காமாந்தகாரத்தையுடையஸ்திர்புருடர்க
ள், (வி) நினையாவின்பதுன்பம் = நினைக்கின்றசுகதுக்கங்களை, நின்னலடைந்
தேன் = உன்னும்பெற்றேன், (மக) நீயேவினையாமென்றது = நீயேயெனக்குச்
சத்துருவாமென்றது, உணர்வால் = அறிவினால், வியுமனகொந்துணர்த்தது =
கெடுக்கின்றமனதுதன்புற்றுச்சொன்னது, (மஉ) அனையாரமுததென்றது =
அவர்களமுதார்களென்றுசொல்லியது, ஆசையறுக்குமலக்கண் = இச்சையை
க்கெடுக்கின்றவருத்தமாம்—எ-று.

(இ-ஊ) கூர்மைபொருத்திய முள்ளென்றது காமாந்தகாரத்
தையுடையஸ்திர்புருடர்கள் நினைக்கின்ற சுகதுக்கங்களை உன்னுந்
பெற்றேன், நீயேயெனக்குச் சத்துருவாமென்றது அறிவினால் கடு
க்கின்றமனது துன்புற்றுச்சொன்னது, அவர்களமுதார்களென்று
சொல்லியது இச்சையைக்கெடுக்கின்ற வருத்தமாம்—என்பதாம்.

இதுவுமது.

போதம்பாதிபாதிப்புரணமாகாமனிதான்
காதல்விடினொத்தயர்தல்கதறியமுதததுவாஞ்
தேமாகமகிழ்ந்துகிரித்துநின்றதென்ற
தேதமில்லாஞானத்தேகமாவமகிழ்ச்சி.

(இ-ள்) (க) காதல்விடினொத்தயர்தல்கதறியமுதததுவாஞ்
போதம்பாதி = ஞானமாவரிசையுண்டி. ஞானமாகாமனிதான் = (ஞான) நிறை
பாதமனமானது, காதல்விடினொத்தயர்தல்கதறியமுதததுவாஞ் = துன்
பப்பட்டிருந்துதல், அதாவம் = அவ்வருத்தமேயாம், (கஉ) தேமாகமகிழ்ந்து
கிரித்துநின்றதென்றது = கைகத்திருந்ததென்ற
து, தேதமில்லாஞானத்த = குற்றமற்றஞானத்திவ், தேகமாவமகிழ்ச்சி = ஒன்று
னவாகத்தமாம்—எ-று.

(இ-நா) கூப்பிட்டமுதலென்றது ஞானமகாவரிசெய்யுண்டா
தி ஞானநிறையாதமனமானது ஆசையைவிடும்போது துன்பப்ப
ட்டுவருந்ததல் அவ்வருத்தமேயாம், குளிர்ச்சியாகச் சந்தோஷித்து
நகைத்திருந்ததென்று சூற்றமற்றஞானத்தில் ஒன்றானவாகத்தமாம்

இதுவுமது.

முடிவின் ஞானத்தாலேமோகம்விட்டமனத்தான்
வடிவமாய்க்கும்பொழுதுமகிழ்மதுவேமகிழ்வாம்
செடியமொய்ம்பினுலேவிறுத்திக்கேட்டேமென்ற
தொடிவின் ஞானவலியாலுள்ளமொருப்பட்டதுவே.

(இ-ள்) (கக) முடிவின் ஞானத்தால் = அந்தமில்லாத ஞானத்தினால், மோ
கம்விட்டமனத்தான் = ஆசையைவிடுத்தமனமானது, வடிவமாய்க்கும்பொ
ழுது = தனதுருவத்தைநாசஞ்செய்யும்பொழுது, மகிழ்மதுவேமகிழ்வாம் =
சந்தோஷிப்பதேசந்தோஷமாம், (க) செடியமொய்ம்பினால் = மிகுந்தவலியி
னால், விறுத்திக்கேட்டேமென்றது = தடுத்துக்கேட்டோமென்றுசொல்லிய
து, தொடிவின் ஞானவலியால் = அழிவற்ற ஞானோபதேசபலத்தினால், உள்ள
மொருப்பட்டது = மனமொருமைப்பட்டது—என்று.

(இ-நா) அந்தமில்லாத ஞானத்தினால் ஆனையாழித்த மன
மானது தனதுருவத்தைநாசஞ்செய்யும்பொழுது சந்தோஷிப்பதே
சந்தோஷமாம், மிகுந்தவலியினால் தடுத்துக்கேட்டோமென்றுசொ
ல்லியது அழிவற்ற ஞானோபதேசபலத்தினால் மனமொருமைப்ப
ட்டது—என்பதாம். (உய)

இதுவுமது.

அங்கத்தறைந்துகொண்டதடர்கற்பனைகளாலே
பங்கப்படுவென்றுயரம்பரந்தோடினதென்றதுதான்
மங்கத்தருவாதனையான்மருண்கெழல்வதாரஞ்
சங்கற்பழுவாதனைபுத்தனைத்தான்வலைபோற்றலிக்கும்.

(இ-ள்) (க) அங்கத்தறைந்துகொண்டது = தலைமறைவாகி
தென்றது, அடர்கற்பனை = மிகுந்த கற்பனைகள், பங்கப்படுவென்று
யரம் = கெடுதலுபடுகின்றவலியுடன்பங்கமாம், (உ) பரந்தோடினதென்றது
தான் = செழுமையானமோடினதென்றது, மங்கத்தருவாதனையால் = கெடத்தரு
ந்தவாசனையா (மடிபட்டது), மருண்கெழல்வதாரம் = மீயங்கித்திரிவதாம், சங்க
கற்பழம் = சங்கற்பங்களை, வாதனையும் = வாதனைகளும், தலைத்தான் = தன்
னைத்தானே, வலைபோல் = வலையப்போல, தலைக்கும் = சிறைப்படுத்தம்.

(இ-மா) சரீரத்திலுத்துக்கொண்டதென்றதுயிருந்தகற்பனைகளின் கெடுதிப்படுகின்ற வலியுதன்பங்களாம். கெடுந்துரமோனதென்று கெடத்தகுந்தவாசனையா லடிபட்டுமயங்கித் திரிவதும் சங்கற்பங்களும், வாசனைகளும், நன்னைத்தானே வலையைப்போடுகிறப்படுத்தும்—என்பதாம்.

(இ-எ-க-ம்) மூன்றொருத்துச்சொன்ன பதினென்பகுப்பையு முறைப்படி பிலக்கம்வைத்து வருத்துகாத்ததாம். (உச)

ஆதலால் மனதைக்கெடுக்கவெனல்.

கோசகாரப்புழுப்போற்கொடுங்கற்பனைவாதனையாற்
பாசமடைவரியாரும்பகர்த்தமனத்தின்கதையை
மாசிலாதமனத்தான்மதித்துமனத்தைமாய்ப்பாய்
தேசமுடையாயென்றுதெளிந்தவசிட்டனுமனத்தான்.

(இ-ன்) கோசகாரப்புழுப்போல்=கோசகாரக்கிரியையப்போல, கொடுங்கற்பனைவாதனையால்=(தனது) கொடியசங்கற்பவாசனைகளால், இயாரும் பாசமடைவரீ=யாவரும்பாசத்தையடைவார்கள், பகர்த்த=சொல்லியு, மனத்தின்கதையை=மனத்தின்கதிர்ந்திரத்தை, மாசிலாதமனத்தால் = களங்கமற்றமனதினால், மதித்து=வரையறுத்தறிந்து, மனத்தை=(களங்க)மனதை, மாய்ப்பாய்=கெடுப்பாய், தேசமுடையாயென்று=தெனிகையுடையவிராமாவென்று, தெளிந்தவசிட்டன்=தெனியுள்ளவசிட்டமுனி, உரைத்தான்=சொன்னார்—எ-து.

(இ-நா) கோசகாரக்கிரியையப்போல தனதுகொடிய சங்கற்பவாசனைகளால் யாவரும் பாசத்தையடைவார்கள் சொல்லியஇம்மனத்தின் சரித்திரத்தை களங்கமற்றமனதினால் வரையறுத்தறிந்து களங்கமனதைக்கெடுப்பாய் தெனிகையுடையவிராமாவென்று தெனியுள்ள வசிட்டமுனிசொன்னார்—என்பதாம்.

மனத்தின்கதையைக்கெடுத்திடுவதற்கு மனத்தின்கதையைக்கெடுத்திடுவதற்கு செல்லாமற்
றடுக்கின் ஞானமயமாமென்பது. (உஉ)

மனத்தின்கதையைக்கெடுத்திடுவதற்கு

மனத்தின்கதையைக்கெடுத்திடுவதற்கு

பாலன்கதை.

அவநாரிகை.

முன்மனமானது சிற்பாவனையாற் சித்துஞ் செடபாவனையாற்
சடமுமானதை யறிவித்து அதன் சங்கற்பரூபமான சக
த்தை யாத்மவிசாரமில்லாதவர்கள் எதார்த்தமாகப்
பார்ப்பதைப் பாலன்கதையி னிதரிசனமா
கச் சொல்லுகிறார்.

அறிஞர்கள்மனது பிரமமேயெனல்.

முழுதுசத்தியுமாய்ப் புரணமாயென்று

முழுவறுபிரமம் வதுதான்

பழுதினீஞானிக டம்மலாமலாதில்லைப்

பரமமா மிதிவிலாதில்லை

யெழுதருஞ்சத்தி யாவுமாயிலங்கு

மிகைகளோர் காலமொன்றுளதாம்

வழுவினாப்பிரம முடையசிற்சத்தி

மறிதருமுட்களிறோன்றும்.

(இ-ள்) பழுதினீஞானிகடம்=சூற்றமற்றஞானிகளுடைய, மனம்=மன
மானது, முழுதுசத்தியுமாய்=சகலசத்திகளையுடையதாயும், புரணமாய்=பரி
பூரணமாயுமிருக்கின்ற, என்னுமுழுவறு=எப்பொழுதும்காசமில்லாத, பிரம
மாவதுதான்=பிரமஸ்வரூபமாவதுதான், ஆலாதில்லை=அதையன்றிவேறின்
று, பரமமாமிதில்=பிரமஸ்வரூபமாயியுவிதனிடத்தில், இலாதில்லை=இல்லா
தவைகளொன்றுமில்லை, எழுதருஞ்சத்தி=எழுதற்கரியசிற்சத்தியானது, யா
வுமாயிலங்கும்=சகலமுமாய்ப் பரகாசிக்கும், இவைகள்=இச்சத்திகளில், ஓர்
காலம்=ஒருகாலத்தில், ஒன்றுளதாம்=ஒருசத்தியுண்டாம், வழுவினாப்பிரம
முடைய=சூலாவல்லாதபிரமத்தினுடைய, சிற்சத்தி=ஞானசத்தியானது,
மறிதரும்=அழிகின்ற, உட்களிறோன்றும்=சீரங்களிறோன்றும்-எ-று.

(இ-ஈர்) சூற்றமற்றஞானிகளுடைய மனமானது, சகலசத்திக
ளையுடையதாயும் பரிபூரணமாயிருக்கின்ற எப்பொழுதும் காச
மில்லாத பிரமஸ்வரூபமாவதுதான் அதையன்றி வேறன்று பிர

மன்னுமாயி விதனிடத்தில் இல்லாதவைக ளொன்றுமின்
எழுந்தரிய சிற்சத்தியானதுசகலமாய் ப்ரகாசிக்கும், இச்
சனில் ஒருகாலத்தில் ஒருசத்தியுண்டாம், குறைவில்லாத பிரகா
ஸுடைய ஞானசத்தியானது அழிகின்ற சரீரங்களிற்கேற்றும்.

இதுவுமது.

காற்றிலேயசைவுக் கல்லிலேதிடமும்
கனலிலேகுடும் வான்றனிலே
தோற்றலாமையுடன் றிலேகெழிவுந்
தொலைவுறு மாய்வினேமாய்வு
மூற்றமாய்கிதையின் மரங்களும்போல
வுள்ளுறைபிரம சத்திகடா
மாற்றல்சால்சால் தேசசித்திரத்தா
லவனியிற்சாவிபோற்றோன்றும்.

(இ-ள்) காற்றிலேயசைவும்=வாயுவிற்சலனசத்தியும், கல்லிலேதிடமு
ம்=பாடாணத்திற்கடினசத்தியும், கனலிலேகுடும்=அக்கினியிலுஷணசத்தி
யும், வான்றனிலேதோற்றலாமையும்=ஆகாயத்திற்சூனியசத்தியும், கன்
றிலேகெழிவுந்=கல்லசலத்திற்றிர்வசத்தியும், தொலைவுறு=தொலையாநீன்
ற, மாய்வினேமாய்வு=சாசத்திலேகாசசத்தியும், ணூற்றமாய் = வலியுள்ள,
விதையின்மரங்களும்போல=வித்தி (டைங்கிய) விருக்ஷங்களைப்போல, உள்
ளுறைபிரமசத்திகடாம்=(பிரமத்தி) னுடங்கியிருக்கின்றபிரமசத்திகளான
வை, ஆற்றல்சால்=பலமிகுந்த, காலதேசசித்திரத்தால்=காலதேசவிசித்திர
த்தினால், அவனியில்=பூமியில், சாவிபோற்றோன்றும் = பவிரகளைப்போலத்
தோற்றும்.—எ-ற.

(இ-ஞா) வாயுவிற்சலனசத்தியும் பாடாணத்திற்குடினசத்தியு
ம், அக்கினியிலுஷணசத்தியும், ஆகாயத்திற்சூனியசத்தியும், கல்
லசலத்திற்றிர்வசத்தியும், தொலையாநீன்றகாசத்திலே காசசத்தியும்
வலியுள்ளவித்திலடங்கிய விருக்ஷங்களைப்போலப் பிரமத்தினு ளுட
ங்கியிருக்கின்ற பிரமசத்திகளானவை பலமிகுந்த காலதேசவிசித்தி
ரத்தினால் பூமியில் பவிரகளைப்போலத்தோற்றும்.—என்பதாம்.

(இ-உ-க-ம்) பிரமத்துக்கவினமான சிற்சத்தியுல்லாசமே விசித்திர
மான சகமாசத்தோற்றுகின்றதாம். (உ)

அசத்தைச் சந்தாகக்காணுதல்.

பரமமேயெங்கு மென்றுமுண்டாகும்
பயின்மனனத்தினுன் மனமாந்
தாமறுபந்த முத்திபேருலகாந்
சத்திகளனைத்துமாய்நிற்குந்
திமூறுதனையர்க் கன்னசொற்கதைபோற்
செப்பியவிவையெலாந்திரமான்
கரமலர் முகிலே யென்றலுமந்தக்
கதையினை யிராகவன்னினவ.

(இ-ள்) பரமமே=பிரமஸ்ரூபமே, எங்கும்=எவ்விடத்திலும், என்றும்=எப்போதும், உண்டாகும்=உண்டாயிருக்கும், (அப்பிரமமே) பயில்=சொல்லப்பட்ட, மனனத்தினுன் மனமாம்=மனனத்தினுன் மனமாகவும், தாமறு= (இழிவிற்) சமாளயில்லாத, பந்தம்=பந்தமுள்ள (சீவாத்மாவாகவும்), முத்திவிடுள்ள (பிரமாத்மாவாகவும்), பேருலகாம்=பெரியவுலகமாகவும், சத்திகளனைத்துமாய்நிற்கும்=சத்திகளெல்லாமாகவுமிருக்கும், திராமறுதனையர்க்கு=ஸ்வதனில்லாதகுழந்தைகளுக்கு, அன்னசொற்கதைபோல்=நாய்சொல்லப்பட்டகாதையைப்போல, செப்பியவிவையெலாம்=சொல்லியவிக்கற்பனைகளனைத்தும், திரமாம்=நிலையாகும், கரமலர் முகிலே=கைகளென்னுந்தாமனாமலர்க்ளையுடையமேகமே, என்றலும்=என்றுவசிட்டர் சொல்லவும், அந்தக்கதையினை=அச்சரித்திரத்தை, இராகவன்னினவ=இராமர்கேட்க—என்பதாம்.

(இ-னா) பிரமஸ்ரூபமே எவ்விடத்திலும் எப்போதும் உண்டாயிருக்கும் அப்பிரமமே சொல்லப்பட்ட மனனத்தினுன் மனமாகவும் இழிவிற்சமாளயில்லாத பந்தமுள்ள சீவாத்மாவாகவும் விடுள்ள பரமாத்மாவாகவும் பெரியவுலகமாகவும் சத்திகளெல்லாமாகவுமிருக்கும், ஸ்திரமில்லாதகுழந்தைகளுக்கு நாய்சொல்லப்பட்டகாதையைப்போல சொல்லிய விக்கற்பனைகளனைத்தும் நிலையாகும், கைகளென்னுந்தாமனாமலர்க்ளையுடைய மேகமே என்று வசிட்டர் சொல்லவும் அச்சரித்திரத்தை இராமர்கேட்க—என்பதாம்.

(இ-ம்) சத்திபாசமாகத் தோற்றுகின்ற மிதையாருபமானசகம், அந்நிலைமையாற் சந்தாகப் பார்க்கப்படுகின்றதாம்.

அசத்தைச் சத்தாகவுரைத்தல்.

சித்தவஞ்சனையின் மூலமாங்கதையைச்
செல்வனுக்குத்தவனுரைப்பான்
மெய்த்தகைவிலாதோர் சிறுவனியன்
விரும்பியோர்க்கைவிளம்பென்னச்
சத்தியம்போல வெறும்பொய்யேயுரைப்பர்
டரணிபங்குமரோர்மூவர்
சத்தவீரமுந் குணங்களுஞ்சிறந்தோர்
குணியககிலேயுறைவோர்.

(இ-ள்) சித்தவஞ்சனையின் மனவஞ்சனைக்கு, மூலமாங்கதையைக் காரணமாகதையை, செல்வனுக்கு இராமனுக்கு, அருத்தவனுரைப்பான் அரியதவமுள்ளவசிட்டர் சொல்லுவார், மெய்த்தகைவிலாதோர் சிறுவன் மெய்யதில்லாதவொருபாலானவன், விரும்பி விரும்பமுற்று, தன்னைத் தாயே, தந்தையினம்பென்ன ஒருகதையை யெனக்குச் சொல்லியென்று கேட்க, சத்தியம்போல உள்ளதுபோல, வெறும்பொய்யேயுரைப்பான் முழுதாயித்தையான (வோர்க்கதையைச்) சொல்லுவான், தரணிபங்குமரோர்மூவர் இராசகுமாரர் மூன்று பேர்கள், சத்தவீரமும் பரிசுத்தமாகியவர்களும், கற்குணங்களும் உல்குணங்களிலும், சிறந்தோர் மிகுந்தவர்கள், குணியககிலேயுறைவோர் இல்லாதபட்டினத்திலிருப்பவர்கள்—எ-று.

(இ-ஊ) மனவஞ்சனைக்கு காரணமானகாதையை இராமனுக்கு அரியதவமுள்ள வசிட்டர் சொல்லுவார், மெய்யதில்லாத வொருபாலானவன் விரும்பமுற்று தாயே ஒருகதையை யெனக்குச் சொல்லியென்று கேட்க உள்ளதுபோல முழுதாயித்தையான வோர்க்கதையைச் சொல்லுவான், இராசகுமாரர் மூன்று பேர்கள் பரிசுத்தமாகியவர்களிலும் உல்குணங்களிலும் மிகுந்தவர்கள் இல்லாதபட்டினத்திலிருப்பவர்கள்—என்பதாம். (ச)

இதுவுமறு.

மூவரிவிருவர் பிறத்திலொருவன் மூலமாங்கதையினியில்லை யாவது ஒருத்திரிபலர்விண்ணி லெவதுபழமரச்சோலை மேவலுமதன் செழுங்கனி துபுத்துவெம்பசித்தனித்துமேற்சென்றார் காவருகாமுன் றுன்னதின்க கனாபொருதினாபொருடெண்டார்.

(இ-ள்) மூவரின் = (இம்) மூன்று பேர்களில், இருவர் பிறந்ததே இரண்
பேர்கள் பிறந்ததே இல்லை, ஒருவன் = ஒருத்தன், மூலமாக நடுவில்லை =
காணாமையிருப்பதினாலில்லை, யாவதற்கு நித்திரிபவர் = கலலாபமு
மெண்ணிச் சஞ்சரிப்பவர்களாய், விண்ணில் = ஆகாயத்தில், அளவறுபடியு
கோலை = மட்டற்ற கனிகையுடையவனத்தில், மேலும் = பெருந்தவும், அ
திறிற் செழுங்கனி நயத்து = அதிர்ச்செழுமையான பழவகைகளைப் புகித்து, வெ
ம்பசிதணித்து = வெப்பமான பசிக்கி, மேற்போயினார்கள் = மேற்போயினார்கள்,
காவருகாக = அக்கானகத்தின்பக்கத்தில், மூன்று அன்னிகள் = மூன்று அ
னை, கன்பொரு = கையின்மோதாதின்ற, திரையொடுக்கண்ட = அ
டன்பார்த்தார்கள் — எ-று.

(இ-னா) இம்மூன்று பேர்களில் இரண்டு பேர்கள் பிறந்ததே
யில்லை, ஒருத்தன் காணாமையிருப்பதினாலில்லை, கலலாபமு
மெண்ணிச் சஞ்சரிப்பவர்களாய் ஆகாயத்தில் மட்டற்ற கனிகையு
டையவனத்தில் பொருந்தவும் அதிர்ச்செழுமையான பழவகைகளை
புகித்து வெப்பமான பசிக்கி மேற்போயினார்கள், அக்கானகத்தி
ன்பக்கத்தி மூன்று அனை கையின்மோதாதின்ற அனைகளுடன்
பார்த்தார்கள் — என்பதாம். (இ)

இதுவுமே.

ஒருகண்ணியிலிரண்டு கீரில்லை பொன்றுவெண்மணல்தாயிதன்
காழிநீர் துளைந்து பருகினாந்திர யாகிமேல் வருகாடைந்தார்
வீடுமூன்றெதிர்த்தாரதிரண்டில்லை மேல்மரஞ்சுவரிலாதொன்று
கூடியவவற்றிற்கவரிலாட்டிற் குடிபுகுந்தருந்தனர் குமார்.

(இ-ள்) ஒருகண்ணியில் = வேகமாகச் செல்லிற் கல்லமூன்று நிறுள்,
இரண்டுகீரில்லை = இரண்டிற்கு கீரில்லை, ஒன்றுவெண்மணல்தாயி = ஒன்றுவ
ந்தவெண்மணலுடையதாய், இதுகணில் = இத்தகையதில், ஆழிநீர் துளைத்து
காணாமையுறு, பருகினார் = (சலந்த) பானப்பண்ணினார்கள், அந்தியாகி =
சாயங்காலம், இவ்வருகாடைந்தார் = இவ்வண்டாகுமட்டணத்ததற்
சேர்ந்து, வீடுமூன்றெதிர்த்தார் = (அதில்) மூன்று வீடுகண்டார்கள், அந்நிர
ண்டில்லை = அம்மூன்றில் கண்ணில்லையெனில்லை, மேல்மரஞ்சுவரிலாதொன்று
மேலேமரங்களுக்கு நித்திரிசுவருயில்லாதென்று, கூடியவவற்றிலகைசெ
ந்தவயமணதளில், கவரிலாவிட்டால் = கவரில்லாமையால், குமார் = (இரண்
குமாரர்கள், குடிபுகுந்தருந்தனர் = குடியாகப்புகுந்திர்த்தார்கள் — எ-று.

(இ-னா) வேகமாகச்செல்கின்ற நல்லமும் நூற்றிலுள் இரண்டிற்சலமில்லை, ஒன்றுலுந்த வெண்மணலையுடைபதாம், இந்தநகியில் ஸ்ரீரங்குசெய்து சலத்தைபானம்பண்ணினார்கள், சாயங்க்குறைய இனியுண்டாகும் பட்டணத்தைச்சேர்ந்து அதிலுமுன்று வீடுகண்டார்கள், அமலுன்றி வீரண்டில்லவேயில்லை, மேலேமரக்களுஞ்சுத்திச்சுவருயில்லாத வீடொன்று சேர்ந்தவம்மனைவிரிவில் சுவரில்லாமனையில் இராசகுமாரர்கள் குடியாகப்புகுத்திருந்தார்கள்—எ-ம்.

இதுவுமது.

ஒருவருங்காண நகரிலேவெளியீட
 மறைபவர்கனகபாத்திரமும்
 நருகுறக்கண்டா ததிலிரண்டோடா
 மறவிலுந்துளியாமொன்று
 சொருபமில்லாததிற் றுரோணமும்நதனிற்
 றுரோணமும்நகன்றுமிக்கிருந்த
 பருவரிசியைத்தாஞ் சமைத்துவாயில்லாப்
 பனவொண்ணிலர்க்குமுன்படைத்தார்.

(இ-ள்) ஒருவருங்காண—ஒருவரும்பாராதபட்டணத்தில், வெளியீட—மறைபவர்க்காயமனையிலிருப்பவர்கள், கனகபாத்திரமும்—மூன்றுதமனியபாத்திரங்கள், அருகுறக்கண்டார்—(தனது) பக்கத்திலிருக்கப்பார்தார்கள், அதிலிரண்டோடாம்—அதிலிரண்டோடாகும், அறவிலுந்துளியாகான்று—மிகவுந்துளியிருப்பதொன்று, சொருபமில்லாததில்—உருவமில்லாத (யி) பாத்திரத்தில், றுரோணமும்நதனில்—ஆறுமரக்காலில், றுரோணமும்நகன்று—தூணிபத்தைத்தள்ளி, மிக்கிருந்த—மிகுத்திருந்த, பருவரிசியை—பருத்ததவழியிலுந்தை தாஞ்சமைத்து—தாங்கள்பாக்குசெய்தவாயில்லாப்பவவர்—வாயில்லாதபிராமணன், எண்ணிலர்க்கு—அளவற்றவர்களுக்கு, முன்படைத்தார்—முன்புபரிபாதினார்கள்—எ-று.

(இ-னா) ஒருவரும்பாராதபட்டணத்தில் ஆகாயமனையிலிருப்பவர்கள் மூன்றுதமனியபாத்திரங்கள் தனதுபக்கத்திலிருக்கப்பார்தார்கள் அதிலிரண்டோடாகும், மிகவுந்துளியிருப்பதொன்று உருவமில்லாத விப்பாத்திரத்தில் ஆறுமரக்காலில் தூணிபத்தைத்தள்ளி மிகுத்திருந்த பருத்ததவழியிலுந்தை தாங்கள்பாக்குசெய்தவாயில்லாதபிராமணன் அளவற்றவர்களுக்குமுன்பு பரிமாறினார்கள்.

இதுவுமது.

அவ்வொலாசிரம்ப வுண்டபின்மிருத்த
தருத்தினர்வேட்டைகளாடி
விவர்கண்மூவரு மங்கிருத்தனொன்ன
வினமையானம்பினன்சிறுவன்
புவர்முயில்வா நறிவிலோர்காண்பர்
புகன்மனவிரிவுசங்கற்பம்
விவரமாயிதன லுலகமாயிதனை
விடுகிருவிகற்பமாயிடுகீ.

(இ-ள்) அவ்வொலாம்=அப்பிராமணர்களனைவரும், சிரம்பவுண்டபின்=பூரணமாகப்புகித்தபின்பு, மிருத்ததருத்தினர்=சேடத்தை (ப்ரசாதமாக) ப்புகித்து, வேட்டைகளாடி = வேட்டைகள்செய்துக்கொண்டு, இவர்கண்மூவரும்=இம்மூவர்களும், அங்கிருத்தனொன்ன=அத்தலத்திலுமிருந்தார்க (ஒன்ன) நன்னைபெறும், இளமையால்=பாலப்பருவத்தினால், சிறுவன்=குழந்தை, நம்பினன்=(எதார்த்தமாக) நம்பினான், புலனமும்=சகத்தையும், இவ்வாறு=இவ்வண்ணம், அறிவிலோர்காண்பர் = அஞ்ஞானிகளாற்பார்ப்பார்கள், புகன்மனவிரிவு=சொல்லப்பட்டமனத்தின்விசாலமே, சங்கற்பம் = சங்கற்பமும், விவரமாயிதன லுலகமாம்=பகுத்துச்சொல்லுகின்றவிச்சங்கற்பத்தாசகமாம், இதனைவிடு=இச்சங்கற்பத்தைவிட்டு, கிருவிகற்பமாயிடு=கிருவிகற்பங்குக்கடவாய்—எ-று.

(இ-னா) அப்பிராமணர்களனைவரும் பூரணமாகப்புகித்தபின்பு சேடத்தை ப்ரசாதமாகப்புகித்து வேட்டைகள் செய்துக்கொண்டு இம்மூவர்களும் அத்தலத்தில் வசிக்கார்பென்ன நன்னைசொல்லபாலப்பருவத்தினால் குழந்தை எதார்த்தமாகநம்பினான், சகத்தையும் இவ்வண்ணம் அஞ்ஞானிகளாற்பார்ப்பார்கள், சொல்லப்பட்டமனத்தின்விசாலமே சங்கற்பமாம், பகுத்துச்சொல்லுகின்றவிச்சங்கற்பத்தாசகமாம், இச்சங்கற்பத்தைவிட்டு கிருவிகற்பங்குக்கடவாய்

(ப-ம்) அப்பிராமணர்களனைவரும் தானியென்றும், அதன் பாதபலனமான சிவென்பதற்காகக் குமாரோர்மூவரென்றும், மித்தபாபார்த்தியில்வசிப்பவர்களை குடியாகவிலே யுறையென்றும், சிவெல்லவாரிசென்று முதித்தென்பதை மூலரிலிருவாய்மத்தென்றும், அத்தலத்திலுமிருக்கையென்பதை ஒருவன்மூலமாகக்கருவி யுமியென்பதும், சிவாகாசத்தென்பதை விண்ணென்றும், மனோவசெய்திதுண்டானவன்ற மிடய

காணுபவத்தை அளவறுபழமரச்சோலை மேவலுமதனிற் செழுங்கனிதுய்த்
 தென்றும், மூன்றவத்தையகளை மூன்றகன்னதிகளென்றும், மூன்றகனவுக
 ளிற் சாமிலிப்பென்பதை ஒடுகன்னதிபிலிரண்டுநிலிப்பென்றும், மூன்றக
 மானசகுத்தியை ஒன்றுவெண்மணலதாமென்றும், இவ்வவத்தையிலெழுதிச்
 சுகிப்பதை சூழலிலாடிநீதுகின்றென்றும், இவ்வருஞ்சுக்கற்பவசமரவதை
 மேல்வருகாடைத்தாடொன்றும், சீவேஸ்வரபிரமசாகுதியைநித்தாரகளென்
 பதை வீடுமூன்றெதிர்த்தாடொன்றும், அதிற்சீவேஸ்வரரிஸிப்பென்பதை அதி
 விரண்டிலிப்பென்றும், நிராதாமானபிரமத்தை சுவரிலாடொன்றும்
 அப்பிரமாதாத்திலிருப்பவர்களை வீட்டிற் குடிபுஞ்சுத்திருத்தனொன்றும், அ
 கோசாமான சிதாசாத்திலுறைபவரை ஒருவருக்காணுவெளிவீட்டுறைபா
 டொன்றும், சந்திராகந்த தெரிசனத்தை கைகாபத்திரமூன்றருகுருக்கண்டா
 டொன்றும், அதிற்சந்திரச் சித்தின்றுபுப்பை அதிலிரண்டோடாமென்றும், ஆ
 கந்தத்திலுட்பத்தை அறவினுக்களியாமொன்றென்றும், உருவமூன்றவாகந்த
 மயத்தை ஸ்வரூபயிங்கடத்திலென்றும், காமாதிகளை துரோணமூன்றென்
 றும், இவைபாடும் கசித்தவிடத்திற் சேடித்திருந்த சத்துவமனதை அகன்று
 மிக்நெருத்த பருவரிசெய்யென்றும், அம்மனதையனுபவநிதிநாத்தலசமை
 த்தென்றும், அதைமகாமவுனத்தினுல்லாசத்திற் சேர்த்தலை உபிலாப்பனவ
 டொன்னிலர்க்கு மூன்படைத்தாடொன்றும், அவ்வருட் ப்ரசாதமபெற்றதை
 மிகுத்தருத்தினொன்றும், சகசநிலைபிலெநிரமச் சஞ்சரித்திருத்தினுந்
 களென்பதை வேட்டையாடி யிவர்கண்மூவரு மங்கிருத்தனொன்றுகூடு
 இ- (இ-டு-க-ம்) பிரபத்தி லாரோபிதமாகத் தோற்றின கற்பனைகளைநீ
 வப்பிரமவழவமுன எதார்த்தமாய்ச் சஞ்சரிக்கவேண்டுமென்பதாம். (அ)

பரிலங்கை முற்றிற்று.

சூக கதை மிக்கு கவிதை சாமிக.

15318,